



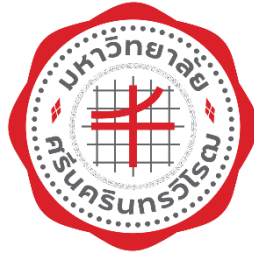
โครงการศึกษากระบวนการผลิตละครเวที
เรื่อง A Midsummer night's dream คินร้อนสลักรัก

นางสาวณัฐวิภา	หงษ์เจริญ
นายธนภัทร	ถวิลไพโร
นายธีมา	ธาดาประทีป
นายนครินทร์	ตากลม
นางสาวพรรษชล	พลเมือง
นายพาทิต	พันศิริพัฒน์
นางสาวแพรวพลอย	หมีเทพ
นายวันฉัตร	กล้าการชาย
นายวงศ์วรุตม์	วิธานอภารัง
นางสาววิรัชชญา	สวนฉิมพลี
นางสาวเวณิตา	ลอยวัฒนกุล
นายสองนคร	อุ้นจิต
นางสาวสิตาภา	จำปาทอง
นายเสฏฐวุฒิ	เสาร์ประเสริฐ
นางสาวอวาภูมิ	บาเกาะ

สาขาศิลปะการแสดง

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2565



โครงการศึกษากระบวนการผลิตละครเวที
เรื่อง A Midsummer night's dream คินร้อนสลักรัก

นางสาวณัฐวิภา	หงษ์เจริญ
นายธนภัทร	ถวิลไพโร
นายธีมา	ธาดาประทีป
นายนครินทร์	ตากลม
นางสาวพรรษชล	พลเมือง
นายพาทิศ	พันศิริพัฒน์
นางสาวแพรวพลอย	หมีเทพ
นายวันฉัตร	กล้าการชาย
นายวงศ์วรุฒม์	วิธานอภารัง
นางสาววิรัชชญา	สวนฉิมพลี
นางสาวเวณิตา	ลอยวัฒนกุล
นายสองนคร	อุ้นจิต
นางสาวสิตาภา	จำปาทอง
นายเสฏฐวุฒิ	เสาร์ประเสริฐ
นางสาวอวาภูมิ	บาเกาะ

สาขาศิลปการแสดง

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2565

ศิลปะการแสดงนิพนธ์

โครงการศึกษากระบวนการผลิตละครเวที

เรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลั้บรัก

ของ

1. นางสาวณัฐวิภา	หงษ์เจริญ	รหัสประจำตัว 62110010166
2. นายธนภัทร	ถวิลไพโร	รหัสประจำตัว 62110010167
3. นายธีมา	ธาดาประทีป	รหัสประจำตัว 62110010256
4. นายนครินทร์	ตากลม	รหัสประจำตัว 62110010257
5. นางสาวพรระชชล	พลเมือง	รหัสประจำตัว 62110010173
6. นายพาทิศ	พันธ์ศิริพัฒน์	รหัสประจำตัว 62110010261
7. นางสาวแพรวพลอย	หมีเทพ	รหัสประจำตัว 62110010264
8. นายวันฉัตร	กล้าการชาย	รหัสประจำตัว 62110010177
9. นายวงศ์วุฒม์	วิธานธำรง	รหัสประจำตัว 62110010268
10. นางสาววิรัชชญา	สวนนิมพลี	รหัสประจำตัว 62110010270
11. นางสาวเวณิตา	ลอยวัฒน์กุล	รหัสประจำตัว 62110010271
12. นายสองนคร	อุ้นจิต	รหัสประจำตัว 62110010184
13. นางสาวสิตาภา	จำปาทอง	รหัสประจำตัว 62110010185
14. นายเสฏฐวุฒติ	เสาร์ประเสริฐ	รหัสประจำตัว 62110010187
15. นางสาวอวาภา	บาเกาะ	รหัสประจำตัว 62110010274

ศิลปะการแสดงนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต

สาขาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(อาจารย์ ดร.เศรษฐ์สิริ นรินทร์)

หัวหน้าสาขาวิชาศิลปะการแสดง

.....
(อาจารย์ ดร.ธนะพัฒน์ พัฒน์กุลพิศาล)

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 ข้อมูลสัมพัทธ์	6
2.1 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการกำกับการแสดง	6
2.1.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทละคร เรื่อง A Midsummer night's dream คีนร้อนสลับริก	6
2.1.1.1 ประวัติผู้แต่ง วิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare)	6
2.1.1.2 ประวัติความเป็นมาของบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream	7
2.1.1.3 เกี่ยวกับผู้แปลบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คีนร้อนสลับริก	7
2.1.2 การวิเคราะห์และตีความบทละครในการกำกับการแสดง	8
2.1.3 ความคิดหลักของบทละครในการกำกับการแสดง	8
2.1.4 แนวคิดและทฤษฎีในการกำกับการแสดงเรื่อง A Midsummer night's dream คีนร้อนสลับริก	9
2.1.4.1 ละครประเภท แนวคอเมดี้ (Comedy)	9
2.1.4.2 ละครประเภท แนวเมโลดราม่า (Melodrama)	10
2.1.4.3 ละครประเภท แนวละครเพลง (Musical Theatre)	10
2.1.4.4 ละครประเภท แนวแฟนตาซี (Fantasy)	11
2.1.4.5 แนวคิดละครแบบไม่สมจริง (Non-Realism)	11

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.4.1.4 เครื่องประดับเสื้อผ้าตัวละคร (Costume properties)	22
2.4.1.5 เทคนิคพิเศษต่าง ๆ (Special effects)	22
2.4.2 แนวทางในการออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก	22
2.4.2.1 รสนิยม (Taste)	23
2.4.2.2 ความรู้สึก (Emotions or Feeling)	23
2.5 ข้อมูลสัมพันธ์ด้านการออกแบบแสงเพื่อการแสดง	24
2.5.1 แนวคิดและทฤษฎีในการนำเสนอการออกแบบแสงสำหรับ	
ละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คินร่อนสลักรัก	24
2.5.1.1 การออกแบบแสงสำหรับละครเชิงจินตนาการ (Fantasy)	24
2.5.2 องค์ประกอบในการออกแบบแสงสำหรับละครเวที	25
2.5.2.1 สี (Colour)	25
2.5.2.2 ความเข้มของแสง (Intensity)	25
2.5.2.3 จุดสนใจ (Focus)	25
2.5.2.4 เงาของแสง (Shadow)	26
2.5.2.5 การอ่านและศึกษาเวที (Read the Stage)	26
2.5.2.6 การเปลี่ยนผ่าน (Blackouts and Transitions)	26
2.5.2.7 การคำนึงถึงผู้ชม (Consider the Audience)	26
2.5.2.8 การสั่งสมประสบการณ์ทำให้เกิดการสร้างงานที่ดี (Consider the Experience Being Created)	27
2.6 ข้อมูลสัมพันธ์ด้านการออกแบบเสียงและสื่อมัลติมีเดียเพื่อการแสดง	27
2.6.1 ข้อมูลสัมพันธ์ด้านการออกแบบเสียงเพื่อการแสดง	27
2.6.1.1 เสียงเพลงของการแสดงโชว์ (Performance songs)	27
2.6.1.2 เสียงดนตรีประกอบ (Music Score)	28
2.6.1.3 เสียงประกอบที่เกิดขึ้น (Sound Effect)	28
2.6.2 ข้อมูลสัมพันธ์ด้านการออกแบบสื่อมัลติมีเดียเพื่อการแสดง	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.6.2.1 วิดีทัศน์ (Video)	29
2.6.2.2 ภาพลวงตา (Optical illusion)	30
2.7 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง	31
2.7.1 แนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกาย	32
2.7.1.1 ตัวละครภายในร้าน	32
2.7.1.2 ตัวละครภายนอกร้าน	35
2.8 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบการแต่งหน้า ทรงผมและหน้าฉากเพื่อการแสดง	37
2.8.1 แนวทางในการออกแบบการแต่งหน้า และทรงผม	37
2.8.1.1 ตัวละครภายในร้าน	37
2.8.1.2 ตัวละครภายนอกร้าน	39
2.8.2 แนวทางการออกแบบหน้าฉากเพื่อการแสดง	39
2.8.2.1 พฤติกรรมของสัตว์ (Animal Behavior)	39
บทที่ 3 การพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงาน	42
3.1 การพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานด้านการกำกับแสดง	42
3.1.1 ขั้นตอนการทำงานก่อนการแสดง (Pre-Production)	42
3.1.1.1 การเตรียมตัวในการคัดเลือกบทรoles	42
3.1.1.2 การคัดเลือกนักแสดง	50
3.1.1.3 การคัดเลือกทีมงานออกแบบ	57
3.1.2 กระบวนการกำกับแสดง (Pre-Production)	61
3.1.2.1 การละลายพฤติกรรม	61
3.1.2.2 การสำรวจพื้นที่	62
3.1.2.3 กระบวนการซ้อม	62
3.1.2.4 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)	64
3.1.2.5 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)	69

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.1.2.6 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)	74
3.1.2.7 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)	79
3.1.2.8 การเปลี่ยนแปลงบริบทละครใหม่	89
3.1.3 ผลงานการแสดง (Production)	102
3.1.3.1 ผลงานการแสดงรอบที่ 1	103
3.1.3.2 ผลงานการแสดงรอบที่ 2	104
3.1.3.3 ผลงานการแสดงรอบที่ 3	105
3.1.4 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดง (Post-Production)	106
3.2 การพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานด้านการแสดง	106
3.2.1 ขั้นตอนการทำงานก่อนการแสดง (Pre-Production)	106
3.2.1.1 การเตรียมตัวในการคัดเลือกนักแสดง	106
3.2.1.2 การวิเคราะห์ตัวละคร	108
3.2.2 กระบวนการเตรียมตัวก่อนการแสดง (Pre-Production)	124
3.2.2.1 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)	124
3.2.2.2 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)	130
3.2.2.3 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)	138
3.2.2.6 การเปลี่ยนแปลงบทละคร	146
3.2.2.7 การวิเคราะห์ตัวละครใหม่	146
3.2.2.8 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)	163
3.2.3 ผลงานการแสดง (Production)	169
3.2.3.1 ผลงานการแสดงรอบที่ 1	169
3.2.3.2 ผลงานการแสดงรอบที่ 2	170
3.2.3.3 ผลงานการแสดงรอบที่ 3	170
3.2.4 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดง (Post-Production)	171

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 การพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบ	172
3.3.1 ขั้นตอนการทำงานก่อนการแสดง (Pre-Production)	172
3.3.1.1 การเตรียมตัวในการคัดเลือกทีมออกแบบ	172
3.3.1.2 การวิเคราะห์หีบห่อละคร	174
3.3.1.3 การกำหนดทิศทางในการนำเสนอ	177
3.3.2 กระบวนการเตรียมก่อนการแสดง (Pre-Production)	183
3.3.2.1 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)	183
3.3.2.2 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)	194
3.3.2.3 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)	211
3.3.2.4 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)	227
3.3.3 ขั้นตอนการผลิตผลงานด้านการออกแบบ (Production)	238
3.3.3.1 ขั้นตอนการผลิตผลงานด้านฉาก	238
3.3.3.2 ขั้นตอนการผลิตผลงานด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก	241
3.3.3.3 ขั้นตอนการผลิตผลงานด้านแสง	247
3.3.3.4 ขั้นตอนการผลิตผลงานด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย	256
3.3.3.5 ขั้นตอนการผลิตผลงานด้านเสื้อผ้า	260
3.3.3.6 ขั้นตอนการผลิตผลงานด้านการแต่งหน้า ทำผมและหน้ากาก	266
3.3.4 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดง (Post-Production)	270
3.3.4.1 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดงด้านฉาก	270
3.3.4.2 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดงด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก	271
3.3.4.3 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดงด้านแสง	271
3.3.4.4 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดงด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย	271
3.3.4.5 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดงด้านเสื้อผ้า	272
3.3.4.6 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดงด้านการแต่งหน้า ทรงผม และหน้ากาก	272

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 สรุปผลจากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงาน	273
4.1 ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงาน	273
4.1.1 ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงาน	
ด้านการกำกับการแสดง	273
4.1.1.1 นาย นครินทร์ ตากลม ทำหน้าที่ ผู้กำกับการแสดง	273
4.1.2 ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงาน	
ด้านการแสดง	275
4.1.2.1 นางสาวแพรวพลอย หมีเทพ รับบท เฮอร์เมีย	275
4.1.2.2 นายวงศ์วุฒม์ วิชานธำรง รับบท ไลแซนเดอร์	276
4.1.2.3 นางสาวอวาฎิปป บาเกาะ รับบท เฮเลน่า	277
4.1.2.4 นายธีมา ธาดาประทีป รับบท ดิมิเทรียส	278
4.1.2.5 นางสาววิรัชชญา สอนฉิมพลี รับบท โอเบรอน	279
4.1.2.6 นางสาวเวณิตา ลอยวัฒนกุล รับบท ทิทาเนีย	282
4.1.2.7 นายพาทิศ พันศิริพัฒน์ รับบท พ็ค	283
4.1.3 ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงาน	
ด้านการออกแบบเพื่อการแสดง	285
4.1.3.1 นายสองนคร อุ่นจิต ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบฉาก	285
4.1.3.2 นายวันฉัตร กล้าการชาย ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก	285
4.1.3.3 นางสาวพรรษชล พลเมือง ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบแสง	287
4.1.3.4 นางสาวสิตาภา จำปาทอง ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบเสียงและสื่อมัลติมีเดีย	288
4.1.3.5 นายธนภัทร ถวิลไพโร ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบเสื้อผ้า	289
4.1.3.6 นายเสฏฐวุฒติ เสาร์ประเสริฐ ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบเสื้อผ้า	289

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.1.2.7 นางสาวณัฐวิภา หงส์เจริญ ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบการ แต่งหน้า ทรงผม และหน้ากาก	291
4.2 ปัญหาและแนวทางการแก้ไข	292
4.3 ข้อเสนอแนะ	295
4.3.1 ข้อเสนอแนะจากผู้ชม	295
4.3.1.1 ความคิดเห็นจากผู้ชม	295
4.3.1.2 บทวิจารณ์ละครจากผู้ชม	299
4.3.1.3 การสัมภาษณ์ผู้ชม	300
4.3.2 ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงาน	301
4.3.3 ข้อเสนอแนะในการสร้างผลงานครั้งต่อไป	301
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก บทละครเวที “A Midsummer night’s dream คินร้อนสลั้บรัก”	
ภาคผนวก ข เอกสารประกอบการประชาสัมพันธ์	
ภาคผนวก ค บทวิจารณ์และความคิดเห็นจากผู้ชม	
ภาคผนวก ง ภาพการแสดงจริง	
ภาคผนวก จ วิดีโอการแสดงละครเวทีเรื่อง “A Midsummer night’s dream คินร้อนสลั้บรัก”	
ภาคผนวก ฉ เบื้องหลังละครเวทีเรื่อง “A Midsummer night’s dream คินร้อนสลั้บรัก”	

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 : รูปแบบเวทีโพธิ์เนียม	16
ภาพที่ 2.2 : เวทีเปล่า (Bare Stage Theatre)	17
ภาพที่ 2.3 : ตัวอย่างบาร์ ในรูปแบบ BDSM	19
ภาพที่ 2.4 : ตัวอย่างเครื่องประกอบฉาก	20
ภาพที่ 2.5 : ตัวอย่างเครื่องประกอบการแสดง	21
ภาพที่ 2.6 : ตัวอย่างสื่อมัลติมีเดีย ที่ใช้ในละครเวที	30
ภาพที่ 2.7 : ตัวอย่างภาพลวงตา	31
ภาพที่ 2.8 : ตัวอย่างภาพแทนรสนิยม BDSM	34
ภาพที่ 3.1 : ผู้กำกับการแสดง นักแสดง และทีมงานออกแบบเพื่อการแสดงละครเวที เรื่อง A Midsummer night' dream คืนร้อนสลักรัก	60
ภาพที่ 3.2 : กิจกรรมละลายพฤติกรรมภายในโปรดักชั่น	61
ภาพที่ 3.3 : ภาพการสำรวจพื้นที่สีลมซอย 2	62
ภาพที่ 3.4 : ตัวอย่างการจัดตารางซ้อมแบบรายวัน	63
ภาพที่ 3.5 : ตัวอย่างการจัดตารางซ้อมแบบรายสัปดาห์	63
ภาพที่ 3.6 : ตัวอย่างการจัดตารางซ้อมแบบรายเดือน	64
ภาพที่ 3.7 : การทำตัวละครร่วมกับนักแสดง	67
ภาพที่ 3.8 : การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)	68
ภาพที่ 3.9 : การทำงานกับดนตรีของนักแสดง	72
ภาพที่ 3.10 : การทำโชว์แบบมีเรื่องราว (Story)	72
ภาพที่ 3.11 : การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)	74
ภาพที่ 3.12 : การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)	79
ภาพที่ 3.13 : การอ่านบท (Read Through) ร่วมกันระหว่าง ผู้กำกับการแสดง นักแสดงและทีมงานต่าง ๆ	80
ภาพที่ 3.14 : การซ้อมแบบเก็บรายละเอียด	81
ภาพที่ 3.15 : การซ้อมโดยไม่หยุด	81

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.16 : การซ้อมเทคนิคด้านฉาก	82
ภาพที่ 3.17 : การซ้อมเทคนิคด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก	83
ภาพที่ 3.18 : การซ้อมเทคนิคด้านแสง	83
ภาพที่ 3.19 : การซ้อมเทคนิคด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย	84
ภาพที่ 3.20 : การซ้อมเทคนิคเรื่องหน้าฉาก	85
ภาพที่ 3.21 : การซ้อมโชว์ เพลง One night only	85
ภาพที่ 3.22 : ตัวอย่างการจัดตำแหน่งการเคลื่อนไหวบนเวที (Blocking)	86
ภาพที่ 3.23 : การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)	89
ภาพที่ 3.24 : การอ่านบทร่วมกันครั้งแรก (First Read)	
เรื่อง A Midsummer night's dream คินร็อนสลักรัก เวอร์ชันใหม่	96
ภาพที่ 3.25 : การซ้อมเทคนิคด้านฉาก เวอร์ชันใหม่	97
ภาพที่ 3.26 : การซ้อมเทคนิคด้านแสง เวอร์ชันใหม่	98
ภาพที่ 3.27 : การซ้อมเทคนิคด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย เวอร์ชันใหม่	99
ภาพที่ 3.28 : การซ้อมเทคนิคด้านเสื้อผ้า เวอร์ชันใหม่	99
ภาพที่ 3.29 : การออกแบบและซ้อมโชว์ เวอร์ชันใหม่	100
ภาพที่ 3.30 : การซ้อมใหญ่ (Dress Rehearsal)	101
ภาพที่ 3.31 : การขยายพื้นที่การแสดง	102
ภาพที่ 3.32 : ผลงานการแสดงรอบที่ 1	103
ภาพที่ 3.33 : ผลงานการแสดงรอบที่ 2	104
ภาพที่ 3.34 : ผลงานการแสดงรอบที่ 3	105
ภาพที่ 3.35 : สไลด์การนำเสนอด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก	175
ภาพที่ 3.36 : สไลด์การนำเสนอด้านแสง	175
ภาพที่ 3.37 : สไลด์การนำเสนอด้านเสื้อผ้า 1	176
ภาพที่ 3.38 : สไลด์การนำเสนอด้านเสื้อผ้า 2	177

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.39 : สไลด์ทิศทางการนำเสนอด้านฉลาก	178
ภาพที่ 3.40 : สไลด์ทิศทางการนำเสนอด้านอุปกรณ์ประกอบฉลาก	179
ภาพที่ 3.41 : สไลด์ทิศทางการนำเสนอด้านแสง	179
ภาพที่ 3.42 : สไลด์ทิศทางการนำเสนอด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย	180
ภาพที่ 3.43 : สไลด์ทิศทางการนำเสนอด้านเสื้อผ้า 1	181
ภาพที่ 3.44 : สไลด์ทิศทางการนำเสนอด้านเสื้อผ้า 2	182
ภาพที่ 3.45 : สไลด์ทิศทางการนำเสนอด้านการแต่งหน้าและทำผม	183
ภาพที่ 3.46 : สไลด์นำเสนอบรรยากาศภายในร้าน	184
ภาพที่ 3.47 : สไลด์นำเสนออุปกรณ์ภายในร้าน	186
ภาพที่ 3.48 : ภาพบนเวทีขณะส่งการแสดงความคิดเห็นช่วงที่ 1 (30%)	187
ภาพที่ 3.49 : สไลด์นำเสนอแสงภายในร้าน	188
ภาพที่ 3.50 : สไลด์นำเสนอสื่อมัลติมีเดียภายในร้าน	189
ภาพที่ 3.51 : สไลด์นำเสนอเสียงภายในร้าน	190
ภาพที่ 3.52 : สไลด์นำเสนอเสื้อผ้าของตัวละคร	191
ภาพที่ 3.53 : สไลด์นำเสนอการแต่งหน้าและทำผมของตัวละครนอกร้าน	193
ภาพที่ 3.54 : สไลด์การออกแบบฉลาก ช่วงที่ 2	194
ภาพที่ 3.55 : สไลด์นำเสนอบรรยากาศร้าน ช่วงที่ 2	195
ภาพที่ 3.56 : สไลด์นำเสนอ Mood and Tone ของฉลาก	195
ภาพที่ 3.57 : ภาพบนเวทีในการส่งความคิดเห็นช่วงที่ 2 (50%) ด้านฉลาก	196
ภาพที่ 3.58 : การใช้เลโก้เพื่อจำลองฉลากภายในเรื่อง	196
ภาพที่ 3.59 : การออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉลาก	197
ภาพที่ 3.60 : อุปกรณ์ขณะแสดงบนเวทีในเทศกาลปล่อยผี	199
ภาพที่ 3.61 : ตัวอย่างการสำรวจแสงภายในร้าน	200
ภาพที่ 3.62 : สไลด์การเรียบเรียงแสงภายในเรื่อง	200
ภาพที่ 3.63 : แสงขณะแสดงบนเวทีในเทศกาลปล่อยผี	201

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.64 : สไลด์การนำเสนอสื่อมัลติมีเดียภายในเรื่อง	202
ภาพที่ 3.65 : สื่อมัลติมีเดียบนเวทีในเทศกาลปล่อยผี	203
ภาพที่ 3.66 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร เฮอร์เมีย	204
ภาพที่ 3.67 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร เฮเลน่า	205
ภาพที่ 3.68 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร ไกลเซนเดอร์	206
ภาพที่ 3.69 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร ดิมิเทรียส	206
ภาพที่ 3.70 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร โอเบรอน	207
ภาพที่ 3.71 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร ทิทาเนีย	207
ภาพที่ 3.72 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร พัค	208
ภาพที่ 3.73 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร นิค บัตทอม	209
ภาพที่ 3.74 : ตัวอย่างการทำภาพปะติดเสื้อผ้าตาม Theme ที่กำหนด	209
ภาพที่ 3.75 : สไลด์นำเสนอการแต่งหน้าและทำผมของตัวละครในร้าน	211
ภาพที่ 3.76 : แบบจำลองฉากขนาด 1 : 50 ช่วงที่ 3 (70%)	212
ภาพที่ 3.77 : การทำ Break Down เพื่อให้เห็นการเคลื่อนไหวของฉาก ช่วงที่ 3 (70%)	212
ภาพที่ 3.78 : การออกแบบและตัวอย่างอุปกรณ์ภายในร้าน ช่วงที่ 3 (70%)	213
ภาพที่ 3.79 : อุปกรณ์ประกอบฉากบนเวที ช่วงที่ 3 (70%)	215
ภาพที่ 3.80 : การสะท้อนแสงของคริสตัล	215
ภาพที่ 3.81 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 1 ช่วงที่ 3 (70%)	216
ภาพที่ 3.82 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 2 ช่วงที่ 3 (70%)	216
ภาพที่ 3.83 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 3 ช่วงที่ 3 (70%)	217
ภาพที่ 3.84 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 4 ช่วงที่ 3 (70%)	217
ภาพที่ 3.85 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 5 ช่วงที่ 3 (70%)	217
ภาพที่ 3.86 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 6 ช่วงที่ 3 (70%)	218
ภาพที่ 3.87 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 2 ฉาก 1 ช่วงที่ 3 (70%)	218
ภาพที่ 3.88 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 2 ฉาก 2 ช่วงที่ 3 (70%)	218

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.89 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 2 ฉาก 3 ช่วงที่ 3 (70%)	219
ภาพที่ 3.90 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 2 ฉาก 4 ช่วงที่ 3 (70%)	219
ภาพที่ 3.91 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 2 ฉาก 5 ช่วงที่ 3 (70%)	219
ภาพที่ 3.92 : ตัวอย่างสีมัลติมีเดียช่วงที่ 3 (70%)	220
ภาพที่ 3.93 : ตัวอย่างสีมัลติมีเดียธีม BDSM ช่วงที่ 3 (70%)	221
ภาพที่ 3.94 : ตัวอย่างเสียงช่วงที่ 3 (70%)	221
ภาพที่ 3.95 : การสเก็ตงาน (Sketch) เสื้อผ้า กลุ่มตัวละครนอกร้าน	223
ภาพที่ 3.96 : การสเก็ตงาน (Sketch) เสื้อผ้า ตัวละครในร้านกลุ่มเทพ	223
ภาพที่ 3.97 : การสเก็ตงาน (Sketch) เสื้อผ้า กลุ่มตัวละครในร้านกลุ่มบร๊วาร์	224
ภาพที่ 3.98 : การออกแบบฉากรอบหัวใจ	227
ภาพที่ 3.99 : แบบจำลองฉากรอบหัวใจขนาดคน 1:25	228
ภาพที่ 3.100 : การออกแบบฉากรอบหัวใจ (ฉบับแก้ไข)	228
ภาพที่ 3.101 : Break Down ของไฟ	230
ภาพที่ 3.102 : ภาพมัลติมีเดียที่เลือกใช้	231
ภาพที่ 3.103 : การหาวัสดุในการทำเครื่องแต่งกายที่ โซน่าเวิลด์ พาหุรัด และสำเพ็ง	233
ภาพที่ 3.104 : การผลิตเครื่องแต่งกายช่วงการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)	233
ภาพที่ 3.105 : ตัวอย่างการออกแบบหน้ากาก	235
ภาพที่ 3.106 : การออกแบบการแต่งหน้า ทำผมและหน้ากากของตัวละครนอกร้าน	235
ภาพที่ 3.107 : การออกแบบการแต่งหน้า ทำผมและหน้ากากของตัวละครในร้านกลุ่มเทพ	236
ภาพที่ 3.108 : การออกแบบการแต่งหน้า ทำผมและหน้ากากของตัวละครในร้านกลุ่มบร๊วาร์	237
ภาพที่ 3.109 : การผลิตฉากเลื่อน	238
ภาพที่ 3.110 : การประกอบและตกแต่งฉากเลื่อน	239
ภาพที่ 3.111 : โครงรูปหัวใจ 8 ส่วน	239
ภาพที่ 3.112 : การติดตั้งโครงรูปหัวใจ	240
ภาพที่ 3.113 : การซ้อมและการแสดงจริงบนเวที	241

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.114 : การออกแบบบาร์ในร้าน	242
ภาพที่ 3.115 : การคำนวณแบบบาร์ในร้าน	242
ภาพที่ 3.116 : อุปกรณ์ BDSM ที่นำมาเป็นแรงบันดาลใจ	243
ภาพที่ 3.117 : การเตรียมอุปกรณ์ที่จะทำการทำอุปกรณ์ประกอบฉาก	243
ภาพที่ 3.118 : การฝึกซ้อมและเลือกอุปกรณ์ประกอบฉากที่เหมาะสม	244
ภาพที่ 3.119 : แบบร่างเพื่อจ้างช่าง (suppliers) ในการทำและประกอบ	244
ภาพที่ 3.120 : ขั้นตอนการตกแต่งและต่อวงจรไฟสำหรับอุปกรณ์ประกอบฉาก	245
ภาพที่ 3.121 : อุปกรณ์ประกอบฉากทั้งหมดในละคร	245
ภาพที่ 3.122 : การจำลองทิศทางแสงในฉากอาร์มภท และองก์ 1 ฉาก 1	247
ภาพที่ 3.123 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 3 เพลง One night only	248
ภาพที่ 3.124 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 6 เพลง Crazy in love	248
ภาพที่ 3.125 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 2 ฉาก 2 เพลง รักอยู่ไหนใด	248
ภาพที่ 3.126 : การเขียนลำดับไฟ	249
ภาพที่ 3.127 : การวางแปลนไฟ	250
ภาพที่ 3.128 : การทดลองใช้ลูกบอลดิสโก (Disco Ball)	251
ภาพที่ 3.129 : การติดไฟเส้น LED ในฉาก	251
ภาพที่ 3.130 : การทำงานและการซ้อมไฟ	252
ภาพที่ 3.131 : งานด้านแสงบนการแสดงจริง	253
ภาพที่ 3.132 : การทำ Break down ในการใช้เสียงและสื่อมัลติมีเดีย	257
ภาพที่ 3.133 : การใช้โปรแกรม Soundplant 50	258
ภาพที่ 3.134 : การใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro ในการสร้างสื่อมัลติมีเดีย	258
ภาพที่ 3.135 : การทำงานของผู้ออกแบบเสียงและสื่อมัลติมีเดีย	259
ภาพที่ 3.136 : ตาราง Break Down เครื่องแต่งกายของตัวละคร	261
ภาพที่ 3.137 : การลองเสื้อผ้านักแสดงบนหุ่น	262
ภาพที่ 3.138 : การผลิตเครื่องแต่งกายก่อนการแสดงจริง	263

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.139 : เครื่องแต่งกายของนักแสดงกลุ่มนอกร้าน วันแสดงจริง	264
ภาพที่ 3.140 : เครื่องแต่งกายของนักแสดงในร้านกลุ่มเทพ วันแสดงจริง	264
ภาพที่ 1.141 : เครื่องแต่งกายของนักแสดงในร้านกลุ่มบริวาร วันแสดงจริง	265
ภาพที่ 3.142 : กระบวนการผลิตหน้ากาก	266
ภาพที่ 3.143 : หน้ากากของตัวละคร	267
ภาพที่ 3.144 : ผลงานการออกแบบการแต่งหน้าและทรงผมตัวละครนอกร้าน	267
ภาพที่ 3.145 : ผลงานการออกแบบการแต่งหน้าและทรงผมตัวละครในร้าน	268
ภาพที่ 3.146 : ผลงานการออกแบบการหน้ากาก	269
ภาพที่ 3.147 : การร้อยถอบนฉาก	270
ภาพที่ 3.148 : การใช้พลุกระดาษ (Paper shoot) ในการแสดง	271
ภาพที่ 4.1 : ตัวอย่างบทวิจารณ์ละครจากผู้ชม	299
ภาพที่ 4.2 : คลิปวิดีโอทัศน์สัมภาษณ์พิเศษกับผู้ชม	300

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 : ลักษณะรูปแบบบรรณนิยมแบบบีดีเอสเอ็ม (BDSM)	32
ตารางที่ 2.2 : ความหมายของแต่ละบทบาทใน BDSM	33
ตารางที่ 3.1 : ตารางวิเคราะห์โครงเรื่อง	50
ตารางที่ 3.2 : ลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นของตัวละคร	53
ตารางที่ 3.3 : โครงเรื่องละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คินร็อนสลักรัก สำหรับการใช้ส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)	71
ตารางที่ 3.4 : การวิเคราะห์โครงเรื่องใหม่	95
ตารางที่ 3.5 : การเตรียมตัวในการคัดเลือกนักแสดง	108
ตารางที่ 3.6 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) ด้านการแสดง	130
ตารางที่ 3.7 : สิ่งที่ผู้ชมจะได้เห็นนักแสดงในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)	134
ตารางที่ 3.8 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) ด้านการแสดง	138
ตารางที่ 3.9 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) ด้านการแสดง	145
ตารางที่ 3.10 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) ด้านการแสดง	169
ตารางที่ 3.11 : ตารางความคิดเห็นหลังชมละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คินร็อนสลักรัก ด้านการแสดง	172
ตารางที่ 3.12 : การเตรียมตัวในการคัดเลือกทีมออกแบบ	174
ตารางที่ 3.13 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) ด้านฉาก	185
ตารางที่ 3.14 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) ด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก	187
ตารางที่ 3.15 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) ด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย	190
ตารางที่ 3.16 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) ด้านเสื้อผ้า	192
ตารางที่ 3.17 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) ด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก	198
ตารางที่ 3.18 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) ด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย	203
ตารางที่ 3.19 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) ด้านเสื้อผ้า	210
ตารางที่ 3.20 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) ด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก	214

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 3.21 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) ด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย	222
ตารางที่ 3.22 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) ด้านเสื้อผ้า	225
ตารางที่ 3.23 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) ด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก	229
ตารางที่ 3.24 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) ด้านเสื้อผ้า	234
ตารางที่ 3.25 : สรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขในงานออกแบบแสง	256
ตารางที่ 3.26 : สรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขในงานออกแบบเสื้อผ้า	266
ตารางที่ 4.1 : สรุปปัญหาและแนวทางการแก้ไขตลอดการสร้างสรรค์ผลงาน	292



สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 4.1 : รอบการแสดงที่รับชม	295
แผนภูมิที่ 4.2 : เพศของผู้ที่มารับชมละคร	296
แผนภูมิที่ 4.3 : ช่วงอายุของผู้ที่มารับชมละคร	296
แผนภูมิที่ 4.4 : สถานะของผู้ที่มารับชมละคร	296
แผนภูมิที่ 4.5 : ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมของผู้ที่มารับชมละคร	297
แผนภูมิที่ 4.6 : แหล่งที่มาของผู้ที่มารับชมละคร	297



บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันทั่วโลกเต็มไปด้วยความหลากหลายทั้งเชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม รวมทั้งความคิด มุมมอง ทักษะ และหนึ่งในความหลากหลายที่มีอยู่มากทั่วโลกก็คือ เรื่องของ “ความรัก” เป็นพื้นฐานของทุกชีวิต ทุกคนเกิดมาย่อมได้สัมผัสกับความรัก โดยมีความรักเป็นจุดเชื่อมความสัมพันธ์ทั้งความรักของพ่อแม่ ความรักของญาติพี่น้อง ความรักของเพื่อน และความรักของคนรัก ซึ่งโรเบิร์ต สเติร์นเบิร์ก (Robert Sternberg) ได้อธิบายองค์ประกอบของความสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดความรักไว้ว่า

“ทฤษฎีสามเหลี่ยมแห่งความรัก (Triangular Theory of Love) ได้แก่

1. ความสนิทสนม (Intimacy) เป็นองค์ประกอบด้านอารมณ์ที่ทำให้
คนรู้สึกผูกพันกัน เกิดความเข้าใจ เกิดความเอื้ออาทรกัน โดย
ความรู้สึกนี้จะค่อย ๆ เกิดขึ้นเมื่อมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันเป็น
เวลานาน ซึ่งองค์ประกอบนี้เป็นส่วนหนึ่งในองค์ประกอบของทุก
ความสัมพันธ์

2. ความใคร่หลง (Passion) หรือความเสน่หาเป็นแรงขับภายใน เรียกว่า
แรงดึงดูดทางเพศ

3. ความผูกพัน (Commitment) เป็นการตัดสินใจ หรือเป็น
องค์ประกอบในด้านความคิดที่มีการผูกมัด หรือมีการทำสัญญาต่อกัน
ว่าจะใช้ชีวิตร่วมกันในระยะยาว และผันแปรไปตามระยะเวลา โดยแต่
ละบุคคลอาจแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมา”

(โรงพยาบาลเพชรเวช, 2564)

จากบทความดังกล่าวทำให้เห็นว่าความรักเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาจากการอารมณ์ ความคิด และความรู้สึกที่ซับซ้อนและหลากหลายของมนุษย์ เป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้หลากหลายรูปแบบและมีนิยามมากมาย ผู้คนต่างนิยามความรักตามความคิดและความรู้สึกของตัวเองแตกต่างกันออกไป เช่น

รักคือความผูกพัน รักคือการเสียสละ รักคือความรู้สึกอยากอยู่ใกล้ แต่ละคนล้วนนิยามความรักในแบบของตัวเอง ความรักจึงไม่มีนิยามที่ถูกต้องหรือผิดเพราะมันคือกลุ่มความรู้สึกที่มีความซับซ้อนมากที่สุดอย่างหนึ่งของมนุษย์ นอกจากนี้ ความรักไม่ได้ถูกจำกัดว่าต้องเป็นความรู้สึกในความสัมพันธ์แบบคู่รักเท่านั้น ผู้คนสามารถมีความรักให้กับใครหรือสิ่งใดก็ได้ ไม่มีข้อกำหนดใดที่ควรมาตีกรอบว่าต้องรักกับใครจึงจะเหมาะสมมากที่สุด

แต่ถึงแม้ปัจจุบันสังคมโลกจะรู้จักความหลากหลายของความรักมากขึ้นแล้ว แต่ “ค่านิยมของสังคม” ยังคงเป็นสิ่งที่คอยตัดสินและตีกรอบความรักของผู้คนไม่ให้ออกนอกเหนือจากสิ่งที่สังคมส่วนใหญ่กำหนดให้ เช่น เรื่องเพศ คือผู้ชายกับผู้หญิงสามารถรักกันได้เท่านั้น หรือผู้ชายต้องเป็นฝ่ายดูแลและปกป้องผู้หญิงเท่านั้น และเรื่องชนชั้นและฐานะชาติตระกูล คือคนที่มีฐานะในระดับเดียวกันเท่านั้นจึงจะสามารถรักกันได้ เป็นต้น ค่านิยมของสังคมจึงยังคงเป็นปัจจัยหลักที่มีผลต่อความรักและความสัมพันธ์ของผู้คน เราไม่สามารถปฏิเสธได้ว่า สังคมมีอิทธิพลต่อความรักและความสัมพันธ์เชิงคู่รักไม่มากนักน้อย การรักษาความสมดุลระหว่างการรับรู้ของตัวเองและสังคมจึงเป็น “โจทย์” ที่คู่รักอาจต้องช่วยกันประคับประคอง” ดังที่ กิตติพล สรัคคานนท์ ได้ให้สัมภาษณ์ในหัวข้อ วิวัฒนาการของความรัก ไว้ว่า

“ความรักสัมพันธ์กับเวลา สังคมและวัฒนธรรม ดังนั้นถ้าเราพูดถึงรูปแบบความรักในสังคมก่อนสมัยใหม่ (Premodernism) อาจเป็นความรักในพระเจ้า ความรักแบบที่เป็นหน้าที่ของมนุษย์ แต่พอยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) ความรักสัมพันธ์กับปัจเจกมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ความรักในสังคมแบบเก่าอาจให้อารมณ์ความรู้สึกเหมือน ‘ความรักของฉัน แต่มันคือหน้าที่ของพลเมือง คือหน้าที่ของคนที่อยู่ในครอบครัว ฉันทำเพื่อครอบครัว’ แต่ปัจจุบันเราสัมผัสได้ว่า ‘ความรักของฉันก็คือความรักของฉัน’ ความรักจึงมีความเป็นส่วนตัวมากขึ้นหลังโลกสมัยใหม่”

(กิตติพล สรัคคานนท์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 28 กุมภาพันธ์ 2566)

ละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก ผู้ศึกษาได้มีความพยายามและตั้งใจมากเป็นอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยได้มีการดัดแปลงบทละครมาจากบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream ของวิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare) จน

กลายเป็นละครโรแมนติก-คอมเมดี้-แฟนตาซี (Romantic-Comedy-Fantasy) ซึ่งเล่าเรื่องราวความรักที่ไม่ลงตัวของคน 4 คน “เฮอร์เมีย” ถูกพ้อกีดกันจากคู่รักของเธอ “ไลแซนเดอร์” โดยการบังคับให้แต่งงานกับคนที่เธอไม่ได้รักนั่นคือ “ดิมิเทรียส” ชายที่เพื่อนสนิทของเธอ “เฮเลน่า” คลั่งรักมาก เมื่อทุกปัญหาถาโถมเข้ามา เฮอร์เมียได้ฝันและถามกับดวงจันทร์ว่ารักคืออะไร เทพโอเบรอนและทิทาเนีย จึงได้เชิญตัวเธอเข้ามาในไนท์คลับลับแสนมหัศจรรย์ของพวกเขาแต่ก็ไม่วายต้องเผชิญกับความยุ่งยากจากความช่วยเหลือที่ทำให้ความรักของคนทั้ง 4 ต้องผิดฝา สลับคู่ วุ่นวายและน่าเหลือเชื่อราวกับฝันไป เหตุการณ์ดำเนินไปจนในที่สุดเฮอร์เมียเข้าใจและพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อความรักของเธอกับไลแซนเดอร์อย่างมั่นคง ดิมิเทรียสกับเฮเลน่าได้เข้าใจความรู้สึกที่มีให้กัน และเหล่าเทพที่อยู่ในเดอะดริมส์ก็ได้เรียนรู้ความรักที่หลากหลายมากขึ้นอีกด้วย และเพื่อให้ได้อรรถรสและความแปลกใหม่จากบทละครที่เป็นตำนานของวิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare) ที่ถูกนำมาจัดแสดงในรูปแบบต่างๆมากมาย ผู้ศึกษาจึงได้มีการปรับเปลี่ยนบริบทและนำเทคนิคแบบละครเพลง (Musical Theatre) มาใช้ในการนำเสนอ เพื่อให้เข้าถึงผู้ชมและสามารถถ่ายทอดเรื่องราวให้กับผู้ชมได้เข้าใจง่ายและสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

การสร้างสรรคผลงานศิลปะการแสดงนิพนธ์เรื่อง A Midsummer night's dream คินร็อน สลับริก จึงสะท้อนให้เห็นถึงการต่อสู้กับความซับซ้อนของความรักที่ไม่เคยราบรื่น แต่หากทั้งคู่รักและเข้าใจกันมากพอสุดท้ายความรักก็คือความรักที่สวยงาม บทละครแสดงให้เห็นถึงรูปแบบของความรักที่หลากหลายและคาดเดาไม่ได้ สะท้อนให้เห็นว่า ความรักไม่มีข้อจำกัด ไม่ว่าจะใครหรือสิ่งใด เวลาใดก็สามารถเกิดความรักขึ้นได้อย่างน่าเหลือเชื่อ ผู้ศึกษามีความคาดหวังว่าบทละคร ตัวละครจะนำพาให้ผู้ชมและผู้ศึกษาเองได้สำรวจความรักที่อยู่ภายในใจตัวเอง ในขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้ เปิดใจและเข้าใจรูปแบบความรักต่างๆที่มีอย่างหลากหลายบนโลก

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแสดงรูปแบบละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คินร็อนสลับริก

1.2.2 เพื่อศึกษาค้นคว้าหาแนวคิดและเข้าใจความหลากหลายของความรักผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแสดงรูปแบบละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คินร็อนสลับริก

1.3 ขอบเขตการศึกษาครั้งนี้ว่า

1.3.1 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการกำกับการแสดงละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลั้บรัก โดย นายนครินทร์ ตากลม

1.3.2 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการแสดงละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลั้บรัก โดย

นางสาวแพรวพลอย	หมีเทพ	รับบท	เฮอร์เมีย
นางวงศ์วรุฒม์	วิธานธำรง	รับบท	ไลแซนเดอร์
นางสาวอวาภิปี	บาเกาะ	รับบท	เฮเลน่า
นายธีมา	ธาดาประทีป	รับบท	ดิมิเทรียส
นางสาววิริญชญา	สวนฉิมพลี	รับบท	โอเบรอน
นางสาวเวณิตา	ลอยวัฒนกุล	รับบท	ทิทาเนีย
นายพาทิศ	พันศิริพัฒน์	รับบท	พัค

1.3.3 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการออกแบบฉากละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลั้บรัก โดย นายสองนคร อุ่ณจิต

1.3.4 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลั้บรัก โดย นายวันฉัตร กล้าการชาย

1.3.5 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการออกแบบแสงละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลั้บรัก โดย นางสาวพรรัชชล พลเมือง

1.3.6 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการออกแบบเสียงและสื่อมัลติมีเดียละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลั้บรัก โดย นางสาวสิตาภา จำปาทอง

1.3.7 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการออกแบบเครื่องแต่งกายละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลั้บรัก โดย นายธนภัทร ถวิลไพโร

นายเสกฐวุฒติ เสาร์ประเสริฐ

1.3.8 ศึกษากระบวนการและขั้นตอนในการออกแบบการแต่งหน้า ทรงผมและหน้าฉากละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลั้บรัก โดย นางสาวณัฐวิภา หงษ์เจริญ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทราบกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแสดงรูปแบบละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลักรัก

1.4.2 ทราบแนวคิดและเข้าใจความหลากหลายของความรัก ผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะการแสดงรูปแบบละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลักรัก



บทที่ 2

ข้อมูลสัมพันธ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อ ดังนี้

- 2.1 ข้อมูลสัมพันธด้านการกำกับการแสดง
- 2.2 ข้อมูลสัมพันธด้านการแสดง
- 2.3 ข้อมูลสัมพันธด้านการออกแบบฉากละครเพื่อการแสดง
- 2.4 ข้อมูลสัมพันธด้านการออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากเพื่อการแสดง
- 2.5 ข้อมูลสัมพันธด้านการออกแบบแสงเพื่อการแสดง
- 2.6 ข้อมูลสัมพันธด้านการออกแบบออกแบบเสียงและสื่อมัลติมีเดียเพื่อการแสดง
- 2.7 ข้อมูลสัมพันธด้านการออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง
- 2.8 ข้อมูลสัมพันธด้านการออกแบบการแต่งหน้า ทรงผมและหน้ากากเพื่อการแสดง

2.1 ข้อมูลสัมพันธด้านการกำกับการแสดง

2.1.1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับบทละคร เรื่อง A Midsummer night's dream คินร้อนสลักรัก

2.1.1.1 ประวัติผู้แต่ง วิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare)

การศึกษาข้อมูลผู้แต่งบทละครถือเป็นหนึ่งขั้นตอนที่สำคัญในการวิเคราะห์บทละคร ทำให้ทราบได้ว่าผู้แต่งได้เขียนบทละครเพื่อต้องการสื่อสารสิ่งใด

“วิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare : ค.ศ.1564-1616) เป็นนักการละครคนสำคัญสมัยพระนางเอลิซาเบธ สามารถประพันธ์ได้ทั้ง ละครสุขนานุกรมและโศกนาฏกรรม เขาเกิดที่เมืองสเตรทฟอร์ด - อัปพอน - อวอน (Stratford - upon - Avon) แต่งงานตอนอายุ 19 ปีกับแอนน์ แฮททาเวย์ (Anne Hathaway) มีลูกด้วยกัน 3 คนก่อนที่จะเข้าสู่วงการละครโดยเป็นนักแสดง แล้วค่อยเริ่มเขียนพร้อมก่อตั้งคณะละคร The Lord

Chamberlain's Men โดยจากหลักฐานพบว่าในเวลา 25 ปี มีผลงานบทละคร 38 เรื่อง เรื่องยาว 5 เรื่อง และบทกลอนอีก 154 บท โดยแบ่งเป็น 4 ยุค ดังนี้
 ยุคที่ 1 ยุคที่เน้นหลากหลายแนว เช่น จินตนิมิต (Fantasy), สุขนาฏกรรม - จินตนิยม (Romantic-comedy), โศกนาฏกรรมจินตนิยม (Romantic tragedy)
 ยุคที่ 2 อิงประวัติศาสตร์และสุขนาฏกรรมจินตนิยม)
 ยุคที่ 3 ยุคโศกนาฏกรรม
 ยุคที่ 4 เริ่มหันกลับมาจินตนิมิตและสุขนาฏกรรมแต่สอดแทรกปรัชญาและแง่คิด” (พันธ์ุชนะ สุนทรพิพิธ, 2560)

2.1.1.2 ประวัติความเป็นมาของบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream

จากการที่ผู้ศึกษาได้ทำการค้นคว้าหาข้อมูลทำให้ทราบประวัติความเป็นมาของบทละครว่า บทละครเรื่องนี้เป็นสุขนาฏกรรมที่มีความโดดเด่นมาก และได้รับการนำไปแสดงเป็นละครมากที่สุดเรื่องหนึ่งของวิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare) เนื่องจากมีความสนุกสนานและน่าติดตาม นับว่าเป็นบทละครที่สร้างความสนุกสนานครื้นเครง และชวนฝันดุจดังชื่อเรื่อง และมีการสันนิษฐานว่าบทละครเรื่องนี้ แต่งขึ้นเพื่อนำไปจัดแสดงในงานเฉลิมฉลองงานแต่งงานของกลุ่มคนชนชั้นสูง

2.1.1.3 เกี่ยวกับผู้แปลบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คีนร้อนสลักรัก

บทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คีนร้อนสลักรัก ในครั้งนี้ได้รับการวางโครงสร้างเรื่องและเรียบเรียงใหม่ครั้งแรกโดย นายนครินทร์ ตากลม นิสิตชั้นปีที่ 4 เอกการแสดงและกำกับการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รหัสประจำตัวนิสิต 62110010257 และได้รับการวางโครงสร้างเรื่องและเรียบเรียงใหม่ในครั้งถัดมา รวมถึงประพันธ์บทพูดและบทกลอนเพื่อใช้ในการแสดงโดย อาจารย์ ดร.พันธ์ุชนะ สุนทรพิพิธ ซึ่งได้นำบทละคร A Midsummer night's dream ในหลากหลายเวอร์ชันมาประยุกต์ใช้ ดังนี้

- (1) A Midsummer night's dream วิลเลียม เชกสเปียร์
(William Shakespeare)
- (2) ราตรีนิมิตกลางคิมหันต์ หรือ ฝันในคีนกลางฤดูร้อน แพลและเรียบเรียง
โดย นพมาศ แวหงส์
- (3) ฝัน ณ คีนกลางฤดูร้อน แพลและเรียบเรียงโดย ดุษฎีมาลา
- (4) A Midsummer night's dream Bridge Theatre 2019

2.1.2 การวิเคราะห์และตีความบทละครในการกำกับการแสดง

การวิเคราะห์และตีความบทละครคือกระบวนการเริ่มต้นที่สำคัญมาก ในการทำงาน เพราะการวิเคราะห์และตีความบทละครเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้กำกับที่ เป็นผู้สร้างงานศิลปะเข้าใจถึงสิ่งที่ตัวเองกำลังถ่ายทอดออกไปให้ผู้ชมได้รับรู้ว่าบทละครเรื่องนี้กำลังสื่อสารอะไร ผู้กำกับการแสดงต้องทำความเข้าใจบทละครทั้งในแง่ของตัวละครแต่ละตัวที่กำลังคิดอะไร ทำอะไร รู้สึกอย่างไร เพราะอะไร ทำไมถึงตัดสินใจแบบนี้ ความสัมพันธ์กับตัวละครอื่นในเรื่องคืออะไร เพื่อให้เห็นพัฒนาการของตัวละครที่ส่งผลต่อเรื่องเล่า จนถึงทำความเข้าใจกับสถานการณ์ที่วิกฤติ จุดสูงสุด และ จุดคลี่คลายที่บทเหยียบยื่นให้ตัวละคร เพราะเป็นสิ่งสำคัญทำให้ตัวละครและผู้ชมเกิดการเรียนรู้จากสถานการณ์นั้นว่ามันสำคัญกับชีวิต สำคัญกับสังคมอย่างไร และสัญลักษณ์นัยยะต่างๆที่แฝงอยู่ในบทละคร ที่เป็นตัวช่วยให้เข้าใจและเข้าถึงสารที่บทละครกำลังจะนำเสนอมากยิ่งขึ้น . (กัลยรัตน์ อุบลรัตน์ประทีป และคณะ, 2563)

2.1.3 ความคิดหลักของบทละครในการกำกับการแสดง

การตีความบทละครเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะ การตีความเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้กำกับสามารถกำหนดทิศทางของการกำกับการแสดงหรือกำหนดแนวทางในการทำงานของฝ่ายต่าง ๆ ได้

ซึ่งในบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream เวอร์ชันต้นฉบับ มีความคิดและประเด็นที่แฝงอยู่ในเรื่องอยู่มาก เช่น ความรัก เวทมนต์ ความฝัน การเป็นตัวของตัวเอง และสตรีนิยม เป็นต้น ซึ่งอีกประเด็นหนึ่งที่ปรากฏในเรื่องคือ เพศที่ไม่ชัดเจน

เมื่อผู้ศึกษาได้ทำการตีความร่วมกับทุก ๆ ฝ่าย จึงได้พบประเด็นที่เมื่ออ่านเรื่องนี้แล้ว ผู้ศึกษาต้องการจะนำเสนอคือ “ความหลากหลายที่มีอยู่ของความรัก” เพราะความรักคือความหลากหลายที่

เกิดจากความซับซ้อนของใจคน และความซับซ้อนนี้ทำไมผู้คนยอมอ่อนน้อมและคิดว่าหาความรัก โดยไม่สนใจว่าจะสุขหรือทุกข์

2.1.4 แนวคิดและทฤษฎีในการกำกับการแสดงเรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลับรัก

2.1.4.1 ละครประเภท แนวคอเมดี้ (Comedy)

ละครคอเมดี้ (Comedy) หรือละครสุขนาฏกรรม คือ ละครตลก โดยละครคอเมดี้ นั้นถือกำเนิดมาตั้งแต่สมัยยุคกรีกโบราณ ซึ่งละครคอเมดี้ นั้นมีบทบาทในการสร้างเสียงหัวเราะ เพราะเป็นละครที่มีเรื่องราวที่น่าตลกขบขัน สร้างความบันเทิงให้แก่ผู้ชม

(1) ละครโรแมนติก-คอเมดี้ (Romantic-Comedy)

ละครประเภทนี้ นิยมใช้เรื่องราวที่เต็มไปด้วยจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ แต่ก็ เป็นเรื่องราวที่น่าเชื่อ สมเหตุสมผล ตัวละครจะประกอบด้วย พระเอกนางเอกที่มีความสวยงามตามอุดมคติ พูดจาด้วยภาษาที่ไพเราะเพราะพริ้ง และมักต้องพบกับอุปสรรคเกี่ยวกับความรักในตอนต้น แต่เรื่องก็จบลงด้วยความสุข ซึ่งมักจะเป็นพิธีแต่งงานหรือการเฉลิมฉลองที่สดชื่นรื่นเริง แต่บทบาทสำคัญที่ดึงดูดความสนใจและเรียกเสียงหัวเราะจากคนดูในละครประเภทสุขนาฏกรรมนี้มักไปตกอยู่กับตัวละครที่มีลักษณะเป็นตัวตลกอย่างแท้จริง หาใช่พระเอกหรือนางเอกไม่ ตัวตลกเหล่านี้รวมถึงตัวตลกอาชีพ (clown) ที่มีหน้าที่ยั่วให้คนดูหัวเราะด้วยคำพูดที่คมคาย เสียดสี หรือการกระทำที่ตลกโปกฮา ซึ่งฉากการแสดงตลกในสุขนาฏกรรมเหล่านี้บางครั้งก็เต็มไปด้วยความขบขันจากนิสยใจคอและคารมที่แยบคายลึกซึ้งในลักษณะของคอเมดี้ แต่บางครั้งก็มีลักษณะเอะอะตึงตังใกล้เคียงไปทางฟาร์ส (Farce) แต่เมื่อพิจารณาจากความน่าเชื่อถือของเรื่องราวที่ผูกขึ้นอย่างมีศิลปะ บทเจรจาซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาษาที่ไพเราะเพราะพริ้งเข้าขั้นภาษาในวรรณคดี และตัวละครส่วนใหญ่ที่มีความน่าเชื่อถือในลักษณะนิสย ก็ต้องถือว่าเป็นละครประเภทสุขนาฏกรรมหาใช่ฟาร์สไม่ และจากการที่ตัวเอกได้พบกับความสมหวังเกี่ยวกับความรักในตอนจบ ฉะนั้นคอเมดี้ประเภทนี้จึงเป็นละครประเภทเดียวในบรรดาคอเมดี้ทั้งหลายที่สมควรเรียกได้ว่า “สุขนาฏกรรม” (สไตน์ พันธุมโกมล, 2538)

2.1.4.2 ละครประเภท แนวมेलอดราม่า (Melodrama)

เป็นละครที่มีเรื่องราวโศกเศร้า จริงจัง แต่มักจะมีฉากที่เบาสมองเพื่อผ่อนคลายความเครียดแทรกอยู่ และมักจะจบลงด้วยความสุขหรือความสมหวัง เดิมทีเป็นละครที่มีดนตรีประกอบเพื่อแสดงลักษณะของอารมณ์ในแต่ละฉาก กล่าวคือ จะเร้าอารมณ์ผู้ชมเป็นสิ่งสำคัญ และกระตุ้นความรู้สึกสงสารและโกรธอย่างไม่เลิกซึ่งนัก อย่างไรก็ตามโครงเรื่องจะเป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย แสดงให้เห็นเหตุการณ์ซึ่งตัวเอกต้องเผชิญกับปัญหาครั้งแล้วครั้งเล่า เรื่องราวมีหมิ่นที่น่าสงสัยชวนให้ติดตาม

2.1.4.3 ละครประเภท แนวละครเพลง (Musical Theatre)

เป็นรูปแบบของละครประเภทหนึ่งที่น่าดนตรี เพลง คำพูด และการเต้นรำ มาผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อให้เข้าถึงการแสดงอารมณ์และความรู้สึก รวมไปถึงการดำเนินเรื่องราวผ่านออกมาทางละคร คำพูด ดนตรี การเต้นรำ พร้อมกับเทคนิคฉากต่างๆ ปัจจุบันละครเพลงได้มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้มากขึ้น เพื่อปรับเปลี่ยนให้ทันสมัย ดุสมจริงและอลังการ ทำให้ละครเพลงมีจุดเด่นเพิ่มขึ้น รวมทั้งสร้างความประทับใจตลอดการชมละครเพลง (“เรื่องราวศิลปะการแสดงจากทั่วโลก โอเปร่า ละครเวทีต่างประเทศ,” 2566)

ซึ่งหนึ่งในเทคนิคของละครเพลง (Musical Theatre) คือ การเลือกใช้เพลงในการนำเสนอเรื่องราว ประกอบด้วย 2 ประเภท ดังนี้

(1) เพลงประกอบละคร หรือเพลงแอคชั่น (Action Songs)

เพลงประกอบละครที่ใช้เพื่อขับเคลื่อนโครงเรื่องไปข้างหน้าและสร้างแรงผลักดันไปข้างหน้า มักใช้ในฉากที่ตัวละครกำลังพยายามทำบางสิ่งให้สำเร็จหรือเอาชนะอุปสรรค เพลงแอคชั่นมักมีจังหวะที่สนุกสนานและเร็ว และมักมีการเคลื่อนไหวและการออกแบบท่าเต้นมากมายที่เกี่ยวข้อง (Gutierrez, 2022)

(2) เพลงแพซีฟ (Passive Songs)

เพลงประกอบละครที่นำมาใช้เพื่อบอกเล่าความรู้สึกของตัวละคร ณ ขณะนั้นๆ ทำให้เห็นความคิด อารมณ์และความรู้สึกของตัวละคร โดยเพลงจะไม่ได้มีหน้าที่ในการพัฒนาเส้นเรื่อง เพียงแต่บอกเล่าความรู้สึกของตัวละครเท่านั้น (ธนะพัฒน์ พัฒน์กุลพิศาล, การสื่อสารส่วน บุคคล, 5 เมษายน 2566)

2.1.4.4 ละครประเภท แนวแฟนตาซี (Fantasy)

หมายถึง ละครที่เสนอเนื้อเรื่องในโลกจินตนาการทั้งฉาก ตัวละคร และเหตุการณ์ต่าง ๆ ล้วนเป็นเรื่องที่ไม่เป็นจริงในชีวิตจริง

2.1.4.5 แนวคิดละครแบบไม่สมจริง (Non-Realism)

คือ การแสดงด้วยเทคนิคและวิธีการแสดงในรูปแบบต่างๆ โดยไม่พยายามสร้างภาพลวงตาของความจริงให้กับผู้ชม อาทิ การให้นักแสดงสวมหน้ากาก การพากย์ การรำรำด้วยท่าทางที่สื่อความหมาย เป็นต้น โดยไม่จำเป็นต้องหวังว่าจะนำเสนอที่สมจริงหรือไม่ เรียกอีกอย่างว่า เป็นลักษณะที่จงใจแสดงให้เห็นว่า ละครคือละคร ละครไม่ใช่ชีวิต

2.2 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการแสดง

นักแสดง ถือเป็นส่วนสำคัญในการเป็นผู้ที่ต้องสวมบทบาทเป็นตัวละคร เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวและความรู้สึกนึกคิดที่อยู่ในบทละครมาสู่ผู้ชม โดยละครเรื่อง A Midsummer night's dream คิน ร็อนสลักรัก ที่ได้ดัดแปลงบริบทมาจากเวอร์ชันต้นฉบับ ซึ่งเป็นละครแนวสุขนาฏกรรมที่ผสมผสานเรื่องราวความรัก เวทมนตร์ รักสลักคู่อลเวง และฉากตลกขำขัน ความโดดเด่นเหล่านี้ก็นำมาซึ่งโจทย์ของนักแสดงที่จะต้องถ่ายทอดเรื่องราวความรัก ที่ขึ้นตรงกับบรรทัดฐานของสังคม ควบคู่กับเวทมนตร์ที่ลึกลับเต็มไปด้วยจินตนาการ เปรียบเสมือนนักแสดงจะต้องสร้างโลกที่เป็นโลกแห่งความจริงที่สอดผสานเข้ากับโลกแห่งเวทมนตร์ และสอดแทรกความตลกขำขันลงไป เพื่อถ่ายทอดไปสู่ผู้ชม และโน้มน้าวให้ผู้ชมเชื่อ รู้สึก และคล้อยตามไปกับเรื่องราวการแสดงของพวกเขา ด้วยบริบทที่แปลกใหม่และไม่สามารถคาดเดาได้ จึงเป็นแนวทางที่นำไปสู่การค้นหาเครื่องมือการทำงานของนักแสดง

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการแสดง

2.2.1.1 แนวความคิดเกี่ยวกับการแสดงของ สเตลล่า แอดเลอร์ (Stella Adler)

สเตลล่า แอดเลอร์ (Stella Adler) เป็นนักแสดงและครูสอนการแสดงที่ทรงอิทธิพลที่สุดในประวัติศาสตร์อเมริกา และเป็นคนที่นำแนวความคิดความเชื่อเกี่ยวกับการใช้จินตนาการมาถ่ายทอดเรื่องราวผ่านการแสดง

จุดเริ่มต้นแนวคิดต่อการแสดงของสเตลล่า แอดเลอร์ (Stella Adler) เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1920 เธอได้รับเชิญให้เข้าร่วมกรุปเธียเตอร์ (Group Theatre) ซึ่งก่อตั้งโดย ลี สตราสเบิร์ก (Lee Strasberg) ซึ่งเขายึดติดกับแนวคิดต่อการแสดงแบบการเข้าไปเป็นตัวละครโดยการนำความทรงจำเก่า ๆ และเน้นการใช้อารมณ์ของนักแสดงขึ้นมาใช้ นั่นจึงเป็นเหตุให้สเตลล่า แอดเลอร์ (Stella Adler) มองว่า แนวคิดนี้เป็นการทรมานจิตใจ และไม่ได้ส่งผลดีต่อร่างกาย เธอมองว่า นักแสดงต้องมีอิสระ และเชื่อว่า การพึ่งพาความทรงจำส่วนตัว และอารมณ์มากเกินไปเป็นการจำกัดขอบเขตของนักแสดงจึงมองหาสิ่งที่สามารถนำมาทดแทนที่มีประสิทธิภาพเทียบเท่ากันได้ นั่นคือ “การใช้จินตนาการ (Imagination)”

“จินตนาการ (Imagination) เป็นความคิดคำนึงถึงที่เกิดขึ้นในจิตใจ อาจจะเป็นการสร้างขึ้นมาจากความคิดฝัน ความคำนึงถึง หรือจากประสบการณ์ แล้วสร้างเป็นภาพใหม่ที่ไม่เคยเกิดขึ้นจริง หรือไม่มีอยู่จริงให้เกิดขึ้น ซึ่งจินตนาการนับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักแสดงในการนำเสนอ เรื่องราวของละครให้มีศิลปะ นักแสดงจะต้องใช้จินตนาการได้อย่างเหมาะสม โดยจินตนาการไม่ควรมียุ่คงที่ตายตัว แต่ควรมีระดับที่พัฒนา และต้องชัดเจนขึ้นเรื่อย ๆ” (ชุตินา มณีวัฒนา, 2557)

จากบทความข้างต้น การสร้างจินตนาการ (Imagination) และเทคนิคการแสดงของสเตลล่า แอดเลอร์ (Stella Adler) ต้องเกิดมาจากความสามารถของนักแสดงในการจินตนาการถึงโลกของตัวละคร โดยนักแสดงต้องเติมเต็มส่วนต่าง ๆ ของตัวละครนั้น ๆ เพราะการได้รู้ว่าตัวละครเติบโต หรือพัฒนาไปอย่างไร จะทำให้นักแสดงแสดงออกถึงพฤติกรรมในปัจจุบันของตัวละครได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และทำให้ตัวละครมีมิติในบทบาทยิ่งขึ้นอีกด้วย

2.2.2 การเข้าถึงบทบาทการแสดง

2.2.2.1 การวิเคราะห์บทบาทและตัวละคร

ผู้ศึกษาต้องทำการวิเคราะห์บทบาทและตัวละคร เพื่อหาองค์ประกอบหลักที่กำหนดลักษณะของตัวละคร การกระทำของตัวละคร เนื่องจากโดยปกติในบทละคร ผู้เขียนจะไม่ค่อยยกกล่าวถึงอดีต หรืออนาคตของตัวละครเท่าไรนักและมักจะข้ามรายละเอียดของปัจจุบันไปด้วย นั่นคือสาเหตุให้นักแสดงต้องทำการวิเคราะห์บทเอง ทำให้นอกจากเทคนิคของสเตลล่า แอดเลอร์ที่กระตุ้นให้นักแสดงจินตนาการถึงภาพที่มีรายละเอียดและสมจริงบนเวทีแล้ว ยังต้องอาศัย “การวิเคราะห์ข้อความ” (Analysis) ตามที่สเตลล่า แอดเลอร์ (Stella Adler) ได้กล่าวไว้ว่า

“ การกระทำ เป็นสิ่งที่ตัวละครหนึ่งทำกับตัวละครอื่นเพื่อกระตุ้นการตอบสนองที่ต้องการ ” (Ates, 2021)

จากคำกล่าวนี้ จึงเป็นสิ่งที่นักแสดงจะต้องวิเคราะห์ ค้นหาความต้องการของตัวละคร และการกระทำนั้น เพื่อถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ออกมาผ่านการแสดงไปสู่ผู้ชม

2.2.2.2 ความเชื่อของนักแสดง

สถาพร ศรีสัจจัง ให้ความหมายของความเชื่อ (Believe) ไว้ว่า ความเชื่อหมายถึง การยอมรับข้อเสนออย่างใดอย่างหนึ่งว่าเป็นความจริง การยอมรับนี้อาจจะเกิดจากสติปัญญา เหตุผลหรือศรัทธา โดยไม่ต้องมีเหตุผลใด ๆ รองรับก็ได้ (Magicmo, 2555)

สรุปได้ว่า ความเชื่อ หมายถึง ความคิด ความเข้าใจและการยอมรับ นับถือ เชื่อมั่น ในสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยไม่ต้องมีเหตุผลใดมาสนับสนุนหรือพิสูจน์ ซึ่งนักแสดงที่ดีจะต้องมีความเชื่อในบทบาทที่ตนแสดง ถ้านักแสดงเองไม่เชื่อในการกระทำและคำพูดของตนเองแล้ว ผู้ชมก็ไม่สามารถเชื่อหรือคล้อยตามได้ ความเชื่อในบทบาทจะทำให้นักแสดงสามารถถ่ายทอดความคิด อารมณ์ และความรู้สึกของตัวละครมาสู่ผู้ชมได้

2.2.4 ทักษะของนักแสดง

ในบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คินร้อนสลักรัก เป็นบทละครประเภทโรแมนติก-คอมเมดี้ (Romantic-Comedy) ซึ่งพูดถึงเรื่องราวความรักและความตลกขบขัน รวมถึงความสัมพันธ์และความหลากหลายของตัวละครที่อยู่ในเรื่อง นักแสดงจึงต้องฝึกฝน และอาศัยทักษะเพิ่มเติมดังนี้

2.2.4.1 การรับส่งร่วมกับคู่แสดง

การแสดงละคร นักแสดงจะต้องแสดงร่วมกับตัวละครอื่น ๆ ในเรื่อง ในการฝึกซ้อมจึงต้องฝึกการเจรจากับผู้ร่วมแสดง ไม่ควรท่องบทเพียงลำพังคนเดียว เพราะการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น การฟัง สังเกตกิริยาท่าทาง การรับรู้ด้วยการแสดงสีหน้า จะช่วยให้สามารถเข้าถึงบทบาทของตัวละครได้ลึกซึ้งขึ้น เวลาแสดงจริงจะได้สอดคล้องประสานกัน

2.2.4.2 การฟัง

นักแสดงควรที่จะได้ยิน รับรู้ เข้าใจ จับประเด็นและแปลความหมายจากสิ่งที่ได้ยินได้ ดังนั้นจึงควรรู้ตัวอยู่เสมอว่า เราเข้าใจสารจากผู้พูดหรือไม่ และสามารถแสดงท่าทางเพื่อสื่อสารออกไปยังผู้พูดได้ แล้วสิ่งที่สื่อั้นตรงกับความต้องการของเราในฐานะผู้ฟังหรือไม่

2.2.4.3 การสังเกต

นักแสดงจะต้องช่างสังเกตทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวนักแสดง ไม่ว่าจะเป็น อากัปกริยาของคู่แสดง หรือสิ่งแวดล้อมในสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะผ่านการมองเห็น หรือประสาทสัมผัสอื่น ๆ ที่ทำให้เราสามารถอธิบายและเข้าใจถึงบรรยากาศโดยรวมของสถานที่และสถานการณ์นั้น ๆ (กฤษณะ พันธุ์เพ็ง, 2561)

2.2.4.4 จังหวะ

การควบคุมจังหวะได้อย่างพอเหมาะพอดี เป็นลักษณะพิเศษที่ดึงดูดผู้ชม และสามารถเข้าถึงสถานการณ์ได้ทันท่วงที ตลอดจนความคล่องแคล่วว่องไวที่ทำให้เคลื่อนไหวและรับส่งได้ง่ายในขณะแสดง ทำให้ไม่เกิดช่องว่างและผู้ชมเกิดความรู้สึกร่วมอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีในการแสดง ผู้ศึกษาได้นำทฤษฎีแนวคิดต่อการแสดง ของ สเตลล่า แอดเลอร์ (Stella Adler) มาประยุกต์ โดยการใช้จินตนาการ (Imagination) และความ เชื่อ (Believe) ของนักแสดง เพื่อสร้างสรรค์และค้นหาตัวละคร (Character) จากองค์ประกอบต่าง ๆ ไม่ว่าจะมาจากการวิเคราะห์บท (Analysis) การคิดต่อยอดสิ่งที่นอกเหนือจากในบทละคร ให้ กลายเป็นตัวละครที่เหมาะสม มีมิติและสมบูรณ์แบบที่สุดและยังฝึกซ้อมพัฒนาเครื่องมือนักแสดงด้วย ทักษะต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ตลอดในการฝึกซ้อมละคร เพื่อให้ละครเรื่อง A midsummer night's dream คืนร้อนสลักรัก มีความสนุกสนาน ตลกขบขัน และเข้าใจได้ง่าย ตามรูปแบบละคร ประเภทโรแมนติก คอมเมดี้ (Romantic - Comedy) และยังทำให้ผู้ชมได้เข้าถึงเรื่องราว พร้อมทั้ง ได้รับสารที่ต้องการจะถ่ายทอดได้อย่างครบถ้วน ทั้งนี้ก็ยังคงความเป็นบทละครของ วิลเลียม เชกส เปีียร์ (William Shakespeare) ได้ แม้ว่าจะมีการดัดแปลงบริบทมาจากต้นฉบับก็ตาม

2.3 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบฉากละครเพื่อการแสดง

ในบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลักรัก ได้นำเสนอประเด็นเรื่อง ความรัก (Love) ซึ่งเป็นหัวข้อที่ถูกศึกษามาอย่างยาวนาน และปรากฏอยู่ในแทบจะทุกแง่มุมของชีวิต ทั้งหนัง เพลง ละคร งานเขียน บทกวี งานศิลปะ แต่ถึงอย่างไรความรักก็ยังเป็นความซับซ้อนที่สุดสิ่ง หนึ่งของมนุษย์ ความรักเป็นเหมือนดาบสองคม ด้านหนึ่งมันช่วยเปลี่ยนโลกทั้งใบของคนหนึ่งให้สดใส มีความหมาย มีพลัง อีกด้านก็สามารถทำลายชีวิตคนหนึ่งให้พังทลายได้เช่นเดียวกัน แต่ความจริงแล้ว ความรักเองก็ถูกใช้เป็นเครื่องมือหรือข้ออ้างในการทำร้าย ควบคุม บงการจากคนอื่น หลายคนอาจ เป็นรักที่ถูกตีกรอบในสังคม (The Potential, 2565, ย่อหน้า. 1)

อีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญที่ปรากฏในเรื่องคือ เวลา (Time) ถูกคาดหวังไว้สำหรับทุกสิ่งทุก อย่างบนโลกใบนี้ เวลาเกี่ยวพันกับทุกสิ่งบนโลก ซึ่งจะเห็นได้ชัดว่าการดำเนินชีวิตของคนในสังคมส่วน ใหญ่อยู่ภายใต้กรอบของเวลาในทุกกิจกรรมที่ต้องทำ ทั้งเวลาเกิด เวลาตาย เวลาเฝียวยยา เวลาไว้ทุกข์ เวลาที่จะค้นหา เวลาทำงานรวมไปถึงเวลาได้พบกับความรัก มนุษย์อาจมองว่าความรักกับเวลาแท้จริง แล้วเป็นสิ่งที่ไม่สามารถเลือกเวลาที่จะเกิดได้ แต่สามารถที่จะถูกควบคุมภายใต้ข้อจำกัดไม่ว่าจะทาง สังคมหรือภายในครอบครัวก็ตาม

2.3.1 รูปแบบและสไตล์ของฉาก

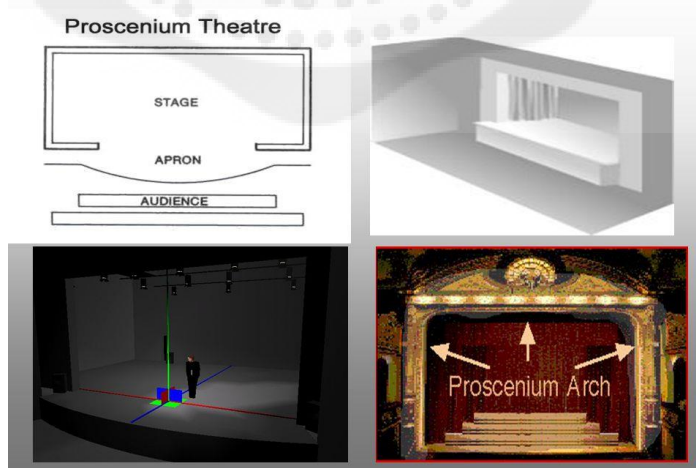
2.3.1.1 รูปแบบฉาก

(1) โพรซีนียม (Proscenium)

คือ เวทีที่มีกรอบแบ่งกั้นระหว่างผู้ชมกับนักแสดงและอีกส่วนหนึ่งคือฉากที่สามารถเคลื่อนที่ได้แบ่งเป็น4ชั้นด้วยกัน เพื่อใช้สำหรับเปลี่ยนแปลงสถานที่ที่เป็นสถานที่ต่าง ๆ ภายในร้าน เน้นประโยชน์ใช้สอยและฟังก์ชันของตัวฉากทำให้เรื่องดูมีมิติการเล่ามากยิ่งขึ้น

กรอบเวที (Proscenium arch) เป็นส่วนหนึ่งของโรงละครที่แบ่งพื้นที่ระหว่าง พื้นที่แสดง (Stage) และพื้นที่คนดู (Audience Space) โดยมากจะมีม่านติดไว้ใช้ปิดและเปิดก่อนการแสดงและเมื่อจบการแสดงการออกแบบฉากเวที บางครั้งนักออกแบบฉากต้องการกำหนดขนาดของกรอบเวทีเพื่อให้เหมาะสมกับละครแต่ละเรื่อง จึงสร้างและออกแบบกรอบเวทีขึ้นมาใหม่ทับกรอบเวทีเดิม เราเรียกรอบเวทีแบบนี้ว่า false proscenium หรือ portal opening สำหรับการนำเสนอละครแบบสมัยใหม่ หลายครั้งทั้งผู้กำกับการแสดงและผู้ออกแบบฉากมักจะเห็นว่ากรอบเวทีสามารถเป็นจุดนำสายตาให้กับผู้ชมได้และก็อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการทำภาพบนเวทีได้เช่นกัน (“รูปแบบและการออกแบบเวทีห้องประชุม,” 2563)

1. the Proscenium, or Picture-Frame Stage

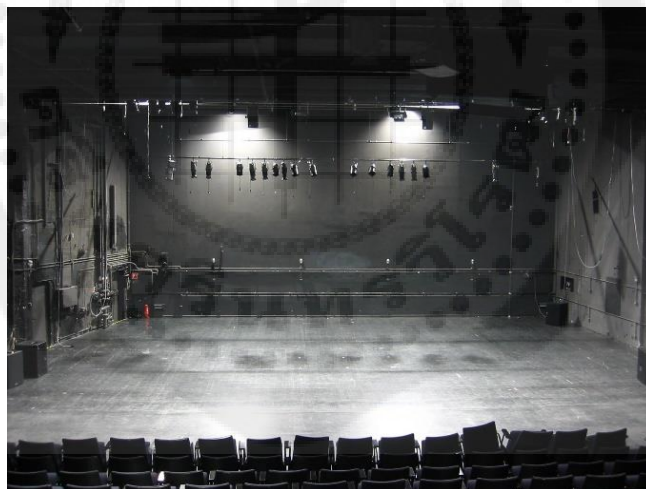


ภาพที่ 2.1 : รูปแบบเวทีโพรซีนียม

ที่มา : Pinterest

(2) เวทีเปล่า (Bare Stage Theatre)

คือ เวทีเปล่า ที่สามารถมองเห็นการทำงานและการเปลี่ยนแปลงของทิวทัศน์จะ เกิดขึ้นในมุมมองของผู้ชม การใช้อุปกรณ์ประกอบฉากและของตกแต่งขึ้นเดี๋ยวก็นำให้ผู้ชมรู้สถานที่ ทั้งหมดได้ ฉากแบบแบร์สเตจ (Bare Stage) สามารถสื่อสารการแสดงของนักแสดงที่ส่งให้แก่ผู้ชมได้ อย่างดี เป็นการถ่ายทอดที่ทำให้ผู้ชมสามารถเพ่งสมาธิรวมถึงความสนใจไว้กับการแสดง มีความคาดหวัง และการรอคอยกับการแสดงที่จะเกิดขึ้น ทำให้ผู้ชมสนใจท่าทางของนักแสดงได้อย่างเต็มที่ ฉากสามารถ เปลี่ยนแปลงเป็นสถานที่ใด ๆ ก็ได้โดยไม่ต้องเปลี่ยนฉาก และไม่จำเป็นต้องมีโครงสร้างหลัก ที่ตายตัว จึงไม่เป็นการปิดกั้นจินตนาการของคนดูจนเกินไป ข้อดีของฉากแบบนี้คือทำให้มีพื้นที่ว่างบน เวทีเยอะมากขึ้นนักแสดงสามารถใช้พื้นที่ในการทำการแสดงได้หลากหลายรูปแบบ (กัลยรัตน์ อุบลรัตน์ประทีป และคณะ, 2563)



ภาพที่ 2.2 : เวทีเปล่า (Bare Stage Theatre)

ที่มา : Pinterest

2.3.1.2 สไตล์ของฉาก

(1) Symbolic หรือ Nonrealistic Setting

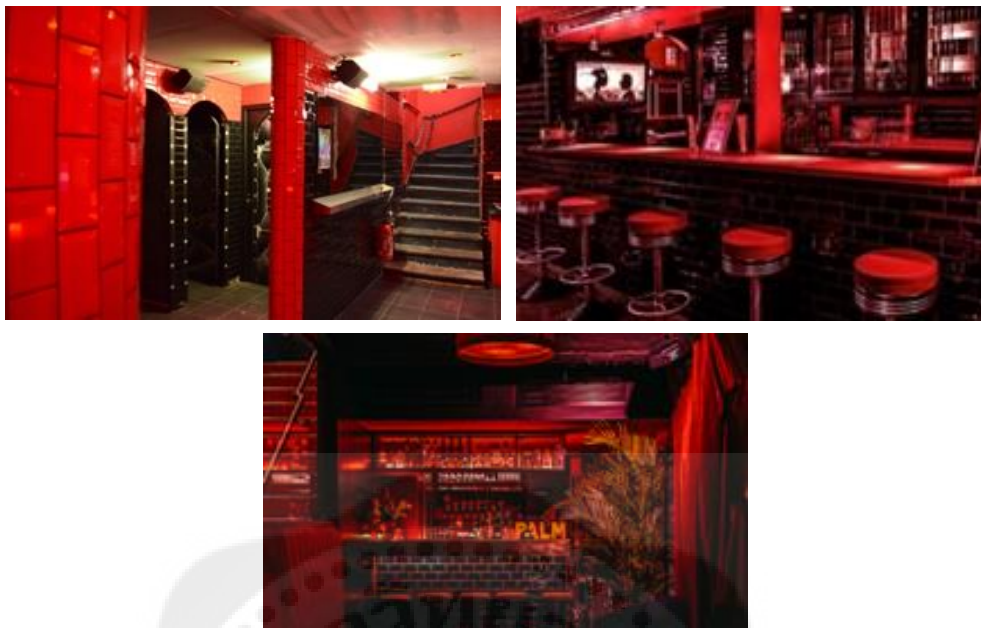
คือ สไตล์ของฉากที่เนรมิตภาพความคิดของละครโดยผ่าน เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์แทนความคิดและวัตถุที่เป็นเครื่องหมายที่มองเห็น วัตถุ บางอย่างที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดความคิด สถานที่ หรือ อารมณ์ จินตนาการของผู้ชม บรรลุอยู่ในสัญลักษณ์ของฉาก การออกแบบฉากที่สร้างบรรยากาศ หรือ ความคิด ออกมาโดยให้ภาพมีลักษณะออกห่างความเป็นจริง จึงมีลักษณะเป็นนามธรรม เพื่อ ถ่ายทอดความหมายและอารมณ์ให้มีลักษณะเหนือความเป็นจริงและเป็นสไตล์ต่อต้านธรรมเนียมความเหมือนจริง แม้จะใช้โครงสร้างของวัตถุต่างๆที่เหมือนจริง การใช้สี โครงสร้าง ลายเส้นต่างๆ (ชุดิมา มณีวัฒนา, 2557)

2.3.2 แนวทางในการออกแบบฉาก

2.3.2.1 บีเอสเอ็ม (BDSM)

บีเอสเอ็ม (BDSM) เป็นตัวย่อของ5คำ ประกอบด้วย ความเป็นทาสหรือ สภาวะที่ถูกพันธนาการ (Bondage), การลงโทษ (Discipline), การปกครอง (Dominance), การยอมจำนน (Submission), การมีความสุขจากการทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด (Sadism) และการมีความสุขจากการถูกผู้อื่นทำให้เจ็บปวด (Masochism).

กิจกรรมและความสัมพันธ์ภายในบริบทบีเอสเอ็ม (BDSM) มักจะถูก กำหนดโดยผู้เข้าร่วมที่จะทำให้ดูสมบูรณ์แบบแต่บทบาไม่เท่าเทียมกัน ดังนั้น แนวคิดของ การยินยอมอย่างเห็นพ้องต้องกันของผู้ร่วมมือทั้งสองฝ่ายเป็นสิ่งสำคัญ คำว่า "ผู้ยอมจำนน" และ "ผู้มีอำนาจ" (Ploynisa, 2562)



ภาพที่ 2.3 : ตัวอย่างบาร์ ในรูปแบบ BDSM

ที่มา : Pinterest

ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดในการออกแบบ (Concept Design) ภายใต้ธีมบีเอสเอ็ม (BDSM) มาตีความเพื่อใช้การออกแบบฉาก โดยในบทละครได้กำหนดสถานที่หลักให้เรื่องราวทั้งหมดเกิดขึ้นในบาร์ลับแห่งหนึ่ง โดยแบ่งเป็น 3 สถานที่ภายในร้านคือ บริเวณในร้าน หลังร้านและห้องนอนทิทานีย์ โดยสีที่ใช้ภายในงานฉากนั้นคือสีดำและสีแดง ซึ่งอ้างอิงมาจากสีและสไตล์ของบีเอสเอ็ม (BDSM)

2.4 ข้อมูลสัมพันธด้านการออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากเพื่อการแสดง

2.4.1 รูปแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก

2.4.1.1 เครื่องประกอบฉาก (Set properties หรือ Construction properties หรือ Stage properties หรือ Furniture)

คือ เครื่องประกอบฉากการแสดงละครเวทีที่มีขนาดใหญ่ น้ำหนักมาก มีความผูกพันหรือสัมพันธ์กับฉากอย่างใกล้ชิดเป็นส่วนที่ติดตั้งติดกับฉากไว้เฉย ๆ และสามารถดึงเข้าดึงออกจากตัวฉากได้ มักอยู่บนเวทีในแต่ละฉากตั้งแต่ต้นจนจบการแสดงแต่ละฉากเป็นส่วนที่ นักแสดงสามารถใช้ประกอบในการแสดงได้ เช่นอาจจะขึ้นไป เดิน ยืน นั่ง หรือมีการ

สัมผัส ได้แก่พวกเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ เตาผิง พรม อ่างล้างหน้า ตู้กับข้าว ฝ้าคลุมโต๊ะ หนังสือ
 ระดับโต๊ะทำงานต่าง ๆ ที่อยู่ในที่เดิมตลอดระยะเวลาการแสดงดังกล่าวคือไม่มีการ
 เคลื่อนย้ายไปที่อื่น ๆ เครื่องประกอบฉากสำหรับฉากภายนอก (Exterior scene)
 ประกอบด้วยก้อนหินเล็ก ๆ ก้อนหินใหญ่



ภาพที่ 2.4 : ตัวอย่างเครื่องประกอบฉาก

ที่มา : Pinterest

2.4.1.2 เครื่องประกอบการแสดง (Hand properties)

คือ วัสดุหรือสิ่งของที่เคลื่อนที่หรือนำพาไปโดยนักแสดงอาจจะอยู่ในฉาก
 ระยะเวลาแรก แต่ต่อมาถูกนักแสดงนำพาไปยังที่ต่าง ๆ บนเวที หรือนอกเวทีหรืออาจจะไม่ได้อยู่
 ในฉากตั้งแต่แรก แต่ต่อมานักแสดงนำพาเข้ามาในฉากระหว่างการแสดงมักเป็นสิ่งที่ต้องมี
 น้ำหนักเบาหรืออาจจะมีน้ำหนักมากแต่เคลื่อนย้ายไปได้ง่าย มีความหมายและความสัมพันธ์
 กับการแสดง แนวการแสดง ตัวละครและเหตุการณ์ต่าง ๆ ตามท้องเรื่อง อาจจะมีขนาดใหญ่
 เช่น โต๊ะ หรือม้านั่งที่นักแสดงนำเข้ามา

ซึ่งเครื่องประกอบฉากการแสดงมักตั้งอยู่ในฉาก คือ ด้านบนของเครื่องประกอบการ
 แสดงฉากต่าง ๆ ในลิ้นชัก บนพื้น หรือด้านหลังซอกหลืบ ซึ่งเป็นที่ตั้งโต๊ะเครื่องประกอบฉาก
 การแสดงละครเวที (Properties table) นักแสดงจะหยิบของจากตรงนี้ได้โดยตรงมาใช้ในการ
 การแสดงเสร็จแล้วต้องนำกลับมาเก็บไว้ในที่เดิม ตัวอย่างเช่น เครื่องประกอบการแสดงฉาก
 เหล่านี้ ได้แก่ บุหรี่ กล่องบุหรี่ ไฟแช็ก ปากกา ดินสอ จดหมาย ฯลฯ บางอย่างอาจจะมี

เกี่ยวข้องกับฉากหรือเครื่องประกอบฉาก เช่น ม้านั่ง โปะไฟ พรม ฯลฯ และบางอย่างจะเกี่ยวข้องกับเสื้อผ้านักแสดง เช่น ฝักดาบ ถุงธนู หมวก ฯลฯ

เครื่องประกอบการแสดง (Hand properties) จะถูกจัดไว้ตรงตามคิวของแต่ละฉากผู้รับผิดชอบต้องมีความแม่นยำ และต้องระมัดระวังมิให้เกิดความผิดพลาดอย่างเด็ดขาด เพราะของทุกชิ้นมีความสำคัญต่อการดำเนินเรื่องของนักแสดง การเคลื่อนที่จากจุดหนึ่งไปสู่อีกจุดหนึ่งของนักแสดงอาจจะต้องอาศัยเครื่องประกอบการแสดงเป็นคิวนำทาง หากเครื่องประกอบการแสดงหาย หรือมีการหยิบของผิดให้นักแสดงอาจจะทำให้นักแสดงลืมคิวการแสดงบางส่วนที่จะกระทบกับคิวนักแสดงที่ต้องตามต่อ ๆ กันมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถทำให้เสียความรู้สึกต่อเนื่องในการแสดงไปโดยสิ้นเชิง เราเรียกบุคคลที่รับผิดชอบเครื่องประกอบฉากการแสดงละครเวที ตั้งแต่ขั้นตอนจัดหา การเก็บรักษาและการควบคุมในระหว่างที่ทำการแสดงว่า Properties man ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของผู้กำกับเวทีอีกทอดหนึ่ง



ภาพที่ 2.5 : ตัวอย่างเครื่องประกอบการแสดง

ที่มา : Pinterest

2.4.1.3 ส่วนประกอบตัวละคร (Personal properties)

คือ สิ่งของชิ้นเล็ก ๆ ที่ติดตัวนักแสดงตลอดระยะเวลาการแสดง เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวนักแสดงโดยตรง สามารถบอกบุคลิกลักษณะ ตลอดจนจรรยาบรรณของตัวละครนั้น ๆ ได้ เช่น ไม้เท้า กล่องยาสูบ แว่นตา แว่นตาแฟชั่น นาฬิกาข้อมือ ประกาศแบบต่าง ๆ

สมุดจด บันทึกงาน กระเป๋าสตางค์สร้อยคอ ฯลฯ สิ่งที่ควรสังเกตคือเครื่องประกอบตัวละคร กับเครื่องประกอบการแสดง อาจจะเป็นสิ่งของชิ้นเดียวกันมาใช้ในฉากหนึ่งจะทำหน้าที่เป็นเครื่องประกอบตัวละคร แต่ในฉากหนึ่งนักแสดงอื่นถือของชิ้นเดียวกันเข้ามาในฉาก ซึ่งทำให้ของชิ้น นี้กลายเป็นเครื่องประกอบการแสดงไปโดยปริยาย โดยปกตินักแสดงทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบดูแลและรักษาเครื่องประกอบตัวละครที่ ตัวเองสวมบทบาท โดยเก็บไว้ภายในที่ที่กำหนดให้ภายในโรงละครนั้น ๆ หรือหากมีมากขึ้นจนเกินไป ผู้กำกับเวทีหรือผู้ควบคุมเครื่องประกอบฉากการแสดงและเวทีจะเป็นต้องผู้รับผิดชอบดูแลและตรวจเช็คความเรียบร้อยทุกครั้ง

2.4.1.4 เครื่องประดับเสื้อผ้าตัวละคร (Costume properties)

คือ เครื่องประดับเสื้อผ้าของตัวละครตัวใดตัวหนึ่งในฉาก เช่น เครื่อง เพชร กำไลข้อมือ สร้อยคอ นาฬิกา หน้ากาก ส่วนที่เป็นเครื่องประดับร่างกายโดยตรง ได้แก่ กระจกมือ หมวก ผ้าคลุมไหล่ เสื้อคลุม นักแสดงอาจจะไม่ได้สวมอยู่ แต่ถือไปทุกที่ด้วยตัวเอง ทั้งหมดนี้เป็นของส่วนตัวที่ไม่เปลี่ยนไปตามแฟชั่น อีกทั้งยังช่วยบอกลักษณะบุคลิกของตัวละคร เช่น ไข่มุกแท้ แสดงถึงการเกิดการผิดปกติทางร่างกาย

2.4.1.5 เทคนิคพิเศษต่าง ๆ (Special effects)

คือ ปรากฏการณ์ทางเสียงแสง ภาพลวงตาสถานการณ์พิเศษต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศของละครเรื่องให้ดูสมจริงหรือให้อารมณ์บรรยากาศที่ผู้กำกับการแสดงสั่งไว้หรือได้วางแผนไว้โดยใช้กลไกเครื่องมือและอุปกรณ์พิเศษต่าง ๆ เสียงประกอบพิเศษ ได้แก่ อุปกรณ์ประกอบการแสดงที่มีการจัดทำขึ้นมาเพื่อโชว์ๆนั้น ที่เกี่ยวข้องกับตัวบทละครของเรื่องนั้นๆ เสียงอันเกิดจากเครื่องจักรกลหรือกลไก หรือเครื่องมือประดิษฐ์ที่ตั้งอยู่ด้านข้างของเวที เครื่องมือบางอย่างไม่นิยมใช้แล้วในปัจจุบันเนื่องจากมีขนาดใหญ่ และขวางทางเช่น เสียงไซเรน เสียงฟ้าร้อง เสียงของตก ทุกอย่างล้วนมีการบันทึกหรือจัดทำเสียงขึ้น

2.4.2 แนวทางในการออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก

เนื่องจากบทละครเวทีเรื่อง A Midsummer Night's Dream คือนรอนสลักรัก ทำการปรับบริบทให้มีความเกี่ยวข้องกับสถานบันเทิงแบบบีเอสเอ็ม (BDSM) และแฟนตาซี (Fantasy) ผู้ศึกษาจึงได้นำลักษณะของบีเอสเอ็ม (BDSM)มาเป็นพื้นฐานในการสร้างอุปกรณ์ประกอบฉาก เช่น

หมุดเหล็ก โช้ ตะแกรง ลูกกรง แส้ เทียน เป็นต้น โดยคำนึงถึงรสนิยม (Taste) และอารมณ์ความรู้สึก (Emotions or Feeling) ของตัวละคร ซึ่งรสนิยมและความรู้สึกของตัวละครนั้นจะเป็นตัวบ่งบอกให้ ผู้ชมสามารถเข้าใจภูมิหลังของตัวละครมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถช่วยให้เข้าใจเรื่องราวของตัวละคร และบทละครที่กำลังดำเนินอยู่ด้วย

2.4.2.1 รสนิยม (Taste)

หมายถึง ความนิยมชมชอบในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามฐานานุรูปของ บุคคล เช่น คนมีรสนิยมสูง หมายถึง ผู้รู้จักนิยมชมชอบของที่ดีแท้ ความเข้าใจในความสวย ความงาม และคุณสมบัติของสิ่งของเหล่านั้น คนเรามีความชอบพอในสิ่งของที่ต่างกัน รสนิยม เกิดขึ้นได้ในทุกคน มนุษย์ย่อมมีความชอบเป็นของตัวเอง รสนิยมบางอย่างก็เกิดขึ้นได้จาก ความทรงจำในอดีต ความชอบส่วนบุคคล หรือสิ่งที่อยากแสดงให้ผู้อื่นรับรู้

2.4.2.2 ความรู้สึก (Emotions or Feeling)

มนุษย์ทุกคนมีความรู้สึกแต่เป็นการยากที่เราจะรู้จักความรู้สึกตนเองมนุษย์ อยู่ภายใต้การขับเคลื่อนของสิ่งที้ออกมาเป็นพฤติกรรมที่มีแรงขับเคลื่อนมาจากความรู้สึก แต่เรา มักไม่ค่อยรู้ตัวและหลายครั้งเราพยายามที่จะสร้างเหตุผลขึ้นมาเพื่อรองรับ ความรู้สึกคือสิ่งที่ อยู่ลึกในฐานของตัวเราซึ่งแปรเปลี่ยนออกมาเป็นพฤติกรรมผ่านตรรกะและเหตุผล มนุษย์มี ความรู้สึก ใช้สมองสร้างวิธีการเพื่อตอบสนองความรู้สึกนั้น แล้วใช้ร่างกายสร้างการกระทำ ตามวิธีการนั้น แต่หลาย ๆ ครั้งเราเก่งกับการใช้หัวมากเกินไปหรือใช้ร่างกายมากเกินไป ทำให้ เราไม่สามารถนึกถึงความรู้สึกได้ ซึ่งการสำนึกถึงความรู้สึกไม่ได้จะทำให้เราไม่เข้าใจตนเอง และหลายครั้งทำให้เราแก้ปัญหาทำอะไรผิดทางไปมาก

“ความรู้สึกไม่เคยผิด ความรู้สึกเกิดขึ้นได้แต่เรามีหัวที่ใช้คิด มีกายที่ใช้ทำเพื่อคัด กรองและหาวิธีการตอบสนองความรู้สึกอย่างงดงาม เช่น ความรู้สึกชอบหรือ ความรู้สึกไม่ชอบ คือมนุษย์อาจมีความชอบในสิ่งที่แตกต่างกัน อาทิ นายเอชอบชั้น รองเท้าแบบนี้ เพราะ มีความสวยงามในแบบที่เขาพึงพอใจ แต่นางบีกลับบอกว่าฉัน ไม่ชอบ เพราะฉันไม่มีความพึงพอใจต่อสิ่งของชิ้นนี้ แสดงให้เห็นว่ามนุษย์เรามี ความรู้สึกชอบไม่ชอบที่แตกต่างกัน คนเราต่างก็ต่างความรู้สึก แต่สุดท้าย

ความรู้สึก คือเหตุผลอย่างหนึ่ง เพราะเราไม่สามารถใช้ “เหตุผล” อย่างเดียวสำหรับ ตัดสินเรื่องราวต่าง ๆ ได้อย่างมีคุณภาพ ปัจจัยด้านประสบการณ์ สัญชาตญาณ หรือ “ความรู้สึก” เป็นตัวแปรสำคัญ ที่มีผลต่อ “ความสุข” ของชีวิต”
(กิติภูมิ สกฤตปิยวงศ์ และคณะ, 2562)

จากการศึกษาบทละคร ตามพื้นฐานของบทละครเรื่องนี้มีรสนิยม รูปแบบ การใช้อุปกรณ์ประกอบฉากที่มีความชัดเจนต่อสถานที่ ผู้ศึกษาจึงมีแนวคิดที่จะออกแบบ อุปกรณ์ประกอบฉากในรสนิยมตามบทละคร โดยผ่านกระบวนการการวิเคราะห์และตีความ การเลือกใช้สิ่งของหรือการออกแบบตามแนวคิดรสนิยมของตัวละคร รวมถึงความรู้สึกของตัวละคร และจากการรวบรวมข้อมูลข้างต้นทั้งหมดเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่นำมา ประกอบกันเพื่อสร้างงานออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก ผู้ออกแบบได้มีการนำความคิดและ ทฤษฎีมาปรึกษาและถกเถียงและเลือกเฉพาะเนื้อหาที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อ การศึกษา เพื่อให้ได้แนวทางการทำงานและองค์ประกอบของภาพและภาพรวมให้ไปใน ทิศทางเดียวกัน รวมถึงปรึกษากับผู้ออกแบบในฝ่ายอื่น ๆ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกัน และกันเพื่อให้ภาพรวมของงานออกแบบช่วยส่งเสริมให้ละครออกมาสมบูรณ์เกิดภาพที่ สวยงามและส่งสารถึงผู้ชมให้เข้าใจแก่นของเรื่องได้ชัดเจนมากที่สุด

2.5 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบแสงเพื่อการแสดง

2.5.1 แนวคิดและทฤษฎีในการนำเสนอการออกแบบแสงสำหรับละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คินร่อนสลักรัก

แสงมีอิทธิพลอย่างมากต่อการแสดง แสงจึงเปรียบเสมือนอีกหนึ่งตัวละครที่มีการ เคลื่อนไหวและเล่าเรื่องไปพร้อมกับตัวละคร การจัดแสงตามประเภทของละครที่แตกต่างกันออกไป จึงส่งผลให้ผู้ชมมีความรู้สึกร่วมไปกับการแสดง ซึ่งทฤษฎีของการจัดแสงตามประเภทของละครที่ ผู้จัดทำเลือกใช้ ดังนี้

2.5.1.1 การออกแบบแสงสำหรับละครเชิงจินตนาการ (Fantasy)

การสร้างสรรค์แสงสำหรับละครแนวแฟนตาซีนั้น นักออกแบบแสงต้อง คำนึงถึงการใช้เทคนิคพิเศษที่เหมาะสม รวมถึงองค์ประกอบต่างๆในการออกแบบแสง เช่น สี

ความสว่าง ชนิดของไฟ และความรู้สึกของผู้ชม เพื่อไม่ให้เกิดการออกแบบแสงบนเวทีไปรบกวน การแสดงบนเวที และเพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงการแสดงและเชื่อมโยงองค์ประกอบต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Spotlight Sound, 2022)

2.5.2 องค์ประกอบในการออกแบบแสงสำหรับละครเวที

แสงเป็นองค์ประกอบที่สามารถช่วยนำสายตาผู้ชม สามารถบรรยายความรู้สึกของ ตัวละคร เวลา บรรยากาศ และสถานการณ์ต่างๆ ผ่านองค์ประกอบในการออกแบบแสงสำหรับ ละครเวที ดังนี้

2.5.2.1 สี (Colour)

สีของแสงสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยใช้อุปกรณ์เสริมที่เป็นพลาสติกสี ซึ่ง เรียกว่า แผ่นเจล โดยจะวางอยู่เหนือแหล่งกำเนิดแสง (หน้าโคมไฟ) การเลือกใช้สีที่แตกต่างกันสามารถเปลี่ยนอารมณ์และให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน เช่น สีแดง แสดงถึงไฟหรือความร้อน สีส้ม แสดงถึงเปลวไฟ สีน้ำเงินแสดงถึงบรรยากาศที่หนาวเย็น เช่นเดียวกับสีฟ้า ในทางกลับกัน สีเหลืองให้บรรยากาศที่อบอุ่นกว่า หรือแสงของพระอาทิตย์ เป็นต้น ซึ่งการแสดงผลลัพธ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสีของแสงเพียงอย่างเดียว เพราะถ้าสีของพื้นผิวที่แสงตกกระทบแตกต่างกันนั้น ก็จะได้ผลลัพธ์ที่แตกต่างออกไป

2.5.2.2 ความเข้มของแสง (Intensity)

การจัดแสงในโรงละครไม่เพียงแค่ให้เปิดหรือปิดไฟได้ แต่ยังสามารถปรับความเข้มของแสงได้ (ความสว่าง) เพื่อสร้างผลลัพธ์ในแบบที่ผู้ออกแบบต้องการ โดยทั่วไป ระดับความเข้ม จะจัดอยู่ในระดับตั้งแต่ 1 ถึง 100 และค่าความแตกต่างนี้จะช่วยให้ นักออกแบบแสงสามารถปรับแสงให้สมดุลได้ทั่วทั้งเวที

2.5.2.3 จุดสนใจ (Focus)

จุดสนใจของแสง หมายถึง การจำกัดลำแสงด้วยการจัดแสงในโรงละคร ทั้งนี้สามารถปรับขนาดและโฟกัสของลำแสงได้ ทำให้ได้ขอบที่คมชัดหรือนุ่มนวล โดยขอบที่นุ่มนวลเหมาะสำหรับการผสมแสงจากแหล่งกำเนิดแสงที่แตกต่างกัน ในขณะที่ลำแสงที่มีขอบคมสามารถใช้เน้นเฉพาะจุดที่ต้องการได้

2.5.2.4 เงาของแสง (Shadow)

นอกเหนือจากการควบคุมสิ่งที่ผู้ชมสามารถมองเห็นได้ นักออกแบบแสงยังสามารถสร้างพื้นที่ที่ซ่อนอยู่ได้ด้วยการใช้เงาของแสง การใช้เงาสามารถสร้างบรรยากาศที่น่าสนใจและอารมณ์ของบุคลิกของตัวละครได้

2.5.2.5 การอ่านและศึกษาเวที (Read the Stage)

ในการสร้างสรรค์และออกแบบแสง ผู้ออกแบบแสงต้องทดลองมองในผู้ชมเพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเวที เพื่อดูว่าอะไรสำคัญและจำเป็นต่อโครงเรื่องและภาพรวมในการแสดง ดังนั้นนักออกแบบแสงจึงจำเป็นต้องเข้าใจเวที และตัดสินใจว่าอะไรสำคัญและจำเป็นสำหรับผู้ชมเพื่อประสิทธิภาพสูงสุดในการชมการแสดง

2.5.2.6 การเปลี่ยนผ่าน (Blackouts and Transitions)

การเปลี่ยนของแสงหนึ่งไปยังอีกแสงหนึ่งหรือสถานะอื่น ๆ เรียกว่า การเปลี่ยนผ่าน (Transitions) การเปลี่ยนแปลงของแสงเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นทันทีหรือเกิดอย่างช้า ๆ และละเอียดอ่อน เพื่อสร้างผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน การเปลี่ยนแปลงแสงแบบฉับพลัน สามารถใช้เพื่อทำให้ผู้ชมตกใจได้ ในขณะที่คนดูอาจไม่สังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงจนกว่าผลลัพธ์จะชัดเจน แต่การเปลี่ยนอย่างช้า ๆ จะมีประโยชน์สำหรับการเปลี่ยนอารมณ์หรือระยะเวลาของวัน ผู้ออกแบบแสงจึงควรพิจารณาการเปิด ปิด และการเปลี่ยนผ่านของแสงเพื่อให้งานมีความน่าสนใจต่อผู้ชมตลอดการแสดง

2.5.2.7 การคำนึงถึงผู้ชม (Consider the Audience)

เพื่อให้เข้าใจถึงการออกแบบแสงของโรงละคร ผู้ออกแบบแสงต้องเข้าใจผลกระทบที่แสงมีต่อผู้ชม ข้อพิจารณาประการหนึ่ง คือ ตำแหน่งของผู้ชมที่สัมพันธ์กับเวที โรงละครทุกแห่งไม่ได้จัดวางในลักษณะเดียวกัน การพิจารณาการแสดงและผู้ชมด้วยวิธีนี้ จะช่วยให้ผู้ออกแบบแสงตัดสินใจได้ว่า จะวางโคมไฟอย่างไรและตำแหน่งไหน ผู้ออกแบบแสงจะพบความท้าทายจากการกำหนดค่าแสงเหล่านี้ โดยต้องไม่ขัดจังหวะการรับชมการแสดง และผู้ออกแบบแสงต้องหลีกเลี่ยงการให้แสงส่องหรือมีผลกระทบต่อารรับชมของผู้ชมด้วย

2.5.2.8 การสั่งสมประสบการณ์ทำให้เกิดการสร้างงานที่ดี (Consider the Experience Being Created)

การจัดแสงสามารถใช้เป็นวิธีหนึ่งในการมอบประสบการณ์พิเศษให้กับผู้ชมได้ เช่นการใช้แสงที่สว่างมากเกินไป สามารถใช้เพื่อทำให้ผู้ชมตกใจหรือทำให้รู้สึกอึดอัดได้ เช่น การสร้างแสงฟ้าผ่า ผู้ออกแบบแสงจึงต้องระวังและเลือกใช้ประเภทของไฟและเทคนิคพิเศษอย่างเหมาะสม เพราะระดับแสงที่อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมและถูกต้อง จะทำให้ผู้ชมมีสมาธิและจดจ่อกับการแสดงมากขึ้น (Spotlight Sound, 2022)

จากการวิเคราะห์ของผู้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีในการนำเสนอการออกแบบแสง และองค์ประกอบในการออกแบบแสงสำหรับละครเวที ที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษามีความเข้าใจและสามารถนำมาพัฒนา ต่อยอดความคิดในการออกแบบแสงละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คีนร้อนสลักรัก ต่อไปได้

2.6 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบเสียงและสื่อมัลติมีเดียเพื่อการแสดง

เสียงและสื่อมัลติมีเดียที่ใช้ในการแสดงละครเวทีจะช่วยเสริมอารมณ์และจินตนาการของผู้ชมให้เข้าใจและเข้าถึงสารที่ผู้แสดงต้องการจะสื่อยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้ชมรับรู้ถึงช่วงเวลา เหตุการณ์ สถานที่ การปรากฏตัวของตัวละครใหม่ และการเชื่อมโยงไปยังฉากต่อไปของละครอีกด้วย ทำให้ภาพที่ออกมามีความต่อเนื่องและราบรื่น

เนื่องจากบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คีนร้อนสลักรัก มีเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการไขว่ เวทมนต์ และเวลา ทำให้ต้องใช้เสียงและมัลติมีเดียในการช่วยเล่าเรื่องเพื่อทำให้คนดูเชื่อและรับรู้ถึงช่วงเวลานั้น ๆ

2.6.1 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบเสียงเพื่อการแสดง

จากการศึกษาและวิเคราะห์บทละครเสียงที่ใช้ในเรื่อง A Midsummer night's dream คีนร้อนสลักรัก สามารถแบ่งหมวดหมู่ได้ ดังนี้

2.6.1.1 เสียงเพลงของการแสดงโชว์ (Performance songs)

เพลงในการแสดงโชว์นั้น ถือว่าเป็นสื่อกลางที่สำคัญที่จะสร้างความประทับใจให้กับผู้ชมได้ ซึ่งส่วนมากแล้วเพลงการแสดงโชว์จะใช้เพลงแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับ

ชุดการแสดงและผู้ชมการแสดง สิ่งหนึ่งที่ควบคู่กันมากับการแสดง แสง สี เสียง เพลงจึงถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้การแสดงนั้นสมบูรณ์ โดยเพลงเหล่านี้ ส่วนใหญ่มักจะเป็นเพลงต่างประเทศมากกว่าเพลงไทย เพื่อเป็นสร้างความคุ้นเคยของคนดูชาวไทย และหลีกเลี่ยงเรื่องลิขสิทธิ์เพลงด้วย

2.6.1.2 เสียงดนตรีประกอบ (Music Score)

เสียงที่จะให้อารมณ์และความรู้สึกต่างๆเกี่ยวกับเรื่อง เช่น เมื่อเรื่องดำเนินถึงสิ่งน่าตื่นเต้นและน่ากลัว จะมีเพลงบรรเลงเมื่อได้ยินแล้วทำให้เกิดอาการขนลุก ซึ่งเพลงทุกเพลงจะมีลีลาและทำนองแสดงให้ทราบถึงอารมณ์และบรรยากาศของเพลง

2.6.1.3 เสียงประกอบที่เกิดขึ้น (Sound Effect)

Sound Effect หรือ SFX (เสียงเอฟเฟ็คต์ หรือเสียงประกอบ) แบ่งออกเป็น ดังนี้

(1) เสียงบรรยากาศ (Ambient Sound) หรือ บรรยากาศฉากหลัง (Background Ambiences)

ตามธรรมชาติหรือจากสถานที่จริงตามสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ที่มักจะเรียกทับศัพท์กันว่าเสียงแอมเบียนท์ เช่น เสียงบรรยากาศในร้าน, เสียงบรรยากาศความฝัน ฯลฯ

(2) เสียงแยกต่างหาก (Isolated Sound)

แยกออกจากเสียงบรรยากาศฉากหลังในข้อ 2.4.1 ซึ่งเป็นเสียงจริงและมีลักษณะเฉพาะของเสียงที่มักได้ยินคุ้นหูในชีวิตประจำวัน เช่น เสียงออกดหรือกริ่งประตู, เสียงกริ่งโทรศัพท์, เสียงถ่ายภาพ ฯลฯ

(3) เสียงประกอบเทคนิคพิเศษ (Special Sound Effect)

ที่ ออกแบบให้ เป็น เสียงพิเศษหรือเสียงสังเคราะห์ (Synthesizer) ด้วยเทคนิคการผลิตตามจินตนาการของผู้สร้างสรรค์เพื่อใช้กับวัตถุ สถานที่ หรือการประกอบสร้างสิ่งมีชีวิตใด ๆ มักใช้ในการผลิตประกอบเสียงการ์ตูน หรือรายการวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์แนววิทยาศาสตร์ เช่น เสียงภูตผีหรือสัตว์ประหลาด, เสียงร้ายมนต์, เสียงตกหลุมรัก ฯลฯ

(4) เสียงย้อมจากเสียงจริง (Foley Sound)

หรือมักจะเรียกทับศัพท์กันว่าเสียงโพลีหรือโพลีย์ คือการย้อมเสียงเดิมจากเสียงจริงที่มีปัญหาไม่สมจริง ไม่ชัด พร่า หรือเบาเกินไป เช่น เสียงหยดน้ำ, เสียงวางถ้วยกาแฟบนโต๊ะ ฯลฯ มักนิยมใช้ในภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์เพื่อให้สอดคล้องประสานตรงกันพอดี (Synchronize) กับภาพเคลื่อนไหว

(5) เสียงเงียบ (Silent Sound)

ที่เกิดจากความตั้งใจของผู้ออกแบบเพื่อสื่อความหมายบางประการ เช่น การรอคอย, การนั่งเพราะนึกไม่ออกหรือตอบไม่ได้ ฯลฯ แต่ไม่ใช่เสียงเงียบที่เกิดจากความผิดพลาดของผู้จัดรายการขณะกำลังออกอากาศ หรือที่มักเรียกกันว่าเสียงตาย (Death Air) (มนกาจ สิงห์พันธ์, 2560)

2.6.2 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบสื่อมัลติมีเดียเพื่อการแสดง

2.6.2.1 วิดีทัศน์ (Video)

คือ สื่อมัลติมีเดียที่สามารถแสดงภาพเคลื่อนไหวพร้อมเสียงบรรยายได้ การนำเสนอวิดีโอมีหลายรูปแบบ เช่น วิดีโอเพื่อการศึกษา วิดีโอเพื่อความบันเทิง ประโยชน์ของวิดีโอมีมากมาย นอกจากให้ความรู้ ให้ความบันเทิง ยังสามารถสร้างรายได้ให้กับผู้ใช้งาน เช่น วิดีโอนำเสนอ สินค้า ผลิตภัณฑ์ต่างๆ เป็นต้น

วิดีโอทัศน์เป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพ ทำหน้าที่หลักในการนำเสนอ เสียงจะเข้ามาช่วยเสริมในส่วนของภาพเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้นวิดีโอทัศน์เป็นสื่อในลักษณะที่นำเสนอเป็นภาพเคลื่อนไหวและสร้างความต่อเนื่องของการกระทำของวัตถุจากเรื่องราวต่างๆสร้างความรู้สึกใกล้ชิดกับผู้ชม เป็นสื่อที่เข้าถึงง่าย (นายมนัส สายแก้ว, 2562)



ภาพที่ 2.6 : ตัวอย่างสื่อมัลติมีเดีย ที่ใช้ในละครเวที

ที่มา : Pinterest

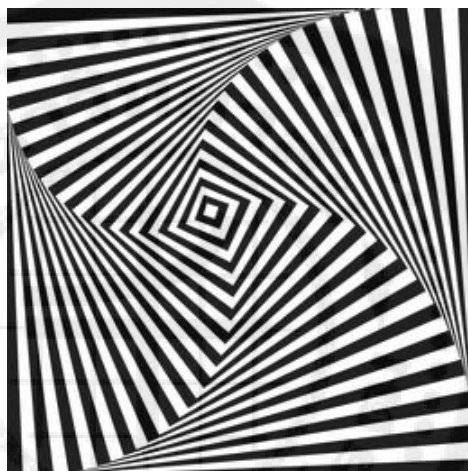
2.6.2.2 ภาพลวงตา (Optical illusion)

หมายถึง ภาพที่หลอกตาให้มองเห็นและรับรู้ผิดพลาดไปจากความเป็นจริง ส่วนใหญ่สายตาจะรับรู้ผิดพลาดเกี่ยวกับรูปทรง ขนาด และสี ในบางครั้งตาของคนเราก็ไม่ได้เห็นสิ่งที่เป็นอยู่จริงเสมอไปและสามารถถูกหลอกได้ ง่าย ตาและสมองของคนเราจะทำงานประสานกันอย่างใกล้ชิดมาก โดยตาทำหน้าที่รับภาพเข้ามา ส่วนสมองทำหน้าที่ประมวลผล และวิเคราะห์ว่าภาพที่รับเข้ามาเป็นภาพอะไร มีสีอะไร เป็น ภาพเคลื่อนไหวหรือภาพนิ่ง เมื่อแสงจากวัตถุกระทบกับเลนส์ตาจะเกิดการหักเหและเกิดเป็นภาพจริงบริเวณจอตา (Retina) และจอตาก็จะดูดซับและแปลงภาพให้เป็นสัญญาณไฟฟ้าส่งต่อไปยังสมอง

สาเหตุที่คนเราเห็นภาพลวงตานั้นมาจากวิวัฒนาการของสมองด้านการประมวลผลภาพ หากสมองใช้เวลาานมากเกินไปในการประมวลผลภาพอาจจะทำให้เกิดผลเสียขึ้นได้ เช่น ถ้าเราขับรถอยู่และสมองต้องประมวลผลทุกสิ่งทุกอย่างที่เห็นทุก ๆ ครั้ง กว่าจะรู้ว่ามันเป็นคืออะไรและควรทำอย่างไร ก็คงจะขับรถชนมันไปก่อนแล้ว สมองจึงต้องใช้วิธีลัดทุกวิธีที่จะได้ผลลัพธ์ออกมาให้เร็วที่สุด มันจึงเชื่อมโยงสิ่งที่เห็นเข้ากับสมมติฐานจากประสบการณ์ประกอบเป็นสิ่งที่เรารับรู้ สาเหตุของการเกิดภาพลวงตาสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. เกิดจากความสามารถในการกวาดสายตาในแนวตั้งและแนวนอนไม่เท่ากัน
2. เกิดจากตา 2 ข้าง ส่งข้อมูลที่แตกต่างกันไปยังสมอง
3. เกิดจากการเติมสิ่งหนึ่งสิ่งใด (Embeddedness)

4. เกิดจากการเกิดมุมหรือ การตัดกันของเส้น (Angle of Intersection Lines)
5. เกิดจากการเปรียบเทียบ หรือขนาดสัมพันธ์ (Relative Size)
6. เกิดจากสิ่งแวดล้อม
7. เกิดจากการมองภาพด้วยนัยน์ตาทั้งสองข้าง
8. เกิดจากเซลล์ประสาทตามีขีดจำกัดในการรับรู้
9. เกิดจากสมบัติของแสง เช่น ภาพลวงตาที่เกิดจากการสะท้อนของแสง ทำให้ภาพมีขนาดใหญ่กว่าวัตถุของจริง (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2565)



ภาพที่ 2.7 : ตัวอย่างภาพลวงตา

ที่มา : Pinterest

2.7 ข้อมูลสัมพัทธ์ด้านการออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดง

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คีร์ร้อนสลักรัก ผู้ศึกษาได้แบ่งตัวละครออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ตัวละครภายในร้าน ประกอบด้วย โอเบรอน, ทิทาเนีย, พัค, นิค, วิสกี, วอดก้า, เตกีล่า และโซจู และตัวละครนอกร้าน ประกอบด้วย เฮอร์เมีย, ไลเซนเดอร์, เฮเลน่า และติมีเทรียส

2.7.1 แนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกาย

2.7.1.1 ตัวละครภายในร้าน

ตัวละครกลุ่มนี้ผู้ศึกษาได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบเครื่องแต่งกาย จากรสนิยมแบบ BDSM และใช้กลุ่มคณะละครสัตว์ (Circus) ในการจำแนกตัวละครแต่ละตัวให้มีความแตกต่างกันทางชนชั้น เพื่อเข้ามาเติมเต็มความหมายในแง่องค์ประกอบศิลป์ และการส่งเสริมลักษณะตัวละคร และใช้ความเรื่องภูติ (Fairy) บ่งบอกพัฒนาการของตัวละคร ซึ่งมีสารตั้งต้นจาก BDSM พัฒนาการไปจนถึงความเป็นภูติ (Fairy) ในตอนจบ

(1) รสนิยมแบบบีดีเอสเอ็ม (BDSM)

คำว่า บีดีเอสเอ็ม (BDSM) มีการบันทึกเป็นครั้งแรกในการโพสต์เว็บไซต์ที่ชื่อว่า ยูสเน็ต (Usenet) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1991 และถูกตีความหมายว่าเป็นการรวมตัวกันของคำย่อว่า Bondage แปลว่า พันธนาการ
Discipline แปลว่า การลงโทษ
Dominance แปลว่า การแสดงอำนาจเหนือกว่า
Submission แปลว่า การยอมจำนน
Sadism แปลว่า การมีความสุขจากการทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด
Masochis แปลว่า การมีความสุขจากการถูกผู้อื่นทำให้เจ็บปวด
มีลักษณะหลากหลายรูปแบบ ดังนี้

ลักษณะ	
B&D, B/D, หรือ BD	Bondage และ discipline
D&s, D/s, หรือ Ds	Dominance และ submission
S&M, S/M, หรือ SM	Sadism และ masochism

ตารางที่ 2.1 : ลักษณะรูปแบบรสนิยมแบบบีดีเอสเอ็ม (BDSM)

ที่มา : วิกีพีเดีย

ปัจจุบัน บีดีเอสเอ็ม (BDSM) เป็นกลุ่มคำที่รวมตัวกันที่ครอบคลุมถึงกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและวัฒนธรรมย่อยที่แตกต่างกัน ชุมชนบีดีเอสเอ็ม (BDSM) มักจะยินดีต้อนรับทุกคนที่มีแนวคิดที่ไม่ใช่บรรทัดฐานที่ระบุตัวตนกับชุมชน สิ่งเหล่านี้ อาจหมายถึงการแต่งเป็นหญิง (Cross-dressing) ผู้ที่ชื่นชอบการดัดแปลงเปลี่ยนร่างกาย (Body modification), การเล่นบทบาทเป็นสัตว์ (animal roleplayers), ความปรารถนาทางเพศกับวัตถุที่ทำมาจากยาง (rubber fetishists) และอื่นๆ กิจกรรมและความสัมพันธ์ภายในบริบทบีดีเอสเอ็ม (BDSM) มักจะถูกกำหนดโดยผู้เข้าร่วมที่จะทำให้คุณสมบัติแบบแต่บทบาทไม่เท่าเทียมกัน ดังนั้น แนวคิดของการยินยอมอย่างเห็นพ้องต้องกันของผู้ร่วมมือทั้งสองฝ่ายเป็นสิ่งสำคัญ

บทบาท	
Top/dominant	ผู้ร่วมมือที่เป็นผู้ดำเนินการหรือควบคุมกิจกรรม
Bottom/submissive	ผู้ร่วมมือที่เป็นฝ่ายรับหรือถูกควบคุม
Switch	การสลับเปลี่ยนบทบาท

ตารางที่ 2.2 : ความหมายของแต่ละบทบาทใน BDSM

ที่มา : วิกิพีเดีย

คำว่า "ผู้ยอมจำนน (Submissive)" และ "ผู้มีอำนาจ (Dominant)" มักจะถูกใช้เพื่อแบ่งแยกบทบาทเหล่านี้ ผู้ร่วมมือฝ่ายผู้มีอำนาจหรือดอม ต้องใช้จิตวิทยาในการควบคุมเหนือฝ่ายผู้ยอมจำนนหรือซับ คำว่า "ฝ่ายบน (Top)" และ "ฝ่ายล่าง (Bottom)" ยังถูกใช้อยู่ ฝ่ายบน (Top) เป็นผู้กระตุ้นของการกระทำนั้น ในขณะที่ฝ่ายล่าง (Bottom) เป็นผู้รับการกระทำ คำศัพท์ทั้งสองชุดนี้มีความแตกต่างกันโดยละเอียด

คำย่อว่า "ซับ" และ "ดอม" มักใช้แทนด้วยคำว่า "submissive" และ "dominant" บางครั้งคำที่ใช้โดยเฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับเพศหญิง เช่น "นายหญิง" (Mistress) "domme"

หรือ "dominatrix" ถูกใช้เพื่ออธิบายถึงผู้หญิงที่เป็นฝ่ายผู้มีอำนาจ แทนที่เพศชายด้วยคำที่เป็นกลางคือ "ดอม" บุคคลที่สามารถเปลี่ยนบทบาทระหว่างฝ่ายบน/ผู้มีอำนาจ และฝ่ายล่าง/ผู้ยอมจำนน ไม่ว่าจะจากความสัมพันธ์ต่อความสัมพันธ์หรือภายในความสัมพันธ์ที่ถูกกำหนด จะถูกเรียกว่า สวิตช์ (Switch) ความหมายที่ชัดเจนของบทบาทและการระบุตนเองเป็นเรื่องทั่วไปของการคุยกันภายในชุมชน (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2565)



ภาพที่ 2.8 : ตัวอย่างภาพแทนรสนิยม BDSM
ที่มา : Pinterest

(2) กลุ่มคณะละครสัตว์ (Circus)

คณะละครสัตว์ คือ คณะนักแสดงที่จัดแสดงความบันเทิงที่หลากหลาย ซึ่งอาจรวมถึงตัวตลก นักกายกรรม สัตว์ที่ได้รับการฝึกฝน การแสดงทอยโหนด นักดนตรี นักเต้น นักเต้นระบำ นักไต่เชือก นักเล่นกล นักมายากล นักพากย์เสียง และนักป็นจักรยานล้อเดียว ตลอดจนการจัดการวัตถุอื่นๆ และ ศิลปินที่เน้นการแสดงผาดโผน คำว่าคณะละครสัตว์ยังอธิบายถึงการแสดงที่มีรูปแบบต่างๆ แม้ว่าจะไม่ใช่ผู้ประดิษฐ์สื่อ แต่ฟิลลิป แอสท์ลีย์ (Philip Astley) ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งคณะละครสัตว์สมัยใหม่ ในปี พ.ศ. 2311 ฟิลลิป แอสท์ลีย์ (Philip Astley) นักขี่ม้าที่มีความชำนาญ ได้เริ่มจัดแสดงการขี่ม้าลอคในทุกุโง่งที่เรียกว่า ฮาเพนนิแฮทซ์ ทางด้านใต้ของแม่น้ำเทมส์ ประเทศอังกฤษ ในปีพ.ศ. 2313 เขาจ้างนักกายกรรม นักไต่เชือก นักเล่นกล และตัวตลกมาแสดงในช่วงหยุดระหว่างการแสดงขี่ม้า และด้วยเหตุนี้จึงใช้รูปแบบที่ต่อมาเรียกว่า "ละครสัตว์" การแสดงพัฒนาขึ้นอย่างมากในอีก 50 ปีข้างหน้า โดยมีการจำลองการต่อสู้ในละครขนาด

ใหญ่กลายเป็นจุดเด่นที่สำคัญ รูปแบบดั้งเดิมที่ผู้ควบคุมวงแนะนำการแสดงที่ออกแบบท่าเต้นต่างๆ ให้เข้ากับดนตรี ซึ่งพัฒนาขึ้นในช่วงหลังของศตวรรษที่ 19 และยังคงเป็นรูปแบบที่โดดเด่นจนถึงปี 1970 (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2566)

2.7.1.2 ตัวละครภายนอกร้าน

ตัวละครกลุ่มนี้ ผู้ศึกษานำเอารสนิยม (Taste) ของตัวละคร และทฤษฎีจิตวิทยาเครื่องแต่งกายของบุคคล มาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบเครื่องแต่งกาย

(1) รสนิยม (Taste)

ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดรสนิยมของบุคคลมาประยุกต์ใช้ในงานออกแบบเครื่องแต่งกายได้ในเชิงที่ว่า

“รสนิยมคือรสนิยมความนิยมชมชอบในสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งเป็นไปตามฐานานุรูปของแต่ละคน เช่น คนมีรสนิยมสูงก็หมายถึงผู้รู้จักนิยมชมชอบของที่ดีแท้, ความเข้าใจในความสวยงามและคุณสมบัติต่างๆ หากทุกอย่างที่คิดคือ รสนิยม เรียกได้ว่าไม่ผิดมันแปรเปลี่ยนไปตามมุมมองของแต่ละคน” (เปลื้อง ณ นคร. ม.ป.ป.)

(2) ทฤษฎีจิตวิทยาเครื่องแต่งกายของบุคคล

เครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงหลายๆเรื่อง อาจจะเป็นเสื้อผ้าที่ตัดเย็บขึ้นมาใหม่ ไม่มีในชีวิตประจำวัน แต่หลาย ๆ เรื่องก็เป็นเสื้อผ้าที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั่วไป ฉะนั้นความรู้เรื่องจิตวิทยาในการใช้เครื่องแต่งกายก็นับเป็นสิ่งที่ช่วยให้เห็นออกแบบเครื่องแต่งกายได้เข้าใจเหตุผลของตัวละครและสามารถออกแบบเครื่องแต่งกายได้เหมาะสมกับรสนิยมของตัวละครมากขึ้น ในหนังสือการแสดงและการออกแบบ กล่าวไว้ถึงเรื่องนี้ว่า

“นักวิชาการบางกลุ่มเชื่อว่า ลักษณะการแต่งกายของมนุษย์ทั้งหลายจะเป็นไปใน 3 ลักษณะ ได้แก่

1. ลักษณะแรก แต่งในแบบที่เขาเหล่านั้นเป็นอยู่กล่าวคือลักษณะเครื่องแต่งกาย ที่บุคคลกลุ่มนี้เลือกสวมใส่จะเป็นไปตามลักษณะนิสัย ความเคยชิน ภูมิหลังวิถี ชีวิตและประสบการณ์ของคนเหล่านั้นจริงๆ

2. ลักษณะที่สอง พวกที่แต่งกายในแบบที่เขาคิดว่าเขาเป็นเช่นนั้น
 3. ลักษณะที่สาม พวกที่แต่งกายในรูปแบบที่พวกเขาต้องการจะเป็น”
- (กชกร ทองนาค และคณะ, 2564)

นอกจากนี้ แอนเดอร์สัน กล่าวถึง จิตวิทยาเครื่องแต่งกายเอาไว้ว่า

“เสื้อผ้า แสดงออกถึงทัศนคติของคนทั่วไปต่อตัวของเขาเองและสังคมที่แวดล้อมเขาอยู่ ทั้งนี้ได้มาจากสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาสวมใส่อยู่บนร่างกาย ตลอดจนวิธีที่พวกเขาใช้เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายเหล่านั้น

เราสามารถใช้อีกเพื่อ... เปลี่ยนแปลงสถานภาพทางสังคมได้ บุคคลใดที่ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมก็จะพยายามแต่งกายให้แตกต่างไปจากกลุ่มเพื่อนฝูงที่เป็นอยู่

ในระดับอารมณ์บุคคลที่จิตใจเศร้าโศก... ก็มักจะเลือกเสื้อผ้าที่ช่วยเพิ่มความสดใสเข้มแข็ง ขณะที่บางคนอาจเลือกเสื้อผ้าที่ยังเน้นความเศร้าและพยายามประกาศให้โลกรอบตัวล่วงรู้ว่าตนเอง เศร้าโศกก็เช่นเดียวกัน บางท่านเชื่อว่าบุคคลที่เปิดเผยก้าแสดงออกก็มักจะชอบสวมใส่เสื้อผ้าที่โดดเด่น แปลกเท่เพราะไม่หวั่นต่อการเป็นจุดเด่น ขณะที่คนขี้อายชอบเก็บตัวมักจะเลือกแต่งกายเสื้อผ้า ที่สร้างความสบายใจให้ไม่โดดเด่นและมักจะมีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มหรือฝูงชนทั่วไป” (Anderson & Anderson, 1984)

จากบทความที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า จิตวิทยาของเครื่องแต่งกายมีความเกี่ยวข้องกับตัวละคร เพราะหากนำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานเครื่องแต่งกายแล้ว จะสามารถบ่งบอกภูมิหลังจิตวิทยาของตัวละคร บุคลิกลักษณะทั้งภายในและภายนอกของตัวละครได้เป็นอย่างดี เครื่องแต่งกายนั้น เปรียบเสมือนแนวทางที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อส่งเสริมให้ตัวละครทุกตัวมีความเด่นชัดทางด้านกายภาพ และมีความเหมาะสมที่จะเป็นตัวละครนั้นๆ มากที่สุด ซึ่งทฤษฎีต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คีร์ร้อนสลับริก

2.8 ข้อมูลสัมพันธด้านการออกแบบการแต่งหน้า ทรงผมและหน้ากากเพื่อการแสดง

การแต่งหน้า (Makeup) การทำผม (Hair) และหน้ากากเพื่อการแสดง (Mask for Actor) เป็นสิ่งที่สามารถแยกแยะกลุ่มคน รสนิยมของบุคคลแต่ละคนรวมทั้งระดับชั้น ผู้ศึกษาเริ่มต้นการทำงานโดยการอ่านบทละครอย่างรอบครอบ โดยมุ่งเน้นไปที่ความตั้งใจของผู้กำกับ (Director) และนักออกแบบเครื่องแต่งกาย (Costume Designer) เป็นสำคัญ เพื่อให้งานดีไซน์ออกมาในทิศทางเดียวกัน และให้การออกแบบการแต่งหน้า (Makeup) การทำผม (Hair) และหน้ากากเพื่อการแสดง (Mask for Actor) ส่งเสริมเครื่องแต่งกาย พร้อมกับส่งผลต่อบุคลิก และลักษณะของตัวละครได้ดียิ่งขึ้น ผู้ศึกษาได้แบ่งตัวละครออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ตัวละครในร้าน ประกอบด้วย โอเบรอน ทิทาเนีย พัค นิค บัตทอม วิสกี วอดก้า เตกิล่า และโซจู
2. ตัวละครนอกร้าน ประกอบด้วย เฮอร์เมีย ไลแซนเดอร์ เฮเลน่า และติมิเทรียส

2.8.1 แนวทางในการออกแบบการแต่งหน้า และทรงผม

การแต่งหน้า เริ่มต้นขึ้นมาตั้งแต่สมัยอดีตกาลและเริ่มต้นจากการที่มนุษย์รู้จักการตัดแปลง ใช้สีหรือผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากธรรมชาติวาดลวดลายลงบนใบหน้าหรือทาลงบนตัว เพื่อปกป้องร่างกายผิวหนังและดวงตา จากสิ่งแวดล้อมหรือเพื่อเหตุผลอื่นทางความเชื่อและวัฒนธรรมของคนพื้นถิ่นนั้นๆ แต่ในเวลาถัดมามนุษย์ไม่ได้ใช้การแต่งหน้าเพื่อแค่ปกป้องร่างกายจากสิ่งแวดล้อม แต่ถูกนำมาใช้เพื่อความสวยงาม

อีกทั้งการแต่งหน้าและทรงผมยังเป็นหลักเพื่อซ่อนความไม่สมบูรณ์หรือเน้นคุณสมบัติบางอย่างบนใบหน้าให้สวยงามขึ้น โดยความจริงแล้วการแต่งหน้าและทรงผมมีประวัติมายาวนานที่อยู่คู่กับมนุษย์ นักออกแบบต้องมีความเข้าใจและมีทักษะการแก้ไขรูปหน้า พรางใบหน้า หรือปกปิดส่วนเกินของใบหน้า สิ่งที่เราหาไม่ได้เลยคือการออกแบบการแต่งหน้าเพื่อให้ออกมาสวยงาม สมบัตภาพกับผู้แสดง และช่วยส่งเสริมให้ผู้ชมเข้าใจและเห็นภาพชัดมากขึ้น

2.8.1.1 ตัวละครภายในร้าน

ตัวละครกลุ่มนี้ผู้ศึกษาได้รับแรงบันดาลใจในการแต่งหน้า และทรงผมจากรสนิยมการแต่งหน้าแดร็กควีน (Drag Queen Makeup) และออกแบบการแต่งหน้าแดร็ก โดยใช้แรงบันดาลใจจากกลุ่มภูติ (Fairy) เพื่อส่งเสริมลักษณะพิเศษของตัวละคร

(1) การแต่งหน้าแดร์ควีน (Drag Queen Makeup)

คำว่า แดร์ควีน มีที่มาจากคำว่า Dressed Resembling A Girl หมายถึง กลุ่มคนที่ร่างกายเป็นผู้ชายแต่มีความชื่นชอบ และความสามารถในการแต่งหน้า และแต่งตัวออกมาเป็นผู้หญิงเพื่อการแสดง พร้อมกับมอบความบันเทิง จุดเริ่มต้นการแต่งแดร์ควีนนั้นเกิดขึ้นในสมัยศตวรรษที่ 17 บนละครเวทีของมหาวิทาลัยแห่งอังกฤษ วิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare) ที่ผู้หญิงไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการแสดงละครได้ เนื่องจากเหตุผลทางศาสนา นักแสดงชายจึงต้องแต่งหน้าและแต่งตัวเพื่อรับบทบาทเป็นตัวละครผู้หญิง ต่อมาในช่วงศตวรรษที่ 20 แดร์ก (Drag) เริ่มเข้าสู่วัฒนธรรมอเมริกาประเภทของการแสดง ผสมผสานระหว่างดนตรี การเต้นตลก การเต้นรำ และล้อเลียน

ปัจจุบัน แดร์ควีน (Drag Queen) ไม่มีการจำกัดว่าจะต้องเป็นเพศใดหรือรสนิยมแบบไหน ความงาม และความสร้างสรรค์ในการแต่งแดร์ควีน (Drag Queen) มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความรื่นรมย์ในการแสดง รวมถึงพูดเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้รับชม และยังทำให้สังคมมีความคิดต่อเรื่องเพศสภาพเปลี่ยนไป ก้าวข้ามตัวตนภายนอกและยอมรับภายในกันและกัน (กษิตติ ภู่นุรักษ์, มัลลิกา เวียงคำ, และพงศ์พล ชาญ ด้วยกิจ, 2565)

(2) ภูต (Fairy)

ภูต (Fairy) เป็นตำนานสัตว์วิเศษที่มีพลังเหนือธรรมชาติ ตามพจนานุกรมแปล คำว่า ภูต ว่านางฟ้า คำว่า Fairy มาจาก Fer-sidhe มีความหมายว่า ชายแห่งเนินเขา หรือเป็นคำเรียกที่หมายถึงเทพเจ้าของชาวเคลติก ซึ่งเทพเจ้าของชาวเคลติกเรียกว่า Aes sidhe หมายถึง คนแห่งเนินเขา รูปร่างหน้าตาเหมือนมนุษย์ มีขนาดตัวเล็ก ปลายหูแหลม และมีปีกคล้ายผีเสื้อหรือแมลง กำเนิดขึ้นจากต้นไม้ ดอกไม้ สมุนไพรต่างๆ มักอาศัยอยู่ในป่าและสวน ภูต (Fairy) นั้นมักจะอวยพรให้กับเด็กทารกเกิดใหม่ และผู้ที่ให้เกียรติ สามารถช่วยฟื้นฟูปืชผักให้เจริญงอกงาม แต่ภูต (Fairy) นั้นก็สามารถสาปให้ได้โชค ร้ายได้ด้วยเช่นกัน มีนิสัยซุกซน รักในความสุขสนาน รื่นเริง และดูเป็นมิตร อ่อนโยน มีน้ำใจ ภูต (Fairy) นั้นขึ้นชื่อเรื่องความเมตตาและจงรักภักดีกับผู้เป็นนาย ภูต (Fairy) นั้นเป็นตัวแทนของธรรมชาติไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาใด ๆ จึงถูกตราหน้าว่าเป็นความป่าเถื่อนในธรรมชาติและนอกกรีต

2.8.1.2 ตัวละครภายนอกบ้าน

ผู้ศึกษานำเอาลักษณะนิสัยของตัวละคร และทฤษฎีจิตวิทยาการแต่งหน้าของมนุษย์มาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบการแต่งหน้า และทรงผม

(1) ทฤษฎีจิตวิทยาการแต่งหน้าของมนุษย์

Pubmed.gov หน่วยงานรวบรวมงานวิจัยภายใต้ National Library of Medicine ของสหรัฐอเมริกาเผยแพร่ผลงานวิจัยของ โรดอล์ฟ โคริชิ (Rodolphe Korichi) เรื่องทำไมมนุษย์ถึงแต่งหน้า ซึ่งการศึกษาค้นพบว่ามนุษย์แต่งหน้าด้วยเหตุผล 2 อย่างนั้น คือ

- “ 1. มนุษย์ต้องการแต่งหน้าเพื่อปกปิดหรืออำพรางสิ่งที่ไม่มั่นใจ ซึ่งมีผลทำให้ผู้คนสังเกตเห็นความไม่มั่นใจนั้นได้น้อยลง
2. มนุษย์แต่งหน้าเพื่อให้เป็นที่ดึงดูดต่อผู้คนรอบตัว เพื่อให้เป็นที่สังเกตเห็นและคาดหวังให้สังคมปฏิบัติกับตัวเองดีขึ้น นั่นคือสิ่งที่จะทำให้มนุษย์รู้สึกสบายใจ

อีกทั้งยังมีการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์อีกว่า สำหรับผิวหนังบางส่วนที่มีสีที่ตืดกั้นนั้นจะสามารถดึงดูดความสนใจทางเพศได้มากกว่าผิวที่ดูเหมือนไปกันหมด ยกตัวอย่างเช่น ริมฝีปากของเราที่มีสีเข้ม (แดง) กว่าผิวหนังโดยรอบ ซึ่งนั่นเป็นส่วนที่ ดึงดูดสายตาของคนรอบข้าง ส่วนที่มีความเข้มรอบดวงตาและริมฝีปากนั้นสามารถกระตุ้นจิตใจใต้น้ำของเราให้รับรู้ถึงด้านอ่อนไหว เพราะฉะนั้นการทำให้ริมฝีปากโดดเด่น และดวงตากลมโต ย่อมดึงดูดเพศตรงข้าม

วิทยาศาสตร์กายวิภาควิจัยว่า ความสมส่วนของใบหน้า ดวงตาที่เท่ากัน โหนกแก้มที่เด่นชัดเป็นสันหรือปากที่ยกเสมอทั้งสองด้าน เป็นสัญลักษณ์ของความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ ซึ่งการแต่งหน้าเป็นวิธีช่วยที่ดีในการพรางความไม่สมดุลบนใบหน้า และช่วยให้ใบหน้าดูสมส่วนมากขึ้น ”
(เอกศาสตร์ สรรพช่าง, 2565)

จากบทความข้างต้นที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ทฤษฎีจิตวิทยาการแต่งหน้าของมนุษย์นั้นเกี่ยวข้องกับตัวละคร เพราะหากนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบการแต่งหน้า จะทำให้เห็นบุคลิกนิสัยของแต่ละตัวละครได้เป็นอย่างดี เป็นการศึกษาส่วนที่สำคัญในการตีพิมพ์ผลงานละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คินร่อนสลักรัก

2.8.2 แนวทางการออกแบบหน้ากากเพื่อการแสดง

ผู้ศึกษานำการศึกษาพฤติกรรมของสัตว์ (Animal Behavior) ต่างๆ มาใช้เป็นแรงบันดาลใจและนำเอาเอกลักษณ์ของสัตว์แต่ละชนิดมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของตัวละคร เพื่อให้เห็นถึงนิสัย และความโดดเด่นที่ชัดเจนของตัวละครมากขึ้น

2.8.2.1 พฤติกรรมของสัตว์ (Animal Behavior)

พฤติกรรม (Behavior) เป็นกระบวนการแสดงออกของสัตว์ เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า (stimulus) ที่มากระตุ้น ซึ่งมีรูปแบบของพฤติกรรมที่สัตว์ตอบสนองจะมีผลทำให้สัตว์สามารถอยู่รอดต่อไปได้ หรือดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมนั้นๆ พฤติกรรมของสัตว์ (Animal Behavior) จัดเป็นการแสดงออกที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตของสัตว์ โดยเป็นผลจากการทำงานของระบบประสาทและยังเป็นผลจากการทำงานร่วมกันระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ซึ่งบทบาทของพันธุกรรมหรือสิ่งแวดล้อมจะมีอิทธิพลต่อสัตว์มากน้อยแตกต่างกันไป

“ พฤติกรรมของสัตว์ (Animal Behavior) เป็นการแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่มากระตุ้น นอกจากนั้นยังใช้ในการสื่อสารระหว่างกันของสัตว์ด้วย ” (คัตคณัฐ ชื่นวงศ์อรุณ และณภัทรดนัย, 2565)

จากบทความที่กล่าวไปข้างต้นจะเห็นว่า พฤติกรรมของสัตว์นั้นมีความใกล้เคียงกับมนุษย์มาก อีกทั้งสัตว์แต่ละชนิดต่างมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันออกไปเหมือนกับมนุษย์ เป็นข้อมูลส่วนสำคัญในการนำไปใช้เพื่อออกแบบและสร้างสรรค์หน้ากากเพื่อการแสดง เพื่อให้ตัวละครมีความโดดเด่นในบทบาทมากขึ้น

จากการศึกษาจากทฤษฎีทั้งหมด ผู้ศึกษาสรุปได้ว่าการออกแบบการแต่งหน้า ทรงผมและ หน้ากากเพื่อใช้ในการแสดง ถือเป็นสิ่งสำคัญเสมือนกับ นักออกแบบเครื่องแต่งกาย แต่การแต่งหน้า ทรงผม และการออกแบบหน้ากากนั้นจะยิ่งช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ที่เหมาะสมกับตัวละครมากยิ่งขึ้น ถ่ายทอดที่ผู้กำกับอยากสื่อผ่านทางงานศิลปะโดยใช้การแต่งหน้า ทรงผม และการออกแบบหน้ากาก มาให้ใกล้เคียงและชัดเจนที่สุดกับคาแรคเตอร์ของตัวละคร



บทที่ 3

การพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 การพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานด้านการกำกับแสดง

3.1.1 ขั้นตอนการทำงานก่อนการแสดง (Pre-Production)

3.1.1.1 การเตรียมตัวในการคัดเลือกบทละคร

การคัดเลือกบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream มาศึกษานั้น ได้เริ่มจากกระบวนการคัดเลือกผู้กำกับการแสดงของเทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ ประจำปี การศึกษา 2565 ซึ่งเลือกจากบทละครที่ผู้ศึกษาสนใจและต้องการนำเสนอสารให้แก่ผู้ชม โดยมี กระบวนการ ดังนี้

(1) การสำรวจตัวเอง

ผู้ศึกษาให้ความสำคัญกับการประมวลความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกของตนเอง เพื่อหาประเด็นที่ผู้ศึกษาสนใจและต้องการอยากจะทำ ซึ่งได้ผลการสำรวจว่า ผู้ศึกษาต้องการนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความหลากหลายทางเพศ (LGBTQIA+) ที่ต้องต่อสู้เพื่อให้ได้ทำหรือเป็นในสิ่งที่อยากเป็น ซึ่งตัวผู้ศึกษาเองก็เป็นหนึ่งในบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ และต้องพบเจอกับปัญหานั้นและอีกประเด็นหนึ่งคือ เรื่องรูปแบบความรักที่หลากหลายมากกว่าเพศชายกับเพศหญิง เพราะความรักในโลกยุคปัจจุบันมีมากมาย ความสิ้นไหลต่าง ๆ ทำให้เกิดความรักที่พิเศษมากกว่าสิ่งที่ทุกคนจินตนาการ เพราะความรักไม่มีถูกหรือผิด ไม่มีนิยามที่เป็นกรอบให้กับความรัก เพราะฉะนั้นความรักทุกรูปแบบที่เกิดขึ้นจึงสวยงามเสมอ เมื่อนำทั้ง 2 ประเด็นมาวิเคราะห์ดูแล้ว ผู้ศึกษาจึงเห็นว่า บทละคร เรื่อง A Midsummer night's dream เป็นบทละครที่เหมาะสมจะนำเสนอเรื่องราวและประเด็นที่ผู้ศึกษาต้องการบอกเล่าออกไปได้อย่างเหมาะสม เปิดกว้าง และทันสมัย เหตุผลเพราะ บทละครมีโครงเรื่องที่คล้ายกับชีวิตของผู้ศึกษาในเรื่องของความรักที่ต้องปิดซ่อน และการวิ่งตามหาความรัก และที่สำคัญบทละครเป็นละครที่ไม่กำหนดสมัย (Timeless) ซึ่งสามารถหยิบมาตีความและปรับเปลี่ยนบริบทให้ทันสมัยขึ้นได้ นอกจากนี้บทละครยังนำเสนอกลุ่มตัวละครที่เป็นภูตินางฟ้า (Fairy) ที่เปรียบเสมือนกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBTQIA+) ของสังคม ผู้ศึกษาจึงเป็นความเป็นไปได้ในบทละครเรื่อง

นี้ที่จะสามารถนำเสนอเรื่องเล่าของผู้ศึกษาได้ ผู้ศึกษาเชื่อว่าการได้ศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานละครเวทีผ่านบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream จะทำให้ผู้ศึกษาเรียนรู้เข้าใจ และเปิดใจให้กับบุคคลและรูปแบบความรักที่หลากหลายได้ และนำไปซึ่งการพัฒนาความคิด ความรู้สึก และทัศนคติของผู้ศึกษาเองให้กล้าเป็นตัวของตัวเองมากยิ่งขึ้น

(2) ความเป็นไปได้ในการนำเสนอ

เนื่องจากบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คีร์ร้อนสลักรัก ที่ผู้ศึกษาได้นำมาสร้างสรรค์เป็นละครเวทีเพื่อการศึกษา จึงทำให้มีปัจจัยต่าง ๆ ที่ต้องคำนึงถึง ดังนี้

2.1) *นักแสดง* นักแสดงกลุ่มแรกที่ต้องให้ความสำคัญจากนิสิตชั้นปีที่ 4 เพื่อให้ทำการศึกษาระบบการการเป็นนักแสดงได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ดังนั้นบทละครที่เลือกต้องมีตัวละครที่น่าสนใจ ทำทายต่อนักแสดง รวมถึงควรคำนึงถึงเพศและอายุของตัวละคร เพราะหากนักแสดงต้องแสดงในบทที่มีอายุห่างกับตัวเองมากเกินไปจะทำให้การแสดงออกไม่สมจริง อย่างไรก็ตามถ้าบทละครที่เลือกสามารถปรับเปลี่ยนบริบท จำนวนตัวละคร เพศ และอายุได้ โดยที่สารของเรื่องไม่ผิดเพี้ยน บทละครนั้นก็สามารถนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานได้

2.2) *ความเหมาะสมต่อผู้ชมและสภาพสังคม* ผู้ชมถือเป็นปัจจัยที่ผู้ศึกษาให้ความสำคัญเพราะผู้ชมถือเป็นผู้รับสาร ผู้ชมส่วนมากที่มาชมละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คีร์ร้อนสลักรัก เป็นผู้ชมชาวไทย ซึ่งผู้ศึกษานั้นได้ดัดแปลงบริบทมา ให้ผู้ชมชาวไทยสามารถเข้าใจและมีความรู้สึกร่วมกับเนื้อเรื่องได้ จึงเหมาะแก่กลุ่มผู้ชมอีกทั้งละครเรื่องนี้เล่าเรื่องความรัก ความสัมพันธ์ และความหลากหลายทางเพศ ซึ่งเป็นประเด็นสากลใกล้ตัวและเข้าถึงได้ง่าย ละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คีร์ร้อนสลักรัก ไม่เพียงแต่มอบความสนุกสนานแต่ยังมอบสาระและข้อคิดให้แก่ผู้ชมอีกด้วย

(3) การค้นคว้าและวิเคราะห์บทละคร

การค้นคว้าและวิเคราะห์บทละครถือเป็นขั้นตอนสำคัญสำหรับผู้กำกับการแสดง เพราะการศึกษบทละครจะทำให้ผู้กำกับการแสดงได้ทราบถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ในบทละครซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญในการวิเคราะห์บทละคร และการวิเคราะห์บทละครนั้นจะทำให้ผู้กำกับการแสดงสามารถเข้าใจทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในบทละคร โดยเฉพาะหัวใจสำคัญ

ของเรื่อง ผู้กำกับการแสดงจะเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าบทละครเรื่องนี้ต้องการที่จะสื่ออะไร เพราะอะไร และเพื่ออะไร เมื่อผู้กำกับการแสดงเข้าใจก็จะสามารถถ่ายทอดเรื่องราวแก่ผู้ชม ได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง อีกทั้งหัวใจของเรื่องที่กำลังกล่าวมาในข้างต้นคือแนวคิดหรือแก่นของ เรื่อง (Theme) จะส่งผลให้ผู้กำกับการแสดงมีแนวทางที่แน่ชัดในการทำงาน ผู้ศึกษาได้ ทำการค้นคว้าและวิเคราะห์บทละครเวที A Midsummer night's dream คี้นร้อนสลับริก ได้ดังนี้

3.1) ประวัติความเป็นมาของบทละคร บทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คี้นร้อนสลับริก ดัดแปลงมาจากบทละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream เป็นบทละครตลกที่เขียนโดยวิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare) เมื่อปีค.ศ. 1595 หรือ 1596 บทละครตั้งอยู่ในกรุงเอเธนส์และ ประกอบด้วยโครงเรื่องย่อยหลายเรื่องเกี่ยวกับการแต่งงานของเธเซอุสและฮิปปอลิตา โครงเรื่องหนึ่งเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักชาวเอเธนส์สี่คน อีกเรื่อง ติดตามกลุ่มนักแสดงสมัครเล่นหกคนกำลังซ้อมละครที่พวกเขาจะแสดงก่อนงาน แต่งาน ทั้งสองกลุ่มพบว่าตัวเองอยู่ในป่าซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของนางฟ้าที่ควบคุม มนุษย์และมีส่วนร่วมในอุบายภายในประเทศของพวกเขาเอง โดยบทละครเรื่องนี้ เป็นหนึ่งในบทละครที่ได้รับความนิยมมากที่สุดของวิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare) และมีการแสดงกันอย่างแพร่หลาย

3.2) โครงเรื่อง (Plot) บทละครต้นฉบับเรื่อง A Midsummer night's dream ฝัน ณ คี้นกลางฤดูร้อน แพลและเรียบเรียงโดย นพมาส แวหงส์ เป็นบทที่ ผู้ศึกษานำมาใช้เป็นต้นแบบหลักในการสร้างสรรค์ละครเวที แต่ผู้ศึกษาเล็งเห็นว่าการจะสร้างโครงเรื่องนี้ควรสร้างจากความชอบและประเด็นที่ผู้ศึกษาต้องการ นำเสนอเพื่อให้กลายเป็นบทละครที่ดัดแปลงบริบทใหม่ในแบบฉบับผู้ศึกษา ได้ดังนี้

องค์กร/ฉาก	สถานที่	เหตุการณ์และฟังก์ชัน
อาร์มภท	ใดๆ	ภาพนิมิตฝันกลางวันของเฮอร์เมีย ปรากฏบรรยากาศภายในคลับ เฮอร์เมียอยู่ในคลับ มินเมาไปกับบรรยากาศ เธอมองเห็นผู้คนหลายคู่เริ่มคลอเคลียกัน จากหนึ่งคู่เพิ่มเป็นสอง จากสองเพิ่มเป็นสี่ แต่ภาพที่เธอเห็นไม่เพียงมีแค่ผู้ชายกับหญิง เธอเห็นคู่อีกหลากหลายรูปแบบ เสียงของไลแซนเดอร์ค่อยๆดังขึ้น เรียกเธอแต่เธอไม่ได้ตอบรับ ทันใดนั้น เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น
องค์กร 1 ฉาก 1	บริเวณด้านนอกซอย	<p>เฮอร์เมียตื่นจากอาการฝันกลางวัน บรรยากาศแถว walking street ในช่วงเช้า เสียงโทรศัพท์และเสียงของไลแซนเดอร์ทำให้เธอตื่นขึ้น และสายนั้นเป็นสายของพ่อของเธอ ไลแซนเดอร์อยู่กับเฮอร์เมียสองคนที่เดิม ไลแซนเดอร์ถามเฮอร์เมียว่าทำไมตอนนั้นเขาเรียกเธอแล้วเธอไม่ตอบเหมือนเธอยืนฝันกลางวัน แล้วก็พูดเรื่องความรักของพวกเขาที่ถูกกีดกัน</p> <p>พักที่แอบฟังทั้งคู่ถึงปัญหาทั้งสองคน จึงรีบเข้าไปชวนให้ทั้งสองไปที่ร้านเดอะ ดรีมส์ โดยการหลอกล่อจนทั้งสองเชื่อราวกับต้องมนต์</p> <p>เฮเลนนำตามเข้ามาหาทั้งสองคนจนเจอ บ่นเรื่องความรักของตัวเองให้เฮอร์เมียฟัง และตัดพ้อที่ติมิเทรียสชอบเฮอร์เมียไม่ใช่ตนเอง แต่เฮอร์เมียก็ยืนยันว่าเธอไม่ได้อยากแต่งงานกับติมิเทรียส และบอกความลับกับเฮเลนว่าเธอจะหนีไปที่เดอะ ดรีมส์ กับไลแซนเดอร์</p> <p>ในที่สุดติมิเทรียสก็ตามหาทั้งเฮอร์เมียเจอตามคำสั่งของพ่อเธอ ทั้งสี่คนดูตระหงากกันไปมา โดยที่เฮอร์เมียก็ยังยืนยันว่าเธอไม่มีทางแต่งงานกับติมิเทรียส และรีบวิ่งหนีไปกับไลแซนเดอร์ เฮเลนนำพยายามรั้งติมิเทรียสไว้แต่ก็ไม่สำเร็จ เธอถูกผลักลงกับพื้น</p> <p>เฮเลนนำรำพึงรำพันถึงความรักของเธออยู่คนเดียว ไม่นานติมิเทรียสก็กลับมา เฮเลนนำบอกความลับที่สองคนนั้นจะหนีไปยังเดอะ ดรีมส์ให้ติมิเทรียสฟัง เขาจึงลากเธอวิ่งตามสองคนนั้นออกไปอีกครั้ง</p>
องค์กร 1 ฉาก 2	ห้องพักหลังเวที่ร้าน THE DREAMS	เหล่าแดนเซอร์กรูกันเข้ามาในร้าน พร้อมกับบิวด บัตทอม ที่ทำตัวпенหัวหน้าห้องเรียกทุกคนมาเช็คชื่อ จากนั้นพวกเขาจะเริ่ม

		พูดคุยเรื่องโชว์พิเศษประจำวันครบรอบของร้าน ทุกคนต่างแย่งกันเสนอไอเดีย แต่นิคก็ต้องการทำตามแต่ไอเดียตัวเองเท่านั้น เขาทำเป็นสรุปการประชุม และสั่งให้ทุกคนไปเตรียมตัวเปิดร้านในอีกไม่ช้า
องก์ 1 ฉาก 3	ภายในร้านTHE DREAMS	<p>นิค บัดทอมเปิดร้านอย่างยิ่งใหญ่ และเปิดตัวให้กับพัค บาร์เทนเดอร์ประจำร้าน แต่ระหว่างทั้งคู่ก็แสดงออกถึงความไม่ลงรอยกัน จากนั้นนิกกลับมาทำหน้าที่อีกครั้ง เขาส่งเข้าโชว์เปิดร้านอย่างยิ่งใหญ่ให้กับโอเบรอนและทิทาเนีย</p> <p>โชว์แรกเริ่มขึ้นด้วยเพลง One night only ในช่วงแรกการแสดงโชว์เหมือนจะดำเนินไปได้ด้วยดี แต่ก็ไม่เป็นอย่างนั้น เมื่อทิทาเนียหันไปในกลุ่มผู้ชมและเห็นคนรักเก่าของเธอกลับมา ทำให้เธอไม่สามารถเดินต่อได้และรีบหนีออกไปจากเวที การแสดงทั้งหมดจึงถูกหยุดชะงัก โอเบรอนจึงรีบตามไปดู พร้อมเหล่าแดนเซอร์และพัคที่ตามไปแอบฟัง</p> <p>โอเบรอนตามทิทาเนียมา ทั้งคู่เริ่มมีปากเสียงกันครั้งใหญ่ โอเบรอนพยายามหยุดทิทาเนียแต่เธอก็ไม่ฟังและหนีออกไปอีกครั้ง โอเบรอนโกรธและต้องการจะสั่งสอนทิทาเนียมาก จึงสั่งให้พัคไปทำเครื่องพิเศษมา</p> <p>เฮเลน่าและดิมิเทรียสที่ตามเข้ามาหาสองคนนั้นในร้านผ่านมา โอเบรอนจึงแอบฟังทั้งคู่คุยกัน เฮเลน่ายังคงแสดงความคลั่งรักให้กับดิมิเทรียส แต่ยิ่งทำเท่าไรเขาก็ยิ่งปฏิเสธเธอหนักกว่าเดิม จนเขาหนีเธอไปอีกครั้งและทิ้งให้เธออยู่คนเดียว เฮเลน่าเริ่มตัดพ้อกับตัวเองอีกครั้ง แต่สุดท้ายก็ยังเลือกวิ่งตามเขาไป โอเบรอนเห็นเช่นนั้นก็สงสารอยากจะช่วยเธอ</p> <p>พัคกลับเข้ามาหาโอเบรอนพร้อมเครื่องตีพิเศษนี้ โอเบรอนจึงเริ่มบอกแผนการให้กับพัคฟังว่า เธอจะเอาเครื่องตีไปหลอกล่อให้ทิทาเนียตีม พอเธอตีมเข้าไปและตื่นขึ้นมาเธอจะรักสิ่งแรกที่เธอเห็น ไม่ใช่แค่นั้นโอเบรอนยังสั่งให้พัคเอาเครื่องตีอีกแก้วไปให้ชายคนหนึ่งที่ทำอกผู้หญิงที่รักเขามาก เอาเครื่องตีให้ชายคนนั้นตีและทำให้เขากลับมารักเธอตอบ ทั้งคู่สนุกกับแผนการตัวเองเป็นอย่างมาก จึงรีบแยกย้ายกันไป</p>

องค์ 1 ฉาก 4	ห้องพักหลังเวทีร้าน THE DREAMS	ทิทาเนียกลับเข้ามาที่พักของตัวเองพร้อมเหล่าแดนเซอร์ น้อยใจกับสิ่งที่โอเบรอนทำ สักพักเธอก็ง่วงและหลับไป โอเบรอนใช้ดอกาสนี้เข้ามาและปลุกทิทาเนียแกล้งทำเป็นขอโทษเธอและล่อให้เธอดื่มเครื่องดื่มพิเศษจนสำเร็จ โอเบรอนสะใจมาก
องค์ 1 ฉาก 5	ภายในร้านTHE DREAMS	<p>เฮอร์เมียและไลแซนเดอร์เดินอยู่ในผ้าสักพัก พวกเขาก็ออกมานั่งพักจากอาการเมา เฮอร์เมียจับกลับไป ไลแซนเดอร์เดินมาฝั่งเคาน์เตอร์จะขอเครื่องดื่มอีกระหว่างนั้นเขาก็จับไปด้วย พักเข้ามาพบไลแซนเดอร์และคิดว่าเขาคือคนที่โอเบรอนสั่ง *พักจึงเอาเครื่องดื่มให้ไลแซนเดอร์กิน แต่เขาก็กลับไปอีกครั้ง*</p> <p>ดิมิเทรียสและเฮเลน่าเข้ามาใกล้ๆกับเคาน์เตอร์ที่ไลแซนเดอร์นอนอยู่ ทั้งสองยังตามกันอยู่ จนดิมิเทรียสไล่ให้เฮเลน่าไป เธอบอกว่าจะไปเข้าห้องน้ำเดี๋ยวกลับมา ดิมิเทรียสกับตัวเองสักพัก เขาเห็นไลแซนเดอร์หลับอยู่ จึงปลุกไลแซนเดอร์เพื่อต่อว่าที่พาเฮอร์เมียหนีมา ไลแซนเดอร์ตื่นและเห็นดิมิเทรียสเข้า เขามองตากันไลแซนเดอร์คิดว่าตนเองอาจจะชอบร่างกายกำยำแบบดิมิเทรียสมากกว่า เขาจับดิมิเทรียสและเริ่มตามติดเขา ดิมิเทรียสตกใจมาก จึงพยายามหนีจากเขา ไลแซนเดอร์เห็นเฮอร์เมียที่หนีไปอีกฝั่ง เขาจึงทิ้งเฮอร์เมียและตามดิมิเทรียสไป</p> <p>เฮเลน่าตัดพ้อกับเหตุการณ์ที่เธอเห็น ขณะเดียวกันเฮอร์เมียถูกชายแปลกหน้าลวนลาม เฮเลน่าจึงเข้าไปช่วย เธอช่วยพาเฮอร์เมียออกมา</p> <p>ความรู้สึกบางอย่างเกิดขึ้นระหว่างพวกเขา เฮอร์เมียออกมาหาไลแซนเดอร์แต่ก็ไม่เจอ เฮอร์เมียออกตามหาไลแซนเดอร์ไปอีกฝั่ง เฮเลน่าลั่นเล</p> <p>ว่าจะตามดิมิเทรียสหรือเฮอร์เมียไป เธอตามเฮอร์เมียไป</p>
องค์ 1 ฉาก 6	ห้องพักหลังเวทีร้าน THE DREAMS	นิกและเหล่าแดนเซอร์เข้ามาห้องพักหลังเวทีเพื่อซ้อมการแสดง ซึ่งอยู่ใกล้ๆกับที่พักของทิทาเนีย พวกเขาพูดคุยและเริ่มซ้อมกัน โดยซ้อมในส่วนที่ไม่มีทิทาเนียและโอเบรอน พักเข้ามาแอบดูทิทาเนียและแอบดูกลุ่มนั้นซ้อมการแสดง เขาเริ่มคิดที่จะแกล้งนิก เขาร่วมมือกับเหล่าแดนเซอร์จับนิกมาแต่งตัวเป็นแดรก และเริ่มสอนท่าเต้นและจริตต่างๆให้กับนิก นิกลองทำตามและเริ่มรู้สึก

		<p>ชอบมันพวกเขาเสียงดังกันมากจนทิทาเนียตื่นและตกขึ้นมา เหล่าแดนเซอร์รีบหนีก่อนที่ทิทาเนียจะจับได้ พักก็รีบหลบไป แอบอยู่มุมห้อง เหลือเพียงนิคคนเดียว *ทิทาเนียเห็นนิคก็ตกหลุมรัก* เขาและเธอเข้าหากัน และเธอก็ออกไปพร้อมนิคสองคน</p>
องก์ 2 ฉาก 1	ภายในร้านTHE DREAMS	<p>โอเบรอนทำการแสดงโดยเพลง Music lover ขณะเดียวกันภาพเหตุการณ์วิ่งไล่จับของทั้งสองคนเกิดขึ้นพร้อมกัน ปรากฏให้โอเบรอนและพักเห็น ดิมิเทรียสวิ่งหนีไลแซนเดอร์ เฮอร์เมียตามหาไลแซนเดอร์ และเฮเลน่าวิ่งตามเฮอร์เมีย ก่อนโซว์จบดิมิเทรียสหยุดวิ่งหนีเขาหันมาและจูบกับไลแซนเดอร์ระหว่างที่โอเบรอนหันหลังอยู่ เฮอร์เมียและเฮเลน่าเห็นเหตุการณ์ตรงหน้า ทั้งสี่คนวิ่งหนีตามกันออกไป เมื่อโซว์จบโอเบรอนลงจากเวทีและรู้ว่าพักทำผิดพลาดที่สลับคู่ผิดหมด โอเบรอนสั่งให้พักแก้ไข โดยไปตามหาเฮเลน่า ส่วนเขาจะเอาเครื่องดื่มไปให้ดิมิเทรียสดื่ม พักรับคำสั่งแล้วโอเบรอนถามถึงทิทาเนียจากพัก พักรายงานว่าทิทาเนียกำลังคลั่งนิคที่ตอนนี้เหมือนแตรก2คนกำลังรักกันอยู่ โอเบรอนพอใจที่แผนออกมาดีกว่าที่คิด</p> <p>ดิมิเทรียสเข้ามา เขาเหนื่อยจากการวิ่งไล่จับ พุดกับตัวเองว่าเขาหลงรักผู้ชายมากกว่า เขาหนีไปสักพัก โอเบรอนเข้ามาหาดิมิเทรียสปลุกเขาและเอาเครื่องดื่มให้เขากิน ดิมิเทรียสพุดกลับไปอีกครั้ง พักกลับมาหาโอเบรอน สักพักเฮเลน่าตามเฮอร์เมียเข้ามา เฮอร์เมียถามหาคนรักของตนจากอีกฝั่ง เฮเลน่าไม่ฟังเธอค่อยๆ เข้าหาเฮอร์เมีย ทั้งสองเผลอตัว เฮอร์เมียผลัดตัวออกมาก่อน เธอสับสน โอเบรอนเห็นอย่างนี้ จึงรู้ว่าเรื่องไปกันใหญ่มากขึ้น</p> <p>ดิมิเทรียสตื่นขึ้น เขาเห็นเฮเลน่าที่อยู่ตรงหน้าก็ตกหลุมรักทันที เฮเลน่าตกใจมากเพราะคิดว่าจะมีพอนจากดิมิเทรียสไปหาเฮอร์เมีย ตอนนี้เธอสับสนและเหมือนชีวิตเล่นตลกกับเธอ ชายที่ตามรักไปจูบกับผู้ชายอีกคน แล้วจู่ ๆ ตอนนี้ก็กลับเข้าหาเธอ ไลแซนเดอร์เข้ามาหาดิมิเทรียส เฮอร์เมียเห็นชายทั้งสอง เธอรับไม่ได้และถามเหตุผลจากไลแซนเดอร์ แต่เขาสนใจเพียงดิมิเทรียส ทั้งสี่พยายามเข้าหาคนที่ตัวเองรู้สึกด้วยเหมือนเล่นเกม จนดิมิเทรียสและไลแซนเดอร์คุยกันพวกเขาตกลงจะไปเคลียร์กันข้างนอก ทั้งคู่ออกไปเหลือเพียงเฮอร์เมียและเฮเลน่า</p>

		<p>เฮอร์เมียและเฮเลน่าปรับความเข้าใจกัน เฮเลน่าสารภาพว่าเธอก็ไม่แน่ใจว่าเธอชอบผู้หญิงไหม เพราะต่างคนต่างก็เคยชอบผู้ชาย เฮอร์เมียเริ่มเข้าใจอาการสับสนของตนมากขึ้น และการที่ไลแซนเดอร์เปลี่ยนไปนั้นยิ่งทำให้เธอตัดสินใจได้ พวกเขาลองปล่อยให้ตัวเองได้ลองทำในสิ่งที่เธอคิด ทั้งคู่จับกันแล้วออกไปด้านนอก</p>
องก์ 2 ฉาก 2	”	<p>โอเบรอนและพัคออกมา เขาว่าพัคที่ทำให้เรื่องวุ่นวายแต่ก็ชื่นชมที่ทำให้หนุ่มสาวได้เข้าใจความรักและความรู้สึกของตนเอง ทำให้เห็นว่าความรักนั้นมีหลากหลาย เราสามารถมีความรักได้หลายรูปแบบ แต่นั่นอาจจะเพราะฤทธิ์ของเครื่องดื่มนั้น โอเบรอนจึงสั่งให้พัคไปช่วยเหล่าหนุ่มสาวให้หายจากอาการมินเมา แต่พัคบอกว่าฤทธิ์ของมันจะหายเมื่อคนที่ดื่มได้หลับไปอีกครั้ง พวกเขาจะรู้สึกเหมือนตัวเองฝัน และทั้งคู่จะรอเล่นว่าเมื่อพวกเขาตื่นความรักของพวกเขาเลือกจะเป็นแบบไหน โอเบรอนออกไปหาทิทาเนียดูว่าเธอเป็นยังไงบ้าง</p>
องก์ 2 ฉาก 3	”	<p>ทั้งสี่คนกลับเข้ามาด้วยความเหนื่อยล้า พักพาพวกเขามานั่งจนทั้งหมดหลับลงไปข้างๆกัน พักสะกิดให้ทั้งสี่คนรู้สึกตัวและพูดกับทั้งสี่ว่า เมื่อถึงเวลาต้องตื่นสุดท้ายให้พวกเขาเลือกความรักของตัวเองกันเอง เรื่องราวคืนนี้ไม่ใช่ความฝันและไม่ใช่อสิ่งผิดพลาด แต่เป็นความรู้สึกของพวกเขาที่เลือกทำเมื่อตื่นขึ้นก็ให้ใช้ความรู้สึกเช่นกัน พักออกไป ปล่อยให้ทั้งสี่คนนอน</p>
องก์ 2 ฉาก 4	ห้องพัคหลังเวทีร้าน THE DREAMS	<p>ทิทาเนีย นิคและเหล่าแดนเซอร์เข้ามาที่ห้องพัค ทิทาเนียเรียกให้เหล่าลูกสาวมาปรนนิบัตินิค จนนิคเริ่มง่วง ทิทาเนียไล่ให้เหล่าลูกสาวออกไป และทิทาเนียกับนิคก็หลับไป พักเข้ามาหาโอเบรอนที่แอบดูทั้งคู่อยู่ โอเบรอนเล่าว่าเขาได้แอบไปเคลียร์ใจกับทิทาเนียแล้ว โอเบรอนเข้าไปปลุกทิทาเนีย เธอตกใจมากและเล่าว่าตัวเองฝันว่าไปรักกับแดรกอีกคน โอเบรอนชี้ให้เห็น และพวกเขาก็ออกไป ระหว่างที่นิคหลับ พักเข้าไปเช็ดพวกเครื่องสำอางถอดชุดออกให้นิค และปล่อยให้เขาหลับไปที่นั่น</p>
องก์ 2 ฉาก 5	ภายในร้านTHE DREAMS	<p>เช้าวันรุ่งขึ้น แดนเซอร์คนหนึ่งเห็นทั้งสี่คนหลับอยู่ในร้าน เขาปลุกและไล่ทั้งสี่คนกลับบ้าน พวกเขาเฝ้าดูกันและออกมาด้วยความงัวเงีย เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น พ่อโทรมาหาเฮอร์เมีย เขารู้ว่าเธอหนีออกมา เฮอร์เมียนั่งคิดอยู่นาน ไลแซนเดอร์ยืนยันกับพ่อว่าเขารักเฮอร์เมียมากที่สุด ส่วนติมิ</p>

		<p>เพรียสเองก็บอกว่าเขาไม่ได้รักเฮอร์เมียแล้ว เขารู้ว่าตนเองต้องการความรักแบบไหน ไม่ใช่ทั้งเฮอร์เมีย ไลแซนเดอร์และเฮเลน่า เขาไม่พร้อมจะมีความรักที่ผูกติดในความสัมพันธ์ เฮอร์เมียคิดได้เธอยืนยันกับพ่อว่ายังไงก็จะคบกับไลแซนเดอร์ ความรักไม่ควรที่จะถูกใครบังคับหรือจับคู่ให้ เธอจะเลือกในแบบของเธอเอง เธอวางสายพ่อไป ทั้งสี่คนพูดคุยกันถึงเรื่องเมื่อคืนนั้น มันคล้ายกับความฝันแต่ทั้งหมดก็รู้นั่นเป็นความจริง ทุกคนแยกย้ายกันกลับ</p> <p>นิคตื่นขึ้นมาจากฝัน เขาทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อคืน แต่นึกได้ก็ถึงเวลาที่ต้องไปซ้อมแล้ว</p>
องก์ 2 ฉาก 6	”	<p>ภาพบรรยากาศดนตรีดังอีกครั้งเหมือนกับองก์ 1 ซีน 3 พักกล่าวต้อนรับลูกค้าทุกคน ทั้งสี่คน เดินเข้ามาในร้าน จนเมื่อถึงเวลาพำนักเข้าการแสดง ทำการแสดงโดย ทิทาเนีย โอเบรอน นิคและเหล่าแดนเซอร์ เมื่อการแสดงจบลง ทุกคนเฮ พักพูดปิดท้าย และขอให้ทุกคนสนุกไปกับค่ำคืนนี้ ดนตรีดังขึ้นกว่าเดิม</p> <p>- ไฟปิด จบ -</p>

ตารางที่ 3.1 : ตารางวิเคราะห์โครงเรื่อง

ที่มา : ผู้ศึกษา

อย่างไรก็ตามโครงเรื่องข้างต้นเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของกระบวนการการศึกษาเท่านั้น เพราะในระหว่างการสร้างสรรค์ละคร โครงเรื่องจะมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาต่อไปตามความเหมาะสมของงาน ทั้งจากผู้ศึกษา นักแสดง และทีมงานออกแบบที่ได้ทำงานกับบทละคร จนสามารถทำให้บทละครมีความสมบูรณ์มากที่สุด

3.1.1.2 การคัดเลือกนักแสดง

ความสำคัญของการคัดเลือกนักแสดงคือ การเล็งเห็นถึงความเป็นไปได้ในการพัฒนานักแสดงที่จะมารับบทเป็นตัวละครนั้น ๆ บางครั้งผู้ที่เข้าคัดเลือกเป็นนักแสดงมีลักษณะส่วนบุคคลตรงกับลักษณะภายนอกของตัวละคร แต่ลักษณะภายในแตกต่างกับตัวละครอย่างมาก และในขณะเดียวกันก็มีผู้ที่เข้าคัดเลือกเป็นนักแสดงที่มีลักษณะภายนอกที่แตกต่างกับตัวละครอย่างสิ้นเชิง แต่ทัศนคติและการกระทำที่แสดงออกมาตรงตามที่ถูกกำหนดการแสดงได้ดีความตัวละครไว้ โดย

บทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก ตัวละครแต่ละตัวมีลักษณะเฉพาะ (Character) มีความคิดและทัศนคติที่ต่างต่าง นักแสดงต้องสามารถเข้าใจและเข้าถึงตัวละครนั้น ๆ ให้ได้มากที่สุด นอกจากนี้ผู้ศึกษายังต้องการเห็นไหวพริบและความกล้าแสดงออกของนักแสดง ซึ่งจะ เป็นเครื่องมือสำคัญในการแสดงเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก บริบทใหม่นี้

(1) ขอบเขตในการคัดเลือกนักแสดง

เนื่องจากละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก เป็นละครสร้างสรรค์เพื่อการศึกษา ขอบเขตในการคัดเลือกนักแสดงจึงมีข้อจำกัด โดยผู้ศึกษาได้มีขอบเขตในการคัดเลือกนักแสดงทั้งหมด ดังนี้

1.1) ตัวละครหลักที่เปิดคัดเลือกมีทั้งหมด 7 ตัวละคร ได้แก่ เฮอร์เมีย โล แชนเดอร์ เฮเลน่า ดิมิเทรียส โอเบรอน ทิทาเนีย และพัค โดยผู้ศึกษาจะต้องเปิดทำการคัดเลือก นักแสดงแบบเปิด (Open Audition) จากผู้ร่วมศึกษาในตำแหน่งนักแสดงทั้งหมด เพื่อให้ทุกคนได้ทำการวิเคราะห์บทและตัวละครที่สนใจและเข้าร่วมการคัดเลือก

1.2) ข้อจำกัดของเวลา เนื่องจากเทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ ประจำปี การศึกษา 2565 มีละครทั้งหมด 4 เรื่อง การบริหารเวลาในการคัดเลือกนักแสดงจึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยผู้ศึกษาเปิดให้นักแสดงเข้ารับการคัดเลือกทั้งหมดคนละ 2 รอบ รอบแรกจะเป็น ส่วนการพูดคุยกับนักแสดงที่มาคัดเลือกและเริ่มการเดินสวดตามโจทย์ที่กำหนดให้ และรอบที่สองจะเป็นการจับคู่เล่นหรือจับกลุ่มกับนักแสดงที่ต้องเล่นด้วยกันเพื่อหาเคมีที่สามารถเข้ากันได้

1.3) การคัดเลือกนักแสดงเพิ่มเติม เมื่อได้นักแสดงหลักตามที่ต้องการแล้ว ผู้ศึกษา ได้ทำการเปิดการคัดเลือกอีกครั้ง เพื่อหาตัวละครสมทบอื่น ๆ ได้แก่ นิค บัตทอม วิสกี วอดก้า เตกีล่า และโซจู โดยผู้ศึกษาใช้วิธีการคัดเลือกแบบเปิด (Open Audition) อีกครั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้รุ่นน้องนิสิตชั้นปีที่ 1 ถึง 3 สามารถเข้าร่วมการคัดเลือกและแสดงความสามารถได้

1.4) การคำนึงถึงภาพรวมของเทศกาล เนื่องจากตามที่กล่าวข้างต้น คือ จะมีละครประจำเทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ถึง 4 เรื่อง และผู้กำกับทั้ง 4 คน จะต้องลำดับ ความสำคัญและคิดถึงประโยชน์ในการเข้ารับบท เพื่อพัฒนาศักยภาพนักแสดงเป็นอันดับแรก เมื่อตกลงที่จะสรุบน้ำนักแสดงทั้งหมดแล้ว ถือเป็นอันสิ้นสุด

(2) แนวทางคุณสมบัติตัวละครเรื่อง A Midsummer night's dream

คืนร่อนสลักรัก

ตัวละคร	ลักษณะเฉพาะที่โดดเด่น
เฮอร์เมีย (ญ.)	อายุ 25ปี กำลังคบหาอยู่กับไลแซนเดอร์ หัวสมัยใหม่ กล้าได้กล้าเสีย ต้องการอิสระ ดูดี ใจดี เชื่อมมั่นในเรื่องความรัก
ไลแซนเดอร์ (ช.)	อายุ 25ปี กำลังคบหาอยู่กับเฮอร์เมีย มีเสน่ห์แพรวพราว จริงใจ มีความเป็นสุภาพบุรุษ หล่อ ดูดี เข้าถึงง่าย หนักแน่น จริงใจ ซื่อป้อ เชื่อมมั่นในเรื่องความรัก
เฮเลน่า (ญ.)	อายุ 25ปี เพื่อนสนิทของเฮอร์เมีย คลั่งรักติมิเทรียส มาก ช่างเพ้อ ช่างฝัน โเก๊ะ ๆ เป็น ๆ ซื่อตรงและซื่อสัตย์ต่อความรู้สึกของตัวเอง ทุ่มเทเพื่อความรักแบบสุดตัว
ติมิเทรียส (ช.)	อายุ 26ปี ชายที่ถูกเลือกให้แต่งงานกับเฮอร์เมียหล่อ ดูดี รวย มั่นใจในตัวเองมาก ฉุนเฉียว มีฟอร์ม หัวแข็ง ตื้อรั้น แต่ใจโลเลเรื่องความรัก
โอเบรอน (ไม่จำกัดเพศ)	เจ้าของร้านเดอะ ดรีมส์ ร่วมกับทิทาเนีย มีอำนาจจัดแจงทุกอย่าง น่าเชื่อถือ และเด็ดขาด ภาพลักษณ์ดูดี มีอารมณ์ขัน ชี้แก๊ง
ทิทาเนีย (ญ.)	เจ้าของร้านเดอะ ดรีมส์ ร่วมกับโอเบรอน แดรกควีนตัวแม่ของร้าน นางพญา รักสวยรักงาม บริหารเสน่ห์เก่ง หัวสูง ถือตัว รักความสบาย ชี้ไววาย
พัค (ไม่จำกัดเพศ)	อายุ 25 ปี บาร์เทนเดอร์สุดแสบประจำร้านเดอะ ดรีมส์ ลูกน้องคนสนิทของโอเบรอน พุดเก่ง ฉะฉาน เข้าหาคนเป็น รักความสนุกสนาน อิสระ เจ้าเล่ห์ ชุกชุน ชี้แก๊ง

นิก บัตทอม (ช.)	อายุ 25 ปี เอ็มซีประจำร้านเดอะ ดรีมส์ มั่นใจในตัวเองมาก หลงตัวเอง ชื่อ ไร้สาระ ชี้เก็ก
วิสกี้ (ไม่จำกัดเพศ)	แดนเซอร์ประจำร้านเดอะ ดรีมส์ มือขวาของทีทาเนีย มั่นหน้า มั่นใจ หัวใจของกลุ่ม
วอดก้า (ไม่จำกัดเพศ)	แดนเซอร์ประจำร้านเดอะ ดรีมส์ พิโตประจำกลุ่ม เนิร์ต นิ่ง สุขุม แต่ฝีปากกล้า
เตกีล่า (ไม่จำกัดเพศ)	แดนเซอร์ประจำร้านเดอะ ดรีมส์ ชื่อ ซ้ำ ช่างสงสัย ชี้ระวาง
โซจู (ไม่จำกัดเพศ)	แดนเซอร์ประจำร้านเดอะ ดรีมส์ น้องเล็กประจำกลุ่ม ช่างยุ ชื่นินทา

ตารางที่ 3.2 : ลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นของตัวละคร

ที่มา : ผู้ศึกษา

(3) ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเป็นนักแสดง

เมื่อสิ้นสุดกระบวนการในการคัดเลือกนักแสดงแล้ว จะได้นักแสดงที่มารับ บทเป็นตัวละครต่าง ๆ ดังนี้

3.1) เฮอร์เมีย รับบทโดย นางสาวเวณิตา ลอยวัฒนกุล

เหตุผลที่เลือก เพราะนักแสดงมีการเตรียมตัวและทำความเข้าใจตัวละครได้เป็นอย่างดี เมื่อได้พูดคุยทำให้ทราบว่านักแสดงมีประสบการณ์ร่วมคล้ายกับตัวละครเฮอร์เมียนั้นทำให้ผู้ศึกษาเชื่อว่านักแสดงจะสามารถพัฒนาตัวละครต่อไปได้ นอกจากนี้นักแสดงมีบุคลิกลักษณะภายนอกคล้ายกับตัวละครมาก เมื่อทำการแสดงสามารถทำให้ผู้ชมรู้สึกร่วมและรักตัวละครนี้ได้ และท้ายที่สุดนักแสดงมีความมุ่งมั่นตั้งใจเป็นอย่างมากในการคัดเลือกสามารถทำการทดสอบได้อย่างเต็มที่ไม่ว่าเหนื่อย แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งและอ่อนโยนในเวลาเดียวกัน มีเสน่ห์จนทำให้ผู้ศึกษามั่นใจว่านักแสดงจะรักและพัฒนาตัวละครนี้ต่อไปได้ จึงทำให้ผู้ศึกษาเลือกนักแสดงมารับบท เฮอร์เมีย

3.2) ไลแซนเดอร์ รับบทโดย นายวงศ์วุฒม์ วิธานธำรง

เหตุผลที่เลือก เพราะนักแสดงมีบุคลิกและลักษณะภายนอกที่เหมือนกับตัวละคร เมื่อทำการแสดงสามารถแสดงออกได้อย่างมีเสน่ห์ อ่อนโยน และมีการแสดงออกบางอย่างที่คล้ายกับพระเอกละคร ถึงแม้นักแสดงจะไม่ได้เลือกอดีตชั้นตัวละครนี้ แต่ผู้ศึกษาและคุณครูสังเกตเห็นว่านักแสดงจะสามารถแสดงบทบาทนี้ได้อย่างเหมาะสม จึงทำให้ผู้ศึกษาเลือกนักแสดงมารับบท ไลแซนเดอร์

3.3) เฮเลน่า รับบทโดย นางสาวอรวาภูมิ บาเกาะ

เหตุผลที่เลือก เพราะนักแสดงมีการเตรียมตัวและทำความเข้าใจตัวละครมาได้เป็นอย่างดีมาก ถึงแม้นักแสดงอาจจะมีประสบการณ์ร่วมกับตัวละครน้อยแต่พฤติกรรมการแสดงออกและทัศนคติหลายๆภายในของนักแสดงนั้นตรงตามบริบทของตัวละครที่ผู้ศึกษาต้องการอย่างมาก อีกทั้งในช่วงการคัดเลือกนักแสดงสามารถแสดงบทบาทนี้ได้อย่างมีเสน่ห์ น่ารักและน่ารำคาญในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ผู้ศึกษาเห็นถึงความตั้งใจและเต็มที่ของนักแสดงทั้งไหวพริบ ความพยายาม ความสุขอันอันเหลือ ทำให้ผู้ศึกษาเชื่อมั่นได้ว่านักแสดงจะสามารถพัฒนาตัวละครนี้ไปได้อย่างเต็มที่ และท้ายที่สุดนักแสดงก็สามารถนำเสนอตัวละครนี้ออกมาได้อย่างภาคภูมิใจและเป็นที่ยรักของผู้ชม จึงทำให้ผู้ศึกษาเลือกนักแสดงมารับบท เฮเลน่า

3.4) ดิมิทริเยส รับบทโดย นายธีมา ธาดาประทีป

เหตุผลที่เลือก เพราะนักแสดงมีทั้งลักษณะภายนอก เช่น รูปร่างหน้าตา บุคลิกภาพ การพูด และลักษณะภายใน เช่น ทัศนคติ ความเชื่อมั่น ทั้งหมดนี้ตรงตามบริบทของตัวละครนี้ที่ผู้ศึกษาตามหาอย่างไม่น่าเชื่อ เพราะถึงแม้นักแสดงจะไม่สามารถร่วมการคัดเลือกได้ แต่เมื่อได้ทำการพูดคุยเพียงอย่างเดียว นักแสดงก็สามารถเผยความเป็นตัวละครออกมาได้อย่างธรรมชาติและมีเสน่ห์ ทั้งผู้ศึกษาและคุณครูจึงเห็นตรงกันว่าต้องเป็นนักแสดงคนนี้เท่านั้นจึงจะสามารถเป็นตัวละครนี้ได้ ทั้งนี้ผู้ศึกษามั่นใจว่านักแสดงจะสามารถเต็มที่และพัฒนาตัวละครไปได้อย่างสุดความสามารถ จึงทำให้ผู้ศึกษาเลือกนักแสดงมารับบท ดิมิทริเยส

3.5) โอเบอรอน รับบทโดย นางสาววิรัชญา สนวนิมพลี

เหตุผลที่เลือก เพราะนักแสดงสามารถแสดงถึงบทบาทและทัศนคติของตัวละครออกมาได้อย่างน่าเหลือเชื่อ ซึ่งในตอนแรกผู้ศึกษาต้องการให้ตัวละครนี้รับบทโดยผู้ชาย แต่เมื่อนักแสดงได้ลองทดสอบการคัดเลือกเป็นตัวละครนี้แล้ว นักแสดงสามารถทำได้อย่างดี เมื่อผู้ศึกษาได้เห็นศักยภาพและได้พูดคุยกับนักแสดงยิ่งทำให้เห็นว่านักแสดงมีทัศนคติและลักษณะภายในบางอย่างที่ตรงตามตัวละครและสามารถดัดแปลงให้เข้ากับลักษณะของตัวละครได้ นักแสดงยังแสดงให้เห็นถึงความพยายามและไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคในการคัดเลือกต่าง ๆ ทำให้ผู้ศึกษาเชื่อมั่นว่านักแสดงจะสามารถทำหน้าที่พัฒนาและรักตัวละครนี้ได้อย่างดี ด้วยความสามารถและจิตใจที่เข้มแข็งของนักแสดง ซึ่งท้ายที่สุดแล้วนักแสดงสามารถพัฒนาตัวละครไปได้อย่างไร้ขีดจำกัด และทำหน้าที่นี้ได้อย่างน่าภาคภูมิใจที่สุด ผู้ศึกษาและคุณครูจึงเห็นตรงกันว่านักแสดงเหมาะสมกับการรับบทบาทยุติ จึงทำให้ผู้ศึกษาคัดเลือกนักแสดงมารับบท โอเบอรอน

3.6) ทิทาเนีย รับบทโดย นางสาวแพรวพลอย หมีเทพ

เหตุผลที่เลือก เพราะนักแสดงมีการเตรียมตัวและทำความเข้าใจตัวละครได้เป็นอย่างดี และนักแสดงมีความสามารถในการเต้นที่ดีมากที่จะช่วยส่งเสริมในการเป็นตัวละครนี้ในบริบทที่ผู้ศึกษาต้องการ ในการคัดเลือกตัวละครนักแสดงสามารถแสดงออกถึงเสน่ห์และมิติใหม่ ๆ ของตัวละครให้กับผู้ศึกษาเห็นได้อย่างดี ผู้ศึกษาเห็นถึงความตั้งใจและความพยายามของนักแสดงในการคัดเลือกตัวละครนี้เป็นอย่างมาก ทำให้ผู้ศึกษามั่นใจว่านักแสดงจะสามารถพัฒนาตัวละครนี้ไปได้อย่างดี จึงทำให้ผู้ศึกษาคัดเลือกนักแสดงมารับบท ทิทาเนีย

3.7) พัค รับบทโดย นายพาทิศ พันศิริพัฒน์

เหตุผลที่เลือก เพราะนักแสดงมีบุคลิกลักษณะภายนอกตรงตามบริบทของตัวละครที่ผู้ศึกษาต้องการ ในการคัดเลือกนักแสดงทั้งช่วงพูดคุยและการเต้นสด (Improvise) นักแสดงทำให้ผู้ศึกษาเห็นถึงทัศนคติและความรู้สึกนึกคิดของนักแสดงที่เชื่อมโยงคล้ายกับลักษณะ ภายในของตัวละครได้ตรงตามบริบทเป็นอย่างมาก นอกจากนี้นักแสดงเมื่อได้ลองสวมบทบาทเป็นตัวละครแล้ว สามารถแสดงออกทำให้เห็นถึงเสน่ห์และสีสันในตัวละครได้อย่างสนุกสนาน ทำให้บรรยากาศในการคัดเลือกเป็นไปด้วยเสียงหัวเราะและความสุข ผู้

ศึกษาจึงเห็นว่านักแสดงจะสามารถสร้างสีสัน มิติของตัวละครและพัฒนาตัวละครนี้ต่อไปได้
 อย่างดี จึงทำให้ศึกษาคัดเลือกนักแสดงมารับบท พัค

3.8) นิค บัตทอม รับบทโดย นายตฤณภัทร แซ่หว่า

เหตุผลที่เลือก เพราะเมื่อได้ทำการพูดคุยกับนักแสดงแล้ว ทำให้เห็นถึง
 ทักษะและบุคลิกภายนอกที่สามารถพัฒนาให้เข้ากับการเป็นตัวละครได้ นอกจากนี้นักแสดง
 มีความกล้าแสดงออกอย่างมากและมีไหวพริบในการจัดการกับโจทย์ที่ใช้คัดเลือกได้อย่าง
 ถูกต้องและน่าสนใจ นอกจากนี้เมื่อได้ทดลองให้เข้าคู่กับนักแสดงหลัก ผู้ศึกษาเห็นถึงเคมีที่
 น่าสนใจในระหว่างทั้งคู่ จึงทำให้ผู้ศึกษาคัดเลือกนักแสดงมารับบท นิค บัตทอม

3.9) วิสกี รับบทโดย นายศุภกิตต์ สีฏ

เหตุผลที่เลือก เพราะนักแสดงมีความสามารถในการเต้นได้เป็นอย่างดีมาก
 มีลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นออกมา และมีความยืดหยุ่นในการร่วมฉากกับนักแสดงคนอื่นได้
 เป็นอย่างดี นักแสดงมีความเข้าใจในตัวละคร โดยเฉพาะการทำหน้าที่ในการเป็นผู้ช่วยหลัก
 ของตัวละครหลักที่ต้องร่วมฉากด้วย ซึ่งตรงตามเกณฑ์การคัดเลือกตัวละครนี้ของผู้ศึกษา
 นอกจากนี้นักแสดงยังมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นที่จะสามารถช่วยให้ผู้ศึกษาเล่าสารของเรื่อง
 ออกมาได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ผู้ศึกษาคัดเลือกนักแสดงมารับบท วิสกี

3.10) วอดก้า รับบทโดย นายอัครเดช ทิพย์เสภา

เหตุผลที่เลือก เพราะนักแสดงมีบุคลิกที่น่าสนใจมาก สามารถสกดสายตา
 ของผู้ศึกษาและทีมงานได้ดี และทำหน้าที่การเป็นผู้ช่วยหลักของตัวละครหลักได้เป็นอย่างดี
 ทำให้ผู้ศึกษาเห็นถึงความเป็นได้ที่นักแสดงจะสามารถพัฒนาตัวละครนี้ต่อไป โดยที่จะสร้าง
 มิติให้กับกลุ่มตัวละครนี้ได้อย่างมีสีสัน นักแสดงยังมีความสามารถทั้ง ด้านการเต้น การพูด
 และทัศนคติที่น่าสนใจ จึงทำให้ผู้ศึกษาคัดเลือกมารับบท วอดก้า

3.11) เต็กีล่า รับบทโดย นางสาวชุตินา ใจดี

เหตุผลที่เลือก เพราะนักแสดงสามารถทำหน้าที่การเป็นผู้ช่วยหลักให้กับตัว
 ละครหลักที่ต้องร่วมฉากด้วยได้อย่างดี นักแสดงมีความสามารถในการเต้นที่โดดเด่นจน
 เป็นที่จดจำของผู้ศึกษาและมีบุคลิกภาพและลักษณะภายในที่น่าสนใจในการเป็นตัวละคร
 และสามารถสร้างสีสันให้กับกลุ่มละครนี้ได้เป็นอย่างดี จึงทำให้ผู้ศึกษาคัดเลือกนักแสดงมา
 รับบท เต็กีล่า

3.12) โชจู รับบทโดย นายยศภัทร เขาวนัสมุฏกุล

เหตุผลที่เลือก เพราะนักแสดงมีลักษณะเฉพาะภายนอกที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ซึ่งจะทำให้ผู้ศึกษาสามารถเล่าสารที่ต้องการถ่ายทอดได้อย่างดีมากยิ่งขึ้น นักแสดงมีความเข้าใจตัวละครและหน้าที่ของตัวละครได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้ศึกษาเห็นถึงพลังงานบวกและความตั้งใจของนักแสดง นอกจากนี้นักแสดงยังมีความสามารถในการเต้นได้ดีมาก จึงทำให้ผู้ศึกษาคัดเลือกนักแสดงมารับบท โชจู

3.1.1.3 การคัดเลือกทีมงานออกแบบ

การคัดเลือกทีมงานในการสร้างสรรค์ผลงานละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลักรัก ผู้กำกับจะดูจากการตีความบทละคร แนวคิดและทัศนคติที่มีต่อละคร คอนเซปต์ดีไซน์ (Concept Design) ความคิดสร้างสรรค์และความเป็นไปได้จริงที่จะเกิดขึ้นบนเวที ซึ่งการคัดเลือกทีมงานออกแบบนั้นค่อนข้างที่จะซับซ้อนมากกว่าการคัดเลือกนักแสดง เพราะเหตุผลในเรื่องของเวลาทำให้ผู้ได้รับการคัดเลือกนั้นมีเวลาในการเตรียมตัวไม่มากนัก

(1) ขอบเขตในการคัดเลือกทีมงานออกแบบ

เนื่องจากละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลักรักเป็นละครสร้างสรรค์เพื่อการศึกษา ขอบเขตในการคัดเลือกทีมงานออกแบบจึงมีข้อจำกัด โดยผู้ศึกษาได้มีขอบเขตในการคัดเลือกนักแสดงทั้งหมด ดังนี้

1.1) *หน้าที่ของฝ่ายออกแบบที่เปิดคัดเลือกมีทั้งหมด 6 ตำแหน่ง รวมทั้งหมด 7 คน* ได้แก่ นักออกแบบฉาก 1 คน นักออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก 1 คน นักออกแบบแสง 1 คน นักออกแบบเสียงและสื่อมัลติมีเดีย 1 คน นักออกแบบเสื้อผ้า 2 คน และนักออกแบบการ แต่งหน้าและทรงผม 1 คน ซึ่งการคัดเลือกนั้นเริ่มต้นจากความสนใจและความสมัครใจของนักออกแบบเป็นอันดับแรก

1.2) *ข้อจำกัดของสถานที่* เนื่องจากเทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ ปี 2565 นี้ จะถูกจัดแสดง ณ หอานาฏลักษณ์ ชั้น 5 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ศึกษาจึงมีเกณฑ์การคัดเลือกที่สำคัญคือการเล็งเห็นถึงความเป็นไปได้ในการสร้างองค์ประกอบศิลป์ทั้งหมดให้สามารถอยู่ในบริเวณพื้นที่เวทีได้อย่างพอดีและเหมาะสม รวมไปถึงความคิดสร้างสรรค์ของนักออกแบบที่จะสามารถผลักดันประสิทธิภาพของโรงละครได้อย่างมากที่สุด จึงเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาต้องการเห็นแนวทางการนำเสนอของนักออกแบบ

1.3) การคำนึงถึงภาพรวมของเทศกาล เนื่องจากตามที่กล่าวข้างต้น คือ จะมีละครประจำเทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ถึง 4 เรื่อง และผู้กำกับทั้ง 4 คน จะต้องลำดับความสำคัญและคิดถึงประโยชน์ในการทำงานเพื่อพัฒนาศักยภาพนักออกแบบเป็นอันดับแรก เมื่อตกลงที่จะสรุปทีมงานออกแบบทั้งหมดแล้ว ถือเป็นอันสิ้นสุด

(2) ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเป็นทีมงานออกแบบ

เมื่อสิ้นสุดกระบวนการในการคัดเลือกทีมงานออกแบบแล้ว จะได้ นักออกแบบที่มาทำหน้าที่ในฝ่ายต่าง ๆ ดังนี้

2.1) นักออกแบบฉาก โดย นายสองนคร อุ่นจิต

เหตุผลที่เลือก เพราะผู้ออกแบบนำเสนอธีมที่ว่า “ยอมรับกับการมีอยู่ของความหลากหลายและเป็นตัวเองในฉบับของคุณ” และนำมาตีความผ่านคอนเซปต์ดีไซน์ (Concept Design) โดยใช้ “กรอบ (Frame)” มานำเสนอถึงการถูกตีกรอบของคนในสังคม เปรียบเสมือนเป็นกรอบของความหลากหลายที่ถูกจำกัด โดยผู้ออกแบบสามารถทำความเข้าใจและนำเสนอมาได้ตรงตามบริบทที่ผู้ศึกษาคิดไว้ใน และด้วยแนวคิดในการออกแบบนี้ผู้ศึกษาเห็นว่าผู้ออกแบบสามารถนำแนวคิดมาพัฒนาต่อได้ จึงทำให้ผู้ศึกษาคัดเลือกผู้ออกแบบมาทำหน้าที่ นักออกแบบฉาก

2.2) นักออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก โดย นายวันฉัตร กล้าการชาย

เหตุผลที่เลือก เพราะผู้ออกแบบนำเสนอคีย์เวิร์ด (Keyword) ที่สำคัญ 3 คำ ในการตีความ คือ “เปิดใจ มุมมอง หลากหลาย” ซึ่งผู้ออกแบบนำคีย์เวิร์ดเหล่านี้มาใช้ในการออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก ทำให้ผู้ศึกษาสามารถเห็นภาพที่จะเกิดขึ้นในละครได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ผู้ศึกษาคัดเลือกผู้ออกแบบมาทำหน้าที่ นักออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก

2.3) นักออกแบบแสง โดย นางสาวพรชชล พลเมือง

เหตุผลที่เลือก เพราะผู้ออกแบบมีความเข้าใจและตีความงานออกแบบได้เป็นอย่างดี โดยเริ่มจากการหาข้อมูล (Research) จากสถานที่จริง กล่าวคือ ในบริบทผู้ศึกษาดัดแปลงสถานที่ในเรื่องให้เกิดภายในไนต์คลับ (Night Club) ผู้ออกแบบสามารถหาข้อมูลมาได้อย่างดี จากนั้นผู้ออกแบบได้ตีความโดยใช้คอนเซป “ความสับสน” มาใช้ในการออกแบบแสง โดยการไล่ระดับมูฟเม้นของแสง (Movement) ทำให้เกิดความสับสนและเม

จากน้อยไปมาก ซึ่งคอนเซ็ปต์นี้สามารถเป็นไปได้บนเวที และให้ภาพชัดมากกว่าที่ผู้ศึกษาคิดไว้ในตอนแรก จึงทำให้ผู้ศึกษาคัดเลือกผู้ออกแบบมาทำหน้าที่ นักออกแบบแสง

2.4) นักออกแบบเสียงและสื่อมัลติมีเดีย โดย นางสาวลิตาภา จำปาทอง

เหตุผลที่เลือก เพราะผู้ออกแบบนำเสนองานออกแบบสื่อมัลติมีเดียได้มหัศจรรย์มาก ซึ่งสื่อมัลติมีเดียนี้จะเกิดจากการใช้โปรเจกเตอร์ (Projector) ในการฉายแสง โดยใช้ลวดลาย รูปแบบต่าง ๆ มาทำให้เกิดมิติและสีสันให้กับการแสดงที่จะเกิดขึ้นในละคร นอกจากนี้ ผู้ออกแบบยังมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งคุณสมบัติจะทำให้การออกแบบเสียงและสื่อมัลติมีเดียในเรื่องเป็นไปได้อย่างราบรื่น จึงทำให้ผู้ศึกษาคัดเลือกผู้ออกแบบมาทำหน้าที่ นักออกแบบเสียงและสื่อมัลติมีเดีย

2.5) นักออกแบบเสื้อผ้า โดย นายธนภัทร ภูวิลไพร และ

นายเสกฐฐวุฒิ เสาร์ประเสริฐ

2.5.1) นายธนภัทร ภูวิลไพร เหตุผลที่เลือก เพราะผู้ออกแบบได้นำเสนอความคิดผ่านคีย์เวิร์ด (Keyword) 3 คำ คือ “แหกกรอบ อิสระ ความรัก” ซึ่งสิ่งนี้นำมาถึงการทำให้เห็นพัฒนาการของตัวละครตั้งแต่ต้นเรื่องจนถึงจบเรื่องผ่านการทำงานการออกแบบเสื้อผ้า สิ่งนี้ทำให้ผู้ศึกษาเห็นว่าผู้ออกแบบมีความเข้าใจในบทละครและสามารถนำแนวคิดของตนเองมาประยุกต์ในการทำงานได้ จึงทำให้ผู้ศึกษาคัดเลือกผู้ออกแบบมาทำหน้าที่ นักออกแบบเสื้อผ้า

2.5.2) นายเสกฐฐวุฒิ เสาร์ประเสริฐ เหตุผลที่เลือก เพราะผู้ออกแบบ สามารถนำเสนอแนวคิดในธีม (Theme) “ความรักและความหลากหลายของมนุษย์มักถูกตีกรอบโดยมนุษย์” ด้วยประโยคนี้ทำให้ผู้ศึกษาเห็นภาพงานผ่านรูปภาพที่ผู้ออกแบบนำมาใช้ประกอบการคัดเลือกได้ชัดเจนมากขึ้น ผู้ออกแบบยังมีความสามารถและรสนิยม (Taste) ที่ตรงตามบริบทที่ผู้ศึกษาต้องการได้ดี นอกจากนี้ผู้ออกแบบยังมีความรู้และสนใจในเรื่องการแต่งแดรก (Drag Queen) ที่จะสามารถพัฒนาและส่งเสริมสิ่งนี้เข้ามาในการออกแบบเสื้อผ้าในละครได้ จึงทำให้ผู้ศึกษาคัดเลือกผู้ออกแบบมาทำหน้าที่ นักออกแบบเสื้อผ้า

2.6) นักออกแบบการแต่งหน้าและทรงผม โดย นางสาวณัฐวิภา หงษ์เจริญ
 เหตุผลที่เลือก เพราะเมื่อผู้ออกแบบได้ทราบแล้วว่าในบริบทที่ถูกดัดแปลง
 ใหม่นี้ต้องมีตัวละครที่เป็นกลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ (LGBTQIA+) ซึ่งจะต้องมีการ
 แต่งหน้าแบบแดรก (Drag Makeup) ผู้ออกแบบสามารถออกแบบการแต่งหน้าแบบแดรกได้
 อย่างเหมาะสม และสามารถแบ่งประเภทการแต่งหน้าให้กับตัวละครกลุ่มต่าง ๆ ได้ ผู้ศึกษา
 และคุณครูเห็นตรงกันว่าผู้ออกแบบน่าจะสามารถทำหน้าที่ส่วนนี้ได้ จึงทำให้ผู้ศึกษาคัดเลือก
 ผู้ออกแบบมาทำหน้าที่ นักออกแบบการแต่งหน้าและทรงผม



ภาพที่ 3.1 : ผู้กำกับการแสดง นักแสดง และทีมงานออกแบบเพื่อการแสดง
 ละครเวทีเรื่อง 'A Midsummer night' dream คีนร้อนสลักรัก
 ที่มา : ผู้ศึกษา

3.1.2 กระบวนการกำกับแสดง (Pre-Production)

3.1.2.1 การละลายพฤติกรรม

เนื่องจากโปรดักชั่นละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คือนร่อนสลักรัก มีสมาชิกในทีมค่อนข้างมากและไม่ได้มีเพียงนิสิตชั้นปีที่ 4 เท่านั้นที่เป็นทีมงานหลัก แต่ยังประกอบไปด้วยน้องนิสิตชั้นปีที่ 1 ถึง 3 เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในทีมนักแสดงของโปรดักชั่นนี้ ผู้ศึกษาต้องการให้สมาชิกในโปรดักชั่นมีความสนิทสนมและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากขึ้นจึงเห็นความสำคัญในการจัดกิจกรรมละลายพฤติกรรมขนาดย่อมที่จะเป็นตัวช่วยในการสานสัมพันธ์ให้กับสมาชิกได้ไม่มากก็น้อย โดยกิจกรรมละลายพฤติกรรมที่ผู้ศึกษาเลือกใช้เป็นกิจกรรมง่าย ๆ ที่สามารถช่วยสอดแทรกการทำงานเป็นทีม การลดช่องว่างระหว่างพี่และน้องได้ เช่น การทำความสะอาดห้องโปรดักชั่น เกมนันทนาการ และการดูหนังร่วมกัน เป็นต้น

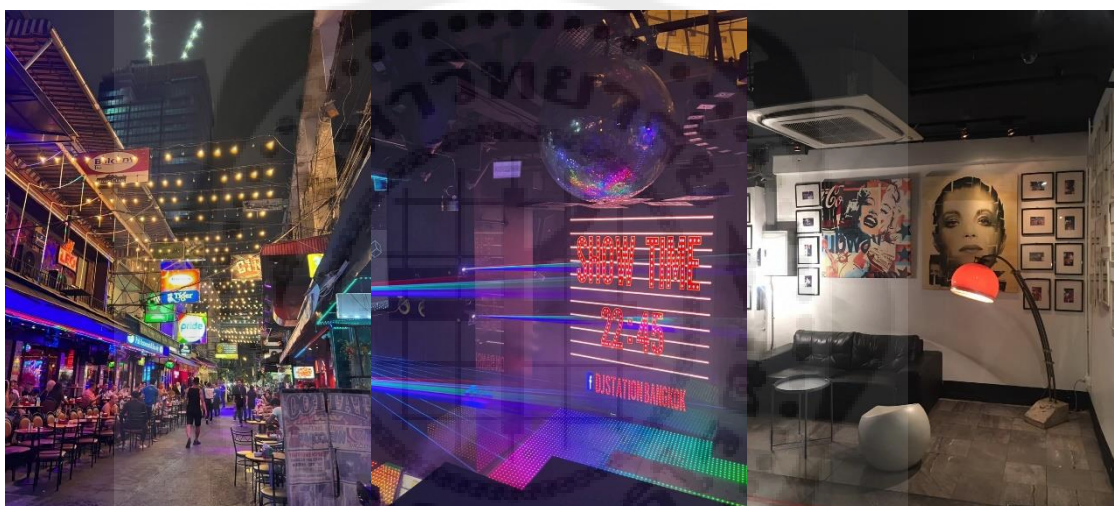


ภาพที่ 3.2 : กิจกรรมละลายพฤติกรรมภายในโปรดักชั่น

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.1.2.2 การสำรวจพื้นที่

เนื่องจากบริบทที่ถูกดัดแปลงขึ้นใหม่ สถานที่หลักของเรื่องจะมีความเกี่ยวข้องกับการเป็นสถานที่บันเทิง ผับ ไนต์คลับ และมีการแสดงแดรกควีน (Drag Queen) เกิดขึ้นภายใน พวกเราได้ตัดสินใจในการลงสำรวจพื้นที่จริงที่มีลักษณะคล้ายกับบริบทของสถานที่ที่ผู้ศึกษาต้องการ ซึ่งกลุ่มผู้ศึกษาเลือกสำรวจในบริเวณถนนสีลมซอย 2 ซึ่งเป็นสถานที่รวมแหล่งบันเทิงของกลุ่มความหลากหลายทางเพศ (LGBTQIA+) มากมาย ในการสำรวจสถานที่ครั้งนี้เป็นการสำรวจเพื่อหาข้อมูลมาใช้ประกอบการสร้างสรรค์ผลงานด้านการเขียนบท การกำกับการแสดง การสร้างตัวละคร และการออกแบบในทุก ๆ ฝ่ายอีกด้วย



ภาพที่ 3.3 : การสำรวจพื้นที่สีลมซอย 2

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.1.2.3 กระบวนการซ้อม

กระบวนการซ้อมถือว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะตลอดระยะเวลาในการสร้างสรรค์ผลงานก่อนถึงรอบการแสดงจริง ผู้ศึกษาจะต้องวางแผนกระบวนการซ้อมให้เป็นอย่างดี โดยจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการส่งความคืบหน้างานทั้งหมด ครั้ง คือ การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) และการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)

ซึ่งผู้ศึกษาทำการจัดรูปแบบตารางสำหรับการไว้ 3 รูปแบบ คือ การจัดตารางซ้อมแบบรายวัน การจัดตารางซ้อมแบบรายสัปดาห์ และการจัดตารางซ้อมแบบรายเดือน

เนื่องจากโปรดักชั่นของผู้ศึกษามีสมาชิกจำนวนมาก และแต่ละคนมีตารางเรียนและภารกิจส่วนตัวที่แตกต่างกัน การจัดตารางการซ้อมแบบรายอาทิตย์และรายวันจึงง่ายและสะดวกกับผู้ศึกษามากที่สุด

A Midsummer Night's Dream สิ้นร้อนสลับรัก

Production office	Date	Time
ศึกษาศาสตร์ศิลปกรรมศาสตร์ ชั้น 5 ห้องสตูดิโอ2	วันศุกร์ที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566	10.00 – 20.00

A Midsummer Night's Dream สิ้นร้อนสลับรัก

Production office	Date	Time
ศึกษาศาสตร์ศิลปกรรมศาสตร์ ชั้น 5 ห้องสตูดิโอ2	วันอังคารที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566	11.00 – 20.00

Time	Dur.	Detail	Location	Note
10.00 – 10.30	30 นาที	นักแสดงปี4 วอร์มร่างกาย	ห้องฉาก	*ซ้อมกันเอง *นักแสดงปี4 อยู่ครบ
10.30 – 12.00	1 ชม. 30 นาที	ซ้อมองก์2 ซีน1 (ต่อจากที่ครูสอนช่วย)	*	*แม่ป้าเข้า 11.00น.
12.00 – 13.30		พักกลางวัน		
13.30 – 15.00	1 ชม. 30 นาที	ซ้อมองก์2 ซีน2	ห้องคอสมูม	*
15.30 – 16.00	30 นาที	ซ้อมองก์1 ซีน6	*	*
16.00 – 16.30	30 นาที	ทวนซีน5 ถึง องก์2	*	*
16.30 – 17.00	30 นาที	พัก		
17.00 – 17.30	30 นาที	ทวนซีน5 ถึง องก์2 กับน้องๆ	ห้องไปร	*น้องๆเข้าครบ นักแสดงครบทุกคน
17.30 – 18.30	1 ชม.	ดูซีน5 ถึง องก์2 (ดู transition + acting)	*	*ครูป้าเข้า
18.00 – 19.30	1 ชม. 30 นาที	ดูซีน5 ถึง องก์2 (ต่อ) - เน้นดูเรื่องความสัมพันธ์ตัวละคร - บริบทเรื่องราวตัว	*	*แม่ป้าเข้า
18.00 – 19.30	1 ชม. 30 นาที	แบ่งทีมซ้อมซ้อมเดี่ยว	ห้องคอสมูม	*ป้าเข้า *น้องคนเซอร์
19.30 เป็นต้นไป		Feedback สรุปงานรายวันส่ง	ไฮปาร์ค	

Time	Dur.	Detail	Location	Note
11.00 – 11.30	30 นาที	นักแสดงวอร์มร่างกาย	ห้องไปร	*นักแสดงทุกคนขาด เวทีไปทบทวน) พี่ลิ้น(เรียน) / เศษบุบ(ตามมา14.00)
11.30 – 12.30	1 ชม.	ทวนซีนองก์2 ซีน1 จากเมื่อวาน / ทวนซีนองก์1 ซีน1	*	*ซ้อมกันเอง
12.30 – 14.30	2 ชม.	ไล่ทวนตั้งแต่องก์1 + เช็คชาวดีทุกคน	*	*ครูป้าเข้า
14.30 – 15.30	1 ชม.	ไล่ทวนตั้งแต่องก์1 + เช็คชาวดีทุกคน	*	*แม่ป้าและครูป้าเข้า
15.30 – 16.30	1 ชม.	พยายามให้แม่ป้าและครูป้าช่วยทำความเข้าใจกับความรักของแม่ป้า	*	
16.30 – 17.00		พัก		
17.00 – 17.40	40 นาที	ทวนกันเองทั้งหมดตั้งแต่ Prologue ถึง จบเรื่อง	ห้องไปร	
17.40 – 18.00	20 นาที	เตรียมตัวรัน	*	
18.00 – 19.30	1 ชม. 30 นาที	Run Through ตั้งแต่ Prologue ถึง จบเรื่อง	*	*ทุกคนไม่ไปพักกันอยู่ดูรัน
19.30 เป็นต้นไป		FEEDBACK สรุปการทำงาน	ไฮปาร์ค	

ภาพที่ 3.4 : ตัวอย่างการจัดตารางซ้อมแบบรายวัน
ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.5 : ตัวอย่างการจัดตารางซ้อมแบบรายสัปดาห์
ที่มา : ผู้ศึกษา

ตารางเดือน ก.พ. 66						
จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13 - ซีน (เช้า-บ่าย) ที่ชาลลอค (เย็น-ค่ำ) สภานักแสดงที่วิทยาลัยการแสดง	14 - ซีน (เช้า-บ่าย) - ซีน 2-6 ของวง (เย็น) 17.00 น. วันซ้อมภาค 1	15 - ซีน (เช้า-บ่าย) - ซีน 4 (15.00) - ซีน 6 (เย็น) -Run all Act I	16 @ทอนาฏ (15.45-18.30) - ออฟไลน์ - เต้นรำ: 1 ชั่วโมง เพลงใช้ทำเสร็จ *ตรวจสอบความพร้อม	17 @ทอนาฏ (14.00-18.30) - ออฟไลน์ + ซีน - 1 ชั่วโมง -RUN Through 100%	18	19 *ซ้อมเช้า *ซ้อม
20 - ซีน (เช้า-บ่าย) - ซีน (เย็น-ค่ำ) *ซ้อมแต่งหน้าตัวละคร	21 - ซีน (เช้า-บ่าย) - ซีน (เย็น-ค่ำ)	22 @ทอนาฏทุกวัน - ซีนซ้อมใหญ่ DRESS REHEARSAL 100%	23 - ซีน (เช้า-บ่าย) - ซีน (เย็น-ค่ำ)	24 - ซีน (เช้า-บ่าย) - ซีน (เย็น-ค่ำ)	25 - ซีน (เช้า-บ่าย) - ซีน (เย็น-ค่ำ)	26
27 - ซีน (เช้า-บ่าย) - ซีน (เย็น-ค่ำ)	28 - ซีน (เช้า-บ่าย) - ซีน (เย็น-ค่ำ)	1 - ซีน (เช้า-บ่าย) - ซีน (เย็น-ค่ำ) -Run DRESS REHEARSAL 100%	2 หยุดพัก	3 หยุดพัก เช็กละเอียดพร้อมทุกคน	4 หยุดพัก	5 - ซีน (เย็น-ค่ำ)

ภาพที่ 3.6 : ตัวอย่างการจัดตารางซ้อมแบบรายเดือน

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.1.2.4 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)

การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) ในด้านการกำกับการแสดง สิ่งที่จะต้องเกิดขึ้น คือ ต้องเห็นแนวทางและวิธีการในการเล่าเรื่องของผู้กำกับว่าผู้กำกับต้องการเล่าเรื่องด้วยแนวคิดแบบไหน ซึ่งระยะเวลาในการซ้อมคือตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2565 ถึงกำหนดวันส่งความคืบหน้าวันที่ 22 กันยายน 2565 โดยระหว่างการจัดซ้อมผู้ศึกษามีวิธีในการดำเนินงาน ดังนี้

(1) บท

การทำงานกับบทเป็นเรื่องที่สำคัญและต้องเอาใจใส่เป็นอย่างมาก เพราะ บทละครจะเป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางและสารของเรื่องได้ ซึ่งบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คีร์ร้อนสลับริก ได้ทำการดัดแปลงบริบทมาจากต้นฉบับเดิมแต่ยังคงสารของเรื่องไว้ โดยในช่วงการทำงานนี้ผู้ศึกษามีขั้นตอนในการทำงาน ดังนี้

1.1) การเขียนบท บทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คีร์ร้อนสลับริก เป็นบทละครที่ถูกปรับแต่งโครงเรื่องใหม่โดยผู้ศึกษาเอง ซึ่งมีอาจารย์ ดร.พันธุ์ชนะสุนทรพิพิธ เป็นผู้ให้คำแนะนำและช่วยปรับแก้บทจนสามารถเขียนบทได้ถึง 50% คือ อารัมภบทจนจบองค์ที่ 1 ของเรื่อง และได้ทำการปรับแก้โครงเรื่องในบทที่ 2 ต่อไป การเขียนบทร่วมกับอาจารย์ ดร.พันธุ์ชนะ สุนทรพิพิธ ในครั้งนี้ทำให้ผู้ศึกษาสามารถเข้าใจบทละครได้มากขึ้น และเห็นช่องว่างที่จะสามารถใส่ไอเดีย (Idea) ของผู้ศึกษาเข้าไปในบท

ละครได้ เนื่องจากบทละครต้นฉบับเรื่อง A Midsummer night's Dream ของ วิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare) เป็นบทละครที่โด่งดังด้วยการใช้ภาษาและคำที่ สละสลวยและเป็นบทกลอน ในการดัดแปลงบริบทเป็นละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คีร์ร้อนสลักรัก ผู้ศึกษาจึงยังคงต้องการรักษาความเป็นบทกลอนอันเป็น เอกลักษณ์นี้ไว้ ผู้ศึกษาจึงเลือกที่จะใช้บทกลอนเป็นบทพูดของตัวละครในเรื่อง โดยเลือกให้ เกิดขึ้นในช่วงเหตุการณ์รำพึงรำพันและภาพฝันของตัวละคร การใช้บทกลอนในเรื่องจะช่วย ให้บทละครยังคงเอกลักษณ์ของวิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare) และทำให้ ละครเกิดฟังก์ชัน พิเศษที่ทำให้ผู้ชมเชื่อได้ว่าเป็นละครและเป็นความฝันอันน่ามหัศจรรย์ที่ ไม่น่าเกิดขึ้นได้จริงแต่กลับเป็นจริงแล้ว ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาต้องการให้เกิดขึ้น

นอกจากนี้ บทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คีร์ร้อนสลักรัก ยังเป็นบทละครที่ผสมผสานเทคนิคแบบละครมิวสิคัล (Musical Theatre) เป็นการนำบท เพลงเข้ามาใช้เป็นเครื่องมือในการเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ของเรื่อง ในการเขียนบทอาจารย์ ดร. พันธุ์ชนะ สุนทรพิพิธ ได้แนะนำให้ผู้ศึกษาได้เห็นวิธีการในการเลือกใส่เพลงให้เข้ากับบริบท ของเรื่อง จึงทำให้ได้เพลงรักคือฝันไป ของ วงสาวสาวสาว และเพลง One night only ใน เวอร์ชันของ บียอนเซ่ (Beyonce) มาใช้ในการเล่าเรื่องและเป็นการแสดง (Show Performance) ในเรื่องอีกด้วย

1.2) การอ่านบทพร้อมกันครั้งแรก (First Read) ถือเป็นเรื่องสำคัญเป็นอย่าง ยิ่งสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คีร์ร้อน สลักรัก เพื่อให้ทุกฝ่ายทุกหน้าที่ได้มองเห็นทิศทางและเข้าใจในตัวบทพร้อมกัน อีกทั้งยังเป็น การหาจุดบกพร่องและช่องโหว่ของบทละคร โดยการอ่านบทพร้อมกันครั้งแรกนั้นมีผู้เข้าร่วม อ่าน ดังนี้ ผู้กำกับการแสดง นักแสดง ผู้ออกแบบทุกฝ่าย และผู้ช่วยทุกฝ่าย กระบวนการจึงนี้ เกิดขึ้นเป็นอันดับแรกหลังจากเปิดโปรดักชั่น (Production) เพื่อให้นิสิตชั้นปีที่ 1 ถึง 3 ที่ สนใจได้เข้ามาส่วนร่วมในการสร้างผลงาน การอ่านบทพร้อมกันนั้นมีความจำเป็นเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ ละครอย่างเต็มรูปแบบ

(2) นักแสดง

ช่วงแรกของการซ้อมผู้กำกับจะเริ่มจากการพูดคุยกับนักแสดงทั้งหมด เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับบทละครที่จะถูกปรับบริบทให้มากขึ้น แล้วเมื่อได้ทำการอ่านบทละครร่วมกันแล้ว ก็จะเริ่มเข้าสู่การซ้อมกับนักแสดง โดยผู้ศึกษามีวิธีการดำเนินงาน ดังนี้

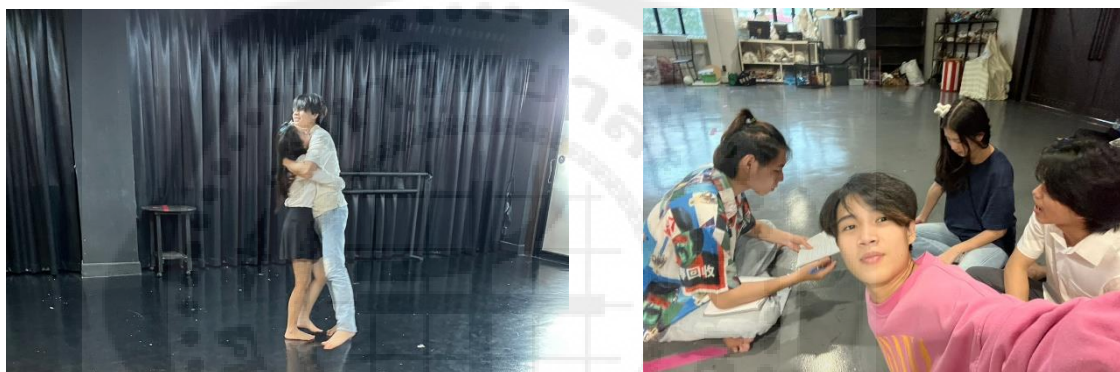
2.1) *การด้นสด (Improvise)* ในช่วงแรกของการซ้อมการแสดง นักแสดงยังไม่สามารถมองเห็นแนวทางในการแสดงบทละครเรื่องนี้และในบริบทใหม่นี้ได้ ผู้ศึกษาจึงได้ทดลองให้นักแสดงทำการแสดงแบบด้นสด (Improvise) โดยการนำเอาบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream เวอร์ชันต้นฉบับแบบแปลไทยและบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คีร์ร้อนสลักรัก ที่เป็นบริบทใหม่มาทดลองแสดง เพื่อเปรียบเทียบหาความเหมือนกันและความแตกต่าง เมื่อได้ทดลองแล้วทั้งผู้ศึกษาและนักแสดงเห็นว่าวิธีการแสดงออกในทั้ง 2 เวอร์ชันคล้ายคลึงกัน คือ บทพูดของตัวละครจะเน้นการบอกเล่าความคิดและความรู้สึกของตัวละครอย่างตรงไปตรงมา มีความเป็นละครใน อุดมคติอย่างมาก แต่ผู้ศึกษาและนักแสดงก็พบความแตกต่างเช่นกัน คือ ภาษาในการพูดที่บริบทใหม่ มีการปรับให้ทันสมัย เป็นภาษาสามัญธรรมดามากขึ้นกว่าเวอร์ชันต้นฉบับ การด้นสดการแสดง (Improvise) จึงสามารถช่วยให้นักแสดงเข้าใจการแสดงออกในเรื่องมากขึ้น

2.2) *การซ้อมแบบถือบท* ในช่วงแรกของการซ้อมการแสดง นักแสดงจะถือบทอ่านในการซ้อมเพื่อเป็นการช่วยในการจำบท ทำให้นักแสดงสามารถจำบทได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ซึ่งในการซ้อมแบบถือบทอ่านนั้นผู้กำกับการแสดงจะไม่กำหนดทิศทางการเคลื่อนไหว (Blocking) ของนักแสดง หากแต่ปล่อยให้นักแสดงได้เคลื่อนไหวอย่างเป็นอิสระตามความเข้าใจของนักแสดงที่มีต่อการกระทำของตัวละคร ทั้งนี้ ผู้กำกับการแสดงจะสามารถเห็นได้ว่านักแสดงมีความเข้าใจต่อตัวละครและบทละครได้มากน้อยเพียงใด ในขณะเดียวกันผู้กำกับจะสามารถเข้าใจตัวละครมากยิ่งขึ้นจากสิ่งที่นักแสดงแสดงออกมา

2.3) *การซ้อมโดยวางบท* เมื่อนักแสดงสามารถท่องจำบทของตัวเองได้แล้วในระดับหนึ่ง การซ้อมโดยนักแสดงไม่ถือบทจึงเกิดขึ้นเพื่อให้นักแสดงได้อยู่กับสถานการณ์ตรงหน้าและอยู่กับคู่แสดง อีกทั้งเพื่อให้นักแสดงคุ้นชินกับสภาพแวดล้อมภายในฉากหรือ

อุปกรณ์ประกอบฉากที่นักแสดงต้องใช้ และคุ้นชินกับการเคลื่อนที่ไปในพื้นที่ต่าง ๆ ภายในฉาก

2.4) *การทำตัวละคร* การทำตัวละครให้กับนักแสดง เพื่อช่วยให้นักแสดงสามารถเข้าใจตัวละครได้เพิ่มขึ้น แรกเริ่มในการสร้างตัวละครกับนักแสดง ผู้กำกับการแสดงและนักแสดงจะช่วยกันสร้างภูมิหลังให้แก่ตัวละครที่ตนได้รับ เพื่อให้รู้ว่าตัวละครนั้น ๆ ได้ผ่านเหตุการณ์อะไรมาบ้าง มีลักษณะภายในอย่างไร มีทัศนคติอย่างไร ทำไมถึงเป็นแบบนี้ เมื่อนักแสดงพอจะเข้าใจภูมิหลังของตัวละครแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือสร้างความสัมพันธ์ให้กับตัวละครที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน



ภาพที่ 3.7 : การทำตัวละครร่วมกับนักแสดง

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.5) *การซ้อมโชว์* การแสดงประกอบเพลงหรือโชว์เป็นอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญที่จะต้องปรากฏในเรื่อง เป็นโชว์เพื่อมอบความบันเทิงให้กับผู้ชมในร้าน ฉะนั้นโชว์จะต้องมีความพร้อมและยิ่งใหญ่ เมื่อผู้ศึกษาได้น้องนักแสดงที่สามารถเต้นได้มาแล้ว จึงได้ทำงานร่วมกับนักแสดงช่วยกันออกแบบรูปแบบการแสดงและทำเต้นให้กับโชว์

(3) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)

ในการส่งความคืบหน้า 30% ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้สร้างสรรค์ผลงานมาส่ง โดยเลือกส่งทั้งหมด 3 ฉาก คือ อารัมภบท องก์1ฉาก1 และองก์1ฉาก3 ซึ่งเป็นฉากตั้งแต่เปิดเรื่องด้วยความฝันของเฮอร์เมียที่ทำให้เธอเห็นนิมิตถึงสถานที่แปลกประหลาดที่หนึ่ง และต่อมา คือ เปิดตัวละครคู่รักทั้งสองคน ทำให้เห็นถึงปัญหาและความขัดแย้ง (Conflict) ใน

เรื่อง ไปจนถึงเหตุการณ์เมื่อทั้งสี่คนเข้าไปในร้านเดอะ ดรีมส์ และพบเข้ากับโอเบรอนและทิทาเนียที่เกิดเรื่องทะเลาะระหว่างกัน จนทำให้โอเบรอนตัดสินใจใช้เครื่องตีพิเศษมาสั่งสอนทิทาเนีย ซึ่งในฉากที่ 3 จะต้องมีโชว์ปรากฏอยู่ในเรื่อง เพื่อให้เห็นทิศทางในการสร้างโชว์ แต่เนื่องจากมีเวลาในการซ้อมโชว์น้อยมาก ทำให้ภาพรวมของโชว์ออกมาไม่ได้ตามที่ต้องการมากนัก ซึ่งทั้งหมดใช้เวลาในการแสดงประมาณ 30 นาที

(4) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)

กลุ่มผู้ศึกษามีความมุ่งมั่นและตั้งใจในการซ้อมและนำเสนอผลงานออกมามาก และเชื่อว่าทุกฝ่ายทำเต็มที่ในสิ่งที่เตรียมมาแล้ว เมื่อการส่งความคืบหน้าเสร็จกลุ่มผู้ศึกษาได้ร่วมกันรับฟังความคิดเห็นจากคุณครู ซึ่งผลลัพธ์ที่ออกมาอาจจะต่างจากที่คาดหวังไปมาก ผลงานในครั้งนี้อาจงานกำกับการแสดงยังไม่สามารถนำเสนอแนวคิดและทิศทางในการกำกับการแสดง (Direction) ที่ผู้ศึกษาต้องการออกมาได้อย่างชัดเจน ทำให้เห็นช่องโหว่ และข้อผิดพลาดมากมายในเรื่อง โดยภาพรวมผลงานเป็นเหมือนละครโรงเรียนที่ไม่มีความจริงในเรื่องเลย เรื่องการจัดพื้นที่บนเวที (Space) ใช้แนวคิดในการจัดที่แปลก และคุณภาพของโชว์ยังไม่ถึงเกณฑ์ที่ใช้ได้ การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) จึงทำให้ผู้ศึกษาเห็นข้อผิดพลาดมากมายที่ผู้ศึกษาพลาดและไม่ได้ให้ความสำคัญอย่างถูกต้อง นั่นจึงทำให้ผู้ศึกษารู้สึกผิดหวังในตนเองมากแต่ก็เป็นแรงผลักดันที่ทำให้ผู้ศึกษาต้องการตั้งใจในการทำงานครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น และสามารถนำทีมโปรดักชั่นสร้างผลงานที่ดีออกมาให้ได้



ภาพที่ 3.8 : การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.1.2.5 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)

การส่งความคืบหน้า 50% ในด้านการกำกับกับการแสดง สิ่ง que ผู้ศึกษาต้องทำ คือ การทำตัวอย่างละครแบบละครสั้นเพื่อนำไปจัดแสดงในเทศกาลปล่อยผี ประจำปีการศึกษา 2565 ซึ่งละคร สั้นนี้ไม่จำเป็นต้องเกี่ยวกับเนื้อเรื่องหลักของบทละครจริง แต่ผู้ศึกษาต้องดึงจุดเด่นของละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คินร้อนสลักรัก ออกมาเพื่อดึงดูดให้ผู้ชมสนใจละครเรื่องนี้ ที่เป็นบทละครตำนานของวิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare) โดยจะต้องแสดงให้เห็นถึงการตีความและการนำเสนอที่ต่างไปจากละครเรื่อง A Midsummer night's dream ในเวอร์ชันก่อน ๆ ต้องทำให้ผู้ชมสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายของสารที่ผู้ศึกษาต้องการจะสื่อ ซึ่งระยะเวลาในการซ้อมคือ ตั้งแต่วันที่ 23 กันยายน 2565 ถึงกำหนดวันส่งความคืบหน้าวันที่ 28 ตุลาคม 2565 โดยระหว่าง การซ้อมผู้ศึกษามีวิธีในการดำเนินงาน ดังนี้

(1) บท

ในการส่งความคืบหน้า 50% ผู้ศึกษาจะต้องสร้างตัวอย่างละคร ขึ้นมาใหม่ ทำให้จะต้องคิดบทใหม่เพื่อใช้สำหรับการถ่ายทอดเรื่องราว ผู้ศึกษาและนักแสดง ได้มีการประชุมและออกความคิดเห็นร่วมกันเพื่อหาไอเดีย (Idea) ในการเขียนบท เมื่อได้ ข้อมูลเรียบร้อยถึงเริ่มเขียนบทร่วมกัน โดยการเขียนบทในครั้งนี้ต้องพบกับการปรับแก้ไขฉบับ ครั้งไม่ถ้วน เพื่อให้ได้บทที่สามารถใช้ในการเล่าเรื่องราวได้ จนในที่สุดก็เกิดบทเป็นโครงเรื่อง (Plot) ดังนี้

1.1) โครงเรื่องสำหรับการใช้ส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)

ฉาก	โครงเรื่อง	ฟังก์ชัน
1 วันแรกของ เดอะ ดริมส์	พัก เปิดตัวออกมาซ้อมกล่าวต้อนรับผู้ชมที่เข้ามาใน ร้านให้ออเบรอนและทิทาเนียดู จากนั้นพวกเขาก็ ย้อนความหลังการต่อสู้เคียงบ่าเคียงไหล่ของพวก เธอจนสามารถเปิดร้านเดอะ ดริมส์นี้ได้ และวันนี้ก็ เป็นเปิดร้านวันแรก ออเบรอน ทิทาเนียและพักจึง ชวนแก้วฉลองการเปิดร้านร่วมกัน ก่อนที่จะถึงเวลา ในอีกไม่กี่นาทีนี้	- แนะนำตัวละครหลักในร้าน ทำให้ เห็นลักษณะนิสัย หน้าที่ และ ความสัมพันธ์ - เห็นความสนิทสนมของออเบรอน และทิทาเนีย แต่แฝงไปด้วยความ จิกกัดระหว่างกัน - แนะนำสถานที่หลักที่จะเกิดใน บริบทใหม่

<p>2</p> <p>เหล่าคูรักสุด ปั่นป่วน</p>	<p>พักทำหน้าที่เป็นผู้บรรยาย (Narrator) เปิดตัวเหล่าคูรักและความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของทั้งสี่คน ที่ละคน คือ เฮอร์เมียร์รักกับไลแซนเดอร์แต่ถูกบังคับให้แต่งงานกับคนที่ไม่ได้รัก</p> <p>ไลแซนเดอร์รักกับเฮอร์เมียร์ เขาตัดสินใจชวนเธอหนีไปด้วยกัน</p> <p>ดิมิเทรียส คนที่ถูกเลือกให้แต่งงานกับเฮอร์เมียร์ แต่เขารักเธอข้างเดียว</p> <p>เฮเลน่า เพื่อนสนิทเฮอร์เมียร์ที่หลงรักดิมิเทรียสแบบหัวปักหัวปำ</p> <p>พักถามกับผู้ชมว่า “ความรักของพวกคุณวุ่นวายแบบทั้งสี่คนนี้ไหม?”</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แนะนำตัวละครคูรักทั้งสี่คน - เห็นความสัมพันธ์ที่ซับซ้อน และความขัดแย้งหลักของตัวละครแต่ละตัว - เห็นวิธีการนำเสนอเรื่อง คือ การทำลายกำแพงที่4 (Forth Wall) เพื่อคุยกับคนดู
<p>3</p> <p>คืนร้อนสลบรัก</p>	<p>โอเบรอนตะโกนเข้ามาสั่งให้พักเริ่มทำตามคำสั่ง พักลังเลว่าต้องทำอะไร แต่เมื่อมีเหล่าคูรักอยู่ตรงหน้าเขา เขาจึงเข้าใจไปเองว่าคำสั่งบอสให้ทำกับเหล่าคูรัก พักจึงเริ่มเหล่าเครื่องตีพิเศษที่ชื่อว่าฮาร์ทออฟ ดรีมส์ (Heart of Dreams) ไปให้ทั้งสี่คนตี</p> <p>เมื่อตีเข้าไปแล้วความรักของทั้งสี่คนก็เปลี่ยนไปเป็นอีกคน เฮอร์เมียร์รักกับดิมิเทรียส และไลแซนเดอร์รักกับเฮเลน่า แต่นั่นไม่พอพักยังแก๊งพวกเขาอีกรอบติดนิ้วให้ฤทธิ์เปลี่ยน กลายเป็นผู้ชายสองคนคู่กันและผู้หญิงสองคนคู่กัน ทำให้เกิดความรักที่ซับซ้อนแต่หลากหลายมากกว่าเดิม</p> <p>เมื่อเขาพอใจ พักออกมายืนตรงกลางเวทีอีกครั้ง พุดบทกลอนและส่งน้ำเข้าโหระพาของร้านอย่างยิ่งใหญ่</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นวิธีการหรือต้นตอในการผิดฝา สลับคู่ความรักในเรื่อง - เห็นความหลากหลายของความรักที่จะเกิดขึ้นในเรื่อง คือ ความรักไม่ได้ถูกจำกัดให้เกิดเฉพาะชายกับหญิงเท่านั้น - เห็นมู้ดแอนด์โทน (Mood and Tone) ของเรื่อง
<p>4</p> <p>Crazy in love</p>	<p>การแสดงโชว์เพลง Crazy in love ของโอเบรอน และทิทาเนีย แดรกควีนตัวแม่ประจำร้านในธีม BDSM การแสดงสุดแซ่บที่แฝงการเล่าเรื่องของการเป็นนาย-บ่าว การต่อสู้ของโอเบรอนและทิทาเนีย เป็นการแสดงสุดดุเดือดเพื่อฉลองการเปิดร้านวันแรกของทั้งคู่</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นแนวคิดหลักในงานออกแบบของเรื่อง คือ แนวBDSM - เห็นรูปแบบการแสดงโชว์ที่จะเกิดขึ้น

<p>5 คำสั่งผิดพลาด</p>	<p>เมื่อการแสดงจบลง ทิทาเนียภูมิใจในตัวเองและชื่นชมการแสดงของตัวเองวันนี้ว่าทั้งหมดดีได้เพราะตัวเธอคนเดียว โอเบรอนได้แต่ยืนฟังเพื่อนอ้ออวดตัวเอง และเธอก็แปลกใจที่ทิทาเนียยังสามารถแสดงดชวีได้เต็มที่ เธอจึงเรียกพัคมาดู ที่ทำภารกิจแก๊งทิทาเนียไม่สำเร็จ เพราะพัคเข้าใจผิดคิดว่าบอสสั่งให้แก๊งเหล่าคู่รัก ความรักที่ผิดฝา สลับคู่ของทั้งสองจึงมีสาเหตุเกิดจากความผิดพลาดของพัคทั้งหมด พัคหันกลับมาตั้งคำถามกับคนดูว่า สุดท้ายความรักที่จะเกิดขึ้นในที่นี้จะเป็แบบใด และพัคก็หายไปในความมืดในท้ายที่สุด จบ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นความสัมพันธ์ของโอเบรอนและทิทาเนียชัดเจนมากขึ้น - เห็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความรัก สลับคู่ของเรื่อง - เห็นลักษณะนิสัยของพัค - เชิญชวนคนดูให้ร่วมลุ้นคำตอบ และตั้งคำถามกับความรักที่จะเกิดขึ้นในเรื่อง
----------------------------	---	--

ตารางที่ 3.3 : โครงเรื่องละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คินรอนสลักรัก

สำหรับการใช้ส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)

ที่มา : ผู้ศึกษา

(2) นักแสดง

ในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) นักแสดงจะต้องทำงานกับจังหวะของเรื่องเป็นหลัก ผู้ศึกษาต้องการให้จังหวะการเล่าเรื่องของนักแสดงไวและกระชับมากขึ้น จึงหาวิธีในการทำงานส่วนนี้เพื่อเป็นเครื่องมือให้นักแสดงเกิดความเข้าใจกับการทำงานกับจังหวะมากขึ้น ผู้ศึกษามีวิธีในการดำเนินงาน ดังนี้

2.1) *การทำงานกับดนตรี* ผู้ศึกษาเรื่องใช้ดนตรีเข้ามาเป็นเครื่องมือช่วยในการเล่าเรื่อง ซึ่งช่วยให้สามารถกระชับจังหวะของเรื่องได้ดีมากขึ้น โดยเลือกใช้ทั้งดนตรี (Music) เพลง (Song) และซาวด์ เอฟเฟค (Sound Effect) นักแสดงจะได้เรียนรู้วิธีการจับจังหวะและการทำเข้าใจกับอารมณ์ของเพลง จากนั้นจึงนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดงของตนเอง ทำให้นักแสดงสามารถแสดงได้ตรงจังหวะ เข้าถึงบรรยากาศของเรื่องและช่วยกระชับจังหวะการเล่าเรื่องได้อย่างดี จนทำให้ละครสนุกและได้อรรถรสที่ดีกับผู้ชมมากขึ้น



ภาพที่ 3.9 : การทำงานกับดนตรีของนักแสดง

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.2) การทำโชว์แบบมีเรื่องราว (Story) ในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) ผู้ศึกษาเลือกที่จะให้โชว์ที่จะปรากฏในละครต้องไม่ใช่การโชว์เต้นแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะต้องสามารถเล่าเรื่องราวหรือความสัมพันธ์ของตัวละครได้ นักแสดงจะต้องทำความเข้าใจบริบทของละครและตัวละครให้เชื่อมโยงกับความหมายของเพลง และทำการแสดงออกมาให้หมายความ ซึ่งจะมีเรื่องราว (Story) ที่ผู้ศึกษาได้กำหนดไว้ คือ การเป็นนาย-ป่าว แบบบีดีเอสเอ็ม (BDSM) ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงรูปแบบและรสนิยมของการแสดงความรักที่มีอย่างเฉพาะกลุ่ม เมื่อนักแสดงทำความเข้าใจกับเรื่องราวและบท เพลงแล้วจะสามารถแสดงโชว์ออกมาได้อย่างมีความหมายและเต็มที่



ภาพที่ 3.10 : การทำโชว์แบบมีเรื่องราว (Story)

ที่มา : ผู้ศึกษา

(3) ทีมออกแบบ

ในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) จะต้องทำให้เห็นถึงมู้ดและ โทน (Mood and Tone) ของเรื่อง ผู้ศึกษาจึงได้พูดคุยและปรึกษากับทีมออกแบบทุกฝ่าย เพื่อหาสไตล์ที่จะสามารถนำเสนอบริบทของละครออกมาได้อย่างน่าสนใจ จึงได้ข้อสรุปว่า สไตล์แบบบีดีเอสเอ็ม (BDSM) สามารถนำมาเสนอได้เหมาะสมกับเรื่องมากที่สุด เมื่อได้ ข้อสรุปแล้วผู้ศึกษาและทีมงานออกแบบจึงนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อมา

(4) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)

การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) ในรูปแบบละครสั้น ถูกนำมา จัดแสดงในเทศกาลปล่อยผี ประจำปีการศึกษา 2565 ซึ่งถือว่าเป็นแสดงครั้งแรกต่อหน้าผู้ชม ทั่วไป โดยความยาวในการแสดงครั้งนี้ประมาณ 10 นาที ตลอดการดำเนินงานกลุ่มผู้ศึกษา ตั้งใจและมีความพยายามอย่างมากเพื่ออยากให้ผลงานออกมามีคุณภาพ และเมื่อผลงานแสดงได้ถูก นำเสนอออกมา ผู้ศึกษามีความพอใจเป็นอย่างยิ่งที่สามารถสร้างผลงานออกมาได้ตามที่ คาดหวัง ทำให้ผู้ศึกษาเกิดแรงขับเคลื่อนในการทำงานต่อไป

(5) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)

ผู้ศึกษานำเอาความคิดเห็น คำติชม และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้ จากการส่งความคืบหน้าในครั้งก่อน มาปรับปรุง พัฒนา และคัดสรรสิ่งที่จะสามารถช่วยให้ ผลงานออกมามีคุณภาพได้ ถึงแม้ระหว่างการทำงานกลุ่มผู้ศึกษาจะต้องเจออุปสรรค เช่น การ เขียนและเรียบเรียงบทใหม่ทุกครั้งที่ส่ง การสื่อสารที่ผิดพลาด แต่กลุ่มผู้ศึกษาก็สามารถ ร่วมมือร่วมใจ สร้างผลงานออกมาได้ และได้ผลตอบรับที่เกิดความคาดหมายไว้ ผู้ชมส่วนใหญ่ชอบและอยากติดตามละครเรื่องนี้ การแสดงโชว์ดีมาก ทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ร่วมได้ นอกจากนี้ยังได้รับคำติชม คำแนะนำต่าง ๆ เช่น วิธีการดำเนินเรื่องยังไม่ชัด ข้อมูลตัวละคร บางตัวน้อยเกินไปทำให้ไม่เข้าใจเหตุการณ์ในเรื่อง เป็นต้น ทั้งนี้ผลงานการส่งความคืบหน้าช่วง ที่ 2 (50%) สามารถแสดงออกมาได้ดีมาก และเป็นเมล็ดพันธุ์ในการดำเนินงานในขั้นตอน ต่อไปได้ แข็งแรงมากขึ้น



ภาพที่ 3.11 : การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)

ที่มา : จิร อังศุธรรมทัต

3.1.2.6 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)

การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) ในด้านการกำกับการแสดง สิ่งที่ต้องเกิดขึ้นในละครจะเหมือนกับการส่งความคืบหน้า 30% แต่จะต้องมีความคืบหน้าของงานที่มากขึ้น และต้องเห็นสารที่ต้องการจะเล่าในเรื่องชัดเจนมากยิ่งขึ้น และหลังจากการส่งความคืบหน้า 30% และ 50% ผู้ศึกษาได้นำเอาคำแนะนำ ทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนมาใช้เป็นพื้นฐานในการส่งความคืบหน้า 70% ซึ่งระยะเวลาในการซ้อมคือตั้งแต่วันที่ 29 ตุลาคม 2565 ถึงกำหนดวันส่งความคืบหน้าวันที่ 6 ธันวาคม 2565

แต่เนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่ยังคงมีอยู่ในปัจจุบัน ทำให้เมื่อวันพุธที่ 30 พฤศจิกายน 2565 นายวงศ์วรุตม์ วิชานำรง นักแสดงผู้รับบทไลแซนเดอร์ ตรวจสอบเชื้อโควิด 19 ส่งผลให้กลุ่มผู้ศึกษาไม่สามารถทำการซ้อมต่อได้ แต่ต้องแยกย้ายกันกักตัวเพื่อป้องกันและสร้างความปลอดภัยให้กับผู้อื่น ด้วยเหตุนี้ทำให้กลุ่มผู้ศึกษาไม่สามารถส่งความคืบหน้าช่วง ที่ 3 (70%) ตามกำหนดเดิม คือวันอังคารที่ 6 ธันวาคม 2565 กลุ่มผู้ศึกษาจึงได้เข้าหารือกับคุณครูทุกท่านเพื่อหาแนวทางในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) สำหรับกลุ่มผู้ศึกษา ได้ข้อสรุปว่า กลุ่มผู้ศึกษาจะต้องทำการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) ในวันจันทร์ที่ 9 มกราคม 2566 ซึ่งตรงกับวันเปิดภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2565

จากเหตุการณ์นี้ ทำให้ในช่วงการกักตัวของกลุ่มผู้ศึกษา กลุ่มผู้ศึกษาเริ่มต้นวิธีการทำงานเข้าสู่การทำงานแบบออนไลน์ โดยการประชุมผ่านโปรแกรมซูมมีตติ้ง (Zoom

Meeting) เพื่อหาวิธีแก้ปัญหาและข้อสรุป เพื่อไม่ให้เวลาสูญเปล่า ผู้ศึกษาจึงตัดสินใจกลับไปเลือกชมละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream ในเวอร์ชันต่าง ๆ ทั้งรูปแบบภาพยนตร์และรูปแบบละครเวทีที่ผู้ศึกษารวบรวมไว้ กลับมาศึกษาข้อมูลใหม่อีกครั้ง เพื่อวิเคราะห์เอกลักษณ์ของละครอย่างละเอียดมากขึ้นยิ่งกว่าเดิม หลังจากรับชมแล้วจึงนำมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และหาวิธีการแก้ไขปัญหาการแสดงของนักแสดงที่ยังไม่สามารถทำได้

ในวันที่ 5 มกราคม 2566 กลุ่มผู้ศึกษาได้กลับเข้ามาฝึกซ้อมการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) ในหอานาฏลักษณะอีกครั้ง และมีคณะอาจารย์ประจำสาขาวิชาเข้ามาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะตลอดทั้งการฝึกซ้อม ซึ่งการฝึกซ้อมในครั้งนี้สร้างความกดดันให้กับกลุ่มผู้ศึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้ศึกษาไม่สามารถนำวิธีการนำเสนอเรื่องราวที่ได้ปรึกษาหารือกันในช่วงกักตัว มาปรับใช้ในการแสดงบนเวทีจริงได้ ทำให้ผลลัพธ์ที่ออกมาไม่เป็นอย่างที่คาดการณ์และตั้งใจ อาทิเช่น ภาพรวมบรรยากาศตั้งเครียดเกินไป ผู้ชมไม่สามารถรับอารมณ์ เช่น ความตลกขบขัน ที่เป็นเอกลักษณ์ของเรื่องได้ การเชื่อมต่อในแต่ละฉากสร้างความสับสนให้กับผู้ชม ทำให้ไม่เข้าใจเรื่อง ได้รับข้อมูลน้อย จนเกิดการตั้งคำถาม ความไม่สมเหตุสมผลของบทละคร วิธีการนำเสนอและตัวละคร อีกทั้งเวลาในการซ้อมของกลุ่มผู้ศึกษามีความไม่สม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการขาด ลา มาสาย ซึ่งทำให้การซ้อมไม่มีประสิทธิภาพ

ด้วยสถานการณ์ของโปรดักชันเช่นนี้ คณะอาจารย์ประจำสาขาและกลุ่มผู้ศึกษาทั้งหมดต้องทำการประชุมกันอย่างเร่งด่วนเพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหานี้ และคณะอาจารย์ได้เสนอแนวทางแก้ไข *“โดยการสลับบทของนักแสดง 2 คน คือ นางสาวเวณิดา ลอยวัฒนกุล จากเคยรับบทเป็น เฮอร์เมีย เปลี่ยนเป็นรับบท ทิทาเนีย และนางสาวแพรวพลอย หมีเทพ จากเคยรับบท ทิทาเนีย เปลี่ยนเป็นรับบท เฮอร์เมีย แทน”* จากข้อเสนอนี้ ผู้ศึกษาจึงได้ขอโอกาสในการปรึกษาภายในกลุ่มของผู้ศึกษาเองก่อน ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่คิดว่าแนวทางนี้ถือเป็นการแก้ไขที่เป็นไปได้ในระยะเวลาการซ้อมที่มีอยู่อย่างจำกัด ผู้ศึกษาในฐานะผู้กำกับการแสดงที่เป็นเหมือนหัวหน้าทีมจึงได้ตัดสินใจเลือกแนวทางนี้ คือ การสลับบทบาทกันระหว่างนักแสดง 2 คน โดยเหตุผลที่ผู้ศึกษาตัดสินใจเช่นนี้ เพราะด้วยระยะเวลาในการซ้อมที่มีอยู่อย่างจำกัดมาก ทำให้ต้องพึ่งพาเคมีกับพลังงานระหว่างคู่นักแสดงอย่างมาก

หากเปลี่ยนนักแสดงเช่นนี้จะสามารถนำเสนอเรื่องราวได้อย่างมีอรรถรสมากขึ้น และนักแสดงจะยังคงสามารถพัฒนาตัวละครที่มีความแตกต่างจากความเป็นตัวเองได้ ทั้งนี้ผู้ศึกษายังคงเกิดความรู้สึกผิดต่อสมาชิกในทีมของผู้ศึกษาเป็นอย่างมากที่ไม่สามารถนำทีมได้อย่างแข็งแกร่งมากพอ แต่ผู้ศึกษาขอบคุณสมาชิกทุกคนที่ยังคงมีสปิริตในการทำงานร่วมกันต่อไป

จากการเปลี่ยนแปลงการสลับบทบาทอย่างกะทันหัน กลุ่มผู้ศึกษาต้องทำงานแข่งขันกับกำหนดการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) ที่ถูกเลื่อนอีกครั้งเป็นวันศุกร์ที่ 20 มกราคม 2565 ทำให้คณะผู้ศึกษาทั้งหมดต้องทำการบ้านเพิ่มมากขึ้นและซ้อมกันอย่างหนักภายในเวลา 10 วันที่เหลืออยู่ ไม่ว่าจะเป็นการเริ่มทำความเข้าใจบทและเคมีของนักแสดงแบบใหม่ เพื่อให้ผลงานออกมาอย่างดีที่สุดและทันเวลา โดยมีคณะอาจารย์เข้ามาช่วยดูความเหมาะสมและช่วยปรับแก้ระหว่างการฝึกซ้อมด้วย โดยระหว่างการซ้อมผู้ศึกษามีวิธีในการดำเนินงาน ดังนี้

(1) การศึกษาบทละครร่วมกับนักแสดง

จากที่กล่าวข้างต้น ในช่วงการกักตัวเพื่อป้องกันโรคโควิด 19 ผู้ศึกษาได้ตัดสินใจย้อนกลับไปเพื่อทำความเข้าใจเอกลักษณ์ของละครเรื่อง A Midsummer night's dream มากขึ้น ผู้ศึกษาและนักแสดงจึงได้ชมละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream ในเวอร์ชันต่าง ๆ ทั้งรูปแบบภาพยนตร์และรูปแบบละครเวที เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาบทละคร การกำกับการแสดงและการแสดง ซึ่งรูปแบบและเวอร์ชันที่ได้นำมาศึกษา ได้แก่

รูปแบบภาพยนตร์

- A Midsummer Night's Dream 1999 ตำนานฝาภกรักบรลือโลก กำกับโดย Michael Lynn Hoffman
- A Midsummer Night's Dream ปี 2017 กำกับโดย Casey Wilder Mott

รูปแบบละครเวที

- A Midsummer Night's Dream 2013 จัดทำโดย Shakespeare's Globe

- A Midsummer Night's Dream 2014 กำกับโดย Julie Taymor
- A Midsummer Night's Dream 2019 จัดทำโดย National theater
- A Midsummer Night's Dream 2020 กำกับโดย Col. Treant Stephens

หลังจากนั้นได้รับชมแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้กำกับและนักแสดงผ่านโปรแกรมซูม (Zoom Meeting) ถึงเอกลักษณ์ของบทละครและวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกันในแต่ละเวอร์ชัน สรุปได้ว่าในแต่ละเวอร์ชันผู้กำกับเลือกที่จะใช้วิธีการในการนำเสนอละครที่แตกต่างกัน มีการพัฒนาและปรับเปลี่ยนบริบทเพื่อให้ละครมีความน่าสนใจมากขึ้น ในด้านการกำกับการแสดงผู้กำกับในทุกเวอร์ชันยังคงเก็บเอกลักษณ์ของเรื่อง คือ การเป็นละครโรมานติก – คอเมดี้ (Romantic-Comedy) ไว้ ซึ่งถึงแม้บางเวอร์ชันจะตีความให้เห็นถึงความลึกซึ้ง พิศวง ดุตัน และรุนแรง ในบางฉากก็ยังคงความเบาสบาย จนสามารถเรียกเสียงหัวเราะของผู้ชมได้ และดนตรีกับเพลงประกอบในเรื่อง ยังเป็นส่วนช่วยสำคัญที่จะทำให้สร้างบรรยากาศของเรื่องให้เป็นไปตามที่ผู้กำกับต้องการได้

(2) การส่งความคืบหน้าครั้งที่ 3 (70%)

ในการส่งความคืบหน้า ครั้งที่ 3 (70%) ผู้ศึกษาได้สร้างสรรค์ผลงานและเลือกส่งถึงครึ่งเรื่อง หรือจบองค์ 1 ทั้งหมด คือตั้งแต่ฉากอารัมภบท ไปจนถึงเหตุการณ์หลังจากการสลักรักครั้งแรก ทำให้ไลเซนเดอร์ตกหลุมรักดิมีเทรียสและทิ้งเฮอร์เมียไป และเหตุการณ์ที่ทาเนียตื่นมาตกหลุมรักกับนิค บัตทอม ทำให้เรื่องราวของเรื่องอลเวงไปหมด โดยการส่งความคืบหน้าครั้งนี้ ใช้เวลาในการแสดงประมาณ 45 นาที ในขณะที่การส่งช่วงต้นเรื่องบรรยากาศมีความตึงเครียดอยู่บ้าง แต่เมื่อถึงฉากสุดท้ายคือเหตุการณ์ของทาเนียและนิค บัตทอม ก็สามารถเรียกเสียงหัวเราะจากผู้ชมมาได้อยู่บ้างเล็กน้อยบรรยากาศการส่งผ่านพ้นไปได้ด้วยดีถึงแม้จะมีความตึงเครียดอยู่มากก็ตาม

(3) สรุปการส่งความคืบหน้าครั้งที่ 3 (70%)

ในการส่งความคืบหน้าครั้งที่ 3 (70%) เป็นการส่งงานอย่างจริงจังครั้งแรกของโปรดักชั่น หลังจากต้องเจอกับอุปสรรคมากมาย ตั้งแต่ปัญหาสมาชิกในทีมติดโควิด จนทำให้ต้องหยุดชะงักกระบวนการการซ้อมและทำการเลื่อนส่งงานครั้งที่ 1 และปัญหา

ความไม่พร้อมของผลงานและเห็น ทางตัน นำไปสู่การแก้ไขปัญหาโดยการสลับบทของนักแสดง ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ทั้งหมดนี้ทำให้ผู้ศึกษาและสมาชิกทุกคนอยู่ในสภาวะตั้งเครียดและต้องกดดันผู้เพื่อให้สามารถดำเนินงานต่อไปได้และสามารถส่งความคืบหน้าในครั้งนี้ได้

หลังจากทำการส่งแล้ว คณะอาจารย์ได้ทำการแสดงความคิดเห็นและให้คำแนะนำ สำหรับงานในส่วนงานการกำกับการแสดงได้ความเห็นว่าคุณศึกษายังไม่สามารถนำเสนอเรื่อง A Midsummer night's dream คือนร้อนสลับรัก ออกมาได้อย่างที่ควรจะเป็น กล่าวคือ ผู้ศึกษาไม่สามารถเล่าเรื่องนี้ได้อย่างกระชับ ใช้เวลาฟุ่มเฟือย จนผู้ชมรู้สึกอึดอัดในการดูละครและละครมีความเป็นละครที่มีคิวในการแสดงอย่างชัดเจนจนเกินไป ทำให้เรื่องไม่สนุก ในส่วนของการทำงานเรื่องพื้นที่บนเวที (Space) โดยการทำงานร่วมกับฉาก ผู้ศึกษาไม่สามารถสื่อสารออกมาได้ ทำให้เกิดความสับสนเรื่องสถานที่ จากความเห็นทั้งหมดคณะอาจารย์ลงความเห็นว่าคุณศึกษายังมีความบกพร่องอยู่มาก ในการส่งครั้งหน้าผู้ศึกษาจะต้องทำงานเรื่องการเลือกใช้และนำเสนอเนื้อหาที่เป็นส่วนสำคัญของเรื่องให้ได้ดีกว่านี้ โดยจะต้องเป็นการทำงานด้วยกันเองภายในทีม ไม่สามารถให้คณะอาจารย์เข้าไปช่วยได้ จนกว่าจะถึงวันส่งความคืบหน้าครั้งที่ 4 (100%)

หลังจากการพูดคุยกับคณะอาจารย์ ผู้ศึกษามีความรู้สึกเหนื่อยใจเป็นอย่างมาก ที่ยังไม่สามารถสร้างสรรค์ผลงานให้ออกมาดีได้ตามเป้าหมายและมาตรฐานที่ควรจะเป็น จนทำให้สมาชิกในทีมของผู้ศึกษาเกิดความรู้สึกเสียใจและผิดหวังในตัวเอง กลุ่มผู้ศึกษาจึงได้ทำการพูดคุยกันถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางที่จะดำเนินงานต่อไปในอีก 1 สัปดาห์ก่อนการส่งความคืบหน้าในครั้งถัดไป และได้ข้อสรุปว่า กลุ่มผู้ศึกษาจะยังคงดำเนินงานต่ออย่างไม่ทอดทิ้ง ในเมื่อเราเผชิญปัญหาหมด ก็จะต่อสู้ต่อไป และจะช่วยเหลือกันในการทำงานมากกว่านี้



ภาพที่ 3.12 : การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.1.2.7 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)

ในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) ในด้านการกำกับการแสดง สิ่งที่ต้องเกิดขึ้นในละคร คือ ละครต้องจบเรื่องทำให้เห็นภาพรวมทั้งหมดในแง่ของการกำกับการแสดง ไม่ว่าจะเป็นแนวคิดละคร ลายเส้นของผู้กำกับ และที่สำคัญคือสารที่ต้องการจะเล่า ซึ่งระยะเวลาในการซ้อมคือ ตั้งแต่วันที่ 21 มกราคม 2565 ถึงกำหนดวันส่งความคืบหน้าวันที่ 31 มกราคม 2565 ผู้ศึกษาจึงมีเวลาในการทำงานต่อยอดจากการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) ที่ส่งถึงเพียงองค์ 1 ในกลายเป็นละครจบเรื่องได้ ในเวลาเพียง 10 วันเท่านั้น

การทำงานในครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงต้องวางแผนและระบบในการทำงานร่วมกับฝ่ายอื่น ๆ เป็นอย่างดี โดยผู้ศึกษาจะทำงานร่วมกันกับฝ่ายต่าง ๆ ให้ฝ่ายต่างเข้ามามีส่วนร่วมในกับเขียนบท และออกแบบงานได้ โดยผ่านการพูดคุยกับผู้ศึกษา ในการทำงานครั้งนี้ผู้ศึกษามีวิธีในการดำเนินงาน ดังนี้

(1) บท

1.1) การเขียนบท เนื่องจากการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) จะต้องแสดงละครให้จบทั้งเรื่อง ผู้ศึกษาจึงต้องเขียนบทละครต่อซึ่งทำการปรับแก้บทละครในองค์ที่ 1 และเขียนต่อในองค์ที่ 2 จนจบเรื่อง โดยการทำงานในครั้งนี้ผู้ศึกษาจะทำการเขียนบทออกมา

เป็นร่างแรก จากนั้นจะนำมาปรับแก้พร้อมกับการพูดคุยร่วมกับนักแสดง เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้และแนวทางของตัวละคร

1.2) การอ่านบท (Read Through) เป็นการอ่านบทพร้อมกันอีกครั้ง หลังจากที่เขียนบทละครจบทั้งเรื่องแล้ว การอ่านบทพร้อมกันครั้งนี้ประกอบด้วยผู้กำกับการแสดง นักแสดง และทีมงานฝ่ายต่าง ๆ มีจุดประสงค์เพื่อหาช่องโหว่ของบทละคร ส่วนไหนที่สามารถทำให้กระชับได้และตรวจสอบความถูกต้องของบทละคร หลังจากอ่านร่วมกันแล้วจึงปรึกษากันและดำเนินการปรับแก้ และตัดบทบางส่วนออก



ภาพที่ 3.13 : การอ่านบท (Read Through) ร่วมกันระหว่าง
ผู้กำกับการแสดง นักแสดง และทีมงานต่าง ๆ
ที่มา : ผู้ศึกษา

(2) นักแสดง

2.1) การซ้อมแบบเก็บรายละเอียด คือ กระบวนการซ้อมที่ต้องใช้ความละเอียดในการทำซีนหรือเจาะซีน เรื่องการแสดงในแต่ละจังหวะของแต่ละฉาก เพื่อให้ได้ภาพที่ผู้ศึกษาต้องการ อีกทั้งเพื่อให้การแสดงความรู้สึกและความต้องการของตัวละครออกมา กระบวนการนี้จะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก จึงใช้เวลาในการทำงานนาน เพื่อให้สามารถเป็นละครได้สนุกมากยิ่งขึ้น



ภาพที่ 3.14 : การซ้อมแบบเก็บรายละเอียด

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.2) การซ้อมโดยไม่หยุด หลังจากที่นักแสดงจำบทได้อย่างแม่นยำแล้ว และได้ทำการซ้อมในแต่ละฉากย่อย ๆ มาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงเข้าสู่กระบวนการการซ้อมโดยไม่หยุด โดยเป็นกระบวนการเรียงร้อยแต่ละฉากเข้ามาเชื่อมตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อความต่อเนื่องและได้มองเห็นภาพรวมใหญ่ ๆ ที่เกิดขึ้นในละคร ผู้ศึกษาได้ให้นักแสดงซ้อมโดยไม่หยุด ในช่วงการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) โดยเป็นการซ้อมแบบไม่มีการหยุดขึ้นระหว่างฉาก เพื่อให้นักแสดงคุ้นชินกับลำดับเหตุการณ์และการแสดงที่มีความต่อเนื่องทางอารมณ์และความรู้สึกและใช้ระยะเวลาสั้น



ภาพที่ 3.15 : การซ้อมโดยไม่หยุด

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.3) การซ้อมกับเทคนิค กระบวนการซ้อมเทคนิคเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาในการซ้อม ผู้กำกับการแสดง นักแสดง และทีมงานทุกฝ่ายต้องใช้ความอดทนเป็นอย่างมาก จึง ต้องให้ความสำคัญในรายละเอียดทั้งองค์ประกอบศิลป์และการแสดง

2.3.1) การซ้อมเทคนิคด้านฉาก ฉากในละครเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก ผู้ออกแบบได้ออกแบบเป็นฉากที่สามารถเลื่อนแบบประกอบได้ ด้วยเทคนิคนี้ทำให้ฉากเพียงไม่กี่ชิ้น เมื่อนำมารวมกัน หรือจัดวางในตำแหน่งต่างๆ สามารถทำให้เกิดพื้นที่ใหม่ได้ ในละครเรื่องนี้นักแสดงมีหน้าที่สำคัญอีกหนึ่งอย่าง คือ ต้องเป็นผู้เปลี่ยนสถานที่ในเรื่องด้วยตัวเอง การซ้อมเลื่อน ประกอบ หรือเก็บฉาก จึงมีความสำคัญและต้องให้ความใส่ใจอย่างมาก เพื่อให้เกิดภาพ การเล่าเรื่อง และสีสันของเรื่องได้อย่างดี



ภาพที่ 3.16 : การซ้อมเทคนิคด้านฉาก

ที่มา : ผู้ศึกษา

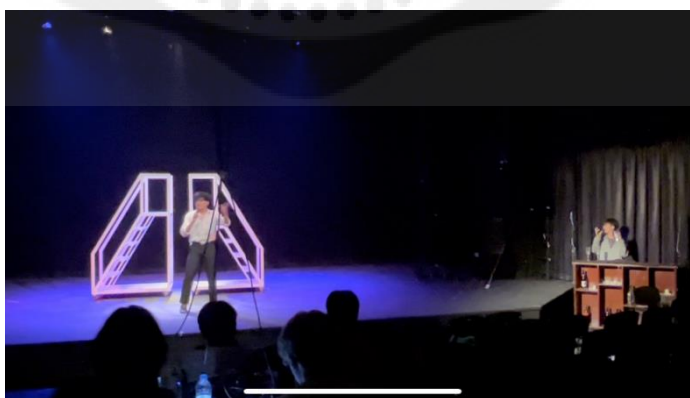
2.3.2) การซ้อมเทคนิคด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก การซ้อมกับอุปกรณ์ประกอบฉากเป็นอีกเรื่องที่สำคัญมาก เนื่องจากนักแสดงจะต้องทำความคุ้นชินกับอุปกรณ์เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในการแสดง ผู้ออกแบบจึงได้มีการเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉากทั้งที่เป็นแบบใช้สำหรับการซ้อมและอุปกรณ์ประกอบที่ใช้จริงในการแสดง



ภาพที่ 3.17 : การซ้อมเทคนิคด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.3.3) การซ้อมเทคนิคด้านแสง การซ้อมเทคนิคด้านแสงนั้นมีเวลาในการซ้อมน้อยมาก เนื่องจากเทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ในปีนี้มีทั้ง 4 เรื่อง จึงทำให้มีข้อจำกัดด้านเวลา และข้อจำกัดในการแขวนไฟ ซึ่งจะต้องแขวนไฟเพื่อการส่งความคืบหน้าสำหรับละครเรื่องอื่น ๆ ด้วย ดังนั้นผู้ออกแบบแสงจึงต้องวางแผนเตรียมพร้อมมาอย่างดี ผู้ออกแบบแสงจำเป็นต้องทำงาน ร่วมกับนักแสดงและเสียงประกอบไปพร้อม ๆ กัน และการซ้อมเทคนิคทางด้านแสงนั้นเพื่อให้นักแสดงรู้ว่าแสงจะลงบริเวณไหน ลำดับการเข้าออกเป็นอย่างไร

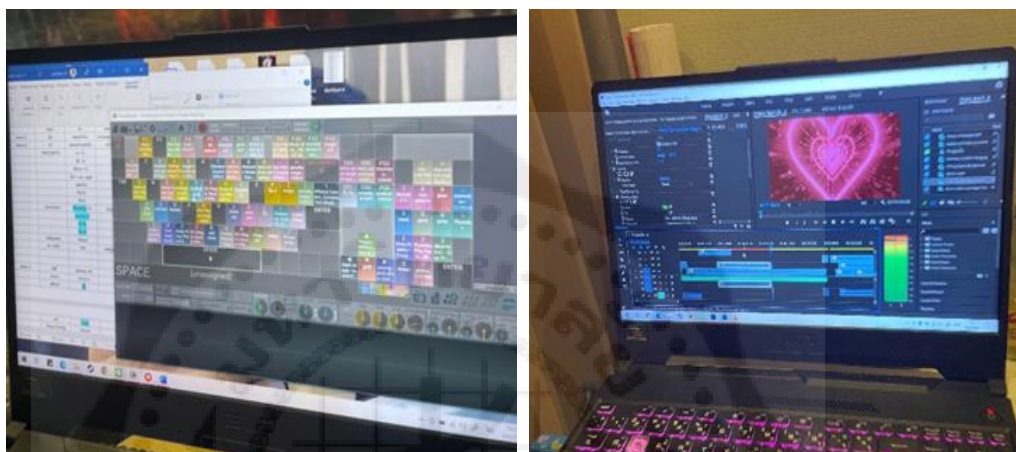


ภาพที่ 3.18 : การซ้อมเทคนิคด้านแสง

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.3.4) การซ้อมเทคนิคด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย องค์ประกอบ

ศิลป์ที่สำคัญอีกส่วนในละครเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก คือ เสียงและสื่อมัลติมีเดีย ทั้ง 2 สิ่งนี้เป็นเทคนิคที่จะทำให้ละครมีความสนุกมากยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาและผู้ออกแบบจะต้องฝึกซ้อมกับนักแสดงประจำ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องจังหวะในการแสดงตรงกันระหว่างนักแสดงและผู้ออกแบบ



ภาพที่ 3.19 : การซ้อมเทคนิคด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.3.5) การซ้อมเทคนิคเรื่องหน้าฉาก หน้าฉากเป็นอีกหนึ่งอุปกรณ์สำคัญที่

จะปรากฏในเรื่อง นักแสดงทุกคนจะมีหน้าฉากเป็นของตัวเอง การฝึกซ้อมการใส่และถอดหน้าฉากในขณะที่ทำการแสดง จึงเป็นเรื่องสำคัญมาก เพื่อให้ผู้กำกับสามารถหาช่องว่างเวลา และความเหมาะสมในการถอดหน้าฉากในฉาก และเพื่อให้ผู้ออกแบบสามารถออกแบบหน้าฉากเพื่ออำนวยความสะดวกในการแสดงได้อีกด้วย



ภาพที่ 3.20 : การซ้อมเทคนิคเรื่องหน้ากาก

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.4) การซ้อมโชว์ในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) จะทำการแสดงโชว์ ทั้งหมด 3 โชว์ ตามที่บทยกกำหนด คือ โชว์ชุดแรกในองก์ 1 ฉาก 3 ฉากเปิดร้านด้วยเพลง One night only โชว์ชุดที่สองในองก์ 2 ฉาก 1 ฉากโชว์เดี่ยวของโอเบรอนด้วยเพลง Music Lover และโชว์ชุดสุดท้ายในองก์ 2 ฉาก 5 ซึ่งเป็นฉากจบของเรื่องด้วยเพลง All the Lover ซึ่งผู้ศึกษาและนักแสดงได้ทำการออกแบบโชว์และซ้อมโชว์ทั้งหมดด้วยตัวเอง ซึ่งต้องใช้เวลาและความเข้าใจในการซ้อมอย่างมาก ผู้ศึกษาจึงได้มอบหมายให้น้องนักแสดงที่มีความสามารถในการคิดและซ้อมโชว์ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานในส่วนนี้



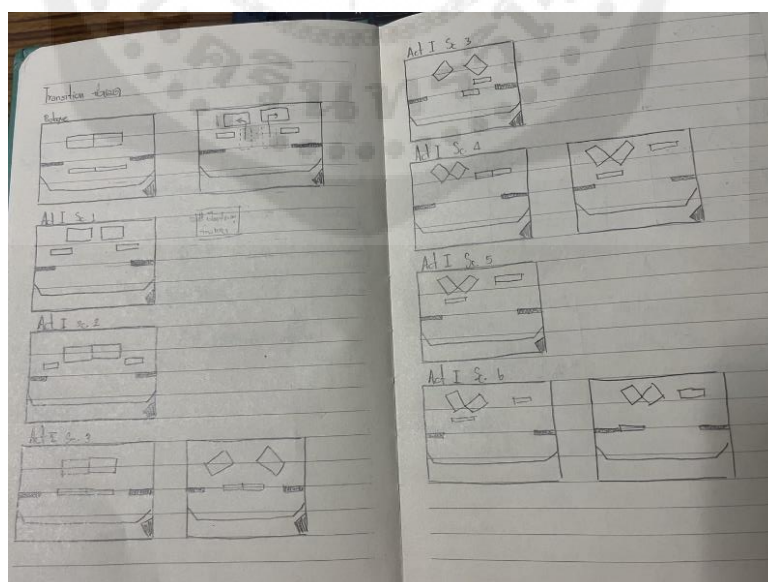
ภาพที่ 3.21 : การซ้อมโชว์ เพลง One night only

ที่มา : ผู้ศึกษา

(3) เวที

ในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) ผู้ศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการทำงานบนเวทีมากยิ่งขึ้น เนื่องจากในการส่งความคืบหน้าทุกครั้งที่ผ่านมาจะต้องส่งงานบนเวทีในหอนาฏลักษณะ เพื่อให้เกิดความเคยชิน การฝึกซ้อมบนเวทีจริงจะทำให้สามารถเห็นภาพและเข้าใจภาพรวมที่ออกมาได้อย่างดีมาก ผู้ศึกษาจึงมีวิธีการดำเนินงานเพื่อการทำงานบนเวที ดังนี้

3.1) การจัดตำแหน่งการเคลื่อนไหวบนเวที (Blocking) หลังจากที่นักแสดงสามารถจดจำบทและทำความเข้าใจกับบทในระดับหนึ่งแล้ว ผู้กำกับจะต้องทำการจัดตำแหน่งการเคลื่อนไหวบนเวที ซึ่งถือเป็นหน้าที่สำคัญของผู้กำกับการแสดงในการสร้างภาพให้เกิดขึ้นบนเวที ผู้กำกับการแสดงจำเป็นต้องมีภาพการแสดงบนเวทีไว้เสมอในทุกครั้งที่ซ้อม เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางตำแหน่งหรือการเคลื่อนไหวของตัวละครแต่ละตัวที่อยู่ในฉาก นอกจากการจัดตำแหน่งการเคลื่อนไหวที่ต้องคำนึงถึง เรื่องภาพที่สวยงามตามที่ผู้กำกับต้องการแล้ว ผู้กำกับการแสดงยังต้องคำนึงถึงความต้องการของตัวละคร แรงจูงใจในการเคลื่อนไหวหรือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของตัวละครเสมอ การเคลื่อนไหวของตัวละครล้วนต้องมีเหตุผล



ภาพที่ 3.22 : ตัวอย่างการจัดตำแหน่งการเคลื่อนไหวบนเวที (Blocking)

ที่มา : ผู้ศึกษา

(4) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)

ในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) กลุ่มผู้ศึกษามีเวลาในการฝึกซ้อมเพียง 10 วันเท่านั้น แต่ก็สามารถสร้างสรรค์ผลงานออกมาจนจบเรื่อง โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วงหลักๆ ตามการทำงานของนักศึกษา คือ ช่วงอาร์มภท ช่วงองก์ 1 และช่วงองก์ 2 ทั้งหมดใช้เวลาในการแสดงประมาณ 1 ชั่วโมง 10 นาที ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เวลาที่นักศึกษาและคณะอาจารย์พอใจ ผลงานที่ออกมาในช่วงต้นเรื่องยังคงพบปัญหาเรื่องการใช้เวลาอย่างฟุ่มเฟือยในการเล่าเรื่อง สามารถตัดทอนบทได้มากกว่านี้ แต่ในช่วงองก์ 2 ของเรื่อง ที่กลุ่มผู้ศึกษาใช้เวลาในการสร้างสรรค์เพียง 10 วัน สามารถเล่าเรื่องได้อย่างสนุกสนาน เรียกเสียงหัวเราะจากคณะอาจารย์และผู้ชมได้อย่างที่ไม่เกิดขึ้น อีกทั้งยังสามารถเล่าสารของเรื่องได้ดีขึ้น ซึ่งเป็นข้อดีที่ได้จากผลงานในครั้งนี้ ผู้ศึกษายังพบข้อบกพร่องของบทละครในวงศ์คล้ายเรื่องที่ยังไม่สามารถคลี่คลายได้อย่างสมเหตุสมผลเท่าที่ควร ในขณะเดียวการแสดงโชว์ในเรื่องทั้ง 3 โชว์ ผู้ศึกษาเห็นว่ายังต้องพัฒนางานต่อไปอีก

(5) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)

ในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) นับเป็นความท้าทายอย่างมากที่สุดของกลุ่มผู้ศึกษา เนื่องจากจะต้องสร้างสรรค์ผลงานต่อจากการส่งความคืบหน้าครั้งก่อนให้จบเรื่อง ภายในเวลาเพียง 10 วัน กลุ่มผู้ศึกษาต้องทำงานด้วยการสื่อสารกันให้มากขึ้นและตัดสินใจร่วมกันให้แม่นยำ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของกลุ่ม ความกดดันต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทำให้กลุ่มผู้ศึกษาต้องปรับตัวเข้า

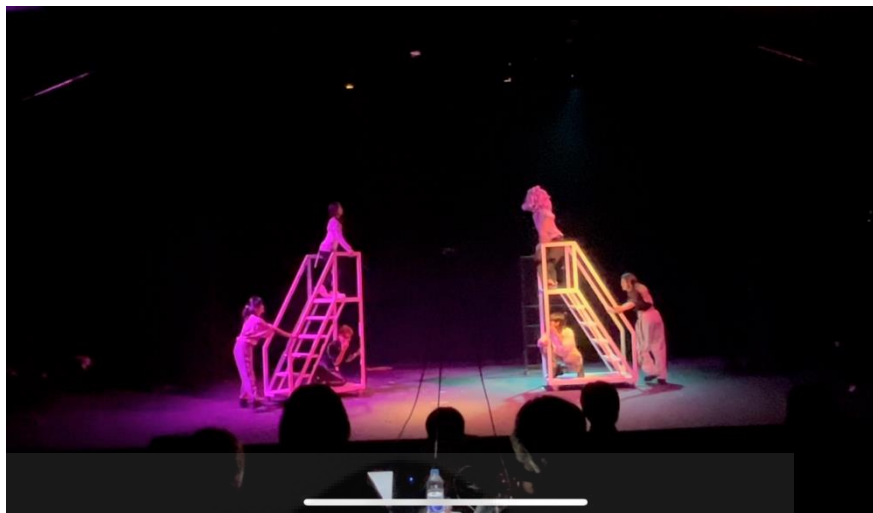
กระบวนการในการทำงานของผู้ศึกษาจึงมีการหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้กำกับและนักแสดงมากยิ่งขึ้น ทำให้ลดระยะเวลาการทำงาน of นักแสดงที่จะต้องทำความเข้าใจบทละครที่เขียนใหม่ โดยร่วมทำความเข้าใจและแสดงความคิดเห็นไปพร้อมกับผู้กำกับ ด้วยวิธีการนี้ทำให้นักแสดงสามารถเข้าใจและแสดงได้อย่างมั่นใจและมีความรู้สึกมากขึ้น

บรรยากาศในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) เป็นบรรยากาศที่ปลอดโปร่ง กลุ่มผู้ศึกษาใช้ความพยายามและความตั้งใจทั้งหมด เตรียมใจและเตรียมตัวสำหรับการส่งงานในครั้งนี้ โดยไม่หวั่นกลัวใดๆ ในช่วงต้นเรื่องบรรยากาศยังคงดำเนินไปด้วยความตึงเครียด แต่เมื่อเข้าสู่ช่วงกลางเรื่องจนถึงจบเรื่อง ละครสามารถเรียกเสียง

หัวเราะจากผู้ชมออกมาได้ โดยเฉพาะในช่วงฉากที่กลุ่มตัวละครคู่รักวิ่งไล่ล่ากันพร้อมกับการใช้ฉากละครเป็นเครื่องมือในการเล่าเรื่อง ด้วยมวลเช่นนี้จึงทำให้นักแสดงสามารถทำการแสดงได้อย่างสบายตัว ซึ่งเมื่อจบการแสดงผู้ชมและนักแสดงได้ให้ความเห็นว่า การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) ของกลุ่มผู้ศึกษาสามารถแสดงผลงานออกมาได้อย่างภาคภูมิใจ

เมื่อจบการแสดง กลุ่มผู้ศึกษาได้ร่วมฟังความคิดเห็นและคำแนะนำจากคณะอาจารย์ สรุปได้ว่า ผู้ศึกษามีความเข้าใจบทละครและเอกลักษณ์ของละครเรื่องนี้ได้มากขึ้น จากผลงานในองค์ 2 เป็นจังหวะและนำเสนอเสียงในการเล่าเรื่องที่สนุกสนาน ทำให้คณะอาจารย์เห็นแนวทางที่จะเข้ามาช่วยให้คำแนะนำในการสร้างสรรค์ผลงานเรื่องนี้ต่อไปจนถึงช่วงเวลาของการแสดงจริง ทั้งนี้ก็เห็นจุดบกพร่องในช่วงต้นเรื่องที่ยังไม่สามารถเล่าเรื่องให้กระชับได้ และความบกพร่องของบทละครในช่วงองค์ 2 ที่ผู้ศึกษาเขียนขึ้นใหม่ คณะอาจารย์จึงสรุปให้ว่า ในการดำเนินงานหลังจากนี้คณะอาจารย์จะเข้ามาช่วยฝึกซ้อมและให้คำแนะนำในการแสดง และโดยเฉพาะบทละครที่อาจารย์จะเข้ามาช่วยปรับแก้ใหม่ทั้งหมด เพื่อลดข้อบกพร่องและความไม่สมเหตุสมผลที่ปรากฏในเรื่องและผู้ศึกษายังไม่สามารถแก้ไขได้ เนื่องจากผู้ศึกษามีประสบการณ์ในการเขียนบทละครน้อย โดยได้รับความช่วยเหลือจากคณะอาจารย์ทุกท่าน

สุดท้ายนี้ เมื่อการส่งความคืบหน้าทั้งหมดได้จบลงตามกำหนดการในขั้นตอนการดำเนินงานหลังจากนี้ ผู้ศึกษาต้องเตรียมตัวและเตรียมใจในการทำงานกับบทละครที่กำลังจะถูกดัดแปลงบริบทขึ้นใหม่อีกครั้ง กลุ่มผู้ศึกษาได้ปรึกษากันแล้วว่า ทุกคนพร้อมที่จะทำงานต่อไปอย่างถึงที่สุด ในเวลาเพียง 1 เดือน นับจากนี้



ภาพที่ 3.23 : การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.1.2.8 การเปลี่ยนแปลงบริบทละครใหม่

หลังจากที่กลุ่มผู้ศึกษาได้ทำการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) จนจบทั้งเรื่องอย่างสมบูรณ์ แต่คณะอาจารย์ปรึกษากันและเล็งเห็นว่า ภาพรวมทั้งหมดอาจจะยังออกมาไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากข้อจำกัดหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของมวลงานนักแสดงที่น้อยเกินไป อีกทั้งยังมีเรื่องเกี่ยวกับบทละครที่ยังมีข้อบกพร่องและความไม่สมเหตุสมผลอยู่มากจนอาจจะทำให้นักแสดงไม่สามารถทำการแสดงออกมาได้อย่างเต็มที่และเป็นธรรมชาติ เนื่องจากสาเหตุจากการที่ผู้ศึกษามีประสบการณ์น้อย จึงส่งผลให้มีการพิจารณาถึงการปรับเปลี่ยนบริบทละครใหม่ เพื่อทำให้เรื่องราวสนุกและน่าติดตามมากยิ่งขึ้น ซึ่งบทละครฉบับใหม่นี้ เป็นบทละครที่เขียนขึ้นโดย อาจารย์ ดร.พันธุ์ชนะ สุนทรพิพิธ โดยการนำนิสัย พฤติกรรม และธรรมชาติของกลุ่มผู้ศึกษาที่มีอยู่แล้ว มาเป็นเสริมลักษณะตัวละคร เพื่อให้ใกล้ตัว เข้าใจง่าย และสามารถทำการแสดงออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติ และเกิดอรรถรสต่อผู้ชมมากขึ้น นอกจากนี้บทละครฉบับใหม่ยังมีความพิเศษที่แตกต่างจากบทเดิม นั่นคือ การบอกเล่าถึงปรากฏการณ์บลูมูน (Blue Moon) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่พระจันทร์เต็มดวง 2 ครั้งใน 1 เดือน นับว่าเป็นปรากฏการณ์ที่พิเศษมาก สิ่งนี้เองทำให้สามารถเข้ามาเสริมความเชื่อของตัวละครที่มีต่อความรักได้มากกว่าเดิม อีกทั้งยังเพิ่มความเป็นแฟนตาซี (Fantasy) เข้าไป โดยให้ตัวละครอย่างโอเบรอนและทิทานียากลายเป็นเทพแห่งความรักและ

ความฝันและมีพักเป็นญาติที่คอยรับใช้ จนทำให้บทละครเรื่องนี้มีความแฟนตาซีที่มหัศจรรย์ ราวกับความฝันมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ละครออกมา สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากที่สุด ผู้ศึกษาจึงเริ่มทำการฝึกซ้อมกับบทละครในเวอร์ชันใหม่ โดยมี ขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

(1) บท การอ่านบทและวิเคราะห์บทละครอีกครั้ง เพื่อให้เข้าใจสออดคล้องกับบท ละครฉบับใหม่ให้ได้มากที่สุด

1.1) การวิเคราะห์บทละคร

องค์/ฉาก	สถานที่	เหตุการณ์	ฟังก์ชัน
อาร์มภบท	ภายในร้าน เดอะ ดรีมส์	ภาพนิมิตของเฮอร์เมีย เสียงเข็มนาฬิกาตั้งขึ้นในความมืด พร้อมกับเสียงกระซิบบอก เป็นเนื้อเพลงของเพลงรักคือฝันไป เฮอร์เมียเดินตามเสียงนั้น เข้ามายังสถานที่แปลกประหลาด เมื่อเธอรู้อีกครั้ง ปรากฏเป็นการแสดงโชว์เพลง One night only โดยหญิงสาวสองคนที่คอยย้ำเธออยู่ตลอดว่ามีเวลาเพียงคืนนี้เท่านั้น เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - เปิดเรื่องและตัวละครหลักของเรื่อง - ให้เพลงรักคือฝันไปใน การบอกประเด็นของเรื่อง - ใช้เพลง One night only เพื่อสร้างภาพจำของสถานที่และเวลา
องค์ 1 ฉาก 1	“	เสียงของโทรศัพท์และไลเซนเดอร์ทำให้เธอตื่นขึ้น เฮอร์เมียทะเลาะกับพ่อทำให้เธอตัดสินใจปกป้องไลเซนเดอร์และชวนเขาหนีไปด้วยกัน	<ul style="list-style-type: none"> - เปิดตัวคู่รัก - รู้ปัญหาหลักของเรื่อง
		ทันใดนั้น พัดโผล่พรวดเข้ามา เขาตกใจที่พบเฮอร์เมียกับไลเซนเดอร์ในร้าน ทั้งที่ร้านยังไม่เปิดทำการ นั่นทำให้เฮอร์เมียเริ่มรู้ว่าเธอหลงเข้ามาในสถานที่แปลกๆ เหมือนกับภาพนิมิตของเธอ พัดเริ่มเข้าใจเหตุผลที่เฮอร์เมียสามารถเข้ามาที่นี่ได้ เขาอธิบายเรื่องวันบลูมูน คืนที่มีพระจันทร์เต็มดวงสองครั้งให้เฮอร์เมียฟังและพักอนุญาตให้ทั้งสองอยู่ต่อ เพราะตรงรี่ไปหาบอสกับมาตาม เฮอร์เมียได้ยินจึงคิดว่าบอสกับมาตามต้องเป็นคน ที่เรียกให้เธอมาที่นี่ จึงคิดอยากตามหาแต่ก็ถูกไลเซนเดอร์รั้งไว้	<ul style="list-style-type: none"> - เปิดตัวละครพัก - ให้ข้อมูลเรื่องร้านและเวทมนต์ ความเห็นธรรมชาติที่เกิดขึ้นในเรื่อง - พัดทำให้เฮอร์เมียมีเป้าหมายในการอยู่ในร้าน เพื่อตามหาคนที่พาเธอมา
		ในขณะที่ทั้งสองคุยกัน เฮเลน่าตามเข้ามาหาทั้งสอง บ่นเรื่องความรักของตัวเองให้เฮอร์เมียฟัง และตัดพ่อที่ติมิเทรียสชอบเฮอร์เมียไม่ใช่ตนเอง แต่เฮอร์เมียก็ยืนยันว่าเธอไม่ได้อยากแต่งงานกับดิ	<ul style="list-style-type: none"> - เปิดตัวละครเฮเลน่า - รู้ข้อมูลเรื่องความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนเพิ่ม

		<p>มิเทรียส และบอกความลับกับเฮเลนว่าเธอจะหนีไปที่เดอะ ดรีมส์ กับไลแซนเดอร์</p> <p>ในที่สุดมิเทรียสก็ตามหาทั้งเฮอร์เมียเจตามคำสั่งของพ่อเธอ ทั้งสี่คนลุดกระซอกกันไปมา โดยที่เฮอร์เมียก็ยังยืนยันว่าเธอไม่มีทางแต่งงานกับมิเทรียส และความรักของเธอทั้งหมดมิให้ต่อไลแซนเดอร์โดยไม่มีข้อแม้ เธอรีบวิ่งหนีไปกับไลแซนเดอร์ เฮเลนพยายามรั้งมิเทรียสไว้แต่ก็ไม่สำเร็จ เธอถูกผลักลงกับพื้น</p> <p>เฮเลนนำรำพึงรำพันอยู่คนเดียว ไม่นานมิเทรียสก็กลับมาหาเธออีกครั้ง ในสภาพที่ตกใจเขาพยายามตามทั้งสองคนไป แต่ทั้งสองก็หายไปต่อหน้าต่อตาราวกับมีเวทมนต์ เฮเลนรีบใช้โอกาสบอกว่าเธอรู้เรื่องหมดทุกอย่างทำให้มิเทรียสพาเธอติดตัวไปด้วย</p>	<p>- เปิดตัวละครมิเทรียส</p> <p>- เห็นความวุ่นวายของความสัมพันธ์และความต้องการของตัวละครคู่รัก</p> <p>- ให้ความน่าสนใจของตัวละคร และความ เป็นไปได้ที่ซ่อนในคู่มือ</p> <p>- ให้ข้อมูลเรื่องเหนือธรรมชาติของเดอะ ดรีมส์ เพิ่ม</p>
<p>องก์ 1 ฉาก 2</p>	“	<p>เหล่าแดนเซอร์ก็เข้ามาในร้านตื่นตื่นที่ได้กลับมาในวันบลูมูนอีกครั้ง พร้อมกับนิก บัตทอม ที่ทำตัวเพนหัวหน้าห้องเรียกทุกคนมาเช็คชื่อ จากนั้นพวกเขาก็เริ่มพูดคุยเรื่องโชว์พิเศษในการกลับมาอีกครั้งของร้าน ทุกคนต่างแย่งกันเสนอไอเดีย แต่นิกก็ต้องการทำตามแต่ไอเดียตัวเองเท่านั้น เพราะเขาต้องการที่จะทำให้มาตามทิทาเนียที่เขาแอบหลงรักภูมิใจให้ได้ เขาทำเป็นสรุปการประชุม และสั่งให้ทุกคนไปเตรียมตัวเปิดร้านในอีกไม่ช้า</p>	<p>- เปิดตัวละครในร้าน</p> <p>- ได้สัมผัสและ ความสนุกสนานจากตัวละครทั้ง 5</p> <p>- เห็นความสัมพันธ์ของนิก บัตทอม ที่มีให้ทิทาเนีย และความขัดแย้งกับตัวละครแดนเซอร์</p>
<p>องก์ 1 ฉาก 3</p>	“	<p>นิก บัตทอมทำการเปิดร้านเดอะ ดรีมส์อย่างยิ่งใหญ่สมกับการกลับมาอีกครั้งในวันบลูมูน และพยายามเปิดตัวดาวเด่นของร้านนั่นคือ พัค เดอะ บาร์เทนเดอร์ แต่พัคก็ไม่ปรากฏตัวสักที จนเมื่อเขามาถึงนิกหยุดทุกอย่างบนเวที และเข้าไปต่อว่าพัค ทั้งสองทะเลาะกัน แต่แล้วทั้งสองก็ต้องทำงานต่อ นิกเปิดตัวร้านอย่างยิ่งใหญ่อีกครั้ง พร้อมกับส่งเข้าโชว์สุดอลังการของโอเบรอนและทิทาเนีย</p>	<p>- การเปิดร้านอย่างยิ่งใหญ่</p> <p>- เห็นความขัดแย้งของพัคกับนิก บัตทอม ที่จะนำไปสู่การก่อกวน</p> <p>- ย้ำเรื่องที่นิกแอบชอบทิทาเนีย</p>

		<p>โชว์แรกเริ่มขึ้นด้วยเพลง One night only ในช่วงแรกการแสดงโชว์เหมือนจะดำเนินไปได้ด้วยดี แต่ก็ไม่เป็นเช่นนั้น เมื่อทิทาเนียหันไปในกลุ่มผู้ชมด้วยแสงไฟทำให้เธอเห็นคนรักเก่าของเธอกลับมา นั่นทำให้เธอสติหลุดจนไม่สามารถเดินต่อได้และรีบหนีออกไปจากเวที แต่การแสดงยังคงดำเนินไปต่อด้วยการแสดงของโอเบรอน จนทำให้เธอจบการแสดงได้สมบูรณ์ เมื่อจบการแสดงโอเบรอนจึงรีบตามไปดู พร้อมเหล่าแดนเซอร์และพัคที่ตามไปแอบฟัง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นการแสดงชุดแรกของร้าน เปิดร้านอย่างยิ่งใหญ่ - เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในโชว์ที่ทิทาเนียทำพังอย่างชัดเจน - รับรู้ข้อมูลภูมิหลังของทิทาเนีย
		<p>ทิทาเนียเพื่อถึงคนรักที่กลับมาหาเธอ โอเบรอนตามเข้ามาแต่ต่อว่ากรกระทำของเธอ จนทั้งคู่ทะเลาะกันยกใหญ่ โอเบรอนพยายามยืนยันว่าคนรักของเธอไม่มีทางกลับมา และเตือนสติถึงหน้าที่ของพวกเธอที่จะต้องช่วยเหลือความฝันของมนุษย์ แต่ทิทาเนียก็ไม่ยอมแพ้ เธอพยายามเชิญโอเบรอนกลับและหนีไปที่ห้องของตัวเอง โอเบรอนโกรธและอยากจะสั่งสอนให้ทิทาเนียมูฟออน จากความรักเก่าสักที เธอจึงสั่งให้พัคไปตามหาดอกไม้วิเศษในเกสรดอกไม้เธอจะนำมาใส่ในเครื่องดื่มที่ทิทาเนียชอบ เมื่อเธอดื่มเธอจะรักสิ่งแรกที่เธอมองเห็น พักรับคำสั่ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นความสัมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างโอเบรอนกับทิทาเนีย - รู้ภูมิหลังและหน้าที่ของตัวละครโอเบรอนและทิทาเนีย - สร้างความขัดแย้งหลักของเรื่อง ทำให้โอเบรอนต้องสั่งสอน - รู้ความเป็นมาอะะ ดริมส์ และดอกไม้วิเศษ
		<p>ดิมิเทรียสและเฮเลน่าเดินทางมาใกล้กับที่โอเบรอนอยู่ ทั้งคู่พยายามตามหาเซอร์เมียและไลแซนเดอร์โดยที่ต้องใส่หน้ากากเพื่อปิดบังตัวตน แต่ทั้งคู่ก็พบกับปริศนาความพิศวงของสถานที่แห่งนี้ ถึงอย่างไรเฮเลน่ายังคงแสดงความรักของเธอที่มีให้ดิมิเทรียสออกไปตลอดเวลา ทำให้ดิมิเทรียสหนีเธอไปและทิ้งเธอไว้คนเดียวอีกครั้ง เฮเลน่ารำพึงรำพันคนเดียวตัดพ้อกับการกระทำของเขา แต่เธอก็ไม่ยอมแพ้ จึงรีบวิ่งตามดิมิเทรียสไปอีกครั้ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นความคลั่งรักของเฮเลน่าที่มีต่อดิมิเทรียส และความต่อต้านของดิมิเทรียสที่กั้นเฮเลน่าออก - ย้ำความแปลกของสถานที่เพิ่มเติม
		<p>โอเบรอนที่แอบดูอยู่นั้นเกิดความรู้สึกสงสารในความรักของเธอ เมื่อพักนำดอกไม้มาให้ เธอจึงเล่าแผนการให้พัคฟัง และสั่งให้พักนำเกสรดอกไม้นี้ไปให้ชายคนหนึ่งที่สวมหน้ากากเสือที่ทำให้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แสดงแผนการของโอเบรอนและพัคที่เป็นต้นเหตุทำให้เกิดความวุ่นวาย

		ผู้หญิงคนหนึ่งต้องเสียใจที่เมสรีนี่ ซึ่งจะทำให้เขาหันกลับมารักเธอ ทั้งคู่แยกย้ายกันไปทำตามภารกิจของเธอ	
องค์ 1 ฉาก 4	ห้องพัก ทิทาเนีย	ทิทาเนียกลับเข้ามาที่พักของตัวเองพร้อมเหล่าแดนเซอร์ น้อยใจกับสิ่งที่โอเบรอนทำ สักพักเธอก็ง่วงและหลับไป โอเบรอนใช้โอกาสนี้เข้ามาและปลุกทิทาเนียแกล้งทำเป็นขอโทษเธอและล่อให้เธอดื่มเครื่องดื่มพิเศษจนสำเร็จ โอเบรอนสะใจมาก	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นความสัมพันธ์และทัศนคติของทิทาเนียต่อโอเบรอน - การทำภารกิจครั้งที่ 1
องค์ 1 ฉาก 5	ภายในร้าน เดอะ ดรีมส์	เฮอร์เมียและไลแซนเดอร์วิ่งมาถึงจุดหนึ่งของร้าน เธอยังคงตามหาผู้หญิงที่เรียกเธอเข้ามาอยู่ จนทำให้ไลแซนเดอร์สงสัย แต่เธอพยายามปลอบโยนเขาและยืนยันความรักของเธอที่มีต่อเขาอย่างไม่หวาดหวั่น เธอขอให้ไลแซนเดอร์ตามหาผู้หญิงคนนั้นช่วย เธอออกไปดูอีกทาง	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นความซื่อสัตย์และเชื่อใจของทั้งคู่ที่มีให้กัน - ย้ำภารกิจของเฮอร์เมียเรื่องการตามหาผู้หญิง
		ไลแซนเดอร์ที่พยายามช่วยเฮอร์เมียหา เจอเข้ากับพัคที่มาทำตามภารกิจของบอส พักเห็นไลแซนเดอร์ใส่หน้ากากเสียจึงเข้าใจว่าเขาคือคนที่บอสสั่ง จึงหลอกล่อให้ไลแซนเดอร์ดื่มจนสำเร็จและหลับไป	<ul style="list-style-type: none"> - การทำภารกิจครั้งที่ 2 แต่เป็นความผิดพลาด ทำผิดคน
		ดิมิเทรียสตามเข้ามาหาเฮอร์เมียเห็นไลแซนเดอร์นอนอยู่จึงเข้าไปปลุกเขา ไลแซนเดอร์ตื่นขึ้นมาด้วยมนต์ของเกสรทำให้เขาตกหลุมรักดิมิเทรียสอย่างบ้าคลั่ง ดิมิเทรียสตกใจมาก จนทั้งคู่จูบกัน เฮเลน่าเข้ามาเห็นเหตุการณ์ทำให้เธอเข้าใจไปว่าที่ดิมิเทรียสไม่รักเพราะเขาชอบผู้ชาย	<ul style="list-style-type: none"> - ความวุ่นวายเกิดขึ้น ไลแซนเดอร์ตกหลุมรักดิมิเทรียส ทำให้ดิมิเทรียสเริ่มตั้งคำถามกับตัวเองว่าความรักเขาเป็นแบบไหน - เฮเลน่าเข้าใจผิดและเก็บหลักฐานไว้
		เฮอร์เมียกลับเข้ามาเห็นเฮเลน่า จึงถามหาไลแซนเดอร์จากเธอ แต่เฮเลน่ายืนยันกับสิ่งที่เธอเพิ่งเห็นไปให้เฮอร์ฟัง จนทำให้เฮอร์เมียตกใจ และรีบออกไปตามหาไลแซนเดอร์ เฮเลน่าตามไป	<ul style="list-style-type: none"> - เฮเลน่าเอาหลักฐานให้เฮอร์เมียดู ทั้งคู่เข้าใจผิดแต่ต้องการพิสูจน์ความจริง
องค์ 1 ฉาก 6	ห้อง พักทิทาเนีย	นิคและเหล่าแดนเซอร์ก็กลับเข้ามาที่ห้องพักอีกครั้ง ทั้งหมดเริ่มพูดคุยและนิคถามหาคอสตูมในการซ้อม มองไปที่มุมด้านหนึ่งเขาเห็นหน้ากากหมาป่าถูกยื่นออกมา เขาหยิบไปใส่ และพยายาม	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นความโอ้อวดของนิค - การแก้แค้นของพัคและร่วมมือกับเหล่าแดนเซอร์ทำให้นิคกลายเป็นหมา

		<p>จะถอดแต่มันถูกล็อคเอาไว้ พักเฉยตัวออกมาว่าเป็นฝีมือเขา และหนีออกไป เหล่าแดนเซอร์พยายามจะช่วยนิค แต่ก็หนีออกไป นิคเริ่มซ้อมร้องเพลงอยู่คนเดียวจนทำให้ทิทาเนียตื่นมาสบตากับเขา และตกหลุมรักเขาในที่สุด นิคตั้งใจที่ตามมารักเขากลับ ทำให้เกิดความรักบ้างล่งของทั้งคู่ แดนเซอร์กลับเข้ามาและถูกสั่งให้ดูแลนิกอย่างดี จนทั้งคู่พลอดรักกัน</p>	<p>- ทิทาเนียตกหลุมรักนิค เห็นความเพี้ยนของความรัก</p>
		<p>ในขณะที่ทั้งคู่พลอดรักกัน เพลง Crazy in love ดังขึ้น และปรากฏการแสดงโชว์เดี่ยวของโอเบรอน ทำให้เห็นความสำเร็จของเธอที่ทำตามความต้องการได้</p>	<p>- ความรักอันบ้าคลั่งของทิทาเนียและนิค - การโชว์หลังจากรู้ว่าภารกิจสำเร็จของโอเบรอน</p>
<p>องก์ 2 ฉาก 1</p>	<p>ภายในร้าน เดอะ ดริมส์</p>	<p>เฮอร์เมียและเฮเลน่าเดินเส้ำเข้ามาจากความรักที่พวกเขาต้องเจอ โอเบรอนเห็นทั้งสองคนยังนั่งเส้ำจึงเกิดความประหลาดใจ ไม่นานดิมิเทรียสที่พยายามหนีไลแซนเดอร์ที่ตามไล่เข้าอยู่ก็ปรากฏตัว ทั้งสี่เห็นผู้ชายสองคนนี้แสดงความรักต่อหน้าเฮอร์เมียและเฮเลน่าจึงหนีออกไป ดิมิเทรียสใช้อุบายให้ไลแซนเดอร์ไปพาเฮอร์เมียมาหาเขา และเขาจะยอมรักไลแซนเดอร์ เขาเชื่ออย่างนั้นจึงยอมออกไป ดิมิเทรียสเลอหลับลงไป โอเบรอนจึงต่อว่าพัคที่ทำผิดพลาด และไล่ให้ไปตามหาเฮเลน่า</p> <p>โอเบรอนเห็นใจดิมิเทรียสที่ต้องปกปิดและไม่สามารถทำตามความรู้สึกของตัวเองได้ เธอพยายามช่วยเขาร้ายมนต์ให้เขาได้เข้าไปทำความเข้าใจกับความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเอง</p> <p>พัคกลับมาพร้อมกับทั้งสามคน และหาที่แอบดูกับโอเบรอน ทั้งสามถกเถียงกัน จนเฮเลน่าสะดุดไปที่ดิมิเทรียส จนทำให้เขาตื่น ดิมิเทรียสพยายามบอกความรู้สึกที่แท้จริงที่มีให้ต่อเฮเลน่า ไลแซนเดอร์ถอนเขาหนักมากที่มหาลอกไซ้ เฮอร์เมียที่ตกใจและเสียที่ไลแซนเดอร์เปลี่ยนไปเธอก็พยายามที่จะหนีออกไปจากที่นี่</p>	<p>- เห็นความผิดหวัง เสียใจ และความเข้าใจของหญิงสาวทั้งคู่ - ดิมิเทรียสลอกไซ้ไลแซนเดอร์เพื่อที่จะได้พบกับเฮอร์เมีย - โอเบรอนรู้ความจริงว่าพัคทำผิดพลาด และสั่งให้พัครีบแก้ไข</p> <p>- โอเบรอนใช้เวทมนต์ช่วยให้ดิมิเทรียสได้กลับไป ทบทวนและเข้าใจความรู้สึกจริงๆของตัวเองอีกครั้ง</p> <p>- ดิมิเทรียสตื่นเพราะเฮเลน่า หลังจากที่เขาเข้าใจหัวใจตัวเองและได้สารพริกกับเฮเลน่าไป - แต่เฮเลน่าไม่เชื่อ ไลแซนเดอร์โกรธที่ถูกลอกและเฮอร์เมียก็เสียใจ ทำให้เรื่องวุ่นวายกันใหญ่</p>

			<ul style="list-style-type: none"> - ในที่สุดเออร์เมียได้พบกับโอเบรอน - เออร์เมียพูดความรู้สึกของตนให้โอเบรอนฟัง และยืนยันว่าเธอรู้ว่าโอเบรอนคือความรักที่แท้ ทั้งๆที่เธอก็กังวล แต่ก็ยอมต่อสู้เพื่อทั้งคู่ แต่การกระทำของเขาทำให้เธอเสียใจมาก เธอพยายามหนี
		แต่โอเบรอนเลือกหยุดเวลา และพยายามแก้ไขทุกอย่างให้กลับมาเป็นในแบบที่ควรจะเป็น เธอบอกกับเหล่าคู่รักทั้งหมด และคลายเวทมนต์ให้กับโอเบรอน เมื่อคลี่คลายทุกอย่างเสร็จ เวลาใกล้ถึงเข้าโอเบรอนจึงรีบเข้าไปเคลียร์กับทิทาเนีย	<ul style="list-style-type: none"> - โอเบรอนแก้ไขทุกอย่างให้กลับมาเป็นในสิ่งที่ควรจะเป็นก่อนจะหายไป ตามภารกิจของเธอ
องก์ 2 ฉาก 2	“	<p>หลังจากที่ทิทาเนียพลอดรักกับนิกและกลับไป โอเบรอนและพักเข้าไปหาเธอเพื่อเคลียร์ใจกัน เธอคลายมนต์ให้ทิทาเนียเมื่อเธอตื่นขึ้นก็ตกใจกับนิกที่กลายเป็นหมานอนอยู่ข้างเธอ ทิทาเนียว่า โอเบรอนจงใจแกล้งเธอ แต่ในที่สุดทิทาเนียก็เข้าใจเจตนาของโอเบรอน และเลือกที่จะรักตัวเองให้มากกว่าการตามหาความรักให้กับตัวเอง ทั้งสองคืนดีกัน ทิทาเนียเรียกให้เหล่าแดนเซอร์มาจัดร้านเพื่อเตรียมตัวทำการแสดงโชว์สุดท้ายเพื่อเฉลิมฉลองให้ร้าน</p> <p>การแสดงโชว์ชุดสุดท้าย เพลง รักอยู่ไหนดี เพื่อสรุปตอนจบของเรื่อง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - โอเบรอนถอนมนต์ให้ทิทาเนียและขอโทษสิ่งที่เกิดขึ้น - ทิทาเนียเริ่มเข้าใจตัวเอง และกลับมารักตัวเอง - โอเบรอนกับทิทาเนียคืนดีกัน - ทุกคนเตรียมตัวเฉลิมฉลองให้กับคืนบลูมูน
			<ul style="list-style-type: none"> - สรุปเหตุการณ์ของคืนนี้ - พักถอนหัวหมาให้นิก และคืนดีกับนิก - เหล่าคู่รักได้เข้าใจตัวเอง และกลับมารักกันดังเดิม

ตารางที่ 3.4 : การวิเคราะห์โครงเรื่องใหม่

ที่มา : ผู้ศึกษา

1.2) การอ่านบทพร้อมกันครั้งแรก (First Read) เป็นการอ่านบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลักรัก ในเวอร์ชันใหม่ครั้งแรกพร้อมกัน หลังจากที่ได้ทำการเขียนบริบทใหม่ โดยมีผู้ร่วมการอ่าน คือ คณะอาจารย์ ผู้กำกับการแสดง นักแสดง และทีมงานฝ่ายต่าง ๆ เพื่อให้ทุกฝ่ายทุกหน้าที่ได้มองเห็นทิศทางและทำความเข้าใจในบทละครพร้อมกัน อีกทั้งยังเป็นการหาจุดบกพร่องและช่องโหว่ของบทละคร



ภาพที่ 3.24 : การอ่านบทพร้อมกันครั้งแรก (First Read)
เรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลักรัก เวอร์ชันใหม่
ที่มา : https://www.youtube.com/watch?v=58k-e_LUkRs&t=435s

(2) นักแสดง

2.1) การซ้อมแบบเก็บรายละเอียด คือกระบวนการซ้อมที่ต้องใช้ความละเอียดในการทำขึ้นหรือเจาะขึ้น เรื่องการแสดงในแต่ละจังหวะของแต่ละฉาก เพื่อให้ได้ภาพที่ผู้ศึกษาต้องการ อีกทั้งเพื่อให้การแสดงความรู้สึกและความต้องการของตัวละครออกมา กระบวนการนี้จะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมากจึงใช้เวลาในการทำงานนานเพื่อให้สามารถเป็นละครได้สนุกมากยิ่งขึ้น

2.2) การซ้อมโดยไม่หยุด หลังจากนี้นักแสดงจำบทได้อย่างแม่นยำแล้ว และได้ทำการซ้อมในแต่ละฉากย่อย ๆ มาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงเข้าสู่กระบวนการการซ้อมโดยไม่หยุด โดยเป็นกระบวนการเรียงร้อยแต่ละฉากเข้ามาเชื่อมตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อดูความต่อเนื่องและได้มองเห็นภาพรวมใหญ่ ๆ ที่เกิดขึ้นในละคร ผู้ศึกษาได้ให้นักแสดง

ซ้อมโดยไม่หยุด ในช่วงการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) โดยเป็นการซ้อมแบบไม่มีการหยุดชั้นระหว่างฉาก เพื่อให้นักแสดงคุ้นชินกับลำดับเหตุการณ์และการแสดงที่มีความต่อเนื่องทางอารมณ์และความรู้สึกและใช้ระยะเวลานาน

2.3) การซ้อมเทคนิค กระบวนการซ้อมเทคนิคเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาในการซ้อม ผู้กำกับการแสดง นักแสดง และทีมงานทุกฝ่ายต้องใช้ความอดทนเป็นอย่างมาก หลังจากที่ได้ทำการเปลี่ยนบทละคร ทำให้มีเวลาในการฝึกซ้อมกับเทคนิคน้อยลงแล้ว ผู้ศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญในรายละเอียดทั้งองค์ประกอบศิลป์และการแสดงอย่างมาก

2.3.1) การซ้อมเทคนิคด้านฉาก ฉากในละครเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก ผู้ออกแบบได้ออกแบบเป็นฉากที่สามารถเลื่อนแบบประกอบได้ และยังมีโครงสร้างที่แปลกประหลาด ผู้ศึกษาและผู้ออกแบบฉากจึงได้นำเทคนิคส่วนนี้มาช่วยในการแสดง การเล่าเรื่อง และสร้างสีสันของเรื่อง



ภาพที่ 3.25 : การซ้อมเทคนิคด้านฉาก เวอร์ชันใหม่

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.3.2) การซ้อมเทคนิคด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก การซ้อมกับอุปกรณ์ประกอบฉากเป็นอีกเรื่องที่สำคัญมาก เนื่องจากนักแสดงจะต้องทำความเข้าใจกับอุปกรณ์ เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในการแสดง ผู้ออกแบบจึงได้มีการเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉากทั้งที่เป็นแบบใช้สำหรับการซ้อมและอุปกรณ์ประกอบที่ใช้จริงในการแสดง

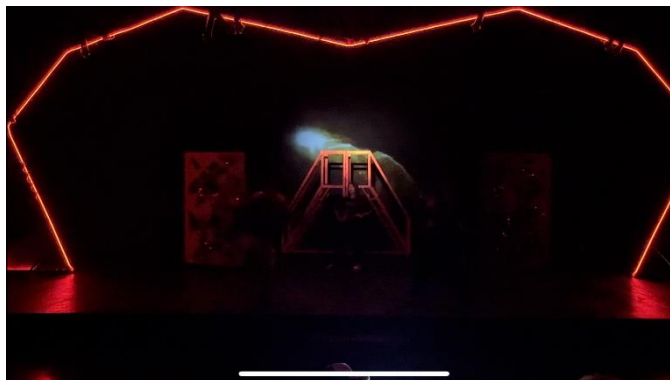
2.3.3) การซ้อมเทคนิคด้านแสง หลังจากที่ได้อ่านบทละครใหม่ร่วมกัน ผู้ศึกษาได้ปรึกษากับผู้ออกแบบแสง เพื่อให้เห็นทิศทางในการทำงานกับบทละครนี้ ผู้ออกแบบแสงจำเป็นต้องทำงานร่วมกับนักแสดงและเสียงประกอบไปด้วยพร้อม ๆ กัน และการซ้อมเทคนิคทางด้านแสงนั้นเพื่อให้นักแสดงรู้ว่าแสงจะลงบริเวณไหน ลำดับการเข้าออกเป็นอย่างไร และเป็นการสร้างบรรยากาศให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ร่วมกับการแสดงได้



ภาพที่ 3.26 : การซ้อมเทคนิคด้านแสง เวอร์ชันใหม่

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.3.4) การซ้อมเทคนิคด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย องค์ประกอบศิลป์ที่สำคัญอีกส่วนในละครเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก คือ เสียงและสื่อมัลติมีเดีย ทั้ง 2 สิ่งนี้เป็นเทคนิคที่จะทำให้ละครมีความสนุกมากยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาและผู้ออกแบบจะต้องฝึกซ้อมกับนักแสดงประจำ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องจังหวะในการแสดงตรงกันระหว่างนักแสดงและผู้ออกแบบ



ภาพที่ 3.27 : การซ้อมเทคนิคด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย เวอร์ชันใหม่

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.3.5) การซ้อมเทคนิคด้านเสื้อผ้า เนื่องจากละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream ค่อนข้างสลับรัก นักแสดงจะต้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายหลายชุด เครื่องแต่งกายยังทำหน้าที่ในการบอกเล่าให้เห็นถึงพัฒนาการของตัวละคร การเปลี่ยนเสื้อผ้าอย่างรวดเร็วจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก โดยผู้ออกแบบได้ทยอยจัดหาเครื่องแต่งกายมาให้นักแสดงระหว่างการซ้อมเพื่อให้คุ้นชินและจดจำได้ว่าแต่ละฉากต้องใส่เครื่องแต่งกายชุดใด และมีการซ้อมคิวที่นักแสดงต้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายแบบต่อเนื่องตั้งแต่ฉากแรกจนถึงฉากสุดท้าย เพื่อเป็นการเคลียร์คิวที่นักแสดงและผู้ช่วยแต่งกายให้นักแสดง (Dresser) ได้จดจำ



ภาพที่ 3.28 : การซ้อมเทคนิคด้านเสื้อผ้า เวอร์ชันใหม่

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.3.6) การซ้อมเทคนิคด้านการแต่งหน้า ทำผมและหน้ากาก

การแต่งหน้าและทำผม ในละครเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก เป็นอีกหนึ่งจุดเด่นที่ลักษณะพิเศษอย่างมากในละคร ผู้ออกแบบจะต้องออกแบบการแต่งหน้า และทำผมให้สอดคล้องกับตัวละคร และสามารถแสดงเอกลักษณ์ของตัวละครออกมาได้ การทำงานจึงต้องวางแผนและจัดการเวลาอย่างมาก นอกจากนี้การซ้อมกับการแต่งหน้า ทำผม และหน้ากาก จะช่วยให้นักแสดงเกิดความคุ้นชินและไม่กังวลเมื่อต้องทำการแสดงได้

2.4) การออกแบบและซ้อมโชว์ หลังจากได้อ่านและทำความเข้าใจกับบทละครใหม่แล้ว สรุปได้ว่าผู้ศึกษาจะต้องทำการแสดงโชว์ทั้งหมด 3 โชว์ ตามที่บทกำหนด คือ โชว์ที่ 1 เพลง One night only ในฉากอาร์มภบทและองก์ 1 ฉาก 3 ฉากเปิดร้านด้วย โชว์ที่ 2 เพลง Crazy in love ใน องก์ 1 ฉาก 6 ฉากพลอดรักของทิทาเนียกับนินิคและโชว์เดี่ยวของโอเบรอน และโชว์ที่ 3 เพลง รักอยู่เหนืไต ในองก์ 2 ฉาก 2 ซึ่งเป็นฉากจบของเรื่อง ผู้ศึกษาและนักแสดงได้ทำการออกแบบโชว์และซ้อมโชว์ทั้งหมด โดยได้คำแนะนำและความช่วยเหลือจาก อาจารย์ ธนะวัฒน์ พัฒน์กุลพิศาล ซึ่งต้องใช้เวลาและความเข้าใจในการซ้อมอย่างมาก



ภาพที่ 3.29 : การออกแบบและซ้อมโชว์ เวอร์ชันใหม่

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.5) การซ้อมใหญ่ (Dress Rehearsal) การซ้อมใหญ่นี้มีความสำคัญเป็นอย่างมากไม่ต่างอะไรกับการแสดงจริง เพราะการซ้อมใหญ่จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบศิลป์ทั้งหมดที่ต้องเกิดขึ้นในละคร ไม่ว่าจะเป็นฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก แสง เสียงและสื่อมัลติมีเดีย เครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า ทำผมและหน้ากากของนักแสดง ระยะเวลาในการแสดงจะทำการแสดงแบบเต็มเรื่อง ไม่มีหยุดพัก ทั้งนี้เพื่อจดจำความรู้สึกที่เกิดขึ้นระหว่างการแสดง การซ้อมใหญ่จึงจะทำให้เห็นข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่ต้องแก้ไข เมื่อพบตรงนั้นแล้ว ผู้กำกับการแสดงจะสามารถใช้เวลาที่เหลือแก้ไขข้อบกพร่องก่อนการแสดงจริง เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่นักแสดงและทีมงานทุกฝ่าย ละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คีฬาร้อนสลักรัก ทำการซ้อมใหญ่ในวันอังคารที่ 7 มีนาคม 2565 ถือว่าการซ้อมใหญ่เป็นการส่งการทดลองการแสดงจริง โดยมีผู้ชมเป็นคณะอาจารย์ และนิสิตชั้นปีที่ 1



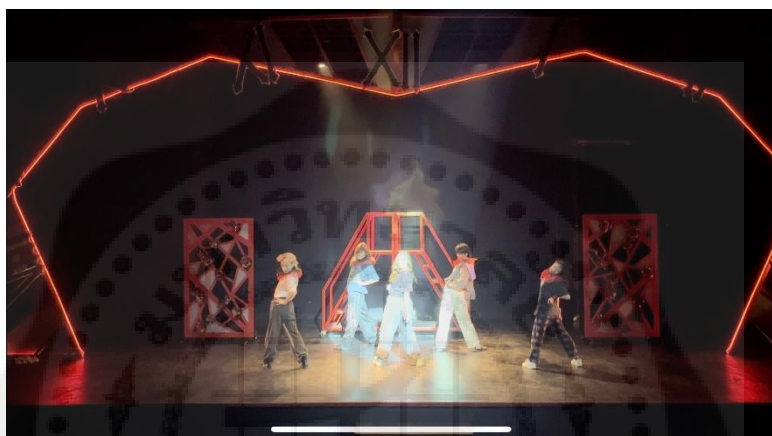
ภาพที่ 3.30 : การซ้อมใหญ่ (Dress Rehearsal)

ที่มา : จิร อังศุธรรมทัต

(3) เวที

3.1) การขยายพื้นที่การแสดง การขยายพื้นที่การแสดงบนเวทีที่ใช้แสดงจริง เป็นขั้นตอนที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำก่อนจะถึงวันแสดง เนื่องจากการซ้อมโดยปกติแล้วนักแสดงจะซ้อมภายในห้องซ้อมที่มีขนาดของพื้นที่ที่ใช้ในการแสดงไม่เท่ากับพื้นที่ของที่ต้องใช้แสดงจริง หากไม่มีการขยายพื้นที่การแสดงบนเวทีอาจทำให้ภาพบนเวทีแน่น

เกินไปทางด้านใดด้านหนึ่ง จนทำให้เกิดภาพที่สวยงาม ในการขยายพื้นที่ของละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คือนร็อนสลักรัก ผู้กำกับการแสดงได้ขยายพื้นที่การแสดงให้กับนักแสดง โดยดำเนินการไปที่ละฉากตามลำดับเหตุการณ์และโซว์ เพื่อให้ให้นักแสดงจดจำตำแหน่งบนเวที อีกทั้งยังทำงานไปพร้อม ๆ กับผู้ออกแบบฉากและผู้ออกแบบแสง เพื่อให้ภาพบนเวทีออกมาได้ตรงตามที่คุณกำกับการแสดงต้องการ



ภาพที่ 3.31 : การขยายพื้นที่การแสดง

ที่มา : ผู้ศึกษา

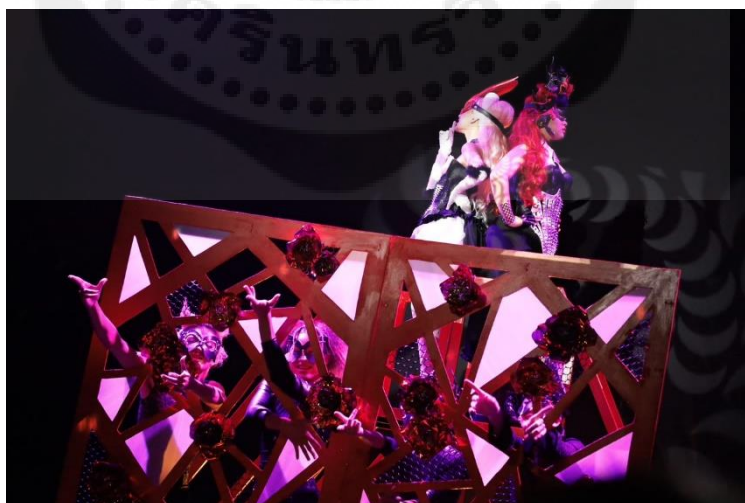
3.1.3 ผลงานการแสดง (Production)

ในรอบการแสดงจริงหรือการแสดงต่อหน้าผู้ชมนั้น ถือเป็นรอบการแสดงที่ผู้ศึกษานักแสดง ทีมงานออกแบบ และทีมงานฝ่ายต่าง ๆ ตั้งตารอคอยเป็นอย่างมาก เพราะตลอดระยะเวลาในการเตรียมการแสดงผู้ศึกษาและทีมงานมุ่งมั่น ตั้งใจ ใช้ความพยายามและต่อสู้กับทุกอุปสรรค เพื่อให้สามารถสร้างสรรค์ละครเวทีเรื่องนี้ออกมาสู่สายตาผู้ชมได้ ผู้ศึกษาหวังว่าละครเรื่อง A Midsummer night's dream คือนร็อนสลักรักจะสามารถบอกเล่าสาร มอบความสนุกสนานและเสียงหัวเราะให้กับผู้ชมได้ โดยละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คือนร็อนสลักรัก จะทำการแสดงทั้งหมด 3 รอบการแสดง คือ รอบที่ 1 วันพฤหัสบดีที่ 9 มีนาคม พ.ศ.2565 เวลา 17.00 น. รอบที่ 2 วันศุกร์ที่ 10 มีนาคม พ.ศ.2565 เวลา 17.00 น. และรอบที่ 3 วันเสาร์ที่ 11 มีนาคม พ.ศ.2565 เวลา 14.00 น.

3.1.3.1 ผลงานการแสดงรอบที่ 1

รอบที่ 1 วันพฤหัสบดีที่ 9 มีนาคม พ.ศ.2565 เวลา 17.00 น.

การแสดงรอบนี้เป็นรอบภายในหรือรอบครอบครัวการแสดง ผู้ชมประกอบด้วยนิสิตปัจจุบันที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่1 ถึง 4 และรุ่นพี่บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว รวมถึงอาจารย์ประจำสาขาศิลปะการแสดงทุกท่าน เป็นการแสดงรอบแรกต่อหน้าผู้ชมที่มีจำนวนเต็มโรงละคร ทำให้ผู้ศึกษา นักแสดง และทีมงานตื่นเต้นเป็นอย่างมาก โดยภาพรวมการแสดงในรอบนี้ผ่านไปได้ด้วยดี นักแสดงส่วนใหญ่สามารถผ่อนคลายได้เมื่ออยู่บนเวทีแล้ว และมวลรวมของนักแสดงเป็นไปในทิศทางที่ดี รวมไปถึงงานด้านออกแบบต่าง ๆ ทั้งหมดสามารถเรียกเสียงหัวเราะและความตื่นเต้นจากผู้ชมได้อย่างน่ายินดี ในขณะเดียวกันก็พบความผิดพลาดในการแสดงรอบแรกคือ เรื่องการเว้นจังหวะพูดในช่วงที่ผู้ชมเกิดอารมณ์สในการชม ทำให้ไม่ได้ยินเสียงของนักแสดงได้อย่างชัดเจน ผู้ศึกษาพบว่าเป็นปัญหาสำคัญเพราะทำให้ผู้ชมไม่สามารถรับสารของเรื่องได้อย่างชัดเจน และความผิดพลาดเรื่องเสียงเพลงประกอบทั้งดังและเบาเกินไปในบางช่วง ซึ่งทำให้ผู้ชมไม่สามารถมีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่ เช่น เพลงสำหรับโชว์เบาเกินไป เป็นต้น ท้ายที่สุดแล้วการแสดงรอบแรกสามารถนำเสนอผลงาน ออกมาได้อย่างน่าเหลือเชื่อ มหัศจรรย์ และน่าภาคภูมิใจ



ภาพที่ 3.32 : ผลงานการแสดงรอบที่ 1

ที่มา : จิร อังศุธรรมทัต

3.1.3.2 ผลงานการแสดงรอบที่ 2

รอบที่ 2 วันศุกร์ที่ 10 มีนาคม พ.ศ.2565 เวลา 17.00 น.

การแสดงรอบนี้อาจนับได้ว่าเป็นเป็นครั้งแรกจริง ๆ ที่ได้แสดงผลงานต่อหน้าผู้ชมที่เป็นบุคคลภายนอก ผู้ชมประกอบด้วยบุคคลภายนอกทั่วไป นักเรียนและผู้ที่มีความสนใจในการรับชมละครเวที ทำให้นักแสดงและทีมงานยังคงมีความตื่นตื้นอยู่ แต่ก่อนการแสดงเริ่มผู้ศึกษาได้ใช้เวลาร่วมกับนักแสดงและทีมงานให้ได้ทำสมาธิ ถึงแม้ก่อนหน้าในช่วงเตรียมงานจะมีข้อผิดพลาดไปบ้างแต่นักแสดงสามารถรวบรวมสมาธิและอยู่เป็นมวลรวมกันได้ดีมาก นั้นส่งผลให้การนำเสนอการแสดงในรอบที่สองนี้สามารถถ่ายทอดสารให้กับผู้ชมได้อย่างเต็มที่และครบถ้วน ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับเสียงหัวเราะดังเท่ากับการแสดงรอบที่ 1 แต่ยังได้รับผลตอบรับที่ดีจากผู้ชมได้ นักแสดงมีสติและสมาธิสามารถแสดงมิติของตัวละครออกมาได้ดีกว่ารอบที่ 1 ถึงแม้จะมีช่วงที่เจ็บบ้างแต่ทุกฝ่ายก็ไม่หวั่นต่อบรรยากาศที่ไม่คุ้นชินและดำเนินหน้าที่ของตัวเองได้ดี ท้ายที่สุดแล้วการแสดงรอบที่ 2 สามารถแก้ไขความผิดพลาดเรื่องการถ่ายทอดสารได้ดี แต่ต้องเพิ่มความผ่อนคลายบนเวทีให้มากขึ้น การแสดงรอบนี้ถือเป็นการแสดงที่เล่าเรื่องราว



ภาพที่ 3.33 : ผลงานการแสดงรอบที่ 2

ที่มา : จิร อังศุธรรมทัต

3.1.3.3 ผลงานการแสดงรอบที่ 3

รอบที่ 3 วันเสาร์ที่ 11 มีนาคม พ.ศ.2565 เวลา 14.00 น.

การแสดงรอบนี้เป็นการแสดงรอบสุดท้าย ผู้ชมส่วนใหญ่ประกอบด้วย ครอบครัวของผู้ศึกษาและทีมงานฝ่ายต่าง ๆ นักเรียน และบุคคลภายนอกทั่วไป การแสดงรอบนี้ถือเป็นการแสดงที่จะทิ้งทวนทุกอย่างตลอดระยะเวลา 8 เดือนที่ผ่านมา ทุกฝ่าย ๆ ทำงานด้วยความตั้งใจจริง ผ่านร้อนผ่านหนาวและฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ มาด้วยกัน ถือเป็นบทสรุปของโปรดักชันละครเวทีเรื่องนี้ ผู้ศึกษาจึงอยากให้ทุกฝ่ายสามารถทำงานออกมาได้อย่างเต็มที่ แต่เรื่องไม่คาดฝันก็เกิดขึ้นได้เสมอกับโปรดักชันนี้ ในรอบการสุดท้ายเรายังคงมีข้อผิดพลาดในช่วงก่อนการแสดงเริ่มไม่ถึง 30 นาที แต่ด้วยสปิริตของทีมงานทุกฝ่ายทำให้ทุกคนพร้อมสู้ไปด้วยกันต่อ นักแสดงรวมพลังเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างดีมาก โดยภาพรวมการแสดงรอบสุดท้ายมีบรรยากาศคล้ายกับการนำรอบที่ 1 และรอบที่ 2 มาผสมผสานกัน กล่าวคือสามารถเล่าสารและเสียงหัวเราะจากผู้ชมได้อย่างพอดี นักแสดงและทีมงานทุกฝ่ายสามารถนำเสนอผลงานออกมาได้อย่างน่าภาคภูมิใจ ถึงแม้จะมีข้อผิดพลาดบ้างแต่ทุกสิ่งคือเสน่ห์ที่คาดเดาไม่ได้ของละครเวทีและโปรดักชันนี้ ท้ายที่สุดนักแสดงและทีมงานออกแบบสามารถนำเสนอละครเรื่องนี้ออกมาได้อย่างน่าภาคภูมิใจ



ภาพที่ 3.34 : ผลงานการแสดงรอบที่ 3

ที่มา : จิร อังศุธรรมทัต

3.1.4 ขั้นตอนการทำงานหลังการผลิต (Post-Production)

เมื่อจบการแสดงทั้ง 3 รอบการแสดงแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวมความคิดเห็นจากผู้ชม และผู้ศึกษาการกำกับการแสดงเองให้กับนักแสดงและทีมงานออกแบบทุกฝ่าย เพื่อให้ทุกคนนำความคิดเห็น คำติชมไปใช้พัฒนาผลงานต่าง ๆ ในครั้งต่อไปได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังได้ร่วมกันพูดคุยและเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ ระหว่างที่ทำการสร้างสรรค์เวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คินร็อนสลับริก อีกทั้งผู้ศึกษายังได้เข้าสู่กระบวนการในการรวบรวมข้อมูลการศึกษา ค้นคว้าและสร้างสรรค์ละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คินร็อนสลับริก นำมารวบรวมเป็นรูปเล่ม บันทึกภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวเพื่อให้ผู้ที่สนใจได้ศึกษาต่อไป

3.2 การพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานด้านการแสดง

3.2.1 ขั้นตอนการทำงานก่อนการผลิต (Pre-Production)

3.2.1.1 การเตรียมตัวในการคัดเลือกนักแสดง

ลำดับที่	ชื่อผู้ศึกษา	ตัวละคร	วิธีการในการทำการบ้าน
1	นางสาวเวณิดา ลอยวัฒนกุล	เฮอร์เมีย	เริ่มจากอ่านบทละครจนจบทั้งเรื่อง ต่อไปจึงวิเคราะห์ตัวละครที่เลือก ลักษณะภายนอก ลักษณะภายใน ภูมิหลัง ความต้องการ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในเรื่อง แล้วมองหาจุดเชื่อมโยงของตัวละครกับตัวเอง สิ่งที่เหมาะสมหรือคล้ายกัน เช่นนิสัย ทศนคติ สิ่งที่ชอบ สิ่งที่ไม่ชอบ วิธีการแสดงออก มุมมองความรัก รวมถึงเปิดใจและพยายามเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างตัวละครกับตัวเอง เพื่อที่จะได้เข้าใจตัวละครให้มากยิ่งขึ้น
2	นายวงศ์วุฒม์ วิธานธำรง	ไลเซนเดอร์	หลังจากที่ได้รับบทนี้ก็อ่านบท และวิเคราะห์ตัวละครหาตัวละครจากการหาภูมิหลัง ลักษณะภายนอกภายใน หาจุดเชื่อมโยงทั้งกับตัวเองและตัวละคร หาความต้องการของตัวละคร และทำความรู้จักตัวละครผ่านการอ่านบทอย่างละเอียด
3	นางสาวอวาภูมิ บากะ	เฮเลน่า	อ่านบทละครเรื่อง A midsummer night's dream อย่างละเอียดและถี่ถ้วน และมองหาตัวละคร ที่

			ตนเองสนใจ และต้องการจะศึกษา จากนั้นจึงเริ่มวิเคราะห์หีบห่อ และวิเคราะห์ตัวละครเบื้องต้น อย่างเช่น ลักษณะภายใน และภายนอก ภูมิหลัง ความต้องการ เป็นต้น และหาความเชื่อมโยงระหว่างตนเองกับตัวละคร เช่น ทางด้านทัศนคติ ลักษณะนิสัย ความชอบ หรือมุมมองด้านความรัก เพื่อจะทำความเข้าใจและ รู้จักตัวละครมากยิ่งขึ้น
4	นายธิมา ธาตาประทีป	ติมิเทรียส	เริ่มจากการดูคาแรคเตอร์ที่ผู้กำกับแต่ละคนส่งมา แล้วเลือกบทที่เราสนใจ หลังจากนั้นอ่านเรื่องราวที่ผู้กำกับอยากเล่าเพื่อแกะคาแรคเตอร์ย่อยที่ผู้กำกับไม่ได้เขียนในตอนแรก หลังจากนั้นก็มาเจาะลึกในคาแรคเตอร์วิเคราะห์ตัวละคร แล้วมาดูว่าเรามีความเหมือนความต่างกับตัวละครนั้นอย่างไร เพื่อให้รู้ว่าเราควรใส่ส่วนผสมอะไรเพิ่ม หรือลดอะไรเพื่อให้เราเข้าถึงตัวละครตัวนั้น
5	นางสาววิรัชญา สอนฉิมพลี	โอเบรอน	การเตรียมตัวก่อนการออกฉายเป็นอ่านบทละครจนจบ หลังจากนั้นวิเคราะห์ภาพรวมของบทละครตามด้วยวิเคราะห์ตัวละครที่ตนเองสนใจอยากจะได้เล่นว่าตัวละครนั้น ๆ มีลักษณะนิสัยอย่างไร หากจุดเหมือนหรือต่างระหว่างตนเองและตัวละครแล้วออกแบบตัวละครนั้นในแบบของตนเองและนำเสนอตัวละครนี้อย่างเข้าใจและมั่นใจ
6	นางสาวแพรวพลอย หมีเทพ	ทิทาเนีย	เริ่มจากการอ่านบทละครตั้งแต่ต้นจนจบ โดยระหว่างการอ่านจะวงกลมหรือขีดเส้นใต้ส่วนที่สนใจเอาไว้ด้วย เช่น ฉากที่ตัวละครปรากฏออกมา คำพูดของตัวละครที่เราชอบ โดยบางครั้งก็เขียนความคิดเห็นต่อคำพูดหรือตัวละครนี้ลงไปด้วย เพื่อเป็นการทำความเข้าใจตัวละครให้มากที่สุด และเป็นการประหยัดเวลา ทำให้เรามีเวลาไปหาดูภาพยนตร์ สื่อบริการ และอ่านบทความที่กล่าวถึงตัวละครและละครเรื่องนี้ เป็นการค้นหาข้อมูล และเสริมสร้างมุมมองที่หลากหลาย นอกจากการอ่านบท

			อย่างเดียว ทำให้การเตรียมตัวของเรามีความมั่นใจมากขึ้น
7	นายพาทิศ พันศิริพัฒน์	พัก	อ่านบทการคัดเลือกนักแสดง ว่ามีบทไหนที่เปิดรับบ้าง แล้วเมื่ออ่านบทแล้ว ก็เริ่มวิเคราะห์ตัวละครนั้นว่ามีจุดเชื่อมโยงกับตัวเรายังไงบ้าง จุดที่เหมือนหรือจุดที่ต่างเพื่อที่จะนำมาเป็นตัวเลือกในการออกดิฉัน ว่าตัวไหนเหมาะสมกับเรามากที่สุด และสามารถพัฒนาไปได้ในทางที่ถูกต้องและเหมาะสมกับเราที่สุด

ตารางที่ 3.5 : การเตรียมตัวในการคัดเลือกนักแสดง

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.2.1.2 การวิเคราะห์ตัวละคร

(1) นางสาวเวณิดา ลอยวัฒนกุล รับบท เฮอร์เมีย

ลักษณะภายนอก

หญิงสาวหน้าตาสวยหวานตามอุดมคติของใครหลายๆคน อายุ 25 ปี ตาสีน้ำตาล ผมยาวสีน้ำตาลเข้ม มีผิวขาวอมชมพู ส่วนสูง 162 เซนติเมตร น้ำหนัก 44 กิโลกรัม เธอมีบุคลิกที่ดูดีมีชาติตระกูล การพูดและท่าทางดูมีเสน่ห์ทำให้หลายคนต้องตกหลุมรักเธอ

ลักษณะภายใน

เป็นคนจิตใจดี มองโลกสวยแบบอุดมคติ แต่ชอบคิดมากคิดเยอะ ไม่ค่อยเป็นผู้นำมักเป็นผู้ตามมากกว่า ซึ่งมาจากครอบครัวของเธอที่เข้มงวด ทำให้เธอไม่กล้าตัดสินใจอะไรด้วยตนเองเท่าไร มีความกลัวพ่อประมาณิ่ง แต่เฮอร์เมียให้ค่ากับความรักมาก เชื่อมั่นในความรัก เชื่อว่าความรักชนะทุกอย่าง เธอรู้ตัวเองดีว่าต้องการอะไรและพยายามทำทุกอย่างเท่าที่จะทำได้เพื่อความรัก

ภูมิหลังตัวละคร

เฮอร์เมียเป็นลูกสาวคนสวยคนเดียวของครอบครัวเศรษฐีที่มีฐานะร่ำรวยทางครอบครัวค่อนข้างเข้มงวดเพื่อให้ลูกสาวของเขาได้รับแต่สิ่งที่ดี สิ่งที่เหมาะสมที่สุด ทั้งการใช้ชีวิต การศึกษา รวมไปถึงการแต่งงาน พ่อของเธอได้ไปสัญญาว่าจะยกลูกสาวให้

แต่งงานกับดิมิเทรียส ที่เป็นลูกของเพื่อนที่สนิทกัน เพราะ ดิมิเทรียสมีคุณสมบัติเหมาะสมทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นหน้าที่การงาน ฐานะ ชาติตระกูล และเชื่อมั่นว่าดิมิเทรียสจะทำให้ลูกสาวของตัวเองสุขสบาย ไม่ลำบาก แม้ว่าเฮอร์เมียจะเป็นสาวสวยที่ชายหนุ่มหมายปองกันหลายคน เฮอร์เมียก็ไม่สนใจใครเลย เพราะเฮอร์เมีย นั้นมีแฟนที่คบหากันมานานอยู่แล้ว นั่นคือไลแซนเดอร์ ชายหนุ่ม โรแมนติกที่สามารถพิชิตใจเฮอร์เมียได้ โดยการเอาอกเอาใจ ซื่อซนมดอกไม้มาให้ ร้องเพลงหวานจีบ ซึ่งเขาทำอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ นั่นจึงเป็นสิ่งที่ทำให้เฮอร์เมียหลงรักไลแซนเดอร์ เพราะเขารักเธอจากใจจริงต่างจากผู้ชายคนอื่น ๆ ที่มาจีบเพียงเพราะหลงรูปลักษณ์ภายนอก แต่ทางครอบครัวของเฮอร์เมียไม่ยอมรับในตัวของไลแซนเดอร์ และพยายามกีดกันอยู่เสมอ ดังนั้นเวลาจะออกไปเดทกับไลแซนเดอร์ เฮอร์เมียจึงต้องหนีพ้อไป โดยมีเฮเลน่าเพื่อนสนิทของเธอคอยรับรู้และคอยกันพ้อให้ตลอด

ความต้องการตัวละคร

ต้องการสมหวังในความรักกับคนที่เธอรัก

ความสัมพันธ์ตัวละคร

- เฮอร์เมีย กับ ไลแซนเดอร์

เธอเริ่มรู้จักกับไลแซนเดอร์เพราะไลแซนเดอร์มาตามจีบที่มหาวิทยาลัย ไลแซนเดอร์เป็นผู้ชายเพียงคนเดียวที่ไม่ได้เข้าหาเฮอร์เมียเพียงเพราะแค่เธอสวยหรือรวย แต่เขารักเธอจากใจจริง นั่นจึงทำให้เฮอร์เมียตกหลุมรักไลแซนเดอร์ หลังจากนั้นทั้งคู่จึงตกลงคบหากัน แต่ทางครอบครัวของเฮอร์เมียไม่ยอมรับในตัวของ ไลแซนเดอร์และพยายามกีดกันอยู่เสมอ เนื่องจากฐานะของไลแซนเดอร์ไม่ได้ร่ำรวย เขาจึงไม่เหมาะสมที่จะได้แต่งงานกับเธอ แต่เฮอร์เมียก็ยังรักไลแซนเดอร์เหมือนเดิม เพราะเธอรักไลแซนเดอร์ที่เขาเป็นเขา ไม่ใช่จากหน้าตาหรือฐานะชาติตระกูล

- เฮอร์เมีย กับ เฮเลน่า

เฮเลน่าเป็นเพื่อนสนิทที่สุด เป็นเพื่อนตั้งแต่สมัยมัธยมต้น ทำให้ทั้งคู่ต่างสนิทสนมกับครอบครัวอีกฝ่ายด้วย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรเฮอร์เมียก็มักจะเล่าให้เฮเลน่าฟังเสมอ เพราะเธอเชื่อใจเฮเลนามาก เราทั้งคู่แทบไม่มีความลับต่อกัน เราต่างผ่านอะไรมาด้วยกัน เยอะมาก ทั้งฝ่าทุกข์ผ่านสุข ทำให้ลึก ๆ เธอก็แอบรู้สึกผิดต่อเฮเลน่าที่ดิมิเทรียสชายหนุ่มที่

เฮเลน่าชอบต้องมาแต่งงานกับตัวเอง เธอเลยคอยเชียร์ให้เฮเลน่าตามจีบดิมิเทรียสให้ได้ พวกเราทั้งคู่จะได้แต่งงานกับคนที่ตัวเองรัก

- *เฮอร์เมีย กับ ดิมิเทรียส*

เธอได้รู้จักกับดิมิเทรียสเพราะเป็นผู้ชายที่พ่อของเธอและพ่อของเขาได้ตกลงหมั้นหมายไว้ว่าจะให้แต่งงานกัน แมื่อดิมิเทรียสจะมีคุณสมบัติเพียบพร้อมไปด้วยฐานะ ชาติตระกูลที่เหมาะสมกับเฮอร์เมีย แต่เฮอร์เมียก็ไม่เคยรักดิมิเทรียสเลย มองว่าเป็นแค่เพื่อนคนหนึ่งเท่านั้นและใจจริงเธอนั้นอยากให้ดิมิเทรียสและเฮเลน่าสมหวังกันด้วยซ้ำ เพราะเธอรู้ว่าเฮเลน่าเพื่อนสนิทของเธอ รักดิมิเทรียสและหวังว่าถ้าทั้งสองคนรักกันอาจจะทำให้งานแต่งงานของเธอกับดิมิเทรียสไม่เกิดขึ้นจริงก็ได้

- *เฮอร์เมีย กับ พัก*

ผู้ชายที่ดูแปลก ๆ ไม่น่าไว้วางใจ ที่อยู่ดี ๆ ก็มาบอกว่าตัวเองเป็นบาร์เทนเดอร์แล้วชวนให้ไปร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ซึ่งเป็นคลับลับ ๆ เล็ก ๆ ที่เขาทำงานอยู่แถวนี้พอดี ซึ่งเฮอร์เมียก็ไม่ได้รู้จักร้านนั้นและไม่ได้อยากไปร้านนั้นสักเท่าไรเพราะดูไม่น่าไว้วางใจ แต่ด้วยสถานการณ์บีบบังคับ เธอไม่มีที่หนีพ่อ เธอจึงตัดสินใจที่จะลองตามพักไปร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) พร้อมกับไลแซนเดอร์

- *เฮอร์เมีย กับ โอเบรอนและทิทาเนีย*

เฮอร์เมียได้เห็นโชว์ของโอเบรอนและทิทาเนียที่เป็นเจ้าของร้าน เธอรู้สึกอึ้งเพราะไม่เคยเห็น อะไรแบบนี้มาก่อนและรู้สึกชื่นชมที่โอเบรอนและทิทาเนียได้เป็นตัวของตัวเอง มีอิสระ ได้ทำในสิ่งที่ตัวเองต้องการ

- *เฮอร์เมีย กับ แก๊งค์แดนเซอร์ (วิสกี วอดก้า เตกีล่า โซจู)*

วิสกี วอดก้า เตกีล่า โซจูเป็นแดนเซอร์ให้กับโชว์ของโอเบรอนและทิทาเนีย ซึ่งเธอก็ รู้สึกตื่นเต้นและสนใจไปกับโชว์นั้น

- *เฮอร์เมีย กับ นิค บัตทอม*

นิค บัตทอม พิธีกรประจำร้าน ซึ่งเธอแทบจะไม่ได้ตั้งใจฟังสิ่งที่นิค บัตทอมพูดอะไรขนาดนั้น เพราะเธอกำลังกังวลกับปัญหาของตัวเองอยู่

(2) นายวงศ์วรุฒม์ วิธานธำรง รับบท ไลแซนเดอร์

ลักษณะภายนอก

ไลแซนเดอร์ ผู้ชายอายุ 25 รูปร่างสูง หน้าตาพิมพ์นิยม หล่อ ดูสะอาด เป็นคนที่มี ดูดีๆ

ลักษณะภายใน

ไลแซนเดอร์เป็นคนทุ่มเทกับความรัก รักใคร่รักจริง เชื่อในความรักชนะทุกสิ่ง จริงใจ เชื่อในรักแท้

ความต้องการตัวละคร

ต้องการพิสูจน์ความรัก ว่าเงินไม่ใช่ทุกอย่าง

ภูมิหลังตัวละคร

ไลแซนเดอร์เป็นลูกคนเดียว อาศัยอยู่กับพ่อแม่ มีฐานะปานกลาง เป็นเพื่อนกับเฮลน่า เฮอร์เมีย ตั้งแต่สมัยเรียนและตามจีบเฮอร์เมียมาเรื่อยๆจนได้เป็นแฟนกัน แต่ก็พิสูจน์ความรักกับทางฝั่งพ่อของเฮอร์เมียเพราะไลแซนเดอร์ค่อนข้างดูดี ๆ

ความสัมพันธ์ตัวละคร

- ไลแซนเดอร์กับเฮอร์เมีย

เป็นแฟนที่รักกันมากและอยากแต่งงานด้วยแต่ยังไม่สามารถแต่งงานได้เลย ต้องการพิสูจน์ความรัก

- ไลแซนเดอร์กับเฮลน่า

เป็นเพื่อนกันตั้งแต่สมัยเรียนมหาลัย และด้วยความที่ตามจีบเฮอร์เมียเลยทำให้สนิทกับเฮลน่าไปด้วย

- ไลแซนเดอร์กับดิมิเทรียส

เป็นศัตรูทางหัวใจกันเพราะดิมิเทรียสเป็นคนที่พ่อเฮอร์เมียอยากให้แต่งงานด้วย

(3) นางสาวอวาฎิป บาเกาะ รับบท เฮเลน่า

ลักษณะภายนอก

เพศหญิง อายุ 25 ปี ผมสีน้ำตาล ผิวสีน้ำผึ้ง ดวงตาสีน้ำตาลเข้ม ตัวเล็กกว่า เฮอร์เมีย ครอบครัวมีฐานะร่ำรวย แต่งกายที่เคลื่อนไหวสะดวก ดูทะมัดทะแมง และเป็นคนที่ กระฉับกระเฉง มีบุคลิกภาพที่ดูมั่นใจ พุดจาฉะฉาน แต่ไม่โอ้อวด มีความขี้เล่นอยู่บ้าง บุคลิก ภายนอกจะเปลี่ยนไป เมื่ออยู่กับดิมิเทรียสจะพยายามเป็นคนที่ยิ้มหวานหรือขี้อ้อน เพื่อให้เขาสนใจ

ลักษณะภายใน

เฮเลน่า หญิงสาวที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มองโลกตามความเป็นจริง รู้สึกอย่างไรก็มักจะแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา จริงใจต่อความรู้สึกของตนเองเสมอ มีความ พยายามและทุ่มเทให้กับความรักเป็นอย่างมาก แม้จะโดนปฏิเสธจากผู้ชายที่เธอรักมานับครั้ง ไม่ถ้วน เธอสามารถทำทุกอย่างเพื่อความรักได้ เพราะความรักเป็นแรงขับเคลื่อนทุกสิ่งของ เธอ จริง ๆ แล้วเธอเป็นคนที่ไม่มีความมั่นใจในตนเองแม้แต่น้อย เพราะเธอมักเอาตนเองไป เปรียบเทียบกับเพื่อนสนิทของเธออย่างเฮอร์เมีย เพราะเฮอร์เมียมีหน้าตาที่สวยงาม มักได้รับคำ ชมเสมอ และเป็นที่รักของทุกคนรวมถึงดิมิเทรียสด้วย ทำให้เฮเลน่าน้อยใจในตัวเองอยู่ บ่อยครั้งและอยากเป็นจะที่รักเหมือนเฮอร์เมีย แต่ตัวเธอก็มีจิตใจที่เข้มแข็ง ยึดสู้ให้กับทุก เรื่องที่เกิดขึ้น ไม่ว่าเรื่องนั้นจะทำให้เธอเสียใจก็ตาม ซึ่งภายนอกจะดูเป็นผู้หญิงแก่น ๆ แต่ ความจริงแล้วภายในเธอค่อนข้างเปราะบาง เธอไม่ค่อยเปิดเผยให้คนอื่นเห็นในด้านที่อ่อนแอ ของตนเอง และพยายามให้กำลังใจตนเองอยู่เสมอ ทำให้เธอเป็นคนที่จัดการความรู้สึกของ ตัวเองได้ดี

ภูมิหลังตัวละคร

เป็นลูกสาวคนเดียว เติบโตมาในครอบครัวที่เลี้ยงดูเธอเป็นอย่างดี มีฐานะที่ ร่ำรวย พ่อแม่คอยสนับสนุนเธอทุกอย่าง ทำให้ชีวิตของเธอแทบจะไม่เคยเจอเรื่องที่เลวร้าย หรือหนักหนาอะไรมากนัก งานอดิเรกของเธอ คือ การเขียนไดอารี่เล่าเรื่องราวมากมายที่ เกิดขึ้นในแต่ละวันของเธอทั้งเรื่องที่ดีและไม่ดี ซึ่งนี่ก็เป็นหนึ่งในวิธีที่ช่วยบรรเทาความเศร้า ของเธอ ทำให้เธอสามารถจัดการความรู้สึกของตนเองได้ไว เธอได้พบกับดิมิเทรียสในงาน สังสรรค์งานหนึ่ง ซึ่งทำให้เธอตกหลุมรักเขาตั้งแต่วันนั้น และตามจีบเขามาตลอด แต่เหมือน

โชคชะตาก็เล่นตลกกับเธอ เมื่อเธอรู้ว่าดิมิเทรียสจะต้องแต่งงานกับเฮอร์เมีย เพื่อนสนิทที่สุดของเธอ แต่เฮอร์เมียมีคนรักของตนเองอยู่แล้ว นั่นก็คือ ไลเซนเดอร์ ทำให้ตัวเฮเลนารู้อยู่แล้วว่า เฮอร์เมียไม่ได้รักและไม่ต้องการแต่งงานกับดิมิเทรียส เธอจึงคอยช่วยเหลือเฮอร์เมีย เรื่องไลเซนเดอร์มาตลอด ถึงแม้เธอจะไม่ค่อยชอบไลเซนเดอร์ก็ตาม

ความต้องการตัวละคร

ต้องการสมหวังในความรัก และต้องการเป็นที่รัก

ความสัมพันธ์ตัวละคร

- *เฮเลน่า กับ ดิมิเทรียส*

เฮเลน่าหลงรักดิมิเทรียส ตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้เจอกัน นั่นก็คือ งานเลี้ยงสังสรรค์แห่งหนึ่ง ดิมิเทรียสเป็นผู้ชายในอุดมคติของเธอ เขาเปรียบพร้อมไปในทุกด้าน ทั้งหน้าตาที่หล่อ บุคลิกที่ดี ภูมิฐาน มีฐานะที่ร่ำรวย เป็นสุภาพบุรุษ และมีความเป็นผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ดีในสายตาของเธอไปหมด แต่ดิมิเทรียสดันต้องมาแต่งงานกับเฮอร์เมีย เพื่อนสนิทของเธอ แต่เธอก็ไม่ย่อท้อแต่อุปสรรคที่เข้ามา และไม่ละทิ้งความพยายามที่จะเอาชนะใจดิมิเทรียสให้ได้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ มากมาย อาทิเช่น การตามต่อเขาอย่างไม่หยุดพัก เพราะเพียงแคได้อยู่ใกล้ดิมิเทรียส เธอก็มีความสุขแล้ว เธอยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ดิมิเทรียสรัก ถึงมันจะดูแปลกประหลาดในสายตาคนอื่นก็ตาม และถึงแม้ดิมิเทรียสจะปฏิเสธหรือผลักไสเธอสักแค่ไหน เธอก็ไม่เคยยอมแพ้ และยังคงคิดเข้าข้างตัวเองว่า สักวันหนึ่งเขาคงมีใจให้บ้าง เมื่อเวลาที่เธออยู่กับดิมิเทรียส จะกลายเป็นอีกคนหนึ่งที่ทำตัวน่ารัก ซื่ออ่อน แต่นั่นก็เป็นสิ่งทำดิมิเทรียสรำคาญเธอได้ในเวลาเดียวกัน

- *เฮเลน่า กับ เฮอร์เมีย*

เป็นเพื่อนสนิทกันตั้งแต่สมัยเรียนมัธยมต้น เข้าเรียนมหาวิทยาลัยเดียวกัน และยังคงสนิทกันจนถึงปัจจุบัน แทบจะตัวติดกันตลอดเวลา เมื่อมีเฮเลนาก็มักจะมีเฮอร์เมียเสมอ ทั้งคู่ก็ยังสนิทกับที่บ้านของอีกฝ่ายอีกด้วย เธอรู้จักนิสัยของกันและกันเป็นอย่างดี ไว้ใจอีกฝ่ายเป็นอย่างมาก มักจะพูดคุย ปรึกษากันทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเรื่องอะไรก็ตาม แทบจะไม่มีความลับที่ปิดบังกันเลย หวังดีต่อกันเสมอ ผ่านทุกข์ ผ่านสุขมาด้วยกัน เผชิญปัญหาต่าง ๆ โดยไม่เคยทอดทิ้งกัน เฮอร์เมียเปรียบเสมือนดาวเด่น เรียบร้อย หน้าตาสวย เป็นผู้หญิงในอุดมคติของใครหลาย ๆ คน และเป็นที่รักของทุก ๆ คน ทำให้บ่อยครั้งเฮเลนารู้สึกว่าเธอเอง

ไปเปรียบเทียบกับเซอร์เมย์ และอยากเป็นแบบเซอร์เมย์บ้าง เพราะผู้ชายที่เธอรัก ก็ดันมาตกหลุมรักเซอร์เมย์ และยังถูกบังคับให้แต่งงานด้วยกัน ยิ่งทำให้เฮเลน่าน้อยใจในตัวเองเสมอ

- เฮเลน่า กับ ไลแซนเดอร์

เป็นเพื่อนกัน ซึ่งรู้จักกันได้เนื่องจาก ไลแซนเดอร์เป็นคนรักของเซอร์เมย์ แต่ตัวเฮเลนารู้สึกไม่ถูกชะตากับไลแซนเดอร์สักเท่าไร เพราะเธอรู้สึกว่าไลแซนเดอร์ไม่มีคุณสมบัติพอที่จะดูแลเซอร์เมย์ได้อย่างดี แต่เธอก็เคารพการตัดสินใจของเพื่อน เลยทำให้เธอกับไลแซนเดอร์มีปากเสียงกันบ่อยครั้ง เพราะมักจะมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน และไม่มีใครยอมใคร

- เฮเลน่า กับ โอเบรอน

เฮเลน่าเป็นลูกค้าในร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ที่โอเบรอนเป็นเจ้าของร้าน ไม่ได้รู้จักกันเป็นการส่วนตัว แต่เฮเลน่ารู้จักและประทับใจโอเบรอน จากชื่อเสียงที่เขาเป็นแดร็กควีน (Drag Queen) ประจำร้านและเป็นที่ยอมรับในระดับหนึ่ง ทำให้เธอค่อนข้างตื่นเต้นและดีใจที่ได้ชมการแสดงสดของโอเบรอน

- เฮเลน่า กับ ทิทาเนีย

เฮเลน่าเป็นลูกค้าในร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ที่ทิทาเนียเป็นเจ้าของร้านไม่ได้รู้จักกันเป็นการส่วนตัว แต่เฮเลน่ารู้จักและประทับใจทิทาเนีย จากชื่อเสียงที่เขาเป็นแดร็กควีน (Drag Queen) ประจำร้านและเป็นที่ยอมรับในระดับหนึ่งทำให้เธอค่อนข้างตื่นเต้นและดีใจที่ได้ชมการแสดงสดของทิทาเนีย

- เฮเลน่า กับ พัค

เฮเลน่าเป็นลูกค้าในร้านเดอะ ดรีมส์ (The dreams) ที่พัคเป็นบาร์เทนเดอร์ประจำร้าน ทั้งคู่ไม่ได้รู้จักกันเป็นการส่วนตัว แต่ในสายตาของเธอ ครั้งแรกที่ได้เจอพัค เขาดูขี้เล่น เป็นกันเองและใจดี ทั้งคู่ได้พูดคุยกันต่อเมื่อตอนสั่งเครื่องดื่มเท่านั้น

(4) นายธิดา ธาดาประทีป รับบท ดิมิเทรียส

ลักษณะภายนอก

ชายหนุ่มวัย 26 ปี เป็นหนุ่มเพลบอย แต่ก็มีความเป็นสุภาพบุรุษและมีมาดแปลก ๆ

ลักษณะภายใน

เป็นคนฉลาด มุทะลุ เชื้อมั่นในตัวเองสูง ช่างสังเกตหัวไว เจ้าแผนการ รู้จักการหลอกใช้ผู้อื่นเพื่อสิ่งที่ตนต้องการ แต่เรื่องความรักไม่ค่อยฉลาดเท่าไร แล้วยังเชื่อว่าผู้ชายต้องรักกับผู้หญิงเท่านั้น ในความรักไม่แปลกที่จะมีผลประโยชน์อยู่ในนั้นเสมอ

ความต้องการตัวละคร

ต้องการพาเซอร์เมียกลับไปแต่งงานกับตนตามคำสั่งพ่อ

ภูมิหลังตัวละคร

ดิมิเทรียส เป็นลูกคนเดียวในครอบครัวของนักธุรกิจรายใหญ่ จึงถูกเลี้ยงดูให้อยู่ในลู่ทางที่พ่อตั้งไว้ให้ตลอด จนได้มาดูแลธุรกิจบางส่วนแทนพ่อ และถึงแม้ว่าจะเป็นคนที่ฉลาดมีไหวพริบดี แต่การเลี้ยงดูทำให้ไม่เคยเข้าใจความรู้สึกตัวเองจริง ๆ เลย และไม่ฉลาดเรื่องความรักไม่รู้ว่าความรักจริง ๆ เป็นอย่างไร จนวันหนึ่งได้พบเฮเลน่าในงานเลี้ยงบ้านคู่ค้าคนหนึ่ง แล้วรู้สึกถูกชะตาจึงลองคบหาดูใจ จนกระทั่งพบกับเซอร์เมีย และได้รู้ว่าเธอเป็นลูกสาวเพื่อนของพ่อ จึงลองนำเรื่องนี้ไปคุยกับพ่อดู ซึ่งพ่อก็เห็นด้วยเพราะเป็นลูกสาวเพื่อนสนิทที่เคยหวังจะเกี่ยวดองกันทางธุรกิจ พ่อจึงเอาเรื่องนี้ไปคุยกับพ่อเซอร์เมีย จนทั้งสองฝ่ายตกลงกันในที่สุด หลังจากนั้นได้รู้ว่าเซอร์เมีย ได้คบไลแซนเดอร์อยู่ก่อนแล้ว แต่พ่อเซอร์เมียก็ยังยืนยันว่าต้องการให้แต่งงานกับ ดิมิเทรียสมากกว่า จนวันหนึ่งได้ข่าวว่าเซอร์เมียหายไปกับไลแซนเดอร์ พ่อเซอร์เมียจึงไ้वानให้เราออกไปตามหาและพากลับไปคุยเรื่องการแต่งงาน

ความสัมพันธ์ตัวละคร

- ดิมิเทรียส กับ เซอร์เมีย

เป็นผู้หญิงที่พ่อมั่นหมายจะให้แต่งงานด้วย เธอเป็นคนสวย ฉลาด ไหวพริบดี มีชั้นเชิง แต่มีความดื้อรั้น และหัวขบถ

- ดิมิเทรียส กับ ไลแซนเดอร์

เป็นคนที่เซอร์เมียคบหา และเป็นศัตรูต่อการแต่งงาน ที่จะเกิดขึ้น คนที่หน้าตาดี มีความจริงใจต่อความรู้สึก แต่เป็นนายทิ่มจนหน้าขำ

- ดิมิเทรียส กับ เฮเลน่า

เป็นเพื่อนของเธอเมียและมาชอบดิมิเทรียส จริง ๆ เธอก็สวยไม่แพ้เซอร์เมีย

- *ดิมิเทรียส กับ โอเบรอน*

หญิงสาวที่พบเจอระหว่างตามหาเซอร์เมียในผ้าแปลกๆ

- *ดิมิเทรียส กับ ทิทาเนีย*

-

- *ดิมิเทรียส กับ พัค*

บาร์เทนเดอร์ที่เจอในร้านเขาเอาเหล้าให้กินแล้วดิมิเทรียสก็หมดสติไป

(5) นางสาววิรัญญา สอนฉิมพลี รับบท โอเบรอน

ลักษณะภายนอก

โอเบรอนเป็นผู้หญิง อายุ 29 ปี เธอเป็นเจ้าของร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ย่านสีลม เธอเป็นคนที่มีเสน่ห์ น่าเกรงขาม เธอเป็นคนสวยแต่ไม่ค่อยชอบยิ้ม ผมยาวดำ ตาสีน้ำตาล รูปร่าง อวบท้วม พุดจาตรงไปตรงมา ด้วยความชอบส่วนตัวเธอชอบร้องเพลงและแต่งตัวเป็นแดร์ควีน (Drag Queen) เธอมักจะมีบุคลิกน่าค้นหาแต่งตัวสีโทนดำสง่า เวลาเธอแสดงบนเวทีเธอดูนิ่งเป็นนางพญาและสะกดคนดูได้อยู่หมัด

ลักษณะภายใน

โอเบรอนเป็นคนเด็ดขาด ตรงไปตรงมา มีความเป็นผู้นำสูงโดยเฉพาะในเรื่องงานเธอ จะเป็นคนชอบวางแผนและจัดการสิ่งต่าง ๆ เธอมีจิตใจที่ดีชอบช่วยเหลือคนอื่น ชอบอะไรสนุกสนาน เป็นคนเข้าใจชีวิตและสนุกกับชีวิตในบทบาทของเจ้านายเธอจะเจ้ากี้เจ้าการบางครั้งพุดจาขวานผ่าซากแต่ใจดีกับลูกน้อง จึงทำให้เธอเป็นที่รักของลูกน้องและเพื่อน

ความต้องการตัวละคร

โอเบรอนต้องการที่จะแกล้างทิทาเนียและสั่งสอนเธอให้เธอตาสว่างเรื่องความรัก

ภูมิหลังตัวละคร

โอเบรอนเป็นลูกคนเดียว ที่บ้านค่อนข้างมีฐานะแต่เธอเป็นเด็กที่รู้ว่าตัวเองชอบอะไรและไม่ค่อยอยู่ในกรอบสักเท่าไร เธอเป็นคนเรียนเก่งเธอมีเพื่อนสนิทจากโรงเรียนนานาชาติสมัยมัธยมปลายชื่อ ทิทาเนีย ทั้งคู่จะชอบแต่งหน้าแต่งตัวร้องเพลงทำโชว์ด้วยกันอยู่บ่อยครั้งเพราะเธอทั้งคู่ชอบแดร์ควีน (Drag Queen) เมื่อเธอจบมัธยมเธอได้สอบเข้า

คณะบริหารธุรกิจของมหาลัยชื่อดังในกรุงเทพฯ ต่อปริญญาโทที่ประเทศสหรัฐอเมริกา รัฐลอสแอนเจลิส คณะบริหารธุรกิจ เธอเรียนได้ดีแต่เธอมีความคิดที่นอกกรอบและคิดว่าการเรียนการสอนของที่นี่ไม่เหมาะกับเธอเธอจึงเลือกลาออก และตั้งใจจะเปิดผับในกรุงเทพฯ เธออยากมีร้านที่เป็นสถานบันเทิงที่ทุกคนสามารถมาสร้างความสุขได้ โดยไม่มีเงื่อนไข เธอฝันอยากให้ร้านของเธอเป็นสถานที่แห่งความฝันและความสุข เธอได้กลับมาที่ประเทศไทย และติดต่อหาเพื่อนของเธอทิทาเนีย โดยทั้งคู่จะเปิดร้านร่วมกันชื่อว่าเดอะดรีมส์ (The Dreams) เนื่องจากพ่อแม่ของเธอมีโกดังเก่า เธอจึงขอใช้สถานที่นี้สร้างเป็นร้าน พ่อแม่ของเธอไม่เห็นด้วยกับการลาออกจากมหาลัยที่ต่างประเทศ และไม่เห็นด้วยกับการเปิดร้านของเธอจึงสมประหม่าเธอและยื่นคำขาดว่าเธอและทิทาเนียต้องทำให้ร้านประสบความสำเร็จภายใน 1 ปี ถ้าไม่เป็นอย่างที่ตกลงเธอต้องปิดร้านแล้วกลับไปเรียนต่อให้จบ แต่ช่วงแรกร้านก็ไม่ได้เป็นไปได้ดีอย่างที่วางแผนไว้เธอกับ ทิทาเนียจึงต้องจ้างวานที่ปรึกษาทางการเงินมาช่วยดูแลแก้ไขปัญหา เขาคคนนั้นคือคุณดิกกอรี่โอเบรอนแอบมีความสัมพันธ์กับคุณดิกกอรี่คนที่เพื่อนสนิทของเธอตกหลุมรัก

ความสัมพันธ์ตัวละคร

-โอเบรอน กับ ทิทาเนีย

ทิทาเนีย คือเพื่อนที่สนิทของโอเบรอนทั้งสองคนเป็นเพื่อนกันมา 20 ปี ตั้งแต่ช่วงมัธยมปลายจนถึงวัย 29 ปี ที่ทำร้านด้วยกัน ทั้งสองมักจะพูดคุยและปรึกษากันทุก ๆ เรื่องเพราะทิทาเนียเป็นเพื่อนรักคนเดียวของโอเบรอนด้วยนิสัยที่เหมือนและต่างกันทำให้ทั้งคู่สนิทและอยู่ด้วยกันมาตลอด ทั้งคู่มีความชอบที่เหมือนกันคือชอบแต่งหน้าแต่งตัวเป็นแดร์ควีน (Drag Queen) และชอบร้องเพลงด้วยกันอยู่บ่อย ๆ ในวันเลิกเรียน โอเบรอนเป็นที่พึ่งทางอารมณ์ที่ดีของทิทาเนียเธอหวังดีและคอยช่วยทิทาเนียอยู่เสมอแม้ว่าทั้งสองคนจะชอบเถียงกันอยู่บ่อยครั้งแต่ก็ไม่เคยห่างกัน จนกระทั่งคุณ ดิกกอรี่เข้ามาในชีวิตของทิทาเนียและหักอกทิทาเนีย โอเบรอนเป็นห่วงจึงคอยเตือน แต่ทิทาเนียกลับไม่เข้าใจความหวังดีนั้นและเริ่มเอาความคิดตัวเองเป็นที่ตั้ง เริ่มแสดงท่าทีเอาแต่ใจไม่ ยอมปล่อยวางเรื่องความรักจนทำให้กระทบการทำงานที่ร้านของทั้งคู่ โอเบรอนหาวิธีพูดและเตือนสติทิทาเนีย จนทั้งสองกระทบกระทั่งกัน โอเบรอนเลยอยากจะวางแผนแก้แค้นทิทาเนียและสั่งสอนเพื่อนรักให้ตาสว่างและเข้าใจสักทีทิทาเนียจะได้กลับมาเป็นคนเดิม

- *โอเบรอน กับ พัค*

พัคเป็นลูกนอกมือชวาคคนโปรดของโอเบรอน ด้วยความผูกชชะตาโอเบรอนจึงรับพัคมาทำงานเป็นบาเทนเดอร์สุดฮอตในร้านของเธอ พัคเป็นลูกน้องที่เข้าใจและคอยรับใช้โอเบรอนมาตลอด ทั้งคู่จะชอบมีมุมนึงกันตามประสาเจ้านายลูกน้องที่สนิท โอเบรอนรักและดูแลพัคเป็นอย่างดีเพราะพัคเป็นคนทำงานดี รู้จักพูด เจ็บทเจ้ากลอน ถึงได้เอาใจโอเบรอนได้ถูกที่ถูกเวลาอะไรที่สำคัญโอเบรอนก็จะไว้วางใจให้พัคทำงานให้อยู่เสมอ

- *โอเบรอน กับ แก๊งค์แดนเซอร์ (วิสกี วอดก้า เตกีล่า และโซจู)*

แดนเซอร์คนสนิทของทิทาเนีย ทั้งสี่คนเป็นทีมของทิทาเนียก่อนที่โอเบรอนกับทิทาเนียจะเปิดร้าน เป็นลูกน้องคนสนิทของทิทาเนีย ทั้งสี่คนจะคอยปรนนิบัติรับใช้ทิทาเนียและตามใจทิทาเนียเสมอ โอเบรอนจะเป็นเจ้านายที่แตกต่างกับทิทาเนีย เลยทำให้ทั้งสี่คนชอบฟังทิทาเนีย มากกว่าเวลาที่ทำงานในร้าน

- *โอเบรอน กับ นิค บัตทอม*

นิค เป็น MC ประจำร้านเดอะดรีมส์ (The Dreams) โอเบรอนได้รับนิคเข้ามาทำงานในร้านพร้อม ๆ กับ พัคและแก๊งค์แดนเซอร์ นิค เป็นลูกจ้างที่ดีที่ทำงานไวและมีเสน่ห์สไตล์เด็กบ้าน ๆ ทำให้สร้างความบันเทิงให้กับลูกค้าในร้านและยังทำให้โอเบรอนพึงพอใจอีกด้วย

- *โอเบรอน กับ ดิเทรียส และ เฮเลน่า*

ดิเทรียส และ เฮเลน่า เป็นลูกค้าของร้านเดอะดรีมส์ (The Dreams) แต่โอเบรอนได้สังเกตเห็นว่าเฮเลน่าต้องการความช่วยเหลือเรื่องดิเทรียสโอเบรอนเลยคิดแผนการในการช่วยเฮเลน่าในคืนที่วุ่นวาย

- *โอเบรอน กับ ไลแซนเดอร์ และ เซอร์เมีย*

ไลแซนเดอร์ และ เซอร์เมีย เป็นลูกค้าของร้านเดอะดรีมส์ (The Dreams) ทั้งคู่เป็นคู่รักที่มาที่ร้านเป็นครั้งแรก โอเบรอนได้สังเกตเห็นว่าทั้งคู่มีปัญหาที่ต้องแก้ไข เธอจึงจับตาดูและรอช่วยทั้งคู่

(6) นางสาวแพรวพลอย หมีเทพ รับบท ทิทาเนีย

ลักษณะภายนอก

ทิทาเนีย หญิงสาว อายุ 29 ปี เจ้าของร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ร่วมกับโอเบรอน ทิทาเนียมีผิวสีน้ำผึ้ง ตาสีดำ ผมสีดำ แต่เธอมักจะใส่วิกผมสีบรอนซ์ทองตรงยาวอยู่เสมอจนกลายเป็นภาพจำของทิทาเนีย ทิทาเนียเป็นผู้หญิงที่สวยงาม มีอำนาจ พูดจาฉะฉาน ชัดเจน เป็น ผู้หญิงที่มีจริตจะกร้านของตัวเอง เธอมีอาชีพเป็นนักเต้น นักออกแบบท่าเต้น และแดร็กควีน (Drag Queen) ทำให้เธอมีความเช็กชี มีเสน่ห์ เย้ายวน บุคคลอื่น ๆ อยู่เสมอ

ลักษณะภายใน

ทิทาเนียเป็นผู้หญิงที่ถือในศักดิ์ศรีเป็นอย่างมาก มีความหยิ่งทะนงในตนเอง ดันรัน มั่นอกมั่นใจและเชื่อมั่นในตัวเองสูง ไม่ว่าจะเป็ความสวย ความร่ำรวย และความสามารถของตนเอง จนบางครั้งเกือบกลายเป็นความหลงตัวเอง ทิทาเนียเป็นผู้หญิงที่จริงจัง และจริงจังกับความรู้สึกตัวเอง ไม่ว่าจะเธอจะรู้สึก คิดหรือมีความเชื่อต่อเรื่องอะไร ก็มักจะพูด แสดงออกหรือทำสิ่งนั้นอย่างสุดโต่ง โดยเฉพาะเรื่องความรัก เพราะเธอเป็นคนรักใคร่รักจริง และเชื่อว่าถ้าเธอมอบความรักให้ใคร เขาคนนั้นก็รักตอบอย่างแน่นอน เป็นเหตุผลว่า ทำไมทิทาเนียถึงสามารถตัดสินใจทุกอย่างได้ ยกเว้นเรื่องความรัก และไม่สามารถตัดใจจากคนรักเก่าของเธอได้อีกด้วย

ความต้องการตัวละคร

ต้องการให้โอเบรอนเพื่อนสนิทเพียงคนเดียวเข้าใจ และยอมรับความรู้สึกรักใคร่ของตัวเองที่มีต่อคนรักเก่าและไม่สามารถตัดใจได้

ภูมิหลังตัวละคร

ทิทาเนีย พื้นฐานมีครอบครัวฐานะร่ำรวย ที่บ้านทำธุรกิจส่วนตัว ทำให้เรียนโรงเรียนนานาชาติตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งช่วงมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้เจอกับโอเบรอน และสนิทกัน พอขึ้นมหาวิทยาลัยทิทาเนียเลือกศึกษาต่อคณะศิลปกรรมศาสตร์ เอกนาฏศิลป์สากล เมื่อเรียนจบก็รับงานเต้นตามร้านอาหาร ร้านเหล้า คลับและงานอีเวนต์ จนสามารถเก็บเงินได้หนึ่งก้อน จึงตัดสินใจตั้งทีม (Production dance team) ที่มีชื่อว่า “TITANIA” ขึ้น โดยจะรับออกแบบท่าสำหรับงานอีเวนต์และโฆษณา เวลาผ่านไป 2 ปี ในช่วงทิทาเนีย

อายุ 25 ปี ทีมและงานที่ทำถึงจุดอัมตัม ทิทาเนียเริ่มอยากที่จะมีที่สำหรับเธอในการแสดง ศักยภาพการเต้นที่มากกว่าโชว์ทั่วไป และเธอต้องมิให้ได้ ทิทาเนียหักดิบโดยการไม่รับงาน และพยายามหาผู้ลงทุนร่วม แต่ก็ต้องพบอุปสรรคทางการเงิน จนกระทั่งได้เจอกับโอเบรอนที่ ฟังกลับมาจากเรียนต่อต่างประเทศ และโอเบรอนก็ต้องการทำธุรกิจ เช่นกัน สองเพื่อนรัก จึงตัดสินใจลงทุนเปิดร้านร่วมกัน จนเกิดเป็นร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) โดยมีข้อตกลง ที่ว่า ร้านต้องประสบความสำเร็จในได้ภายใน 1 ปี แต่แล้วในปีแรกร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ก็ประสบปัญหาด้านการเงินอย่างหนัก จนกระทั่งต้องหาที่ปรึกษาด้านการเงินเข้ามาช่วยเหลือ เป็นจุดเริ่มต้นทำให้ทิทาเนียพบกับคุณดิกกอรี่ ทิทาเนียตกหลุมรัก คุณดิกกอรี่อย่างจัง หลงใหล คลั่งใคล้คุณดิกกอรี่อย่างมาก แต่อยู่มาวันหนึ่งคุณดิกกอรี่ก็ หายไป ทั้งทิทาเนียและไม่กลับมาอีกเลย ทำให้ทิทาเนียเสียใจมากและยังรอคอยคุณดิกกอรี่ กลับมา

ความสัมพันธ์ตัวละคร

- ทิทาเนีย กับ โอเบรอน

โอเบรอน เพื่อนสนิทที่สุดและเป็นเพื่อนเพียงคนเดียวของทิทาเนีย ทิทาเนีย และโอเบรอนสนิทสนมกันมาตั้งแต่ช่วงมัธยมปลายจนปัจจุบัน เป็นเวลาเกือบ 20 ปี จนมา เปิดร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ด้วยกัน ทำให้ทิทาเนียรักและไว้วางใจโอเบรอนเป็นอย่างมาก จนสามารถพูดและแสดงความรู้สึกออกไปได้อย่างเปิดเผย ทำให้ทิทาเนียมักจะแสดง ด้านที่ไม่เคยแสดงให้คนอื่นเห็น ยกเว้นโอเบรอนคนเดียวที่ได้เห็นมัน นั่นคือด้านความเป็น เด็งงอแง และเอาแต่ใจอย่างสุดโต่งของทิทาเนีย โอเบรอนจึงต้องเข้าไปช่วยแก้ปัญหา และ ปลอดภัยอยู่บ่อยครั้ง แต่ทั้งสองคนก็เข้าใจกัน รักกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกันราวกับเป็น คนในครอบครัว จนกระทั่งวันที่ทิทาเนียถูกคนรักทิ้งไป ทิทาเนียทำใจไม่ได้ และเสียใจกับ เรื่องนี้ตลอดเวลา ต่างจากโอเบรอนที่ต้องการให้ทิทาเนียเลิกเสียใจ และกลับมาเป็นทิทาเนีย เพื่อนรักคนเดิม ทิทาเนียมองว่าโอเบรอนไม่เข้าใจความรู้สึกของตนเอง โอเบรอนก็มองว่า ทิทาเนียเริ่มเอาแต่ใจมากเกินไป เหตุนี้เองทำให้ทั้งสองทะเลาะและเถียงกันบ่อยครั้ง และ หนักขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้โชว์ในร้านล่มไม่เป็นท่าเลยทีเดียว

- ทิทาเนีย กับ พัค

พัค ลูกน้องคนสนิทของโอเบรอน แต่ก็เป็นลูกน้องที่อยู่ด้วยกันกับโอเบรอน ทิทาเนีย ตั้งแต่เริ่มเปิดร้าน จากเหตุการณ์ที่พัคบังเอิญได้ยื่นแผนการเปิดร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ของโอเบรอน ทิทาเนียเข้า จนเกิดความสนใจและขอเข้ามาทำงานร่วมกันด้วยความขี้เล่น สดใสของพัค ทำให้ได้เข้ามาทำงานให้ร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ตำแหน่งบาร์เทนเดอร์ พัคสำหรับทิทาเนียคือ ลูกน้องที่เรียกเสียงหัวเราะ และมักจะทำเรื่องตลกใหม่ ๆ มาให้ทิทาเนียเพลิดเพลินใจอยู่เสมอ แม้จะพัคชอบซัดใจไม่ค่อยทำตามคำสั่งและทำตามแต่คำสั่งของโอเบรอนก็ตาม

- ทิทาเนีย กับ นิค บัตทอม

นิค บัตทอม MC ประจำร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) นิคแอบชอบมาตามทิทาเนีย ตั้งแต่ได้เข้ามาทำงานที่ร้าน แต่ด้วยสไตล์การแต่งตัวที่เซ็กซี่ ไม่เข้ากันและการพูดแอบออกแนวขี้ไม้ของนิค กลับตรงข้ามกับสเปคผู้ชายหล่อ รวย เพอร์เฟกต์ที่ทิทาเนียวาดฝันไว้ โดยสิ้นเชิง ประจวบกับทิทาเนียได้พบคุณดิกกอรี่และหลงรักเข้าอย่างจัง ยิ่งทำให้นิค บัตทอมไม่ได้เข้าไปอยู่หัวใจหรือสายตาของทิทาเนียเลยแม้แต่นิดเดียว แต่เหมือนโอกาสมาถึงนิกเมื่อทิทาเนียถูกคนรักทิ้งไป ทำให้นิคพยายามคิดหาวิธีดี ๆ ที่จะสามารถมัดใจและทำให้ทิทาเนียประทับใจในตัวเขาให้ได้ ประจวบกับแผนการของโอเบรอน และการกลั่นแกล้งของพัค ทำให้ทิทาเนียต้องมนต์ตกหลุมรักนิก บัตทอมเข้าอย่างจัง หลงใหล คลั่งใคล้ จนถอนตัวไม่ขึ้น แต่เมื่อทิทาเนียถูกคลายมนต์ออกทุกอย่างก็กลับมาเหมือนปกติดั้งเดิม คึนนั่นจึงเหมือนกลับเป็นความฝันของนิก ที่ครั้งหนึ่งเขากับทิทาเนียได้รัก และมีช่วงเวลาดี ๆ ด้วยกัน

- ทิทาเนีย กับ แก๊งค์แดนซ์เซอร์

แก๊งค์แดนซ์เซอร์ประจำร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ประกอบด้วย วิสกี วอดก้า เตกีล่า โซจู 4 พี่น้องนักเต้น และยังเป็นลูกน้องคนสนิทของทิทาเนียอีกด้วย เนื่องจากทั้ง 4 คนเข้าร่วมทีมเต้นกับทิทาเนียตั้งแต่ตั้ง Production dance team ที่มีชื่อว่า "TITANIA" จนกระทั่งมาทำงานเป็นแดนซ์เซอร์ประจำร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ของทิทาเนียอีก เรียกได้ว่านอกจากโอเบรอนที่สนิทกับทิทาเนียมานานแล้ว ก็ยังมี 4 พี่น้อง วิสกี วอดก้า เตกีล่า โซจูนี้แหละที่เปรียบเสมือนแขนขาของทิทาเนีย ไม่ว่าจะทิทาเนียจะไปไหนก็ทำอะไรก็จะมี 4 คนนี้คอยรับใช้ ไม่ห่างกายอยู่เสมอ นอกจาก จะเป็นแดนซ์เซอร์ประจำร้านที่

คอยเต้นเอนเตอร์เทนลูกค้าในร้าน ทั้ง 4 คนยังมีร้องเพลงกล่อมทิวาเนียทุกครั้งทิวาเนียต้องการอีกด้วย

- ทิวาเนีย กับ เฮอร์เมีย ไลแซนเดอร์ เฮเลน่า และคิมิเทรียส

ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการในร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) จนกระทั่งร้านปิด ทิวาเนียถึงได้รู้ว่าเธอรวมทั้งเพื่อนอีก 3 คน มาอนค้ำคืนในร้านโดยการที่ไอเบรอนอนุญาต และต่อมาก็กลายมาเป็นลูกค้าประจำของร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ไปโดยปริยาย

(7) นายพาทิศ พันศิริพัฒน์ รับบท พัค

ลักษณะภายนอก

พัค เป็นผู้ชาย อายุ 25 ปี เป็นบาร์เทนเดอร์อยู่ที่ร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ส่วนสูง 178 สีมืดสีเทา ผมรองทรงดำสีดำ ตาสีดำ รูปร่างสมส่วนไม่อ้วนไม่ผอม พุดแก่ง เคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว ปราดเปรียว ยิ้มแย้มและมีหน้าตาที่มั่นใจในเวลาเดียวกัน

ลักษณะภายใน

พัค เป็นคนขี้ประจบสอพอ เอาใจเก่ง พุดคุยอย่างสนุกสนาน รักอิสระ มีความฉลาดสูงมากและใช้มันได้อย่างดี มีความเจ้าเล่ห์เป็นที่หนึ่ง เอนเตอร์เทนเก่ง เป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอน อยากรู้อยากเห็นไปหมดทุกอย่าง และรักการแก๊งและเล่นสนุกเป็นที่สุด ไม่ว่าจะใครก็ตามที่อยู่ด้วยจะหลงเสน่ห์ของพัคไปโดยไม่รู้ตัว เป็นคนขี้เหงาไม่ชอบการอยู่คนเดียว และมีความต้องการเป็นคนที่มีบุคลิกแบบ ต้องทำตามคำสั่งหรือทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด

ความต้องการตัวละคร

ต้องการทำให้ทุกภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากบอสออกมาสมบูรณ์แบบที่สุด

ภูมิหลังตัวละคร

พัค เป็นเด็กผู้ชายที่เรียนจบมาแล้วพิเศษ หาเลี้ยงตัวเองมาตั้งแต่ยังเด็ก เพราะเป็นเด็กกำพร้า จึงทำให้เป็นคนที่ไม่มีความรักใคร่คอยสนับสนุนเรื่องต่าง ๆ จะทำอะไรก็ต้องพึ่งตัวเอง เป็นคนที่รักสนุกมาก ชอบความท้าทาย รักอิสระจึงได้มีการค้นหาตัวเอง

หลังจากเรียนจบโดยการไปสมัครงานที่ต่าง ๆ แล้วก็ค้นไปได้งานที่ร้านกาแฟแห่งหนึ่งในสนามบินทำงานไปสักพักเริ่มรู้สึกว่าตัวเองหมดไฟกับการทำงานที่นี้ จึงเบื่อแต่ทนทำไปเพราะคิดว่าจบเดือนนี้ก็คงลาออก ทันใดนั้นมีลูกค้าผู้หญิงสองคนมานั่งดื่มกาแฟที่ร้านและได้คุยธุรกิจกันว่าจะทำธุรกิจร้านเหล้าด้วยความอยากรู้ของพัคจึงแอบฟังและเมื่อรู้ทุกอย่าง พักจึงขอสมัครงานกับเจ้าของทั้งสองคนนั้น ทั้ง ๆ ที่ร้านยังไม่ได้เริ่มสร้างเลยด้วยซ้ำ พักจึงได้เริ่มงานที่เดอะ ดรีมส์ (The Dreams) และนี่คือจุดเริ่มต้นของเรื่องราวต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ความสัมพันธ์ตัวละคร

- พัก กับ โอเบรอน

พัคได้เข้ามาทำงานในร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ถึงจะมีเจ้านายสองคนแต่พัคก็สนิทกับโอเบรอนมากที่สุด เพราะมีลักษณะนิสัยที่คล้าย ๆ กัน เลยทำให้พัคเป็นลูกน้องคนสนิทของโอเบรอน ไม่ว่าโอเบรอนจะอยากได้อะไร แค่มองตาบางทีพัคก็จัดให้ได้แบบไม่ต้องพูด และด้วยการที่อยู่ด้วยกันแบบตัวติดกันของพัค เลยทำให้เกิดเป็นความรักแบบถวายชีวิตให้บอสได้ เราพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อบอสและต้องการทำให้ดีที่สุดเพื่อที่จะได้รับคำชมจากบอส แต่ด้วยความที่มีนิสัยคล้ายกันมากและสนิทกันมาก ทำให้พัคกล้าที่จะต่อปากต่อคำกับบอสแบบไม่กลัวอะไร เป็นแนวที่เล่นที่จริง

- พัก กับ ทิทาเนีย

พัคได้รู้จักทิทาเนียพร้อมกับโอเบรอน แต่ด้วยความที่ไม่ถูกชะตากับทิทาเนียเลยทำให้พัคเลือกที่จะอยู่กับโอเบรอนมากกว่าแต่ก็มีความเคารพทิทาเนีย แต่หลังจากเหตุการณ์ที่โอเบรอนกับทิทาเนียเริ่มทะเลาะกันทำให้พัคเริ่มที่จะรู้สึกไม่ดีกับทิทาเนียด้วย มีหมั่นไส้ทิทาเนีย อยากรแกล้ง เยาะเย้ย แทนบอสบ้าง แต่ก็ยังอยู่ในขอบเขตของเจ้านายและลูกน้อง

- พัก กับ นิค บัตทอม

พัคเป็นบาร์เทนเดอร์ที่พูดเก่ง มีคารมที่ดี จึงทำให้มีลูกค้าติดใจ แต่นิคที่เป็น MC ของร้านกลับทำไม่ได้เรื่อง จึงทำให้นิคเริ่มรู้สึกไม่ดีกับพัค หมั่นไส้ และพยายามแกล้ง เอาคืนพัค แต่พัคไม่ได้สทกสะท้านและไม่เห็นนิกเป็นคู่ต่อสู้ที่น่ากลัว กลับกันพัคจะแกล้งนิกให้

หนักกว่าที่โดนและทุกการเอาคืนของพัค มันก็ทำให้นิคแสบไปถึงทรง จึงทำให้ความสัมพันธ์พัคกับนิคเป็นเหมือนลูกไล่มากกว่าศัตรูหรือมิตร

- พัก กับ แก๊งแดนเซอร์

พัคเป็นลูกน้องคนสนิทของโอเบรอน แต่แก๊งแดนเซอร์เป็นลูกน้องคนสนิทของทิทาเนีย เมื่อเจ้านายของเราทั้งสองคนไม่ถูกกัน จึงทำให้ลูกน้องทั้งสองฝั่งไม่ชอบกันไปด้วย แก๊งแดนเซอร์ก็ไม่กลัวพัค และพัคก็ไม่ได้กลัวแก๊งแดนเซอร์ แต่แก๊งนี้ชอบโดนพัคแกล้งโดนช็อตฟิวล จึงทำให้บางครั้งพัคนั้นดูเหนือกว่าแก๊งแดนเซอร์ที่มีสี่คนด้วยซ้ำ

- พัก กับ เฮอร์เมีย

ลูกค้าคู่แรกที่พัคพยายามจูงใจให้เข้ามาที่ร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) เพื่อที่จะทำให้บอสภูมิใจว่าสามารถหาลูกค้าเข้าร้านได้ แต่ด้วยความผิดพลาดของพัคเลยทำให้เฮอร์เมียโดนปฏิเสธความรักจากแฟนของเธอไลแซนเดอร์

- พัก กับ ไลแซนเดอร์

ลูกค้าคู่แรกที่พัคพยายามจูงใจให้เข้ามาที่ร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) เพื่อที่จะทำให้บอสภูมิใจว่าสามารถหาลูกค้าเข้าร้านได้ และบอสก็ได้สั่งให้ทำภารกิจของค้ำคืนนี้แต่ดันทำพลาด จึงทำให้ไลแซนเดอร์ต้องรับเคราะห์ไปแทน โดยการโดนสลักคู่

- พัก กับ เฮเลน่า

ลูกค้าที่ตามเฮอร์เมียและไลแซนเดอร์เข้ามา แต่ด้วยความผิดพลาดของพัค ทำให้เธอสมหวังในความรักกับดิมิเทรียสเพียงชั่วคืน

- พัก กับ ดิมิเทรียส

ลูกค้าที่ตามเฮอร์เมียและไลแซนเดอร์เข้ามา แต่ดันมาพบกับความผิดพลาดของพัค ทำให้เค้าโดนไลรักจากไลแซนเดอร์ และไม่สมหวังกับสิ่งที่เข้ามาตามหาคือเฮอร์เมีย

3.2.2 กระบวนการเตรียมตัวก่อนการแสดง (Pre-Production)

3.2.2.1 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)

(1) การเตรียมตัวของตัวละคร

1.1) *ขั้นตอนที่ 1* เริ่มต้นจากผู้ศึกษาทั้งหมด อ่านบทละครตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องร่วมกัน แล้วนำกลับไปวิเคราะห์ตัวละครทั้งหมดอีกครั้งอย่างละเอียด และนำข้อมูลการ

วิเคราะห์ของแต่ละตัวละคร กลับมาพูดคุยและแสดงความคิดเห็นร่วมกันเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันทั้งนักแสดงและผู้กำกับเป็นการแลกเปลี่ยนการวิเคราะห์ตัวละครอื่น ๆ ทำให้นักแสดงแต่ละคนได้รับรู้ข้อมูลตัวละครอื่น ๆ นอกเหนือจากตัวละครที่ตนเองได้รับ เพื่อต่อยอดให้ผู้ศึกษาเข้าใจและสวมบทบาทในการเป็นตัวละครออกมาได้อย่างเต็มที่

1.2) *ขั้นตอนที่ 2* เริ่มเตรียมเครื่องมือของนักแสดงให้พร้อมที่จะทำการซ้อม เช่น ร่างกาย จิตใจ เสียง สมาธิ เป็นต้น ดังนั้นผู้กำกับจึงเริ่มต้นด้วยกิจกรรมละลายพฤติกรรม เพื่อให้ให้นักแสดงทุกคนทำงานร่วมกันได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ เข้าใจกันและกันมากขึ้น และเริ่มทำแบบฝึกหัดสำหรับแต่ละตัวละครที่แตกต่างกันไป รวมถึงการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมจากที่อาจารย์ได้สอนในรายวิชา INDIVIDUAL PROJECT (PFA 428) เพื่อค้นหาและสร้างคาแรคเตอร์ตัวละครให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ความต้องการตัวละครว่าต้องการอะไร จะต้องทำอะไรและใช้วิธีการใด เพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการนั้น

(2) กระบวนการซ้อมช่วงที่ 1 (30%)

เริ่มต้นกระบวนการจากการให้นักแสดงทุกคนอ่านบทละครร่วมกัน และช่วยกันแสดงความคิดเห็นหรือวิเคราะห์บทร่วมกันทั้งเรื่อง และชมละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream ฝันกลางคืนฤดูร้อน ในรูปแบบและเวอร์ชันต่าง ๆ ร่วมกันทั้งโปรดักชั่น ซึ่งรูปแบบและเวอร์ชันที่ได้นำมาศึกษา ได้แก่

รูปแบบคลิปวิดีโอที่ศักรละครเวที

- A Midsummer Night's Dream 2019 จัดทำโดย National theater

รูปแบบภาพยนตร์

- A Midsummer Night's Dream 1999 ตำนานผกากรักบรรลือโลก กำกับ

โดย Michael Lynn Hoffman

เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาตัวละคร โดยการนำข้อมูลทั้งหมดมาต่อยอด และร่วมกันวิเคราะห์โครงเรื่องทั้งหมดเพื่อให้เข้าใจกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่อง และหาความต้องการของตัวละครที่เกิดขึ้นในแต่ละสถานการณ์นั้น ๆ พร้อมทั้งให้นักแสดงได้ออกความคิดเห็นรายละเอียดต่าง ๆ ร่วมกัน หลังจากนั้นจึงร่วมกันสรุปผล เพื่อให้นักแสดงทุกคนเข้าใจตรงกันและมองเห็นภาพรวมไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด

เมื่อนักแสดงทุกคนเข้าใจ และเห็นภาพรวมตรงกัน จึงมีการทำเวิร์คช็อป (Workshop) ระหว่างนักแสดงและนักแสดงด้วยกัน เพื่อหาความต้องการ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร และสร้างภูมิหลังให้กับตัวละคร เพื่อให้ให้นักแสดงเข้าใจและนำความรู้สึกที่เกิดขึ้นไปต่อยอดในเรื่องได้ ซึ่งมีกระบวนการทำกิจกรรม หรือ การเวิร์คช็อป (Workshop) มีดังนี้

1. สร้างสถานการณ์ให้ตัวละครได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน
2. ฝึกการสร้างสรรค์พฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครโดยการให้นักแสดงจินตนาการ และสร้างบุคลิกของตัวละคร
3. การเขียนอย่างอิสระ (Free writing) ให้นักแสดงเล่าเรื่องต่าง ๆ ในฐานะตัวละคร โดยการเขียนลงในกระดาษ
4. ทำภูมิหลังตัวละคร โดยการสร้างสถานการณ์นอกเหนือจากบท มาให้นักแสดงได้ตัดสินใจ (improvise)

(3) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)

การส่งความคืบหน้าครั้งที่ 1 ของกลุ่มผู้ศึกษาได้เลือกฉาก อารัมภบทจนถึงฉากที่สามของเรื่อง ซึ่งเป็นฉากเปิดเรื่อง จุดเริ่มต้นของการเกิดปัญหาความรักวุ่นวายของทั้งสี่ตัวละคร เฮอร์เมีย ไลแซนเดอร์ เฮเลน่า และดิมิทริส ไปจนถึงการปรากฏตัวของโอเบรอนและทิทานีที่ทะเลาะกัน เห็นจุดขัดแย้งของตัวละครทั้งสอง เป็นเหตุให้โอเบรอนวางแผนกลั่นแกล้งทิทานี เพื่อให้ทิทานีลืมคนรักเก่าให้ได้ เหตุนี้เองจึงกลายเป็นจุดเริ่มต้นของการผิดฝา สลับคู่ และความ วุ่นวายภายในค่ำคืนที่ร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams)

(4) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)

กลุ่มผู้ศึกษาตั้งใจทำออกมาอย่างเต็มที่ แต่ด้วยความไม่เข้าใจของคณะผู้ศึกษาทั้งหมด จึงทำให้ผลลัพธ์ที่ออกมานั้นต่างออกไปจากสิ่งที่ตกลงและคุยร่วมกันกับทั้งคณะผู้ศึกษาทั้งหมดเอง และอาจารย์ ซึ่งเกี่ยวกับเนื้อหาการให้ข้อมูลตัวละคร และจุดขัดแย้งของตัวละคร จนไปถึงการแสดงของนักแสดง ทำให้ผลลัพธ์ที่ออกมาตัวละครทั้งหมดมีความไม่สมจริงมากเกินไป ทำให้ความต้องการของตัวละครเลือนหายไป และไม่เกิดความจริงภายในของตัวละครให้ปรากฏออกมาในการแสดงเลย ทำให้ดูคล้ายกับการเล่นลิเก ที่เป็น

การแสดงโดยเน้นกายภาพภายนอก ซึ่งจากการตกลงร่วมกันตัวละครควรมีความเป็นมนุษย์ และสมจริงแบบมนุษย์ธรรมดาบนโลก จึงทำให้คณะผู้ศึกษาทั้งหมด ได้รู้ถึงปัญหาการไม่เข้าใจและเข้าใจผิดต่อบทละคร ต่อการแสดงออกของตัวละคร คณะผู้ศึกษาจึงได้รวบรวมความคิดเห็นของอาจารย์เพื่อนำไปแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นและทำให้ความรู้สึกภายใน ความคิด ความต้องการของตัวละครแข็งแกร่งขึ้น โดยการเข้าใจเนื้อเรื่องอย่างถ่องแท้ เพื่อจะได้แสดงออกมาได้ตรงเนื้อหาและมีความสมจริงอย่างที่ควรจะเป็น โดยมีการสรุปปัญหา ข้อเสนอแนะ และแนวทางการแก้ไข ดังนี้

ชื่อผู้ศึกษา	ตัวละคร	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	แนวทางการแก้ไข
นางสาวเวณิดา ลอยวัฒนกุล	เฮอร์เมีย	เลือกใช้วิธีการแสดงได้ไม่เหมาะสม ทำให้เหมือนเป็นงานโชว์มากกว่าแสดง เนื่องจากนักแสดงเลือกแสดงที่ตอบรับกับคนดู รวมไปถึงการแสดงออกทางท่าทางเยอะกว่าการแสดงออก ความรู้สึกข้างใน	ทำความเข้าใจกับแนวทางของบทละครอย่างละเอียด แล้วเปลี่ยนไปเลือกใช้วิธีการแสดงให้เหมาะสมกับแนวของบทละคร ตามหาความจริง ความต้องการและความเดือดร้อนของตัวละครด้วยการวิเคราะห์บทให้ดี แล้วจึงแสดงความรู้สึกจริงๆ ออกมา
นายวงศ์วุฒม์ วิธานธำรง	ไลแซนเดอร์	โดนแก้จากครู ให้แก้แนวทางการแสดงของตัวละคร การแสดงออก การพูด การเข้าหาคนหาตัวเลือกในการปฏิบัติกับตัวละครอื่นๆ หรือเรียกง่ายๆว่า โละ	ได้มีกัรทำความเข้าใจบทใหม่อีกรอบ เพื่อหาทางการแสดงออกของตัวละคร และการพูดบท รวมถึงการวิเคราะห์ลักษณะนิสัยตัวละคร และหากายภาพของตัวละคร
นางสาวอวาภูมิ บาเกาะ	เฮเลน่า	มีการแสดงออกที่เน้นไปทางลักษณะกายภาพภายนอก สเทมือนเป็นการตั้งใจบอกผู้ชม	ผู้ศึกษาได้กลับมาทบทวนและวิเคราะห์บทละครใหม่อีกครั้ง เพื่อทำความเข้าใจ

		<p>โดยตรง หรือตั้งใจแสดงเพื่อให้ผู้ชมได้รับความสนุก และต้องการให้ผู้ชมตกลงกับสถานการณ์หรือการกระทำของตัวละครมากจนเกินไป ทำให้บางครั้งขาดการเชื่อมต่อหรือรับส่งกันระหว่างคู่แสดง และการอยู่กับสถานการณ์ตรงหน้า ยังไม่มากเท่าที่ควรจะเป็น จากที่กล่าวมาข้างต้น เมื่อผู้ศึกษาตั้งใจแสดงออกทางลักษณะภายนอกมากจนเกินไป ยังทำให้ขาดความรู้สึกภายในของตัวละคร หรือความจริงจากตัวละคร เป็นเหตุให้ตัวละครดูไม่เดือร้อนกับปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่อง ส่งผลให้ภาพรวมของเรื่องดูไม่สมจริง และต้องทำการบ้านเพิ่มเติมเรื่องอายุของตัวละคร ที่ยังแสดงออกมาแล้วดูเด็กกว่าอายุตัวละครในเรื่อง</p>	<p>อย่างละเอียดถี่ถ้วนว่า จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ตัวละครรู้สึกอย่างไร ต้องการอะไร หรือพูดประโยคนี้อะไรเพื่อสิ่งใด โดยการวิเคราะห์ข้อความ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม และทำการบ้านกับภูมิหลังของตัวละครมากยิ่งขึ้น เพื่อให้กลุ่มผู้ศึกษาได้เข้าใจวิธีคิดหรือการกระทำของตัวละคร และนำมาต่อยอดในการแสดง อีกทั้งยังเพิ่มเติมสถานการณ์ก่อนหน้า นอกเหนือจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง เพื่อให้ผู้ศึกษาเข้าใจถึงปัญหาหรือสิ่งที่ตัวละครกำลังเดือร้อนอยู่มากยิ่งขึ้น และทำให้มีอารมณ์ที่ต่อเนื่องกันไม่ขาดเป็นตอน ๆ แม้ว่าจะถูกขึ้นด้วยฉากอื่นก่อนก็ตาม</p>
นายธีมา ธาดาประทีป	ดิมิเทรียส	<p>ตัวผู้ศึกษาใช้กายภาพ และเอนจี้ที่สิ้นในการแสดง มากกว่าความรู้สึก ทำให้ตัวละครไม่ค่อยมีความจริง นอกจากนี้ยังตั้งใจทำหน้าที่ของตัวละครมากจนเกินไป จนไม่อยู่กับคู่แสดง ทำให้แสดงได้ไม่เป็นธรรมชาติ และยังคงไม่เข้าถึงบทบาท</p>	<p>ตัวผู้ศึกษาเริ่มจากการกลับมาดูวิเคราะห์ตัวละคร เพื่อที่จะหาคาแรคเตอร์ บางส่วนมายึดเกาะในการแสดง ฝึกซ้อมอยู่กับคู่แสดง โดยยึดคำว่ารู้สึกก่อนค่อยเล่น ในส่วนเอนจี้นักแสดงลองปรับลดเพื่อหาจุดที่เหมาะสมกับสถานการณ์และคู่แสดง</p>

<p>นางสาววิรัชญา สนวน ฉิมพลี</p>	<p>โอเบอร์อน</p>	<p>ยังหาความสมจริงในตัวละครไม่ เจอทางด้านของกายภาพและ ลักษณะภายนอกทำให้แสดง ออกมาไม่ชัดเจนเท่าที่ควร ใน สวนของโชว์ยังคงไม่มีอาชีพและ ต้องพัฒนาเพิ่ม</p>	<p>กลับมาทำการวิเคราะห์ตัว ละครเพิ่มว่าจะต้องแสดง ออกไปในแนวทางไหน และ ทำความเข้าใจเพิ่มเติม ส่วน การโชว์ค้นคว้าศึกษา จาก แดรีควีน (Drag Queen) และนางโชว์ โดยการไม่ ศึกษาจริงจากผู้ที่ทำอาชีพ นั้น เพื่อให้ได้เห็นภาพและ นำมาต่อยอด</p>
<p>นางสาวแพรวพลอย หมีเทพ</p>	<p>ทิทาเนีย</p>	<p>สามารถแสดงออกมาได้แตกต่าง จากโอเบอร์อนมากกว่านี้ ผู้ชมควร ที่จะได้รับสารของของตัวละครได้ เร็ว และรู้สึกตามตัวละครแต่ ตอนนี้แสดงออกมามีความเป็นเด็ก มากจนเกินไปและตึงเครียดมาก เกินไป จนทำให้ความต้องการ ข้อมูล และอารมณ์ของตัวละคร เลือนรางหายไปจนผู้ชมไม่เข้าใจ เรื่องราว ไม่เกิดความรู้สึกร่วม อีกทั้งช่วงการแสดงโชว์ในร้าน หรือการเต้น ยังไม่สามารถแบ่ง ช่วงได้ชัดเจน ว่าช่วงไหนคือ การ โชว์ ช่วงไหนคือ การแสดง เพราะยังขาดความชัดเจนของตัว ละครอยู่ การที่ตัวละครต้อง มองเห็นคนรักเก่ากลับมาทำให้ โชว์ผิดพลาดแล้วล้มไป ดังนั้น ช่วงโชว์ก่อนที่ทิทาเนียจะ ผิดพลาด ควรเป็นโชว์ที่มีความ เป็นมืออาชีพ และสร้างความตื่น</p>	<p>พยายามคิดถึงบรรยากาศ ของเรื่อง การแสดงออกที่ มากขึ้น รู้สึกให้เยอะ และเร็ว ขึ้น เป็นความจริงจังที่ไม่ จริงจัง แม้ประเด็นของตัว ละครที่พูดอยู่จะเป็นเรื่อง เคร่งเครียดก็ตาม ก็ไม่ควร แสดงออกถึงความเครียดนั้น จนตึงเกินไป อย่าลืมความ ผ่อนคลาย ตกขบขันกับสิ่ง ที่ตัวละครมี ไม่ว่าจะจาก ความเป็นเด็ก ความมอแง เอาแต่ใจ ผู้ชมจะรู้สึกตลก ขบขันตามความขัดแย้งของทิ ทาเนียที่เป็นผู้หญิงทรงเสน่ห์ มีอำนาจ แต่กลับมอแง เป็นเด็กต่อหน้าโอเบอร์อน ใน ส่วนการแบ่งช่วงโชว์กับการ แสดงในละคร ยังต้องฝึกฝน การเต้นให้มีความเป็นมือ อาชีพเพิ่มขึ้น และแสดงออก</p>

		ทำให้ผู้ชมมากกว่านี้ เมื่อถึงช่วงที่ที่ทาเนี่ยต้องผิดพลาดทำโชว์ล้มจะได้ชัดเจนขึ้น และทำให้ผู้ชมรู้สึกร่วมตามมากขึ้น	ถึงความรู้สึก และคิดถึงคนรักเก่าออกมาให้ชัดเจนมากกว่านี้
นายพาทิศ พันศิริพัฒน์	พัก	มีความเล่นแบบเน้นลักษณะภายนอก ความต้องการของตัวเองละครไม่ชัดเจน และดูไม่จริง เล่นละครแบบ over acting ทำให้สิ่งที่ออกมาบนเวทีนั้น ดูไม่มีความเป็นมนุษย์ ดูเป็นตัวละครที่ไม่ชัดเจน	วิเคราะห์บทละครอีกครั้งให้เข้าใจถึงบทละคร ให้นำความต้องการเข้ามาในฉาก และลดการเล่นแบบ over acting ทำให้ดูกลายเป็นมนุษย์ปกติมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 3.6 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) ด้านการแสดง

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.2.2.2 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)

(1) การเตรียมตัวของตัวละคร

เนื่องจากจุดประสงค์ของการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) ภายใต้งานเทศกาลปล่อยผี ประจำปี พ.ศ. 2565 เกิดขึ้นเพื่อสร้างมวลรวมภายในคณะผู้ศึกษาและเป็นการประชาสัมพันธ์หรือโปรโมท (Promote) เทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ประจำปี 2565 ที่จะเกิดขึ้นในเดือนมีนาคม จึงทำให้คณะผู้ศึกษาทั้งหมด อาทิ ผู้กำกับ นักแสดงและทีมออกแบบ ร่วมกัน ประชุม ปรึกษาหารือ จนสามารถสรุปได้ว่า คณะผู้ศึกษาทั้งหมดจะนำเสนอการแสดงในรูปแบบตัวอย่างละครเวที โดยเริ่มจากการเขียนบทละครขึ้นใหม่จากบทต้นฉบับ สำหรับการโปรโมท (Promote) ในเทศกาลนี้โดยเฉพาะ โดยการแสดงจะมีระยะเวลาการแสดงไม่เกิน 10 นาที นักแสดงจึงต้องเตรียมเครื่องมือของนักแสดงให้พร้อมตลอด ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย จิตใจ เสียง สมาธิ อีกทั้งนักแสดงยังทำแบบฝึกหัดสำหรับตัวละครของแต่ละคน เพื่อจะได้แสดงคาแรคเตอร์ของแต่ละตัวละคร ให้ออกมากระชับ และชัดเจนในการแสดงมากยิ่งขึ้น

โดยทำการวิเคราะห์ตัวละครทุกตัวละครต่อยอดจากการส่งความคืบหน้าที่ 1 (30%) อย่างละเอียดใหม่อีกครั้ง และพยายามรวบรวม มงหาสถานการณ์นอกเหนือจากในบทละครที่สามารถเกิดขึ้นได้กับตัวละคร เพื่อผู้ศึกษาจะได้เข้าใจบุคลิกภายนอก ภายใน ภูมิหลัง ความต้องการของตัวละครทุกตัวละครได้อย่างชัดเจน ถ่องแท้กว้างมากขึ้น และผู้ศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาทักษะต่าง ๆ เพื่อที่จะสามารถสวมบทบาทในการเป็นตัวละครออกมาได้ดียิ่งขึ้น

ทักษะที่ผู้ศึกษาต้องพัฒนาเพิ่มเติม นั่นคือ ทักษะการเต้น เนื่องจากในการแสดงละครเวทีเรื่อง A Midsummer Night's Dream คีร์รอนสลักรัก นักแสดงที่รับบทโอเบรอน และทิทาเนียจะต้องรับบทบาทเป็นแดรกควีนให้เรื่อง ซึ่งจำเป็นจะต้องมีความเป็นมืออาชีพในการแสดงโชว์ จึงต้องฝึกทักษะเต้นเพิ่มเติม

นอกจากทักษะการเต้นแล้ว นักแสดงที่รับบท โอเบรอน และทิทาเนียยังต้องเตรียมร่างกาย โดยการออกกำลังกาย เพื่อสร้างกล้ามเนื้อ ฝึกการใส่รองเท้าส้นสูง เนื่องจากจำเป็นต้องใส่ตลอดทั้งการแสดง อีกทั้งผู้ศึกษาทั้งสองคน ยังต้องฝึกฝนการร้องเพลง โดยไม่เปล่งเสียงหรือที่เรียกว่า ลิปซิงค์ (Lip sync) ฝึกฝนการหายใจ การจับคำให้ตรงกับเนื้อเพลง และวิเคราะห์บทเพลงให้เข้าใจความหมาย เพื่อทำให้เข้าถึงอารมณ์ให้ได้มากที่สุด ทั้งนี้ก็เพื่อให้การแสดงโชว์ออกมามีพลัง มีความเป็นมืออาชีพตามแบบที่แดรกควีนควรจะเป็น และการแสดงโชว์ที่เป็นส่วนสำคัญในการสร้างสีสันของเรื่องนั้นสามารถสร้างความอรรถรสเกิดความบันเทิงและสมบูรณ์แบบได้มากที่สุดให้แก่ผู้ชม

(2) กระบวนการซ้อมช่วงที่ 2 (50%)

หลังจากการประชุม ปรึกษาหารือกันของคณะผู้ศึกษาทั้งหมดและได้ข้อสรุปในการเขียนบทละครใหม่จากบทต้นฉบับ โดยมีระยะเวลาการแสดงไม่เกิน 10 นาที คณะผู้ศึกษาทั้งหมดจึงแยกย้ายกันไปมองหาไอเดีย (Idea) ในการนำมาเขียนบทละครนักแสดงก็เช่นกัน

โดยเริ่มจากการเวิร์คช็อป (Workshop) ค้นหากิจกรรมหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากที่ปรากฏในบทเดิมและสามารถเกิดขึ้นกับตัวละครได้ ซึ่งนักแสดงทั้ง 7 คน จะสลับช่วยกันสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ อาทิเหตุการณ์จุดเริ่มต้นความรัก

ของเซอร์เมีย ไลแซนเดอร์ เฮเลน่า ดิมิเทรียส เหตุการณ์ก่อนโอเบรอน ทิทาเนียจะเปิดร้าน
เดอะ ดรีมส์ (The Dreams)

จากการทำเวิร์คช็อป (Workshop) นี้ คณะผู้ศึกษาจึงมีความเห็น
ร่วมกันว่า พวกเราควรดึงจุดขายการแสดงโชว์ของโอเบรอนและทิทาเนีย ความวุ่นวายของ
การผัดผา สลับคู่ของทั้ง 4 ตัวละคร และการมีเครื่องตี๋มฮาร์ท ออฟ ดรีม (Heart of Dream)
เป็นตัวกลางสำคัญ ซึ่งความพิเศษที่แตกต่างจากบทเดิมคือ ฝั่งของร้านเดอะ ดรีมส์ (The
Dreams) จะมีการบอกเล่าเหตุการณ์ เบื้องหลังก่อนเริ่มการแสดงโชว์ของโอเบรอน ทิทาเนีย
ว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง รวมถึงการแสดงโชว์ที่อยู่ภายใต้ธีม BDSM (B : Bondage คือ
พันธนาการ D : Discipline คือ การลงโทษ S : Sadism คือ มีความสุขจากการทำร้ายผู้อื่น
M : Masochism) ฝั่งตัวละครคู่รักทั้ง 4 คน จะเล่าเกี่ยวกับความสัมพันธ์และความขัดแย้ง
ทั้งหมดผ่าน 1 ประโยคสำคัญที่บ่งบอกความต้องการสูงสุดของตัวละคร ประกอบกับการ
เคลื่อนไหวร่างกาย (Movement) เพื่อเล่าถึงการผัดผา สลับคู่แทนการใช้บทสนทนา

ซึ่งการซ้อมในช่วงแรกได้มีการแบ่งออกเป็นสองทีม คือ 1. ทีมคู่รัก
ประกอบด้วยตัวละครคู่รัก 4 คนและพัก 2. ทีมโชว์เพลง Crazy in Love ประกอบด้วยโอเบ
รอนและทิทาเนีย ทั้งนี้เนื่องจากการมีนักแสดงค่อนข้างเยอะและมีการเล่าเรื่องเป็น 2 ฝั่ง คือ
ฝั่งร้านเดอะ ดรีมส์ และฝั่งคู่รัก ผู้ศึกษาจึงเลือกวิธีการแบ่งทีมซ้อม เพื่อลดการใช้ระยะเวลาที่
มากเกินไป และเปล่าประโยชน์ให้ได้มากที่สุด ทำให้ในการซ้อมช่วงที่ 2 จึงเป็นการซ้อมเพื่อ
เชื่อมทั้งหมดให้เข้าด้วยกัน โดยเน้นไปที่ความต่อเนื่อง และความลื่นไหลในการแสดงและ
บอกเล่าเรื่องราว

โดยในระหว่างการซ้อมได้มีอาจารย์ในสาขาวิชามาช่วยให้คำแนะนำ
และปรึกษาในแต่ละด้าน ประกอบด้วย อาจารย์ ดร.เศรษฐ์สิริ นรินทร์ เสนอแนะในการเล่า
ภาพรวมของเรื่อง อาจารย์ ดร.ธัญญรัตน์ ประดิษแทน เสนอแนะในเรื่องความสัมพันธ์ของตัว
ละคร อาจารย์ ดร.ธนะวัฒน์ กุลพิศาล เสนอแนะในเรื่องของการเคลื่อนไหวร่างกาย
(Movement) และโชว์เพลง Crazy In Love และ อาจารย์ดร.สทาศัย พงษ์หิรัญ เสนอแนะใน
เรื่องจังหวะและความตลกขบขันในการแสดง

(3) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)

กลุ่มผู้ศึกษาได้ทำการเขียนบทละครใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับเทศกาลปล่อยผี ประจำปี 2565 ซึ่งบทละครที่เขียนใหม่นั้นจะทำออกมาในรูปแบบของตัวอย่างละครเวที เพื่อให้ผู้ชมสนใจมาดูละครเวทีเต็มเรื่องในงานเทศกาลศิลปะแสดงนิพนธ์ ประจำปี 2565 ดังนั้นกลุ่มผู้ศึกษาจึงได้เลือกนำเสนอเรื่องราว ดังต่อไปนี้

1. เริ่มต้นด้วยฉากเปิดตัวของร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) โอเบอร์อน ทิทาเนีย และพัคพูดถึงการเตรียมตัวของโรว์ในคืนนี้เพื่อให้ผู้ชมได้เห็นคาแรคเตอร์และความต้องการของตัวละคร และยังได้รู้ถึงสถานที่ที่จะเกิดเรื่องราวทั้งหมดของเรื่องนี้ผ่านการสนทนาของตัวละครทั้ง 3 คน
2. ฉากเปิดตัวของตัวละครฝั่งคู่รักทั้ง 4 คน โดยมีพัค ทำหน้าที่แนะนำตัวละครเฮอร์เมีย ไลแซนเดอร์ เฮเลน่าและดิมิเทรียส โดยทั้ง 4 คนจะพูดถึงความต้องการสูงสุดของตัวละครเพียงแค่ 1 ประโยคและหลังจากนั้นก็เห็นถึงความวุ่นวายของการผัดผา สลับคู่ การโดนมนต์สะกดจากเครื่องตีฮาร์ทออฟ ดรีม (Heart of Dream) ผ่านการเคลื่อนไหวร่างกาย (Movement)
3. ต่อด้วยฉากโชว์การแสดงในร้านของโอเบอร์อนและทิทาเนียที่ร้อนแรงเหมือนธีม (Theme) ร้านคือ BDSM (B : Bondage คือ พันธนาการ D : Discipline คือ การลงโทษ S : Sadism คือ มีความสุขจากการทำร้ายผู้อื่น M : Masochism) ซึ่งถือว่าเป็นอีก 1 การแสดงสำคัญของบทละคร A Midsummer night's dream ฉบับแปลกใหม่ที่ผู้ศึกษาตั้งใจนำเสนอออกมา
4. ปิดท้ายเรื่องราวด้วยพัค ที่กลับมาตั้งคำถามกับคนดูด้วยบทกลอน เพื่อเป็นการให้คนดูได้คิดต่อและรู้สึกน่าสนใจ อยากกลับมาดูละครเวทีเต็มเรื่องในเทศกาลศิลปะแสดงนิพนธ์ ช่วงเดือนมีนาคมอีกครั้ง โดยจากเรื่องราวทั้งหมดจะให้เห็นตัวละครในมุมต่าง ๆ ของตัวละคร และหน้าที่ในเรื่อง ดังนี้

ตัวละคร	สิ่งที่ผู้ชมจะได้เห็น
เฮอร์เมีย	ผู้ชมจะได้เห็นถึงความเป็นสาวแกร่งที่ยึดมั่นในความรักของตัวเอง ได้รู้ว่าเธอต้องการแต่งงานกับไลแลนเดอร์ หนีการแต่งงานกับดิมีเทรียส และยังมีอาการพลอใจให้กับ เฮเลน่า และดิมีเทรียส โดยเกิดจากฤทธิ์ของเครื่องดื่มฮาร์ทออฟดรีม (Heart of Dream)
ไลแลนเดอร์	ผู้ชมจะได้เห็นถึงความเป็นผู้นำของเขา ได้รู้ถึงความต้องการพาเฮอร์เมียหนี ความไม่ถูกกับดิมีเทรียส แต่กลับพลอใจให้ดิมีเทรียส และเฮเลน่า โดยเกิดจากฤทธิ์ของเครื่องดื่มฮาร์ทออฟดรีม (Heart of Dream)
เฮเลน่า	ผู้ชมจะได้เห็นความคลั่งรักของเธอที่มีต่อดิมีเทรียส และความต้องการช่วยให้เฮอร์เมียเพื่อนเธอหนีไปกับไลแลนเดอร์ได้สำเร็จ แต่แล้วก็มีช่วงให้เธอได้สมหวังกับ ดิมิเทรียส และหลงรักไลแลนเดอร์กับเฮอร์เมีย โดยเกิดจากฤทธิ์ของเครื่องดื่มฮาร์ทออฟดรีม (Heart of Dream)
ดิมีเทรียส	ผู้ชมจะได้เห็นความมีมาด ความมธุละลุของเขา ความต้องการที่จะให้เฮอร์เมียกับเขาให้ได้ ความไม่ชอบหน้ากับไลแลนเดอร์ และต้องการสลัดเฮเลน่าที่คอยเกาะเกาะเขาให้หลุด แต่ก็จะมีจังหวะที่สมหวังกับเฮอร์เมีย และหลงรักเฮเลน่ากับไลแลนเดอร์ โดยเกิดจากฤทธิ์ของเครื่องดื่มฮาร์ทออฟดรีม (Heart of Dream)
โอเบรอน	ผู้จะได้ถึงการเป็นเจ้าของร้านในแบบโอเบรอน ที่จะคอยวางแผน คอยคุมลูกค้าให้ร้านออกมาดีที่สุดใน รวมถึงจะได้เห็นความขัดแย้งของโอเบรอนที่มีต่อทิทาเนีย แผนการ กลั่นแกล้งทิทาเนีย และการแสดงโชว์เพลง Crazy in Love ในแบบของแดร์กควีน (Drag Queen) ในอิมิ BDSM อีกด้วย
ทิทาเนีย	ผู้จะได้ถึงการเป็นเจ้าของร้านในแบบทิทาเนีย ที่มีความอสังการ และความมั่นใจในตัวเองแบบสาวเซ็กซี่ (Sexy) รวมถึงจะได้เห็นความขัดแย้ง ความเชื่อมั่นในตัวเองสูงภายใต้รอยใจของทิทาเนียที่มีต่อโอเบรอน และการแสดงโชว์เพลง Crazy in Love ในแบบของแดร์กควีน (Drag Queen) ในอิมิ BDSM อีกด้วย
พัค	ผู้ชมจะได้เห็นพัค ลูกน้องคนสนิทของโอเบรอน ที่นำเครื่องดื่มฮาร์ทออฟดรีม (Heart of Dream) ไปใช้เที่ยวเล่น สนุกสนาน ทำให้คูรักทั้ง 4 คน ผิดฝาลับคู่จนกลายเป็นความวุ่นวาย ความพิเศษของพัค คือ จะเป็นตัวละครตัวเดียวที่มีการใช้คำบอกเล่าผ่านบทกลอนมาเสริมในการดำเนินเรื่องด้วย

ตารางที่ 3.7 : สิ่งที่ผู้ชมจะได้นักแสดงในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)

ที่มา : ผู้ศึกษา

(4) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)

โดยมีการสรุปปัญหา ข้อเสนอแนะ และแนวทางการแก้ไข ดังนี้

ชื่อผู้ศึกษา	ตัวละคร	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	แนวทางการแก้ไข
นางสาวเวณิตา ลอยวัฒนกุล	เฮอร์เมีย	ภาพรวมของการแสดงดีขึ้นและมา ถูกทางแล้ว แต่มีปัญหาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเฮอร์เมีย กับไลแซนเดอร์ดูไม่เป็นคู่รักกัน เท่าไร และกลายเป็นว่าเหมือน เฮอร์เมียจะเป็นฝ่ายนำมากกว่า ไลแซนเดอร์	กลับมาวิเคราะห์ตัวละครอีกครั้ง ปรึกษาหารือกับนักแสดงอีกคน รวมถึงผู้กำกับให้เข้าใจตรงกัน เพิ่ม การทำเวิร์คช็อป (Workshop) กับ คู่แสดงให้มากกว่านี้ เนื่องจากคู่ แสดงยังมีความไม่เข้าใจ คาแรคเตอร์ของตัวเอง รวมถึงไม่ กล้าที่จะเล่นบทคู่รัก ดังนั้นการทำ เวิร์คช็อป (Workshop) จะช่วย ละลายพฤติกรรมของทั้งคู่ และทำ ให้ง่ายต่อการเข้าใจคาแรคเตอร์ ความรู้สึก เมื่อเข้าใจแล้วจึงนำไป ต่อยอดใช้ในการแสดง
นายวงศ์วุฒม์ วิชาณ ธำรง	ไลแซนเดอร์	-หาตัวเลือกการแสดงออกของตัว ละครในทางใหม่ๆ -ซ้อมบทและจำบท -มีการทำแสดงปล่อยผี	ได้มีการปรับบทให้เข้าปากตัวเอง มี การใช้การแสดงออกที่ดูสมจริงขึ้น นำการแก้ของครั้งแรกมาแก้ใหม่อีก
นางสาวอวาวิภา เกาะ	เฮเลน่า	เมื่อได้รับคำแนะนำจากคณะ อาจารย์ จากการส่งความคืบหน้า ครั้งที่ 1 (30%) ทำให้ผู้ศึกษาได้ นำมาปรับปรุงและแก้ไข โดยการ วิเคราะห์ตัวละครและบทละครให้ ละเอียดมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ส่งผล ให้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น ในแง่ของ การแสดงออก ที่มีความรู้สึก ภายในของตัวละครมากขึ้น ไม่ได้มี	ผู้ศึกษาได้นำวิธีการแสดงของช่วง การส่งความคืบหน้าครั้งที่ 1 (30%) และการส่งความคืบหน้าครั้งที่ 2 (50%) มาผสมเข้าด้วยกัน เนื่องจากครั้งที่ 1 ตัวละครมีการ แสดงออกทางกายภาพนอก หรือ จังหวะบางอย่างที่ตอบโต้กับ เรื่อง แต่ขาดความรู้สึกภายใน ส่วน ครั้งที่ 2 มีความจริงจกความรู้สึก

		<p>เพียงแค่การแสดงออกทางกายภาพภายนอกเท่านั้น แต่เมื่อกลุ่มผู้ศึกษาให้ความสำคัญกับการที่จะต้องแสดงออกทางความรู้สึกของตัวละครที่ต้องสมจริง ทำให้ตัวละครจริงจึงจนเกินไป และขาดสีสัน หรืออรรถรสบางอย่างหายไป เช่น จังหวะในการพูด เป็นต้น ซึ่งทำให้ภาพรวมยังไม่ตอบโจทย์กับ ประเภทละครที่เป็นสุขนาฏกรรม (romantic comedy) ที่ผู้ชมควรจะได้รับ ความสนุก หรือ เฟลิดเฟลินไปกับตัวละคร อีกทั้งผู้ศึกษา ได้พยายามปรับปรุงตนเอง โดยการอยู่กับคู่แสดงมากยิ่งขึ้น ทั้งการรับฟังคู่แสดงให้มากขึ้น และมีสมาธิให้อยู่กับสถานการณ์ตรงหน้า และได้นำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเทศกาลปล่อยผี เช่น ฟังก์ชั่นของตัวละคร หรือความรู้สึกจริงที่เกิดขึ้นจากตัวละคร มาต่อยอดในการแสดง</p>	<p>ภายในของตัวละคร แต่กายภาพภายนอกลดน้อยลง จึงนำข้อดีของทั้ง 2 ครั้ง มารวมกัน เพื่อให้ตัวละครมีการแสดงออกทางภาพนอกที่เหมาะสมกับเรื่อง และทำฟังก์ชั่นของตนเองได้อย่างชัดเจน แต่ก็มีความรู้สึกภายในของตัวละคร ที่เดือดร้อนกับสถานการณ์เช่นกัน และเพิ่มเรื่องการตอบสนองทันทีระหว่างคู่แสดง เพื่อให้ได้จังหวะที่เหมาะสมกับเรื่อง ไม่ยืดหรือจนเกินไป</p>
<p>นายธีมา ธาดา ประทีป</p>	<p>ติมิเทรียส</p>	<p>ในการส่งตัวอย่างละครในเทศกาลปล่อยผี ในภาพรวมได้รับคำชมถึงมวลและวิธีการเล่นบางส่วนที่มาถูกทางในบางส่วน แต่พอเอามาใช้ในเรื่องราวหลัก กลับไปยึดจากคอมเม้นในการส่ง 30% ทำให้ตัวผู้ศึกษาเกรงว่าคนดูจะไม่ความจริงของตัวละคร จึงยึดหลักความรู้สึกแล้วจึงเล่น ทำให้จังหวะการดำเนิน</p>	<p>ผู้ศึกษาลองตั้งโจทย์ใหม่กับวิธีแสดงออกโดยผสมผสานกับสิ่งที่ปรับมาจาก 30% โดยนอกจากจะรู้สึกก่อนค่อยเล่นยังต้อง รู้สึกเร็วและรู้สึกมาก เพื่อคงความจริงที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังต้องอยู่กับคู่แสดงให้มากปล่อยตัวสนุกไปกับสถานการณ์ เพื่อคงสีสันและอรรถรสเอาไว้</p>

		เรื่องซ้ำ นอกจากนี้สิ่งที่แสดงออกมายังมีความจริงมากเกินไปจนไม่เหมาะสมกับละครเรื่องนี้ จากเหตุที่กล่าวมาทำให้เรื่อง ขาดสีสันและอรรถรส	
นางสาววิรัชญา สวนฉิมพลี	โอเปรอน	ตัวละครแสดงความต้องการเพิ่มมากขึ้น แต่ยังใช้ท่าทางได้ไม่อิสระมากพอ ทำให้คาแรคเตอร์ดูแข็งและดูไปในบางครั้ง โชว์ดีซี้นมีความน่าดูมีอรรถมากขึ้นเห็นถึงคาแรคเตอร์ในช่วงที่ตัวละครต้องขึ้นโชว์เป็น แดร์ควีน (Drag Queen) แต่เรื่องการ ลิปซิงค์ยังเพิ่มให้ใหญ่ได้มากกว่านี้ ภาพรวมแสดงได้ละเอียดดีขึ้นและมาถูกทางแล้ว	กลับมาทำเวิร์คช็อป (Work shop) เพิ่มให้นักแสดงกล้าและเปิดกว้างในการใช้ร่างกายประกอบการแสดงมากขึ้นกว่าเดิม วิเคราะห์รายละเอียดของบทแต่ละประโยคอย่างละเอียด ปรับคาแรคเตอร์ภายในให้มีความเบาบางแต่แสดงออกอย่างนิ่งและใหญ่ขึ้น ในส่วนของโชว์ศึกษาดูคลิปวิดีโอในยูทูปเกี่ยวกับการลิปซิงค์ (Lip sync) และฝึกซ้อมกับเพลงเพิ่มเติม
นางสาวแพรวพลอย หมีเทพ	ทิทาเนีย	แสดงออกชัดเจนมากขึ้นกว่าการส่งครั้งแรก น่าเสียดาย ร่างกายท่าทางสอคล้องและไปด้วยกัน มีจริตจะกร้านความเป็นแดรกมากขึ้น แต่ในส่วนบทละครยังให้ข้อมูลเยอะเกินไปอยู่ จังหวะการสนทนาของตัวละครยึดเยื้ออยู่มาก ทำให้จังหวะไม่สม่ำเสมอ จนดูเหมือนเป็นคิ้ว ช่วงการโชว์ดีซี้นมาจากครั้งแรก มีเอนเนอจีดี แต่ยังไม่ค่อยสม่ำเสมอ ในส่วนความต้องการของตัวละครมีแล้วแต่ยังไม่ชัดเจน สามารถแสดงความต้องการที่ว่า ไม่สามารถลืมคนรัก	ควรออกกำลังเพื่อสร้างกล้ามเนื้อให้มากขึ้น การโชว์จะได้ลื่นไหล และมีพลังที่มากขึ้น ฝึกที่จะสบตาและเอนเตอร์เทนผู้ชมให้มากขึ้น แสดงความต้องการของตัวละครในชัดเจนมากขึ้น สามารถแสดงความต้องการของเธอแต่ใจของตัวละครที่มีต่อโอเปรอนกับคนรักเก่าได้มากกว่านี้ รักษาความสม่ำเสมอของจังหวะทั้งการโชว์และการสนทนา ทั้งนี้จะทำให้ตัวละคร มีมิติที่หลากหลายและน่าสนใจขึ้น

		เก่าได้มากกว่านี้ และสร้างกราฟความหนักเบาของตัวละครเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นตอนเจอคนรักเก่า หรือตอนงอแงใส่โอเบรอนได้อีก	
นายพาทิส พันศิริพัฒน์	พัค	เห็นถึงการมีความสุขที่ได้ทำภารกิจ คล่องแคล่วและเดินเรื่องไปได้ดี มีการทำงานกับจิ้งหะแต่สามารถฟังและทำให้ดีขึ้นได้อีก เสียงตะโกนเกินไปทำให้คนดูรู้สึกทรมานแทนนักแสดง	การทำงานกับดนตรีต้องฟังเยอะ ๆ และพยายามฟังดนตรีที่ใช้ในเรื่องบ่อย ๆ ให้เราสามารถรู้ถึงจังหวะและการจะพูดให้ตรงจังหวะกับดนตรี และปล่อยร่างกายและใจให้สบายได้มากกว่านี้ให้ดูไม่เกร็ง ให้ดูมีอิสระมากขึ้น ฟีกการใช้เสียงจากห้องมากกว่าจากคอ ฟีกการทำแบบฟีกหัด เช่น มา เม มี โม มู หรือ กระโดดแล้วพูดคำว่า ฮอบ

ตารางที่ 3.8 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) ด้านการแสดง
ที่มา : ผู้ศึกษา

3.2.2.3 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)

(1) การเตรียมตัวของตัวละคร

นักแสดงได้ปรับแก้ไขตามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้รับจากอาจารย์ระหว่างซ้อม ซึ่งปัญหาหลักส่วนใหญ่ของนักแสดงคือ นักแสดงสามารถถ่ายทอดความรู้สึกและความต้องการของตัวละครออกมาได้ดีแต่ยังขาดสีส่นและอรรถรส ซึ่งไม่ตอบโจทย์ความเป็นละครสุขนาฏกรรม นักแสดงทุกคนจึงแยกย้ายกันไปชมละครเวทีที่เรื่อง A Midsummer night's dream ในเวอร์ชันต่าง ๆ ทั้งรูปแบบภาพยนตร์และรูปแบบคลิปวิดีโอละครเวที เพื่อเป็นแนวทางในการแสดง ซึ่งรูปแบบและเวอร์ชันที่ได้นำมาศึกษาได้แก่

รูปแบบภาพยนตร์

- A Midsummer Night's Dream 1999 ตำนานผาภักดิ์บรรลือโลก กำกับโดย Michael Lynn Hoffman

- A Midsummer Night's Dream ปี 2017 กำกับโดย Casey Wilder Mott

รูปแบบคลิปวิดีโอละครเวที

- A Midsummer Night's Dream 2013 จัดทำโดย Shakespeare's Globe

- A Midsummer Night's Dream 2014 กำกับโดย Julie Taymor

- A Midsummer Night's Dream 2019 จัดทำโดย National theater

- A Midsummer Night's Dream 2020 กำกับโดย Col. Treant Stephens

หลังจากนั้นนักแสดงได้ออกความคิดเห็นรายละเอียดต่างๆ ร่วมกันและร่วมกันสรุปผล ซึ่งได้ข้อสรุปว่าดนตรีและจังหวะจะสามารถช่วยเพิ่มสีสันและอรรถรสให้กับละครได้มากยิ่งขึ้น ดังนั้นนักแสดงจึงได้มีการเริ่มทำงานกับดนตรีและจังหวะมากยิ่งขึ้น ไม่ใช่แค่นำดนตรีเข้ามาประกอบฉากเพียงเท่านั้น

นอกจากนี้นักแสดงได้มีการค้นหาการพัฒนาของตัวละครเพิ่มเติม เนื่องจากในการส่งความคืบหน้า (70%) นักแสดงบางคนจะมีซีนที่มินเมาจากการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ในร้านหรือต้องแสดงถึงการโดนต้อนมดสะกดจากเครื่องตีฮาร์ท ออฟ ดรีม (Heart of Dream) นักแสดงจึงได้ทำการวิเคราะห์ตัวละครในแต่ละสถานการณ์เพิ่มเติม เช่น สถานการณ์ที่เพิ่งเริ่มมินเมาจากเครื่องตีแอลกอฮอล์ สถานการณ์ที่มินเมาจากเครื่องตีแอลกอฮอล์ และสถานการณ์ที่โดนต้อนมดสะกดจากเครื่องตีฮาร์ท ออฟ ดรีม (Heart of Dream)

(2) กระบวนการซ้อมช่วงที่ 3 (70%)

จากความคิดเห็นของคณะอาจารย์ประจำสาขาวิชาในช่วงการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) กลุ่มผู้ศึกษาจึงนำกลับมาพัฒนาตัวละครและต่อยอดวิธีการแสดงออก ทั้งจังหวะในการแสดง และความรู้สึกภายในของตัวละคร นำมาปรับใช้ในเรื่องและฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง แต่ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ในช่วงเดือนธันวาคม ทำให้นายวงศ์วุฒม์ วิชานธำรงได้รับเชื้อโควิด 19 ส่งผลให้ต้องเลื่อนการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (70%) ออกไปอย่างไม่มีกำหนด และคณะผู้ศึกษาทั้งหมดจึงต้องการกักตัวอยู่ที่พักของตนเอง เพื่อลดความเสี่ยงจากเชื้อโควิด 19

จากเหตุการณ์นี้เองทำให้กลุ่มผู้ศึกษาเริ่มต้นวิธีการทำงานเข้าสู่การทำงานแบบออนไลน์ โดยการประชุมผ่านโปรแกรม zoom meeting เพื่อหาวิธีแก้ปัญหาและข้อสรุป เพื่อไม่ให้เวลาสูญเปล่า กลุ่มผู้ศึกษาจึงเลือกชมละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream ในเวอร์ชันต่าง ๆ ทั้งรูปแบบภาพยนตร์และรูปแบบคลิปวิดีโอที่ศัณละครเวทีที่รวบรวมไว้ศึกษาข้อมูลใหม่อีกครั้ง เพื่อวิเคราะห์ตัวละครอย่างละเอียดมากขึ้นยิ่งกว่าเดิม นำมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และหาวิธีการแก้ไขปัญหาการแสดงที่ผู้ศึกษายังไม่สามารถทำได้

ในช่วงต้นเดือนมกราคมคณะผู้ศึกษาทั้งหมด ได้กลับมาทำงานเพื่อส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) อีกครั้ง โดยเริ่มการฝึกซ้อมในหอนาฏลักษณะ และมีคณะอาจารย์ประจำสาขาวิชาเข้ามาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะตลอดทั้งการฝึกซ้อม ซึ่งการฝึกซ้อมในครั้งนี้ สร้างความกดดันให้กับกลุ่มผู้ศึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากไม่สามารถนำวิธีการแสดงที่ได้ปรึกษาหารือกันในช่วงกักตัวมาปรับใช้ในการแสดงบนเวทีจริงได้ ทำให้ผลลัพธ์ที่ออกมาไม่เป็นอย่างที่คาดการณ์และตั้งใจ อาทิ ภาพรวมบรรยากาศตึงเครียดเกินไป ผู้ชมไม่ได้รับอารมณ์ ความตลกขบขันจากเรื่อง การเชื่อมต่อในต่อละครสร้างความมึนงงให้กับผู้ชม ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องได้รับข้อมูลน้อยจน เกิดการตั้งคำถาม ความไม่สมเหตุสมผลของเรื่องและตัวละคร อีกทั้งการวางตารางการซ้อมของกลุ่มผู้ศึกษาไม่มีความสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการขาด ลา มาสาย ทำให้การซ้อมไม่มีประสิทธิภาพ

ด้วยสถานการณ์ของโปรดักชั่นเช่นนี้ คณะอาจารย์ประจำสาขาและกลุ่มผู้ศึกษาทั้งหมดจึงต้องทำการประชุมกันอย่างเร่งด่วนเพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหานี้

และคณะอาจารย์ได้เสนอแนวทางแก้ไข “โดยการสลับบทของนักแสดง 2 คน คือ นางสาว เวณิดา ลอยวัฒนกุล จากเคยรับ บทเป็น เฮอร์เมีย เปลี่ยนเป็นรับบท ทิทาเนีย และ นางสาว แพรพลอย หมี่เทพ จากเคยรับบท ทิทาเนีย เปลี่ยนเป็นรับบท เฮอร์เมีย แทน” จากข้อเสนอนี้ ผู้ศึกษาจึงได้ขอโอกาสในการปรึกษาภายในกลุ่มของผู้ศึกษาเองก่อน ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่คิดว่าแนวทางนี้ถือเป็นการแก้ไขที่เป็นไปได้ในระยะเวลาการซ้อมที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำให้ต้องพึ่งพาเคมีกับพลังงานระหว่างคู่นักแสดงอย่างมาก หากเปลี่ยนนักแสดงเช่นนี้จะสามารถนำเสนอเรื่องราวได้อย่างมีอรรถรสมากขึ้น และผู้ศึกษาจะยังคงสามารถเรียนรู้การพัฒนาตัวละครที่มีความแตกต่างจากความเป็นตัวเองได้

จากการเปลี่ยนแปลงบทบาทกะทันหันและต้องทำงานแข่งขันกับกำหนดการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) ทำให้คณะผู้ศึกษาทั้งหมดต้องทำการบ้านเพิ่มมากขึ้น และซ้อมกันอย่างหนัก ภายในเวลา 10 วันที่เหลืออยู่ ไม่ว่าจะเป็นการเริ่มทำความเข้าใจบท และตัวละครใหม่ เพื่อให้ออกมาอย่างดีที่สุดและทันเวลา โดยมีคณะอาจารย์เข้ามาช่วยดูความเหมาะสมและช่วยปรับแก้ระหว่างการฝึกซ้อม

(3) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)

กลุ่มผู้ศึกษาได้ส่งความคืบหน้าตั้งแต่อาร์มภทจนถึง ฉากที่ 6 ซึ่งเป็นองค์ที่ 1 ของเรื่อง ทำให้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ตั้งแต่การเกิดปัญหาที่วุ่นวายเรื่องความรักของทั้งสองตัวละคร ปัญหาของเฮอร์เมียที่ถูกพ่อบังคับให้แต่งงานกับคนที่เธอไม่ได้รัก ไลแซนเดอร์ที่ต้องพิสูจน์ ความรักที่มีต่อเฮอร์เมียให้พ่อของเธอเห็น เสน่ห์ที่พยายามทำทุกอย่างเพื่อคนที่เธอรัก และดิมิเทรียสที่ต้องเอาชนะใจเฮอร์เมียให้ได้ พร้อมทั้งการปรากฏตัวของตัวละครจากฝั่งร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ได้แก่ ทิทาเนียและโอเบรอน ที่เป็นเจ้าของร้าน และเหล่าลูกน้องในร้านอย่าง พัค บาร์เทนเดอร์ประจำร้าน หรือ นิค บอตทอม พิธีกร (MC) ประจำร้าน และวิสกี วอดก้า เตกีล่า โซจู กลุ่มแดนซ์เซอร์ประจำร้าน

ซึ่งการปรากฏตัวของตัวละครจากทางร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ทำให้เห็นความขัดแย้งระหว่างตัวละครทิทาเนียและโอเบรอน เรื่องความรักของทิทาเนียที่ทำให้เกิดปัญหาค้างระหว่างทำการแสดงให้ลูกค้ารับชม จึงส่งผลให้โอเบรอนวางแผนกลั่นแกล้งทิทาเนีย เพื่อต้องการให้บทเรียนแก่ทิทาเนีย โดยการให้ดื่มฮาร์ท ออฟ เครื่องดื่มนี้ นั่นก็คือ เมื่อดื่มเข้าไปหลับและตื่นมาอีกครั้งจะตกหลุมรักคนแรกที่ตา

มองเห็น และนี่จึงเป็นจุดเริ่มต้นให้เกิดการผิดพลาดล้มลุก เมื่อพักนำเครื่องตีนี้ไปมอบให้ผิคน ทำให้ไลเซนเดอร์ตื่นขึ้นมาตกหลุมรัก ดิมิเทรียสอย่างหัวปลักหัวปล่า และทิทาเนียที่ตื่นมา ตกหลุมรัก นิค บอตทอม พีธีกร (MC) ของร้าน ความวุ่นวายทั้งหมดจึงเริ่มขึ้น

(4) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)

โดยมีการสรุปปัญหา ข้อเสนอแนะ และแนวทางการแก้ไขดังนี้

ชื่อผู้ศึกษา	ตัวละคร	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	แนวทางการแก้ไข
นางสาวแพรวพลอย หมีเทพ	เฮอร์เมีย	เห็นความอ่อนหวานเพิ่มขึ้น แต่ยังขาดความเป็นธรรมชาติและความสบายตัวในการเล่นอยู่ ทำให้หลาย ๆ ครั้งผู้ชมไม่ได้รู้สึกตามตัวละคร และเหมือนถูกผลักออกมา แต่ชื่นชมในเรื่องพลัง (Energy) การอยู่ในฉากกับคู่แสดง จังหวะการเปลี่ยนความรู้สึกชัด เริ่มมีความตกลงขบขันขึ้น เพียงแต่ยังขาดความเป็นธรรมชาติในบางฉาก สามารถขับเคลื่อนเรื่องด้วยภาวะความต้องการของตัวละครได้มากกว่านี้ และสร้างระดับความหนัก เบาในแต่ละฉากที่ตัวละครปรากฏตัวไปอีก	หาความสบายตัวของผู้ศึกษาเองในการสวมบทบาทเป็นตัวละคร ลดความกังวล ความกดดันลง ปล่อยใจไปกับตัวละคร จะทำให้มีความเป็นธรรมชาติมากขึ้น พยายามทำร่างกายให้แอคทีฟ (active) มากขึ้น ลองทำความเข้าใจกับความคิด และการแสดงออกของตัวละครมากขึ้น จะส่งเสริมทำให้การพูด การเปลี่ยนความรู้สึกในแต่ละเหตุการณ์ชัดเจนขึ้น
นายวงศ์วรุตม์ วิธานธำรง	ไลเซนเดอร์	-เปลี่ยนการแสดงออกของตัวละครจากเดิมเน้นท่าทาง และอยากเห็นความคิดตัวละครมากขึ้น	ทำความเข้าใจตัวละครมากขึ้น ทั้งตัวเองและเพื่อนนักแสดง รวมถึงมีการทำ workshop ในการปรับการเข้าซีนกันและเพิ่มการจูนอินในการแสดงมากขึ้น
นางสาวอวาภาปิ บาเกาะ	เฮเลน่า	คณะอาจารย์ได้แสดงความคิดเห็นว่า เห็นถึงความพยายาม	จากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ที่ส่งผลให้โปรดัคชั่น

		<p>และความตั้งใจของผู้ศึกษาเป็นอย่างมาก แต่ความตั้งใจนี้ ส่งผลให้ขณะแสดง เกิดการตั้งใจแสดงจนเกินไป จึงทำให้ตัวละครดูไม่มีเสน่ห์ ไม่เป็นธรรมชาติ หรือดูไม่ผ่อนคลาย และเหนื่อยจนเกินไป ทำให้ผู้ชมรู้สึกเหนื่อยไปด้วย และยังทำให้ตัวละครดูดูจนเกินไปอีกด้วย คณะอาจารย์จึงแนะนำให้ผู้ศึกษา นำพลังงานของตัวเองในชีวิตประจำ มาใช้กับตัวละครของตนเอง เพื่อให้ผ่อนคลาย และสบายมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเพิ่มเติมว่า อยากให้ตัวละครเขเลน่ามีความน่ารัก ซื่ออ่อนซึ้งเล่นมากกว่านี้ เพื่อให้ตัวละครมีเสน่ห์และน่าติดตาม</p>	<p>ต้องเข้าสู่การทำงานรูปแบบออนไลน์ในระยะเวลาช่วงหนึ่ง กลุ่มผู้ศึกษาจึงใช้เวลาตรงนี้ในการย้อนกลับมาดูภาพยนตร์และละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream หลายๆเวอร์ชัน เพื่อที่จะได้เห็นความหลากหลายด้านวิธีการแสดงของตัวละคร ในทุก ๆ เวอร์ชัน ที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง พร้อมนำมาปรับใช้ในการพัฒนาตัวละครของตนเอง และต่อยอดทางการแสดงอีกด้วย อีกทั้งผู้ศึกษาพยายามทำให้ตนเองผ่อนคลายทั้งทางร่างกายและจิตใจมากขึ้น ด้วยการลดความกดดันของตนเอง เพื่อบรรเทาความเครียด เพื่อที่จะให้ตัวละครดูเป็นธรรมชาติและไม่เกร็งจนเกินไป และใช้พลังงานของตนเองในชีวิตประจำวันในการเป็นตัวละคร แต่ก็ควบคุมพลังงานไม่ให้พุ่งจนเกินไป เพื่อไม่ให้ตัวละครดูดูตัน หรือจริงจังจนเกินไป และพยายามปรับคาแร็คเตอร์ตัวละคร ให้มีความน่ารักมากขึ้น และความสบายมากยิ่งขึ้น โดยด้วยวิธีการพูดที่ไม่</p>
--	--	---	--

			กระแทกเสียง หรือการเคลื่อนไหวกของตัวละครที่ช้าลงกว่าเดิม เป็นต้น
นายธิมา ธาดาประทีป	ติมเทรียส	ตัวผู้ศึกษาพยายามค้นเอาใจจนเกินไป แสดงติดคิด ดูพยายามจนไม่เป็นธรรมชาติ และไม่เห็นถึงคาแรคเตอร์ของตัวละคร นอกจากนี้การเคลื่อนไหวดูรุนแรง และเหมือนไม่อยู่ในการควบคุมทั้งเสียงเท้าที่ดัง การวิ่งลงเวทีที่ดูไม่ปลอดภัย การเปิดปิดม่านทางเข้าออกที่แรงเกินไป ทำให้ผู้ชมรู้สึกไม่ปลอดภัยแทนนักแสดง และหลุดจากเรื่องราว	ผู้ศึกษาต้องลดเอาใจตนเองลง ลดการคิดลงแล้วอยู่กับสถานการณ์มากขึ้น ฝึกการเคลื่อนไหวเร็วแต่ลดความรุนแรงลงให้อยู่ในระดับที่ทำให้คนดูรู้สึกว่ายู่ในการควบคุมของนักแสดง ทั้งการเดิน การวิ่ง รวมไปถึงการใช้อุปกรณ์ประกอบฉาก ต่าง ๆ เพื่อให้ยังคงสีสัน และอรรถรส
นางสาววิรัชญา สวนฉิมพลี	โอเบรอน	เห็นแนวทางว่ามาถูกทางแล้วให้พัฒนาต่อและทำงานกันตัวละครต่อไป แต่ยังไม่เห็นรอยต่อของอารมณ์ตัวละครจุดเปลี่ยนของแต่ละฉากยังไม่ชัดเจน สปริตตอนแสดงดี แก้ไขสถานการณ์บนเวทีได้ดี โชว์ตอนจบต้องมีความน่าประทับใจว่าจบแล้วโชว์ยังคงดูครึ่ง ๆ กลาง ๆ	ในส่วนองตัวละครที่ดีแล้วเก็บมาทำการบ้านเพิ่มและพัฒนาต่อในส่วนองคาแรคเตอร์การแสดงออกภายนอก แต่การแสดงออกจากภายในต้องอาศัยการซ้อมเพื่อทำให้สามารถสร้างรอยต่อขององอารมณ์ในแต่ละซีนให้คนดูรู้สึกตาม ไปเน้นและให้ความสำคัญองจุดเปลี่ยนอารมณ์หรือซีนต่าง ๆ ให้สอดคล้องกัน ในส่วนองโชว์ทำการบ้านและพูดคุยกันคนคิดโชว์ให้สนุกและตื่นตามากกว่าเดิม โดยอาศัยการซ้อมและการสร้างโชว์ที่น่า

			ประทับใจเพื่อให้คนดูสนุกและตามเรื่องราวได้ถูกทิศทาง
นางสาวเวณิดา ลอยวัฒน์ นกุล	ทิทาเนีย	คาแรคเตอร์ที่น่าเสนอมาน่าสนใจมาก ทียบเสน่ห์ ความเป็นตัวเอง มาทำงานกับคาแรคเตอร์ได้ดี ส่วนเรื่องโชว์ในการแสดงยังทำได้ไม่ถึงระดับแดร็กควีน (Drag Queen) ยังดูไม่เป็นมืออาชีพ ไม่มีพลังมากพอ	ทำการบ้านไปศึกษาค้นคว้าในส่วนของแดร็กควีน (Drag Queen) ให้ละเอียดมากยิ่งขึ้น แล้วนำไปหมั่นฝึกซ้อมทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการเป็นแดร็กควีน (Drag Queen) ให้คุ้นชิน เช่น การแสดงออกทางสีหน้า การเต้น การลิปซิงค์ (Lip sync) การวิเคราะห์เพลง ให้เข้าใจความหมายเพื่อทำให้เข้าถึงอารมณ์ให้ได้มากที่สุด รวมไปถึงการฝึกเดินบนรองเท้าส้นสูงเพราะจะต้องใส่ตลอดทั้งการแสดง
นายพาทิศ พันศิริพัฒน์	พัค	อารมณ์สวิงไปมา มีความคิดกระโดดโลดเต้นเกินไปอยู่ดี ๆ กลับมาพูดแบบรูปแบบที่วางไว้ ทำให้ดูไม่ลื่นไหลและขัดกัน ดูไม่เป็นมนุษย์ปกติ ตัวละครดูหายไปจากครั้งก่อนที่เคยเล่น ไม่มีการทำงานกับดนตรี ไม่ฟังดนตรี คู่มือความกังวลกับการเคลื่อนบันได ทำให้ส่งผลกระทบกับฉากอื่น เพราะความกังวล	ฟังดนตรีที่จะใช้ในฉากให้มากพอที่จะจับจังหวะได้ ฝึกการเคลื่อนบันไดให้ลื่นไหลเพื่อลดความกังวลเรื่องการเคลื่อนที่ และทำให้ตัวเองมีความรู้สึกสนุกในการที่จะแสดงออกมาบนเวทีในตัวละครนี้

ตารางที่ 3.9 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) ด้านการแสดง

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.2.2.6 การเปลี่ยนแปลงบทละคร

กลุ่มผู้ศึกษาได้ทำการฝึกซ้อมต่อจากการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) จนจบทั้งเรื่องอย่างสมบูรณ์ แต่คณะอาจารย์ปรึกษากันและเล็งเห็นว่า ภาพรวมทั้งหมด อาจจะยังออกมาไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากข้อจำกัดหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของมวลงานนักแสดงที่น้อยเกินไป อีกทั้งยังมีเรื่องเกี่ยวกับบทละครที่อาจจะทำให้นักแสดงไม่สามารถทำการแสดงออกมาได้อย่างเต็มที่และเป็นธรรมชาติ สาเหตุจากการมีประสบการณ์ที่น้อย จึงส่งผลให้มีการพิจารณาถึงการปรับเปลี่ยนบทละครใหม่ เพื่อให้เรื่องราวสนุกและน่าติดตามมากยิ่งขึ้น ซึ่งบทละครฉบับใหม่นี้ เป็นบทละครที่เขียนขึ้นโดยการนำนิสัยพฤติกรรม ธรรมชาติของกลุ่มผู้ศึกษาที่มีอยู่แล้ว มาเป็นเสริมลักษณะตัวละคร เพื่อให้ใกล้ชิด เข้าใจง่าย และสามารถทำการแสดงออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติ และเกิดอารมณ์ต่อผู้ชม นอกเหนือจากนี้บทละครฉบับใหม่ยังมีความพิเศษที่แตกต่างจากบทเดิมนั้นคือ การบอกเล่าถึงปรากฏการณ์บลูมูน (blue moon) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์พระจันทร์เต็มดวง 2 ครั้งในเดือนนั้น นับว่าเป็นปรากฏการณ์ที่พิเศษมาก สิ่งนี้เองทำให้สามารถเข้ามาเสริมความเชื่อของตัวละครที่มีต่อความรักได้มากกว่าเดิม อีกทั้งยังเพิ่มความเป็นแฟนตาซีเข้าไป โดยให้ไอเบรอน ทิทาเนียกลายเป็นเทพแห่งความรัก และมีพักเป็นภูต จึงทำให้นเนื้อเรื่องมีความเป็นแฟนตาซีมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้เพื่อให้การแสดงออกมาสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากที่สุด กลุ่มผู้ศึกษาจึงเริ่มทำการอ่านบท และทำการวิเคราะห์ตัวละครใหม่ เพื่อให้เข้าใจสอดคล้องกับบทละครฉบับใหม่ให้มากที่สุด

3.2.2.7 การวิเคราะห์ตัวละครใหม่

(1) นางสาวแพรวพลอย หมีเทพ รับบท เฮอร์เมีย

ลักษณะภายนอก

เฮอร์เมีย หญิงสาว วัย 25 ปี ลูกสาวเพียงคนเดียวของมหาเศรษฐีผู้ร่ำรวย เฮอร์เมียมีผิวสีขาวเหลือง ผมสีดำยาว หยักศกเล็กน้อย มีหน้าม้า สูงประมาณ 160 เซนติเมตร เฮอร์เมียเป็นผู้หญิงสมัยใหม่ที่มีความมั่นใจในตัวเอง มีความกระตือรือร้น

กระฉับกระฉ่าง คล่องแคล่ว เธอสามารถตัดสินใจและกล้าทำเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว หรือเรียกได้ว่า เธอคือหญิงที่มีภาวะความเป็นผู้นำ (Working Woman) หรือสาวแกร่งคนหนึ่งเลยก็ว่าได้ แต่ภายใต้ความเป็นผู้หญิงแกร่งของเธอ ก็มีมุมที่น่ารัก อ่อนโยน อ่อนไหว และตลกขบขัน แต่น้อยคนนักที่จะได้เห็นมุมนี้ของเธอ เธอมักจะแสดงด้านนี้ออกมาให้กับคนที่เธอรักและไว้ใจ เช่น คนรักของเธอ ไลแซนเดอร์ และเพื่อนสนิทเพียงคนเดียว เฮเลน่า

ลักษณะภายใน

เฮอร์เมียเป็นผู้หญิงที่เชื่อมั่นและศรัทธาในความรัก เธอมีชีวิตซับซ้อนเคลื่อนด้วยความรัก ถ้าเป็นเรื่องความรัก เธอพร้อมกล้าได้กล้าเสียเสมอ อีกทั้งด้วยความเป็นผู้หญิงที่มีความเป็นผู้นำสูง เธอมีความเชื่อเรื่องปรากฏการณ์บุญเป็นอย่างมาก เธอจึงมีความตั้งใจภาวนาขอให้ความรักของเธอสมหวัง ถึงแม้ภายในใจลึก ๆ เธอจะรู้ว่า ความรักมักมาพร้อมกับความเสียใจก็ตาม แต่เธอก็เลือกที่จะเก็บมันไว้ในส่วนลึก และเชื่อมั่นในความรักของเธอต่อไป

ความต้องการตัวละคร

ต้องการเลือกความรักของตัวเอง และสมหวังในความรัก

ภูมิหลังตัวละคร

เฮอร์เมีย เป็นลูกสาวเพียงคนเดียวของตระกูลมหาเศรษฐี ครอบครัวของเธอประกอบธุรกิจส่วนตัว เฮอร์เมียถูกเลี้ยงดูมาเป็นอย่างดี จึงได้เข้าเรียนในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ ประกอบกับการที่เธอเองเข้ามาช่วยบริหารธุรกิจของครอบครัวบ่อย ๆ ทำให้เธอกลายเป็นคนที่มีภาวะความเป็นผู้นำ และมีความเป็นตัวเองสูง กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ จนกระทั่งได้เจอกับไลแซนเดอร์ ผู้ชายแสนใสซื่อ น่าเอ็นดูที่ได้หัวใจเธอไป เธอกับไลแซนเดอร์รักกัน และคบหากันเป็นแฟนท่ามกลางความไม่เห็นด้วยของครอบครัว ครอบครัว จึงตัดสินใจให้เธอแต่งงานกับผู้ชายเพื่อนพ่อ นั่นคือ ดิมิทริเยส เหตุผลเพียงแค่นี้ต้องการเชื่อมสัมพันธ์ทางธุรกิจ เฮอร์เมียไม่เห็นด้วย และต้องการแต่งงานกับไลแซนเดอร์ ยิ่งเธอได้รู้ว่า เฮเลน่า เพื่อนสนิทเพียงคนเดียวของเธอแอบชอบดิมิทริเยส ยิ่งทำให้เธอต้องยกเลิกงานแต่งงานนี้ให้ได้ แต่เหมือนยิ่งเธอต่อต้านเท่าไร พ่อของเธอก็ยิ่งเร่งงาน

แต่งงานให้ใกล้เข้ามาเรื่อย ๆ เธอได้แต่เฝ้าภาวนาขอพรจากพระจันทร์ทุกวัน เพราะหวังว่าจะทำให้ความรักของเธอกับไลแซนเดอร์สมหวัง จนกระทั่งเธอได้ถูกเชิญเข้ามาในร้านเดอะดรีมส์ (The Dreams) เธอได้เจอกับผู้หญิงสองคนในร้านแห่งนี้ และยังได้รู้ว่าคืนนี้จะมีปรากฏการณ์บรูมนเกิดขึ้น ยิ่งทำให้เธอมั่นใจว่า ผู้หญิงที่เธอเจอจะสามารถทำให้ความรักของเธอสมหวัง และเธอต้องออกตามหาผู้หญิงคนนั้น

ความสัมพันธ์ตัวละคร

- เฮอร์เมีย กับ ไลแซนเดอร์

คนรักของเฮอร์เมีย เธอหลงรักในความใสซื่อ น่าเอ็นดู และมีความเป็นเด็ก อยู่เสมอ ทำให้เธอรู้สึกเอ็นดู อยากดูแล อยากปกป้องเขา และสิ่งนี้ของไลแซนเดอร์ที่ทำให้เฮอร์เมียได้รู้จักกับความรัก สำหรับเฮอร์เมียถ้าเปรียบตัวเธอเป็นพระจันทร์ ไลแซนเดอร์ก็เป็นพระอาทิตย์ ที่คอยส่องแสงสว่างมาหาเธอเสมอ ทำให้เธอไม่รู้สึกโดดเดี่ยว แม้ว่าพ่อของเธอจะไม่เห็นด้วยกับความรักครั้งนี้ และต้องการให้เธอแต่งงานกับคนอื่น เธอก็ไม่สน เธอจะพยายามเพื่อทำให้ความรักของเธอและไลแซนเดอร์สมหวังให้ได้

- เฮอร์เมีย กับ เฮเลน่า

เพื่อนสนิทเพียงคนเดียวของเฮอร์เมีย เธอกับเฮเลน่ารู้จักกันมาตั้งแต่เด็ก ๆ ทั้งสองคนมักจะคุยกันแทบทุก ๆ เรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิต ทำให้ทั้งสองคนเป็นความสัมพันธ์ที่มองตาก็อู้อใจ นอกจากนี้เฮเลนามักเป็นคนที่ย่อยนโยนต่อเฮอร์เมียเสมอ คอยเป็นห่วงเป็นใย ช่วยเหลือและสนับสนุนกันและกันอยู่เสมอ

- เฮอร์เมีย กับ ดิมิเทรียส

คนที่เฮอร์เมียถูกบังคับจะต้องแต่งงานด้วย เพียงเพื่อครอบครัวยังหวังว่า จะได้สานสัมพันธ์ทางการค้าร่วมกัน แต่เธอมีคนรักอยู่แล้ว และดิมิเทรียสก็เป็นผู้ชายที่เฮเลน่าเพื่อนสนิทของเธอแอบชอบ จึงพยายามปฏิเสธ และยกเลิกงานแต่ง โดยการหนีมาอยู่กับไลแซนเดอร์ แต่ดิมิเทรียสไม่เห็น ด้วย และต้องการพาเธอกลับไปแต่งงานให้ได้

- *เฮอร์เมีย กับ โอเบรอน*

เทพที่เฮอร์เมียศรัทธา เธอเฝ้าภาวนาขอพรจากพระจันทร์ เพราะเธอเชื่อว่า จะสามารถทำให้ความรักของเธอสมหวังได้ จนกระทั่งในคืนบลูมูน (Blue moon) เฮอร์เมีย ได้ถูกเชิญเข้ามาในร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dream) จึงทำให้เธอมั่นใจว่า ถ้าได้เจอกับผู้หญิง ทั้งสองคนนั้น จะทำให้ความรักของเธอสมหวังอย่างแน่นอน เธอจึงออกตามหาตลอดทั้งคืนบลูมูน และได้พบก็ทำให้เธอรู้คำตอบที่แท้จริงของความรักที่เธอเฝ้าภาวนามาตลอด

- *เฮอร์เมีย กับ ทิทาเนีย*

เทพที่เฮอร์เมียศรัทธา เธอเฝ้าภาวนาขอพรจากพระจันทร์ เพราะเธอเชื่อว่า จะสามารถทำให้ความรักของเธอสมหวังได้ จนกระทั่งในคืนบลูมูน (Blue moon) เฮอร์เมีย ได้ถูกเชิญเข้ามาในร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dream) จึงทำให้เธอมั่นใจว่า ถ้าได้เจอกับผู้หญิง ทั้งสองคนนั้น จะทำให้ความรักของเธอสมหวังอย่างแน่นอน เธอจึงออกตามหาตลอดทั้งคืนบลูมูน

- *เฮอร์เมีย กับ พัค*

บาร์เทนเดอร์ที่เฮอร์เมียเจอตอนเข้ามาในร้านเดอะดรีมส์ (The Dreams) ทำให้เฮอร์เมียได้รู้ว่า คืนนี้กำลังจะมีปรากฏการณ์บลูมูน และทำให้รู้ว่า ผู้หญิงที่เธอเห็นอยู่ในร้านแห่งนี้คือ คนที่เธอเฝ้าขอพรมานาน เธอจึงตั้งใจออกตามหาผู้หญิงคนนั้น

- *เฮอร์เมีย กับ นิค*

ไม่ได้มีความสัมพันธ์ที่รู้จักกัน เฮอร์เมียรู้เพียงแค่ว่า นิค บัททอม คือ พิชีกร (MC) ของร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams)

- *เฮอร์เมีย กับ แก๊งแดนเซอร์*

ไม่ได้มีความสัมพันธ์ที่รู้จักกัน เฮอร์เมียรู้เพียงแค่ว่า ทั้งหมดเป็นนักเต้นของร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams)

(2) นายวงศ์วรุฒม์ วิธานธำรง รับบท ไลแซนเดอร์

ลักษณะภายนอก

ไลแซนเดอร์ ผู้ชายอายุ 25 รูปร่างสูง หน้าตาพิมพ์นิยมหล่อ ดูสะอาด เป็นคนที่มี ดูชื่อ ๆ

ลักษณะภายใน

ไลแซนเดอร์เป็นคนทุ่มเทกับความรัก รักใคร่รักจริง เชื่อในความรักขณะทุกสิ่งจริงใจ เชื่อในรักแท้

ความต้องการตัวละคร

ต้องการพิสูจน์ความรัก ว่าเงินไม่ใช่ทุกอย่าง

ภูมิหลังตัวละคร

ไลแซนเดอร์เป็นลูกคนเดียว อาศัยอยู่กับพ่อแม่ มีฐานะปานกลาง เป็นเพื่อนกับเฮลเลน่า เฮอร์เมียตั้งแต่สมัยเรียนและตามจีบเฮอร์เมียมาเรื่อยจนได้เป็นแฟนกัน แต่ก็พิสูจน์ความรักกับทางฝั่งพ่อของเฮอร์เมียเพราะไลแซนเดอร์ค่อนข้างดูทึม ๆ

ความสัมพันธ์ตัวละคร

- *ไลแซนเดอร์กับเฮอร์เมีย*

เป็นแฟนที่รักกันมากและอยากแต่งงานด้วยแต่ยังไม่สามารถแต่งงานได้เลย ต้องการพิสูจน์ความรัก

- *ไลแซนเดอร์กับเฮลเลน่า*

เป็นเพื่อนกันตั้งแต่สมัยเรียนมหาลัย และด้วยความที่ตามจีบเฮอร์เมียเลยทำให้สนิทกับเฮลเลน่าไปด้วย

- *ไลแซนเดอร์กับดิมิเทรียส*

เป็นศัตรูทางหัวใจกันเพราะดิมิเทรียสเป็นคนที่พ่อเฮอร์เมียอยากให้แต่งงานด้วย

(3) นางสาวอวาฎิป บาเกาะ รับท เฮเลน่า

ลักษณะภายนอก

เพศหญิง อายุ 25 ปี ส่วนสูง 158 เซนติเมตร น้ำหนัก 46 กิโลกรัม ผิวสีน้ำตาล คางตาสีน้ำตาลเข้ม ผมสีน้ำตาล สวมเสื้อลูกไม้สีขาว กระโปรงสีส้มอิฐ และผ้าโพกผมสีส้มอิฐลายดอกไม้ เธอเป็นคนที่เรียบร้อย อ่อนโยน และอ่อนน้อมถ่อมตน พูดจาไพเราะ ไม่โอ้อวด มีความสดใส ร่าเริง ดูอ่อน คลายสบายๆ ไม่ถือตัว และยังคงเป็นคนอารมณ์ดี แต่ก็มีท่าทางที่ดูเก๋ ๆ กัง ๆ อยู่บ้าง และยังชุ่มซำอีกด้วย

ลักษณะภายใน

หญิงสาวที่มีทัศนคติการมองโลกในทิศทางบวกมาก ๆ ทำให้คนรอบข้างมักจะได้รับพลังงานบวกไปด้วย ส่งผลให้เธอเป็นคนที่ค่อนข้างใสซื่อ และอ่อนต่อโลก มักจะตามคนไม่ค่อยทัน แต่ก็ไม่เคยคิดร้ายกับผู้อื่น เธอชอบเพื่อฝันหรือชอบจินตนาการอยู่เสมอ และซื่อสัตย์ต่อของความรู้สึกตนเองเป็นอย่างมาก เมื่อรู้สึกอย่างไรก็จะแสดงมาออกอย่างนั้น มีจิตใจที่ดี และมีวิธีรับมือกับปัญหาในเชิงบวก ไม่คิดเล็กคิดน้อย โกรธง่ายแต่หายเร็ว มีความหนักแน่นและมุ่งมั่นในเรื่องความรักอย่างมาก เวลารักใคร่รักจริง และรักแบบไม่เผื่อใจ ทำให้มีความพยายามและความอดทนสูง ไม่เคยยอมแพ้อะไรง่าย ๆ โดยเฉพาะการเอาชนะใจคนที่รัก จึงสามารถทำทุกอย่างเพื่อความรักได้เสมอ และยังเป็นคนที่ซื่ออ่อน มีอารมณ์ขัน เส้นตื้น ชอบเล่นมุขตลก อีกทั้งยังตื่นเต้นกับสิ่งใหม่ ๆ ได้ง่าย แต่ลึก ๆ แล้วเป็นที่อ่อนไหวง่าย และไม่มีมั่นใจในตนเองแม้แต่น้อย เพราะเธอมักเอาตนเองไปเปรียบเทียบกับเพื่อนสนิทของเธออย่างเฮอร์เมีย เพราะเฮอร์เมียเปรียบพร้อมและเป็นที่รักของทุกคน รวมถึงดีมีเทรียส์ด้วย ทำให้เธออยากเป็นแบบเฮอร์เมียบ้าง เพื่อให้ดีมีเทรียส์มาหลงรัก

ภูมิหลังตัวละคร

เป็นลูกสาวคนเดียว เติบโตมาในครอบครัวที่เลี้ยงดูเธอเป็นอย่างดี คอยสอนให้เธอเป็นกุลสตรี พูดจาไพเราะ และไม่让她พูดคำหยาบอีกด้วย ที่บ้านมีฐานะที่ร่ำรวย พ่อแม่คอยสนับสนุนเธอทุกอย่าง ทำให้ชีวิตของเธอแทบจะไม่เคยเจอเรื่องที่เลวร้ายหรือหนักหนาอะไรมากนัก เธอจึงเป็นคนที่มองโลกในแง่ดี และมีแต่พลังงานบวกเสมอ งานอดิเรกของเธอ คือการเขียนไดอารี่เล่าเรื่องราวมากมายที่เกิดขึ้นในแต่ละวันของเธอ ทั้งเรื่องที่ดีและไม่ดี ซึ่งนี่ก็เป็นหนึ่งในวิธีที่ช่วยบรรเทาความเศร้าของเธอ ทำให้เธอสามารถจัดการความรู้สึกของ

ตนเองได้ไว เธอได้พบกับดิมิเทรียสในงานสังสรรค์งานหนึ่ง ซึ่งทำให้เธอตกหลุมรักเขาตั้งแต่นั้น และตามจีบเขามาตลอด แต่เหมือนโชคชะตาก็เล่นตลกกับเธอ เมื่อเธอรู้ว่าดิมิเทรียสจะต้องแต่งงานกับเฮอร์เมียเพื่อนสนิทที่สุดของเธอ แต่เฮอร์เมียมีคนรักของตนเองอยู่แล้ว นั่นก็คือ ไลแซนเดอร์ ทำให้ตัวเฮเลนารู้อยู่แล้วว่า เฮอร์เมียไม่ได้รักและไม่ต้องการแต่งงานกับดิมิเทรียส เธอจึงคอยช่วยเหลือเฮอร์เมีย เรื่องไลแซนเดอร์มาตลอด ถึงแม้เธอจะไม่ค่อยชอบไลแซนเดอร์ก็ตาม

ความต้องการตัวละคร

ต้องการสมหวังในความรัก และต้องการเป็นที่รัก

ความสัมพันธ์ตัวละคร

- *เฮเลน่า กับ ดิมิเทรียส*

เฮเลน่าหลงรักดิมิเทรียส ตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้เจอกัน นั่นก็คือ งานเลี้ยงสังสรรค์แห่งหนึ่ง ดิมิเทรียสเป็นผู้ชายในอุดมคติของเธอ เขาเปรียบพร้อมไปในทุกด้านทั้งหน้าตาที่หล่อ บุคลิกที่ดี ภูมิฐาน มีฐานะที่ร่ำรวย เป็นสุภาพบุรุษ และมีความเป็นผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ดีในสายตาของเธอไปหมด แต่ดิมิเทรียสดันต้องมาแต่งงานกับเฮอร์เมียเพื่อนสนิทของเธอ แต่เธอก็ไม่ย่อท้อแต่อุปสรรคที่เข้ามา และไม่ละทิ้งความพยายามที่จะเอาชนะใจดิมิเทรียสให้ได้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ มากมาย อาทิเช่น การตามตื้อเขาอย่างไม่หยุดพัก เพราะแค่เพียงได้อยู่ใกล้ดิมิเทรียส เธอก็มีความสุขแล้ว หรือการเล่นมุขตลกเพื่อให้ทำให้ดิมิเทรียสยิ้มได้ เธอยอมทำทุกอย่างเพื่อให้ดิมิเทรียสรัก ถึงมันจะดูแปลกในสายตาคนอื่นก็ตาม และถึงแม้ดิมิเทรียสจะปฏิเสธ หรือผลักไสเธอสักแค่ไหน เธอก็ไม่เคยยอมแพ้และยังคงคิดเข้าข้างตัวเองว่า สักวันหนึ่งเขาคงมีใจให้

- *เฮเลน่า กับ เฮอร์เมีย*

เป็นเพื่อนสนิทกันตั้งแต่สมัยเรียนมัธยมต้น เข้าเรียนมหาวิทยาลัยเดียวกัน และยังคงสนิทกันจนถึงปัจจุบัน แทบจะตัวติดกันตลอดเวลา เมื่อมีเฮเลนาก็มักจะมีเฮอร์เมียเสมอ ทั้งคู่ก็ยังสนิทกับที่บ้านของอีกฝ่ายอีกด้วย เธอรู้จักนิสัยของกันและกันเป็นอย่างดี ไว้ใจอีกฝ่ายเป็นอย่างมาก มักจะพูดคุย ปรึกษากันทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเรื่องอะไรก็ตาม แทบจะมีความลับที่ปิดบังกันเลย หวังดีต่อกันเสมอ ผ่านทุกข์ ผ่านสุขมาด้วยกัน เผชิญปัญหาต่าง ๆ โดยไม่เคยทอดทิ้งกัน เฮอร์เมียเป็นผู้หญิงในอุดมคติของใครหลายคน และเป็นที่รักของทุก

ๆ คน ทำให้บ่อยครั้งเฮเลน่ามักเอาตนเองไปเปรียบเทียบกับเฮอร์เมีย และอยากเป็นแบบเฮอร์เมียบ้างเพราะผู้ชายที่เธอรัก ก็ดันมาตกหลุมรักเฮอร์เมีย และยังถูกบังคับให้แต่งงานด้วยกัน ยิ่งทำให้เฮเลน่าน้อยใจ ในตัว และโชคชะตาอยู่เสมอ

- *เฮเลน่า กับ ไลแซนเดอร์*

เป็นเพื่อนกัน ซึ่งรู้จักกันได้เนื่องจาก ไลแซนเดอร์เป็นคนรักของเฮอร์เมีย แต่เฮเลน่านั้นรู้สึกไม่ค่อยปลื้มไลแซนเดอร์สักเท่าไร เพราะบุคลิกภายนอกของไลแซนเดอร์ที่ดูเก้งก้าง ไม่มีความมั่นคง ไม่มีความเป็นผู้นำและยังขาดคุณสมบัติอีกหลายอย่าง ที่จะดูแลเฮอร์เมียได้ แต่เธอก็เห็นถึงความรักและความจริงใจของไลแซนเดอร์ที่มีต่อเฮอร์เมีย จึงทำให้เธอเคารพในการตัดสินใจของเฮอร์เมียและคอยช่วยเหลือเฮอร์เมียทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับไลแซนเดอร์ แม้ว่าเธอกับไลแซนเดอร์มีปากเสียงกันบ่อยครั้ง เพราะมักจะมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน และไม่มีใครยอมใคร

- *เฮเลน่า กับ โอเบรอน*

เฮเลน่าเป็นลูกค้าที่บังเอิญเข้ามาในร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ที่โอเบรอน เป็นเจ้าของร้าน โดยไม่ได้รู้จักหรือไม่เคยพูดคุยกับโอเบรอนเป็นการส่วนตัว มีเพียงแต่เฮเลน่าได้รับการแสดงในร้านที่โอเบรอนเป็นผู้แสดง เธอมองว่าโอเบรอน มีความเป็นนางพญา สายตาที่เฉียบคมของโอเบรอนสามารถสะกดผู้ชมให้หลงใหลไปกับตัวเขาได้ ทำให้เธอประทับใจและรู้สึกตื่นตาตื่นใจกับการแสดงในครั้งนี้นัก เพราะไม่ได้เคยรับชมที่ไหนมาก่อน

- *เฮเลน่า กับ ทิทาเนีย*

เฮเลน่าเป็นลูกค้าที่บังเอิญเข้ามาในร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ที่ทิทาเนียเป็นเจ้าของร้าน โดยไม่ได้รู้จักหรือไม่เคยพูดคุยกับทิทาเนียเป็นการส่วนตัว มีเพียงแต่เฮเลน่าได้รับการแสดงในร้านที่ทิทาเนียเป็นผู้แสดงเธอมองว่า ทิทาเนียสวยตั้งเจ้าหญิง มีความเย้ายวน และน่าดึงดูดให้ชวนมอง ทำให้เธอประทับใจและรู้สึกตื่นตาตื่นใจกับการแสดงในครั้งนี้นัก เพราะไม่ได้เคยรับชมที่ไหนมาก่อน

- *เฮเลน่า กับ พัค*

เธอเป็นลูกค้าในร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) ที่พัคเป็นบาร์เทนเดอร์

ประจำร้าน ทั้งคู่ไม่รู้จักกันเป็นการส่วนตัว แต่ในสายตาของเธอ ครั้งแรกที่ได้เจอพัก เขาดูขี้เล่น เป็นกันเอง และใจดี ทั้งคู่ได้พูดคุยกันต่อเมื่อตอนส่งเครื่องตี๋มเท่านั้น

(4) นายธิดา ธาดาประทีป รับบท ดิมิเทรียส

ลักษณะภายนอก

ชายหนุ่มวัย 26 ปี สูง 175 ซม. ผมสีดำแสกขวาหยักโกศเล็กน้อย สวมเสื้อเชิ้ตสีแดง กางเกงแสกสีเทา สวมเอี๊ยมทับด้วยเสื้อนอกสีเหลือง สวมถุงเท้าสีดำและรองเท้าน้ำสีดำ ท่าทางกระฉับกระเฉง เป็นหนุ่มเพลย์บอย แต่ก็มีความเป็นสุภาพบุรุษและมีมาดแปลก ๆ

ลักษณะภายใน

เป็นคนฉลาด มุทะลุ เชื้อมั่นในตัวเองสูง ช่างสังเกตหัวไว เจ้าแผนการ รู้จักการหลอกใช้ผู้อื่นเพื่อสิ่งที่ตนต้องการ แต่เรื่องความรักไม่ค่อยฉลาดเท่าไร แล้วยังเชื่อว่าผู้ชายต้องรักกับผู้หญิงเท่านั้น ในความรักไม่แปลกที่จะมีผลประโยชน์อยู่ในนั้นเสมอ และการทำตามคำสั่งของพ่อคือที่สุด จึงทำให้ไม่เคยตั้งคำถามว่าสิ่งที่ตนทำคือสิ่งที่ต้องการแล้วจริง ๆ

ความต้องการของตัวละคร

ต้องการพาเซอร์เมียมกลับไปแต่งงานกับตนตามคำสั่งพ่อ

ภูมิหลังตัวละคร

ดิมิเทรียส เป็นลูกคนเดียวในครอบครัวของนักธุรกิจรายใหญ่ จึงถูกเลี้ยงดูให้อยู่ใน ลู่ทางที่พ่อตั้งไว้ให้ตลอด จนได้มาดูแลธุรกิจบางส่วนแทนพ่อ และถึงแม้ว่าจะเป็นคนที่ฉลาดมีไหวพริบดี แต่การเลี้ยงดูของพ่อทำให้ความต้องการของพ่อกลายเป็นความต้องการของเขา โดยไม่เคยได้ถามความรู้สึกตัวเองจริง ๆ ว่าตนต้องการแบบนั้นจริงๆหรือเปล่า จนวันหนึ่งพ่อก็ได้มาบอกกับเขาว่า ตนต้องแต่งงานกับผู้หญิงคนหนึ่ง ซึ่งเป็นลูกสาวของนักธุรกิจที่มีความสัมพันธ์ทางการค้าและเป็นเพื่อนของพ่อ เพื่อหวังว่าจะได้พาธุรกิจของทั้งคู่เติบโตอย่างก้าวกระโดด หลังจากนั้นไม่นานก็มีการนัดดูตัวกัน ทำให้ได้เจอตัวเซอร์เมียมเป็นครั้งแรก มันทำให้ตัวดิมิเทรียส ก็ได้ติดอะไร เพราะเซอร์เมียมเองก็ไม่ได้หน้าตาแยอะไร และมองว่าไม่ว่าอย่างไรการแต่งงานก็ต้องมีเรื่องผลประโยชน์ในนั้นอยู่แล้วไม่มากก็น้อย จึงไม่ได้คัดค้านอะไร และหลังจากนั้นไม่นาน ก็ได้ไปงานเลี้ยงในบ้านของคู่ค้าอีกรายหนึ่ง จึงทำให้ได้พบกับเฮเลน่า

เป็นครั้งแรก เราได้พูดคุยกันเล็กน้อยทำให้รู้ว่าเธอเป็นเพื่อนกับเซอร์เมย์ ถึงเธอจะมีท่าที่แปลก ๆ เหมือนกับชอบตน แต่รู้อยู่แกล้งใจว่าต้องแต่งงานกับเซอร์เมย์ จึงทำท่าทางไม่ใส่ใจอะไร ไม่กี่วันหลังจากงานเลี้ยงก็ได้รู้ข่าวว่า เซอร์เมย์มีชายหนุ่มที่คบหาแอบดูใจด้วย ชื่อว่าไลแซนเดอร์ จึงพยายามติดต่อเซอร์เมย์เพื่อถามความจริง และเมื่อได้รู้ความจริงทั้งหมดจึงนำเรื่องนี้ไปคุยกับพ่อและพ่อเซอร์เมย์ จนได้ข้อสรุปว่าต้องรีบจัดงานแต่งงานในอีก 2 สัปดาห์ แต่ในสัปดาห์สุดท้ายก่อนจัดงานแต่ง เซอร์เมียร์ก็หายตัวไป จึงได้รับคำสั่งจากพ่อของตนและพ่อของเซอร์เมย์ ว่าให้ตามหาตัวแล้วพากลับมาระหว่างขับรถตามหา ก็เห็นเฮเลนากำลังวิ่งเข้าไปในโกดังเก่า ๆ ที่หนึ่ง เลยคิดว่าเซอร์เมียน่าจะอยู่ที่นั่นเลยจอดรถแล้ววิ่งตามเข้าไป

ความสัมพันธ์ตัวละคร

- ดิมิเทรียส กับ เซอร์เมย์

เป็นผู้หญิงที่พ่อแม่หมายจะให้แต่งงานด้วย เธอเป็นคนสวย ฉลาด ไหวพริบดี มีชั้นเชิง แต่มีความดื้อรั้น และหัวขบถ

- ดิมิเทรียส กับ ไลแซนเดอร์

เป็นคนที่เซอร์เมย์คบหา และเป็นศัตรูต่อการแต่งงาน ที่จะเกิดขึ้น คนที่หน้าตาดี มีความจริงใจต่อความรู้สึก แต่เป็นนายที่มจนหน้าขำ

- ดิมิเทรียส กับ เฮเลน่า

เป็นเพื่อนของเธอเซอร์เมย์และมาชอบดิมิเทรียส จริง ๆ เธอก็สวยไม่แพ้เซอร์เมย์

- ดิมิเทรียส กับ โอเบรอน

หญิงสาวที่พบเจอระหว่างตามหาเซอร์เมย์ในผับแปลกๆ

- ดิมิเทรียส กับ ทิทาเนีย

-

- ดิมิเทรียส กับ พัค

-

(5) นางสาววิรัชญา สอนฉิมพลี รับบท โอเบรอน

ลักษณะภายใน

โอเบรอนเป็นเทพที่มีน้ำใจ ชอบแกล้งและหยอกล้อสมุนเพื่อสร้างความบันเทิงใจให้กับตัวเอง เธอชอบวางแผนจัดการสิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอ เธอพูดจาตรงไปตรงมา ฉะฉานและน้ำเสียงดู แต่จริง ๆ แล้วไม่มีพิษมีภัยอะไร เธอชอบช่วยเหลือและชอบดูแลมนุษย และสรรพสิ่งใกล้ตัวให้เรียบร้อย

ลักษณะภายนอก

โอเบรอนเป็นเทพผู้อำนวยความรัก มีลักษณะตาสีเทา ผมสีแดงยาวสวยถึงกลางหลัง รูปร่างท้วมมีส่วนเว้าส่วนโค้งสวยงาม มีพลังร่างเวทมนต์เคลื่อนย้ายสิ่งของ เดินท่าทางสง่า มีเสน่ห์น่าหลงใหล มีใฝ่มุมปากบนด้านซ้าย หัวเราะเสียงดังและได้อรรถรส อยู่เป็นโลกมาแล้วหลายร้อยปี

ความต้องการตัวละคร

ต้องการจะเป็นที่พึ่งและให้ข้อคิดความรักกับทิทาเนีย และมนุษย์ที่ร้องขอให้เธอช่วย

ภูมิหลังตัวละคร

โอเบรอนและทิทาเนียเป็นผู้อำนวยความรักและความฝันให้กับมนุษย์ ทั้งสองต้องทำงานด้วยกันมาตลอด ซึ่งอยู่กับมนุษย์มานานเป็นเวลาประมาณ 1000 ปีแล้ว ทำให้ทั้งคู่ได้เรียนรู้และรู้จักมนุษย์เป็นอย่างดี และมีการปรับตัวให้เข้ากับมนุษย์ด้วย จึงทำให้การขอพรการตั้งคำถามหรือระลึกของมนุษย์นั้นดังถึงหูทนต์ทั้งสองอยู่บ่อยครั้ง โอเบรอนมีจุดประสงค์ที่จะช่วยชี้ทางและอำนวยสิ่งต่าง ๆ ให้กับเหล่ามนุษย์อย่างตั้งใจแต่เต็มใจทำตามเสมอ โอเบรอนและทิทาเนียจะเชื่อประตูลูกโลกมนุษย์ทุก ๆ วันบลูมูน (Blue moon) เพื่อเลือกทำภารกิจช่วยเหลือมนุษย์ในสิ่งที่เหล่ามนุษย์ต้องการและในทุกวันบลูมูน (Blue moon) โอเบรอนจะเชิญทูตต่าง ๆ ในภพของเธอมางานเฉลิมฉลองหรือปาร์ตี้ตัวเอง นอกจากนี้ที่โอเบรอนและทิทาเนียเป็นทูตคู่บุญคู่บารมีกันแล้ว ทั้งสองก็เป็นสหายที่สนิทชิดเชื้อกันเป็นอย่างมาก โอเบรอนมีภูตรับใช้คนสนิท 1 คน ชื่อว่าพัค พัคจะคอยเป็นมือขวาอำนวยความสะดวกให้เจ้านายและรับใช้โอเบรอนทุกเรื่อง

ความสัมพันธ์ตัวละคร

- โอเบรอน กับ ทิทาเนีย

ทิทาเนียเป็นราชินีภูติคู่บุญบารมีของโอเบรอนมานานนับ 1000 ปี ทั้งสองเป็นสหายที่สนิทกันและช่วยกันงานช่วยเหลือมนุษย์มาด้วยกัน โอเบรอน รักและหวังดีกับทิทาเนีย แต่ทั้งคู่จะชอบโต้แย้งและทะเลาะกันบ่อยครั้ง ทำให้มีการร้องอนกันอยู่เสมอ โอเบรอนจชอบแกล้งและหยอกล้อทิทาเนียอยู่บ่อย ๆ ทั้งสองคนต้องปกครองอาณาจักรและบริวารทั้งคู่จึงรักกันตั้งพี่น้องและชอบพูดคุยปรึกษาหารือกันอยู่เรื่อย ๆ มีโอเบรอนก็ต้องมีทิทาเนีย มีทิทาเนียก็ต้องมีโอเบรอนอยู่เสมอ

- โอเบรอน กับ พัค

พัคเป็นบริวารของโอเบรอน คอยรับใช้และเป็นภูตคนเก่งคนสนิทของโอเบรอน พัคกับโอเบรอนถึงจะเป็นเหมือนเจ้านายลูกน้องแต่ทั้งคู่ก็มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันตั้งพี่สาวและน้องชาย โอเบรอนไว้วางใจพัคและไหว้วานให้พัคดูแลเรื่องส่วนตัวในชีวิตประจำวัน และจัดการธุระ ภารกิจต่าง ๆ ที่โอเบรอนต้องทำ พัคกับโอเบรอนชอบพูดคุยหยอกล้อกันอยู่บ่อย ๆ เพราะพัคก็เป็นตัวสร้างความบันเทิงใจให้กับโอเบรอน ด้วยความที่พัคนั้นอยู่รับใช้โอเบรอนมาเป็นเวลานานทำให้พัคนั้นพัคดีต่อโอเบรอนมาก

- โอเบรอน กับ ภูต ทั้ง 4 (วิสกี วอดก้า เตกีล่า และโซจู)

ทั้ง 4 เป็นบริวารของโอเบรอนและทิทาเนียแต่จะคอยรับใช้ปรนบัติทิทาเนีย ถือได้ว่าเป็นภูตคนสนิทของทิทาเนียเลยก็ว่าได้ ด้วยความที่ทั้ง 4 รับใช้สนิทชิดเชื้อทิทาเนียอยู่เสมอ ทำให้บางครั้งเวลาที่โอเบรอนเกิดไม่เห็นด้วยกับทิทาเนีย ภูตทั้ง 4 ก็จะเข้าข้างและภักดีกับทิทาเนีย ทำให้ไม่ลงรอยกันเจ้านายอย่างโอเบรอนอยู่บ่อยครั้ง

- โอเบรอน กับ นิค บัตทอม

นิค เป็นภูตในบริวารอีกคนของราชินีภูตอย่างทิทาเนียและโอเบรอน แต่โอเบรอนเอ็นดูในความใสซื่อของนิคเลยรับตัวนิคมารับใช้ นิคเป็นภูตที่ไม่ค่อยฉลาดแต่มีเสน่ห์ที่สร้างความบันเทิงและเป็นประโยชน์ต่อโอเบรอน

- โอเบรอน กับ เฮอร์เมีย

โอเบรอนได้ยืมคำวิงวอนและการเฝ้าเพียรถามของเฮอร์เมียที่ตั้งจากโลกมนุษย์ ทำให้เธอได้ตั้งใจทำภารกิจเชื่อเชิญ เฮอร์เมียให้มาในยังงานวันบลูมูน (Blue moon)

เพื่อที่จะได้ช่วยชี้ทางเธอในเรื่องที่เธอต้องการคำตอบ เฮอร์เมียจึงเป็นภารกิจสำคัญของโอเบรอนใน (Blue moon) ครั้งนี้

- โอเบรอน กับ ดิมิเทรียส ไลแซนเดอร์ และ เฮเลน่า

ทั้ง 3 เป็นมนุษย์สหายของ เฮอร์เมียที่หลงตามเฮอร์เมียเข้ามาในวันบลูมูน (Blue moon) เมื่อโอเบรอนได้พบ ก็เห็นปัญหาของพวกเขาที่เกิดจากความรักอันสลับสับเปลี่ยนกันไปมาจนไม่เป็นที่เป็นทาง ดิมิเทรียส ต้องการจะพิสูจน์ตัวเองและแต่งงานกัน เฮอร์ตามคำสั่งของพ่อ ไลแซนเดอร์ผู้ที่โดนขัดขวางความรักที่เขามีกับเฮอร์เมีย ส่วน เฮเลน่า ก็ยอมศรัทธาในความรักและยอมทำทุกอย่างเพื่อ ดิมิเทรียส พวกเขาทั้ง 3 หลงทางและต้องการความช่วยเหลือโอเบรอนรู้เข้าก็อดไม่ได้ที่จะ ช่วยชี้ นำ แก้ไขปัญหาให้กับเหล่ามนุษย์ผู้นำสงสาร

(6) นางสาวเวณิดา ลอยวัฒนกุล รับบท ทิทาเนีย

ลักษณะภายนอก

เพศหญิงหน้าตาสวย มีเสน่ห์น่าดึงดูด อายุดูประมาณ 30 ปี ตาสีฟ้าอมเทา ผมสีชมพูยาวถึงกลางหลัง มีผิวขาวอมชมพู ส่วนสูง 162 เซนติเมตร น้ำหนัก 44 กิโลกรัม มีภาพลักษณ์และบุคลิกภาพที่ดีเป็นผู้หญิงมาก ทิทาเนียมักสวมเสื้อผ้าสวยงามอลังการ โดยเฉพาะสีชมพู ทุกชุดของเธอจะต้องมีสีชมพูอยู่ด้วย ในเวลาปกติสายตาและท่าทางเหมือนเด็กผู้หญิงที่ไม่รู้จักโต แต่เมื่ออยู่บนเวทีกำลังทำการแสดง สายตาและท่าทางจะเต็มไปด้วยความมั่นใจ สง่างาม น่าเย้ายวนเหมือนเป็นคนละคน

ลักษณะภายใน

ทิทาเนียมีความองแอ่งเป็นเด็ก เอาแต่ใจ คื้อ อยากรไ้ทำอะไรก็ทำได้ อีโก้สูง มั่นใจในตัวเอง เป็นคนเก็บอารมณ์ไม่เก่ง ซื่อตรงกับความรู้สึกตัวเอง คิดอะไรก็พูด คิดอะไรก็แสดงออกมาสุดโต่งทันที ทิทาเนียคิดว่าตัวเองเพียบพร้อม เพอร์เฟค เธอชอบเพื่อฝันหมกหมุ่นสนใจแต่สิ่งที่ตัวเองสนใจเท่านั้น ซึ่งด้วยความเป็น ทิทาเนียเป็นราชินีภูตที่คอยสร้างความสมดุระหว่างความรักและความฝันให้กับมนุษย์ เธอจึงเชื่อในความรักและความฝันเป็นอย่างมาก

ภูมิหลังตัวละคร

ทิทาเนีย คือ ราชินีภุตที่คอยสร้างความสมดุล ความรักและความฝันให้กับมนุษย์ โดยทำหน้าที่นี้มานานแสนนานควบคู่ไปกับไอเบรอน ซึ่งทิทาเนียและไอเบรอนจะตื่นจากการหลับไหลมาทำหน้าที่นี้เฉพาะวันที่เกิดปรากฏการณ์บลูมูน (Blue Moon) เท่านั้น (ปรากฏการณ์ที่เห็นพระจันทร์เต็มดวงถึง 2 ครั้งใน 1 เดือนนั้น โดยการเกิด บลูมูนแต่ละครั้งจะเกิดขึ้นห่างกันประมาณ 2-3 ปี) ซึ่งจะจัดสถานที่งานฉลองในแต่ละครั้งแตกต่างกันออกไป และต้องมีการได้รับเชิญเท่านั้นถึงจะมางานเลี้ยงนี้ได้ โดยครั้งนี้ ทิทาเนียได้จัดงานเฉลิมฉลองบลูมูนที่ร้าน เดอะดรีมส์ (The Dreams) ที่เป็นไนต์คลับลับ ๆ เล็ก ๆ ทิทาเนียมีภุต 4 ตัวที่คอยรับใช้ดูแลปรนนิบัติตลอดคือ วิสกี้ วอดก้า เตกีล่าและโซจู โดยภุตทั้ง 4 จะเรียกทิทาเนียว่า “มาดาม” นอกจากปรนนิบัติ คอยดูแลตามที่ทิทาเนียสั่ง ในบางครั้งภุตก็ต้องมาเป็นแดนเซอร์แสดงโชว์ในวันงานเฉลิมฉลองครบรอบบลูมูนให้ ทิทาเนียและไอเบรอนอีกด้วย ซึ่งการทำงานของทิทาเนียทำให้ต้องเจอมนุษย์มาเป็นพัน ๆ ปี ทำให้ได้เรียนรู้และรู้จักมนุษย์เป็นอย่างดี รวมถึงมีการปรับตัวให้เข้ากับมนุษย์อีกด้วย ซึ่งในคืนบลูมูนครั้งหนึ่ง ทิทาเนียได้พบกับผู้ชายคนหนึ่ง ที่บังเอิญเจอในงานเลี้ยงฉลองวันครบรอบบลูมูน ทั้งคู่ได้สานสัมพันธ์กันในคืนนั้น ทิทาเนียตกหลุมรักเขาอย่างสุดหัวใจ อีกฝ่ายได้สัญญากับทิทาเนียว่า “ในคืนบลูมูน เขาจะกลับมาหา” หลังจากนั้นเธอก็ไม่เคยได้พบเขาอีกเลย แต่ทิทาเนียก็เชื่อมั่นและเฝ้ารอเขาตลอดมา

ความต้องการตัวละคร

ต้องการมีความรักที่แท้จริง

ความสัมพันธ์ตัวละคร

- ทิทาเนีย กับ ไอเบรอน

ไอเบรอนเป็นเพื่อนสนิทและเพื่อนเพียงคนเดียวของทิทาเนีย อยู่ด้วยกันมานานจนเป็นเหมือนครอบครัวเดียวกัน เมื่อมีทิทาเนียก็ต้องมีไอเบรอน ทั้งคู่อยู่ทุกเหตุการณ์ ทั้งร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกัน แต่ก็มีเรื่องทะเลาะกันอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจากไอเบรอนเป็นคนเดียวที่กล้าขัด ไม่ตามใจทิทาเนียเหมือนคนอื่น ๆ เลยเป็นความสัมพันธ์ที่เป็นเหมือนไม้เบื่อไม้เมา แต่ใจจริงก็รักและหวังดีต่อกันจริง ๆ

- *ทิทาเนีย กับ ภูตทั้ง 4 (วิสกี วอดก้า เตกีล่า โซจู)*

วิสกี วอดก้า เตกีล่า โซจูเป็นภูตน้อยที่น่ารัก ซื่อสัตย์ เอาใจใส่เก่งจึงเป็นที่โปรดปรานของทิทาเนียมาก คอยดูแลประคบประหงมทิทาเนียเหมือนเจ้าหญิง แต่บางครั้งก็มีทำให้ทิทาเนียงอนบ้าง เนื่องจากภูตทั้ง 4 ก็ซื่อบื้อเกินไป ทำอะไรไม่รวดเร็ว ไม่ได้ตั้งใจทิทาเนีย

- *ทิทาเนีย กับ นิค บัตทอม*

นิค บัตทอมเป็นภูตที่หลงรักทิทาเนียมาก พยายามพิชิตใจทิทาเนียอยู่เสมอ ซึ่งทิทาเนียก็รู้แต่ไม่ได้สนใจอะไร เนื่องจากทิทาเนียมีคนที่รักอยู่แล้ว แต่เมื่อทิทาเนียโดนมนต์สะกดจากเครื่องตีหมาร์ทออฟดรีม (Heart of Dream) ทิทาเนียเลยหลงรักนิค บัตทอมหัวปักหัวปำ คลั่งไคล้ ทุ่มเทยอมให้ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเงินทอง สิ่งของ หรืออำนาจเพื่อให้นิค บัตทอมยอมอยู่กับทิทาเนียตลอดไป แต่เมื่อทิทาเนียถูกคลายมนต์ออก ทุกอย่างก็กลับมาปกติเหมือนเดิม

- *ทิทาเนีย กับ พัค*

พัคเป็นภูตที่คอยดูแลรับใช้ไอเบรอน ทำให้ทิทาเนียไม่ได้มีความรู้สึกอะไรเป็นพิเศษแม้พัคจะเคารพ ทิทาเนียเหมือนที่เคารพไอเบรอน แต่ด้วยพัคมีนิสัยเจ้าเล่ห์ ขี้แกล้ง และพัคมักเข้าข้างไอเบรอนมากกว่า ทิทาเนียเสมอ ทำให้ทิทาเนียไม่ชอบชี้หน้าพัคอยู่คนเดียว

- *ทิทาเนีย กับ เฮอร์เมีย*

ไอเบรอนและทิทาเนียเชิญเฮอร์เมียมางานเฉลิมฉลองบลูมุนที่ร้านเดอะดรีมส์ (The Dreams) ในครั้งนี้ เพื่อให้คำขอของเฮอร์เมียสมหวัง

- *ทิทาเนีย กับ ไลแซนเดอร์ เฮเลน่า และติมิเทรียส*

ไลแซนเดอร์ เฮเลน่า ติมิเทรียส เป็นบุคคลที่ไม่ได้เชิญมางานเฉลิมฉลองบลูมุนในครั้งนี้ แต่กลับเข้ามาในร้าน ซึ่งทิทาเนียไม่ได้รับรู้ถึงการมาของ 3 คนนี้เลย ทิทาเนียมารู้ว่าทั้ง 3 คนเข้ามางานก็หลังจากเรื่องวุ่นวายทั้งหมดได้จบลงแล้ว

(7) นายพาทิศ พันศิริพัฒน์ รับบท พัค

ลักษณะภายนอก

ผู้ชายอายุ 25 ปี ผิวสีขาวยาว มีผิววิ้งค์ไว้บรวกกลับมีผมเพชรอยู่นผม หน้าตาหล่อเหลา รูปร่างสมส่วน สูง 180 ผมสีทองอร่าม นัยตาสีน้ำตาลอ่อน เคลื่อนไหวคล่องแคล่ว รวดเร็วยาวกับวาร์ปได้ มีเสน่ห์ที่น่าดึงดูด ชอบกระโดดโลดเต้น

ลักษณะภายใน

ชอบเล่นสนุกกับทุกอย่างราวกับบนโลกนี้หรือโลกไหนก็ไม่สามารถทำให้เขามีความทุกข์ได้ ชี้แจง พูดเก่งและมีวิธีการพูดที่ทำให้ใครก็คล้อยตาม ฉลาด เจ้าเล่ห์ รู้ว่าตัวเองมีเสน่ห์อะไรและดึงออกมาใช้ได้อย่างดี รักความเป็นอิสระ ชี้ประจบเอาใจ และเคารพคนที่ตัวเองรู้สึกถูกใจ และมีความมั่นใจในตัวเองสูง

ความต้องการตัวละคร

ต้องการเอาใจบอส และทำทุกอย่างให้บอสพอใจ

ภูมิหลังตัวละคร

เป็นญาติที่อยู่มาหลายพันปี เป็นลูกน้องของเทพโอเบรอน เทพที่เราเคารพนับถืออย่างสูงสุดในชีวิต พัครักโอเบรอนมาก ทำตามทุกอย่างที่โอเบรอนสั่ง รวมถึงมีความตั้งใจที่จะทำให้สำเร็จทุกครั้งด้วย และความมั่นใจของพัคเลยทำให้คิดว่าทุกอย่างที่ทำนั้นดีที่สุด ถึงแม้บางครั้งจะเกิดความผิดพลาดก็ตาม พัคสนิทกับเทพโอเบรอนมาก ถึงแม้ตัวเองจะเป็นญาติที่ไม่ใช่ระดับเดียวกับโอเบรอน แต่ก็สามารถมีปากมีเสียงพอที่จะขัดหรือสอนโอเบรอนพูดให้โอเบรอนคิดตามได้ จึงทำให้ทั้งสองสนิทกันมาก

ความสัมพันธ์ตัวละคร

- พัค กับ โอเบรอน

พัคและโอเบรอนสนิทกันมากเพราะพัคเป็นญาติรับใช้ที่สนิท และเป็นมือขวาของโอเบรอน ที่โอเบรอนวางใจและมั่นใจให้พัคทำทุกอย่างให้ ไม่ว่าจะกี่ร้อยกี่พันปี พัคและโอเบรอนก็ชอบที่จะเที่ยวเล่น ตีต๋อด้วยความสุขไปด้วยกัน แต่ด้วยความเจ้าเล่ห์ของพัค บางครั้งที่ทำให้ผิดคำสั่งของโอเบรอน พัคก็หาทางพูดจนตัวเองพ้นผิดได้ และด้วยความฉลาดนี้ด้วยจึงทำให้พัคเป็นลูกน้องคนโปรดของเขา

- พัก กับ ทิทาเนีย

พักไม่ชอบทิทาเนียที่ชอบเจ้ากี้เจ้าการและเอาแต่ใจ ทุกครั้งที่ทิทาเนียทะเลาะกับโอเบรอน พักจะคอยสนับสนุนบอส บางครั้งที่ทิทาเนียใช้ให้พักทำอะไร พักก็ต้องจำใจทนทำไป เพราะพักเป็นญาติที่ต่ำกว่าทิทาเนีย และพักก็ชอบที่จะใช้คำพูดแซะทิทาเนียเป็นประจำ

- พัก กับ นิค บัตทอม

พักและนิคไม่ชอบกันด้วยความที่นิคมีความมั่นใจว่าตัวเองเก่ง ตัวเองดูดี เลยทำให้นิคในสายตาพักนั้นดูเส่อมากกว่าที่จะดูดี เลยทำให้พักอดใจไม่ได้ที่อยากจะคอยแกล้งนิค ให้เจอกับเรื่องแปลกๆ และสะใจอยู่ตลอดเวลา แต่ในใจลึกๆพักไม่ได้เกลียดนิค

- พัก กับ แก๊งแดนเซอร์

พักกับแก๊งแดนเซอร์เป็นญาติระดับเดียวกัน แต่ด้วยความไม่ทันพักของพวกเขา แก๊งแดนเซอร์ จึงทำให้พักดูฉลาดกว่า ปราดเปรียวกว่า แม้จะเป็นญาติระดับเดียวกันแต่ก็ไม่ได้สนิทหรือชอบเที่ยวเล่นด้วยกันเพราะ พักเป็นลูกน้องคนสนิทของโอเบรอน แต่แก๊งแดนเซอร์เป็นลูกน้องคนสนิทของทิทาเนีย เลยทำให้บางครั้งแก๊งแดนเซอร์ก็โดนพักแกล้งด้วย แต่ที่ทั้งสองฝั่งจะรวมกันได้ก็ต่อเมื่ออยากแกล้งนิค เพราะทั้งสองมีจุดร่วมกันคือแกล้งคนเส่ออย่างนิค บอททอม

- พัก กับ เฮอร์เมีย

คนที่พักเจอในร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) และทำให้เธอต้องเจอกับเรื่องวุ่น ๆ ชุลมุนด้วยความผิดพลาดของตัวเอง

- พัก กับ ไสแซนเดอร์

คนที่พักเจอในร้านเดอะ ดรีมส์ (The Dreams) คนที่พักเข้าใจผิด จากคำสั่งของบอสจึงทำให้เขาต้องมนต์ของเครื่องตีฮาร์ทออฟดรีม (Heart of Dream) และทำให้เกิดเรื่องวุ่นวาย

- พัก กับ เฮเลน่า

ลูกค้าในร้านที่เข้ามาตามเพื่อน และเป็นจุดที่ทำให้พักเข้าใจสับสน

- พัก กับ ดิมิเทรียส

ลูกค้าในร้านที่รับกรรมจากการทำผิดพลาดของพักไปเต็มๆ

3.2.2.8 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)

(1) การเตรียมตัวของตัวละคร

จากการเปลี่ยนแปลงบทละครใหม่ทั้งหมดจากบทละครเดิม ทำให้คณะผู้ศึกษาร่วมทั้งอาจารย์ผู้สอนมารวมตัวกัน เพื่อร่วมกันอ่านบทละคร ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง และตัวละครใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงบทละครจากเดิมซึ่งเป็นโลกมนุษย์ปกติ ให้กลายเป็นโลกของมนุษย์และโลกของเทพผสมกัน โดยมีการดึงลักษณะตัวละคร (Character) ความเข้าใจ และลักษณะภายในของตัวละครจากบทเดิมผสมกับความแฟนตาซีที่จะมาจากต้นฉบับเรื่อง A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM และยังได้รับแรงบันดาลใจบางส่วนจากเรื่อง ALICE IN WONDERLAND (2010) หรืออลิซในแดนมหัศจรรย์อีกด้วย ทำให้กลุ่มผู้ศึกษาจึงต้องทำการวิเคราะห์ตัวละครใหม่ทั้งหมด เพื่อให้การแสดงออกมาอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

ซึ่งกลุ่มผู้ศึกษานั้น ได้มีกำลังใจในการสู้ต่ออย่างไม่ท้อถอย นอกจากทำงานกับบทละครฉบับใหม่และตัวละครใหม่แล้ว กลุ่มผู้ศึกษาายังต้องทำงานร่วมกับฉากที่มีการต่อเติมจากเดิม ทำให้การใช้พื้นที่บนเวทีมีข้อจำกัด เพื่อไม่ให้นักแสดงโดนฉากบังขณะทำการแสดง การเลื่อนฉากลิ้นเพื่อเปลี่ยนสถานที่หรือทางเข้าออก การเลื่อนบันไดให้ต่อเนื่อง และไม่เป็นอุปสรรคต่อการแสดง การถืออุปกรณ์ประกอบฉาก (Props) และการเสริมบาร์ขึ้นมาจากขอบเวที อีกทั้งทำงานร่วมกับมีเดีย (Media) และซาวนด์ (Sound) ที่ต้องผสมผสานให้เข้ากับจังหวะในการแสดง เพื่อให้ตัวละครมีมิติและน่าค้นหามากขึ้น

(2) กระบวนการซ้อมช่วงที่ 4 (100%)

หลังจากการส่ง 70% ในการซ้อม 100% ได้มีการปรับเปลี่ยนบทใหม่ทั้งหมด โดย ดร.พันธุ์ชนะ สุนทรพิพิธ ทำให้มีการเปลี่ยนคาแรคเตอร์ตัวละคร เช่น ไลแซนเดอร์จากที่เคยเป็นผู้นำของเฮอร์เมีย ก็กลับกลายเป็นผู้ตามเฮอร์เมีย ทำให้นักแสดงทุกคนต้องมีการทำการบ้านตัวละครใหม่ เพื่อให้เข้าใจภูมิหลังและความสัมพันธ์ของตัวละครมากยิ่งขึ้น นักแสดงและผู้กำกับยังต้องไปดูหนังเรื่อง Alice in wonder เพื่อใช้เป็นแรงบันดาลใจในการเปลี่ยนบทในครั้งนี้ทำให้นักแสดงต้องทำความเข้าใจกับบทละครใหม่ทั้งหมด และได้มีการวางแผนในการทำซีนตั้งแต่ฉาก 1 องค์กร 1 จนถึงฉาก 2 องค์กร 2 ใหม่ทั้งหมด และหลังจากการซ้อมในหอนาฏลักษณะชั้น 5 ทำให้พบว่านักแสดงยังมีปัญหาเรื่องการใช้เสียง ทั้งบทตัวเอง

และพูดกับคู่แสดง หรือเสียงในการเดินในโรงละคร ผู้กำกับและนักแสดงจึงต้อง ทำการ Workshop ในการใช้เสียงและกายภาพให้ขยายใหญ่มากขึ้น นักแสดงทุกคนต้องทำชิ้นใหม่หมด เปลี่ยนบทบาท มีการเปลี่ยนคาแรคเตอร์ มีเปลี่ยนตำแหน่งการเคลื่อนที่บนเวที (Blocking) นักแสดงต้องมีข้อมูลในการทำบทจากการดูหนังเรื่อง Alice in wonderland และนำมาปรับใช้ นักแสดงทุกคนต้องทำการบ้านกับตัวละครใหม่

นักแสดงทุกคนหลังจากได้รับฟีดแบคในรอบ70% ได้นำมาปรับทั้งเรื่อง การแสดง บทพูด การเชื่อมซีน การใช้จังหวะแสดงกับคู่แสดง จึงได้นำมาสู่การซ้อม 100% เพื่อเตรียมสู่อัดแสดงจริงก็จะมีเตรียมตัวก่อนการซ้อมเหมือนทุกครั้ง มีการทำเวิร์คชอป เช่น การปลูก เอเนอร์จี้นักแสดง และวอร์มเสียงเพื่อใช้บนเวที ส่วนตัวละครไลแซนเดอร์มีการหาทิศทางการแสดงได้แล้วเหลือแค่การจูนอินเพื่อให้มีสมาธิกับตัวเองและคู่แสดง จากนั้นการซ้อมกับนักแสดงคนอื่น ๆ ก็จะมีเรื่องขึ้นเข้าออกในรอบนี้เพราะต้องซ้อมเหมือนแสดงจริง ต้องจำทางเข้าออกซีน และตักแสดงทุกคน ช่วยกันไปตลอดจนถึงวันแสดงจริง

(3) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)

กลุ่มผู้ศึกษาได้ส่งความคืบหน้าตั้งแต่อาร์มภทจนจบเรื่อง ด้วยวิธีการส่งเป็นช่วง ๆ ตลอดระยะเวลา 1 เดือน ก่อนทำการแสดงจริงในวันที่ 9 – 11 มีนาคม 2566

(4) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)

โดยมีการสรุปปัญหา ข้อเสนอแนะ และแนวทางการแก้ไข ดังนี้

ชื่อผู้ศึกษา	ตัวละคร	ปัญหาและข้อเสนอแนะ	แนวทางการแก้ไข
นางสาวแพรวพลอย หมีเทพ	เซอร์เมย์	เห็นถึงความฉลาด ความเป็นผู้นำ พลัง และความตั้งใจของผู้ศึกษาที่ส่งออกมาผ่านตัวละคร การแสดง ออกมาดีมากแล้ว โดยเฉพาะฉากแสดงความรักต่อไลแซนเดอร์ ออกมาน่ารัก ชวนจิ้น และทำให้	พยายามปล่อยตัวปล่อยใจ สบาย ๆ เน้นการอยู่ในสถานการณ์และการอยู่ร่วมกันกับคู่แสดง มองหาความแตกต่างของตัวละครเมื่อเวลาอยู่ร่วมกับตัวละครอื่น ๆ เช่น

		เห็นมุมมองอันโยนของเฮอร์เมีย แต่ยังคงต้องรักษาความเสถียรนี้ไว้ให้ได้ เพราะตัวละครเฮอร์เมียต้องขับเคลื่อนด้วยปัญหาตลอด อาจจะทำให้บางครั้งเผลอจนจ่อและจริงจังจนเกินไป จะทำให้ตัวละครขาดเสน่ห์ ความใสซื่อ น่ารักของตัวละครไป และจะทำให้ให้การแสดงออกมาไม่เป็นธรรมชาติ	ไลแชนเดอร์ที่เป็นคนรัก เฮลน่าที่เป็นเพื่อนสนิท และดิมิทรีเยสเป็นคนที่เกี่ยวข้อง ไม่อยากแต่งงานด้วยเพิ่มขึ้น เมื่อเข้าใจมากขึ้นแล้วอาจจะทำให้ไม่เกิดความเครียด เพราะเมื่อผู้ศึกษาเกิดความเครียดและความกดดันมากเกินไปจะทำให้แสดงออกมาไปเป็นธรรมชาติ ดังนั้นแนวทางการแก้ไขจึงเน้นไปที่การสร้างความผ่อนคลายในผู้ศึกษาเป็นหลัก ซึ่งวิธีนี้อาจจะทำให้ผู้ศึกษารักษาความเสถียรของตัวละครนี้ได้
นายวงศ์วรุตม์ วิธานธำรง	ไลแชนเดอร์	หา motivation ในการแสดงเพิ่มอีก ให้รู้สึกมากขึ้นอีก ให้มีความสำคัญกับตัวละครอื่นๆเพิ่ม	มีการเปลี่ยนการแสดงออกของตัวละครหมดเลยจึงทำให้ต้องวิเคราะห์บทบาทใหม่และใช้การจูนอินกับตัวละครเลย แต่มีความใกล้เคียงกับผมค่อนข้างมากทำให้การแสดงออกมาในรอบแก้ครั้งนี้ค่อนข้างดี
นางสาวอาภาภูมิ บาเกาะ	เฮลน่า	เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนบทละครเรื่อง A midsummer night's dream ใหม่ทั้งหมด ตามความเหมาะสม และมีการปรับคาแร็คเตอร์ตัวละคร เพื่อให้เรื่องราวสนุกมากยิ่งขึ้น จึงทำให้ผู้ศึกษาต้องทำการบ้าน กับบทละครใหม่อีกครั้ง โดยการวิเคราะห์ตัวละครในคาแร็คเตอร์	ผู้ศึกษาได้หมั่นฝึกซ้อม ด้วยการพูดบทละครบ่อย ๆ ในคาแร็คเตอร์แบบใหม่ ที่อ่อนหวานและสบายขึ้นเพื่อเป็นการปรับวิธีพูด จากที่เคยชินมาตั้งแต่การส่งความคืบหน้าทั้ง 3 ครั้ง (30% , 50% , 70%) และทำความเข้าใจอย่างละเอียด เกี่ยวกับลักษณะ

		<p>ใหม่ และวิเคราะห์ข้อความ (Text) กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องอย่างละเอียด อาทิเช่น หาความต้องการของตัวละครในแต่ละฉาก เป็นต้น และเมื่อเข้าใจวิธีคิดหรือความรู้สึกภายในของตัวละครที่ปรับเปลี่ยนไป จึงส่งผลให้การแสดงออกทางภายนอกต่างออกไปจากเดิม หลังจากอัปเดตความคืบหน้า คณะอาจารย์แสดงความคิดเห็นว่า เมื่อปรับเปลี่ยนคาแร็คเตอร์แล้ว ตัวละครมีพัฒนาการในทิศทางที่ดีขึ้นและเหมาะสมกับเรื่อง มีความน่ารักเบาสบาย และมีพลังงานที่พอดีไม่มากหรือน้อยจนเกินไป และให้รักษาพลังงานไว้ให้เสถียร อีกทั้งยังเพิ่มเติมเรื่องจังหวะ ที่สามารถทำให้คมขึ้นได้มากกว่านี้ แต่ต้องระวังเรื่องการเป็นคิ้ว หรือการรู้ก่อน และให้ระวังเมื่อถึงฉากที่ตัวละครเดือดร้อนกับปัญหา บางครั้งจะมีการกลับไปแสดงด้วยคาแร็คเตอร์เก่าที่ดูจริงจังอยู่บ้าง ต้องทำให้คาแร็คเตอร์เสถียรและคงที่กว่านี้และด้วยวิธีการพูดที่ชัดเจนเกินไป จะทำให้ดูเหมือนตั้งใจพูด สามารถผ่อนคลายได้มากขึ้นอีก</p>	<p>นิสัยของตัวละคร ว่าเวลาที่ ต้องเผชิญกับปัญหา จะรับมือ และแสดงออกมาอย่างไร เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงและพัฒนาตัวละคร ไม่ให้ติดกับวิธีการแสดงออกแบบเดิม ๆ อย่างคาแร็คเตอร์แบบเก่า และปล่อยให้ตนเองอยู่กับสถานการณ์ตรงหน้าให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยไม่ใช้ความคิดในหัว หรือคิดก่อนว่าจะทำอะไร ฟังสิ่งที่คู่แสดงพูดจริง ๆ และตอบกลับจากความรู้สึกภายในของตัวละครจริง ๆ เพื่อแก้ปัญหาการรู้ก่อนหรือการแสดงเป็นคิ้วเพิ่มเติมด้วยการหาตุลครหรือภาพยนตร์ ที่มีตัวละครบุคลิกใกล้เคียงกับตัวละครของผู้ศึกษา เพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจ</p>
นายธีมา ธาดาประทีป	ดิมิเทรียส	จากภาพรวมที่อาจารย์บอกคือมาถูกทางมากขึ้น แต่ยังคงลดแรง	จากที่ตัวผู้ศึกษาได้คอมเม้นมา ตัวผู้ศึกษาจึงลองทั้ง

		<p>ลงอีก เพิ่มเอนาจีในการเล่น นอกจากนี้เนื่องด้วยละครเวทีเรื่องนี้ ต้องอาศัยจังหวะเพื่อสร้างอรรถรสสีสั่น ตัวผู้ศึกษาต้องมีจังหวะการเล่นที่คม ชัดมากขึ้น และตัวผู้ศึกษายังมีความกระตือรือร้นในการแสดงอยู่ สุดท้ายทางอาจารย์ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าให้ตัวผู้ศึกษาใช้คาแรคเตอร์ของตัวเองในการแสดง</p>	<p>คาแรคเตอร์ตัวละครที่ตีความมาเอาคาแรคเตอร์ตนเองไปแสดง ฝึกฝนจังหวะต่างให้สามารถแสดงได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยที่ไม่คิดก่อนว่าอะไรจะเกิดขึ้น แต่ให้เป็นอยู่กับคู่แสดง พร้อมรับกับทุกสถานการณ์ ที่จะเกิดขึ้น และในช่วงก่อนการแสดง ตัวผู้ศึกษาต้องวอมอ๊ပ်ให้สามารถปลุกเอนาจีที่ควรจะเป็น และผ่อนคลายที่สุด</p>
นางสาววิรัชญา สอนฉิมพลี	โอเบรอน	<p>ตัวละครจะต้องเปลี่ยนวิธีการเล่นให้ดูเบาสบายเป็นแพนตาซีมากขึ้นทั้งโปรดักชั่น เกิดปัญหาในการรอยเรียงเส้นเรื่องที่ยังไม่สนุก และนักแสดงยังไม่สามารถทำให้เรื่องดูแล้วสนุกมากเท่าที่ควร ในส่วนของโชว์ คาแรคเตอร์แดรี่ควีนของ โอเบรอนดูเสถียรมากขึ้นแต่ยังต้องเพิ่มพลังงานแสดงออกในโชว์มากขึ้น</p>	<p>เปลี่ยนวิธีการเล่นให้ดูเบาและภายในของตัวละครมีแรงจูงใจ โดยการปรับเปลี่ยนและปรึกษากันทั้งนักแสดงและผู้กำกับ หาต้นแบบในการแสดงจากการดูภาพยนตร์แพนตาซีและเวิร์คช็อปทางร่างกายและอารมณ์ร่วมกันให้มีสีสันในการแสดง ในส่วนของโชว์ฝึกซ้อมและทำเวิร์คช็อปโดยการมีโจทย์ให้ตัวเองโชว์ทั้งเต้นและการร้องเพลงลิปซิงค์ ทำบ่อย ๆ ใ้ร่างกายเกิดความชิน หาตัวอย่างในการโชว์และนำเอามาประยุกต์ให้เป็นรูปแบบของตนเองจากนั้นหาเสน่ห์ในการโชว์ ตัวอย่างเช่น สายตาที่ต้องสื่ออารมณ์ตามเพลง การนำเสนอขยับร่างกายให้เป็นถ้</p>

			วงท่าที่สวยงามและน่ามอง และที่สำคัญต้องเหมาะกับ สรีระร่างกายของตัวนักแสดง เพื่อให้ดูสวยงามน่ามองและ บันเทิงใจมากขึ้น
นางสาวเวณิดา ลอยวัฒน์ นกุล	ทิทาเนีย	ในส่วนของโชว์ดีขึ้นแต่ยังสามารถ ทำให้โชว์ออกมาดีกว่านี้ได้อีก การแสดงออกในโชว์ยังได้รับความรู้สึกที่มีความน่ารัก ไม่เข่า ยวนเท่าไร ซึ่งถ้าออกมาน่ารักมัน จะใกล้เคียงกับคาแรคเตอร์ตอน ปกติ และระวังเรื่องการใช้เสียง เนื่องจากในบทละครต้องมีการ ร้องเพลงแบบตะโกนเพื่อความ บันเทิง ถ้าทำบ่อย ๆ แบบผิดวิธี อาจจะทำให้เสียงเกิดปัญหาได้	ดูลีลาการแสดงของแดร์ริควีน (Drag Queen) เยอะๆแล้ว สังเกตท่าทาง สายตา แล้ว นำมาฝึกซ้อม ปรับให้เข้ากับ ตัวเองโดยเริ่มจากการฝึก แสดงออกที่หน้ากระจก เพื่อที่จะได้สังเกตตัวเอง รวมถึงทำเวิร์คช็อป (Workshop) โดยการตั้งโจทย์ โชว์ โดยเปลี่ยนเพลงไปเรื่อย ๆ เน้นเพลงที่มีความเข่ายวน เซ็กซี่ (Sexy) หลังจากนั้นทำความเข้าใจกับเนื้อเพลงแล้วจึง ออกมาโชว์ เพื่อที่จะทำให้ทั้ง อารมณ์ ความรู้สึกและร่างกาย สื่ออารมณ์เพลงออกมาได้ ใน ส่วนของการใช้เสียง ก่อนการ แสดงต้องวอร์มเสียงก่อนและ ปรับให้ช่องเสียงให้ถูกต้อง
นายพาทิศ พันศิริพัฒน์	พัค	มีความตึงเครียดไปรีบบน ทำให้ฟัง สารไม่รู้เรื่อง และทำให้ผู้ชมตาม เรื่องไม่ทัน เพราะเคลื่อนที่ขณะ พุด ไม่มีจุดโฟกัส และการไต่ ระดับของอารมณ์ตามบทละคร ต้องไต่ไปที่ละขั้น จากน้อยไป กลางและไปมาก เพื่อที่จะให้ผู้ชม	วิเคราะห์บทอย่างละเอียด จุด ไหนไต่ระดับไปอย่างไร เพื่อที่จะให้สารออกมาได้อย่าง มีประสิทธิภาพ หากจังหวะจุด โฟกัสในการพูดสารออกมา เพื่อสารที่บิดเบี้ยว

		รู้สึกตามเรื่อง พออารมณ์ นักแสดงเท่ากันทั้ง ๆ ที่สารได้ ระดับไป ทำให้ฉากนั้นดูน่าเบื่อ	
--	--	--	--

ตารางที่ 3.10 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) ด้านการแสดง

ที่มา : ผู้ศึกษา

จากปัญหาและข้อเสนอแนะทั้งหมดที่ได้รับจากคณะอาจารย์และคณะผู้ศึกษา จึงทำให้กลุ่มผู้ศึกษาพยายามหาวิธีหรือแนวทางแก้ไขปัญหาแบบเร่งด่วน เพื่อเป็นการเร่งปรับปรุง แก้ไข และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ได้มากที่สุด สำหรับการแสดงรอบจริง ที่จะเกิดขึ้นในวันที่ 9 – 11 มีนาคม 2566

3.2.3 ผลงานการแสดง (Production)

3.2.3.1 ผลงานการแสดงรอบที่ 1

การแสดงรอบที่ 1 รอบครอบครัวการแสดง เป็นการแสดงที่มีผู้ชมเข้ามาดูในโรงละครครั้งแรก โดยทั้งหมดเป็นคนที่จบและกำลังศึกษาในเอกการแสดงทั้งสิ้น ก่อนเริ่มการแสดงผู้กำกับได้พานักแสดงวอร์ม (warm) ร่างกายร่วมกัน เพื่อสร้างมวลรวม และสมาธิให้กับนักแสดง หลังจากนั้นก็ให้นักแสดงแยกย้ายไปทำเตรียมตัว และสมาธิส่วนตัว เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการแสดง ซึ่งในการแสดงวันแรกจากการที่ผู้ชมเป็นคนที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาการแสดงเดียวกัน ทั้งนิสิต อาจารย์และบัณฑิตที่จบการศึกษาไปแล้ว ทำให้มีเสียงตอบรับระหว่างการแสดงที่ดังมากกว่าปกติ ประจวบกับวันนี้เป็นวันแรกของการแสดงนักแสดงส่วนใหญ่จึงมีอาการตื่นเต้น ส่งผลให้ในการแสดง บางช่วงนักแสดงไม่ได้เว้นจังหวะให้เสียงของผู้ชมซาลงก่อนที่จะเริ่มพูด จึงทำให้สารบางอย่างตกหล่น ขาดหายไป แต่เสียงตอบรับของผู้ชมก็ทำให้นักแสดงอยู่กับคู่แสดงมากขึ้น และมีพลังในการเล่น ส่งผลให้เรื่องราวออกมาสนุก ตลกขบขัน และสามารถสร้างมวลความอรรถรสปกคลุมทั่วสถานที่แสดงได้ ถึงแม้จะมีข้อผิดพลาดแต่สามารถกู้สถานการณ์ และแสดงจนจบเรื่องได้สมบูรณ์

3.2.3.2 ผลงานการแสดงรอบที่ 2

การแสดงรอบที่ 2 รอบสาธารณะ เป็นการแสดงที่เปิดให้ผู้ชมภายนอกได้ซื้อบัตรเข้ามาดู ดังนั้นจึงผู้ชมที่หลากหลายวัย ตั้งแต่เด็กเล็ก นักเรียน นักศึกษา วัยทำงาน และผู้สูงอายุ ทำให้บรรยากาศการรับชมเต็มไปด้วยความตั้งใจ จึงทำให้ในช่วงแรกผู้ชมจะไม่กล้าหัวเราะออกมาเหมือนการแสดงรอบแรก แต่ด้วยการที่นักแสดงได้มีประสบการณ์จากการแสดงรอบแรก และมองเห็นข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว จึงได้มีการเตรียมตัวและนำข้อผิดพลาดของการแสดงรอบแรกมาปรับแก้ไขให้ดีขึ้นยิ่งกว่าเดิม และเตรียมพร้อมรับมือจากมวลผู้ชมที่เปลี่ยนไป ผู้กำกับให้นักแสดงเริ่มจากการอบอุ่นร่างกาย (Warm-up) โดยเฉพาะเรื่องเสียงของนักแสดงให้ดัง ฟังชัดมากยิ่งขึ้น นักแสดงทุกคนร่วมกันวอร์มร่างกายทุกส่วน เพื่อให้มีพลังงานก่อนเริ่มแสดง และหลังจากนั้น ผู้กำกับจึงเปิดเพลงที่มีความสนุกสนาน เพื่อให้นักแสดงได้ผ่อนคลาย บรรเทาความเครียด เพื่อลดความกดดันของนักแสดงลง ทำให้ในการแสดงรอบนี้นักแสดง ได้มีการฟังมากยิ่งขึ้นกว่ารอบแรก อาทิ การฟังเสียงของผู้ชม ในช่วงที่มีการหัวเราะ แล้วจึงค่อยพูดบทต่อ เพื่อให้สารที่ส่งออกไปครบถ้วนสมบูรณ์ เพราะได้มีการเสนอแนะจากคณะผู้ศึกษาตอนประชุมหลังการแสดงรอบแรกจบลง จึงหว่าต่าง ๆ ของนักแสดงมีความคมชัดมากขึ้น และสารครบถ้วน ทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยดีตามที่คิดเอาไว้ และเป็นรอบการแสดงที่คณะอาจารย์ประจำสาขาวิชาเอ่ยปากชมว่า เป็นรอบที่นักแสดงเล่นได้ดี มีความเสถียรมาก และมวลเดียวกัน ทำให้กลุ่มผู้ศึกษารู้สึกประทับใจมาก

3.2.3.3 ผลงานการแสดงรอบที่ 3

การแสดงรอบที่ 3 เป็นการแสดงรอบสุดท้าย และเป็นรอบสาธารณะ ที่เปิดให้ผู้ชม ภายนอกได้ซื้อบัตรเข้ามาดู ดังนั้นจึงผู้ชมที่หลากหลายวัยเหมือนกับการแสดงรอบที่ 2 ตั้งแต่เด็กเล็ก นักเรียน นักศึกษา ทำให้บรรยากาศการรับชมไม่ต่างจากการแสดงรอบที่ 2 มากนัก และจาก ประสบการณ์การแสดงที่ผ่านมาทั้งสองรอบ กลุ่มผู้ศึกษาได้เรียนรู้ถึงข้อผิดพลาดทั้งก่อนแสดงและระหว่างแสดงมากขึ้น จึงได้ร่วมพูดคุยกันถึงปัญหาทั้งหมดที่เจอในรอบการแสดงก่อนหน้าทั้ง 2 รอบ และช่วยกันรวบรวมข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นทั้งหมด เพื่อช่วยกันหาวิธีทางแก้ไข ให้การแสดงรอบสุดท้ายออกมาอย่างดีที่สุด ซึ่งก่อนเริ่มทำการแสดง

นักแสดงได้เตรียมพร้อมร่างกายด้วยการวอร์มเหมือน 2 รอบที่ผ่านมา และมีเพิ่มเติมการซ้อมและแก้ไขในฝ่ายเบื้องหลังที่นักแสดงยังผิดพลาดอยู่ เช่น การตกไฟ นักแสดงจะต้องเดินตามตำแหน่งไฟที่กำหนด หรือฝ่ายเสียง ที่มีการตรวจสอบเสียงทั้งความดังเบา หรือจังหวะต่าง ๆ กับนักแสดง เพราะในขณะที่ทำการแสดง นักแสดงจะต้องส่งสัญญาณกับฝ่ายเสียงเพื่อให้ได้มาซึ่งภาพทเวทีที่สมบูรณ์แบบที่สุด แต่หลังจากทำการแสดงรอบสุดท้ายเสร็จ กลุ่มผู้ศึกษาได้รับข้อเสนอแนะจากผู้ชมว่า พบว่าในขณะที่ทำการแสดง นักแสดงทุกคนมีเสียงที่เบากว่าการแสดงทั้ง 2 รอบแรก สาเหตุอาจเกิดจากใช้พลังงานเสียงอย่างหนักติดต่อกัน แต่รอบสุดท้ายนี้ก็ในรอบที่นักแสดงได้ลงความเห็นกันว่า เป็นการแสดงรอบที่ประหม่าน้อยที่สุด และขณะทำการแสดง นักแสดงอยู่กับสถานการณ์และรู้สึกไปกับการแสดงในบทบาทของตนเองมากกว่าครั้งก่อนหน้า จึงทำให้ปัญหาในการแสดงไม่ได้มีอะไรผิดพลาดไปจากที่คาดการณ์ไว้มากนัก และยังคงได้รับคำชมจากผู้ชมหลังการแสดงอีกด้วย

3.2.4 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดง (Post-Production)

หลังการแสดงละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คีนร้อนสลักรัก สิ้นสุดลง กลุ่มผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อเป็นข้อมูลไปปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นในการทำงานครั้งต่อไป โดยทางผู้ศึกษาได้ทำแบบสอบถามความพึงพอใจและความคิดเห็นหลังชมละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คีนร้อนสลักรัก จากผู้ชมที่ร่วมชมในเทศกาลศิลปะการแสดง นิพนธ์ประจำปีพ.ศ.2565 ในครั้งนี้ด้วยกลุ่มผู้ศึกษาจึงทำสรุปออกมาเป็นตารางได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะ	แนวทางแก้ไข
นักแสดงพลังน้อย ต้องอาศัยพลังในการดึงดูดคนดูมากกว่านี้	เตรียมความพร้อมของเครื่องมือนักแสดงให้พร้อม เช่น ร่างกายจิตใจ เสียง สมาธิให้มั่น และมีสติอยู่ตลอดเวลา ไม่หลุดโฟกัสไป
ระหว่างตัวละครไม่ค่อยอยู่ด้วยกัน	ก่อนเริ่มการแสดงเพิ่มการทำเวิร์คช็อป (Workshop) ที่ทำให้เพิ่มสมาธิในการอยู่ด้วยกันมากยิ่งขึ้น เช่น การสำรวจพื้นที่การแสดง กิจกรรมการรับส่งบอล เพื่อให้นักแสดงอยู่ด้วยกัน
เสียงของตัวละครเบา ทำให้ส่งไม่ถึงคนดู	ระหว่างซ้อมการแสดงนักแสดงต้องเตรียมความพร้อมของเสียงให้พร้อมใช้งาน ใช้เสียงสำหรับการแสดงให้ถูกต้อง เพื่อป้องกัน

	ไม่ให้เกิดปัญหาของเส้นเสียง และนักแสดงต้องมีการซ้อมรวมถึงฝึกใช้เสียงสำหรับการแสดงในพื้นที่แสดงจริงให้ชิน เพื่อรู้ถึงระดับความดังของเสียงที่ควรใช้ในระหว่างแสดงให้เหมาะสม
การพูดกลอนไม่หมายความ	เพราะบทกลอนมีความยาก ไม่ค่อยคุ้นชินกับภาษา ทำให้นักแสดงต้องฝึกซ้อม วิเคราะห์ ทำความเข้าใจและคุ้นชินกับบทกลอน แล้วแสดงออกมาด้วยความรู้สึกจริง ๆ
จังหวะในการแสดงดูไม่เป็นธรรมชาติ	นักแสดงต้องอยู่กับคู่แสดงให้มากขึ้น และพยายามทำให้ตัวเองผ่อนคลายก่อนเข้าซีน โดยอาจจะเริ่มจากการหายใจเข้าให้สุดปอดแล้วถอนหายใจยาวๆ แล้วสะบัดส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อให้ลดอาการเกร็งมากที่สุด

ตารางที่ 3.11: ตารางความคิดเห็นหลังชมละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream

คืนร้อนสลักรัก ด้านการแสดง

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3 การพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบ

3.3.1 ขั้นตอนการทำงานก่อนการแสดง (Pre-Production)

3.3.1.1 การเตรียมตัวในการคัดเลือกทีมออกแบบ

ลำดับที่	ชื่อผู้ศึกษา	ตำแหน่ง	วิธีการในการทำการบ้าน
1	นายสองนคร อุ่นจิต	ผู้ออกแบบฉาก	เริ่มจากการหาตัวตนของผู้ศึกษาเองว่าสนใจจะทำอะไรเสร็จแล้วเริ่มอ่านบทละครที่ทางผู้กำกับแต่ละเรื่องส่งมา หาเรื่องที่สนใจและอยากที่จะทำจริงๆ บวกกับคิดว่าจะสามารถต่อยอดงานของเราได้มากที่สุดแค่ไหน โดยสุดท้ายก็เลือกเรื่อง A Midsummer night's dreams เป็นอันดับที่1 ในการที่จะส่งฉากเรื่องนี้ และก็ได้อันดับนี้ในรอบแรก
2	นายวันฉัตร กล้าการชาย	ผู้ออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก	เริ่มจากดูหนังเรื่อง A Midsummer Night's Dream (1999) ให้เข้าใจเรื่องโดยประมาณแล้วก็มาอ่านบทประพันธ์ที่ผู้กำกับได้ดัดแปลงใหม่ แล้ว

			<p>ทำความเข้าใจ เทียบเคียงเหตุการณ์จากทั้งสองเรื่อง จากการดูและอ่านบทประพันธ์ทั้งสองเรื่อง ทั้งสองมีความเหมือนและแตกต่างกันอยู่ แต่บทประพันธ์ใหม่ที่ผู้กำกับได้ดัดแปลงนั้นมีความน่าสนใจและไม่เคยเห็นบทของเชกสเปียร์มาเป็นร้านเหล้ามาก่อนเลยคิดว่ามันน่าสนใจที่จะลองทำ</p>
3	นางสาวพรชชล พลเมือง	ผู้ออกแบบแสง	<p>เริ่มจากการอ่านบทละครต้นฉบับ บทละครที่ผู้กำกับได้ทำการปรับบริบทมาเป็นรูปแบบใหม่ ภาพยนตร์เรื่อง A Midsummer Night's Dream (1999) และข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับบทที่ได้ปรับมา จากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ หาดูที่ตัวเองสนใจ และอยากนำเสนอผ่านการออกแบบแสง ซึ่งภาพรวมของเรื่องมีความแตกต่างจากลักษณะงานที่ตนเองเคยได้ทำผ่านมา จึงอยากลองทำสิ่งใหม่ๆและเล่าเรื่องออกมาให้ได้ดีและสนุกมากที่สุด</p>
4	นางสาวสิตาภา จำปาทอง	ผู้ออกแบบเสียงและสื่อมัลติมีเดีย	<p>เตรียมตัวโดยการอ่านบท A Midsummer Night's Dream ทำความเข้าใจและวิเคราะห์ว่าเรื่องเกิดที่ไหน เวลาไหน โดยคำนึงถึงการแปลงบริบท ศึกษาเนื้อเรื่องจากการดูแอนิเมชันและละครเวทีหลายรูปแบบ วิเคราะห์และคิดว่าเกิดอะไรขึ้นได้บ้าง สามารถใส่เสียงหรือมัลติมีเดียเพิ่มเติมตรงไหนที่จะทำให้การเล่าเรื่องราวมีความชัดเจน สนุก และน่าติดตามมากยิ่งขึ้นได้อีกบ้าง ศึกษาสื่อมัลติมีเดียที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับเรื่องได้</p>
5	นายธนภัทร ถวิลไพโร	ผู้ออกแบบเสื้อผ้า	<p>เริ่มจากการอ่านข้อมูลที่ผู้กำกับทำไว้สำหรับอดีตและนำไปเปรียบเทียบกับภาพยนตร์เพื่อหาจุดเชื่อมและเริ่มจากแบ่งกลุ่มของตัวละคร และศึกษาขนชั้น ลักษณะนิสัย คาแรคเตอร์ เพื่อนำไปต่อยอดทางด้านการออกแบบเสื้อผ้าเพื่อการแสดง</p>

6	นายเสกสรรค์ ประเสริฐ	ผู้ออกแบบเสื้อผ้า	การเตรียมตัวก่อนออกดีซัน เริ่มจากการอ่านข้อมูลสำหรับการออกดีซัน แล้วจึงเริ่มวิเคราะห์ตัวบทจากการอ่านวรรณกรรม และดูภาพยนตร์เรื่อง A Midsummer Night's Dream (1999) แล้วจึงเริ่มคิด Concept ในเวอร์ชันที่ผู้ศึกษาอยากจะนำเสนอผ่านการออกแบบเครื่องแต่งกาย เรื่อง A Midsummer Night's Dream คินร้อนสลับรัก
7	นางสาวณัฐวิภา หงษ์เจริญ	ผู้ออกแบบการแต่งหน้า ทำผมและหน้ากาก	เตรียมตัวโดยการอ่านบท A Midsummer night's dream ทำความเข้าใจและวิเคราะห์เพื่อให้เข้าใจถึงตัวละครรวมถึงภูมิหลังมากที่สุด

ตารางที่ 3.12 : การเตรียมตัวในการคัดเลือกทีมออกแบบ

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.1.2 การวิเคราะห์บทละคร

(1) นายสองนคร อุ่นจิต ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบฉาก

จากที่ผู้ศึกษาได้อ่านบทละครทั้งจากต้นฉบับและจากที่เปลี่ยนแปลงบริบทแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการหยิบสถานที่ ที่ต้องการนำเสนอตั้งไว้เป็นหัวข้อหลักก่อนนั้น คือ บาร์ (Bar) เสร็จแล้วได้ทำการหาตำแหน่งที่ตั้ง (Location) ว่าอยากให้สถานที่แห่งนี้อยู่ที่ไหน เมื่อได้ตำแหน่งที่ตั้งแล้วก็ทำการค้นคว้าหาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประสบการณ์การไปเที่ยวการกินของผู้ศึกษาเองเพื่อที่จะนำมา ใส่ในงานออกแบบฉาก

(2) นายวันฉัตร กล้าการชาย ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก

เมื่อได้ลองอ่านตัวบทประพันธ์ใหม่ของผู้กำกับแล้ว รู้สึกว่าเรื่องทั้งหมดนี้พูดถึงเรื่องของความรักเป็นหลัก ทุก ๆ คนต้องการความรักไม่ว่าจะเป็นความรักแบบไหน อย่างไร และผู้กำกับพูดถึงในตัวบทเรื่องความหลากหลายในเรื่องของความรัก เพศที่เกิดเหตุต่าง ๆ ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่หลากหลาย ทำให้คนดูได้เห็นมุมมองที่มัน

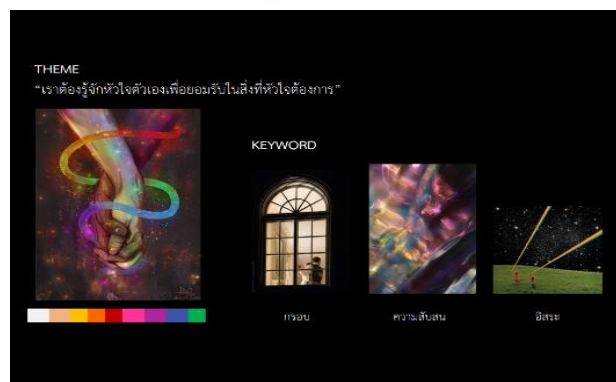
หลากหลายออกไปในเรื่องความรัก ทำให้ผู้ศึกษาได้เริ่ม (THEME) คือ ความรักคือการเปิดใจ ยอมรับมุมมองที่หลากหลาย



ภาพที่ 3.35 : สไลด์การนำเสนอด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก
ที่มา: ผู้ศึกษา

(3) นางสาวพรชชล พลเมือง ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบแสง

จากการศึกษาบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คือน ร้อนสลับรัก ด้วยตนเองครั้งแรก ผู้ศึกษามองเห็นประเด็นเกี่ยวกับความรักที่ทำให้เกิดปัญหา ต่าง ๆ ภายในเรื่อง เพราะทุกคนต่างอยากได้ในสิ่งที่ตนเองต้องการโดยไม่สนใจวิธีการในการ ได้มา และความหลากหลายในทุก ๆ รูปแบบความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องที่เจอผ่านการ กระทำของตัวละคร จึงทำให้เกิดเป็นธีม *“เราต้องรู้จักหัวใจตนเอง เพื่อยอมรับในสิ่งที่หัวใจ ต้องการ”*



ภาพที่ 3.36 : สไลด์การนำเสนอด้านแสง
ที่มา : ผู้ศึกษา

(4) นางสาว สิตาภา จำปาทอง ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบเสียงและสื่อ มัลติมีเดีย

จากการวิเคราะห์บทตามที่ได้อ่านเรื่องเกิดขึ้นในร้านกลางคืน มีการแสดงโชว์ เนื่องจากเนื้อเรื่องมีการพูดถึงเรื่องความหลากหลายภายในร้านจึงสามารถใช้สื่อที่หลากหลายได้สอดคล้องกับการตกแต่งด้วยไฟนีออนหลากสีหรือการฉายภาพในร้านที่ทำให้ดูสดใสมากขึ้น ผู้ศึกษาจึงได้ไปศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับร้านกลางคืนเพื่อนำมาปรับใช้และนำเสนอ และยังมีการเพิ่มลูกเล่นการใส่มัลติมีเดียเข้าไปในโชว์ได้อีกหลายอย่างทั้งการฉายภาพบนนักแสดง การย่อมบรรยากาศและการฉายภาพลงบนพื้น

(5) นายธนภัทร ถวิลไพโร ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบเสื้อผ้า

เริ่มศึกษาจากบทละครเรื่อง A Midsummer Night's Dream คีร์ ร้อนสลักรัก ผู้ศึกษาได้ตีความบทละครเรื่องนี้ผ่านทางความรักที่ยุ่งเหยิง วุ่นวาย และตีความจากคาแรคเตอร์และนิสัยของตัวละครทั้งสองโลก ได้แก่ตัวละครในคลับ และ ตัวละครนอกคลับ และแบ่งเหตุการณ์ในเรื่องเป็นสองวันคือ วันเกิดเรื่อง และ วันจบ ผู้ศึกษาได้สังเกตเห็นความสำคัญในการออกแบบคือคำว่า แหกกรอบ อิสระ ความรัก จึงได้นำสามคำนี้มาใช้ ออกแบบเครื่องแต่งกายผ่านธีม ที่บอกว่า “การแหกกรอบอาจทำให้เจออิสระของความรัก”

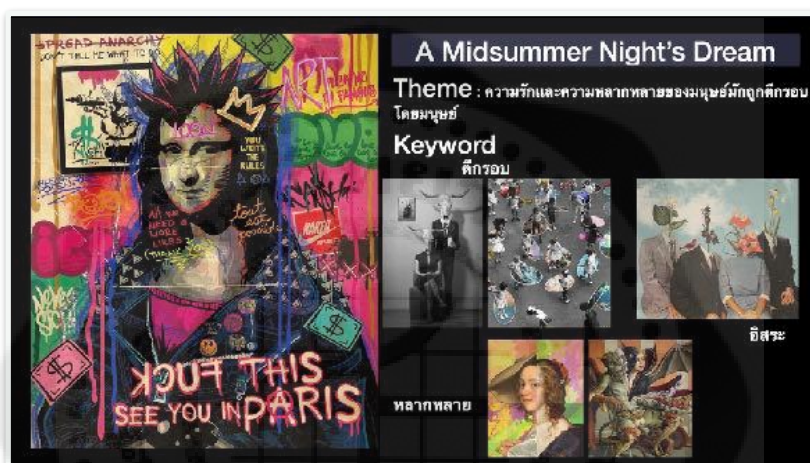


ภาพที่ 3.37 : สไลด์การนำเสนอด้านเสื้อผ้า 1

ที่มา : ผู้ศึกษา

(6) นายเสกฐวุฒิ เสาร์ประเสริฐ ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบเสื้อผ้า

จากการอ่านบทวรรณกรรมเพื่อหาจุดเชื่อมกับเวอร์ชันที่ผู้ศึกษาจะนำเสนอ ผู้ศึกษาจึงเริ่มจากการคิดธีมของเรื่อง คือ “ความรักและความหลากหลายของมนุษย์ มักถูกตีกรอบโดยมนุษย์” แล้วตีความหมายจากธีมจนได้คีย์เวิร์ด (Keyword) คือ ตีกรอบ หลากหลาย อีสระ ทางผู้ศึกษาจึงนำคีย์เวิร์ด (Keyword) นี้มาเป็น Inspiration ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย เรื่อง A Midsummer Night’s Dream คืนร้อนสลักรัก



ภาพที่ 3.38 : สไลด์การนำเสนอด้านเสื้อผ้า 2

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.1.3 การกำหนดทิศทางในการนำเสนอ

(1) นายสงนกร อุ่นจิต ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบฉาก

เริ่มจากการอ่านบทละครที่ผู้กำกับได้เปลี่ยนบริบทและสิ่งที่ถูกกำหนดมาว่าอยากได้สถานที่แบบไหน ตำแหน่งที่ตั้งคือที่ไหน ต้องการที่จะสื่ออะไรให้ผู้ชมเห็น จากบทละครพูดถึงเรื่องความรักที่ไม่มีกฎเกณฑ์ ไม่มีเพศ แต่ถูกตีกรอบจากสังคมทางบ้าน ในงานออกแบบฉากที่ทางผู้ศึกษาได้สังเกตเห็นว่างานฉากบนเวทีควรมีความเป็นสีสัน บรรยากาศของร้านดูเหมือนเป็นร้านในฝัน จึงทำให้ทำงานเสนอออกมาในรูปแบบ ดังนี้



ภาพที่ 3.39 : สไลด์ทิศทางการนำเสนอด้านฉาก

ที่มา : ผู้ศึกษา

(2) นายวันฉัตร กล้าการชาย ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก

ผู้ศึกษาได้อ่านบทแล้วมองถึงเหตุการณ์ในเรื่องทั้งหมดจะเกิดที่ บาร์หรือร้านเหล้าลักษณะไหนได้แล้วจากที่คุยกับเพื่อนที่ออกแบบฉาก ได้ข้อสรุปว่า เป็นแบบบาร์นีออน (NEON) แฉวพท์ยาที่มีความแสงสีต่าง ๆ เยอะ ทำให้คนปกติที่ไม่ค่อยเที่ยวดู เป็นสถานที่แปลกใหม่ไม่เคยได้สัมผัส จากบทละครมีการเปลี่ยนของสถานที่บ่อยครั้งมาก ผู้ศึกษาเลยหาข้อมูลและค้นคว้าเกี่ยวกับฟังก์ชันของอุปกรณ์ในบาร์ทั้งหมดให้สามารถเปลี่ยนสถานที่ได้โดยเร็ว

ละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คี้นร้อนสลักรัก คณะผู้ศึกษาในฝ่ายออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉาก ได้ทำการประชุมวิเคราะห์และสรุปแนวคิดในการออกแบบ (Concept Design) เพื่อนำไปต่อยอดในงานออกแบบโดยได้คีย์เวิร์ด (Keywords) คือ “*ความสัมพันธ์ นอกกรอบ ทำให้เกิดความหลากหลาย*” โดยได้แรงบันดาลใจมาจากความหลากหลายทางสังคมในเรื่องของเพศและความรัก ทางผู้จัดทำจึงนำในส่วนนี้มาตีความและนำเสนออุปกรณ์ประกอบฉากที่สามารถปรับเปลี่ยน ประกอบ ได้ฟังก์ชันที่หลากหลาย ได้ทำการหาข้อมูลมา ดังนี้

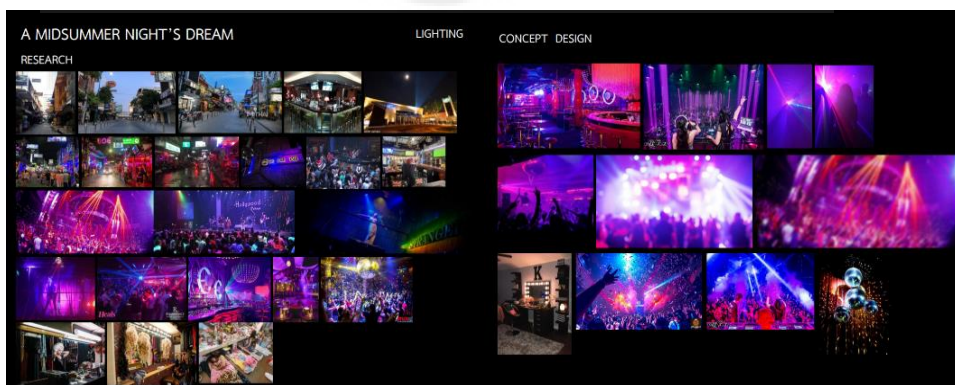


ภาพที่ 3.40 : สไลด์ทิศทางการนำเสนอด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก

ที่มา : ผู้ศึกษา

(3) นางสาวพรรัชชล พลเมือง ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบแสง

ผู้ศึกษาได้รับแนวคิดมาจาก เครื่องดื่มชนิดหนึ่งที่ได้มีการกล่าวถึง ภายในบทที่ดื่มเข้าไปแล้วจะหลงรักในสิ่งที่แรกๆที่เห็นหลังจากตื่นขึ้น ประกอบกับประเด็นเกี่ยวกับความรัก ที่มีหลากหลายรูปแบบและหลากหลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยได้นำเอาการมองเห็นภาพของผู้ที่มีอาการเมา โดยแอลกอฮอล์จะออกฤทธิ์ต่อการควบคุมการมองเห็น ทำให้ประสิทธิภาพในการมองเห็นลดลง อาจเห็นเป็นภาพเบลอ ภาพซ้อน เห็นวัตถุผิดรวมทั้งมีความสามารถในการมองเห็นด้านข้างลดลง ซึ่งผู้ศึกษาได้แบ่งเรื่องเป็นสามช่วง เริ่มจากสภาวะปกติ และเมื่อเรื่องดำเนินไป ภาพที่คนดูมองเห็นก็จะเบลอและคล้ายกับภาพที่คนมีอาการเมามองเห็นมากยิ่งขึ้น

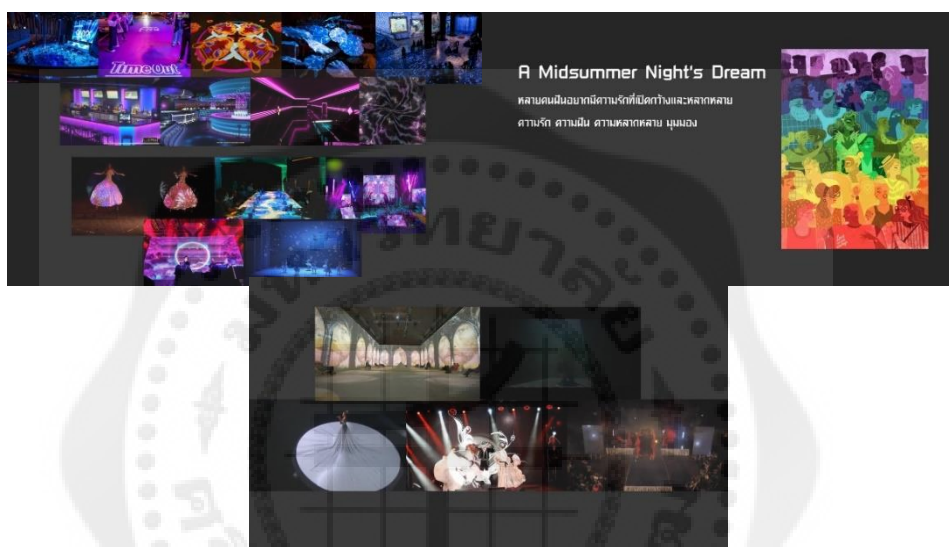


ภาพที่ 3.41 : สไลด์ทิศทางการนำเสนอด้านแสง

ที่มา : ผู้ศึกษา

(4) นางสาว ลิตาภา จำปาทอง ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบเสียงและสื่อ มัลติมีเดีย

การนำเสนอจะเสนอในเรื่องของการใช้สีสันเป็นหลักเพื่อชูเรื่อง
ความหลากหลายภาพในร้านและสอดแทรกการใช้สีและรูปทรงบางอย่างที่ช่วยทำให้ผู้ชมมี
ความรู้สึกถึงเวทมนต์ และมีการนำเสนอเทคนิคที่สามารถนำมาใช้กับโชว์ในร้านได้เพื่อเพิ่ม
ความตื่นเต้นและสวยงามอีกด้วย



ภาพที่ 3.42 : สไลด์ทิศทางการนำเสนอด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย

ที่มา : ผู้ศึกษา

(5) นายธนภัทร ถวิลไพพร ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบเสื้อผ้า

ได้แนวคิดมาจากความรักที่ยิ่งใหญ่ งามววย และ ตีความจาก
คาแรคเตอร์ นิสัยของตัวละคร โดยดึงโทนสีของความรักมาอยู่บนเสื้อผ้า ในเหตุการณ์วัน
แรก ผู้ศึกษาได้กำหนดธีม ในคลับคือ “Love is...” ตัวละครในคลับจึงแต่งกายเป็นโทนสี ดำ
แดง ตัวละครนอกร้านจึงใช้เป็นโทนสี ขาว ชมพู เหตุการณ์จบเรื่องได้มีการฉลอง จึงได้นำธีม
“Fairy” มาอยู่บนเสื้อผ้า ตัวละครในคลับจะแต่งกายแบบภูต (Fairy) ทั้งโทนสีและพอร์ม

ส่วนตัวละครนอกคลับ จะแต่งกายแบบคนทั่วไปแต่มีการเติมชิ้นส่วนเพื่อให้ดูเป็นภูต (Fairy) มากขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นว่ามาร่วมงานฉลอง

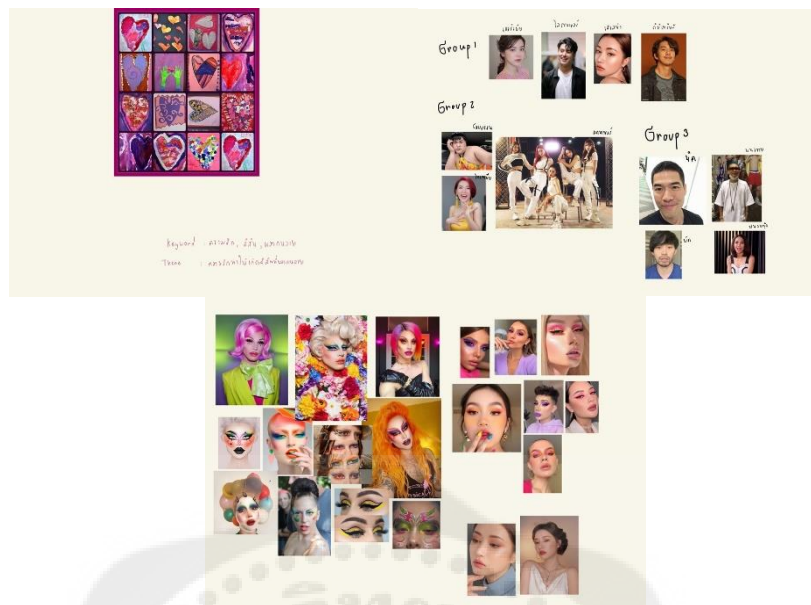


ภาพที่ 3.43 : สไลด์ทิศทางการนำเสนอด้านเสื้อผ้า 1

ที่มา : ผู้ศึกษา

(6) นายเสฏฐวุฒิ เสาร์ประเสริฐ ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบเสื้อผ้า

ผู้ศึกษาได้อิเดีย (Idea) ในการออกแบบเครื่องแต่งกายมาจาก Graffiti หรือที่เรียกอีกชื่อว่า การพ่นกำแพง โดยมีต้นกำเนิดจากพวกฮิปฮอปในอเมริกา ซึ่งมีเนื้อหาเสียดสีสังคม ชนผิวดำในยุคที่เหยียดสีผิวกันหนัก ๆ ผู้ศึกษาจึงเล็งเห็นความสวยงามที่มีเนื้อหาเสียดสีนี้ มาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบเครื่องแต่งกาย ยกตัวอย่าง ชุดตัวละครในร้าน จะมีการนำสีสเปรย์มาพ่นลงบนชุดให้มีเนื้อหาเสียดสีขึ้นชั้นกันในเรื่อง A Midsummer Night's Dream คินร้อนสลักรัก และเนื่องจากตัวละครในเรื่องมีหลากหลายกลุ่มคน ผู้ศึกษาจึงแยกเครื่องแต่งกายของตัวละคร ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ ประเภทที่1 ลูกค้า ได้แก่ เฮอร์เมีย ไลเซนเดอร์ เฮเลน่า ดิมิเทรียส
ประเภทที่2 เจ้าของร้าน ได้แก่ ทิทาเนีย โอเบรอน
ประเภทที่3 พนักงานในร้าน ได้แก่ พัค นิค และเหล่าแดนซ์เซอร์
เพื่อให้เอื้อต่อการออกแบบเครื่องแต่งกาย



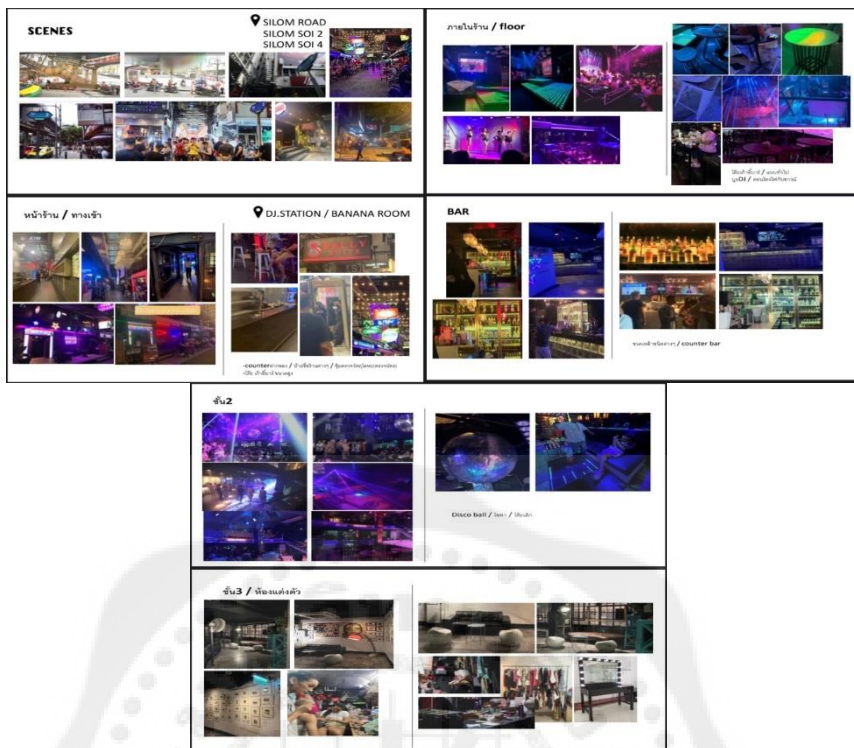
ภาพที่ 3.45 : สไลด์ทิศทางการนำเสนอด้านการแต่งหน้าและท่ามม
ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.2 กระบวนการเตรียมก่อนการแสดง (Pre-Production)

3.3.2.1 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)

(1) ด้านฉาก

1.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) ทางผู้ศึกษาได้ทำการอ่านบทละครจากเรื่องแล้วนำมาตีความ ค้นคว้าหาข้อมูล (Research) เกี่ยวกับสถานที่ ที่จะนำมาทำเป็นฉาก โดยได้ค้นคว้าผ่านการลงพื้นที่จริงโดยใช้สถานที่ย่านถนนสีลม กรุงเทพมหานคร ร้าน DJ Station บริเวณสีลม ซอย2 ในการค้นคว้าเพื่อนำมาเป็นตัวอย่งในการทำฉากโดยหยิบบรรยากาศบริเวณต่าง ๆ ภายในร้าน โดยได้ข้อมูลมา ดังนี้



ภาพที่ 3.46 : สไลด์นำเสนอบรรยากาศภายในร้าน
ที่มา : ผู้ศึกษา

1.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)

การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)	ข้อมูล	การแก้ไข
งานบนเวที (On Stage)	การส่งความคืบหน้าครั้งแรก 30% บนเวทีจัดสถานที่เป็นเหมือนบาร์โดยแบ่งสัดส่วนเวทีเป็น 3 ส่วนด้วยกัน คือฝั่งซ้าย ตรงกลาง และฝั่งขวาเพื่อแยกเป็นสถานที่ต่างๆภายในร้าน เช่น บาร์ เวิร์โซว์ ประตูทางเข้า ห้องนอนของทีทานิเย	หลังจากส่งความคืบหน้าครั้งแรก30% ได้ความคิดเห็นจากครูผู้สอนว่า สถานที่บนเวทีไม่ชัดเจนทำให้ไม่สามารถดำเนินเรื่องได้ในเรื่องของทางเข้าทางออกของนักแสดง สามารถเข้าออกได้มากกว่า 3 ทาง และได้ให้ผู้ศึกษากลับทำเกี่ยวกับงานในส่วนของฉาก

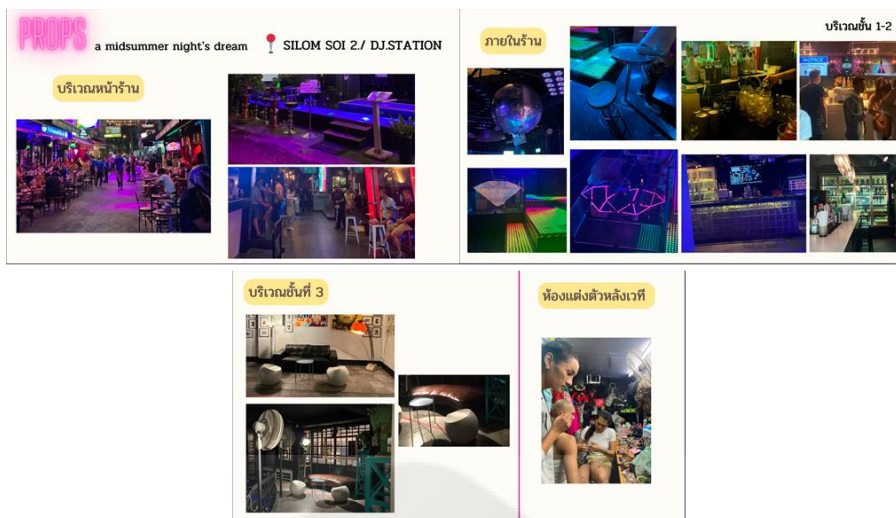
		มาเพิ่ม ว่าเส้นทางไหนจะสามารถ เล่าเรื่องและดำเนินเรื่องไปได้
งานนำเสนอ (Presentation)	นำเสนอสไลด์การสืบค้นข้อมูล จากนักศึกษาให้ครูผู้สอนได้ฟัง ว่าแนว การสืบค้นของผู้จัดทำต้องการ นำเสนองานฉากไปในรูปแบบไหน สไตล์แบบไหน และสามารถเล่าเรื่อง หรือช่วยเสริมละครเรื่องนี้ยังไง	ทางครูผู้สอนได้เสนอและแนะนำ มาว่าสถานที่ บนเวทีไม่ควรที่จะ จำกัดว่า ส่วนนั้นคือบริเวนนี เพราะ เนื่องจากจะทำให้ภาพบนเวทีไม่ ชัดเจนจึงได้ให้ผู้จัดทำไปหาข้อมูลใน ส่วนนี้มาใหม่ โดยแนะนำที่ใช้พื้นที่ เวทีให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

ตารางที่ 3.13 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) ด้านฉาก

ที่มา : ผู้ศึกษา

(2) ด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก

1.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) ทางผู้จัดทำได้ทำการอ่านบท
ละครจากเรื่อง แล้วนำมาตีความ ค้นคว้าหาข้อมูล(Research) เกี่ยวกับสถานที่ ที่มีความ
น่าจะเป็นตามบทละครที่ได้ประพันธ์ใหม่ โดยได้ค้นคว้าผ่านการลงพื้นที่จริงโดยใช้สถานที่
ย่านถนนสีลม กรุงเทพมหานคร ร้าน DJ Station บริเวณสีลม ซอย2 ในการค้นคว้าเพื่อนำมา
เป็นตัวอย่างในการทำอุปกรณ์ประกอบฉาก โดยบรรยากาศและอุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในร้านที่
ไปค้นคว้า โดยได้ข้อมูลมา ดังนี้



ภาพที่ 3.47 : สไลด์นำเสนออุปกรณ์ภายในร้าน
ที่มา : ผู้ศึกษา

1.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)

การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)	ข้อมูล	การแก้ไข
งานบนเวที (On Stage)	การส่งความคืบหน้าครั้งแรกบนเวที มีการจัดอุปกรณ์ประกอบฉากตามสถานที่ที่ทางฝ่ายออกแบบฉากกำหนด และมีความเป็นไปตามสถานที่ที่ได้ไปทำการค้นคว้ามา ตัวเวทีแบ่งได้ 3 ส่วนได้แก่ ฝั่งซ้ายเป็นบาร์ ตรงกลางเป็นเวที และฝั่งขวาเป็นโซฟา ทางเข้าออกของนักแสดง (ประตูร้าน) และห้องนอนของทิทาเนีย ในส่วนอุปกรณ์ประกอบฉากได้แก่ บาร์ เก้าอี้หน้าบาร์ โต๊ะเก้าอี้บริเวณโต๊ะ แก้ว	หลังจากส่งความคืบหน้าครั้งแรกได้รับความคิดเห็นจากครูผู้สอนว่าสถานที่บนเวทีที่มีความกำหนดตายตัวจนภาพที่เกิดมันไม่ชัดเจน ส่วนอุปกรณ์ประกอบฉากสามารถเล่นของเรื่องฟังก์ชันได้มากกว่านี้ ให้ผู้จัดทำไปศึกษา ทำความเข้าใจกับตัวสถานที่และฟังก์ชันของอุปกรณ์ประกอบฉากว่าอย่างไรถึงจะเกิดประโยชน์

งานนำเสนอ (Presentation)	นำเสนอการสืบค้นข้อมูลจากผู้ศึกษาให้ครูผู้สอนได้ฟัง ว่าผู้จัดทำมองภาพอุปกรณ์ประกอบฉากของเรื่องนี้ประมาณไหน สไตส์แบบไหน และช่วยเสริมบ่งบอกสถานที่ของฉากอย่างไร	ครูผู้สอนได้เสนอแนะมาว่า ภาพบนเวทีตอนนี้มันไม่ชัดเจนแล้วด้วย สถานที่ตามฉากที่กำหนดไม่ได้มีความชัดเจนเลยทำให้อุปกรณ์ประกอบฉากที่มีอยู่บนเวทีดูเยอะและไม่มีความจำเป็น เลยให้ผู้จัดทำไปหาข้อมูล ค้นคว้าว่าจะทำอย่างไรให้อุปกรณ์ประกอบฉากช่วยเสริมในฉากและเกิดประโยชน์อย่างไร
--------------------------	--	---

ตารางที่ 3.14 : สรุปรการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) ด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก

ที่มา : ผู้ศึกษา



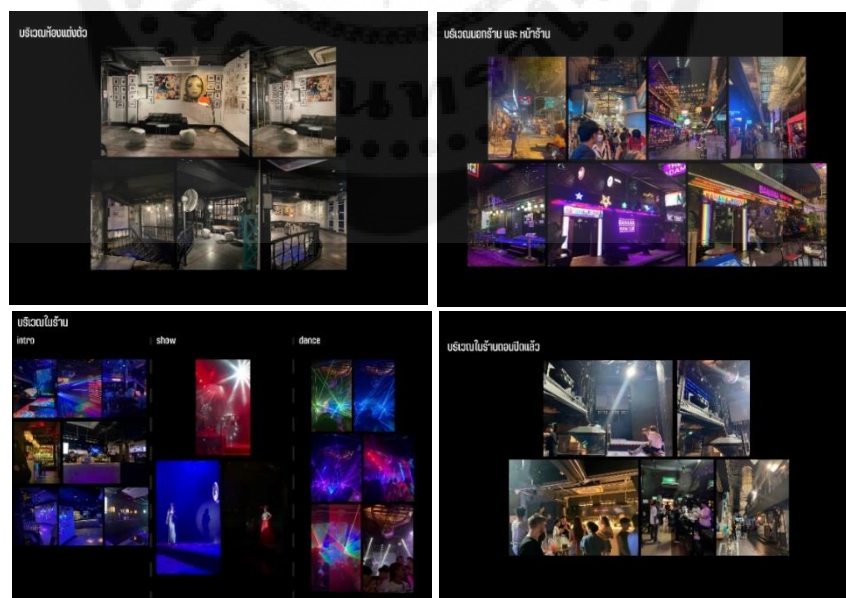
ภาพที่ 3.48 : ภาพบนเวทีขณะส่งการแสดงความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)

ที่มา : ผู้ศึกษา

(3) ด้านแสง

3.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) เมื่อผู้ศึกษาได้อ่านบทละครและตีความบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คินร้อนสลักรัก ร่วมกับผู้กำกับนักแสดงและทีมออกแบบ องค์ประกอบศิลป์ด้านอื่น ๆ ประกอบกับการปรึกษาอาจารย์ประจำสาขาวิชาและอาจารย์ที่ปรึกษา จึงได้ข้อสรุปเรื่องบริเวณสถานที่ที่จะใช้เป็นต้นแบบคือ สีลม

โดยได้แบ่งสถานการณ์ภายในเรื่องออกเป็น ในร้านช่วง intro , show , dance และช่วงร้านปิด ผู้ศึกษาจึงลงพื้นที่ไปศึกษาเกี่ยวกับร้านต่าง ๆ ที่อยู่บริเวณสีลม เพื่อศึกษาเรื่องแสงสีภายในคลับ ซึ่งภายในคลับช่วงเวลาตอนเปิดร้านได้เพียงไม่นาน แสงและสีภายในร้านอาจจะมีเพื่อสร้างบรรยากาศเพียงเล็กน้อย โดยจะค่อย ๆ เพิ่มแสงและสี รวมไปถึงเทคนิคพิเศษต่างๆตามเวลาที่ตึกขึ้น และในช่วงที่มีการแสดงโชว์ของนางโชว์ แสงและสีจะทำมาเพื่อซัพพอร์ตกับโชว์และเพลง ไม่ว่าจะเป็นการเล่าเรื่อง จังหวะหรือทำนอง นอกจากนี้ยังได้ศึกษาเกี่ยวกับแสงและบรรยากาศภายนอกร้าน ทั้งในช่วงเวลาเย็น ช่วงค่ำ และช่วงดึก ซึ่งจะเป็นไฟถนน อาคารและแสงจากหน้าร้านต่างๆเพื่อดึงดูดลูกค้า โดยแต่ละร้านก็จะมีแสงที่แตกต่างกันออกไปตามรูปแบบของร้านนั้น ๆ



ภาพที่ 3.49 : สไลด์นำเสนอแสงภายในร้าน

ที่มา : ผู้ศึกษา

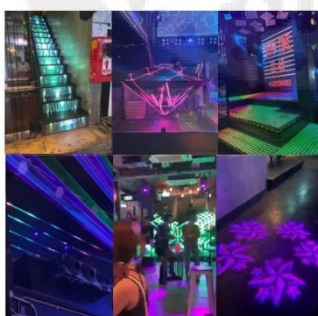
3.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) เนื่องจากการส่งความคืบหน้าครั้งแรก อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำสาขาวิชาจึงได้แนะนำให้ลงพื้นที่จริงเพื่อทำการสำรวจและศึกษาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของแสงในไนต์คลับตามช่วงเวลาและพื้นที่ต่าง ๆ ภายในร้านและบรรยากาศภายนอก เพราะจะทำให้ผู้ศึกษาเห็นภาพในการทำงานชัดเจนมากยิ่งขึ้น และหลังจากที่ได้นำข้อมูลมาพัฒนาต่อในการออกแบบแสง ทางอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำสาขาวิชาได้ให้ ความเห็นว่า ภาพที่นำมาเป็นตัวอย่างนั้นยังเยอะ กว้างและมีความไม่ชัดเจนพอที่จะนำมาเป็นต้นแบบในการทำงาน จึงได้ให้ผู้ศึกษาลองวิเคราะห์และคัดเลือกอย่างละเอียดมากขึ้น เพื่อถ่ายทอดการนำไปพัฒนาการออกแบบแสงต่อไป

(4) ด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย

4.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) ได้มีการเลือกสถานที่ที่เหมาะสมจะนำมาเป็นแนวทางในการทำงานและไปสำรวจเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการทำงานต่อไป

โดยสิ่งที่น่าสนใจสามารถนำมาปรับใช้ได้อยู่หลายอย่างด้วยกัน เช่น การใช้จอ LED เพื่อตกแต่งภายในร้าน การฉายภาพลงบนพื้น และในช่วงที่มีโชว์ยังมีการฉายภาพพื้นหลังตามจังหวะเพลงที่แสดงเพื่อเพิ่มลูกเล่นอีกด้วย

media



- จอ LED (สี่จอ/บุรตัง)
- อิงภาพลงพื้น
- ไฟตามผนัง



- เปิดคลิปเดิน
- ฉายภาพนิ่งแสดง
- เปิดวีดีโอรูปร่างสีต่างๆเคลื่อนที่ตามจังหวะเพลง

ภาพที่ 3.50 : สไลด์นำเสนอสื่อมัลติมีเดียภายในร้าน

ที่มา : ผู้ศึกษา

ในด้านของการใช้เสียงผู้ศึกษาจะแบ่งเสียงในร้านเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เพลงที่เปิดในร้าน และ เพลงที่ใช้ในการโชว์ จากการสำรวจร้านที่ได้เลือกมาเพลงที่เปิดในร้านจะเป็นเพลงที่เป็นที่นิยมที่คนในร้านสามารถร้องได้เน้นไปทางแนวที่สนุกสามารถขยับตัวตามจังหวะได้ ส่วนเพลงที่ใช้โชว์จะเป็นเพลงที่มีความนิยมในการใช้โชว์อยู่แล้ว หรือเป็นเสียงจากการถ่ายทอดสด เพื่อใช้ในโชว์การลิปซิงค์ (Lip sync) ให้ความบันเทิงแก่คนดู



ภาพที่ 3.51 : สไลด์นำเสนอเสียงภายในร้าน
ที่มา : ผู้ศึกษา

4.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)

การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)	ข้อมูล
งานบนเวที (On Stage)	การใช้เพลงในร้านที่มีเนื้อร้องทำให้นักแสดงและผู้ชมไม่มีสมาธิจึงควรมหาเพลงที่ไม่มีเนื้อร้องมาใช้ เสียงที่นำมาใช้เพื่อช่วยเล่าเรื่องสามารถใช้ได้เช่นเสียงโทรศัพท์แต่ต้องใช้เสียงที่ทันสมัยและใช้จริง
งานนำเสนอ (Presentation)	ข้อมูลที่นำมาใช้เป็นประโยชน์ต่อการทำงานต่อไป ต้องไปศึกษาเรื่องภาพที่ใช้ฉายในร้านเพิ่มเพื่อดูว่าควรใช้ภาพแบบไหน ให้ไปดูเรื่องเพลงเพิ่มว่าควรใช้เพลงแบบไหนต่อ

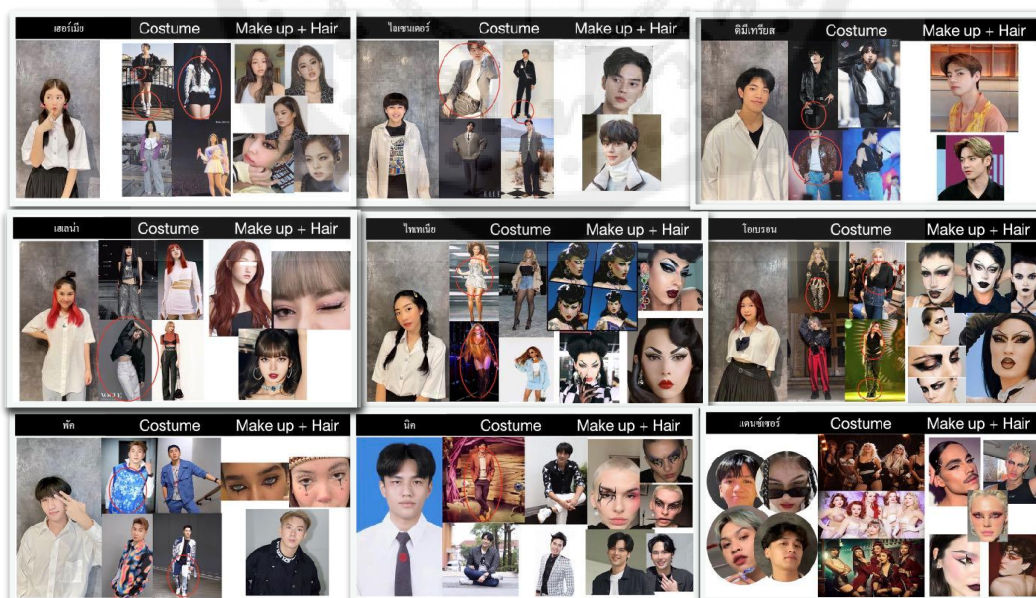
ตารางที่ 3.15 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) ด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย
ที่มา : ผู้ศึกษา

(5) ด้านเสื้อผ้า

5.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) เมื่ออ่านบทละครและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องแล้วผู้ศึกษาจึงได้ปรึกษากับทีมงานฝ่ายต่าง ๆ เพื่อหาธีมหลักของเรื่อง นั่นก็คือ “ความสัมพันธ์ที่นอกกรอบ ทำให้เกิดความหลากหลาย”

โดยอย่างแรกที่ผู้ศึกษาต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรก คือต้องออกแบบเครื่องแต่งกายให้อยู่ในขอบเขตที่ทีมงานทุกฝ่ายสรุป และเลือกใช้เพื่อเป็นสารที่จะส่งไปยังผู้ชมทั้งนี้ผู้ศึกษาจึงนำคำว่า “ความสัมพันธ์ที่นอกกรอบ ทำให้เกิดความหลากหลาย” มาทำการเปรียบเทียบกับนิสัย รสนิยม ชนชั้น ของแต่ละตัวละคร โดยตัวละครสามารถแบ่งได้ทั้งหมด 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มตัวละครนอกร้าน 4 ตัวละคร ได้แก่ เฮอร์เมีย โลแซนเดอร์ เฮเลน่า ดิมิเทรียส
 กลุ่มตัวละครในร้าน 8 ตัวละครแยกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มเทพ 2 ตัว ได้แก่ ทิทาเนีย โอเบรอน กลุ่มบริวารในร้าน 6 ตัว ได้แก่ พัค นิก วิสกี วอดก้า เต็กีล่า โซจู
 โดยการแบ่งกลุ่มออกนั้นจะทำให้การหาต้นแบบง่ายขึ้นและเข้าใจในรสนิยมของแต่ละตัวละครมากขึ้น



ภาพที่ 3.52 : สไลด์นำเสนอเสื้อผ้าของตัวละคร

ที่มา : ผู้ศึกษา

5.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	ปัญหาที่เกิดขึ้น	แนวทางการแก้ไข
ก่อนส่งความคืบหน้า 30%	<ul style="list-style-type: none"> - ทีมงานฝ่ายออกแบบยังคงเรื่อง Theme และหาตรงกลางที่ใช้ทำงานร่วมกันยังไม่ได้ - ยังไม่แน่ใจในเรื่องของข้อมูลที่จะต้องใช้ในการส่งความคืบหน้า 30% 	<ul style="list-style-type: none"> - นัดคุยตกลงกันร่วมกับผู้กำกับและทีมงานฝ่ายต่างๆ ว่าทิศทางการทำงานของเราจะเป็นไปในทางไหน และหาตรงกลางร่วมกันกับเพื่อน - ผู้ศึกษานำชิ้นงานไปปรึกษาอาจารย์ประจำสาขาวิชาเพื่อหาทางต่อยอดก่อนนำเสนอความคิดในช่วงการส่งความคืบหน้า 30%
ส่งความคืบหน้า 30%	referent ที่หายายังไม่เข้ากับคาแรคเตอร์ของตัวเอง	หา referent มาใหม่และนำไปปรึกษาทางอาจารย์ประจำสาขา เมื่อได้แบบที่สามารถต่อยอดได้ทางผู้ศึกษาจึงนำไปทำงานต่อ

ตารางที่ 3.16 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) ด้านเสื้อผ้า

ที่มา : ผู้ศึกษา

(6) ด้านการแต่งหน้า ทำผมและหน้าาก

6.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%) เมื่อได้เริ่มอ่านบทละครและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องมากขึ้นแล้ว ผู้ศึกษาจึงได้ปรึกษากับทีมงานฝ่ายต่าง ๆ เพื่อหาธีมหลักของเรื่องอีกครั้ง หลังจากประชุมปรึกษากันก็ได้ผลสรุปว่า ธีมหลักของบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คือนิยายรัก นั่นก็คือ “*ความสัมพันธ์ที่นอกกรอบทำให้เกิดความหลากหลาย*”

หลังจากนั้นผู้ศึกษาจึงเริ่มวิเคราะห์ นิสัย และรสนิยมรวมถึงขนชั้นของตัวละครและได้ทำงานร่วมกับนักออกแบบการแต่งกายเพื่อให้งานดีไซน์ไปในทิศทางเดียวกัน และส่งเสริมลักษณะเด่นของตัวละครได้ โดยตัวละครสามารถแบ่งออกได้ 2 กลุ่ม

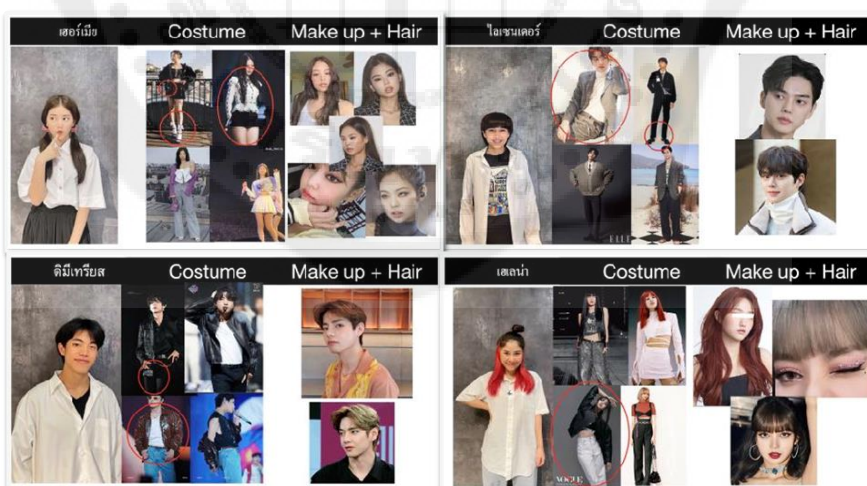
ดังนั้น กลุ่มตัวละครนอกคลับ 4 ตัวละคร ได้แก่ เฮอร์เมีย เฮเลน่า ไลแซนเดอร์ และดิมิเทรียส โดยการส่งรอบนี้ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์นิสัย และรสนิยมของตัวละคร ดังนี้

เฮอร์เมีย คนสวยที่มีความมั่นใจและเชื่อมั่นในตัวเอง รอบคอบ นิสัยเด็ดขาด เชื่อมมั่นในความรัก ลุคเรียบหรูฐานะการเงินดี ผู้ศึกษาจึงออกแบบการแต่งหน้าและทำผม โดยออกแบบการใช้สีให้เป็นทีใกล้เคียงกับสีธรรมชาติของมนุษย์ เช่น สีน้ำตาลอ่อน สีชมพูที่ดูเป็นธรรมชาติไม่ดูฉูดฉาดจนเกินไป

เฮเลน่า มีความกำกั้นกล้าได้กล้าเสีย สดใส กระตือรือร้น พุดจาฉะฉาน ชอบความท้าทาย ภายนอกดูเป็นคนมีความมั่นใจสูง แต่ลึกๆไม่ค่อยมีความเชื่อมั่นในรูปลักษณ์ของตัวเอง ผู้ศึกษาจึงออกแบบการแต่งหน้าและทำผม โดยออกแบบการใช้สีที่มีความสดใสฉูดฉาด เช่น สีแดง สีส้ม

ไลแซนเดอร์ เป็นคนที่พยายามจะเป็นผู้นำ วางหมาด หน้าหล่อแต่ซื่อป้อ ซื่อตรง ขี้กังวล หัวอ่อน ขี้อาย

ดิมิเทรียส เป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเองสูง โผงผาง คล่องแคล่ว ชอบที่จะเป็นจุดสนใจ เป็นคนรักชากกระเปียบ



ภาพที่ 3.53 : สไลด์นำเสนอการแต่งหน้าและทำผมของตัวละครนอกร้าน

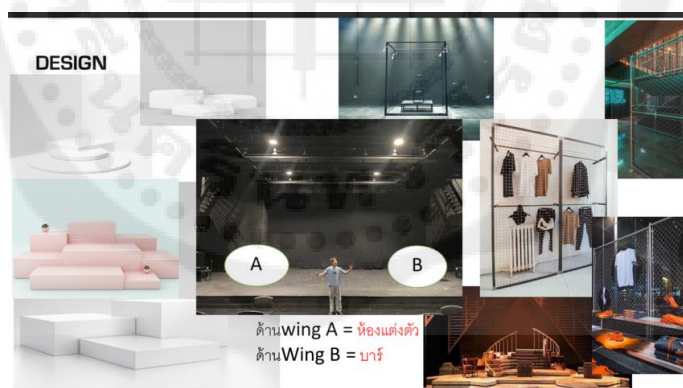
ที่มา : ผู้ศึกษา

และกลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวละครในคลับ 8 ตัวละคร แบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย ดังนี้ กลุ่มเทพ 2 ตัวละคร ได้แก่ โอเบรอน และทิทาเนีย ตัวละครนี้จะใช้เทคนิคการแต่งหน้าแดร์ควีน (Drag Queen makeup) เพื่อให้มีความโดดเด่นและชัดเจนแตกต่างจากมนุษย์ทั่วไป

3.3.2.2 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)

(1) ด้านฉาก

1.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) เมื่อผู้ศึกษาได้แนวทางการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากจากการหาแรงบันดาลใจและการแก้ไขจากคราวก่อน โดยได้เปลี่ยนหัวข้อการนำเสนอ (Concept Design) เพื่อนำไปต่อยอดในงานออกแบบที่ว่า “ความสัมพันธ์ของผู้คนที่แตกต่าง นำไปสู่ความสิ้นเปลืองอย่างไม่มีกฎเกณฑ์” และทางผู้ศึกษาได้หาข้อมูลเกี่ยวกับสไตล์การทำฉาก (บาร์ลับ) เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ Mood and Tone ของงานฉากได้โดยได้ข้อมูลมา ดังนี้



ภาพที่ 3.54 : สไลด์การออกแบบฉาก ช่วงที่ 2

ที่มา : ผู้ศึกษา

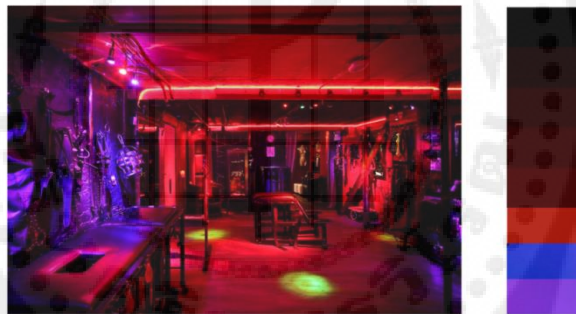
BDSM RESEARCH



ภาพที่ 3.55 : สไลด์นำเสนอบรรยากาศร้าน ช่วงที่ 2

ที่มา : ผู้ศึกษา

Mood & Tone



ภาพที่ 3.56 : สไลด์นำเสนอ Mood and Tone ของฉาก

ที่มา : ผู้ศึกษา

เทศกาลปล่อยผีเป็นเทศกาลละครของภาควิชาศิลปะการแสดง ให้ นิสิตได้โชว์ผลงานในแต่ละชั้นปีบนเวที ซึ่งทางคณะผู้ศึกษาเองได้ทำตัวอย่างละครสั้น ๆ บน เวที โดยยกตัวอย่างบางชิ้นเพื่อเป็นการโปรโมทเรื่องของคุณะผู้ศึกษาเอง โดยทางผู้ศึกษาได้ ดัดแปลงฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากที่มีอยู่แล้วในสาขาวิชา โดยนำมาแต่งเติมเพื่อให้ เกิดบาร์บนเวทีและสามารถเคลื่อนที่และหมุนได้ สามารถเป็นทั้งบาร์ และเปียโนเพื่อใช้ สำหรับทำโชว์และเป็นบรรยากาศเพื่อบ่งบอกสถานที่ ดังนี้

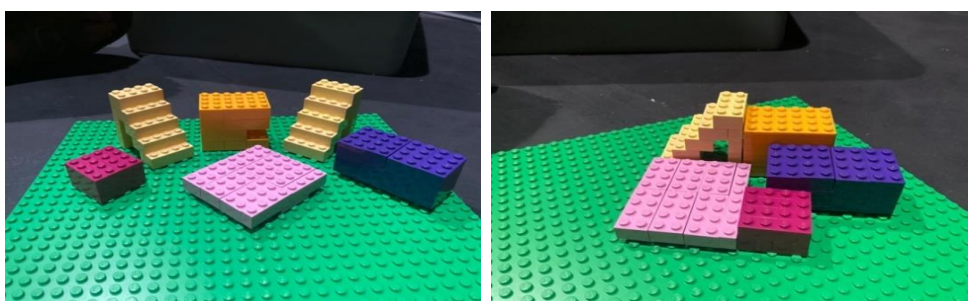


ภาพที่ 3.57 : ภาพบทเวทีในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) ด้านฉาก

ที่มา : จิร อังศุธรรมทัต

1.2) *สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)* หลังจากการส่งความคืบหน้าผ่านสไลด์นำเสนอ ได้มีการถูกปรับแก้จากครูผู้สอนโดยให้ผู้ศึกษาได้ไปแก้ไขในงานออกแบบให้สอดคล้องกับหัวข้อการนำเสนอโดยทางด้านครูผู้สอนได้แนะนำให้ออกแบบงานฉากไปในทิศทางของการ “เคลื่อนที่” ได้เพื่อเปลี่ยนเป็นสถานที่ต่างๆได้ อีกทั้งยังแนะนำให้ใช้ฉากบันไดจากละครเวทีเรื่อง “โรมิโอแอนด์จูเลียต” จากรุ่น 24 นาฬิกามาใช้ในงานออกแบบครั้งนี้ด้วย

1.2.1) *แนวทางการแก้ไข* ทางผู้ศึกษาได้เริ่มจากการต่อเลโก้เพื่อดูว่ารูปทรงเรขาคณิตตัวไหนสามารถประกอบกันแล้วเหมาะสมและลงตัวที่สุด โดยสามารถมีรูปทรงเรขาคณิตได้เพียง 5 ชิ้นเท่านั้น ทางผู้ศึกษาก็ได้พยายามหาวิธีทำให้รูปทรงประกอบกันแล้วสามารถเล่าเรื่องและเปลี่ยนเป็นสถานที่ต่าง ๆ เพื่อใช้ในการนำเสนอในงานในครั้งถัดไป

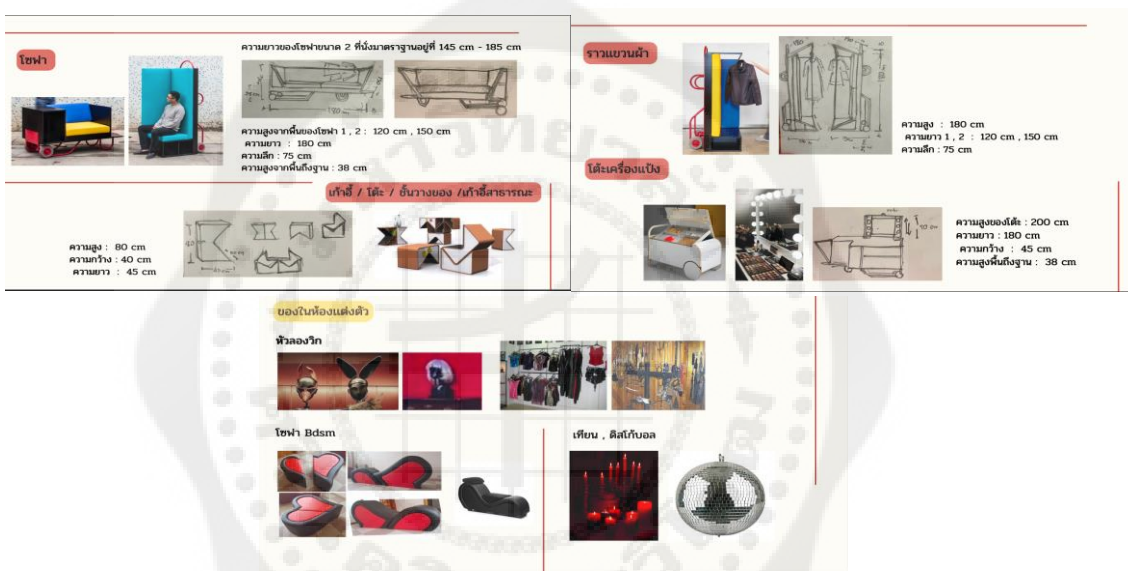


ภาพที่ 3.58 : การใช้เลโก้เพื่อจำลองฉากภายในเรื่อง

ที่มา : ผู้ศึกษา

(2) ด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก

1.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) เมื่อผู้ศึกษาได้แนวทางการออกแบบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากจากการหาแรงบันดาลใจและการแก้ไขจากคราวก่อน โดยได้เปลี่ยนหัวข้อการนำเสนอ (Concept Design) เพื่อนำไปต่อยอดในงานออกแบบที่ว่า “ความสัมพันธ์ของผู้คนที่แตกต่างกัน นำไปสู่ความสั่นไหวอย่างไม่มีกฎเกณฑ์” และทางผู้ศึกษาได้หาข้อมูลเกี่ยวกับฟังก์ชันของอุปกรณ์ประกอบฉากภายในบาร์ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบของงานอุปกรณ์ประกอบฉากโดย ได้ข้อมูลมา ดังนี้



ภาพที่ 3.59 : การออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก
ที่มา : ผู้ศึกษา

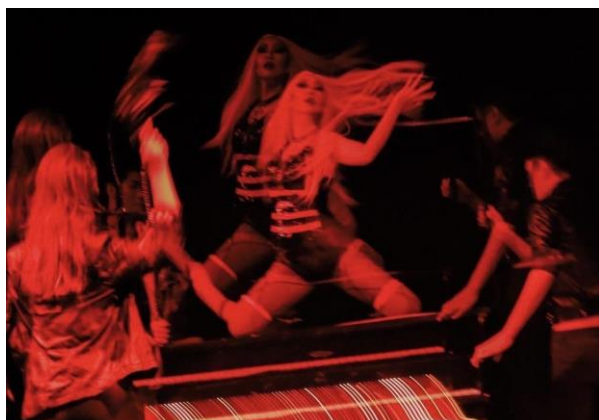
1.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)

การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)	ข้อมูล	การแก้ไข
งานบนเวที (On Stage)	อุปกรณ์ประกอบฉากบนเวทีที่มีได้แก่ บาร์ แก้วติดไฟ เท่านั้นเพื่อที่จะเล่าเรื่อง จากการที่ได้ไปหาข้อมูลเรื่อง ฟังก์ชันของอุปกรณ์ประกอบฉาก ผู้	ความคิดเห็นของครูผู้สอน ชอบที่มีการเปลี่ยนบาร์เป็นโซว์มีการใช้ ฟังก์ชันมากขึ้น แต่ยังสามารถทำอะไรได้มากกว่านี้ในเรื่องของ

	ศึกษาเลยเลือกใช้ตัวบาร์ที่สามารถหันมาเป็นเปียโนเพื่อทำการแสดงไปได้ในตัวแล้วทำการติดไฟที่ตัวบาร์เพื่อสร้างบรรยากาศ BDSM แล้วทำการเพิ่มเสา คล้องโซ่เพื่อทำการแสดงและสร้างบรรยากาศ	อุปกรณ์ประกอบฉากและอุปกรณ์ที่จะเป็นในเรื่องของตัวโชว์ภายในร้าน
งานนำเสนอ (Presentation)	นำเสนอการหาข้อมูลจากนักศึกษาให้ครูผู้สอนได้ฟังในเรื่องของฟังก์ชันการใช้ประโยชน์ของอุปกรณ์ประกอบฉากให้ได้มากที่สุด 1 ชิ้นแล้วยังคงมีความ BDSM คงบรรยากาศของร้านเอาไว้อย่างไร	ความคิดเห็นของครูผู้สอน ตัวบาร์มีขนาดใหญ่จนเกินไปหน่อยและมีจำนวนที่มากถ้าจะเอาสามารถทำได้ อย่างมา 2 บาร์เท่านั้น แล้วฟังก์ชันบางอย่างไม่มีความจำเป็นในการมีบนเวทีให้ลดตอนไป ตัวเก้าอี้สามารถเป็นเก้าอี้ธรรมดา เก้าอี้สตูดิโอได้เลย แค่นำวิธีเข้าออกให้มันก็พอ ตัวอุปกรณ์ประกอบฉากในห้องแต่งตัวทิทาเนีย ได้แก่ หัวล่องวิก โซฟาแบบ BDSM แยกเป็นฟังก์ชันได้น่าสนใจ แต่อยากให้ทำงานคู่กับหน้าที่ฉากและอื่น ๆ ไปด้วยกันให้ไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 3.17 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) ด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก

ที่มา : ผู้ศึกษา

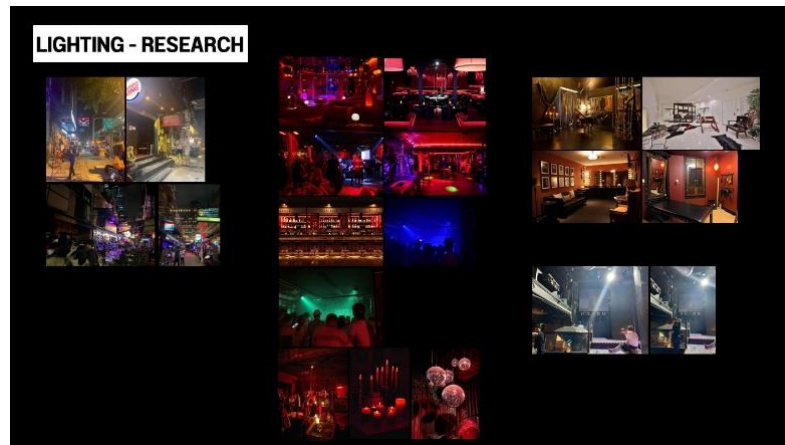


ภาพที่ 3.60 : อุปกรณ์ขณะแสดงบนเวทีในเทศกาลปล่อยผี

ที่มา : ผู้ศึกษา

(3) ด้านแสง

3.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) หลังจากการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 ผู้ศึกษาได้มี การกลับมาวิเคราะห์และตีความบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คินร้อนสลับริก ร่วมกับผู้กำกับและทีมออกแบบองค์ประกอบศิลป์ด้านอื่น ๆ เพื่อหาธีมที่จะใช้ในการทำงานด้านองค์ประกอบศิลป์ของทุก ๆ ฝ่าย คือ ความสัมพันธ์ของผู้คนที่แตกต่างกัน นำไปสู่ความสับสนโหลอย่างไม่มีกฎเกณฑ์ และคีย์เวิร์ด คือ ความแตกต่าง ความสัมพันธ์ ความสับสนโหล นอกจากนี้ยังมีการเลือกธีมของไนต์คลับ คือ BDSM จึงได้นำไปเสนออาจารย์ประจำสาขาวิชาและอาจารย์ที่ปรึกษา โดยได้ความคิดเห็นว่าสามารถนำธีมนี้นี้ไปทำงานได้ ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการหาข้อมูลเกี่ยวกับคลับที่เป็น BDSM เพิ่มเติมเกี่ยวกับแสงภายในร้าน



ภาพที่ 3.61 : ตัวอย่างการสำรวจแสงภายในร้าน
ที่มา : ผู้ศึกษา

ผู้ศึกษาได้นำคีย์เวิร์ด (Keyword) คือ ความแตกต่าง ความสัมพันธ์ ความเคลื่อนไหวเชื่อมโยงกับข้อมูลพื้นฐานของการออกแบบแสงละครเวที โดยเริ่มจากความแตกต่าง ที่นำไปสู่ความสัมพันธ์ในวิธีการต่างๆ และผลออกมาเป็นความเคลื่อนไหว ซึ่งได้มีการกำหนดการใช้ของแต่ละหัวข้อกับสถานการณ์ภายในเรื่อง เพื่อเรียบเรียงแสงในแต่ละฉากให้ชัดเจนและการเล่าเรื่องของแสงให้ ส่งสารไปยังผู้ชมให้ได้ดีที่สุด

ความแตกต่าง	ความสัมพันธ์	ความเคลื่อนไหว	ความแตกต่าง	ความสัมพันธ์	ความเคลื่อนไหว
ความถี่ - ความยาว	สีโทน - สีสัน การเชื่อมโยงสีที่สัมพันธ์กันและต่อเนื่องกัน	พื้นที่ - วัตถุ ทิศทางของแสง	ทิศทาง - วัตถุ	ความถี่ - สีสัน การเชื่อมโยงสีที่สัมพันธ์กันและต่อเนื่องกัน	พื้นที่ - วัตถุ ทิศทางของแสง
สีโทน - สีสัน	ทิศทาง - วัตถุ การเชื่อมโยงสีที่สัมพันธ์กันและต่อเนื่องกัน	พื้นที่ - วัตถุ ทิศทางของแสง	ทิศทางของแสง	ความถี่ - สีสัน การเชื่อมโยงสีที่สัมพันธ์กันและต่อเนื่องกัน	พื้นที่ - วัตถุ ทิศทางของแสง
ทิศทางของแสง	พื้นที่ - วัตถุ ทิศทางของแสง	พื้นที่ - วัตถุ ทิศทางของแสง	ทิศทางของแสง	ความถี่ - สีสัน การเชื่อมโยงสีที่สัมพันธ์กันและต่อเนื่องกัน	พื้นที่ - วัตถุ ทิศทางของแสง
ทิศทางของแสง	พื้นที่ - วัตถุ ทิศทางของแสง	พื้นที่ - วัตถุ ทิศทางของแสง	ทิศทางของแสง	ความถี่ - สีสัน การเชื่อมโยงสีที่สัมพันธ์กันและต่อเนื่องกัน	พื้นที่ - วัตถุ ทิศทางของแสง
ทิศทางของแสง	พื้นที่ - วัตถุ ทิศทางของแสง	พื้นที่ - วัตถุ ทิศทางของแสง	ทิศทางของแสง	ความถี่ - สีสัน การเชื่อมโยงสีที่สัมพันธ์กันและต่อเนื่องกัน	พื้นที่ - วัตถุ ทิศทางของแสง

ภาพที่ 3.62 : สไลด์การเรียบเรียงแสงภายในเรื่อง
ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.63 : แสงขณะแสดงบนเวทีในเทศกาลปล่อยผี

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) ในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 ทีมออกแบบองค์ประกอบศิลป์ทุกฝ่ายนั้นได้เลือกธีมของไนต์คลับ ธีมสำหรับทำงานด้าน องค์ประกอบศิลป์และคีย์เวิร์ด เพื่อการทำงานร่วมกัน โดยทางอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ ประจำสาขาวิชาได้ให้ความเห็นว่า ผู้ศึกษาควรนำธีมและคีย์เวิร์ดมาเชื่อมโยงกับข้อมูล พื้นฐานของการออกแบบแสงละครเวที โดยเริ่มจากความแตกต่างที่นำไปสู่ความสัมพันธ์ใน วิธีการต่าง ๆ และผลออกมาเป็นความลึกลับ ซึ่งต้องมีการกำหนดการใช้ของแต่ละหัวข้อกับ สถานการณ์ภายในเรื่อง เพื่อเรียบเรียงแสงในแต่ละฉากให้ชัดเจน ซึ่งผู้ศึกษาก็ได้นำความ คิดเห็นไปพัฒนาต่อและได้ทดลองทำงานจริงในช่วงการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 ในเทศกาล ปล่อยผี ครั้งที่ 9 จึงทำให้ผู้ศึกษาเห็นภาพบนเวทีและการเล่าเรื่องผ่านแสงมากยิ่งขึ้น แต่ก็ยังมี ในส่วนของเทคนิคพิเศษที่ผู้ศึกษาเลือกใช้ ยังไม่เข้ากับการออกแบบของทีมออกแบบ องค์ประกอบศิลป์ฝ่ายอื่น ๆ ทางอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำสาขาวิชาจึงได้ให้ผู้ ศึกษาลองหาเทคนิคพิเศษอื่นๆมาทดลองเพิ่มเติม

(4) ด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย

4.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลไปศึกษาต่อ และได้กำหนดธีมเพื่อใช้ในการทำงานร่วมกับฝ่ายออกแบบอื่นๆ คือ “ความสัมพันธ์ของผู้คนที่แตกต่างกัน นำไปสู่ความสั่นไหวอย่างไม่มีกฎเกณฑ์” โดยผู้ศึกษาได้กำหนดมู้ดและโทน (Mood and Tone) ของร้านให้เป็นไปในแนวทางของบาร์ลับแบบ BDSM โดยจะใช้โทนสีและรูปร่างรูปทรงเพื่อแสดงถึงธีมที่กำหนด จากการศึกษาผู้ศึกษานำเสนอการตกแต่งภายในร้านให้เป็นโทนสีแดงเพื่อสะท้อนความ BDSM และมีการเพิ่มลูกเล่นโดยการใช้ไฟนีออนเพิ่มเติมอีกด้วย



ภาพที่ 3.64 : สไลด์การนำเสนอสื่อมัลติมีเดียภายในเรื่อง

ที่มา : ผู้ศึกษา

สื่อมัลติมีเดียที่ผู้ศึกษาเลือกใช้ในเรื่อง คือ ภาพที่ฉายบนเวทีจะเป็นชื่อร้าน The Dreams ที่จะใช้บอกสถานที่และชื่อร้าน และภาพพระจันทร์เต็มดวงเพื่อบอกเวลาที่เกิดเรื่องนี้ขึ้นเพราะเรื่องราวเกิดขึ้นในคืนพระจันทร์เต็มดวงพอดีและพระจันทร์ยังส่งผลต่อความรู้สึกของมนุษย์อีกด้วย



ภาพที่ 3.65 : สื่อมัลติมีเดียบนเวทีในเทศกาลปล่อยผี

ที่มา : ผู้ศึกษา

4.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)

การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)	ข้อมูล
งานบนเวที (On Stage)	ภาพที่ใช้ค่อนข้างได้รับความเห็นที่ดีภาพ พระจันทร์ชัดและสวย และเพลงโชว์ที่นำมาใช้คือเพลง one night only และ crazy in love สามารถนำมาใช้ได้จริง สามารถหาเพลงที่จะใช้ต่อไปได้
งานนำเสนอ (Presentation)	ต้องไปศึกษาและหาสิ่งที่จะนำมาใช้ในโชว์ เพิ่มให้ตรงกับธีมที่กำหนดมา ส่วนเรื่องการตกแต่ง ภายในร้านให้นำไปปรึกษากับฝ่ายอื่นๆเพิ่มเติม และ พับไฟLEDที่ได้นำเสนอมาค่อนข้างเป็นไปได้ยากที่จะ ทำจริงต้องตัดออก

ตารางที่ 3.18 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) ด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย

ที่มา : ผู้ศึกษา

(5) ด้านเสื้อผ้า

5.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) หลังจากส่งความคืบหน้า 30% จึงได้ทราบถึงลักษณะนิสัยความชอบของตัวละคร ที่มาของตัวละคร และผู้ศึกษาได้ปรึกษากับทีมงานฝ่ายต่าง ๆ และผู้กำกับเพื่อหาธีมที่ใช้ในการออกแบบงานฝ่ายต่าง ๆ ร่วมกัน หลังจากประชุมกันแล้วจึงสรุปได้ธีมที่ว่า “ความสัมพันธ์ของผู้คนที่แตกต่างกัน นำไปสู่ความสิ้นไหวอย่างไม่มีกฎเกณฑ์” และได้นำไปเสนออาจารย์ในสาขาวิชาและอาจารย์ที่ปรึกษา ได้ลงมติว่าธีมนี้สามารถใช้งานได้

ผู้ศึกษาจึงได้แนวทางและตกลงร่วมกันกับครูประจำสาขาว่าจะให้ผู้ศึกษาลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มีโดยอิงข้อมูลจากการส่งความคืบหน้า 30% ตัวละครละ 10 ชุด แล้วเลือกที่ต่อยอดได้มาใช้ 1 ชุด ทำให้ทางผู้ศึกษาแบ่งตัวละครออกเป็น 2 กลุ่มเพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการจัด กลุ่มตัวละคร ดังนี้

1. กลุ่มตัวละครนอกร้าน ได้แก่ เฮอร์เมีย ไลแซนเดอร์ เฮเลน่า ดิมิเทรียส

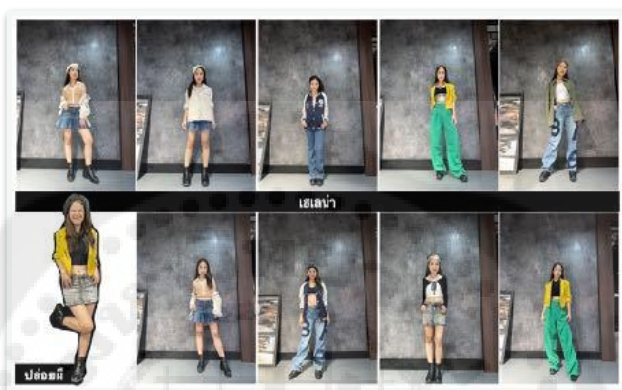
เฮอร์เมีย เป็นคนที่มีลักษณะนิสัยที่เด็ดขาด มีความเป็นผู้หญิงหวานซ่อนเปรี้ยว เป็นคนไม่มั่นใจในความคิดตัวเอง แต่เชื่อมั่นในความรักที่บริสุทธิ์ เป็นคนซื่อตรง มีฐานะทางบ้านที่ค่อนข้างรวย โตมาในสังคมไฮโซ ผู้ศึกษาจึงเลือกใช้เสื้อผ้าที่มีแขนตุ๊กตา และใส่กระโปรงสั้นเพื่อแสดงถึงความเปรี้ยว โทนสีที่เลือกใช้จะเป็นโทนขาว ชมพู



ภาพที่ 3.66 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร เฮอร์เมีย

ที่มา : ผู้ศึกษา

เฮเลน่า เป็นคนที่มีความคล่องแคล่วในการเครื่องไหว พุดจาฉะฉาน ชอบความท้าทาย รักใครแล้วรักหมดใจ มีความกำก้นกล้าได้กล้าเสีย และอยากสวยแบบเฮอร์เมีย มีคติประจำใจคือวิ่งไล่ตามความรัก ผู้ศึกษาจึงเลือกใช้เสื้อผ้าที่มีสีสันฉูดฉาด ใส่กางเกงยีนส์ เพื่อให้เคลื่อนไหวที่ได้คล่องตัว โทนสีที่เลือกใช้จึงมีโทนสีอ่อนจากแจ๊คเก็ต และโทนฟ้าจากกางเกงยีนส์



ภาพที่ 3.67 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร เฮเลน่า
ที่มา : ผู้ศึกษา

ไลแซนเดอร์ เป็นคนที่มีความอยากจะเป็นผู้ใหญ่ พยายามจะเป็นผู้นำ เป็นคนวางมาด หัวโบราณ เชื่อมั่นในความรักที่มีให้เฮอร์เมีย หน้าหล่อแต่ซื่อป้อ ฐานะทางบ้านไม่ได้รวยเท่าเฮอร์เมีย เฮเลน่า และดิมิเทรียส จึงชอบโดนดูถูกว่าคนละคลาสจากสังคมที่อยู่ยกเว้นเฮอร์เมีย ผู้ศึกษาจึงเลือกใช้เสื้อผ้าที่มีความเรียบง่าย ไม่ได้มีสไตล์ ไม่คิดเยอะ เสื้อยืดกางเกงยีนส์จึงเป็นตัวเลือกหนึ่ง ที่ผู้ศึกษาเลือกหยิบมาใช้กับตัวละครนี้ โทนสีที่เลือกใช้ก็จะ เป็นสีโทนเย็น ที่มีความอบอุ่นและสุขุมตาม ลักษณะนิสัย



ภาพที่ 3.68 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร ไลเช่นเดอร์

ที่มา : ผู้ศึกษา

ดิมิเทรียส ภูมิหลังเป็นตัวละครที่บ้านรวย ทำธุรกิจ พ่อแม่คาดหวัง เชื่อฟังที่บ้าน เป็นคนที่มีลักษณะนิสัยโง่งมงาย ใจร้อน คล่องแคล่ว ชอบในความป๊อปของตัวเองหรือหลงตัวเอง จึงเลือกใช้เสื้อผ้าที่เข้ารูปพอดีตัวทั้งกางเกงและเสื้อ เสริมความมีฐานะด้วยเสื้อแจ็กเก็ตโทนสีที่เลือกใช้สีน้ำตาล ดำ



ภาพที่ 3.69 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร ดิมิเทรียส

ที่มา : ผู้ศึกษา

2. กลุ่มตัวละครในคลับ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ

2.1 กลุ่มเทพ ได้แก่ โอเบรอน ทิทาเนีย

2.2 กลุ่มบริวาร ได้แก่ พัค นิค (วิสกี วอดก้า เตกีล่า โซจู) โดยการส่งความคืบหน้าในช่วง 50% ตัวละครในวงเล็บจะยังไม่ได้เริ่มทำการค้นคว้า โดยจะเริ่มทำในช่วงส่งความคืบหน้า 70%

โอเบรอน เป็นคนที่มีลักษณะนิสัยมีความเป็นผู้ใหญ่ โอบอ้อม ใส่ใจผู้อื่น มีความเป็นผู้นำสูง จึงทำให้ผู้ศึกษาได้รับแรงบันดาลใจในการออกแบบเครื่องแต่งกายของโอเบรอน มาจากนักร้อง คือ CL วง 2ne1 โดยเลือกหยิบชุดที่มีสไตล์ความเป็น Masculine เลือกใส่กางเกงให้เห็นถึงความทะมัดทะแมงและผสมความเป็นนางโชว์เข้าไป เลือกใช้โทนสีดำแดง ที่มาจากรีมคลับคือ BDSM



ภาพที่ 3.70 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร โอเบรอน
ที่มา : ผู้ศึกษา

ทิทาเนีย เป็นคนที่เชื่อมั่นในตนเอง ห่วงสวย เอาแต่ใจ และเชื่อมั่นในความรัก ชอบในสไตล์ที่คนอื่นมองว่าแปลก อย่างเช่น BDSM จึงทำให้ผู้ศึกษาได้แรงบันดาลใจในการออกแบบเครื่องแต่งกายของทิทาเนีย มาจาก Beyoncé จึงเลือกหยิบชุดที่หรูหรา มีความเป็นผู้หญิง เลือกใส่กระโปรง ผสมความเป็นนางโชว์เข้าไป ใช้โทนสีดำแดง ที่มาจากรีมคลับคือ BDSM



ภาพที่ 3.71 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร ทิทาเนีย
ที่มา : ผู้ศึกษา

พัค เป็นคนที่มีลักษณะนิสัยขี้เล่น ชอบแกล้ง มีความซนเป็นเด็ก ทำอะไรไม่ค่อยคิด ชอบเล่นสนุก จึงทำให้ผู้ศึกษาออกแบบเครื่องแต่งกายของพัคให้เป็นเสื้อแขนกุดผ้าตาข่าย และกางเกงขาจัมพ์ให้มีความเป็นเด็กและดูเคลื่อนไหวง่าย เลือกใช้โทนสีดำ แดง ที่มาจากรีมคลับคือ BDSM



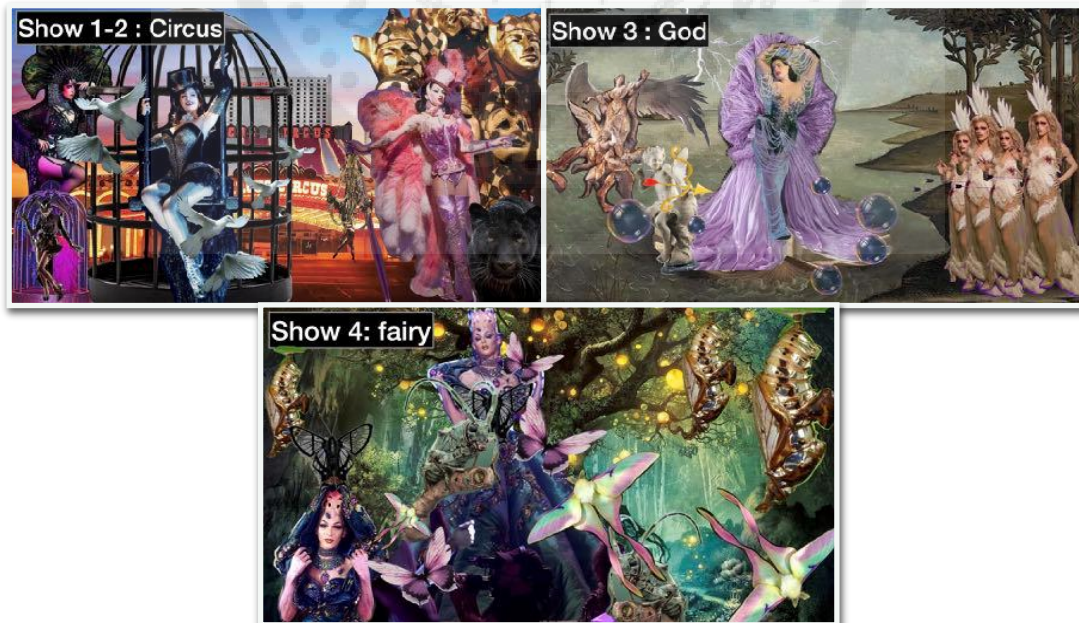
ภาพที่ 3.72 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละคร พัค
ที่มา : ผู้ศึกษา

นิก บัตทอมเป็นคนที่หวังสูง ทะเยอทะยาน หลงตัวเอง มั่นใจในความหล่อของตัวเอง จึงทำให้ผู้ศึกษาออกแบบเครื่องแต่งกายออกมาให้ดูขัดแย้งกันทั้งหมดเพื่อให้ตัวละครดูมีรสนิยมที่ไม่เข้าพวก มาผสมเข้ากับสไตล์ความเป็น BDSM ของคลับ



ภาพที่ 3.73 : การลองแต่งตัวนักแสดงจากเสื้อผ้าที่มี ตัวละครนิค บัตทอม
ที่มา : ผู้ศึกษา

และในเรื่องจะมีโชว์ทั้งหมด 3 โชว์ ทางผู้ศึกษาจึงปรึกษากับผู้กำกับและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมกับอาจารย์ในสาขาวิชา จึงได้ข้อตกลงร่วมกันว่าจะใช้งาน collage ในการกำหนดขอบเขตในการออกแบบเครื่องแต่งกาย



ภาพที่ 3.74 : ตัวอย่างการทำภาพปะติดเสื้อผ้าตาม Theme ที่กำหนด
ที่มา : ผู้ศึกษา

5.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%)

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	ปัญหาที่เกิดขึ้น	แนวทางการแก้ไข
ก่อนส่งความคืบหน้า 50%	<ul style="list-style-type: none"> - ทางผู้ศึกษาได้นำภาพร่าง เข้าไปปรึกษาอาจารย์ประจำสาขาและได้รับฟีดแบคมาว่า ยังเห็นภาพไม่ชัด - เครื่องแต่งกายขอตัวละครบางตัวที่นำมาจาก 10 ลุค ยังไม่ส่งเสริมคาแรคเตอร์ตัวละคร ที่ใช้ในการโปรโมทในงานเทศกาลปล่อยผี 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ศึกษาและอาจารย์ประจำสาขาวิชา ได้หาข้อตกลงร่วมกัน จึงได้ข้อสรุปว่าให้ผู้ศึกษาทำลูนักร์แสดงทุกตัว จากการหยิบใส่เสื้อผ้าที่มีมาอย่างละ 10 ลุค และเลือกหยิบมา 1 ลุค เพื่อนำไปใช้โปรโมทในงานเทศกาลปล่อยผี - ทางผู้ศึกษาจึงไปหาเสื้อผ้าจากแหล่งที่ได้รับคำแนะนำ และซื้อมาเพื่อใช้ในการโปรโมทและสามารถนำไปต่อยอดในชุดแสดงจริงได้
ส่งความคืบหน้า 50%	ทางผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่จัดทำมาวางเก็บไป	อาจารย์ประจำสาขาและผู้ศึกษาจึงหาทางแก้ไขและข้อตกลงร่วมกัน ได้ข้อสรุปว่า ให้ผู้ศึกษาเริ่มร่างภาพและเลือกชิ้นส่วนบางชิ้นใน referent ที่หามาเข้าไปใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย

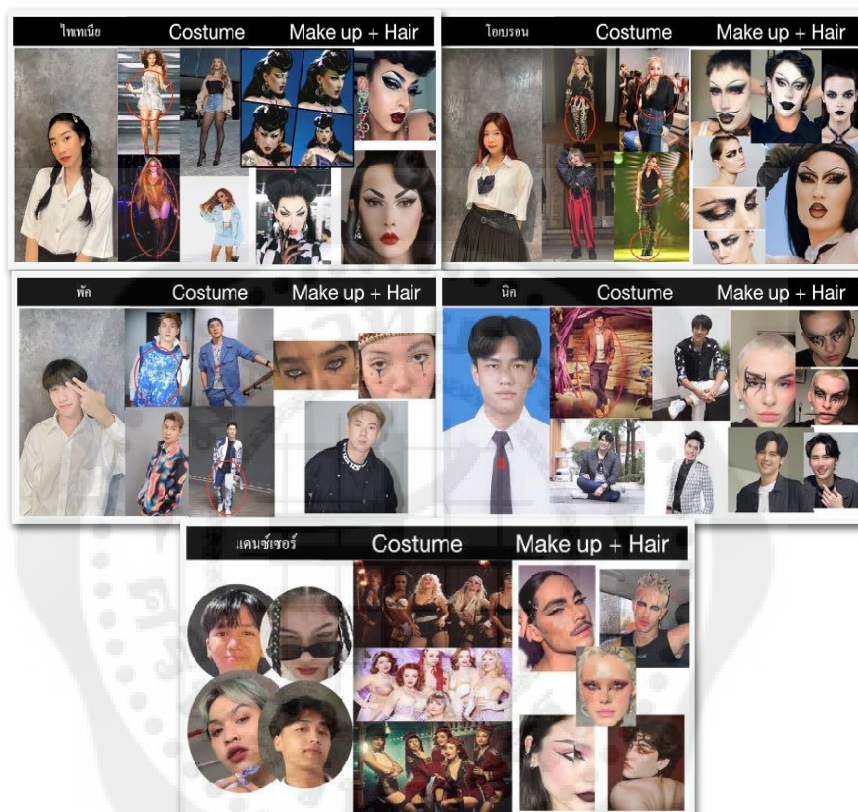
ตารางที่ 3.19 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) ด้านเสื้อผ้า

ที่มา : ผู้ศึกษา

(6) ด้านการแต่งหน้า ทำผม และหน้ากาก

6.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (50%) หลังจากส่ง 30% ได้เจาะลึกกับภูมิหลังตัวละครมากขึ้น และได้ปรึกษากับทีมออกแบบเครื่องแต่งกายอีกครั้ง เพื่อให้งานดีไซน์ปรับเปลี่ยนไปในทิศทางเดียวกัน ในระหว่างรอทีมออกแบบเครื่องแต่งกาย โดยนักออกแบบเครื่องแต่งกายนั้นได้ใช้ความเป็น BDSM เป็นแรงบันดาลใจออกแบบเครื่องแต่งกาย ผู้ศึกษาจึงออกแบบการแต่งหน้าและทำผม โดยการใช้สีแดง ดำ เป็นหลักในการแต่งหน้า

นักแสดงกลุ่มบริวารในร้าน 6 ตัวละคร ได้แก่ พัด นิค วิสกี วอดก้า เตกีล่า และโซจู ผู้ศึกษาออกแบบการแต่งหน้าและทำผม ให้ตัวละครกลุ่มนี้มีความพิเศษกว่ามนุษย์ปกติโดยการใช้การขีดเขียนวาดเป็นลวดลายที่มีลักษณะเด่นบนใบหน้า เสริมลักษณะพิเศษให้กับตัวละคร



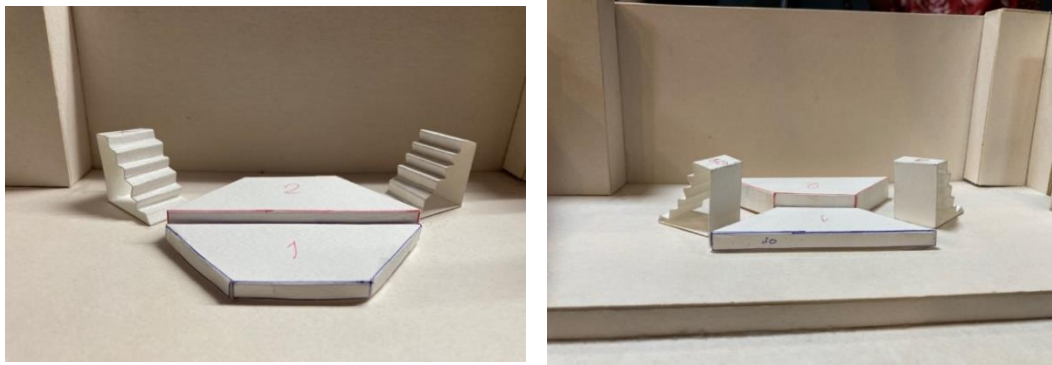
ภาพที่ 3.75 : สไลด์นำเสนอการแต่งหน้าและทำผมของตัวละครในร้าน

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.2.3 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)

(1) ด้านฉาก

1.1 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) เมื่อได้แบบร่างของฉากแล้ว ผู้ศึกษาได้สร้างหุ่นจำลองฉาก (White Model) ขนาด 1:50 เพื่อเป็นการจำลองให้เห็นถึงขนาดของฉากบนเวทีและ เห็นทางเข้าออกของนักแสดง ทำให้ง่ายต่อการทำงานของผู้กำกับ และยังทำงานร่วมกับฝ่ายแสงในการใส่ตำแหน่งการวางแสงต่าง ๆ บนฉากอีกด้วย



ภาพที่ 3.76 : แบบจำลองฉากขนาด 1 : 50 ช่วงที่ 3 (70%)

ที่มา : ผู้ศึกษา

SCENE 1	หมายเหตุ
-สถานที่ใดๆใจกลางกรุงเทพมหานคร	จะอยู่ที่ใดก็ได้ 2 มิติ (ในหนังสือเล่มนี้) เป็นเรื่องง่ายที่จะเปลี่ยนฉากและเปลี่ยนสถานที่ใน transition ช่วงนี้คือฉากที่ 1 กับ 2
SCENE 2	หมายเหตุ
-ภายในบ้าน	-บ้านในฝันของตัวละครในละครเรื่องนี้คือบ้านที่ 1 มิติ (ในหนังสือเล่มนี้)
SCENE 3	หมายเหตุ
ภายในบ้าน The Dreams -Show 1 Circus (one night only) -ห้องแต่งตัวหลังเวที	-ห้องแต่งตัว transition บนเวที ใช้ความสะอาดมาก หากเป็น 1 มิติคือ props มีใจ
SCENE 4	หมายเหตุ
ภายในห้องแต่งตัวหลังเวที -ห้องขนทิวาเนย์	-ห้องขนทิวาเนย์ จากละครเรื่องนี้ 1 มิติ ใช้ฉากที่ 1 มิติและฉาก 2 มิติ
SCENE 5	หมายเหตุ
ภายในบ้าน The Dreams (ไม่มีใจ)	-บ้านในฝันของตัวละครในละครเรื่องนี้คือบ้านที่ 1 มิติ (ในหนังสือเล่มนี้)
SCENE 6	หมายเหตุ
ภายในห้องแต่งตัวทิวาเนย์ (senorita)	-ห้องแต่งตัว transition only you จะใช้ฉากที่ 1 มิติและฉาก 2 มิติ

ภาพที่ 3.77 : การทำ Break Down เพื่อให้เห็นการเคลื่อนไหวของฉาก ช่วงที่ 3 (70%)

ที่มา : ผู้ศึกษา

1.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) จากการส่งความคืบหน้าทางโปรดักชั่นเกิดปัญหาขึ้น ทำให้ครูผู้สอนได้ลงมาช่วยดูในเรื่องตัวบทละครและการใช้พื้นที่บนเวทีต่าง ๆ โดยครูผู้สอนได้ให้คำแนะนำมาว่าควรมีบันไดแค่ 2 ตัวก็สามารถเล่าเรื่องนี้ได้จึงทำให้ผู้ศึกษาตัดสินใจที่จะตัดรูปทรงเลขาคณิตทั้ง 3 ขึ้นออก แต่พอได้ส่งความคืบหน้าจริง ๆ บนเวทีปรากฏว่าภาพบนเวทีมันโล่ง บรรยากาศไม่ช่วยเสริมเรื่องให้น่าติดตาม ทางครูผู้สอน

จึงหารือกันเรื่องนี้โดยให้ทางผู้จัดทำไปหาข้อมูลเกี่ยวกับ “กรอบ” เวกีที่จะสามารถเป็นจุดนำสายตาให้ผู้ชมจดจ้องมาที่บนเวทีอย่างเดียว และเพิ่มฉากเลื่อนมาเพิ่ม 2 ชั้น เพื่อใช้สำหรับนำมาใช้เป็นทางเข้าออกหรือเป็นใดๆเพื่อเสริมเรื่องให้ดูมีอะไรมาขึ้นจากเดิม

(2) ด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก

2.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) หลังจากที่ได้รับความคิดเห็นของคุณครูและผู้กำกับจากการส่ง 50% มาแล้วทำให้ผู้ศึกษา ผู้ออกแบบฉาก ผู้ออกแบบไฟและผู้ออกแบบมีเดียพยายามทำงานด้วยกันและปรึกษากันมากขึ้นเพื่อเป็นงานที่ไปในทิศทางเดียวกัน ในขณะที่ทำการซ่อมเกิดปัญหาในการจัดการทางเข้าทางออก จำนวนของฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากที่มีจำนวนเยอะจนเกินความจำเป็นเลยได้ทำการตัดและเหลือเพียงแค่ตัวบาร์อย่างเดียวที่เป็นชิ้นใหญ่ๆนอกจากนั้นจะเป็น hand props และเป็นอุปกรณ์ในโชว์ภายในร้านในโชว์ที่ 1 ได้ข้อมูล ดังนี้



ภาพที่ 3.78 : การออกแบบและตัวอย่างอุปกรณ์ภายในร้าน ช่วงที่ 3 (70%)

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)

การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)	ข้อมูล	การแก้ไข
งานบนเวที (On Stage)	เนื่องจากความคิดเห็นเรื่องจำนวนของอุปกรณ์ประกอบฉากที่มีเยอะจนเกินไปเลยได้ตัดจนเหลือเพียง	ความคิดเห็นของครูผู้สอนตัวบาร์ ยังไม่เห็นว่าสามารถจะทำอะไรได้บ้างและตำแหน่งของบาร์ที่ควรจะ

	<p>แค่ บาร์ 1 ขึ้นใหญ่ ผู้ศึกษาเลยอยากที่จะทำให้ตัวบาร์สร้างความตื่นตากับผู้ชมได้จึงจะทำการตัดไฟแต่ด้วยที่ยังไม่ได้ซื้อไฟตอนส่งความคืบหน้าเลยไม่มีไฟ แล้วส่วนของ hand props ผู้ศึกษาได้พยายามจัดเตรียมให้ได้ตามบทที่กำหนดและจัดเตรียมถึงบทองคำที่ทำการส่ง 70 % และอุปกรณ์ในโชว์ที่ 1 เป็นหลอดไฟเปลี่ยนสี ได้ทำการลองในการส่ง</p>	<p>อยู่และเหมาะสมควรอยู่ที่ตำแหน่งไหนของเวที hand props เนื่องจากตัวบทของนักแสดงมีการเปลี่ยนแปลงเลยต้องปรับเปลี่ยนตามบทที่นักแสดงเปลี่ยน ส่วนเรื่องของการโชว์ให้เป็นหน้าที่การจัดการของครุฑรีตี</p>
งานนำเสนอ (Presentation)	<p>ผู้ศึกษาออกแบบตัวบาร์ให้มีความเข้ากับตัวฉากและเก็ตออกมาให้เห็นภาพที่พอเป็นไปได้แล้วพยายามหาวัสดุที่มีความเหมาะสมและใกล้เคียงกับตัวฉาก hand props หาตัวอย่างที่บทได้พูดถึงมาให้ดูในสไลด์</p>	<p>ความคิดเห็นของคุณครูผู้สอนให้บาร์ปรับเปลี่ยนตามตัวฉากให้ทำงานด้วยกันเพราะตัวฉากมีการปรับเปลี่ยนให้วันที่ส่งความคืบหน้าเลยให้ผู้จัดทำไปหาข้อมูลและออกแบบมาเพิ่มเติม hand props ยังไม่เห็นความเป็นร้านในบางตัวอย่างและต้องมีการปรับลดบางอย่างตามบทที่มีการเปลี่ยนแปลง</p>

ตารางที่ 3.20 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) ด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.79 : อุปกรณ์ประกอบฉากบนเวที ช่วงที่ 3 (70%)

ที่มา : ผู้ศึกษา

(3) ด้านแสง

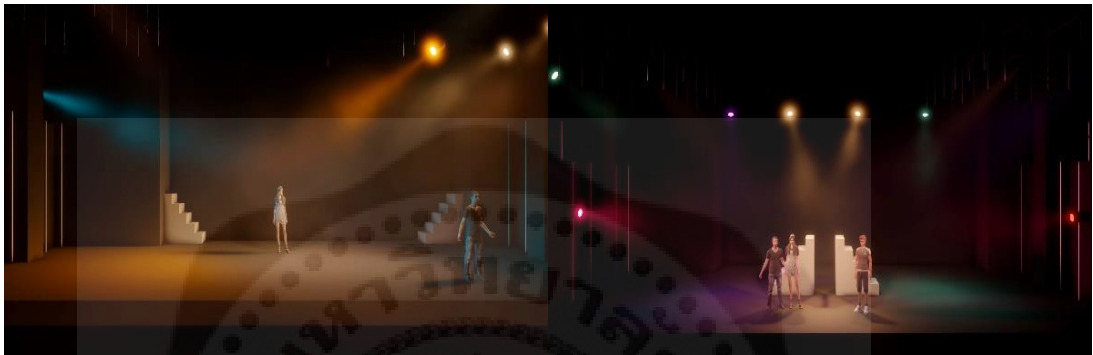
3.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) หลังจากได้ส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 ผู้ศึกษาจึงได้พัฒนาแนวคิดต่อมาเรื่อย ๆ และยังมีการกำหนดธีมของโชว์ออกมาเป็น circus god และ pink wedding จึงทำให้เริ่มมีความชัดเจนในการนำเสนอมากขึ้น ในการออกแบบแสงของการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 ผู้ศึกษาจึงได้หาเทคนิคพิเศษเพิ่มเติมเกี่ยวกับการออกแบบแสงบางอย่าง คือ การสะท้อนแสงของคริสตัล เพื่อให้ภาพของการตี๋มฮาร์ทออฟ ดรีม (heart of dream) มีความเวทมนตร์มากยิ่งขึ้น และการเพิ่มไฟเส้น LED ตามขอบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากเข้ามาเพื่อเติมภาพการเล่าเรื่องให้เต็มมากยิ่งขึ้น



ภาพที่ 3.80 : การสะท้อนแสงของคริสตัล

ที่มา : ผู้ศึกษา

เนื่องจากการส่งความคืบหน้าครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เห็นภาพรวมของการแสดง การเคลื่อนย้ายฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก และการเปลี่ยนตำแหน่งของนักแสดงชัดเจนมากขึ้น จึงสามารถกลับมาออกแบบแสงได้ละเอียดมากขึ้น ทั้งการวางแปลนไฟและการเล่าเรื่องของแสง



ภาพที่ 3.81 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 1 ช่วงที่ 3 (70%)
ที่มา : ผู้ศึกษา

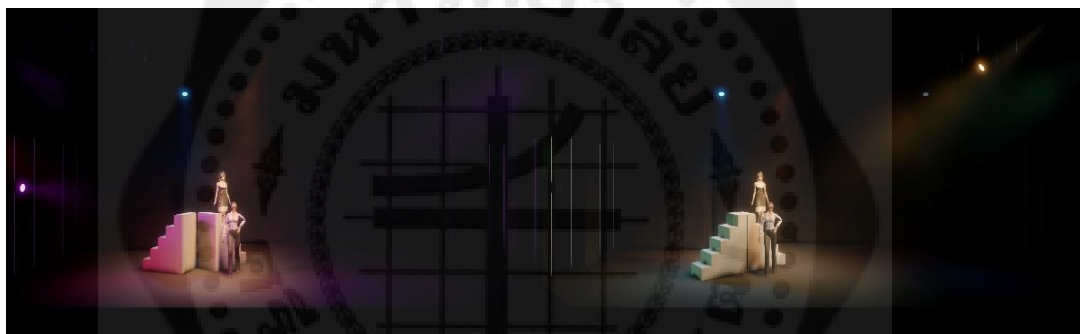


ภาพที่ 3.82 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 2 ช่วงที่ 3 (70%)
ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.83 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 3 ช่วงที่ 3 (70%)

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.84 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 4 ช่วงที่ 3 (70%)

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.85 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 5 ช่วงที่ 3 (70%)

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.86 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 6 ช่วงที่ 3 (70%)

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.87 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 2 ฉาก 1 ช่วงที่ 3 (70%)

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.88 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 2 ฉาก 2 ช่วงที่ 3 (70%)

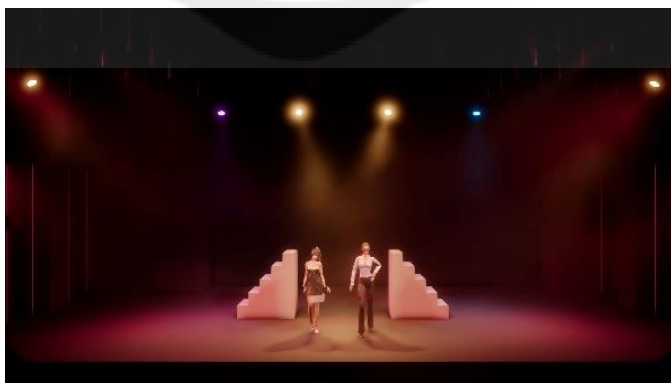
ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.89 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 2 ฉาก 3 ช่วงที่ 3 (70%)
ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.90 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 2 ฉาก 4 ช่วงที่ 3 (70%)
ที่มา : ผู้ศึกษา



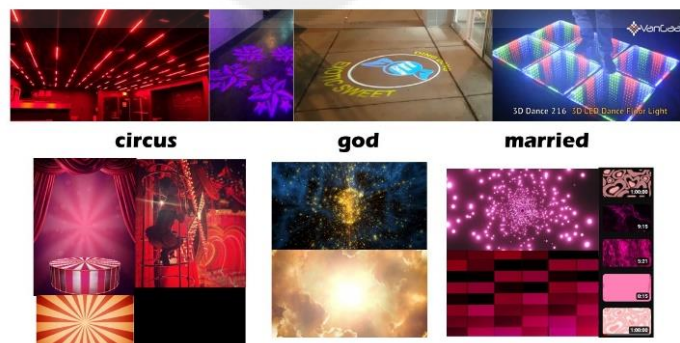
ภาพที่ 3.91 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 2 ฉาก 5 ช่วงที่ 3 (70%)
ที่มา : ผู้ศึกษา

3.2) *สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)* ในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 เป็นช่วงที่ผู้ศึกษาได้เห็นภาพรวมของการแสดง การเคลื่อนย้ายฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก และการเปลี่ยนตำแหน่งของนักแสดงชัดเจนมากขึ้น และทางทีมออกแบบองค์ประกอบศิลป์ ได้มีการกำหนดธีมของโชว์เพื่อสนับสนุนการเล่าเรื่องเข้ามาเพิ่มเติม ผู้ศึกษาจึงได้ทำการออกแบบแสงผ่านโปรแกรม เพื่อให้เห็นภาพบนเวทีและการเล่าเรื่องของแสงมากที่สุด พร้อมทั้งการเลือกเทคนิคพิเศษที่นำมาสนับสนุนการเล่าเรื่องมากขึ้น หลังจากที่ได้ทำการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 ทางอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำสาขาวิชาได้ให้ความเห็นว่า ผู้ศึกษา ยังออกแบบแสงได้ไม่ชัดพอ ทั้งในเรื่องสถานที่ และการเลือกใช้พื้นที่บนเวที ความสว่างของแสงที่มากเกินไปทำให้ไม่ทราบถึงจุดนำสายตาบนเวที จึงทำให้แสงเล่าเรื่องออกมาได้ไม่ดีนัก ทางอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำสาขาวิชาจึงแนะนำให้ลองไป วิเคราะห์บทเพิ่มเติม เพื่อหาสารที่ในแต่ละฉากต้องการจะสื่อ นอกจากนี้ต้องเลือกสีและสร้างบรรยากาศให้แต่ละสถานที่ชัดขึ้น เกิดการทำซ้ำมากขึ้น รวมทั้งการลองวางแปลนไฟและไฟก๊อตตำแหน่งไฟใหม่ในโปรแกรม เพื่อหาวิธีการพัฒนาด้านการออกแบบแสงในการส่งความคืบหน้าครั้งต่อไป

(4) ด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย

4.1) *การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)* ผู้ศึกษานำข้อมูลและความเห็นของอาจารย์ประจำสาขาวิชามาปรับใช้และหาข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องของการใช้ภาพฉายในโชว์ตามธีมที่กำหนดมา ด้านโชว์จากการปรึกษากันมีการกำหนดธีมของโชว์ทั้ง 3 โชว์ ได้แก่ circus ,god และ pink married โดยผู้ศึกษาได้นำเสนอภาพฉายแบ่งตามธีมของโชว์ ดังนี้

show



ภาพที่ 3.92 : ตัวอย่างสื่อมัลติมีเดียช่วงที่ 3 (70%)

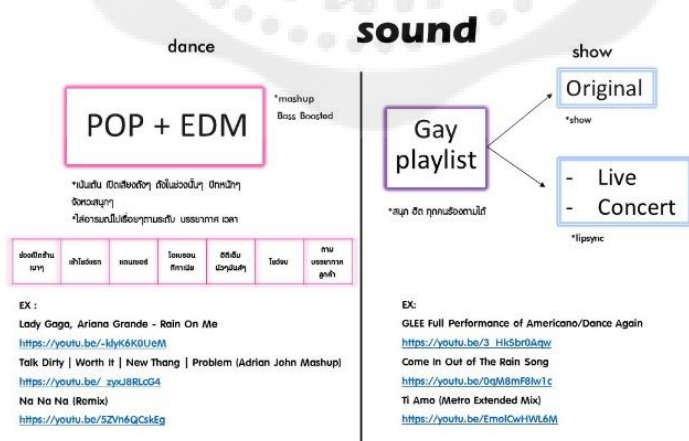
ที่มา : ผู้ศึกษา

ผู้ศึกษาได้มีความสนใจในการใช้ภาพไฟในการนำเสนอเนื้อหา
 เนื่องจากมีสีและความรู้สึกตรงกับธีม BDSM ที่ได้กำหนดมาในตอนต้น



ภาพที่ 3.93 : ตัวอย่างสื่อมัลติมีเดียธีม BDSM ช่วงที่ 3 (70%)
 ที่มา : ผู้ศึกษา

ในด้านของการใช้เสียงผู้ศึกษาได้นำข้อมูลไปวิเคราะห์เพิ่มเติม
 ข้อมูลเรื่องของตารางเวลาการเล่นเพลงในร้าน (Timeline) ว่าช่วงไหนเล่นเพลงแบบไหน
 และมีการศึกษาหาเพลงที่ใช้ในโชว์เพิ่มเติม



ภาพที่ 3.94 : ตัวอย่างเสียงช่วงที่ 3 (70%)
 ที่มา : ผู้ศึกษา

4.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)

การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 1 (30%)	ข้อมูล
งานบนเวที (On Stage)	เพลงโชว์ที่นำมาใช้คือเพลง one night only และ เพลง music lover และมีการนำเพลง only you มาใช้เพื่อค้นไปยังองค์ 2 อาจารย์ได้ให้ความเห็นว่า จังหวะเพลงยังไม่สามารถดึงดูดให้สนุกไปกับเนื้อเรื่องได้ จึงต้องไปศึกษาเพิ่ม
งานนำเสนอ (Presentation)	จากการนำเสนอได้รับความเห็นเรื่องการฉายภาพตอนโชว์ที่ยังไม่เข้ากับโชว์ ต้องไปศึกษาและหาเพิ่มเติม

ตารางที่ 3.21 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) ด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย

ที่มา : ผู้ศึกษา

(5) ด้านเสื้อผ้า

5.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) หลังจากส่งความคืบหน้า 50% จากที่ผู้ศึกษาได้ปรึกษากับทีมงานฝ่ายต่าง ๆ ร่วมกับผู้กำกับและอาจารย์ที่ปรึกษาจนได้ธีมของเรื่องใหม่ คือ “ความสัมพันธ์ของผู้คนที่แตกต่างกัน นำไปสู่ความสิ้นเปลืองอย่างไม่มีการกฏเกณฑ์” ทางผู้ศึกษาจึงนำธีมนี้ออกมาต่อยอดทางความคิดและใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกาย ผู้ศึกษาเลือกใช้วิธีการเติมเครื่องแต่งกายเพิ่มเข้าไปในแต่ละฉากแทนการถอดเปลี่ยนแบบเดิม ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการดำเนินของเรื่องและยังสามารถตอบโจทย์กับธีมข้างต้น หลังจากนั้นผู้ศึกษาจึงเริ่มทำงานในกระบวนการต่อไป คือ การสเก็ตงาน (Sketch) ให้ออกมาตรงกับแนวคิดและภาพในหัวได้มากที่สุดตามที่ได้นำเสนอไปข้างต้น ดังนี้



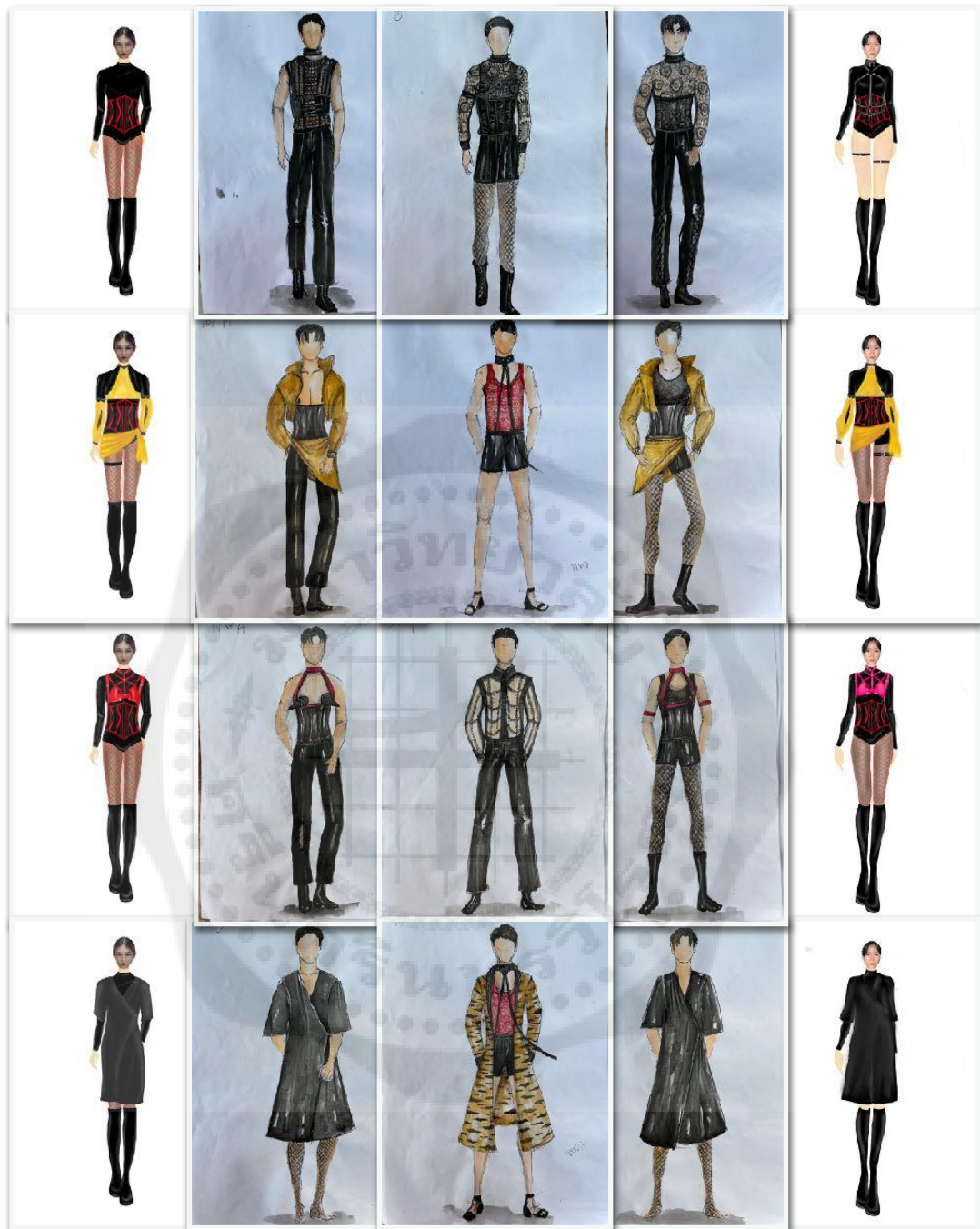
ภาพที่ 3.95 : การสเก็ตงาน (Sketch) เสื้อผ้า กลุ่มตัวละครนอกร้าน

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.96 : การสเก็ตงาน (Sketch) เสื้อผ้า ตัวละครในร้านกลุ่มเทพ

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.97 : การสเก็ตงาน (Sketch) เสื้อผ้า กลุ่มตัวละครในร้านกลุ่มบรืวาร

ที่มา : ผู้ศึกษา

5.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%)

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	ปัญหาที่เกิดขึ้น	แนวทางการแก้ไข
ก่อนส่งความคืบหน้า 70%	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากทางโปรดักชันมีคนในโปรดักชันติดโควิด-19 ทางทีมโปรดักชันจึงได้เข้าไปคุยกับอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำสาขา และหาข้อตกลงร่วมกัน จึงได้ข้อสรุปว่า ให้ทางโปรดักชันหยุดการทำงานชั่วคราวเพื่อเฝ้าดูอาการโควิด-19 - ตัวละครไลเซนเซอร์ไม่มีรองเท้าสำหรับใช้ซ้อม 	<ul style="list-style-type: none"> - ทางผู้ศึกษาได้ใช้ช่วงเวลาที่ไม่ได้เข้าพื้นที่ ไปจัดเตรียมหาของมาเพื่อใช้ในการผลิตบางส่วนก่อน - ทางผู้ศึกษาได้ทำการจัดหารองเท้าสำหรับใช้ซ้อมเพื่อให้นักแสดงคุ่นชิน
ส่งความคืบหน้า 70%	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากการสลับคนเล่นตัวละครคือ ทิทาเนียกับเฮอริเมีย จึงทำให้คาแรคเตอร์และภูมิหลังของตัวละครเปลี่ยน - ภาพร่างที่ผู้ศึกษาทำมาไม่เข้ากับคาแรคเตอร์ตัวละครที่ถูกสลับ - เกิดปัญหาเรื่องรองเท้าในการแสดงไม่แข็งแรง ของตัวละครไอเบรอน 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ศึกษาจึงเริ่มคุยกับครูประจำสาขาและผู้กำกับ เพื่อเริ่มหาภูมิหลังและคาแรคเตอร์ของตัวละครใหม่ - ทางผู้ศึกษาได้เข้าไปคุยกับอาจารย์ประจำสาขาเพื่อปรึกษาเรื่องหาแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกายใหม่ ให้เข้ากับตัวละครที่ถูกเปลี่ยน - ผู้ศึกษาเลยจัดหาคู่ใหม่ที่มีความแข็งแรงมากยิ่งขึ้น และเช็คความแข็งแรงของรองเท้าทุกครั้งหลังซ้อมเสร็จ

ตารางที่ 3.22 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) ด้านเสื้อผ้า

ที่มา : ผู้ศึกษา

(6) ด้านการแต่งหน้า ทำผมและหน้าากาก

6.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 3 (70%) หลังจากส่งความคืบหน้า 50% ได้ทำการได้ปรึกษากับทีมงานฝ่ายต่างๆ ร่วมกับผู้กำกับและอาจารย์ที่ปรึกษา จนได้เริ่มเรื่องใหม่คือ “ความสัมพันธ์ของผู้คนที่แตกต่างกัน นำไปสู่ความลึกลับอย่างไรไม่มีกฎเกณฑ์” และเริ่มวางแผนการออกแบบหน้าากากเพื่อใช้ในการแสดง

ผู้ศึกษานำเอาพฤติกรรมของสัตว์มาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบหน้าากากเพื่อใช้ในการแสดง และผู้ศึกษายังได้นำเอาแรงบันดาลใจ BDSM จากทีมงานฝ่ายออกแบบเครื่องแต่งกายเข้ามาใช้ด้วย เพื่อให้งานออกแบบไปในทิศทางเดียวกัน โดยออกแบบให้หน้าากากมีรูปทรงของหัวสัตว์ต่างๆ ตามลักษณะนิสัยของตัวละคร และทำหน้าากากให้มีสัมผัสเหมือนหนังซึ่งเป็นอีกหนึ่งสัญลักษณ์ของ BDSM ผู้ศึกษาวิเคราะห์ตัวละคร ดังนี้

เซอร์เมีย เป็นคนที่มีลักษณะนิสัย ฉลาด เด็ดขาด มีความเป็นผู้นำ ชัดตรง ผู้ศึกษาจึงได้นำเอาความฉลาดของนกแก้วแสนรู้มาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ

เฮเลน่า เป็นคนมีลักษณะนิสัย คล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว ชุกชุน พุดจาฉะฉาน ขี้กลัว ผู้ศึกษาจึงนำเอาความชุกชุน คล่องแคล่วของหนู มาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ

ไลเซนเดอร์ และ ดิมิเทรียส เป็นผู้ชายที่ต้องการความรักจากเซอร์เมีย รังตามไขว่คว้า ผู้ศึกษาจึงนำเอาเสื่อมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ

โอเบรอน เป็นคนที่มีลักษณะเป็นผู้นำ ดูเป็นหัวหน้าที่ใครๆก็ต่างเคารพนับถือ มีพลังและอำนาจ ผู้ศึกษาจึงนำเอาสิงโต ที่เป็นเจ้าป่าที่นำเกรงขามมาใช้แรงบันดาลใจ

ทิทาเนีย เป็นคนมั่นใจตัวเองสูง ห่วงสวย เอาแต่ใจ คล่องแคล่ว สดใส เป็นที่รักและน่าเอ็นดูของเหล่าบริวารรวมถึงผู้คนที่ได้รู้จัก ผู้ศึกษาจึงนำเอากระต่ายที่น่ารักน่าเอ็นดูมาใช้เป็นแรงบันดาลใจ

นิก บัตทอม เป็นคนมีความหวัง ทะเยอทะยาน หลงตัวเอง มั่นใจในภาพลักษณ์ของตัวเอง ซึ่งในบทละครนิก บัตทอมจะตกหลุมรักเทพอย่างทิทาเนีย ผู้ศึกษาจึงนำเอาความเป็นสุนัข ได้ที่มาจากคำว่า ดอกฟ้ากับหมาวัด มาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ

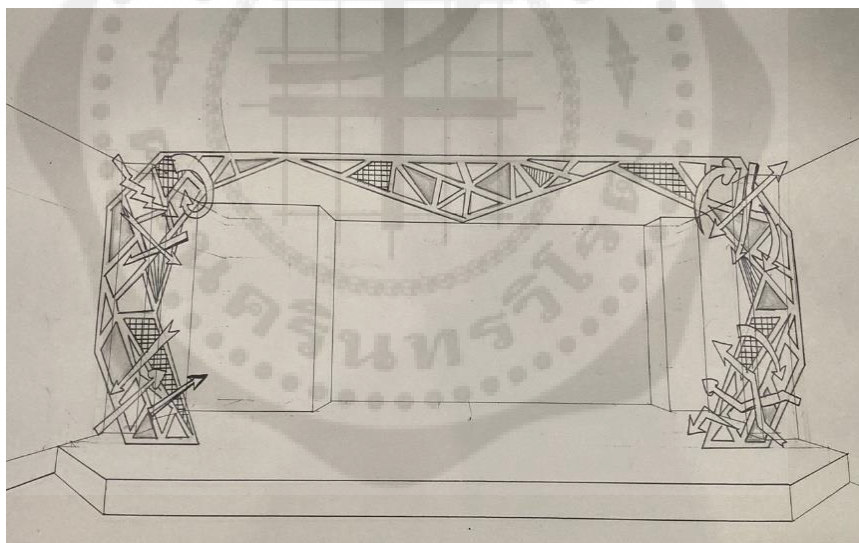
เหล่าแก๊งแดนเซอร์ 4 ตัว วิสกี้, วอดก้า, เตกีล่า, โซจู เป็นเหมือนบริวารตัวเล็กที่คอยให้กำลังใจทิทาเนียอยู่เสมอ ลักษณะนิสัยขี้เล่น ชอบแกล้ง คล่องแคล่ว ชุกชุน ผู้ศึกษาจึงนำเอาผีเสื้อ ซึ่งมีชีวิตที่สวยงามและพริ้วไหว มาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ

ได้ทำการปรึกษากับทีมนักออกแบบเครื่องแต่งกาย ว่าเพื่อให้การออกแบบการแต่งหน้า ทรงผมและหน้ากากเพื่อใช้ในการแสดง ออกมาในทิศทางเดียวกันกับเครื่องแต่งกาย จะต้องรอให้เครื่องแต่งกายออกแบบให้เห็นเป็นภาพรวมก่อน ถึงจะเริ่มลงมือออกแบบต่อ

3.3.2.4 การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)

(1) ด้านฉาก

1.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) ผู้ศึกษาได้ออกแบบโครงสร้างกรอบรูปหัวใจพร้อมกับสร้างหุ่นจำลองแบบลงสี (Color Model) ในขนาด 1:25 เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตฉากบนเวทีจริง ทำให้เห็นทั้งการใช้สี การจัดสถานที่รายละเอียดต่างๆ เห็นถึงทางเข้าออกและพื้นที่ที่จะใช้สำหรับนักแสดง ดังนี้



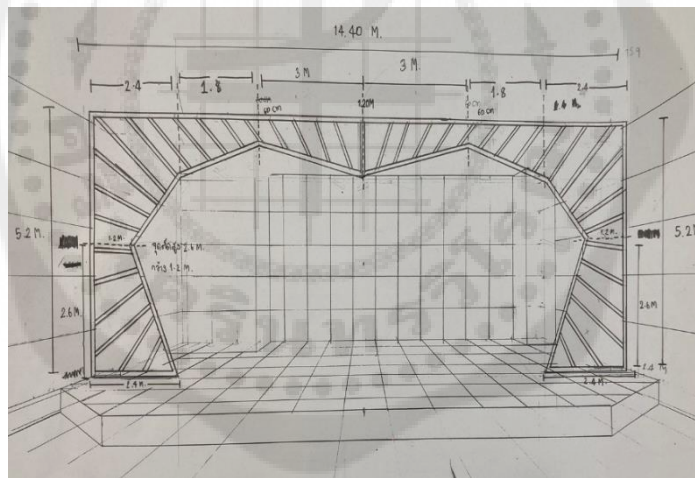
ภาพที่ 3.98 : การออกแบบฉากกรอบหัวใจ

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.99 : แบบจำลองฉากกรอบหัวใจขนาดน 1:25

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.100 : การออกแบบฉากกรอบหัวใจ (ฉบับแก้ไข)

ที่มา : ผู้ศึกษา

1.2) *สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)* หลังจากที่ผู้ศึกษาได้ทำการส่งงานบนเวทีพร้อมกับโมเดลและสไลด์นำเสนอ ทางครูผู้สอนได้ให้มีการปรับแก้เรื่องโครงกรอบ เพราะเนื่องจากมีความคล้ายคอนเสิร์ตอยากให้คุณมีความเป็นละครเวทีและมีเส้นนำสายตาคนดูมากกว่านี้ และในส่วน อื่นทางครูผู้สอนไม่ได้ติตปัญหาอะไร สามารถที่จะผลิตออกมาเป็นชิ้นงานเพื่อใช้แสดงจริงได้เลย

(2) ด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก

1.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) ผู้ศึกษาได้นำความเห็นของครูจากการส่งความคืบหน้ารอบที่แล้วมาปรับแก้เพิ่มเติมตามความเหมาะสมและความคิดเห็นความชอบของผู้ศึกษา ตัวบาร์ผู้ศึกษาได้มีการทำงานรวมกันของ 3 ฝ่าย ได้แก่ ฉาก แสง และมีเดีย ในการดูแลลักษณะการตกแต่งที่มีความเข้ากันกับฉากและการติดตั้งไฟเข้ากับตัวบาร์และการเลือกสีที่มีความเหมาะสมและเข้ากับสีไฟของเรื่องทั้งหมด แล้วยังหาที่ที่เหมาะสมในการตั้งบาร์คือทางด้านล่างของเวทีเพื่อเป็นการแบ่งเวทีอย่างชัดเจนและไม่เป็นการรบกวนนักแสดงอีกด้วย ส่วนของ hand props มีการเพิ่มมาตามตัวบทที่มีการปรับเปลี่ยน

1.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)

การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 2 (100%)	ข้อมูล	การแก้ไข
งานบนเวที (On Stage)	ผู้ศึกษาได้ทำการซื้อตัวตู้เก็บของมาจากโปรดักชั่น เรื่อง ocean เด็กชาย เลยได้เข้ามาทำการซ่อมและทำการส่งความคืบหน้า 100% ให้คุณครูดูแล้วทำรีบทำการตกแต่งทาสี และติดไฟทั้งตัวบาร์โดยเร็วเพื่อให้นักแสดงมีความชินและพร้อมในการเล่น ส่วนตัวอุปกรณ์เกี่ยวกับโชว์ทำการสั่งซื้อและตกแต่งเรียบร้อยแล้ว ตอนส่งความคืบหน้าได้ทดลองส่งจริงให้คุณครูได้ดู	ความคิดเห็นของครูผู้สอนในส่วน of อุปกรณ์ในโชว์เหมาะสมและทำให้เกิดภาพบางอย่างแล้วแต่แก้ที่สีของตัวเจลไฟให้เลือกสีที่เพียงพอต่อความต้องการในการใช้ของเราแล้วตัวบาร์ทำอะไรให้ไฟเทียนที่มีการติดอยู่ตลอดเวลาไม่ทำการรบกวนสายตาของผู้ชมได้ หาผ้าให้อะไรมาทำการปิดและเปิดออกหรือจะทำการหมุนตัวบาร์เพื่อซ่อนแสงของเทียนก่อนเพื่อความตื่นตาของผู้ชม และจำนวนของของที่อยู่ในตัวบาร์มีจำนวนที่เยอะจนเกินไปให้เลือกและจัดวางแต่พอดี

ตารางที่ 3.23 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) ด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก

ที่มา : ผู้ศึกษา

(3) ด้านแสง

3.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) หลังจากได้ส่งความคืบหน้าทุกช่วงที่ผ่านมา ทำให้ทราบถึงปัญหาทั้งหมดและนำมาพัฒนาแนวคิดต่อมาเรื่อย ๆ ประกอบกับการเห็นภาพรวมของการแสดง การเคลื่อนย้ายฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก และการเปลี่ยนตำแหน่งของนักแสดงทั้งหมดของเรื่อง ผู้ศึกษาจึงสามารถออกแบบแสงที่ใช้ในการเล่าเรื่องได้ และการวางแผนไฟทั้งหมดได้ รวมไปถึงการใช้เทคนิคพิเศษต่างๆ ซึ่งในการส่งความคืบหน้าครั้งนี้ได้เพิ่มการใช้เครื่อง smoke เพื่อให้เห็นลำแสงของแสงอย่างชัดเจน และเสริมภาพตอนโหวให้สวยงามมากยิ่งขึ้น

องค์ 1	เวลาและสถานที่	LIGHTING	SPECIAL LIGHTING	
prologue	ตอนกลางคืน ในสวนบริเวณแม่น้ำ สายที่ไหล	movement ใต้น้ำบนเวที ไฟ follow - cross - สีส้มฟ้า - มีการกำหนดจุดไฟ		
1	ตอนกลางวัน ในสวนบริเวณแม่น้ำ สายที่ไหล บริเวณที่ โหว	cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที cross / ไฟ cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที (ตอนกลางคืน) cross / ไฟ cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที	ไฟ LED เส้นที่โหว reflex prism	
2	ช่วงกลางวัน 1 (บริเวณที่โหว) ในสวน the dreams	ไฟใน cross - สีส้มฟ้า - มีการกำหนดจุดไฟ		
3	ช่วงกลางวัน 1 ในสวน the dreams	ไฟใน cross - สีส้มฟ้า - มีการกำหนดจุดไฟ movement ใต้น้ำบนเวที - ไฟใน cross - สีส้มฟ้า	ไฟ LED เส้นที่โหว reflex prism	
องค์ 1	เวลาและสถานที่	LIGHTING	SPECIAL LIGHTING	
3	ช่วงกลางวัน 1 บริเวณ ในสวน the dreams	ไฟใน cross - สีส้มฟ้า - มีการกำหนดจุดไฟ ไฟใน cross - สีส้มฟ้า - มีการกำหนดจุดไฟ		
4	ช่วงกลางวัน 1 ห้องโถงละครเวที สวน the dreams heart of dream	ไฟใน cross - สีส้มฟ้า - มีการกำหนดจุดไฟ cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที - มีการกำหนดจุดไฟ cross - สีส้มฟ้า - มีการกำหนดจุดไฟ	reflex prism	
5	ช่วงกลางวัน 1 ในสวน the dreams heart of dream	ไฟใน cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที - มีการกำหนดจุดไฟ cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที - มีการกำหนดจุดไฟ - movement ไฟ cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที - มีการกำหนดจุดไฟ	reflex prism	
6	ช่วงกลางวัน 1 ห้องโถงละครเวที สวน the dreams	cross - สีส้มฟ้า - มีการกำหนดจุดไฟ cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที - มีการกำหนดจุดไฟ	ไฟ LED เส้นที่โหว reflex prism	
องค์ 2	เวลาและสถานที่	LIGHTING	SPECIAL LIGHTING	
1	ช่วงกลางวัน 1 ในสวน the dreams	cross / ไฟใน cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที - มีการกำหนดจุดไฟ - มี movement ใต้น้ำบนเวที cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที - มีการกำหนดจุดไฟ	ไฟ LED เส้นที่โหว reflex prism	
2	ช่วงกลางวัน 1 ในสวน the dreams	cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที - มีการกำหนดจุดไฟ		
3	ช่วงกลางวัน 1 ในสวน the dreams	cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที - มีการกำหนดจุดไฟ		
4	สวนที่โหว	cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที (สี) - สีฟ้า - สี		
องค์ 2	เวลาและสถานที่	LIGHTING	SPECIAL LIGHTING	
5	ช่วงกลางวัน 2 ในสวน the dreams	cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที - มี movement ใต้น้ำบนเวที - มีการกำหนดจุดไฟ		
5	ช่วงกลางวัน 2 ในสวน the dreams	cross / ไฟใน cross - สีส้มฟ้าบนเวทีบนเวที (สีสูง เป็นomy lighting) - มีการกำหนดจุดไฟ - มี movement ใต้น้ำบนเวที	ไฟ LED เส้นที่โหว reflex prism	

ภาพที่ 3.101 : Break Down ของไฟ

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) ในการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 เป็นช่วงที่ผู้ศึกษาได้เห็นภาพรวมของการแสดง การเคลื่อนย้ายฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก และการเปลี่ยนตำแหน่งของนักแสดงทั้งหมดของเรื่อง นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้แก้ไขการออกแบบแสงตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำสาขาวิชาได้ให้คำแนะนำ ผู้ศึกษายังได้พัฒนาการออกแบบแสงที่จะใช้ในการเล่าเรื่องและการวางแปลนไฟทั้งหมด รวมไปถึงการใช้เทคนิคพิเศษต่าง ๆ เพื่อทำการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 โดยอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำสาขาวิชาได้ให้ความเห็นว่า ภาพชัดขึ้นจากการส่งความคืบหน้าช่วงที่ผ่านมา แต่เนื่องด้วยองค์ประกอบโดยรวม ทั้งนักแสดง ผู้กำกับ และทีมออกแบบองค์ประกอบศิลป์ในทุก ๆ ฝ่าย ยังไม่สามารถทำให้ละครเรื่องนี้เล่าเรื่องออกมาในแบบที่ควรจะเป็น สารยังส่งไปไม่ถึงผู้ชม และภาพรวมที่ยังไม่เป็นหนึ่งเดียวกัน อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำสาขาวิชาจึงได้ทำการปรับแก้บทใหม่ทั้งหมด ทำให้ผู้ศึกษาและทีมออกแบบองค์ประกอบศิลป์ฝ่ายอื่น ๆ ต้องปรับแก้และพัฒนาการออกแบบงานของตนเองหลังจากที่ได้ทำการอ่าน วิเคราะห์และตีความบทใหม่อีกครั้ง

(4) ด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย

4.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) จากการศึกษาที่ผ่านมาผู้ศึกษาได้นำความเห็นและคำแนะนำของอาจารย์มาปรับใช้และศึกษาเพิ่ม เพลงที่เลือกใช้คือ One night only ,Music lover และ All the lover และมีการนำเสียงเฟคมาใช้เพื่อเพิ่มความมีเวทมนต์และช่วงเล่าเรื่องราวต่าง ๆ อีกด้วยโดยเลือกภาพที่จะฉายในโชว์ ดังนี้



ภาพที่ 3.102 : ภาพมัลติมีเดียที่เลือกใช้

ที่มา : ผู้ศึกษา

4.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) เรื่องการฉายภาพตอนโชว์ว่าสามารถเพิ่มลูกเล่นได้อีก จึงต้องไปศึกษาเพิ่มเรื่องการตัดต่อและการใช้ลูกเล่นของวิดีโอ มีเรื่องของการนำไฟมาติดเพื่อตกแต่งเพิ่มเติมในฉากที่ต้องไปปรึกษากันเพิ่มเติม

เพลงภายในร้านยังรบกวนการแสดงอยู่จากการพิจารณาร่วมกับอาจารย์ประจำสาขาแล้วจึงนำออกเพื่อให้การแสดงราบรื่น ในเรื่องของเพลงโชว์เพลงที่ใช้ยังไม่สนุกและไม่กระตุ้นคนดูมากพอจึงเลือกใช้แค่ One night only เนื่องจากเป็นเพลงที่ช่วยเล่าเรื่องและเป็น เพลงที่สนุกอยู่แล้ว ส่วนที่เหลือต้องไปศึกษาและหาเพลงเพิ่มในโชว์

(5) ด้านเสื้อผ้า

5.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) หลังจากการส่งความคืบหน้า 70% ผู้ศึกษาได้ทำการสรุปขอบเขตในการออกแบบเครื่องแต่งกายอย่างเสร็จสมบูรณ์แล้วระหว่างก่อนลงพื้นที่เพื่อจัดสร้างเครื่องแต่งกายได้มีการสลับบทผู้เล่นสองคน คือ ตัวละครเฮอร์เมียและทิทาเนีย จึงเกิดการตีความตัวละครทั้งสองตัวใหม่ สรุปได้ว่า

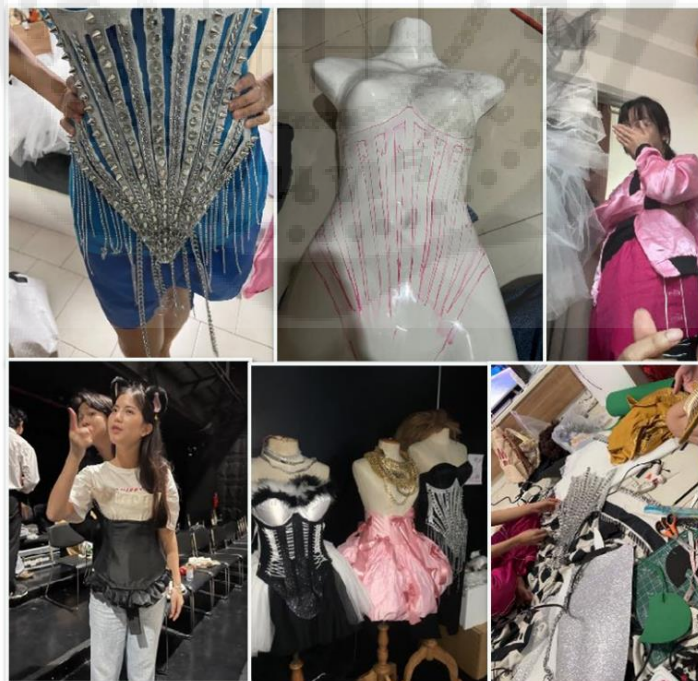
1.เฮอร์เมีย มีความเป็นผู้นำมากขึ้น ฉลาด คล่องแคล่ว แต่กำลังสับสนเรื่องความรักของตัวเองมากเพราะเริ่มไม่มั่นใจในไลแซนเดอร์

2.ทิทาเนีย เอาแต่ใจไม่มีเหตุผลมากขึ้น เชื้อมั่นในความคิดตัวเอง มีความเป็นเด็กมั่นใจ ยึดมั่นในรักมาก

เมื่อผู้ศึกษาได้รูปแบบเครื่องแต่งกาย โดยมีความเห็นชอบจากอาจารย์ทุกท่าน ว่ามีความน่าสนใจและมีความเป็นไปได้ ขั้นตอนต่อมาผู้ศึกษาจึงทำการลงพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อจัดหาเครื่องแต่งกายให้ใกล้เคียงกับความคิดหลังจากที่มีการตีความใหม่แล้ว



ภาพที่ 3.103 : การทอวัสดุในการทำเครื่องแต่งกายที่ ไชน่าเวิลด์ พาหุรัด และสำเพ็ง
ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.104 : การผลิตเครื่องแต่งกายช่วงการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)
ที่มา : ผู้ศึกษา

5.2) สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%)

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	ปัญหาที่เกิดขึ้น	แนวทางการแก้ไข
ก่อนส่งความคืบหน้า 100%	<ul style="list-style-type: none"> - เนื่องจากสถานะการก่อนหน้า ทำให้เวลาในการหาของกระชั้นชิด - ทางผู้ศึกษาไม่แน่ใจในสิ่งของที่จัดหามา 	<ul style="list-style-type: none"> - พยายามหาของให้ได้ 80% จากทั้งหมดที่คิดเอาไว้ - ผู้ศึกษาได้เข้าไปปรึกษาอาจารย์ประจำสาขาจนได้แนวทางการแก้ไข ทางผู้ศึกษาจึงเริ่มทำงานต่อ
ส่งความคืบหน้า 100%	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ศึกษาทำเครื่องแต่งกายตัวละครบางตัวไม่เสร็จตามที่ต้องการ - Material ของเครื่องแต่งกายบางตัวละครหลุดในระหว่างการแสดง 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งความคืบหน้า เท่าที่ผู้ศึกษามองว่าสามารถขึ้นเวทีได้และเหมาะสมกับคาแรคเตอร์ - ผู้ศึกษาได้ซ่อมแซมเครื่องแต่งกายที่หลุดและเพิ่มความแข็งแรงให้มากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 3.24 : สรุปการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) ด้านเสื้อผ้า

ที่มา : ผู้ศึกษา

(6) ด้านการแต่งหน้า ทำผมและหน้ากาก

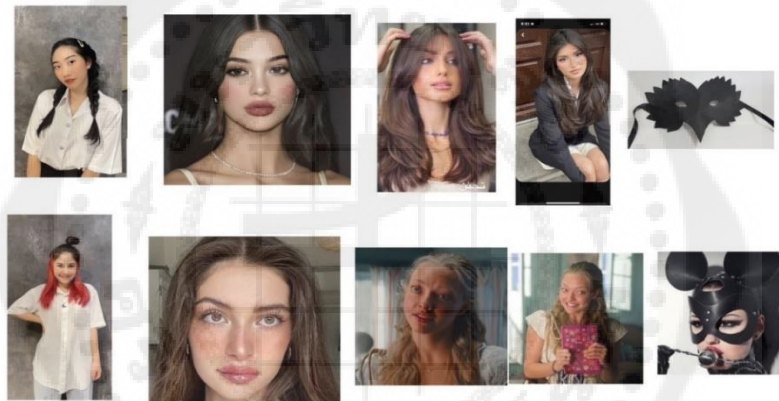
6.1) การส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 (100%) หลังจากส่งความคืบหน้า 70% ได้ปรึกษาร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาให้หน้ากากนั้นดูเป็น BDSM มากขึ้น โดยการค้นคว้าหาตัวอย่างหน้ากากหนัง และเริ่มลงมือทำพร้อมกับการออกแบบการแต่งหน้า ทรงผมและหน้ากากของตัวละคร แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มละครภายนอกคลับ 4 ตัวละคร ได้แก่ เฮอร์เมีย เฮเลน่า ไลเซนเดอร์ และคิมิเทเรียส จะเน้นลักษณะชาติของคนธรรมดาทั่วไป แต่งหน้าเพื่อเน้นลักษณะเด่นกลมจุดบกพร่องบนใบหน้า



ภาพที่ 3.105 : ตัวอย่างการออกแบบหน้ากาก

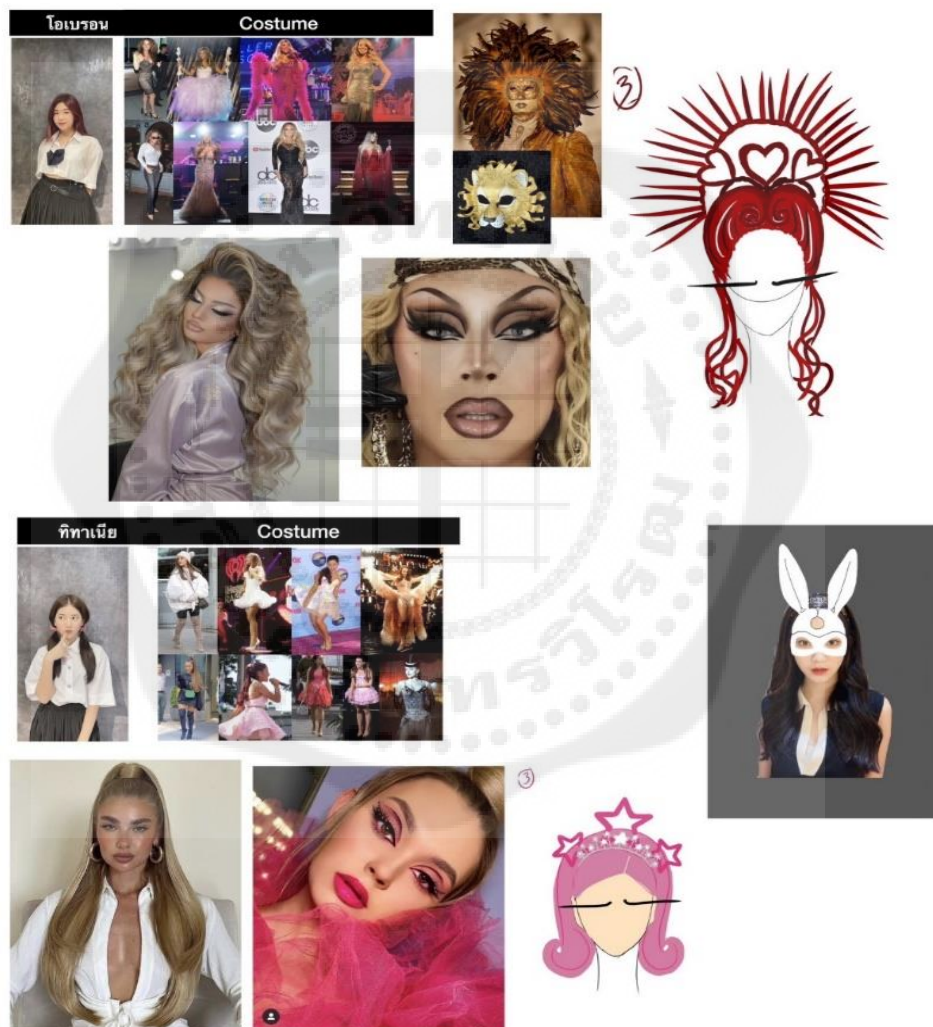
ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.106 : การออกแบบการแต่งหน้า ทำผมและหน้ากากของตัวละครนอกร้าน

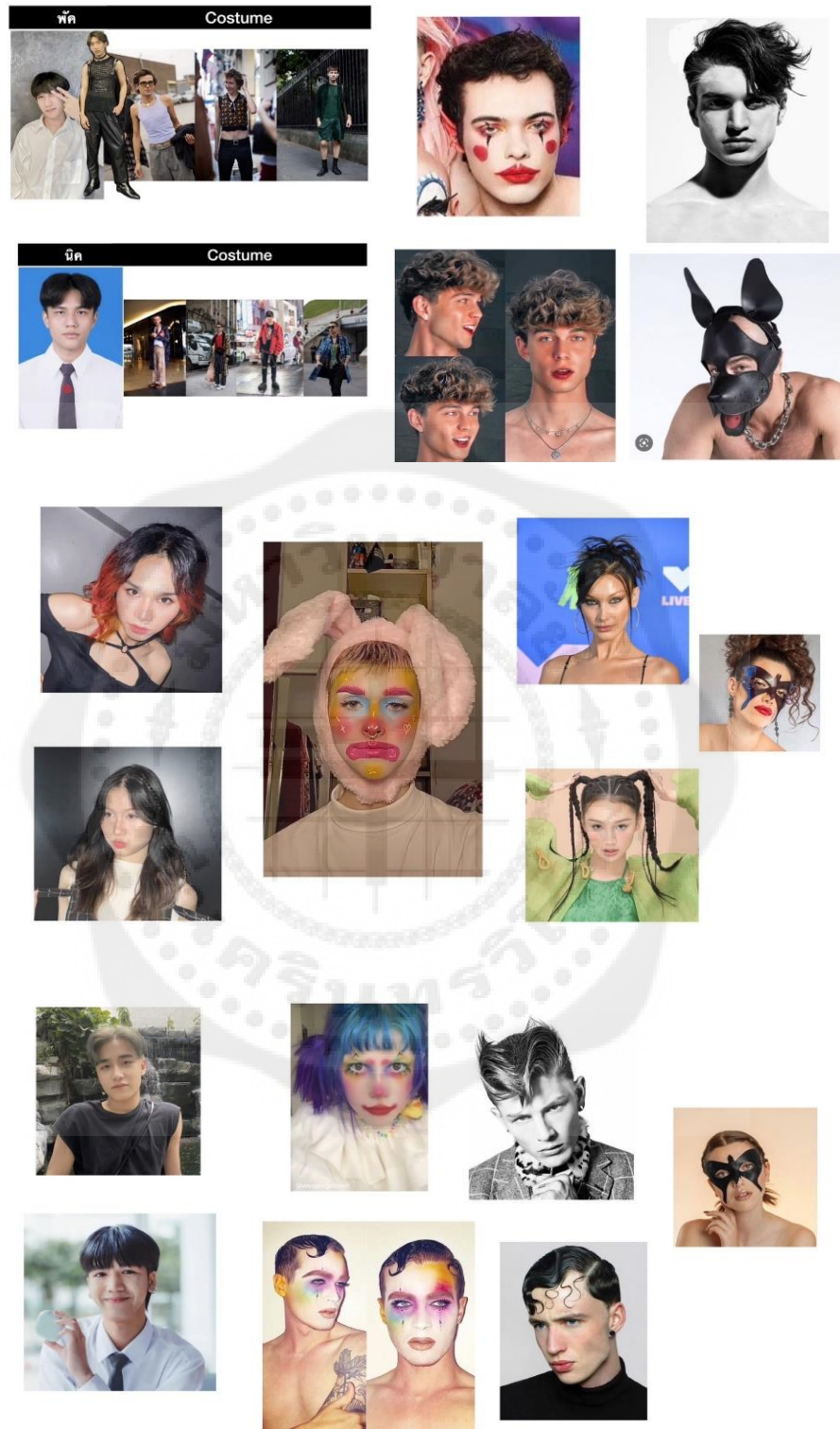
ที่มา : ผู้ศึกษา

กลุ่มตัวละครในคลับแบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย ดังนี้ กลุ่มเทพ ได้แก่ โอเบรอน ทิทาเนีย จะเน้นการแต่งหน้าแบบแดร์ควีน (Drag Queen makeup) หน้าใหญ่ ริมฝีปากใหญ่ เพื่อให้เห็นถึงความผิดแปลกไม่ใช่มนุษย์ และกลุ่มบริวาร ได้แก่ นิค พัค วิสกี วอดก้า เตกีล่า โซจู จะเน้นการแต่งหน้าที่มีสีสันสดใสเหมือนกับภูต มีการวาดเขียนบนใบหน้าและรอยากเพชรให้เห็นถึงความผิดแปลกไม่ใช่มนุษย์



ภาพที่ 3.107 : การออกแบบการแต่งหน้า ทำผมและหน้ากากของตัวละครในร้านกลุ่มเทพ

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.108 : การออกแบบการแต่งหน้า ทำผมและหน้ากากของตัวละครในร้านกลุ่มบิวราร

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.3 ขั้นตอนการผลิตผลงานด้านการออกแบบ (Production)

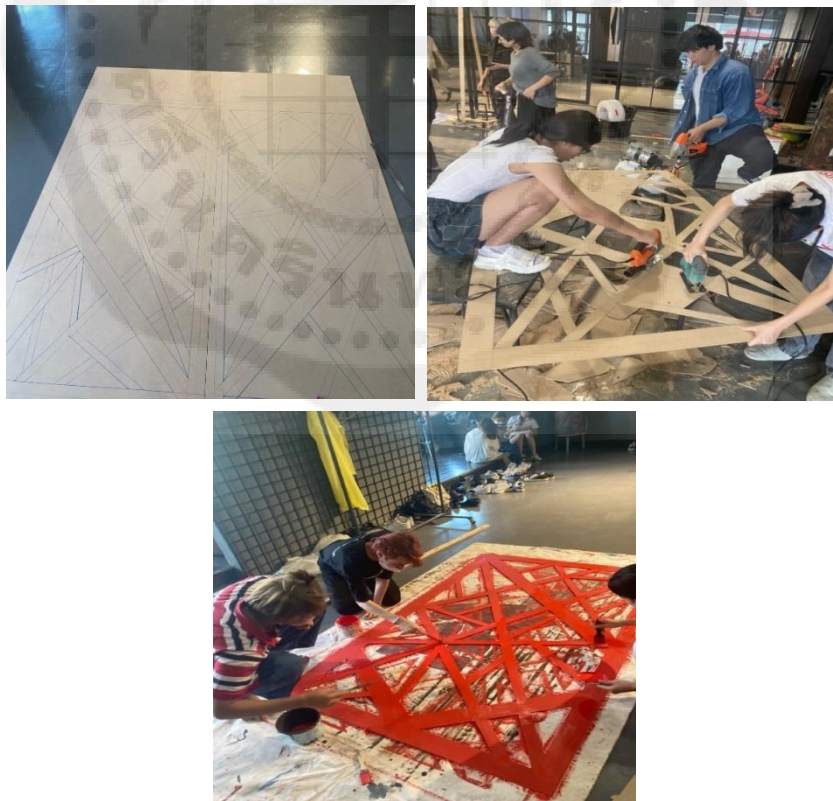
3.3.3.1 ขั้นตอนการผลิตผลงานด้านฉาก

(1) ช่วงก่อนการผลิต

ช่วงก่อนผลิตทางผู้ศึกษาได้ทำการหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อเตรียมพร้อมที่จะทำงาน หลัก ๆ แล้วส่วนใหญ่จะเป็นพวกสี อาทิเช่น สีทาบ้าน สีน้ำมัน ยูนิเทน เป็นของจำพวกเคมีภัณฑ์ ส่วนในเรื่องของงานไม้ทางผู้ศึกษาได้เตรียมไม้อัด ไม้โครงเพื่อใช้สำหรับทำงานโครงสร้างต่าง ๆ และของที่ใช้ตกแต่งงานออกแบบต่าง ๆ เช่น พิวเจอร์บอร์ดสีใส สีดำ ทรายยกรงไก่ เส้นเพชร และอื่น ๆ อีกมากมาย

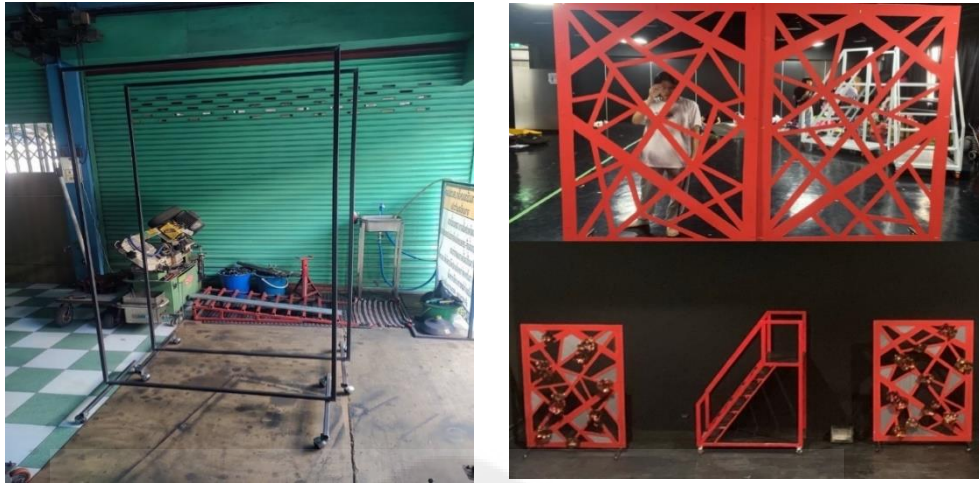
(2) ช่วงผลิต

2.1) ส่วนที่ต้องผลิตเอง คือ ฉากเลื่อน 2 แผ่น กับบันไดล้อเลื่อนที่นำมาทาสีใหม่ โดยการนำไม้อัดมาตัดให้ได้ขนาด 1.3 x 2.1 เมตร เสร็จแล้วนำมาฉลุเป็นรูปทรงที่มีลักษณะไม่ตายตัวเพื่อที่จะสามารถนำมาตกแต่ง (Decorate) ในงานออกแบบต่อได้ ดังนี้



ภาพที่ 3.109 : การผลิตฉากเลื่อน

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.110 : การประกอบและตักแต่งฉากเลื่อน

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.2) ส่วนที่ส่งช่างผลิต (Suppliers) คือ ในส่วนที่เป็นตัวกรอบรูปหัวใจและโครงเหล็ก ฉากเลื่อน ได้นำโครงฉากจากที่ช่างผลิตมา นำมาทาสีและตักแต่งเพื่อรอสำหรับการติดตั้งในหอนาฏลักษณะ โดยได้ตัวโครงทั้งหมด 8 ส่วน



ภาพที่ 3.111 : โครงรูปหัวใจ 8 ส่วน

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.3) การติดตั้ง ในส่วนของโครงฉากรอบเวทีรูปหัวใจได้ใช้ช่างในการในการติดตั้ง เพื่อความปลอดภัยกับนักแสดง โดยใช้การติดตั้งตามโครงเสาของโรงละครและซิงสลิ้งตัวกรอบด้านบนกับทางเดิน (Catwalk) ด้านบนราวแขวนไฟ เพื่อที่จะให้ตัวโครงฉากมีที่ยึดติดแข็งแรง อีกทั้งฉากที่อยู่บนเวที คือ บันไดล้อเลื่อนกับฉากล้อเลื่อนสามารถเข็นขึ้นมาใช้บนเวทีได้เลยโดยไม่จำเป็นต้องติดตั้งใด ๆ



ภาพที่ 3.112 : การติดตั้งโครงรูปหัวใจ

ที่มา : ผู้ศึกษา

(3) ช่วงการแสดง

ในช่วงก่อนการแสดงจะเริ่มขึ้นผู้ศึกษาจะตรวจเช็คความเรียบร้อยของพื้นเวที ล้อเลื่อน และโครงฉากทุกครั้งค้นหาข้อผิดพลาดในแต่ละรอบที่เกิดขึ้นและแก้ไขในจุดนั้นโดยทันที เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในระหว่างการแสดงเริ่มขึ้น และยังช่วยให้นักแสดงมีความปลอดภัยในการใช้ฉากอีกด้วย



ภาพที่ 3.113 : การซ้อมและการแสดงจริงบนเวที

ที่มา : ผู้ศึกษา

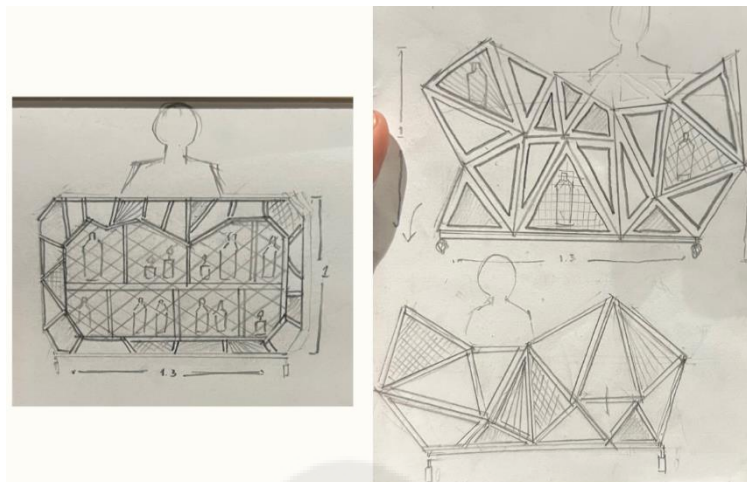
(4) ปัญหาที่เจอ

ไฟตัวอักษรโรมันดับทุกรอบการแสดง ต้องแก้ไขหลังแสดงจบใน
ทุก ๆ รอบ ทำให้ต้องตั้งนั่งร้านใหม่ทุกวันทำให้เสียเวลาที่ต้องแก้ไขซ้ำๆ ในจุดเดิม แต่ก็
สามารถแก้ไขสถานการณ์ เบื้องหน้าขณะแสดงได้ดี

3.3.3.2 ขั้นตอนการผลิตผลงานด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก

(1) ช่วงก่อนการผลิต

เนื่องจากโปรดักชั่นนี้ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงตลอดการส่งความ
คืบหน้า ให้กับคุณครูและด้วยผู้ศึกษาต้องทำงานให้สอดคล้องกับตัวฉากที่สร้างขึ้น แล้วด้วยตัว
วบทประพันธ์ใหม่ที่มีความเป็น BDSM ผู้ศึกษาเลยหยิบเอาลักษณะความเป็น BDSM มา
ตกแต่งให้สร้างบรรยากาศภายในร้านที่ต้องการ เช่น ลูกกรงเหล็ก หมุดเหล็ก โซ่ และบท
ประพันธ์ใหม่ที่มีความสดใส แฟนตาซีมากขึ้น ผู้ศึกษาจึงนำ เพชร มาเป็นส่วนที่ทำให้สดใส
และเข้ากับตัวละครที่อยู่ภายในร้านสถานที่นี้ นอกจากอุปกรณ์ประกอบฉากภายในร้านแล้ว
ส่วนของอุปกรณ์ประกอบฉากก็ยังมีอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับโชว์ ในส่วนของโชว์ยึดตามความ
เหมาะสมที่มีเกี่ยวกับโชว์และดูตามเห็นชอบของผู้คิดโชว์

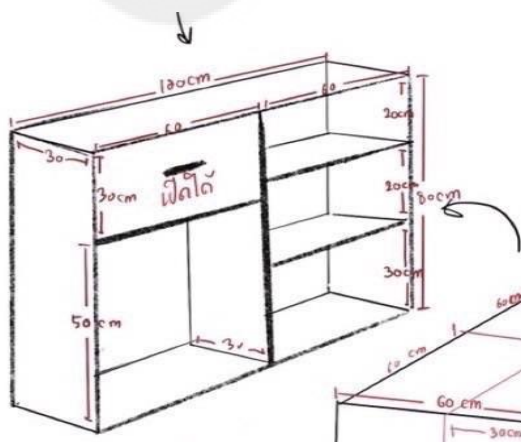


ภาพที่ 3.114 : การออกแบบบาร์ในร้าน

ที่มา : ผู้ศึกษา

1.1) การเลือกวัสดุในการผลิตอุปกรณ์ประกอบฉาก

บาร์ เนื่องจากในภาพสเก็ตซ์ต้องการตัวบาร์ที่มีขนาดสี่เหลี่ยมผืนผ้า และทีมงานที่ทำหน้าที่ออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉากของละครเวทีอีกหนึ่งเรื่อง ทำการสั่งทำตู้เก็บของที่มีขนาดเหมาะสมและตรงต่อความต้องการของผู้ศึกษาเลยทำการซื้อต่อแล้วนำมาตกแต่งและทำในส่วนของการติดไฟทั้งหมดใหม่ตามความต้องการของผู้ศึกษา แล้วภายในบาร์ยังมีอุปกรณ์ตกแต่ง เช่น ขวดเหล้า ที่ซิงเหล้า ผลิตภัณฑ์ของสปอนเซอร์ที่สนับสนุนอีก ในตัวของตกแต่งภายในบาร์ทั้งหมดจะ เล่นเรื่อง เพชร ที่เหมาะกับบุคลิกตัวละครภายในร้าน อุปกรณ์ที่นำมาตกแต่ง ได้แก่ ไข่พลาสติก กรงเหล็ก หมุดเหล็ก เพชรต่าง ๆ



ภาพที่ 3.115 : การคำนวณแบบบาร์ในร้าน

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.116 : อุปกรณ์ BDSM ที่นำมาเป็นแรงบันดาลใจ
ที่มา : <https://plus.thairath.co.th/topic/spark/101108>



ภาพที่ 3.117 : การเตรียมอุปกรณ์ที่จะทำการทำอุปกรณ์ประกอบฉาก
ที่มา : ผู้ศึกษา

อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับโชว์ จะขึ้นอยู่กับผู้คิดโชว์จากที่ได้คุยกับผู้คิดโชว์มีความต้องการที่จะเล่นอะไรให้ตื่นตาตื่นใจกับคนดู จึงได้ข้อสรุปว่า การใช้การหลอดไฟ ผู้ศึกษาได้ทำการสั่งไฟที่สามารถปรับลดความสว่างและสามารถเปลี่ยนจังหวะของไฟได้จากแอปพลิเคชันสั่งของออนไลน์แล้วนำมาตกแต่งเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มลูกเล่นโชว์

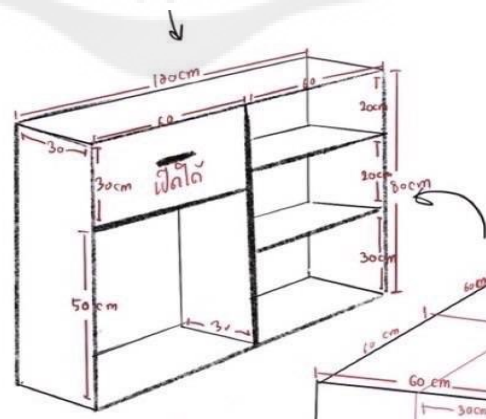


ภาพที่ 3.118 : การฝึกซ้อมและเลือกอุปกรณ์ประกอบฉากที่เหมาะสม
ที่มา : ผู้ศึกษา

(2) ช่วงผลิต

2.1) ส่วนที่ต้องผลิตเอง คือ ส่วนของตกแต่งอุปกรณ์ประกอบฉากด้วยตนเอง (handmade) ซึ่งจะเป็น hand props และอุปกรณ์ในการโชว์ต่าง ๆ

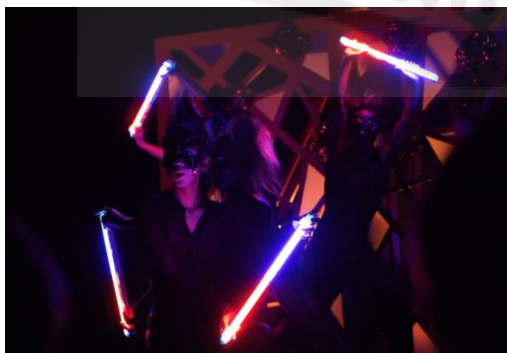
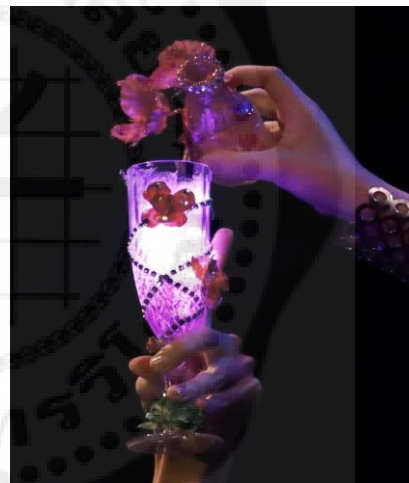
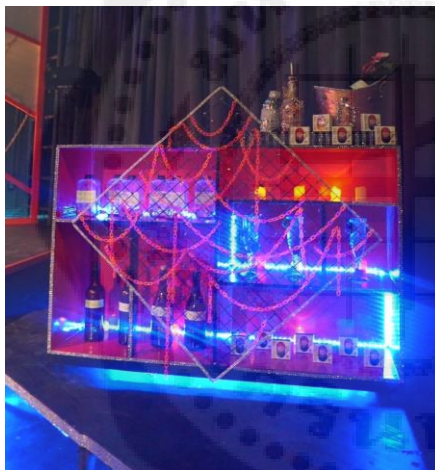
2.2) ส่วนที่ส่งช่างผลิต (Suppliers) คือ ในส่วนของตัวบาร์มีการจ้างช่าง (Suppliers) ในการทำและประกอบ เมื่อได้อุปกรณ์ประกอบฉากจากช่างแล้ว ผู้ศึกษาจึงนำมาตกแต่ง (Decorate) ต่อด้วยตนเอง



ภาพที่ 3.119 : แบบร่างเพื่อจ้างช่าง (suppliers) ในการทำและประกอบ
ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.120 : ขั้นตอนการตกแต่งและต่อวงจรไฟสำหรับอุปกรณ์ประกอบฉาก
ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.121 : อุปกรณ์ประกอบฉากทั้งหมดในละคร
ที่มา : ผู้ศึกษา

(3) ช่วงการแสดง

3.1) รอบที่ 1 วันที่ 9 มีนาคม 2566 ในช่วงวันแรกจะมีความวุ่นวายในการจัดเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉาก การจัดเรียงลำดับอุปกรณ์ประกอบฉาก ที่ยังใหม่มาก ๆ แต่มีผู้ช่วยเข้ามาจัดเตรียมทำให้ไม่เกิดปัญหาอะไร นักแสดงเล่นและเก็บอุปกรณ์ประกอบฉากได้ดี ไม่มีความเสียหายใด ๆ ด้วยที่เป็นวันแรกทำให้ต้องมีการคุยกับน้องที่ทำงานเป็นคนจัดการช่วงเวลาที่แสดงดูแลเรื่องอุปกรณ์ประกอบฉากตามตารางที่วางเอาไว้ค่อนข้างที่จะวุ่นวาย

3.2) รอบที่ 2 วันที่ 10 มีนาคม 2566 ในรอบวันที่ 2 ของการแสดงไม่มีความวุ่นวายอะไร มีแค่ตอนช่วงก่อนการแสดงทำการเช็คอุปกรณ์ประกอบฉากว่า อยู่ประจำที่ถูกต้องหรือไม่ และนำปัญหาที่เกิดขึ้นจากการแสดงรอบที่แล้วมาเล่าให้กับน้องที่มาช่วยงานฟังและทำการแก้ไขไปด้วยกัน นอกจากนี้มีการนัดหมายน้องเรื่องไฟที่ต้องทำการเปิดพร้อมกันกับตัวฉาก และเนื่องจากเป็นการแสดงรอบที่ 2 เลยมีน้องที่ทำหน้าที่ช่วยเยอะกว่าวันแรก

3.3) รอบที่ 3 วันที่ 11 มีนาคม 2566 วันสุดท้ายเข้ามาทำการเช็คอุปกรณ์ประกอบฉากให้อยู่ในที่ของตนเอง ไม่มีปัญหาหรืออะไรในวันสุดท้ายทำการดำเนินไปอย่างราบรื่นเพราะเคยชินแล้วสำหรับการทำงานและการเตรียมงาน

(4) ปัญหาที่เจอ

3.1) รอบที่ 1 วันที่ 9 มีนาคม 2566 ในรอบแรกของการแสดงมีการเกิดข้อผิดพลาดขึ้นอยู่บ้าง เช่น เรื่องไฟที่ตัวบาร์และฉากยังเปิดไม่พร้อมกันทำให้ผู้ศึกษาเลือกเปิดตามความรู้สึกของตนเอง และช่วงท้ายของการแสดงที่ต้องมีการยิงพลุกระดาษ (Paper shoot) ทั้งหมด 8 จุด แต่ ด้วยเป็นรอบการแสดงไม่สามารถหาคนที่มาประจำตำแหน่งได้ และไม่มีมีการฝึกซ้อมการยิงจังหวะต่าง ๆ ทำให้ยังไม่ได้ภาพที่ต้องการจะให้เกิดได้ 100 % แต่ทุกอย่างก็สามารถผ่านมาด้วยดีและภาพทุกอย่างที่ต้องการให้เกิดก็สามารถให้คนดูได้รับครบถ้วน

3.2) รอบที่ 2 วันที่ 10 มีนาคม 2566 ในวันที่ 2 ผู้ศึกษาได้ตรวจอุปกรณ์ก่อนการแสดงเช็คของจากการแสดงรอบที่แล้วเรียบร้อย วันนี้ไม่มีปัญหาอะไรและเป็นไปด้วยดี อาจจะเพราะมีคนที่จะมาช่วยมีจำนวนที่เยอะและพอต่อการใช้งาน ตัวบาร์ที่วันที่ 1 ตัวผู้ศึกษาเป็นคนเปิดไฟเองเพราะคนที่ไม่มีและการซ้อมที่ยังไม่มีความแน่นอน แต่ในวันนี้มี

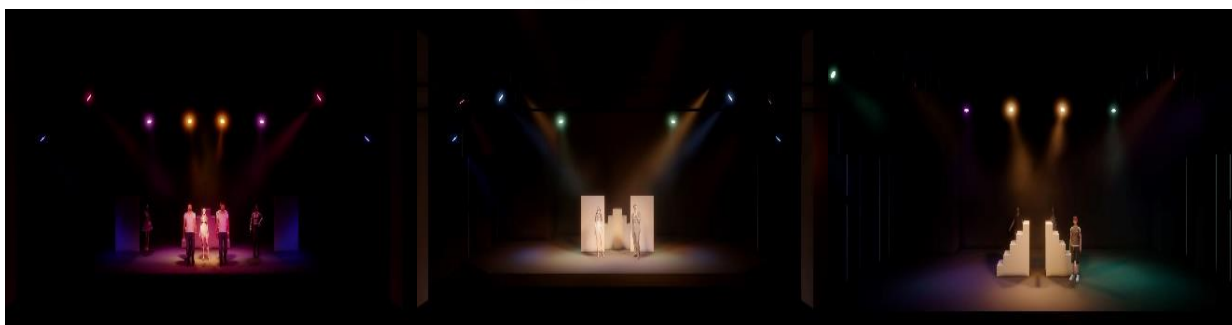
น้องที่มารับหน้าที่ในหารเปิดไฟและทำออกมาได้มีตามที่คุณศึกษาต้องการให้เกิด โดยรวมวันที่ถือว่าดี

3.3) รอบที่ 3 วันที่ 11 มีนาคม 2566 ในวันสุดท้ายการจัดเตรียมทุกอย่างถือว่ามีความพร้อมที่สุดในทุกรอบการแสดงเพราะมีความเคยชินและรู้ว่าต้องมีการจัดเตรียมและจัดการอย่างไรกับอุปกรณ์ประกอบฉากแล้ว เแล้วยังมีผู้ช่วยมาช่วยงานในวันสุดท้ายจำนวนมากทำให้จัดการและทำงานได้เร็วยิ่งขึ้น

3.3.3.3 ขั้นตอนการผลิตผลงานด้านแสง

(1) ช่วงก่อนการผลิต

เนื่องจากหลังการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 ทางผู้ศึกษาและทุก ๆ ฝ่ายในโปรดักชั่นได้มีการปรึกษากับอาจารย์ประจำสาขาวิชาและอาจารย์ที่ปรึกษา ในเรื่องการปรับแก้บทละคร A Midsummer night's dream คีร์ร้อนสลั้บรัก อีกครั้ง ซึ่งการแก้ไขบทในครั้งนี้ได้มีการสรุปงานเกี่ยวกับการออกแบบแสงใหม่ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการออกแบบแสงเป็นส่วนใหญ่ เพราะธีมของโชว์เปลี่ยนเป็น circus เพียงธีมเดียวจากทั้งสามโชว์ คือเพลง One night only , Crazy in love และเพลงรักอยู่ไหนใด โดยเน้นเป็นการออกแบบแสงเพื่อให้สารของเพลงส่งถึงคนดูมากยิ่งขึ้น มีการปรับเปลี่ยนสถานที่ให้เหลือเพียงไนไนต์คลับ แต่จะไปเน้นในช่วงเวลาการเปิดและปิด และจะ เน้นให้การดำเนินเรื่องมีความเวทมนตร์มากขึ้น ในเรื่องของเทคนิคพิเศษก็เปลี่ยนเป็นการใช้ลูกบอลดิสโก (Disco Ball) แทน



ภาพที่ 3.122 : การจำลองทิศทางแสงในฉากอาร์มภบท และองค์ 1 ฉาก 1

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.123 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 3 เพลง One night only

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.124 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 1 ฉาก 6 เพลง Crazy in love

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.125 : การจำลองทิศทางแสงในองก์ 2 ฉาก 2 เพลง รักอยู่ไหนใด

ที่มา : ผู้ศึกษา

เมื่อผู้ศึกษาได้ทำการปรับแก้การออกแบบในบางส่วนตามการปรับแก้บทละคร A Midsummer night's dream คือนร่อนสลักรัก โดยยังคงยึดแนวคิด Concept Design เดิมเอาไว้ นอกจากนี้ผู้ศึกษายังต้องเตรียมการเขียนลำดับไฟ การวางแปลนไฟ การวางตำแหน่งโคมไฟและการโฟกัสตำแหน่งของแสง เตรียมเกี่ยวกับอุปกรณ์ประกอบการออกแบบแสงและเทคนิคพิเศษ เพื่อให้การทำงานและการซ้อม รวมถึงการแสดงจริงของฝ่ายออกแบบแสงมีประสิทธิภาพมากที่สุด

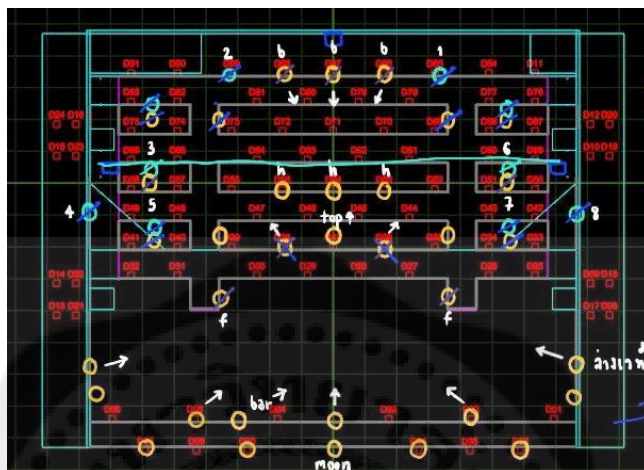
3.1) การเขียนลำดับไฟ

องก์ 1	เวลาและสถานที่	LIGHTING	SPECIAL LIGHTING	
prologue	ตอนกลางคืน วิหารจันทน์เฝ้าดาว / ในวัง the dreams (สวนฝัน)	movement ไล่ตามดวง one night only / ไฟ follow	ไฟ LED เส้นที่กรอบ จันทน์ • ด้านละเว้น สวน จักรวาล / mirror ball	
1	ตอนกลางคืน วิหารจันทน์เฝ้าดาว / ในวัง the dreams	ไฟตอนบ้านฝัน / movement ไล่ตามคนฝัน		
2	ตอนกลางคืน วิหารจันทน์เฝ้าดาว / ในวัง the dreams (ก่อนเปิด)	ไฟตอนบ้านฝัน • เสียงฟ้าใช้ตามเทพองค์ เพื่อไล่ล่าขับ แมลงผี และฆ่าสิ่งชั่วร้ายจากบ้าน		
3	ก่อนไฮร์ 1 - ไฮร์ 1 บรรพกาลคนเลี้ยงร้าน และในวัง the dreams	ก่อนไฮร์ - movement ไล่ตามนางสาวไฮร์ • ไฟ follow ไฮร์ - movement ไล่ตามนางสาว one night only • ไฟ follow • ทัพฟ้าที่เคลื่อนย้าย โอบรอบและตี พรมผี	ไฟ LED เส้นที่กรอบ จันทน์ • ด้านละเว้น สวน จักรวาล / mirror ball	
4	ตอนกลางคืน วิหารจันทน์เฝ้าดาว / ห้องนอนพิชานเนียบ	ไฟส่องรอบพิชานเนียบ • ทัพฟ้าที่เคลื่อนย้าย / movement ไล่ตามคนฝัน		
5	ตอนกลางคืน วิหารจันทน์เฝ้าดาว / ในวัง the dreams	ไฟในวังตอนเปิด *สามไฟที่ไล่ตามคนฝันที่เคลื่อนไป เดือนไกลปัดขึ้นที่ • ทัพฟ้าและเงาจากไฟ / movement ไล่ตามคนฝัน		
6	ก่อนไฮร์ 2 - ไฮร์ 2 / ห้องนอนพิชานเนียบ	ไฟส่องรอบพิชานเนียบ • ทัพฟ้าที่เคลื่อนย้าย / movement ไล่ตามคนฝัน / movement ไล่ตามนางสาว one night only / ไฟ follow	ไฟ LED เส้นที่กรอบ จันทน์ • ด้านละเว้น สวน จักรวาล / mirror ball	
องก์ 2	เวลาและสถานที่	LIGHTING	SPECIAL LIGHTING	
1	ตอนกลางคืน วิหารจันทน์เฝ้าดาว / ในวัง the dreams	ไฟ mood สวนดาว blue moon / ไฟในวังตอนเปิด *สามไฟที่ไล่ตามคนฝันที่เคลื่อนไป เดือนไกลปัดขึ้นที่ • ทัพฟ้าและเงาจากไฟ / ไฟตามนางสาว *สามไฟที่ไล่ตามคนฝันที่เคลื่อนไป เดือนไกลปัดขึ้นที่ • ทัพฟ้าและเงาจากไฟ		
2	ตอนบ้านฝัน / ในวัง the dreams	ไฟตามนางสาว *สามไฟที่ไล่ตามคนฝันที่เคลื่อนไป เดือนไกลปัดขึ้นที่ • ทัพฟ้าและเงาจากไฟ / movement • mood ไล่ตามคน สวมไฟในฝัน ไล่ตามนางสาวที่เคลื่อนไป (ไล่ตามคนฝัน) / movement ไล่ตามนางสาวที่เคลื่อนไป	ไฟ LED เส้นที่กรอบ จันทน์ • ด้านละเว้น สวน จักรวาล / mirror ball	

ภาพที่ 3.126 : การเขียนลำดับไฟ

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.2) การวางแผนไฟ การวางแผนไฟทำขึ้นเพื่อให้ผู้ศึกษาทำงานได้ง่าย และอย่างรวดเร็วมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถกำหนดทิศทางของแสงว่าควรอยู่ในจุดใดตามที่ได้ ออกแบบแสงไว้ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดและงานที่ผู้ศึกษาได้ออกแบบมา



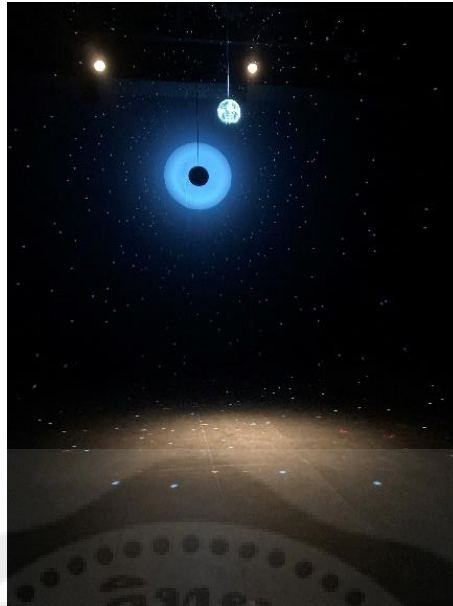
ภาพที่ 3.127 : การวางแผนไฟ

ที่มา : ผู้ศึกษา

(2) ช่วงผลิต

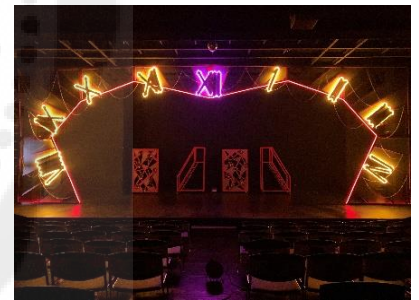
2.1) การวางตำแหน่งโคมไฟและการโฟกัสตำแหน่งของแสง หลังจากการวางแผนไฟเสร็จเรียบร้อยแล้วนั้น จึงเป็นขั้นตอนที่ผู้ศึกษาจะนำโคมไฟมาแขวนไว้ตามตำแหน่งของแผนไฟ โดยการวางตำแหน่งโคมไฟต้องใช้กำลังคนจำนวนมาก จึงได้มีการขอให้ฝ่ายออกแบบแสงโปรดักชันอื่น รวมไปถึงนิสิตสาขาวิชาศิลปะการแสดงมาช่วยทำการติดตั้ง ซึ่งต้องคำนึงถึงความปลอดภัยมากที่สุด และเมื่อวางตำแหน่งโคมไฟเรียบร้อยแล้ว จะเป็นการโฟกัสตำแหน่งของแสง ซึ่งจำเป็นจะต้องให้นักแสดงมายืนประจำจุดต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ศึกษาทราบถึงตำแหน่งของนักแสดงในแต่ละฉาก เป็นการสร้างพื้นที่ในการแสดงและใบหน้าของนักแสดงต้องมีความสว่างที่พอเหมาะเมื่อเคลื่อนไหวไปยังตำแหน่งต่าง ๆ

2.2) อุปกรณ์ประกอบการออกแบบแสงและเทคนิคพิเศษ จากการเปลี่ยนแปลงบท ทำให้มีการเปลี่ยนมาใช้ลูกบอลดิสโก้ (Disco Ball) แทน เพื่อใช้เติมภาพในโชว์ให้มีความสวยงามมากยิ่งขึ้น และการใช้ไฟเส้น LED ตามขอบฉากและอุปกรณ์ประกอบฉากเข้ามาเพื่อเติมภาพการเล่าเรื่องให้เต็มมากยิ่งขึ้น



ภาพที่ 3.128 : การทดลองใช้ลูกบอลดิสโก (Disco Ball)

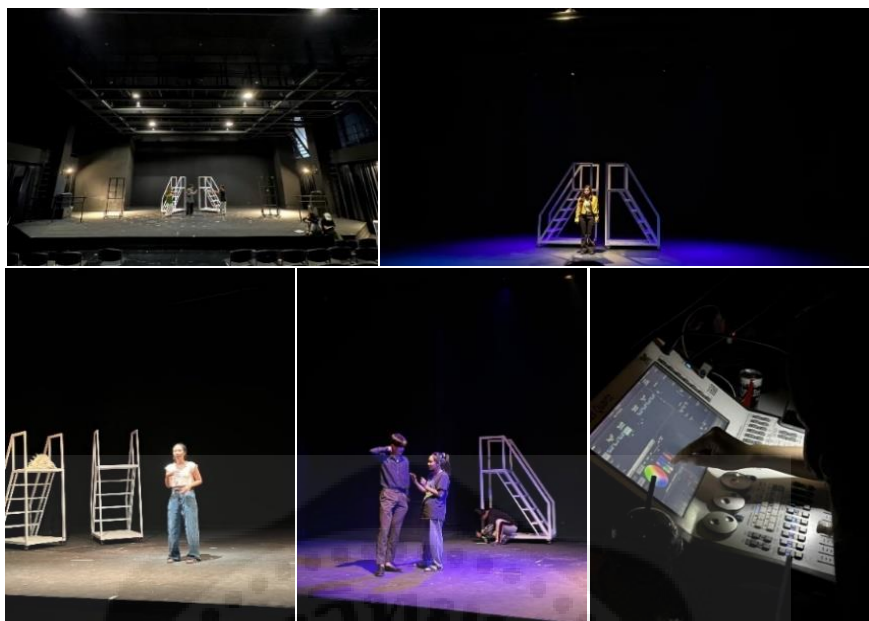
ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.129 : การติดไฟเส้น LED ในฉาก

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.3) *การทำงานและการซ้อม* หลังจากการบันทึกคิวไฟแล้ว การซ้อมคือนักแสดงพร้อมกันกับแสงและเทคนิคถือเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะนอกจากจะให้นักแสดงยืนในตำแหน่งและมีขอบเขตที่เหมาะสมแล้วนั้น ยังทำให้มีความสั่นไหวในการเปลี่ยนฉากหรือสถานการณ์ โดยเฉพาะการซ้อมโชว์ ที่มีความต้องการให้ไฟกับจังหวะเพลงไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ผู้ศึกษาควรซ้อมลำดับคิวต่าง ๆ ให้คุ้นชิน เพื่อป้องกันความผิดพลาดในระหว่างการแสดง



ภาพที่ 3.130 : การทำงานและการซ้อมไฟ

ที่มา : ผู้ศึกษา

(3) ช่วงการแสดง

เมื่อถึงวันแสดงจริง ผู้ศึกษาได้ทำการใช้ระบบไฟ อุปกรณ์ทั้งหมด และเทคนิคพิเศษ รวมไปถึงคิวการแสดงทุกครั้งก่อนเริ่มการแสดง เพื่อป้องกันข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในระหว่างทำการแสดง

3.1) รอบที่ 1 วันที่ 9 มีนาคม 2566 วันแรกของการแสดงเป็นที่เกิดข้อผิดพลาดอยู่บ้าง เกิดการผิดคิวบ้างและในช่วงโชว์ จังหวะเพลง นักแสดงและไฟ อาจจะไม่ค่อยตรงกัน แต่โดยภาพรวมยังสามารถเล่าเรื่องออกมาได้เพราะสารไม่ได้เปลี่ยนแปลง

3.2) รอบที่ 2 วันที่ 10 มีนาคม 2566 วันที่สองของการแสดง โดยภาพรวมถือว่าดีกว่าวันแรก เพราะผู้ศึกษา ผู้ช่วยที่คอยบอกลำดับคิวและผู้ช่วยเปิดไฟในอุปกรณ์อื่นๆ เริ่มมีความเคยชินกับลำดับไฟและการเปลี่ยนผ่านในแต่ละฉากมากขึ้น

3.3) รอบที่ 3 วันที่ 11 มีนาคม 2566 วันสุดท้ายของการแสดง ถือเป็นวันที่ราบรื่นที่สุด เพราะผู้ศึกษาและผู้ช่วยเปิดไฟในอุปกรณ์อื่นๆ เคยชินและคลายความตื่นเต้นลงไปเยอะมาก ประกอบกับผู้ช่วยที่คอยบอกลำดับคิวไฟมีความชำนาญแล้ว



ภาพที่ 3.131 : งานด้านแสงบนการแสดงจริง

ที่มา : จิร อังศุธรรมทัต

(4) ปัญหาที่เจอ

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	ปัญหาที่เกิดขึ้น	แนวทางการแก้ไข
ก่อนส่งความคืบหน้า 30%	- ทีมฝ่ายออกแบบองค์ประกอบศิลป์ยังไม่สามารถสรุปข้อมูลกลางที่จะนำไปทำงานได้	- ผู้ศึกษาปรึกษางานกับฝ่ายอื่นๆและนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำสาขาวิชา เพื่อหาข้อสรุปโดยรวมและนำไปพัฒนาความคิดต่อ
ส่งความคืบหน้า 30%	- เนื่องจากยังเห็นภาพชัดเจนไม่พอ ผู้ศึกษาจึงทำภาพรวมมากกว้างเกินไป	- ผู้ศึกษาหาข้อมูลและ reference เพิ่มเติม รวมถึงการคัดเลือกเพื่อนำมาใช้พัฒนางานต่อไป
ก่อนส่งความคืบหน้า 50%	- ภาพรวมที่กว้างเกินไป ทำให้ไม่สามารถเข้าใจถึงสถานที่และสถานการณ์ภายในเรื่องได้ดีนัก	- ศึกษาปรึกษาเรื่องธีมของร้านกับฝ่ายอื่นๆและนำไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำสาขาวิชา เพื่อหา

		ข้อสรุปโดยรวมและนำไปพัฒนาความคิดต่อ
ส่งความคืบหน้า 50%	<ul style="list-style-type: none"> - เห็นภาพที่ผู้ศึกษาอยากลองทำชัด แต่อาจจะเป็นการรบกวนสายตาผู้ชมมากเกินไป 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ศึกษาอาจจะต้องมองในมุมผู้ชมมากขึ้น เพื่อหาตรงกลางระหว่างผู้ออกแบบและผู้ชม
ก่อนส่งความคืบหน้า 70%	<ul style="list-style-type: none"> - ในโปรटकชั้นมีนักแสดงติดโควิด-19 - โปรटकชั้นหยุดการทำงานชั่วคราว เพื่อเฝ้าดูอาการโควิด-19 จึงทำให้ไม่สามารถทดลองเทคนิคพิเศษและแสงอื่นๆได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ศึกษาและทุกฝ่ายในโปรटकชั้น ได้ปรึกษากับอาจารย์ประจำสาขาเพื่อหาทางออกสำหรับปัญหานี้ โดยได้ข้อสรุปว่า ให้ทางโปรटकชั้นหยุดการทำงานชั่วคราว เพื่อเฝ้าดูอาการโควิด-19 - ผู้ศึกษาใช้ช่วงเวลาที่โปรटकชั้นหยุดทำงานชั่วคราว ทำการพัฒนาแนวคิดและงานด้านการออกแบบแสงต่อไป
ส่งความคืบหน้า 70%	<ul style="list-style-type: none"> - จังหวะการเปิดและปิดไฟของผู้ศึกษายังไม่ค่อยชัดเจน และมีการเปิดผิดคิวไปบ้าง - ภาพรวมของการออกแบบแสงของผู้ศึกษายังไม่ชัดเจน ทั้งในเรื่องของสีและการเลือกใช้พื้นที่ - มีการโพล้โผล่ไปผิดจุดในบางฉาก 	<ul style="list-style-type: none"> - มีสติในการทำงานมากขึ้น - บันทึกเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้ศึกษา ยังรู้สึกว้าวสารออกมาไม่ดี และยังเห็นสถานที่ไม่ชัดเจน - ผู้ศึกษาต้องกลับไปวิเคราะห์บทอีกครั้ง เพื่อทำความเข้าใจเรื่องจุดสำคัญในแต่ละฉาก พร้อมทั้งลองออกแบบแสงวางแปลนไฟและโพล้โผล่ตำแหน่งในโปรแกรมให้ดีขึ้น
ก่อนส่งความคืบหน้า 100%	<ul style="list-style-type: none"> - ยังไม่สามารถจัดวางตำแหน่งโคมไฟได้ตามการออกแบบของผู้ศึกษา - เนื่องจากเหตุการณ์ก่อนหน้านี้ ทำให้มีเวลาทำงานต่อและอยู่ในพื้นที่จริงและเวลาช้อน้อย 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ศึกษาได้ทำการออกแบบวางแปลนไฟและการวางตำแหน่งโพล้โผล่ไฟในโปรแกรม เพื่อภาพที่ชัดเจนมากขึ้น - จัดสรรเวลากับทางโปรटकชั้น ให้เป็นระบบมากที่สุด

<p>ส่งความคืบหน้า 100%</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แสงยังส่องไปในหานักแสดงได้ไม่ทั่วถึง และการเลือกใช้พื้นที่ยังไม่เล่าเรื่องมากขนาดนั้น - ยังขาดองค์ประกอบไฟอื่นๆ จากเทคนิคพิเศษ จึงทำให้ภาพรวมยังไม่เหมือนที่ต้องการ 	<ul style="list-style-type: none"> - บันทึกเกี่ยวกับเรื่องที่คุณศึกษา ยังรู้สึกว่าสื่อสารออกมาไม่ดีในฉากนั้นๆ และผู้ศึกษาได้มีการออกแบบแปลนไฟและการวางตำแหน่งไฟสปอตไลท์ในโปรแกรม เพื่อภาพที่ชัดเจนมากขึ้น - เตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมมากขึ้น เพื่อรอทำการแสดงจริง
<p>ก่อนการแสดงจริง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มีการแก้ไขบทใหม่ทั้งหมด แต่เวลาในการแก้ไขการออกแบบแสงมีไม่มาก เพราะใกล้ถึงเวลาเล่นจริง - เนื่องจากมีการแก้ไขการโฟกัสไฟและย้ายตำแหน่งการแขวนของโคมไฟ จึงต้องทำการบันทึกไฟใหม่และกินเวลาถึงวันแสดงจริง ทำให้ต้องเริ่มแสดงโดยที่มีการซ้อมน้อยมาก - ไฟเส้น LED เปิดไม่ติดในบางตัวเลข เพราะเกิดการระเบิดของไฟ 	<ul style="list-style-type: none"> - อ่านและตีความบทใหม่ที่ได้รับการแก้ไขมา เพื่อการวางแผนการทำงานที่รัดกุมมากขึ้น ต้องเร่งทำงานเพราะกำลังแข่งกับเวลา - ในระหว่างที่แก้ไขไฟนั้น ก็ทำการจดลำดับคิวใหม่ หาเวลาในการจำลำดับไฟใหม่ และกลับไปทำการบ้านก่อนถึงวันแสดงจริง - ไล่หาสาเหตุของปัญหาที่ทำให้ไฟเปิดไม่ติดและซ่อมให้มีความปลอดภัยมากที่สุด
<p>การแสดงจริง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เปิดไฟผิดคิวอยู่บ้าง - ในโชว์ มีการเปิดไฟไม่ตรงจังหวะเพลงและนักแสดงในบางครั้ง - ไฟเส้น LED เปิดไม่ติดในบางตัวเลข 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ศึกษาและทีมผู้ช่วยต้องทบทวนคิวและซ้อมเทคนิคก่อนการแสดงเริ่มในทุกๆวัน พร้อมทั้งต้องจำเรื่องที่ดำเนินไปได้ - ผู้ศึกษาและทีมผู้ช่วยต้องซ้อมกับเพลงและนักแสดงก่อนการแสดงเริ่มในทุกๆวัน และฟังเพลงที่ใช้บ่อยๆทุกครั้งเมื่อมีโอกาส เพื่อความเคยชินในจังหวะ

		- ในระหว่างการแสดงอาจจะต้องปล่อยผ่าน และกลับมาหาสาเหตุของปัญหาที่ทำให้ไฟเปิดไม่ติด พร้อมทั้งแก้ไขและเช็คก่อนทำการแสดง
--	--	---

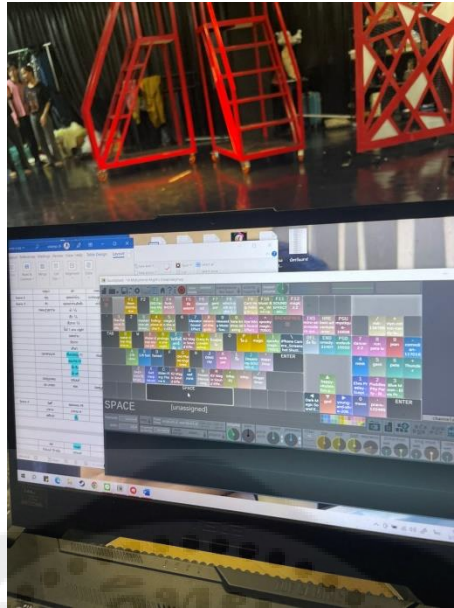
ตารางที่ 3.25 : สรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขงานออกแบบแสง

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.3.4 ขั้นตอนการผลิตผลงานด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย

(1) ช่วงก่อนการผลิต

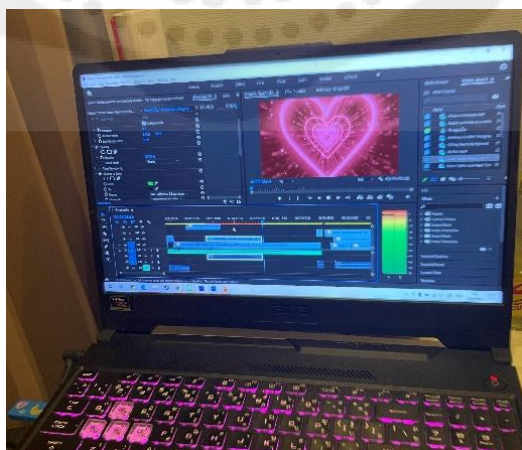
หลังการส่งความคืบหน้าช่วงที่ 4 ทางผู้ศึกษาและทุก ๆ ฝ่ายในโปรดักชันได้มีการปรึกษากับอาจารย์ประจำสาขาวิชาและอาจารย์ที่ปรึกษา ในเรื่องการปรับแก้บทละคร A Midsummer night's dream คินร่อนสลักรัก อีกครั้ง ซึ่งการแก้ไขบทในครั้งนี้ ธีมของโชว์ก็เปลี่ยนเป็น circus เพียงธีมเดียวจากทั้งสามโชว์ ผู้ศึกษาจึงได้เริ่มจากการอ่านและวิเคราะห์บทใหม่เพื่อความเข้าใจในเนื้อเรื่องแล้วใช้ในการทำ breakdown ดุคิ้วและวางแผนการใช้เสียงในช่วงต่างๆ โดยผู้ศึกษาได้ ปรึกษาและรับคำแนะนำจากทางอาจารย์มาแล้วว่าจะเข้าชมการซ้อมทุกครั้งเพื่อความแม่นยำของคิว และเพื่อที่จะได้สะดวกในการเพื่อเสียงหรือเอฟเฟคอื่น ๆ ที่จะสามารถช่วยเล่าเรื่องได้



ภาพที่ 3.133 : การใช้โปรแกรม Soundplant 50

ที่มา : ผู้ศึกษา

2.2) การผลิตสื่อมัลติมีเดีย การผลิตวิดีโอประกอบที่ใช้ในโซวี ทางผู้ศึกษา หลังจากที่ได้รับความเห็นจากทางอาจารย์มาแล้วจึงนำมาต่อยอดจากวิดีโอที่มีอยู่ให้เล่นไปตามจังหวะเพลงและมีลูกเล่นการเคลื่อนไหวการเปลี่ยนสีมากยิ่งขึ้น โดยโปรแกรมที่ใช้คือโปรแกรม Adobe Premiere Pro



ภาพที่ 3.134 : การใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro ในการสร้างสื่อมัลติมีเดีย

ที่มา : ผู้ศึกษา

(3) ช่วงการแสดง

วันแสดงจริงผู้ศึกษาได้การเช็คระบบเสียง ปรับระดับความดัง-เบา และเช็คอุปกรณ์ในการฉายสไลด์มีเดีย คือ โปรเจคเตอร์ (Projector) เพื่อความเรียบร้อยก่อนการแสดง

3.1) รอบที่ 1 วันที่ 9 มีนาคม 2566 วันแรกของการแสดงมีความผิดพลาดเล็กน้อยในเรื่องของคิ้วทั้งเสียงและคิ้วการเปิดโปรเจคเตอร์ เนื่องจากคนดูเสียงดังกว่าที่ผู้ศึกษาได้คาดการณ์ไว้ จึงทำให้เสียงในเรื่องค่อนข้างเบาจึงได้มีการปรับในขณะแสดงทำให้ทุกอย่างราบรื่น

3.2) รอบที่ 2 วันที่ 10 มีนาคม 2566 เนื่องจากผ่านการแสดงรอบแรกมาแล้วรอบที่สองจึงค่อนข้างลื่นไหลไม่เกิดความผิดพลาด

3.3) รอบที่ 3 วันที่ 11 มีนาคม 2566 รอบสุดท้ายของการแสดงราบรื่นและไม่มีข้อผิดพลาดใดๆแต่เนื่องจากเป็นรอบที่แสดงเวลา 14.00 น. ทำให้มีเวลาเตรียมตัวน้อยกว่าวันอื่น ๆ



ภาพที่ 3.135 : การทำงานของผู้ออกแบบเสียงและสไลด์มีเดีย

ที่มา : ผู้ศึกษา

(4) ปัญหาที่เจอ

ด้านการผลิตปัญหาที่พบเจอส่วนมากจะเป็นในปัญหาการค้นหาเสียงหรือวิดีโอที่ต้องการแต่บางอย่างไม่สามารถหาได้จึงต้องจัดทำใหม่จึงเกิดปัญหาเรื่องของการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่บางอย่างต้องเรียนรู้หรือทดลอง

ในส่วนของวันแสดงจริงเป็นเรื่องของคิวที่ค่อนข้างเยอะทำให้อาจเกิดข้อผิดพลาดขึ้น และยังมีปัญหาการติดตั้งอุปกรณ์ในพื้นที่จำกัดบางครั้งอุปกรณ์เกิดการเคลื่อนที่จึงต้องติดตั้งใหม่

3.3.3.5 ขั้นตอนการผลิตผลงานด้านเสื้อผ้า

(1) ช่วงก่อนการผลิต

ในระหว่างก่อนถึงวันแสดงจริง ผู้ศึกษาและฝ่ายอื่น ๆ ในโปรดักชั่นได้มีการปรึกษากับครูประจำสาขาและครูประจำโปรดักชั่นในเรื่องการแก้บทละคร A Midsummer Night's Dream คีร์ร้อนสลักรัก อีกครั้ง การแก้บทครั้งนี้จึงต้องมีการตีความตัวละครใหม่ ได้แก่

- 1.โอเบรอน ให้มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ดูสุขุม ดูมีเวทย์มนตร์มากขึ้น
- 2.ไลแซนเดอร์ มีความซื่อซื่อ ทím และ เป็นผู้ตาม
- 3.เฮเลน่า อ่อนหวาน สุภาพขึ้น เป็นผู้ตาม
- 4.ดิมิเทรียส มีความใจเย็นมากขึ้น วางมาดน้อยลง
- 5.กลุ่มแดนเซอร์ มีความเป็นญาติ ดูมีเวทย์มนตร์มากขึ้น

ผู้ศึกษาจึงได้ทำการสรุปขอบเขตในการออกแบบเครื่องแต่งกายอีกครั้งกับครูประจำสาขาและครูประจำโปรดักชั่น รวมไปถึงการปรึกษาพัฒนาการต่าง ๆ ของเครื่องแต่งกาย ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องให้สอดคล้องกับบทใหม่ และอีกหนึ่งสิ่งก่อนวันแสดงจริง สิ่งที่ผู้ศึกษาทำ คือ การจัดระบบการทำงานให้ทีมงานฝ่ายเครื่องแต่งกาย (Costume Crew) เช่น ตารางการเข้าออกของ นักแสดง ตารางการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของตัวละคร และ ตารางลักษณะเครื่องแต่งกายของตัวละครในแต่ละฉากให้เป็นระบบเพื่อสะดวกต่อการทำงาน หลังจากนั้นเตรียมเครื่องแต่งกายให้พร้อมสำหรับสวมใส่ในละคร เช่น ทำการรีดเครื่องแต่งกายทุก ๆ ครั้งก่อนทำการแสดง นัดนักแสดงให้มา แต่งตัวล่วงหน้าก่อนการแสดง

จะเริ่มทำการควบคุมและดูแลการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายให้นักแสดงก่อนจะเริ่มและทำการแก้ไขปัญหาถ้าเกิดการผิดพลาด

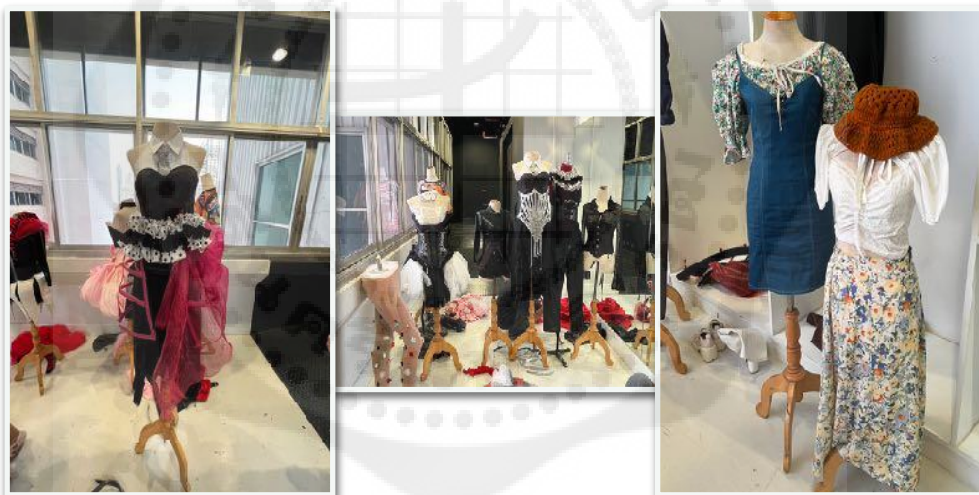
องค์ที่	เด๋	พิท	มิ่ง	จัน	ปอ	เรย์	เงิน	เว้า	แอร์พอส	हांน	แจ๊ค	เคนน
Prologue		ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก			ไม่ออก	ไม่ออก				
1:00					ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก
1:30	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก		ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก
2:00	ไม่ออก	ไม่ออก										
2:30	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก			ไม่ออก	ไม่ออก				
3:00					ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก
3:30	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก								
4:00			ไม่ออก	ไม่ออก								
4:30			ไม่ออก	ไม่ออก								
5:00			ไม่ออก	ไม่ออก								
องค์ที่ 2	เด๋	พิท	มิ่ง	จัน	ปอ	เรย์	เงิน	เว้า	แอร์พอส	हांน	แจ๊ค	เคนน
5:30						ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก	ไม่ออก
6:00	ต่อจีน	ต่อจีน	ต่อจีน	ต่อจีน	ต่อจีน		ต่อจีน					
6:30												

ภาพที่ 3.136 : ตาราง Break Down เครื่องแต่งกายของตัวละคร

ที่มา : ผู้ศึกษา

(2) ช่วงผลิต

ในส่วนของขั้นตอนการผลิตก่อนแสดงจริง หลังจากส่งความคืบหน้า 100% ทางผู้ศึกษาได้รับฟีดแบคจากอาจารย์ในสาขาวิชามาว่า ให้ทำงานจากชุดตั้งต้นที่มีในการส่งความคืบหน้า 100% ต่อได้เลย ผู้ศึกษาจึงเริ่มทำงานต่อและได้นำฟีดแบคที่ได้มาปรับแก้ หลังจากทำเครื่องแต่งกายและปรับแก้แล้วเสร็จ ผู้ศึกษาจึงเริ่มนำเครื่องแต่งกายที่ต้องใช้ในการเติมให้นักแสดงฟิตติ้ง (Fitting) และปรับให้มีความพอดีกับขนาดตัวนักแสดง เพื่อให้สะดวกต่อการเติมชุดต่อ ๆ ไปและต้องคำนึงถึงระยะเวลาในการเติมเครื่องแต่งกายระหว่างขึ้นว่าสามารถทำการเติมให้อยู่ภายในเวลา เพื่อให้นักแสดงมีความมั่นใจต่อการแสดง ทำการรีเช็คของทุกครั้งหลังการผลิตว่ายังขาดเหลืออะไร เพื่อให้เกิดความถูกต้องและพร้อมแสดงมากที่สุด



ภาพที่ 3.137 : การลองเสื้อผ้านักแสดงบนหุ่น

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.138 : การผลิตเครื่องแต่งกายก่อนการแสดงจริง

ที่มา : ผู้ศึกษา

(3) ช่วงการแสดง

3.1) รอบที่ 1 วันที่ 9 มีนาคม 2566 วันแรกของการแสดงถือว่าเป็นวันที่วุ่นวายที่สุด เพราะทุกคนอยู่ในสภาวะตื่นเต้น การถามหาของถือเป็นเรื่องปกติของวันนี้ ปัญหาส่วนใหญ่ในวันนี้คือนักแสดงเปลี่ยนเครื่องแต่งกายไม่ทัน เพราะชุดโชว์สุดท้ายของแต่ละครีททาเนียใส่ยากและมีเวลาจำกัด

3.2) รอบที่ 2 วันที่ 10 มีนาคม 2566 วันที่สองของการแสดง ถือว่าดีขึ้นจากวันแรก เพราะทางผู้ศึกษารู้และแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง บวกกับนักแสดงรู้ว่าของอยู่ตรงไหน และ Dressers แบ่งชั้นและหน้าที่การเปลี่ยนชุดนักแสดงได้เป็นระบบมากขึ้น ผู้ศึกษาและทีมผู้ช่วยได้ทำให้พื้นที่ตรงบริเวณที่ใช้ในการเปลี่ยนชุดให้นักแสดงเรียบร้อยและเป็นระเบียบมากยิ่งขึ้น มีการเปลี่ยนชุดล่าช้าบ้างแต่ทันเวลา เพราะมีการแก้ไขให้ใส่สบายมากขึ้น

3.3) รอบที่ 3 วันที่ 11 มีนาคม 2566 วันสุดท้ายของการแสดง ถือว่าเป็นวันที่ราบรื่นมาก ๆ ด้วย นักแสดงคลายความตื่นเต้น ประกอบกับผู้ศึกษาได้แก้ปัญหามาตรกก่อนกำหนดถือว่าเป็นบรรลุปเป้าหมาย และผู้ช่วยทุกคนเริ่มชำนาญและคุ้นชินใน การเปลี่ยนชุดโดยไม่ต้องดูคิวการเปลี่ยน



ภาพที่ 3.139 : เครื่องแต่งกายของนักแสดงกลุ่มนอกร้าน วันแสดงจริง

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.140 : เครื่องแต่งกายของนักแสดงในร้านกลุ่มเทพ วันแสดงจริง

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.141 : เครื่องแต่งกายของนักแสดงในร้านกลุ่มบริวาร วันแสดงจริง

ที่มา : ผู้ศึกษา

(4) ปัญหาที่เจอ

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	ปัญหาที่เกิดขึ้น	แนวทางการแก้ไข
ก่อนการแสดงจริง	<ul style="list-style-type: none"> - ตารางเวลาของผู้ช่วยคอสตูมที่จะช่วยเปลี่ยนชุดให้นักแสดงในวันจริง ไม่ตรงกับตารางที่ผู้ศึกษาได้ทำเอาไว้ - จำนวนเครื่องกายมีจำนวนมากแต่ผู้ช่วยและผู้จัดทำมีน้อย 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ศึกษาได้ทำการปรึกษารีไทร์กับทีมผู้ช่วยและทำการจัดตารางเวลาใหม่ให้เอื้อกับผู้ช่วยและผู้ศึกษามากที่สุด - แจกแจงหน้าที่ให้ผู้ช่วยอย่างละเอียด บริหารงานให้พอดีกับจำนวนคนและแจกงานไม่ล้นมือจนเกินไป
การแสดงจริง	<ul style="list-style-type: none"> - เปลี่ยนเครื่องแต่งกายตัวละคร ทิทาเนีย ในโชว์ที่ 3 ไม่ทัน 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ศึกษาได้ปรับแก้รูปแบบเครื่องแต่งกายให้สวมใส่ได้ง่ายขึ้น

	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ข้างเวทีที่ใช้ในการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายร่วนวาย ไม่เป็นระบบระเบียบ 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ศึกษาและผู้ช่วยได้พูดคุยและตกลงเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วจึงหาทางแก้ไขร่วมกัน
--	---	--

ตารางที่ 3.26 : สรุปปัญหาที่พบในงานออกแบบเสื้อผ้า

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.3.6 ขั้นตอนการผลิตผลงานด้านการแต่งหน้า ทรงผมและหน้ากาก

(1) ช่วงผลิต



ภาพที่ 3.142 : กระบวนการผลิตหน้ากาก

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.143 : หน้ากากของตัวละคร

ที่มา : ผู้ศึกษา

(3) ช่วงการแสดง

3.1) ผลงานการออกแบบการแต่งหน้าและทรงผม



ภาพที่ 3.144 : ผลงานการออกแบบการแต่งหน้าและทรงผมตัวละครนอกร้าน

ที่มา : ผู้ศึกษา



ภาพที่ 3.145 : ผลงานการออกแบบการแต่งหน้าและทรงผมตัวละครในร้าน

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.2) ผลงานการออกแบบหน้ากาก



ภาพที่ 3.146 : ผลงานการออกแบบการหน้ากาก

ที่มา : ผู้ศึกษา

(4) ปัญหาที่เจอ

ด้านการผลิตปัญหาส่วนมากคือพบคือ มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบของหน้ากาบ่อยครั้งทำให้หลาย ๆ ครั้งทำมาแล้วไม่ได้ใช้ และปัญหาเรื่องการจัดการเวลา เพราะในเวลาที่ออกแบบเสร็จนั้นใกล้ถึงวันและเวลาแสดงจริง จึงทำให้ต้องทำงานแข่งกับเวลา และอาจจะทำให้บกพร่องไปในบางส่วน

3.3.4 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดง (Post-Production)

3.3.4.1 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดงด้านฉาก

หลังจากทำการแสดงเสร็จสิ้น ได้ทำการรื้อถอนตัวโครงฉากออกจากโรงละคร โดยส่วนแรก คือ ส่วนฉากที่เคลื่อนที่ได้ ได้เคลื่อนย้ายออกจากโรงละครเพื่อใช้ต่อในงานอื่น ๆ ต่อได้

ส่วนที่ 2 คือ ส่วนของโครงกรอบหัวใจได้ใช้ช่างในการรื้อถอนเพื่อความปลอดภัยและเก็บกวาดเศษไม้ต่าง ๆ เพื่อให้ละครเรื่องถัดไปได้ใช้โรงละครต่อ

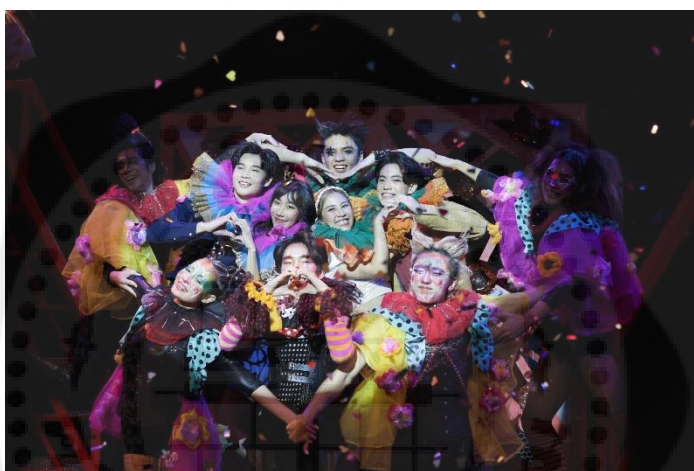


ภาพที่ 3.147 : การรื้อถอนฉาก

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.4.2 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดงด้านอุปกรณ์ประกอบฉาก

เมื่อการแสดงในรอบสุดท้ายเสร็จสิ้น ผู้ศึกษาได้มีการเก็บกวาดเศษพลุกระดาษ(Paper shoot) และทยอยเอาบาร์ออกจากโรงละครไปเก็บที่ห้องฉาก และเช็คอุปกรณ์ประกอบฉากทั้งหมด แล้วจึงนำไปเก็บที่ห้องโปรดักชั่น เมื่อเก็บเรียบร้อยผู้ศึกษาทำการถอดสายไฟและเทปกาวตามพื้นที่ติดไว้ เก็บกวาดให้เรียบร้อยมากที่สุด เพื่อที่จะให้โปรดักชั่นถัดไปจะได้เข้ามาใช้งานสะดวก



ภาพที่ 3.148 : การใช้พลุกระดาษ (Paper shoot)

ที่มา : ผู้ศึกษา

3.3.4.3 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดงด้านแสง

เมื่อการแสดงรอบสุดท้ายจบลง ผู้ศึกษาต้องมีการถอนการติดตั้งโคมไฟและเทคนิคพิเศษอื่นๆ ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในการถอนการติดตั้งมากที่สุด จากนั้นนำอุปกรณ์มาจัดเก็บให้เป็นระเบียบมากที่สุดเพื่อการใช้งานที่ง่ายสำหรับโปรดักชั่นต่อไป

3.3.4.4 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดงด้านเสียงและสื่อมัลติมีเดีย

หลังจากการแสดงรอบสุดท้ายจบ ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บอุปกรณ์ทั้งหมดทั้งในส่วนของระบบเสียงและอุปกรณ์โปรเจคเตอร์ เพื่อความเป็นระเบียบและสะดวกต่อการใช้

งานในครั้งต่อไป และเพื่อถนอมอายุการใช้งานของอุปกรณ์ หลังจากนั้นได้ทำการส่งต่ออุปกรณ์ให้แก่โปรดักชันต่อไป

3.3.4.5 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดงด้านเสื้อผ้า

เมื่อการแสดงจบลงทึกรอบแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บชุด และแยกชุดในส่วนที่มีกลิ่นและชำระออกจากกัน จากนั้นนำเครื่องแต่งกายทั้งหมดพับลงกล่องเพื่อเตรียมส่งให้ผู้ที่ต้องการ และแยกบางส่วนให้ทางสาขาวิชาได้นำไปใช้ในการศึกษาต่อไป สุดท้ายผู้ศึกษาได้ทำความสะอาดห้องที่ใช้ตัดเย็บเรื่องแต่งกายและแต่งตัวนักแสดง ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์และสะดวกต่อผู้ใช้งานครั้งต่อไป

3.3.4.6 ขั้นตอนการทำงานหลังการแสดงด้านการแต่งหน้า ทรงผมและหน้ากาก

เมื่อสิ้นสุดการแสดงในทึกรอบการแสดงแล้ว ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บห้องแต่งหน้าตรวจสอบความสะอาดและความเรียบร้อย จากนั้นจัดเตรียมหาอุปกรณ์ทำความสะอาดใบหน้าให้นักแสดงเพื่อเช็ดทำความสะอาดใบหน้าหลังจากทำการแสดงเสร็จ

บทที่ 4

สรุปผลจากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงาน

4.1.1 ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงานด้านการกำกับการแสดง

4.1.1.1 นาย นครินทร์ ตากลม ทำหน้าที่ ผู้กำกับการแสดง

ตลอดระยะเวลาเกินกว่า 8 เดือน ในการทำหน้าที่ผู้กำกับละครเวทีในเทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ ประจำปีการศึกษา 2565 เรื่อง A Midsummer night's dream คีร์ร้อนสลักรัก ผู้ศึกษาได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองทั้งด้านความคิดสร้างสรรค์ ความอดทน และความพยายามเป็นอย่างมาก ทั้งนี้การรับหน้าที่นี้ถือเป็นอีกบทบาทที่ท้าทายความสามารถผู้ศึกษาให้ก้าวข้ามขีดจำกัดของตนเอง

นับตั้งแต่วันแรกที่ผู้ศึกษาตัดสินใจเลือกบทละครเรื่องนี้ในการนำเสนอสารเรื่อง “ความหลากหลายของความรัก” ทุกช่วงเวลา ทุกขั้นตอนกระบวนการทำงานนำพาให้ผู้ศึกษาได้เข้าไปทำความรู้จักกับความรักในหลากหลายมุมมองมากขึ้น ทั้งจากการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันระหว่างผู้ศึกษากับทีมงาน และจากการค้นคว้าหาข้อมูล ด้วยทุกกระบวนการทั้งหมดนี้ทำให้ผู้ศึกษายิ่งมั่นใจว่า “ความรัก เป็นรูปแบบของความรู้สึกที่ไม่อาจจำกัดและตีกรอบให้ได้ว่า สิ่งใดคือถูกหรือผิด สิ่งใดคือเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม เพราะความรัก คือ ความซับซ้อนและวุ่นวายจนน่าปวดหัวของการเป็นมนุษย์” ทั้งหมดนี้นำมาซึ่งการตัดสินใจนำเสนอรูปแบบความรักและความเป็นไปได้ของความรักที่หลากหลายในละครเรื่อง A Midsummer night's dream คีร์ร้อนสลักรัก

หนึ่งในรูปแบบของความรักที่ปรากฏในเรื่องนี้ คือ “ การรักตัวเอง ” เป็นหนึ่งในหัวข้อที่ผู้ศึกษาได้เรียนรู้และนำมาพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น เนื่องจากก่อนหน้านี้จะได้รับหน้าที่การเป็นผู้กำกับ ผู้ศึกษามักจะให้ความสำคัญกับผู้อื่นมากกว่าตนเอง จนทำให้ไม่เห็นคุณค่าในตัวเอง ยอมลำบากเพื่อคนอื่น สนใจความรู้สึกของคนอื่นมากกว่าตัวเอง จนเมื่อสิ้นสุดการทำงานทั้งหมด ผู้ศึกษาได้กลับมาทบทวนตัวเองและทำให้ผู้ศึกษากลับมาให้ความสำคัญและรักตัวเองมากขึ้น เช่นเดียวกับทิทาเนียที่ได้เรียนรู้การรักตัวเองให้ได้ก่อนการวิ่งตามความรักจากใคร ดังคำกล่าวที่ว่า “ *If you can't love yourself, how in the hell are you gonna love somebody else!* ” ของ คุณแม่รุพอลจากรายการแดรกเรซ (RuPaul from Drag race) ซึ่งเป็นคำพูดของบุคคลต้นแบบของกลุ่มความ

หลากหลายทางเพศ (LGBTQIA+) ที่ทำให้ผู้ศึกษาเรียนรู้สามารถรักตัวเอง เป็นตัวของตัวเองได้อย่างมีความสุขมากขึ้น

นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังได้เรียนรู้กระบวนการทำงานละครเวที ซึ่งเป็นงานที่ให้ความสำคัญกับการสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม (Teamwork) เป็นอย่างมาก ถึงแม้ว่าในระหว่างการทำงานโปรดักชั่นละครเรื่องนี้จะพบกับปัญหาและอุปสรรคที่เข้ามาแบบคาดการณืได้และคาดการณืไม่ได้ เพราะผู้ศึกษายังไม่สามารถทำหน้าที่การเป็นหัวหน้าที่แข็งแกร่งได้ แต่นั่นทำให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้ขีดจำกัดและแนวคิดในการทำงานของตนเองที่ยังคงต้องพัฒนาต่อไป เรียนรู้การทำงานร่วมกับมนุษย์ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งดีและไม่ดี นำมาซึ่งการเห็นอกเห็นใจกับพฤติกรรมเหล่านั้นที่เขาแสดงออกมา ในระหว่างการทำงานละครเรื่องนี้ ผู้ศึกษาได้เรียนรู้ทักษะการแก้ปัญหาเป็นอย่างมาก ต้องใช้ทั้งสติ ความละเอียดรอบคอบ การคิด วิเคราะห์ แยกแยะ และการตัดสินใจในการแก้ปัญหาตรงหน้า

ละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คินร้อนสลักรัก เป็น “ฝันร้าย (Nightmare) ของผู้ศึกษาที่เข้ามาทำทนายและทำให้ผู้ศึกษาต้องกระโจนที่จะเรียนรู้เพื่อก้าวข้ามทัศนคติและความเชื่อของตัวเองในการทำงาน ภายในระยะเวลาอันสั้นผู้ศึกษาได้เรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ที่เหนือความคาดคิดจากเป้าหมายของตนเอง ซึ่งนับเป็นประสบการณ์ที่ทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจตนเองและผู้อื่นมากขึ้นทั้งในแง่ดีและร้าย

แต่ในท้ายที่สุด บทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คินร้อนสลักรัก ก็เป็นฝันดี ฝันที่ทำให้ผู้ศึกษากลับคิด กล้าทำ และได้ทำในสิ่งที่ตนเองต้องการ โดยเฉพาะการนำเสนอความหลากหลายทางเพศและรูปแบบความรักในบทละครที่ตนเองเป็นผู้สร้างไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตาม นำมาซึ่งการทำความเข้าใจตนเองและสามารถมองเห็นตนเองได้มากขึ้น ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ใหญ่ที่สุดของผู้ศึกษาในการทำงานในฐานะผู้กำกับการแสดง เป็นฝันที่ผู้ศึกษาต้องการที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการรู้จักตนเอง รู้จักผู้อื่น รู้จักความลำบาก รู้จักสิ่งที่ไม่สามารถเป็นไปตามความต้องการของผู้ศึกษาได้ ทั้งหมดนี้ทำให้ผู้ศึกษาโตขึ้น เหนือไปกว่านั้นคือ “รักตัวเองมากขึ้น” ถึงแม้ว่าผู้ศึกษาจะไม่สามารถย้อนกลับไปแก้ไขอดีตได้ แต่ผู้ศึกษาเรียนรู้ที่จะเป็นตัวเองที่ดีขึ้นในอนาคต

ขอบคุณทุกเรื่องราว ทุกเหตุการณ์ ทุกผู้คนที่เข้ามาทำให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้จากกระบวนการสร้างสรรค์ละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คินร้อนสลักรัก บทละครที่ผู้ศึกษาตัดสินใจเลือกด้วยตัวเอง

4.1.2 ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงานด้านการแสดง

4.1.2.1 นางสาวแพรวพลอย หมีเทพ รับบท เฮอร์เมีย

“The only trouble is I really don’t have the time. I’ve got one night only!” ปัญหาคือ ฉันไม่มีเวลาแล้วจริง ๆ ฉันมีเพียงคืนนี้เท่านั้น! คืนนี้คืนเดียวที่เป็น ความหวัง ความ รักของฉันจะสมหวังได้มีเพียงแค่นี้ ฉันจะทำทุกอย่างเพื่อให้มันเป็นจริง เพื่อความ รักที่ฉันเลือกเอง แม้มันจะต้องเจ็บปวดก็ตาม...

นี่เป็นเสียงของเฮอร์เมียที่เกิดขึ้นในหัวของผู้ศึกษา ซึ่งเกิดขึ้นจาก กระบวนการศึกษา และการปฏิบัติการแสดงละครเรื่อง A Midsummer night’s dream คืนร้อน สลักรัก โดยผู้ศึกษาได้มี โอกาสรับบท เฮอร์เมีย แม้จะเป็นบทที่ผู้ศึกษามีความรู้สึกห่างไกลจาก ตัวเองเป็นอย่างมาก และไม่เคยวาดภาพในหัวได้เลยว่า ถ้าผู้ศึกษาต้องแสดงเป็นเฮอร์เมียนั้นจะเป็น อย่างไร แต่หลังจากที่ได้ลองตัดสินใจก้าวข้ามตัวเอง และได้เข้าไปเป็นเฮอร์เมีย ก็นับว่าเป็นจุดเริ่มต้น ของอะไรมากมาย ที่ได้เปลี่ยนมุมมองความคิดของผู้ศึกษาไปในแบบที่ไม่คาดคิด

เฮอร์เมียเป็นผู้หญิงที่ทำให้ผู้ศึกษาได้รู้จักกับคำว่า “You are my sun and I’m your moon” คุณคือพระอาทิตย์ของฉัน และฉันเป็นพระจันทร์ของคุณ ซึ่งมัน คือ มุมมองความ รักของผู้หญิงคนหนึ่ง ที่มีต่อผู้ชายคนหนึ่งที่เรารัก เธอไม่ได้เปรียบเขาเป็นแค่ความรัก เพราะสำหรับ เธอ เขาคือแสงสว่างที่คอยส่องมาหาเธอ แม้บางครั้งก็สว่าง บางครั้งก็มีดมน แต่หากพระจันทร์ ขาดแสงจากพระอาทิตย์ไปก็ไร้ซึ่งตัวตน เฮอร์เมียเป็นผู้หญิงที่ฉลาด ดังนั้นเธอรู้อยู่เต็มอกกว่า ความรัก ของเธอนั้นย่อมมาพร้อมกับอุปสรรค และความเจ็บปวด แต่เธอเลือกที่จะต่อสู้เพื่อความรัก เธอไม่กลัว ที่ทำ แม้จะมีโอกาสเพียงแค่นี้คืนเดียวก็ตาม นั่นจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ศึกษาได้กลับมามองตัวเอง อีกครั้ง

ถ้าย้อนกลับไปตั้งแต่ก่อนเริ่มต้นกระบวนการศึกษาและการปฏิบัติการ แสดงละครเรื่องนี้ ผู้ศึกษาเคยตกอยู่ในจุดที่ผิดหวัง ไม่เข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น และไม่เข้าใจตัวเอง ได้แต่ถาม คำตอบเดิมซ้ำไปซ้ำมาในหัว โดยที่รู้้อยู่เต็มอกว่า ไม่มีใครสามารถตอบเราได้ ไม่มีประโยชน์ที่จะถาม ต่อไป และผู้ศึกษาก็ยังคงก้าวต่อไป ด้วยความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความกลัว ความเสียใจ และความไม่ มั่นใจ แต่ตลอดทั้งกระบวนการศึกษากลับมีจุดเปลี่ยนที่ยิ่งใหญ่เกิดขึ้น เมื่อผู้ศึกษาต้องสลับทบาทตัว ละครที่ได้รับ เกิดเส้นทางขึ้น 2 ทางให้ผู้ศึกษาต้องเลือกเดิน และตัดสินใจ ทางหนึ่งเป็นทางที่เราวาด ฝันแต่มีทางตัน ส่วนอีกทางเป็นทางที่เราไม่รู้จัก คู่มืดมน แต่มันกลับยังคงเดินต่อไปได้เรื่อย ๆ

ณ ขณะนั้นความกลัวในตอนแรกของผู้ศึกษาที่มีอยู่กลับหายไปในพริบตา ผู้ศึกษาตัดสินใจเลือกทางที่สามารถเดินต่อไปได้เรื่อย ๆ ถึงแม้มันจะมีดี แต่ทางนี้ก็เส้นทางที่ไม่ต้องหยุดเดิน ถ้ายังได้เดินต่อ ทางข้างหน้าเราอาจจะได้พบอะไรที่มากกว่าที่เราคิดหรือฝันถึงก็ได้ และก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ เพราะผู้ศึกษาพบว่า ความรู้สึกนี้ก็คงเป็นความรู้สึกเดียวกับเฮอร์เมียเช่นกัน ความรู้สึกที่เธอเลือกจะต่อสู้เพื่อความรักที่เปรียบเสมือนอุปสรรคของเธอเอง แม้จะดูไม่มีความหวัง แต่เพียงแค่มีทางเดินหรือแสงสว่างเพียงเล็กน้อยให้ได้ไปต่อ เธอก็จะเลือกกระโจนเข้าหามัน และทำให้สิ่งที่เธอหวังเป็นจริง สิ่งนี้นับว่าเป็นสิ่งที่เปลี่ยน ความคิดของผู้ศึกษาที่ว่า เราไม่เหมาะกับตัวละครนี้ เราไม่มีอะไรเหมือนกัน และเราไม่สามารถแสดง ได้ออกไป เพราะนี่กลับเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาเหมือนกับเฮอร์เมียมากกว่าที่ผู้ศึกษาคิด ทำให้ผู้ศึกษาเริ่มปรับมุมมอง และพยายามมองหาสิ่งอื่นรอบตัวมากขึ้น

ตลอดทั้งกระบวนการศึกษาและการปฏิบัติการแสดงละครเรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลบรักนี้ ทำให้ผู้ศึกษาได้รู้ว่า ถึงแม้จะมีอุปสรรคมากมาย เกิดความรู้สึกเศร้า เสียใจ ความกดดัน กังวล หรือแม้กระทั่งจุดที่คิดว่าไปต่อไม่ได้แล้ว ไม่ว่าจะกับชีวิต หรือความรักที่ละครเรื่องนี้ได้พูดถึง สุดท้ายถ้าเราเองยังต้องการจะก้าวผ่านมันไป และทำมันให้เราเพียงแค่ออกไป ความกลัวออกไปให้ได้ และเลือกที่จะทำในสิ่งที่เราเชื่อ เชื่อในตัวเอง เชื่อว่ามันเป็นไปได้ และลุยไปกับเส้นทางของเรา ถ้าเรามีสิ่งนี้อยู่ถึงแม้จะมีเวลาแค่คืนนี้คืนเดียวเหมือนกับเฮอร์เมีย เราจะไม่ลังเลเลยที่จะทำมัน และเมื่อได้ทำแล้ว ไม่ว่าจะเป็นอย่างไร ผลที่ออกมาดีออกมาดีเสมอ *"I've got one night only but I will make my dream come true."*

4.1.2.2 นายวงศักรุทม์ วิธานธำรง รับบท ไลแซนเดอร์

4.1.2.3 นางสาวอวาฎิป บาเกาะ รับบท เฮเลน่า

“การเป็นเฮเลน่า นั้นมันไม่ง่ายเลยจริงๆ” และนี่คือคำพูดที่แทนความรู้สึกของผู้ศึกษาได้อย่างดี สำหรับช่วงเวลากว่า 8 เดือนที่ผ่านมา กับการเป็นส่วนหนึ่งของโปรดักชั่น A Midsummer night's dream คินร็อนสลักรัก เมื่อพูดถึงตัวละครเฮเลน่า ก็มักจะมีคำพูดที่ว่า “ให้เล่นเป็นตัวเอง เพราะมันส์กับเฮเลนาก็คล้าย ๆ กัน” คำพูดเหล่านี้ทำให้ผู้ศึกษาได้ย้อนกลับมาตั้งคำถามกับตัวเองว่า “เล่นเป็นตัวเองนี่มันยังไง ?” เพราะเรากับเฮเลน่า แทบจะไม่มีอะไรเหมือนกันเลยด้วยซ้ำ นั่นเลยเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผู้ศึกษาต้องการหาคำตอบ และอยากเรียนรู้อะไรหลาย ๆ อย่าง จากการทำความรู้จักกับเฮเลน่าที่เปรียบเสมือนกระจกบานหนึ่งที่กำลังเข้าไปส่องข้างในลึก ๆ ของตัวเรา

เริ่มต้นจาก มุมมองความรักที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง แต่แล้วผู้ศึกษาก็ได้มาค้นพบว่า จริง ๆ แล้วเราก็คือคนแบบเฮเลน่าที่ใช้หัวใจในการนำพาความรักไปในทิศทางที่ต้องการ แม้ว่าความรักนั้นจะทำร้ายเรา ทำให้เราเสียใจในบางเวลา มีน้ำตาในบางครั้ง แต่สุดท้ายเราก็คงเลือกที่จะมีความรักอยู่ดี โดยไม่เคยกลัวหรือวิ่งหนีมันเลย

ระยะเวลาที่ผู้ศึกษาได้ทำการบ้านเกี่ยวกับความเข้าใจหรือความต้องการของตัวละคร ทำให้ผู้ศึกษาได้รู้ว่าไม่ว่าเราจะใช้เหตุผลหรือนำทฤษฎีมาปรับใช้มากแค่ไหนก็ตาม ท้ายที่สุดแล้วก็ไม่มีทฤษฎีไหนที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้เป็นคำพูดออกมาได้ หากเราไม่ปล่อยปปล่อยให้หัวใจรับรู้ และแสดงที่รู้สึกออกมาจากข้างในจริง ๆ

หากพูดในฐานะนักแสดงที่ได้มารับบท “เฮเลน่า” การได้รับบทนี้ ทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจแก่นแท้ของการเป็นนักแสดง ที่เราไม่จำเป็นต้องสวมบทบาทเป็นตัวหลัก ปรากฏตัวในทุกฉาก หรือมีบทพูดที่ยาวเหยียด แต่เราเพียงแค่ทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด และแม้เราจะเพียงเศษเสี้ยวหนึ่งของละครก็ตาม แต่หากเศษเสี้ยวเล็ก ๆ ของเรา สามารถประกอบให้เรื่องราวสมบูรณ์และผู้ชมมีความสุขได้ นั่นก็ถือเป็นสิ่งที่คุ้มค่าสำหรับนักแสดงคนหนึ่งแล้ว

สิ่งที่ทำให้ผู้ศึกษามีความสุขและภูมิใจที่สุด นั่นก็คือ การที่ผู้ชมหลงรักตัวละครเฮเลน่า พร้อมกับเปลอหลุดยิ้มให้กับตัวละครนี้หรือจดจำตัวละครตัวนี้ได้ โดยไม่จำเป็นต้องจดจำว่าใครเป็นนักแสดงก็ตาม ส่งผลให้ตัวผู้ศึกษาเองนั้นได้ก้าวผ่านกำแพงที่หึ่งสูงและหนาของตนเองที่เกิดขึ้น จากความไม่มั่นใจและไม่เคยเชื่อมั่นว่าเราจะสามารถทำสิ่งนี้ได้ แต่เมื่อเราค่อย ๆ เอาชนะความรู้สึกเหล่านี้ไปได้ และลงมือทำอย่างไม่กลัวที่จะผิดพลาด นั่นก็ทำให้เราพัฒนาตัวเองไปได้มากขึ้นเช่นกัน

สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ผู้ศึกษาได้รับจากการทำเทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ในครั้งนี้ คือ การได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ขึ้นไม่มากก็น้อย จากทุกความผิดพลาด ทุกรอยแผลที่เกิดจากการล้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่ก็ไม่เคยยอมแพ้แม้แต่ครั้งเดียว และทำให้มีสติในการมือกับทุกปัญหาที่ผ่านเข้ามา เรียนรู้วิธีการจัดการอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง ไม่ย่อท้อกับอุปสรรคที่ต้องเจอ ทั้งหมดนี้ทำให้ผู้ศึกษามีภูมิคุ้มกัน หรือเกราะป้องกันที่หนามากขึ้น ก่อนจะเข้าสู่โลกความเป็นจริง

4.1.2.4 นายธิมา ธาตาประทีป รับบท ดิมิเทรียส

จากการศึกษาเรื่อง A Midsummer night's dream คินรอนสลักรัก ในบท ดิมิเทรียส ถ้าจะให้สรุปสั้น ๆ ว่า ผู้ศึกษาได้อะไรจากเรื่องนี้ นอกจากการพัฒนาทักษะทางการแสดง และการทำงานร่วมกับผู้อื่น คงจะเป็นประโยคที่ว่า *“บางทีการที่เราได้รู้จักตัวละครมากขึ้น ก็ทำให้เรารู้จักตัวเองมากขึ้นด้วย”*

ก่อนจะกล่าวถึง ประเด็นของการได้รู้จักตัวเองจากตัวละคร ผู้ศึกษาจะขอกล่าวถึง ความยากโดยส่วนตัว ในการทำความเข้าใจตัวละคร เนื่องจากในเรื่องมีการปรับบริบ ยุคสมัย และเรื่องราว ซึ่งทำให้ตัวผู้ศึกษานั้น ต้องเลือกที่จะจินตนาการภูมิหลังหลายส่วนของตัวละครนี้ขึ้นมา โดยอิงจากการกระทำของตัวละครภายในเรื่อง และโจทย์ที่ทางผู้กำกับให้มาในช่วงแรกผู้ศึกษาก็เลยได้ตีความตัวละครวิเคราะห์ลักษณะภายนอกภายใน ความเชื่อของตัวละครต่าง ๆ ออกมาจนถึงจุดหนึ่งทำให้ตัวผู้ศึกษารู้สึกว่า ทำไมผู้กำกับถึงมองว่าเราเหมาะสมกับบทนี้ จึงลองนำไปปรึกษากับผู้กำกับ และคณะอาจารย์ จนได้ความกลับมาว่า ลองเล่นเป็นตัวเองดู อดสำห้เกิดความสงสัยว่า มันจะสามารถเป็นไปได้จริงหรือ เพราะว่าผู้ศึกษาเองไม่ได้รู้สึกว่ามันเหมือนตัวละครขนาดนั้น

ผู้ศึกษาเลยตัดสินใจลองกลับมามองตัวละครอีกครั้งหนึ่ง และได้ประเด็นที่ว่าตัวละครนี้ทำในสิ่งที่ตัวเองมองว่า มันควรจะเป็นและเป็นสิ่งที่ตนเองถูกสอนมา ว่ามันต้องเป็นอย่างนั้น แล้วพอเล็งเห็นถึงจุดนี้ ทำให้ตัวผู้ศึกษาได้ลองมองย้อนกลับมาที่ตัวเอง ว่าในหลาย ๆ ครั้ง ตัวผู้ศึกษาเองก็ยึดติดกับคำสอน ค่านิยมบางอย่างของสังคม ที่ทำให้ตัวผู้ศึกษา ไม่ได้ตัดสินใจทำในสิ่งที่ตัวเองต้องการจริง ๆ แต่กลับทำเพราะมองว่าสิ่งนี้คือคำตอบที่ถูกที่สุด และเมื่อตัวผู้ศึกษาได้ตั้งคำถามกับตัวเองในลักษณะนี้ ทำให้ผู้ศึกษาเห็นความเหมือนของตัวเองกับตัวละครและลองทำความเข้าใจความรู้สึกตัวเองจริง ๆ ว่าตัวเองต้องการอะไรอยากทำอะไรและอยากให้มันเป็นแบบไหนหรือพูดสั้น ๆ ว่าตัวผู้ศึกษาได้รู้จักใจตัวเองมากขึ้น และนอกจากประเด็นของการรู้จักตัวเองมากขึ้นแล้ว ละครเรื่อง

A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก ยังพูดถึงประเด็นของความรักที่ไม่ได้มีขอบเขตในเรื่องเพศสภาพ ซึ่งจะถูกเล่าผ่านตัวดิมีเทรียส และถึงแม้ว่าตัวผู้ศึกษาไม่ได้ปิดกั้นในการชอบเพศสภาพเดียวกัน แต่ก็ไม่เคยมีประสบการณ์ในการชอบเพศสภาพเดียวกันเช่นกัน ดังนั้นตัวผู้ศึกษาเองก็ได้ลองตั้งคำถามกับประเด็นนี้คือว่า ทำไมคนถึงชอบเพศเดียวกัน ทั้งที่ถ้าตามหลักวิทยาศาสตร์แล้ว การที่คนเราชอบเพศตรงข้ามเป็นเพราะฮอร์โมนที่ดึงดูดอีกเพศหนึ่งเข้ามาจนตัวผู้ศึกษาได้ประโยชน์หนึ่งจากการตีความตัวละครนี้ คือ ชอบคนที่ทำให้เราใจเต้นแรงและหลายคนก็คงจะมองว่าความรักเป็นสิ่งที่ไม่สามารถ กำหนดได้ว่ามันจะเกิดเมื่อไหร่หรือเกิดกับใคร ตัวผู้ศึกษาจึงลองใช้ประโยชน์นี้ร่วมกับการอยู่กับคู่แสดง และการปล่อยใจไปตามสถานการณ์ เป็นโจทย์ให้กับการแสดงตัวละครนี้ จนทำให้หลายครั้งในระหว่างการซ้อมและการแสดงจริง ตัวผู้ศึกษาเชื่อว่าตนเองหวั่นไหวกับคู่แสดงจริง ๆ จนทำให้ตัวผู้ศึกษามี มุมมองเกี่ยวกับความรัก ว่าการที่เรารักคนคนหนึ่ง คือการที่เราชอบในสิ่งที่เป็นตัวคนคนนั้น ไม่ว่าจะป็นลักษณะภายนอก การกระทำ หรือมุมมอง โดยที่ไม่สนใจว่าเขาคนนั้นจะเป็นเพศอะไรฐานะแบบไหน มีข้อเสียแบบใดก็ตาม

จากการศึกษาบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก ในบท ดิเมเทรียส ทำให้ตัวผู้ศึกษาได้พัฒนาทักษะในการแสดง ได้รู้จักตัวเองมากขึ้น ได้เห็นโลกในมุมมองของคนอื่น ทำให้ตัวผู้ศึกษานั้นยิ่งหลงใหล มีไฟ และหวังว่าจะได้ทำงานในสายอาชีพนักแสดงต่อไป โดยทั้งหมดนี้ตัวผู้ศึกษาต้องขอขอบคุณ คณะอาจารย์ ผู้กำกับ และเพื่อนของผู้ศึกษาที่ได้ช่วยเหลือและมอบประสบการณ์เหล่านี้ให้

4.1.2.5 นางสาววิรัชชานา สนวนฉิมพลี รับบท ไอเบรอน

“ If you look for it, I’ve got a sneaky feeling you’ll find that love actually is all around. ” “ ถ้าคุณกำลังตามหามันอยู่ล่ะก็ ฉันมีความรู้สึกซ่อนอยู่ว่าคุณจะต้องพบว่าจริง ๆ แล้วความรักอยู่รอบ ๆ ตัวคุณ ” คำพูดจากภาพยนตร์เรื่อง Love actually เป็นคำคมในภาพยนตร์ที่ผู้ศึกษาศรัทธาและชื่นชอบ ไอเบรอนทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจประโยคดังกล่าวได้ลึกซึ้งและเข้าใจในหลายแง่มุมมากขึ้น *“ความรัก”* และ *“ความรู้สึก”* ของมนุษย์นั้นเป็นสิ่งที่มียู่อรอบตัวเราทุกที่ ทุกเวลา และจะมีเสมอไป

ย้อนไปในช่วงอดีตชั้นบทไอเบรอนไม่ใช่ตัวละครที่ผู้ศึกษา เข้าใจและมีความสนใจที่จะอดีตชั้นเล่นเป็นตัวละครนี้ เรียกได้ว่าไม่อยู่ในหัวเลยก็ว่าได้ แต่ด้วยดุลยพินิจของผู้กำกับ

และคณะอาจารย์สังเกตเห็นบางอย่างในตัวผู้ศึกษาว่าสามารถแสดงเป็น โอเบอรอน ในเวอร์ชันผู้หญิงได้ ในวันประกาศผลอดิชั่น ผู้ศึกษารู้สึกสับสนว่าที่เราได้บทนี้เพราะเราไม่มีความสามารถมากพอที่จะแสดงบทที่เลือกไว้ หรือเพราะว่าเหมาะสมกับบทโอเบอรอนจริง ๆ ตลอดเวลาช่วงต้นของโปรดักชันผู้ศึกษารู้สึก กัดดันเป็นอย่างมาก ไม่มั่นใจ แต่ผู้ศึกษาเชื่อว่าการเป็นนักแสดงที่ดี ไม่ว่าจะบทไหน บทใหญ่หรือบทเล็กก็ต้องสามารถแสดงออกมาได้ เมื่อได้ลองอ่านบทและวิเคราะห์ตัวละครก็รู้สึกเข้าใจ และเห็นหนทางว่าจะนำพาตัวละครโอเบอรอนไปในทิศทางไหน หลายคนรอบตัวบอกว่าบทนี้มีความคล้ายตัวผู้ศึกษา แต่ก็มีความแตกต่างและวิถีคิดที่ค่อนข้างจะไม่เหมือนกันเลย ผู้ศึกษาตั้งใจจะเป็นผู้ตามที่ดีของผู้กำกับและโปรดักชันพยายามเก็บเล็กผสมน้อย จากคำแนะนำของคณะอาจารย์และสิ่งที่ผู้กำกับต้องการด้วยความที่ตั้งใจมากเพราะอยากให้ทุกอย่างราบรื่นและอยากแสดงออกมาได้ดี จนเผลอกัดดันตัวเองมากเกินไปจนไม่สามารถรัก สื่อสาร หรือแม้กระทั่งผูกพันกับตัวละครตัวนี้ได้ จนเวลาผ่านไปผู้ศึกษาได้ตกตะกอน และคิดได้ว่าความกดดันทำให้พาตนเองหลงทางไปแล้วทำให้ลืมความธรรมชาติในการเข้าใจสิ่งต่างๆของมนุษย์ไป และไม่ได้นำมาใช้ในกระบวนการการสร้างโอเบอรอนในเวอร์ชันนี้ ผู้ศึกษาจึงตั้งสติและค่อยเป็นค่อยไปกับตนเอง ช่วงเวลานั้นผู้ศึกษาคิดว่า ผู้ศึกษาจะสร้างโอเบอรอนในแบบของตนเอง ในแบบที่ตนเองเข้าใจและถูกต้องตามในแบบผู้กำกับต้องการ ที่ผู้ศึกษาไม่สามารถเจอตัวละครที่ต้องการได้เพราะผู้ศึกษาขาดความไว้วางใจ ขาดความเชื่อมั่นใจตัวเอง หลังจากนั้นผู้ศึกษาเชื่อจะเสมอว่า “ *Trusting yourself isn't vanity, it's sanity* ” การเชื่อใจตัวเองไม่ใช่เรื่องไร้สาระ มันคือสติ

การได้รับบทโอเบอรอนถือเป็นหนึ่งความภาคภูมิใจที่สุดของผู้ศึกษานับตั้งแต่เป็นนิสิตเอกการแสดงมา โอเบอรอนเป็นผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็ง มีความเมตตาและมีอารมณ์ขันที่เป็นเหมือนแสงสว่างให้กับตัวละครอื่นๆในเรื่องรวมถึง ผู้ศึกษาด้วยโอเบอรอนพยายามและให้ความสนใจเอาใจใส่ ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือจนที่สุดเธอก็เข้าใจผู้อื่นได้จริง ๆ ความรักสำหรับโอเบอรอนคงเปรียบเสมือนกับไออุ่นจากควันไฟในเตาผิง ที่ส่องสว่างได้ในยามที่มีลมและให้ความอบอุ่นได้ในยามที่อยากจะคลายหนาว เป็นความอบอุ่นลูกโซนที่สว่างให้กับผู้อื่นเสมอ เหมือนกับที่เธอได้ดูแล ปกป้อง แนะนำ และชี้ทางให้กับทุกตัวละครในเรื่อง ให้เข้าใจตัวเองให้รู้สึกอุ่นใจและเดินไปในทิศทางของแต่ละคนได้อย่างแข็งแรง ส่วนความรักของผู้ศึกษาคงเหมือนกับความตั้งใจทุ่มเทที่จะแสดงออกมาให้ดีที่สุดเพราะหนึ่งความตั้งใจผู้ศึกษาอยากเป็นนักแสดงที่จริงจัง ซื่อสัตย์ต่อความรู้สึกของตัวเองและผู้อื่น นึกถึงผู้อื่นและอยากจะเดินไปพร้อม ๆ กับทุกคนในโปรดักชัน ถึงแม้ว่าระหว่างทางจะไม่ได้โรยเหมือน

กริบกุหลาบอย่างที่ใครหลายคนชอบเปรี้ยวเปรย แต่ถึงแม้ว่าตลอดเวลาในการอยู่ร่วมโปรดักชั่นจะเกิดเรื่องราวมากมายขึ้นแต่ไม่มีครั้งไหนเลยที่ผู้ศึกษารู้สึกเสียดาย เพราะผู้ศึกษาเชื่อว่าตนเองและขณะทำทุกอย่างเต็มที่และดีที่สุด ณ ตอนนั้นแล้ว ผู้ศึกษายินดีกับทุกๆ ความล้มเหลว ความลำบาก อุปสรรคต่าง ๆ คำติชม ทุกกำลังใจ น้ำตา หรือทุก ๆ รอยยิ้มที่เกิดขึ้น ถือเป็นบทเรียนบทหนึ่งในชีวิตที่จะทำให้ผู้ศึกษาทำไปได้อย่างมีสติในชีวิตนอกจรร่วมหลาย

อีกหนึ่งสิ่งที่ผู้ศึกษาได้จากการทำโปรดักชั่นนี้ คือ การทำงานร่วมกับผู้อื่น (เพื่อน) เป็นโปรดักชั่นที่ใหญ่ แนนอนว่ามีอะไรที่ต้องจัดการมากมาย ยังมีคนมากปัญหาก็จะมีมากตามมา ผู้ศึกษาได้ข้อคิดในการทำงานว่ามนุษย์นั้นยากแท้จะหยั่งถึง ทุกคนเติบโตมาต่างครอบครัวต่างสภาพแวดล้อม และทุกคนก็มีความคิดเป็นของตัวเองที่แตกต่างกันออกไป ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ว่ามากความคิดมากเรื่องราว แต่มันอยู่ที่ว่าเราทุกคนในโปรดักชั่นจะหาจุดรวมความคิดร่วมกันได้อย่างไร จึงจะสามารถทำทุกอย่างออกมาได้ดีและสำเร็จตามที่ใจทุกคนหวัง ต้องอาศัยความสมดุลในการทำงานร่วมกันเป็นอย่างมาก ผู้ศึกษาได้รู้จักฝึกความรับผิดชอบในหน้าที่ ฝึกตัวเองไม่ให้เป็นการหรือทำให้โปรดักชั่นเสียเวลาหรือเดือดร้อน ผู้ศึกษาได้พัฒนาศักยภาพในการแสดง ศักยภาพในการเป็นเพื่อนร่วมงานที่ดี และพัฒนาจิตใจให้เป็นคนที่นึกถึงผู้อื่นมากขึ้น

สุดท้ายนี้ผู้ศึกษารู้สึกดีใจที่ครั้งหนึ่งเคยได้แสดงศิลปะการแสดงนิพนธ์ เรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสับสน เวอร์ชัน นิสิตชั้นปีที่ 4 เอกการแสดงรุ่น 26 มารารอน เวอร์ชันนี้อาจจะไม่ใช่เวอร์ชันที่ดีที่สุด แต่เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและคณะตั้งใจทำให้ได้ดีมากที่สุด และนี่คือสิ่งที่ผู้ศึกษาจะสื่อผ่านคำคมจากภาพยนตร์เรื่อง Love actually ว่า *“ถ้าคุณกำลังตามหามันอยู่ล่ะก็ฉันมีความรู้สึกซ่อนอยู่ว่าคุณจะต้องพบว่าจริงๆ แล้วความรักอยู่รอบๆ ตัวคุณ”* เรื่องบางเรื่องเราอาจคิดว่าเราไม่รู้ เรื่องบางเรื่องที่เราเฝ้าหาคำตอบให้ตัวเองได้เข้าใจ ของบางสิ่งที่เราต้องการแต่ก็ไม่เคยมีโอกาสดูสัมผัสมันเลย ที่จริงเราไม่ต้องพยายามหาคำตอบอะไรเลยก็ได้เพราะผู้ศึกษาเชื่อว่าข้อสงสัยทุกข้อ คำตอบของทุกอย่างเราเองเป็นคนตอบมันได้เสมออยู่รอบๆ ตัวเราไม่ใกล้ไม่ไกล

4.1.2.6 นางสาวเวณิดา ลอยวัฒนกุล รับบท ทิทาเนีย

สิ่งที่ผู้ศึกษาได้เรียนรู้จากการสร้างสรรค์ผลงานละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก คือ ผู้ศึกษาได้เรียนรู้ถึงกระบวนการทำงานในด้านการแสดงของละครเวทีอย่างละเอียด รวมไปถึงการทำงานเป็นทีมอย่างมีระบบงานละครเวทีคงจะไม่สามารถเสร็จสมบูรณ์ได้ หากขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ดังนั้น ตลอดระยะเวลาการทำงาน ผู้ศึกษาได้เรียนรู้ที่จะปรับตัวในการทำงานและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งดีและไม่ดี เพื่อให้งานสามารถดำเนินไปในทิศทางที่ดีขึ้นอยู่เสมอ

แม้จะเกิดจุดเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่สำคัญ ที่ผู้ศึกษาก็ไม่เคยคาดคิดมาก่อน นั่นคือ การที่ต้องสลักรักตัวละครที่ได้รับไปแล้ว ภายในระยะเวลาไม่ถึง 2 เดือนก่อนเริ่มการแสดงจริง นั่นจึงทำให้ผู้ศึกษาเกิดความรู้สึกสับสน ทั้งตกใจ เศร้า ไม่มั่นใจ และกดดันอย่างมาก เนื่องจากตลอดระยะเวลากระบวนการซ้อมมาทั้งหมด ผู้ศึกษาที่มีความตั้งใจต่อบทที่ได้รับเป็นอย่างมาก แต่ด้วยสถานการณ์ภายในที่มีปัญหา ทางคณะอาจารย์ได้สังเกตเห็นถึงวิธีการแก้ไขปัญหาที่ดีและเร็วที่สุด คือ การสลักรัก จากผู้ศึกษาเคยรับบทเป็นเฮอร์เมีย ให้เปลี่ยนเป็นรับบท ทิทาเนีย แทนเพื่อทำให้ภาพรวมของการแสดงมีอรรถรสมากขึ้น ถ้าย้อนไปในช่วงอดิชั่น เฮอร์เมียคือบทที่ผู้ศึกษาสนใจที่สุด และต้องการที่อยากจะได้รับเลือกให้เล่นบทนี้ เพราะตัวละครเฮอร์เมียมีความใกล้เคียงกับผู้ศึกษา ในด้านลักษณะภายใน ลักษณะภายนอก และภูมิหลังที่ใกล้เคียงกัน นั่นจึงทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจเป็นอย่างดี และต้องการที่อยากจะบอกเล่าความต้องการของตัวละครนี้ออกไป ส่วนบททิทาเนีย ผู้ศึกษาไม่ได้มองตัวละครนี้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งในวันอดิชั่นเลย แต่เมื่อเกิดสถานการณ์แบบนี้ขึ้น ผู้ศึกษาจึงตัดสินใจตั้งใจให้ไวที่สุดและลุยต่อโดยพยายามที่จะเปิดใจทำความเข้าใจกับตัวละครทิทาเนียให้มากยิ่งขึ้น ในด้านความรักของทิทาเนีย เธอคือตัวแทนของคนที่เคยเปรียบพร้อมไปหมดทุกอย่าง ใคร ๆ ก็ต่างชื่นชม ต่างหลงใหลเธอ แต่เธอก็ยังตามหาความรักที่เหมาะสมสมบูรณ์แบบ และความรักครั้งเก่าที่ยังยึดติดอยู่ในใจเธอจะไม่หายไปตามกาลเวลา ผู้ศึกษาเชื่อว่าใครหลายคนต่างวาดฝันอยากมีความรักที่สมบูรณ์แบบ รักที่มีแต่ความสุข รักนิรันดร์ แต่บางทีพอเรารักใครสักคนมากๆ แล้ว เราก็มักจะทุ่มเทไปสักทุกอย่างเพื่อให้ได้รับความรักจากเขามา บางคนถึงกับขอร้องอ่อนวอนให้เขาอยู่กับตัวเอง แล้วนั่นเรียกว่าความรักจริงหรือ หรือแค่การหลงยึดติด ไม่ยอมรับความจริง จริง ๆ แล้วในวันที่ความรักนั้นจบลง ตัวเราก็คงยังเป็นเราคนเดิม เราแค่ต้องยอมรับความจริงอยู่กับปัจจุบัน กลับมาใช้ชีวิตเหมือนเดิม กลับมาเป็นตัวของเราเอง เมื่อไหร่ที่เรารู้จักรักตัวเองได้แล้ว เห็นคุณค่า เห็นความสำคัญ

ในตัวเอง เมื่อนั้นคุณก็จะพบกับความรักที่แท้จริง โดยไม่จำเป็นต้องรอความรักจากคนอื่น “รักตัวเอง” นั่นคือสิ่งที่ทิทาเนียและผู้ศึกษาได้เรียนรู้ไปพร้อมกัน

นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่ไม่เคยทำมาก่อน จึงเป็นความท้าทายครั้งยิ่งใหญ่ของผู้ศึกษา เช่น การเป็นแดร์กควีน (Drag Queen) ที่ต้องฝึกการแสดงออกทางสีหน้า การเต้น การลิปซิงค์ (Lip sync) การฝึกเดินบนรองเท้าส้นสูง และผู้ศึกษาได้เรียนรู้ที่จะนำส่วนที่ดี ที่มีเสน่ห์เฉพาะตัวของตัวเองมาต่อยอดและใช้ในการสร้างสรรค์ตัวละครให้ออกมาพอดีกับตัวละครนี้ จนกลายเป็นทิทาเนียที่มีเอกลักษณ์ น่าจดจำและเหมาะสมสำหรับเรื่องนี้ การได้รับบททิทาเนียในละครเวทีเรื่อง A Midsummer Night's Dreams คินร็อนสลักรักครั้งนี้จึงจะเป็นอีกหนึ่งเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้ผู้ศึกษาไม่มีวันลืมว่า สามารถพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส ทำให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้ต่อยอด พัฒนาฝีมือด้านการแสดงมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่ผู้ศึกษาต้องการที่จะเรียนรู้ตลอดได้ในระยะเวลา 4 ปีที่ผู้ศึกษาได้เลือกมาเรียนอยู่ที่นี่ และผู้ศึกษาจะนำความรู้ รวมไปถึงประสบการณ์ไปต่อยอดในการทำงานในอนาคตอย่างแน่นอน

4.1.2.7 นายพาทิศ พันศิริพัฒน์ รับบท พัด

“ความเหมือนที่แตกต่าง” คำนี้ คือ คำที่ผู้ศึกษาได้คิดว่ามันจริงตั้งแต่ผู้ศึกษาได้รับการประกาศบทละครที่ต้องเล่น ในบท “พัด” ของเรื่อง A Midsummer night's dream คินร็อนสลักรัก เพราะในตัวละครนั้นได้มีการบรรยายทั้งลักษณะภายนอก และภายในมาแล้วผู้ศึกษาได้เห็นแล้วคิดว่ามันคือนิสัย และการกระทำของผู้ศึกษาอย่างมาก แต่แค่อยู่ในละคร แล้วผู้ศึกษาเป็นมนุษย์ในชีวิตจริง ด้วยความเหมือนนี้ผู้ศึกษาได้ตั้งใจ และรู้สึกดีมากที่ได้รับบทนี้

ในช่วงเวลาของการตัดสินใจนั้นผู้ศึกษาได้มีการเลือกบทพัดไว้ในตัวเลือกทั้ง 3 เมื่อผลการออกฉันทได้ออกมานั้น ผู้ศึกษามีความตั้งใจมากที่ได้รับบทนี้ เพราะผู้ศึกษาได้มีการอ่านบทตีความบท และทำการบ้านกับบทนี้อย่างมาก ทั้งอ่านบทต้นฉบับ อ่านการตีความ และฟังเรื่องเล่าจากยูทูบที่เป็นการเล่าแบบทำให้เห็นภาพ และเมื่อในวันซ้อมวันแรกนั้นผู้ศึกษาได้ทำการเล่นบทพัดอย่างเต็มที่และใช้พลังทั้งหมดที่มีและการเรียนการศึกษาด้านนี้มาใช้อย่างเต็มที่ แต่ปรากฏว่าการที่ผู้ศึกษาได้ใช้มันทั้งหมดนั้นกับการซ้อมวันแรก ทำให้ทุกอย่างนั้นดูมากเกินไปทั้งหมด ทำให้ผู้ศึกษาได้คุยกับทั้งผู้กำกับและอาจารย์ในภาควิชา เพื่อทำความเข้าใจใหม่ทั้งหมด เพราะในความเข้าใจของผู้ศึกษาและการตีความของผู้กำกับค่อนข้างต่างกันในระดับนี้ แต่ในการตีความของผู้กำกับนั้นค่อนข้าง

ยาก เมื่อเทียบกับความเข้าใจของผู้ศึกษา แต่ในขณะที่เดียวกันผู้ศึกษานั้นก็ได้พยายามทำความเข้าใจอย่างมากเพื่อที่จะให้ทุกอย่างออกมาดี

แต่ถึงกระนั้นในกระบวนการทำงานของโปรดักชันได้มี การเปลี่ยนแปลงอยู่บ่อยครั้ง ทั้งในเรื่องของการตีความ เรื่องของความเข้าใจ เรื่องของบริบทในละคร ทำให้เกิดความงุนงงหลายอย่างในโปรดักชัน แต่ทุกอย่างก็จบลงได้ด้วยดีจากการคุยกันทั้งหมดของผู้ศึกษาประชุมกัน แต่ก็ มีหลาย ๆ ครั้งในตอนประชุมที่คณะผู้ศึกษาไม่ให้ความร่วมมือ ทั้งไม่ตั้งใจฟัง หรือไม่สนใจกับเรื่องที่อยู่ตรงหน้า ต่างคนต่างทำกิจกรรมของตัวเองโดยไม่สนใจการประชุม แต่ทุกครั้ง ก็ผ่านการประชุมมาได้ด้วยดี เรียกได้ว่าเป็นการรวมคนที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูงมาอยู่อยู่รวมกันในโปรดักชัน ทำให้เกิดความคิดที่ต่าง ความเห็นที่ต่าง ความเข้าใจที่ต่างกันมากอย่างสุดขั้วทั้งในฝ่ายกำกับและกำกับ กำกับ และออกแบบ ออกแบบและออกแบบ อาจเป็นเพราะการประชุมมีความยืดหยุ่นไม่ขมวดเนื้อหาและปล่อยเวลาว่างเลย ทุกครั้งที่มีการประชุมใช้เวลาไม่ต่ำกว่าหนึ่งชั่วโมง และเป็นการประชุมทุกวันหลังการซ้อม ตรงจุดนี้อาจเป็นจุดที่ทำให้การประชุมนั้นเป็นเรื่องที่น่าเบื่อสำหรับผู้ศึกษา อีกทั้งในตัวละครของผู้ศึกษานั้นมีการเปลี่ยนบริบทไป ๆ มา ๆ จนทำให้ผู้ศึกษานั้นจับปลายทางไม่ได้ เป็นส่วนหนึ่งของการทำให้ตัวละครของผู้ศึกษาไม่นิ่ง และยังพัฒนาไปได้ไม่สุดเท่าที่ควร แต่ถึงอย่างไรผู้ศึกษาก็ได้ทำเต็มที่และดึงศักยภาพและความรู้ทั้งหมดที่ได้เคยร่ำเรียนมา มาใช้ในการเป็นตัวละครนี้และตั้งใจทำอย่างเต็มที่

แต่อย่างไรก็ตามการที่ได้มาอยู่โปรดักชันนี้ ทำให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้อะไรหลาย ๆ อย่าง ทั้งเรื่องการจัดการภายในของโปรดักชัน การเรียนรู้นิสัยของมนุษย์ด้วยกัน ความตั้งใจของคนเราที่มันไม่เท่ากัน ทำให้เรามองเห็นอะไรหลาย ๆ อย่างที่ตลอดสามปีครึ่งในรั้วมหาลัยที่เราไม่เคยเจอ แต่เราได้ เจอในโปรดักชัน ผู้ศึกษาได้เรียนรู้ว่าวิธีไหนที่จะจัดการกับคนแบบไหน แล้ววิธีไหนที่จะพูดกับคนแบบไหน เพราะการกระทำแบบตรงไปตรงมานั้นใช้ไม่ได้กับทุกคน และการพูดด้วยความอ่อนน้อมนั้นก็ใช้ ไม่ได้กับทุกคน การมาอยู่และทำโปรดักชันนี้ทำให้ผู้ศึกษาคิดว่าจะเป็นการฝึกที่จะจัดการกับคนใน องค์กรได้ในอนาคต และท้ายที่สุดการที่ได้แสดงศักยภาพที่ผู้ศึกษาได้เรียนรู้และศึกษามาตลอดสามปีครึ่ง เป็นบททดสอบสุดท้ายว่า ผู้ศึกษาสามารถทำมันออกมาได้ดีแค่ไหนและเข้าใจมันได้มากเพียงใด

4.1.3 ผลที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ผลงานด้านการออกแบบเพื่อการ แสดง

4.1.3.1 นายสองนคร อุ่นจิต ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบฉาก

สิ่งที่ผู้ศึกษาได้เรียนรู้และพัฒนาจากการผลงานการสร้างสรรค์ละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก ผู้ศึกษาได้เรียนรู้หลากหลายประเด็นทั้งเรื่อง การทำงานกระบวนการคิด วิเคราะห์สารต่างๆจากตัวบทละคร จนมาถึงกระบวนการชั่งน้ำหนักเสนองาน ออกแบบเพื่อที่จะทำตำแหน่งต่าง ๆ ในงานศิลปะวิทยานิพนธ์ ผู้ศึกษามั่นใจในตัวเองว่าจะส่ง “ฉาก” ละครเวที เมื่อได้บทละครมาผู้ศึกษาได้ทำการคัดเลือกบทละครที่ตนเองสนใจ มีอยู่ 2 เรื่องด้วยกัน คือ I and you และ A midsummer night's dreams ผู้ศึกษาได้ทำการตีความจากบทละครและบริบท ที่ทางผู้กำกับได้เปลี่ยนแปลง และสุดท้ายก็ได้ทำฉากอย่างที่ผู้ศึกษาตั้งใจเป้าหมายไว้

หลังจากที่ผู้ศึกษาได้เข้ามาทำงานในโปรดักชั่น ในช่วงแรกของการทำงานผู้ ศึกษามีแรงบันดาลใจที่อยากที่จะทำฉากไปในลักษณะที่ใหญ่ เต็มเวที ทำให้ผู้ชมดูแล้วรู้สึกเหมือนเข้าไปสถานที่นั้นจริง ๆ แต่สุดท้ายแล้วหลาย ๆ อย่างก็ไม่สามารถที่จะทำได้ อาจจะเพราะงบประมาณ และการทำมากได้น้อยจึงเหลือเพียงการลดทอน และใช้ฉากที่เคลื่อนที่ได้เพื่อเป็นการประหยัด งบประมาณและสามารถที่จะเปลี่ยนเป็นสถานที่ต่าง ๆ ได้

ตลอดการทำงานผู้ศึกษาได้เรียนรู้ที่จะปรับตัวในการทำงานกับหลาย ๆ อย่าง และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมากมายทั้งดีและไม่ดี แต่สำหรับผู้ศึกษามั่นใจคือประสบการณ์ที่ สอนให้เราได้เรียนรู้ที่จะผิดหวังกับบางสิ่งที่เราต้องการ และได้เรียนรู้กับสิ่งใหม่ ๆ ที่ได้มา ผู้ศึกษาจะ นำไปปรับใช้ในชีวิตของการทำงานในสายงานต่าง ๆ ในอนาคต

4.1.3.2 นายวันฉัตร กล้าการชาย ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบอุปกรณ์ประกอบฉาก

ตั้งแต่เริ่มในกระบวนการคิดของโปรดักชั่นนี้ได้เรียนรู้การคิดอะไรใหม่ ๆ เช่น การใช้ฟังก์ชันของอุปกรณ์ประกอบฉากให้เกิดประโยชน์และใช้งานได้หลากหลายช่วยเล่าเรื่อง มากที่สุด ถือว่าได้เรียนรู้ในสิ่งที่ปกติไม่ค่อยได้ลองทำดู คิดว่าจะเป็นประโยชน์ตอนที่ออกไปทำงาน ช่างนอกได้อย่างมาก ในเรื่องของกระบวนการทำงานได้เรียนรู้การทำงานกับคนจำนวนมากขึ้น 15 คนในโปรดักชั่นมีความเป็นตัวของตัวเองสูงมาก ทั้งเรื่องความชอบ ความต้องการที่แตกต่างกันมาก

แต่ตั้งแต่ต้นจนจบโปรดักชันแต่ละคนก็ทำงานในหน้าที่ของตนเองได้ดีมาก ๆ แสดงให้เห็นถึงความรักและความชอบที่จะทำหน้าที่ของตัวเองต่าง ๆ ในโปรดักชันนี้อย่างสุดความสามารถของตนเอง

ผู้ศึกษาได้เห็นถึงตัวตนทั้งของตัวเองและเพื่อนแต่ละคน และได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันอย่างมาก ถือว่าได้มิตรภาพใหม่ ๆ และหลากหลายมากขึ้น ส่วนเรื่องการทำงานเป็นคนที่ไม่ค่อยรู้เรื่องกระบวนการ ลำดับการในทำงาน ทำให้ในช่วงแรกมีปัญหาในการนำเสนอหรือการที่ต้องทำงานกับเพื่อนหน้าที่ต่าง ๆ ที่ต้องทำงานด้วยกัน แต่ผู้ศึกษาก็ค่อย ๆ ปรับตัวเข้าหาเพื่อนมากขึ้น เรียนรู้ที่จะทำงานด้วยกัน เรียนรู้ความต้องการของอีกฝ่ายว่าต้องการงานแบบไหน เราต้องการแบบไหนแล้วจะหาตรงกลางที่จะได้ผลงานในโปรดักชันนี้อย่างไร ถือว่าคุณครูก็มีส่วนสำคัญอย่างมากในการชี้แนะแนวทางในการทำงานให้ได้ในเป้าหมายที่เราวางไว้ในตอนแรก เนื่องจากเรื่อง

“A Midsummer Night's Dream” ไม่ค่อยมีอุปกรณ์ประกอบฉากสักเท่าไร ทำให้ปัญหาในการทำงานในหน้าที่นี้ไม่ค่อยมี ตอนแรกที่อ่านบทประพันธ์ก็มีความคิดที่ว่าอุปกรณ์ประกอบฉากต้องมีตรงนั้นตรงนี้เยอะไปหมด แต่พอผ่านการทำงานกับหลาย ๆ ฝ่ายทำให้เข้าใจว่าการที่จะทำละครเวทีที่ดีไม่จำเป็นที่จะต้องทำให้มันใหญ่ เยอะ และเวอร์ แต่ขอแค่ให้มีแล้วสามารถเล่าเรื่อง เล่าภาพของผู้ออกแบบที่มีและอยากให้ผู้ชมเห็นออกมาได้แค่นั้นก็พอแล้ว นี่คือสิ่งที่คิดว่าเป็นข้อสำคัญในการทำงาน และได้เรียนรู้ในการทำงานในโปรดักชันนี้เลย

เรื่องสุดท้ายที่ไม่พูดไม่ได้เลยคือเรื่อง *“ความรัก”* ที่เรื่อง *“A Midsummer night's dream”* ต้องการที่จะพูดมาก ๆ กลุ่มผู้ศึกษาอยากให้เห็นถึงความรักที่มีบนโลกใบนี้ ที่มีหลากหลายมากมาย จนเราไม่รู้เลยว่ามันมีความรักในรูปแบบนี้บนโลกใบนี้ของเราด้วย การเข้ามาทำหน้าที่ในโปรดักชันนี้ ตั้งแต่ได้อ่านบทละคร ทำความเข้าใจในเนื้อหาต่าง ๆ ร่วมกันกับเพื่อน ผู้ศึกษาได้ เข้าใจถึงความรัก ความต้องการของมนุษย์มากขึ้นผ่านบทละคร และตัวละครแต่ละตัวมีการแสดงออกถึงความรักแตกต่างกัน ผู้ศึกษาคิดว่าการทำงานที่ในโปรดักชันนี้ถือว่าการแสดงความรักอย่างหนึ่ง หวังว่าความรักที่พวกเราแสดงออกมาจะเป็นความรักที่สวยงามและเป็นความทรงจำดี ๆ ของผู้ชมทุกคนที่มาดูเรื่อง *“A Midsummer night's dream คืนร้อนสลั้บรัก”*

4.1.3.3 นางสาวพรชชล พลเมือง ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบแสง

จากที่ผู้ศึกษาได้ศึกษาและทำงานในหน้าที่ผู้ออกแบบแสงของละครเวที เรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก ทำให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้ในหลากหลายประเด็น ทั้งในด้านการเล่าเรื่องของละครที่เกี่ยวกับความรักและความหลากหลาย นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้เรียนรู้และเข้าใจบทบาท หน้าที่และสิ่งที่ผู้ออกแบบแสงควรคำนึงถึง และพึงปฏิบัติในการทำงาน

การออกแบบแสงสำหรับละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก เนื่องจากได้มีการปรับแก้บทละครหลายครั้ง ทำให้ผู้ศึกษาได้ศึกษาและวิเคราะห์บทหลายครั้ง เช่นกัน ทำให้ผู้ศึกษาได้เข้าใจถึงประเด็นของความรักและความหลากหลายที่ผู้กำกับต้องการเล่าเรื่อง ว่าแท้จริงแล้วความรักเป็นเพียงความรู้สึกที่เราควรยอมรับทั้งของตนเองและผู้อื่น รวมไปถึงการยอมรับความหลากหลายที่เกิดขึ้น เพราะทุกคนมีเสรีภาพที่จะรักและแสดงออกในสิ่ง ที่ตัวเองเลือกจะเป็นที่ออกแบบองค์ประกอบศิลป์จึงได้กำหนดธีมของการทำงาน คือ ความสัมพันธ์ ของผู้คนที่แตกต่างกัน นำไปสู่ความสิ้นไหวอย่างไม่มีกฎเกณฑ์ เพื่อการทำงานเป็นภาพเดียวกัน และจากการปรับแก้บทหลายครั้ง จึงมีการออกแบบแสงและทำงานออกมาในหลายๆรูปแบบตามบทที่ได้ปรับแก้ แต่เนื่องจากสถานที่ภายในเรื่องยังเป็นไนต์คลับธีม BDSM จึงออกแบบแสงตามธีมและเลือก จุดไฟกัสในแต่ละฉาก เพื่อสร้างสถานที่ต่างๆภายในร้านบนเวที ไม่ว่าจะเป็นหลังร้าน ห้องนอนของ ทิทาเนีย โดยใช้สีที่สื่อความหมายและแตกต่างกันออกไป เพื่อสร้างความแตกต่างของสถานที่ นอกจากนี้การเล่าเรื่องที่มีความเป็นเวทมนตร์มากขึ้นนั้น ผู้ศึกษาต้องคำนึงถึงสีของแสง จังหวะการ เคลื่อนไหวของแสง และความสว่างของแสงที่เป็นส่วนสำคัญ เพื่อสร้างภาพให้ผู้ชมรู้สึกถึงความเป็น เวทมนตร์มากที่สุด รวมไปถึงบนเวทีที่มีโชว์ในเพลงต่างๆ ซึ่งควรคำนึงถึงธีมของโชว์ คือ circus และ การออกแบบแสงให้เป็นไปตามจังหวะและความหมายของเพลง เพื่อให้สารของเพลงส่งถึงผู้ชมมากที่สุด จากการทำงานของนักศึกษาที่กล่าวมานั้น ทั้งหมดต้องอยู่ภายใต้การใช้เทคนิคพิเศษที่เหมาะสม รวมถึงองค์ประกอบต่างๆในการออกแบบแสง เช่น สี ความสว่าง และความรู้สึกของผู้ชม เพื่อไม่ให้เกิดการออกแบบแสงบน เวทีไปรบกวนการแสดงบนเวที และเพื่อให้ผู้ชมสามารถเข้าถึงการแสดง และเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลลัพธ์ของการลงมือทำในกระบวนการทำงานของผู้ศึกษา ทำให้เกิดการ พัฒนาศักยภาพด้านการออกแบบแสง ทำให้เข้าใจสิ่งที่ผู้ออกแบบแสงควรปฏิบัติในทุกด้านการทำงาน เพราะแสงบนเวทีเปรียบเสมือนนักแสดงอีกหนึ่งคนที่กำลังแสดงไปพร้อมกับนักแสดงคนอื่น ๆ และ

การทำงานในฐานะผู้ออกแบบแสงครั้งนี้ เป็นการก้าวผ่านกำแพงของตัวเอง ซึ่งเป็นประสบการณ์และการได้เรียนรู้ที่สำคัญมาก ๆ ครั้งหนึ่ง

4.1.3.4 นางสาวลิตาภา จำปาทอง ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบเสียงและสื่อมัลติมีเดีย

จากการทำงานในโปรเจกต์ชั้น A Midsummer Night's Dream ผู้ศึกษาได้เรียนรู้อะไรมากมาย เริ่มตั้งแต่การเรียนรู้ที่จะวิเคราะห์และทำงานกับบทเพื่อตีความเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบงานในฝ่ายของตนเอง การทำงานร่วมกันทั้งในเรื่องของการทำความเข้าใจ การออกแบบร่วมกัน และการผลิตร่วมกัน เพื่อให้งานที่จัดทำออกมาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเนื่องจากเสียงและสื่อมัลติมีเดียถูกนำมาใช้เพื่อส่งเสริมงานของฝ่ายอื่น ๆ ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นการทำงานร่วมกันจึงค่อนข้างสำคัญเป็นอย่างมากทั้งการทำงานร่วมกันกับฝ่ายออกแบบ ผู้กำกับ และนักแสดง ในช่วงแรกอาจจะยากไปบ้างแต่หลังจากได้คุยและปรึกษากันก็สามารถทำงานต่อได้อย่างราบรื่น เรียนรู้เรื่องการให้ความสำคัญในการซ้อมของนักแสดงมากขึ้นเพราะบางครั้งฝ่ายออกแบบสามารถแสดงความคิดเห็นปรึกษา และปรับเปลี่ยนได้เลยหลังจากเห็นการซ้อม เรียนรู้เรื่องการทำงานกับเวลาที่จำกัดว่าควรลำดับความสำคัญอย่างไร จัดการและวางแผนอย่างไรเพื่อให้งานออกมามีประสิทธิภาพมากที่สุด เรียนรู้การค้นหาค้นหาห้องเรียนมากขึ้นเพราะเสียงและสื่อมัลติมีเดียมีการเรียนการสอนในห้องเรียนที่ค่อนข้างน้อยนอกจากการปรึกษาอาจารย์ประจำสาขาแล้วผู้ศึกษาก็ต้องทำการค้นคว้าและศึกษาด้วยตัวเองนอกห้องเรียนอีกด้วย อาจจะเป็นการไปศึกษาสถานที่จริง ศึกษาจากผู้มีประสบการณ์ หรือจะเป็นการศึกษาออนไลน์ก็ตาม เรียนรู้การใช้งานและรักษาอุปกรณ์ นอกจากนี้ยังได้มิตรภาพที่ดีต่อกันหลังจากการทำงานอีกด้วย เพราะการทำงานครั้งนี้ทำให้คนที่ไม่ค่อยได้คุยกันได้คุยกันมากขึ้น ทำให้รู้จักกันมากขึ้น สนุกกันมากขึ้น ได้แบ่งปันเรื่องราวมากมายด้วยกัน มิตรภาพถือเป็นเรื่องสำคัญที่พูดได้เลยว่าเราทั้งโปรเจกต์ชั้นได้เรียนรู้และเข้าใจมากกว่าเดิมอย่างแน่นอน การทำงานที่ผ่านมาผู้ศึกษาได้เรียนรู้และทดลองทำหลายอย่างเพื่อหาสิ่งที่พอดีที่สุดเพื่อให้งานที่จะนำมาให้ผู้ชมได้รับชมอย่างสนุกสนานและเพียงหวังว่าผู้ชมจะพึงพอใจกับงานของพวกเรา

4.1.3.5 นายธนภัทร ถวิลไพโร ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบเสื้อผ้า

จากการศึกษากระบวนการทำงานในด้านการออกแบบเครื่องแต่งกาย เรื่อง A Midsummer night's dream คินร่อนสลักรัก ทำให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้ในหลากหลายประเด็นการได้เรียนรู้ในประเด็นเรื่องของการความรักว่าแท้จริงแล้ว ความรักไม่มีเพศ ไม่แบ่งแยก แต่เป็นสิ่งที่เกิดได้กับมนุษย์ทุกคนไม่มีแบ่งแยกไม่ว่าเราจะเป็นใครก็ตาม ทำให้ผู้ศึกษาได้เห็นถึงมุมมองของการความรักว่ามีหลายรูปแบบ ไม่ใช่เกิดขึ้นได้แค่กับชายและหญิงเท่านั้นและมนุษย์ทุกคนมีสิทธิที่จะรักใคร่ก็ได้ แต่ความรักจะเป็นสิ่งที่ผิดหากความรักนั้นทำให้ผู้อื่นเกิดความเดือดร้อนและไม่ถูกต้อง

จากการตีความบทละครทำให้เกิดการเรียนรู้ที่จะรักตนเองมากขึ้น ไม่เอาความสุขของเราไปผูกอยู่กับใคร ยึดจิตใจตนเองเป็นหลัก ตั้งคำถามกับตนเองและตอบตนเองให้ได้ว่าแท้จริงแล้วเราต้องการความรักแบบไหน และสิ่งที่เรารักอยู่คือความรักหรือความหลง เรียนรู้ที่จะตีความและการทำการบ้านกับบทละครที่ละเอียดมากยิ่งขึ้น มองมุมมองที่หลากหลายทำให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้การออกแบบเครื่องแต่งกายเพื่อการแสดงได้อย่างลึกซึ้ง ได้เรียนรู้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การประสานงาน พูดคุย ฝึกให้ผู้ศึกษาได้เจอกับอะไรใหม่ๆ และกล้าที่จะก้าวออกจากพื้นที่เดิม ๆ ของตนเองและทำงานเป็นระบบมากขึ้น มีการเรียงลำดับงานได้ดียิ่งขึ้น

เรียนรู้ เข้าใจและยอมรับในรสนิยมของผู้อื่น ในส่วนนี้เพราะผู้ออกแบบมีสองคนจึงทำให้ต้องมีการพูดคุยกันเพื่อหาส่วนที่ต้องตกลงกันเพื่อทำงานต่อ ฝึกให้เราเริ่มมุมมองที่หลากหลายขึ้น ยอมรับและกล้าทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ คำนึงถึงใจเพื่อนร่วมงาน ฝึกความเกรงใจ และจะทำอะไรก็จะปรึกษาเพื่อนร่วมงานก่อน ได้นิสัยที่ดีจากตรงนี้มาเพื่อนำมาพัฒนาตนเองในการทำงานต่อ ๆ ไป

4.1.3.6 นายเสฏฐวุฒิ เสาร์ประเสริฐ ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบเสื้อผ้า

สิ่งที่ผู้ศึกษาได้เรียนรู้จากการสร้างสรรค์ผลงาน คือ ขอย้อนไปในวันที่เริ่มเข้ามาศึกษาที่เอกนี้ ผู้ศึกษามีเป้าหมายที่อยากจะเป็น ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกายมาตั้งแต่ตอนนั้น จนผู้ศึกษาได้ศึกษาและเรียนรู้งานออกแบบในด้านต่าง ๆ ทำให้ผู้ศึกษารู้สึกชอบงานออกแบบหลากหลายมากขึ้น จนมาถึงการเตรียมตัวคัดเลือกผู้ออกแบบในช่วงเทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ ผู้ศึกษาก็เริ่มตั้งคำถามกับตัวเองว่า “ผู้ศึกษาชอบที่จะทำงานออกแบบเครื่องแต่งกายจริง ๆ เหมอ

ผู้ศึกษาจะทำมันออกมาได้จริง ๆ เหนือ” ผู้ศึกษาไม่มั่นใจที่จะทำ ทั้ง ๆ ที่ตัวผู้ศึกษาเองมีความชอบเครื่องแต่งกายมาตั้งแต่ต้น แต่เนื่องด้วยเหตุการณ์และเรื่องราวต่างๆที่ผ่านมา ทำให้ผู้ศึกษาไม่เคยได้ลงมือทำเครื่องแต่งกายละครเวทีบนเวทีแบบจริงจังสักครั้งนี่จึงเป็นครั้งแรกของผู้ศึกษา ซึ่งคำถามเหล่านั้นถ้ามองย้อนกลับไปมันก็เป็นเหมือน “กรอบ” ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมาเพื่อขังตัวเอง ทำให้ตัวผู้ศึกษาไม่กล้าที่จะลงมือทำ จนผู้ศึกษาได้รับเลือกให้มาเป็นผู้ออกแบบเครื่องแต่งกายเรื่อง A Midsummer night’s dream คืนร้อนสลักรัก และได้ร่วมออกแบบเครื่องแต่งกายคู่กับ นายธนภัทร ฤทธิไพโร

หลังจากที่ผู้ศึกษาได้ผ่านการคัดเลือกเข้ามาแล้ว “กรอบ” ที่ผู้ศึกษาพูดถึงข้างต้นก็เหมือนจะเป็นปัญหาหลัก ๆ ในช่วงแรกของการทำงานของผู้ศึกษา มันทำให้ผู้ศึกษา ไม่กล้าที่จะคิด ไม่กล้าที่จะทำงานในช่วงแรก แต่พอผู้ศึกษาได้เริ่มลงมือทำร่วมกันกับผู้ร่วมงานทำให้ผู้ศึกษาลดความประหม่าไปได้บ้าง แต่ในการทำงานร่วมกันสองคนในหน้าที่เดียวกัน แน่นนอนย่อมมีความแตกต่างกันทางความคิด รสนิยม และรูปแบบในการทำงานอยู่แล้ว ผู้ศึกษาจึงค่อย ๆ เรียนรู้การทำงานในกระบวนการต่าง ๆ ในโปรดักชั่น แยกย่อยได้เป็น การพูดคุยกันให้เข้าใจ การหาตรงกลางในการทำงานร่วมกับฝ่ายอื่น เห็นภาพของเนื้องานให้ตรงกันมากที่สุดก่อนที่จะเริ่มการทำงาน และรวมไปถึงทุก ๆ ปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งในเนื้องานของผู้ศึกษาเอง และภาพรวมทั้งโปรดักชั่น ผู้ศึกษาจึงได้เรียนรู้ว่าการคุยกันเป็นเรื่องสำคัญมากถึงมากที่สุดในการทำงานร่วมกัน เพราะถ้าเราไม่พูดคุยกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นเหล่านั้นก็จะไม่ได้รับการแก้ไขและมันก็จะค่อย ๆ สะสมจนยากที่จะแก้ ทั้งหมดนี้ผู้ศึกษาลองนึกย้อนถึงการทำงานที่ได้ทำมาในโปรดักชั่น “กรอบ” ที่ผู้ศึกษามีมันมาตั้งแต่เริ่มก็ค่อย ๆ หายไปตอนไหนผู้ศึกษาก็ไม่รู้ และนั่นทำให้ผู้ศึกษาทราบว่า “คนเราทุกคนเมื่อสร้างกรอบหรือเซฟโซนของตัวเองขึ้นมาแล้ว ถ้าเรามัวจมปลักอยู่กับมัน ไม่ก้าวข้าม และไม่เลือกที่จะกระโจนออกมา มันจะคอยกัดกินตัวตนของเรา ความสามารถที่เรามี คนรอบข้างเพื่อนร่วมงาน จนทำให้เรื่องราวหรือการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในชีวิตหรือผลงานที่จะออกสู่สายตาคนดู ทั้งหมดนี้อาจจะไม่เกิดขึ้นก็ได้ ถ้าเราไม่ทำลายกรอบ สลัดกรอบ หรือก้าวข้ามกรอบออกไปเจอกับความเป็นจริง”

“กรอบ” มันอาจจะเป็นคำที่มีทั้งด้านดีและไม่ดี คำว่า “กรอบ” มันจึงขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคน สุดท้ายนี้ทุกอย่างที่เกิดขึ้นในโปรดักชั่น A Midsummer night’s dream คืนร้อนสลักรัก ไม่ว่าจะปัญหา คำติชมต่าง ๆ ที่ได้มาจากอาจารย์และผู้ชม มันจะ

กลายเป็นประสบการณ์ที่หลากหลายและยิ่งใหญ่ของผู้ศึกษา ผู้ศึกษาจะนำมันไปใช้ในสายงาน ที่ผู้ศึกษาจะทำในอนาคตอย่างแน่นอน

4.1.2.7 นางสาวณัฐวิภา หงส์เจริญ ทำหน้าที่ ผู้ออกแบบการแต่งหน้า ทรงผม และ หน้ากาก

จากการตีความบทละครเรื่อง A Midsummer night's dream คินร่อน สลับรัก ทำให้ผู้ศึกษาได้เรียนรู้ในหลากหลายประเด็นได้มองเห็นความสวยงามในความรักของมนุษย์ที่ไร้ซึ่งกรอบและยากที่จะคำนวณหรือคาดเดาได้ ทำให้ผู้ศึกษาได้เห็นมุมมองความรักในหลายรูปแบบ ลบล้างความเชื่อที่ว่าความรักจะเกิดขึ้นได้แค่เพียงกับเพศชายกับเพศหญิงเท่านั้น ความรักนั้นไม่สามารถถูกกำหนดได้จากเรื่องเพศสภาพหรือเรื่องใด ๆ สิ่งที่จะกำหนดความรักของเราได้มีเพียงแค่ โชคชะตาและหัวใจของเราเท่านั้น มนุษย์ทุกคนมีสิทธิที่จะรัก มีสิทธิ์ทำตามสิ่งที่เรียกร้องในหัวใจ เพียงแต่ความรักจะเป็นสิ่งที่ผิดหากทำให้ตัวเองและผู้อื่นเดือดร้อน

ผู้ศึกษาได้เรียนรู้ทำงานกับทีมงานฝ่ายอื่น ๆ เพื่อให้งานดีไซน์ไปในทางเดียวกัน การเจรจา คอยรับฟังคำแนะนำของทีมและคณะอาจารย์ ยอมรับความเห็นต่าง ปรับแก้งาน ออกแบบเพื่อให้ผลงานออกมาดีที่สุด และเป็นเรื่องปกติที่ความคิดและรูปแบบในการทำงานของคนเรานั้นแตกต่างกันไม่ว่ามากน้อย สิ่งที่ผู้ศึกษาได้เรียนรู้คือการเปิดใจฟังความคิดของผู้อื่น โดยเปิดใจให้กว้าง และนำเอาความคิด และคำแนะนำที่ดี มาปรับใช้ให้งานออกแบบของเรานั้นสมบูรณ์แบบมากขึ้น การเรียนรู้ที่จะยอมรับความแตกต่างของมนุษย์คนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องรสนิยม ความคิด ทัศนคติ ให้เข้าใจ นั่นอาจจะต้องเริ่มเรียนรู้และยอมรับจากตัวเองที่แตกต่างกับคนอื่นเช่นกัน ความแตกต่างกันนั้นสร้างความคิด แรงบันดาลใจ และความสวยงามให้กับโลกได้จริง

เนื่องจากผู้ศึกษาไม่เคยมีประสบการณ์ในการออกแบบการแต่งหน้าแบบจริงจังในละครเวทีมาก่อน ทำให้ต้องขอความช่วยเหลือจากผู้คนรอบข้าง เรียนรู้ที่จะสังเกตและเก็บเทคนิค วิธีการต่าง ๆ นำมาปรับใช้ ผู้ศึกษาได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากคนรอบข้างทำให้ผลงานออกมาได้ดีตามที่ตั้งใจ ไม่ว่าจะเป็นกำลังใจ การช่วยเหลือจากทีมงานฝ่ายอื่น ๆ และอาจารย์ ผู้ศึกษาอยากขอบคุณด้วยความซาบซึ้งใจ เพราะสิ่งเหล่านี้ คือ พลังใจที่ยิ่งใหญ่ ทำให้ผู้ศึกษามีแรงบันดาลใจในการทำงานจนสำเร็จ มีความสุข สนุกสนาน เครียด กังวล โกรธ เสียใจ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาหรือคำติชมต่าง ๆ ที่ได้มาจากอาจารย์ และผู้ชม ทั้งหมดล้วนเป็นเรื่องราวที่สวยงามเป็นประสบการณ์ที่ดี และผู้ศึกษาจะนำเอาสิ่งที่ได้เรียนรู้ทั้งหมดนี้ไปปรับใช้กับชีวิตต่อไปในภายภาคหน้า

4.2 ปัญหาและแนวทางการแก้ไข

ปัญหา	แนวทางการแก้ไข
การสื่อสารภายในทีม ไม่สื่อสารกันอย่างตรงไปตรงไป	สื่อสารกันอย่างชัดเจน กล้าแสดงความคิดเห็นเพื่อหาบทสรุปร่วมกัน และทำงานอย่างเห็นใจเพื่อนร่วมทีม จะสามารถทำงานให้คืบหน้าได้เร็วในเวลาเดียวกัน
ระยะเวลาในการทำงานน้อย เช่น การทำงานกับบทละคร การแสดง และการผลิตงานด้านออกแบบ	ผู้ศึกษาต้องทำการคำนวณ วางแผน และจัดตารางงานให้เหมาะสมกับเวลาที่มีอยู่ให้ได้มากที่สุด เมื่อพบปัญหาต้องรีบทำการปรึกษากับทีมงาน เพื่อให้สามารถจัดการและจัดสรรเวลาได้อย่างถูกต้อง และครอบคลุมที่สุด
โรคระบาดโควิด -19	เนื่องจากเป็นปัญหาที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ผู้ศึกษาจึงต้องระมัดระวังและป้องกันตัวเองอยู่เสมอในขณะที่เดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ เช่น การสวมหน้ากากอนามัย การใช้แอลกอฮอล์ล้างมือ เป็นต้น นอกจากนี้เมื่อเกิดการพบเชื้อในกลุ่มผู้ศึกษา ผู้ศึกษาได้ทำการกักตัวในพื้นที่ของตน เพื่อไม่ให้เกิดการแพร่เชื้อ แก่บุคคลอื่น
การมีภาวะการเป็นผู้นำมากกว่าผู้ตาม	เคารพความคิดเห็นคนในทีมอย่างจริงจัง ฟังความคิดเห็นกันมากขึ้น ไม่เอาความคิดใครคนใดคนหนึ่งเป็นที่ตั้ง
ปัญหาการวางแผนเวลา	จัดตารางการทำงานล่วงหน้าทั้งโปรดักชัน อาทิ ถ้ามีระยะเวลาการทำงานทั้งหมด 8 เดือน ก็ควรวางแผนแบ่งสัดส่วนงานตลอดทั้งการ ทำโปรดักชันไปเลย หรืออาจจะเป็นการวางแผนล่วงหน้าทีละ 3 เดือน หรือ 5 เดือน เป็นต้น ข้อสำคัญควรจัดการเวลาธุระส่วนตัวให้ไม่กระทบกับตารางเวลา และการซ้อม

ปัญหาการไม่ตรงต่อเวลา ทำให้งานไม่พัฒนาเท่าที่ควร	ควรเช็คตารางเวลาที่ได้ออกวางแผนหรือนัดไว้ให้ชัดเจน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และเวลามากขึ้น จัดการธุระตารางงานส่วนตัวและเวลาส่วนตัวให้ไม่ตรงกับเวลาที่ จะเข้ามาทำงาน และควรเตรียมความพร้อมมาก่อน เวลาซ้อม เช่น การจับท หรืออุปกรณ์ในการทำงาน อื่น ๆ
การตัดสินใจของผู้กำกับ	ผู้กำกับต้องทำความเข้าใจกับตนเองและ ความต้องการในผลงานที่ต้องการจะนำเสนอ เพื่อให้มีความ มั่นใจในการตัดสินใจ และเป็นรากฐานที่มั่นคงให้กับ ทีมงานฝ่ายต่าง ๆ นอกจากนี้ผู้กำกับต้องมีความมั่นใจ ในตัวเองและเด็ดขาดกับสิ่งที่เลือกและตัดสินใจไป
การเปลี่ยนแปลงบทละครในเวลาจำกัด	ต้องเร่งทำความเข้าใจและวิเคราะห์บทในเวลาอัน จำกัด ทำการบ้านหลังการซ้อมให้ได้มากที่สุด
การทำงานซ้ำซ้อน เช่น การออกแบบโบว์	ทำความเข้าใจกับสารและผลงานที่ต้องการผลิต จากนั้นหาข้อมูลเพื่อใช้ในการสร้างผลงาน ต่อมาต้อง วางแผนและจัดสรรเวลาในการฝึกซ้อมเพื่อให้เกิดผล งานที่มีคุณภาพและมั่นคง
สมาธิและความพร้อมของนักแสดงในการทำการแสดง	ต้องเร่งทำความเข้าใจและวิเคราะห์บทในเวลาอัน จำกัด ทำการบ้านหลังการซ้อมให้ได้มากที่สุดทำการ วอมและหากิจกรรมเวิร์คช็อป (Work Shop) ที่ช่วย เรื่องสมาธิทำร่วมกันเพื่อให้นักแสดงร่างกายมีความ พร้อมและมีสมาธิอยู่ร่วมกัน
เวลาในการทำงานบนเวทีมีอย่างจำกัด	ต้องทำการปรึกษาภายในทีม เพื่อให้ทราบว่ามีฝ่ายใด ต้องทำงานอะไรบ้าง และต้องการระยะเวลาในการ ทำงานเท่าไร จากนั้นจึงทำการจัดตารางเวลาในการ ทำงาน และเตรียมแผนงานเพื่อให้เมื่อถึงเวลาการ ทำงานจริงสามารถทำงานได้ตามระบบและเวลาที่มียู่
อุปกรณ์ในการผลิตงานด้านออกแบบซำชุดและไม่ เพียงพอ เช่น ฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก เสื้อผ้า ไฟ	ซ่อมแซมอุปกรณ์ที่มีอยู่และใช้อย่างระมัดระวัง โดยควรใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมกับวัสดุและงาน ประเภทต่าง ๆ จัดสรรงบประมาณสำหรับการซื้อ อุปกรณ์ที่จำเป็นเพิ่ม

เวลาในการผลิตงานออกแบบน้อย	วางแผนงานให้ชัดเจน และแบ่งงานให้ฝ่ายผู้ช่วย (Assistant) เข้ามาช่วยเป็นสัดส่วน เพื่อความรวดเร็วในการทำงาน วางเป้าหมายในแต่ละวันว่าจะต้องผลิตงานได้ถึงตรงไหน ทำการผลิตให้ทันเวลาให้ได้มากที่สุด หากมีเวลาเหลือสามารถย้อนมาเก็บรายละเอียด หรือเริ่มผลิตงานชิ้นใหม่ได้ และสรุปการทำงานในทุก ๆ วัน เพื่อวางแผนสำหรับวันต่อ ๆ ไป
การกระจายงานในทีมไม่ชัดเจน จึงทำให้งานล่าช้า	วางแผนการทำงานให้ครอบคลุม ว่าแต่ละงานต้องมีอะไร และทำอะไรบ้าง รวมไปถึงระยะเวลาในการทำงาน แล้วจึงแบ่งหน้าที่ให้ชัดเจนให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล แต่ละฝ่ายที่ทำ
อุปกรณ์การแสดงชำรุดขณะทำการแสดงจริง	หากสามารถแก้ไขอุปกรณ์นั้นได้ขณะทำการแสดง เพื่อให้การแสดงดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่นที่สุด ก็ทำการแก้ไขเลยทันที แต่ถ้าหากไม่สามารถทำการแก้ไขได้ ควรทำการตรวจสอบอุปกรณ์ทุกครั้งก่อนทำการแสดง และหลังทำการแสดง เพื่อการวางแผนและแก้ไขอุปกรณ์เหล่านั้นได้ทันเวลาก่อนการแสดงรอบถัดไป
ความพร้อมของนักแสดงขณะทำการแสดงจริง	ก่อนเริ่มการแสดงควรเพิ่มการทำเวิร์คช็อป (Workshop) ที่ทำให้เพิ่มสมรรถนะในการอยู่ด้วยกันและไม่เกรงเมื่อมีผู้ชมเข้ามาดู เช่น กิจกรรมการรับส่งบอล การสำรวจพื้นที่การแสดง และควรเน้นให้นักแสดงวอร์มเสียงมากขึ้น เนื่องจากโรงละครมีพื้นที่กว้าง และมีผู้ชมเข้ามาชมเยอะ จึงควรวอร์มเสียงให้ครอบคลุมและเสถียรอยู่เสมอ

ตารางที่ 4.1 : สรุปปัญหาและแนวทางการแก้ไขตลอดการสร้างสรรค์ผลงาน

ที่มา : ผู้ศึกษา

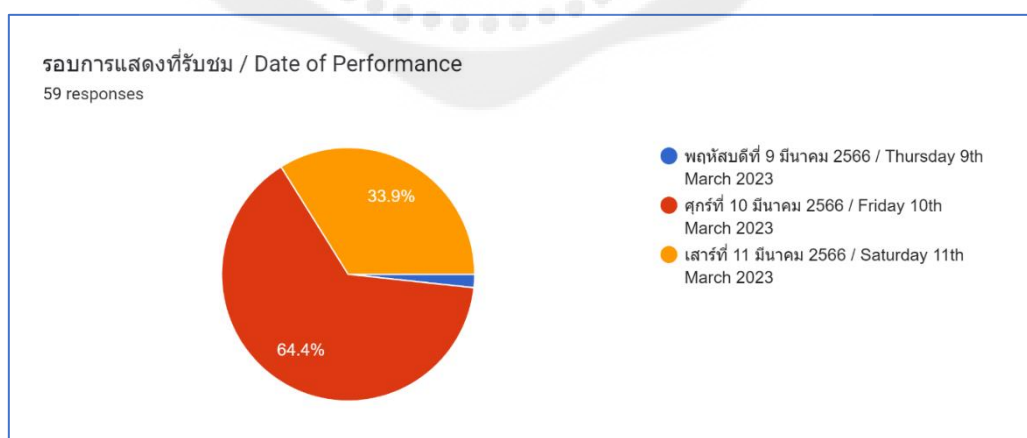
4.3 ข้อเสนอแนะ

4.3.1 ข้อเสนอแนะจากผู้ชม

หลังการแสดงละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลับริก สิ้นสุดลง กลุ่มผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อเป็นข้อมูลไปปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้นในการทำงานครั้งต่อไป โดยทางผู้ศึกษาได้ทำแบบสอบถามความพึงพอใจและความคิดเห็นหลังชมละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลับริก จากผู้ชมที่ร่วมชมในเทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ประจำปี 2565 ในครั้งนี้ โดยการใช้แบบฟอร์มออนไลน์ (Google form) จากผู้ประเมินทั้งหมด 59 คน และยังมีบทวิจารณ์ที่ได้รับจากนิสิตชั้นปีที่ 3 เอกการแสดง สาขาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ ที่ได้เขียนขึ้นจากรายวิชา Performing Arts Criticism (PFA301) อีกด้วย โดยกลุ่มผู้ศึกษาสามารถรวบรวมได้ดังนี้

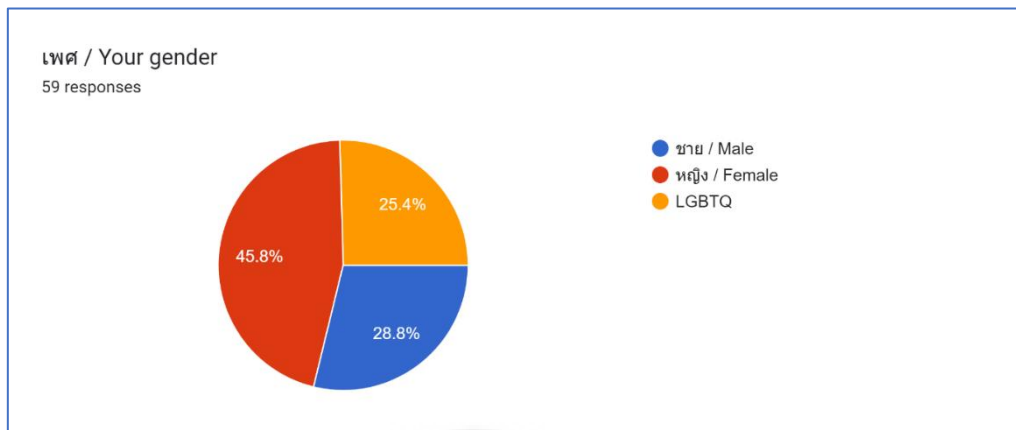
4.3.1.1 ความคิดเห็นจากผู้ชม

ผู้ชมได้แสดงความคิดเห็นผ่านแบบฟอร์มออนไลน์ (Google form) โดยมีผู้ชมทำ การประเมินทั้งหมด 59 คน



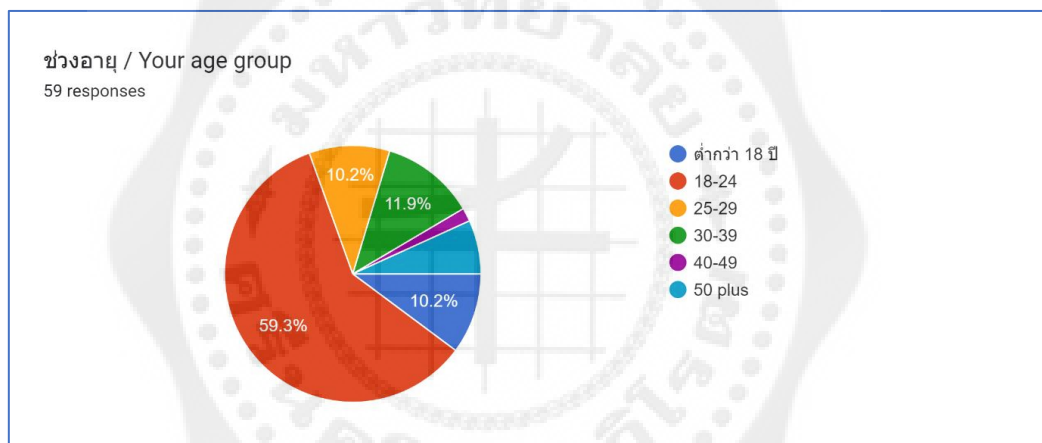
แผนภูมิที่ 4.1 : รอบการแสดงที่รับชม

ที่มา : ผู้ศึกษา



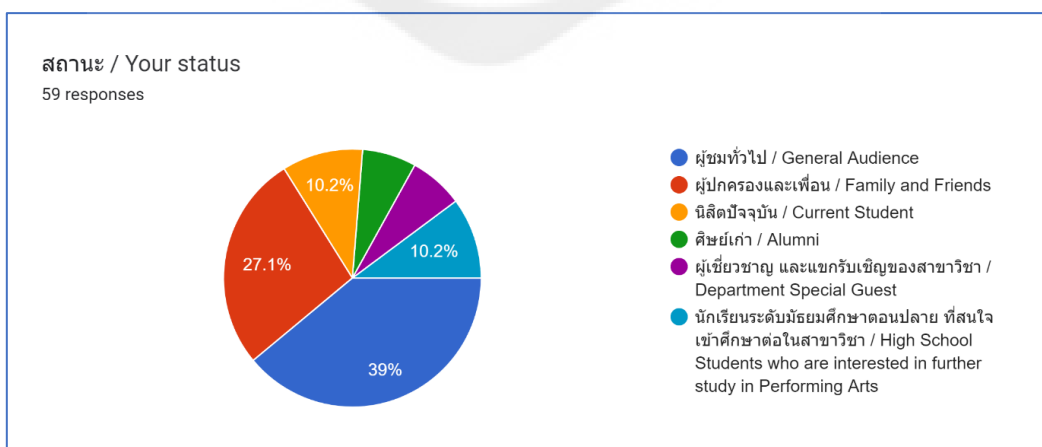
แผนภูมิที่ 4.2 : เพศของผู้ที่มารับชมละคร

ที่มา : ผู้ศึกษา



แผนภูมิที่ 4.3 : ช่วงอายุของผู้ที่มารับชมละคร

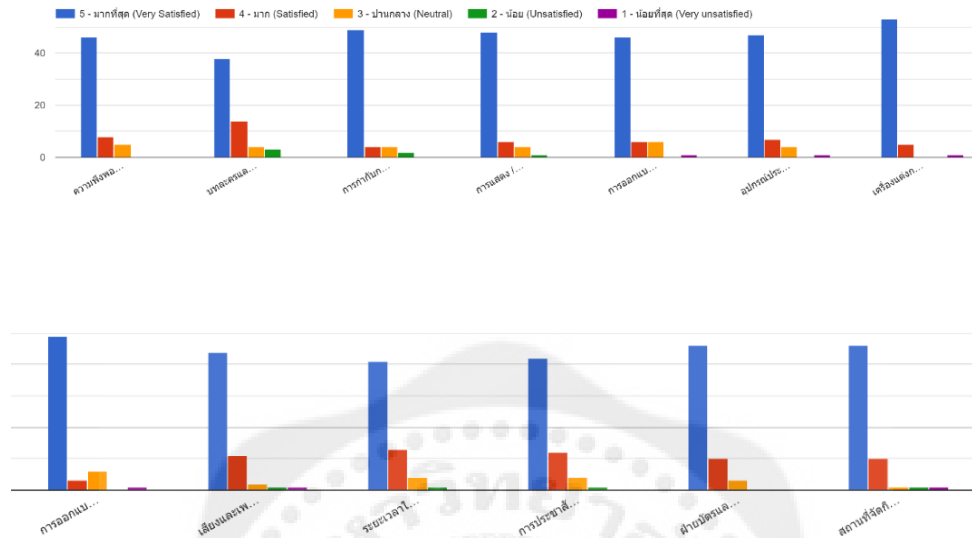
ที่มา : ผู้ศึกษา



แผนภูมิที่ 4.4 : สถานะของผู้ที่มารับชมละคร

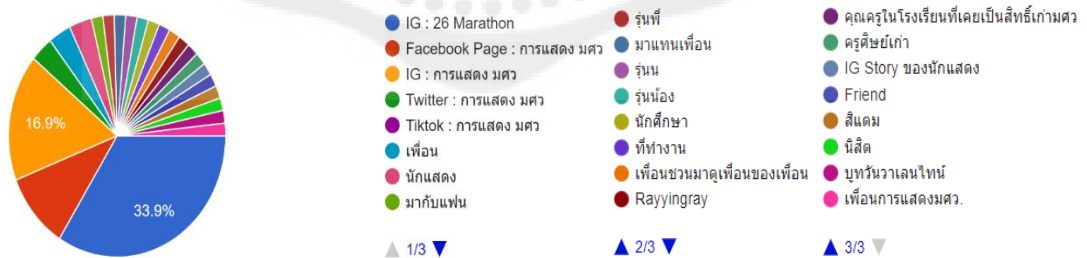
ที่มา : ผู้ศึกษา

กรุณาเลือกตอบตามระดับความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมคณะ (5 - มากที่สุด ถึง 1 - น้อยที่สุด) . Please rate your level of satisfaction for the following points?



แผนภูมิที่ 4.5 : ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมของผู้ที่มารับชมละคร
ที่มา : ผู้ศึกษา

ท่านได้รับทราบโครงการจากที่ใด / How did you hear about the project?
59 responses



แผนภูมิที่ 4.6 : แหล่งที่มาของผู้ที่มารับชมละคร
ที่มา : ผู้ศึกษา

- รอบวันนี้นั้นเท็งมากส่วนหนึ่งเป็นเพราะรอบภายใน มวลคนดูช่วยการแสดงอยู่เยอะ และตัวการแสดงเองก็ต้องการ engagement จากคนดูเยอะเช่นกัน ความท้าทายของงานชิ้นนี้คงเป็นการเล่นให้กับคนดูทั่วไป ซึ่งต้องอาศัยพลังจากนักแสดงในการดึงคนดูมากกว่ารอบนี้ครับ
- ชอบแสงสีเสียงมาก ๆ เลยค่ะ
- เก่งกันทุกคนเลยคะ เกิดกว่าที่คาดไว้
- เพิ่มดนตรีล่อเบาๆ บางช่วงเพิ่ม
- เพิ่มดนตรีล่อเบาๆเพิ่มเติมบางฉาก
- สนุกมากค่า
- สนุกและเป็นประสบการณ์การดูละครมศ.ครั้งแรกที่ดีมากครับ ชอบคุณนะครับ
- ทุกอย่างดีกว่าที่พีคิด อาจจะมีเรื่องเดียวที่ติดคิดว่า ตัวละครจำชื่อยาก กับ ละครสั้นไปหน่อย ไม่เสียเที่ยวที่บินมาดูจากร้อยเอ็ด ตอนแรกว่าจะดูน้องเรย์คนเดียวแต่พอนั่งดูทุกคนแสดงได้มากครับ เมื่อจบออกไปขอให้น้อง ๆ ทุกคนประสบความสำเร็จครับ
- พี่ๆเก่งมาก
- คอยชะเง้อมองตลอดเลยคะทำให้บางทีก็เกรงใจคนข้างหลังเองบ้าง เพราะรู้สึกว่าคุณข้างหน้าจะบังนะคะ ไม่รู้ว่าจะตัวเองหรืออะไร
- Very good
- ดีหมดเลย ฉาก สี ดนตรี
- ตัวละครมี character ชัดเจน มีเอกลักษณ์โดดเด่น นักแสดงทุกคนสามารถเข้าถึงบทบาท และแสดงอารมณ์ออกมาได้ดี อุปกรณ์ประกอบฉาก คอสตูม แสงเสียง รวมถึงเสียงทำออกมาได้ดีเช่นกัน
- เนื้อเรื่องดูไม่ซ้ำ อะไรคือblue moon เข้าใจว่าเหมือนเราสร้างปมอะไรบางอย่างแต่เหมือนนำเสนอออกมาได้ไม่ซ้ำ การปูเรื่องมาได้ไม่ดีทำให้ตอนสรุปออกมาแบบงงว่าเนื้อเรื่องของมันต้องการสื่อถึงอะไร พรอพคอนข้างทำออกมาไม่ดีลูกเล่นดูน้อยไปหน่อย ทำไมต้องใช้สีแดงเป็นโทนหลักซึ่งดูขัดแย้งทั้ง ๆ เนื้อเรื่องดูใช้ธีมหลักเป็น blue moon น่าจะใช้เป็นสีออกโทนเย็น ชื่อเรื่องดูไม่สื่อกับเนื้อเรื่องเลย “คืนร้อน” แต่เนื้อเรื่องหลักเป็น “blue moon”
- ดีมากค่ะ

4.3.1.3 การสัมภาษณ์ผู้ชม

หลังการแสดงละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คีนร้อนสลับรัก สิ้นสุดลง นิสิตชั้นปีที่ 1 เอกการแสดง สาขาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ จากรายวิชา Activities1 (FPA131) ได้จัดทำคลิปวิดีโอทัศน์สัมภาษณ์พิเศษกับผู้ชมที่ร่วมรับชมในเทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์ ประจำปี 2565 ในครั้งนี้

“ คลิปเพื่อดูคลิปวิดีโอทัศน์สัมภาษณ์พิเศษกับผู้ชม

<https://www.youtube.com/watch?v=qeZPqX-6WTI> ”



ภาพที่ 4.2 : คลิปวิดีโอทัศน์สัมภาษณ์พิเศษกับผู้ชม

ที่มา : ผู้ศึกษา

4.3.2 ข้อเสนอแนะจากผู้สร้างสรรค์ผลงาน

เนื่องจากละครเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก เป็นละครที่ควรคำนึงถึงเรื่อง การเตรียมพร้อมในการทำงานโปรดักชั่น เพื่อให้พร้อมตั้งแต่เริ่มต้นการวางแผนโปรดักชั่น เนื่องจากละครเวทีเรื่องนี้ เป็นบทละครขนาดใหญ่มีจำนวนนักแสดงมาก และทีมงานด้านการออกแบบเช่นกัน การทำงานในโปรดักชั่นจึงเป็นสิ่งสำคัญ

การคงเอกลักษณ์ของละครเรื่องนี้ที่เป็นละครประเภทโรแมนติก-คอมดี้ (Romantic - Comedy) ควรสร้างบรรยากาศให้กับละคร ให้ผู้ชมรู้สึกผ่อนคลายและสนุกสนานได้เมื่อรับชมละครเรื่องนี้ ในด้านการแสดงความเชื่อและความต้องการของตัวละครก็เป็นอีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญ เนื่องจากความเชื่อของตัวละครในเรื่องนี้อาจผิดแปลกไปจากสังคมในปัจจุบัน และการสร้างโลกเวทมนต์ที่ไม่มีอยู่จริง หากทำให้ผู้ชมสามารถเชื่อตามได้จึงจะประสบความสำเร็จ

ส่วนประกอบที่ขาดไม่ได้ในละครเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก คือ การทำโชว์ ที่สื่อความบันเทิงและยังทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมและดำเนินเรื่องให้สนุกได้ การเตรียมพร้อมและมีเป้าหมายที่อยากจะสื่อเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับละครเรื่องนี้ เพราะโชว์ คือเอกลักษณ์เฉพาะที่จะมีในละครเรื่องนี้และบริบทนี้เท่านั้น

4.3.3 ข้อเสนอแนะในการสร้างผลงานครั้งต่อไป

ในการสร้างสรรค์ผลงานละครเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก ครั้งต่อไป ผู้ศึกษาต้องให้ความสำคัญเรื่องการสื่อสาร และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งในด้านโปรดักชั่นและผลงานในฝ่ายต่าง ๆ มากกว่านี้ เพื่อให้กระบวนการทำงานหลังจากนี้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญเรื่อง การเคารพเวลาในการทำงาน เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบลูกโซ่ต่อการทำงานอื่น ๆ

การสร้างสรรค์ผลงานเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก ควรมีตำแหน่ง ผู้ออกแบบการแสดงและท่าเต้น (Choreographer) เพื่อให้ได้คุณภาพของงานที่ถูกต้องแม่นยำ และเหมาะสมแก่การนำมาประกอบกับเนื้อเรื่อง

ทั้งนี้ แม้ผลงานละครเรื่อง A Midsummer night's dream คือนรอนสลักรัก จะพบกับปัญหาและอุปสรรคมากมาย แต่ผลงานที่นำเสนอออกมา สามารถเล่าเรื่องและสร้างความสนุกสนานให้กับผู้ชมได้อย่างดีและน่าภาคภูมิใจเป็นอย่างมากที่สุด

จากข้อมูลข้างต้นที่กลุ่มผู้ศึกษาได้กล่าวถึงมาทั้งหมดนี้ ส่งผลให้กลุ่มผู้ศึกษาเรียนรู้วิธีการทำงานโดยผ่านการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งทำให้ผู้ศึกษาแต่ละคนได้พบเจอข้อบกพร่องของตนเอง ซึ่งปัญหาที่พบเจอเหล่านั้นจะเป็นประสบการณ์ที่ดี เป็นบทเรียนที่ล้ำค่าให้กับผู้ศึกษาทุก ๆ คนและรวมถึงบุคคลผู้ที่ได้นำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ไปศึกษาอีกด้วย สิ่งหนึ่งที่เป็นสิ่งที่กลุ่มผู้ศึกษาได้เรียนรู้ร่วมกัน นอกจากปัญหาที่เกิดขึ้นกับการทำงานของแต่ละฝ่ายนั้นคือ การทำงานเป็นทีม (Teamwork) การทำงานเป็นทีมนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการทำละครเวที เพราะการทำงานเป็นทีม คือหัวใจหลักเป็นการร่วมแรงร่วมใจกันทำงาน โดยคำนึงถึงผลของงานที่จะออกสู่สายตาผู้ชม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ทุกคนควรต้องเห็นใจกัน หากเกิดปัญหาต้องช่วยกันหาทางแก้ไขเพื่อให้งานนั้นสามารถเดินต่อไปได้ ในการทำงานที่หลาย ๆ คนนั้นต้องมาทำงานร่วมกัน เป็นเรื่องปกติที่จะต้องมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันบ้างในบางเรื่อง ดังนั้นสิ่งที่เราทุกคนพึงนึกถึงนั้นไม่ใช่เรื่องของความสบายส่วนตนแต่ควรนึกถึงประโยชน์ส่วนรวมผลงานมากกว่า

บรรณานุกรม

Anderson Barbara and Anderson Cletus. (1984). Costume Design. n.p.: n.p..

กิติภูมิ สกฤตปิยวงศ์ และคณะ. (2562). *โครงการศึกษากระบวนการผลิตละครเวที เรื่อง G'Day Sunshine เรา = ฉันทน์ x นาย2* (ปริญญาานิพนธ์ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ

ชุติมา มณีวัฒนา. (2557). *บทที่ 4 หลักการแสดงและการพัฒนาบทบาทตัวเอง [เอกสารประกอบการสอน]* กรุงเทพฯ: คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

ชุติมา มณีวัฒนา. (2557). *บทที่ 5 การสร้างภาพมเวทีและการออกแบบเพื่อการแสดง [เอกสารประกอบการสอน]*. กรุงเทพฯ: คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

พันธ์ชนะ สุนทรพิพิธ. (2560). *ประวัติศาสตร์การละครโลก [เอกสารประกอบการสอน]*. กรุงเทพฯ: โครงการผลิตตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สดใส พันธุมโกมล. (2538). *ศิลปะของการแสดง (ละครสมัยใหม่)* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เว็บไซต์

Ates Alex. (2021). *The Definitive Guide to Stella Adler's Acting Technique*. สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน 2566, จาก <https://www.backstage.com/magazine/article/the-definitive-guide-to-the-stella-adler-acting-technique-66369/>

Gutierrez Keti. (2022). *Action Songs: The Musical Theatre Songs That Propel The Plot Forward*. สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน 2566, จาก <https://brightstarmusical.com/action-songs-the-musical-theatre-songs-that-propel-the-plot-forward/>

Magicmo. (2555). *ความเชื่อ กับ ความจริง*. สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน 2566, จาก <https://www.kammatan.com/board/index.php?action=printpage;topic=1444.0>

Ploynisa. (2562). *ทำความรู้จัก "BDSM" เปลี่ยนเซ็กซ์ธรรมดาให้เราร้อนกว่าเคย*. สืบค้นเมื่อ 16 เมษายน 2566, จาก <https://www.beautyhunter.co.th/sex-bdsm/>

Spotlight Sound. (2022). *Theatre Lighting; Design and Understanding*. สืบค้นเมื่อ 17 เมษายน 2566, จาก <https://www.spotlightsound.co.uk/blog/theatre-lighting/>

กชกร ทองนาค และคณะ. (2564). *โครงการศึกษากระบวนการผลิตละครเวที เรื่อง มินนากับมนุษย์ต่างดาว* (ปริญญาานิพนธ์ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 17 เมษายน 2566, จาก <https://ir.swu.ac.th/jspui/handle/123456789/22543>

กฤษณะ พันธุ์เพ็ง. (2561). *3 เทคนิคการแสดง เพื่อการฟังอย่างจริงจัง*. สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน 2566, จาก <https://th.linkedin.com/pulse/3-เทคนิคการแสดง-เพอการฟงอย่างจริงจัง-grisana-num-punpeng-phd>

กัลยรัตน์ อุบลรัตน์ประทีป และคณะ. (2563). *โครงการศึกษากระบวนการผลิตละครเวที เรื่อง โรมิโอแอนด์จูเลียต* (ปริญญาานิพนธ์ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 17 เมษายน 2566, จาก <https://ir.swu.ac.th/jspui/handle/123456789/22550>

กษิดิศ วุ่นนุรักษ์, มัลลิกา เวียงคำ, และพงศ์พล ชาญด้วยกิจ. (2565). *แดร์ควีน ศิลปินทรงพลัง ผู้รังสรรค์งานศิลปะบนเรือนร่าง ยกระดับความเท่าเทียม ศิลปะความงามบนเรือนร่างของมนุษย์ที่ปราศจากข้อจำกัดเรื่องเพศสภาพ*. สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2566, จาก <http://www.baankluayonline.co/get-to-know-drag-queen/>

คัตคณัฐ ชื่นวงศ์อรุณ และณภัทรดนัย. (2565). *พฤติกรรมของสัตว์*. สืบค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2566, จาก <https://ngthai.com/science/43413/animal-behavior/>

เปลื้อง ณ นคร. (ม.ป.ป). *ว่าด้วยคำว่า รสนิยม*. สืบค้นเมื่อ 24 เมษายน 2566, จาก http://workchongka.blogspot.com/2009/11/blog-post_16.html

มนัส สายแก้ว. (2562). *ใบความรู้ที่ 1 เรื่อง รู้จักสื่อวีดิทัศน์เบื้องต้น*. สืบค้นเมื่อ 19 เมษายน 2566, จาก <http://kruthinkandan.net/home/images/dataktd/article/software/video/vedio-11.pdf>

มนกาส สิงห์พันธ์. (2560). *ภาษาเสียง*. สืบค้นเมื่อ 17 เมษายน 2566, จาก <https://prokprawloylay.blogspot.com/2017/11/audio-language.html>

รูปแบบและการออกแบบเวทีห้องประชุม. (2563). สืบค้นเมื่อ 16 เมษายน 2566, จาก <https://avl.co.th/blogs/layout-and-design-conference-room-stage/>

เรื่องราวศิลปะการแสดงจากทั่วโลก โอเปร่า ละครเวทีต่างประเทศ. (2566). สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน 2566, จาก <https://americanidiotonbroadway.com/>

โรงพยาบาลเพชรเวช. (2564). *Theory of love จิตวิทยาของความรัก*. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2566, จาก https://www.petcharavejhospital.com/en/Article/article_detail/Theory-of-love

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2566). *Circus*. สืบค้นเมื่อ 16 เมษายน 2566, จาก <https://en.wikipedia.org/wiki/Circus>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2565). *บีดีเอสเอ็ม*. สืบค้นเมื่อ 16 เมษายน 2566, จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%9A%E0%B8%B5%E0%B8%94%E0%B8%B5%E0%B9%80%E0%B8%AD%E0%B8%AA%E0%B9%80%E0%B8%AD%E0%B9%87%E0%B8%A1>

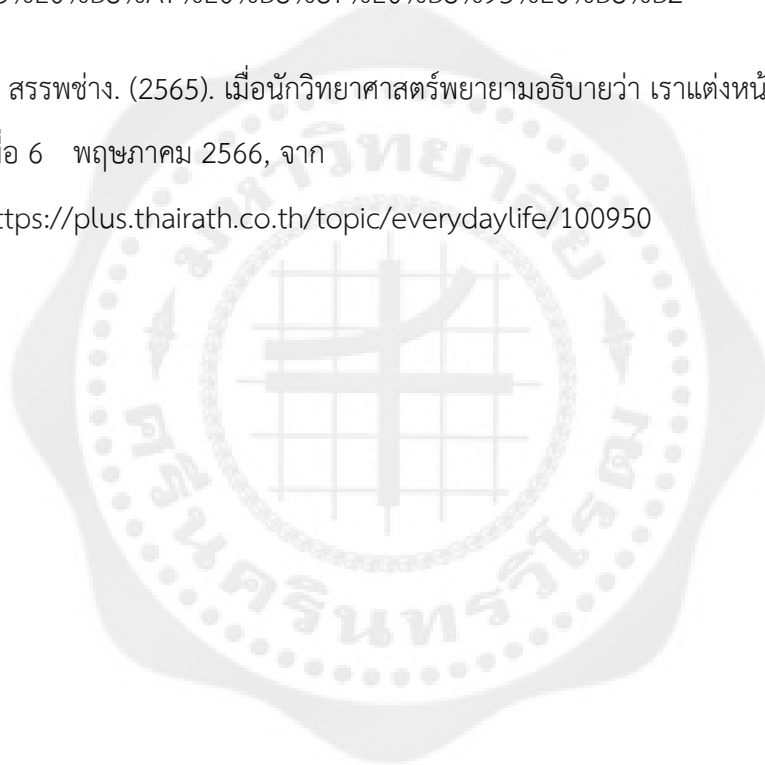
วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2565). *ภาพลวงตา*. สืบค้นเมื่อ 21 เมษายน 2566, จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A0%E0%B8%B2%E0%B8%9E%E0%B8%A5%E0%B8%A7%E0%B8%87%E0%B8%95%E0%B8%B2>

เอกศาสตร์ สรรพช่าง. (2565). เมื่อนักวิทยาศาสตร์พยายามอธิบายว่า เราแต่งหน้ากันทำไม. สืบค้น

เมื่อ 6 พฤษภาคม 2566, จาก

<https://plus.thairath.co.th/topic/everydaylife/100950>





ภาคผนวก



A Midsummer Night's Dream

คืนร้อนสลับรัก

แปลและดัดแปลงจากบทละครเวที

เรื่อง A Midsummer Night's Dream ฝัน ณ คืนกลางฤดูร้อน

ของ วิลเลียม เช็คสเปียร์ส

เพื่อใช้ในการแสดงเทศกาลศิลปะการแสดงนิพนธ์

Character

เฮอร์เมีย	หญิงสาวอายุ 25ปี เชื้อมั่นในความรัก มองโลกสวยแบบอุดมคติ เป็นแฟนสาวของไลแซนเดอร์
เฮเลน่า	หญิงสาว อายุ 25ปี เพื่อนสนิทของเฮอร์เมีย มอง โลกตามความเป็นจริง ไม่เคยคิดว่าตัวเองสวย ตามจีบติมิเทรียสอยู่
ไลแซนเดอร์	ชายหนุ่ม ตามแบบฉบับพระเอกในนิยาย เชื้อมั่นในความรัก โลกสวยตามอุดมคติ อายุ 25ปี แฟนของเฮอร์เมีย
ติมิเทรียส	ชายหนุ่ม เพลส์บอย มุทะลุ เชื้อมั่นในตัวเอง อายุ 26ปี ชอบเฮอร์เมีย และถูกจับคู่กับเฮอร์เมียโดยพ่อของเธอ
โอเบรอน	เจ้าของร้าน THE DREAMS แดรก คู่กัดกับทิทาเนีย
ทิทาเนีย	เจ้าของร้าน THE DREAMS แดรก คู่กัดกับโอเบรอน
พัค	บาร์เทนเดอร์สุดแสบประจำร้าน ถ้ามีโอกาสเขาจะชอบขึ้นไปทำหน้าที่MC แทนนิค ทำให้มีเรื่องกันบ่อย รักสนุก เจ้าเล่ห์ ฉลาดแกมโกง
นิค บัตทอม	MC ประจำร้าน หนุ่มหล่อลึกลับ alpha male ชื่อ โง่ แต่น่ารัก
วิสกี	Dancer มือขวาของทิทาเนีย เช็ด หัวใจของกลุ่ม
วอดก้า	Dancer เนิร์ด นิ่ง สุขุม พี่โตของกลุ่ม
เดกิล่า	Dancer ชื่อป้อ ข่างสงสัย ข่างระแวง
โซจู	Dancer ข่างยุ ชุกชน ขี้เมาท์ชวนหงุดหงิด

Setting

ร้าน THE DREAMS เป็นคลับแบบปิดสมัยใหม่ที่มีชื่อเสียงโด่งดังอีกแห่งหนึ่ง

เป็นโลกที่สองสำหรับผู้ที่ต้องการความสนุกและหนีจากโลกแห่งความจริง

ในร้านมีพื้นที่สำหรับทำการแสดงที่เข้าถึงคนดู

ต้อนรับลูกค้าทุกรูปแบบเพียงแต่ลูกค้าคนนั้นพร้อมที่จะปล่อยตัวปล่อยใจไปพร้อมกับสถานที่แห่งนี้

และต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 20ปี ร้านตั้งอยู่ที่ตึกไนต์คลับเก่าที่ถูกปล่อยร้างไว้
จนได้โอเปรอนและไททานิยามาปรับปรุงพื้นที่นี้ใหม่ กลายเป็นผับที่ป๊อปที่สุดอีกแห่งหนึ่ง

Time

ในคืนบลูมุน, ปัจจุบัน

* ความเชื่อเรื่องดวงจันทร์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์

พระจันทร์ ความเชื่อ ศรัทธา ดวงจันทร์ผู้ส่องแสงสว่างยามค่ำคืน และมีอิทธิพลต่อธาตุน้ำบนโลกใบนี้
คราวใดที่พระจันทร์เต็มดวงจะส่งพลังแรงดึงดูด ต่อแม่น้ำ ทะเล และ ลำคลอง
จะทำให้ธาตุน้ำบนโลกใบนี้เอ่อล้นเต็มตลิ่ง นอกจากพระจันทร์จะส่งผลต่อระดับน้ำบนโลกใบนี้แล้ว พระจันทร์
ยังมีอิทธิพลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก จิตใต้สำนึก

พลังอำนาจจากพระจันทร์ในแต่ละช่วงนั้น ย่อมส่งผลต่อธาตุทั้งหมด และ มนุษย์ พลังอำนาจ
บูรพาจารย์ในสมัยก่อนกล่าวถึงพลังอำนาจของดวงจันทร์ในดีสี่ข้างขึ้นไว้ว่า.. จะส่งผลในเรื่องของเมตตา มหาเสน่ห์
เมตตามหานิยม โชคลาภสมบัติ ส่วนอำนาจจติดีดวงจันทร์ในช่วงแรม จะส่งผลทางด้าน มหาอุต คงกระพัน
อย่างยิ่งยวด

“แม้แต่ทุกวันนี้โลกสมัยใหม่และงานศึกษาต่างๆ ก็ยังเชื่อว่าพระจันทร์
โดยเฉพาะวันพระจันทร์เต็มดวงมีผลกับความบ้าคลั่งของมนุษย์เรา”

ที่มา : <https://www.mcot.net/view/LrdNfxmB>

ปรากฏการณ์บลูมุน

โดยปกติแล้ว พระจันทร์เต็มดวงจะเกิดขึ้นเดือนละ 1 ครั้งเท่านั้น เราจึงเห็นพวกมันได้ 12 ครั้ง ใน 1 ปี
แต่สำหรับบลูมุนแล้ว หากเกิดขึ้นในเดือนใด นั้นหมายความว่าเราจะได้เห็นดวงจันทร์เต็มดวงถึง 2 ครั้งในเดือนนั้น
และในปีนั้น เราจะเห็นดวงจันทร์เต็มดวงได้ถึง 13 ครั้ง โดยการเกิดบลูมุนแต่ละครั้งจะเกิดขึ้นห่างกันประมาณ 2-3
ปี

<https://www.bbc.com/thai/features-43611517>

Playlist

Theme Song

ช่วงที่ 1

*** Beyonce - One night only (Club Mix Edited by JimmyXx)

<https://www.youtube.com/watch?v=MOxsOAUNhzO>

Beyonce - One Night Only Offer Nissim Remix)

<https://www.youtube.com/watch?v=EvYl4u5kkyw>

One Night Only / From “DreamGirls” The Musical

<https://www.youtube.com/watch?v=NL-vZuy0O8>

ช่วงที่ 2

Beyoncé - Crazy in Love / Bootylicious / Naughty Girl (The Formation World Tour) [Studio Version]

<https://www.youtube.com/watch?v=lCog40OeS6s>

Ed Sheeran - Shape of You vs. Beyoncé - Crazy In Love ft. JAY Z (Rudeejay & Da Brozz Mash-Boot)

https://www.youtube.com/watch?v=E9_MjZrKadg

Crazy In Love[mashup - Bootylicious -] Naughting Girl (Formation Tour Studio Version)

<https://www.youtube.com/watch?v=tVPaWXYKlas>

ช่วงที่ 3

Cowboy Junkies - Blue Moon Revisited (Song For Elvis) (Official Video)

<https://www.youtube.com/watch?v=1lRDT-TyPPo>

https://www.youtube.com/watch?v=NT3_2XdS7dY

<https://youtu.be/eRiDc2MetI>

<https://youtu.be/8bKUBNFhW3g>

<https://youtu.be/8vTeRqRtySl>

<https://youtu.be/1eoBbaESJ-Q>

https://youtu.be/zb02-s7L_30

ช่วงที่ 4 จบ

รักอยู่ไหน / Pop Angels

<https://www.youtube.com/watch?v=Pfuoc0JxKSE>

แนะนำ

*** Scherrie Payne - One Night Only เวอร์ชันนี้ดีมาก

<https://www.youtube.com/watch?v=kVr17P5M9BY>

Songs

รักคือฝันไป / สาวสาวสาว

<https://www.youtube.com/watch?v=ca3bx9MF6K8>

A Midsummer Night's Dream

Prologue

บนเวทีในความมืด เราจะเห็นท้องฟ้าตอนกลางคืนที่เมฆสีดำน้อย ๆ เคลื่อนตัวออกจากกัน
แล้วเผยภาพของพระจันทร์เต็มดวงส่องอยู่กลางเวที

*** เสียงนาฬิกาเดินช้า ๆ ค่อย ๆ ดังขึ้นในความมืด <https://www.youtube.com/watch?v=oCqOWaKz2Co>

ขณะเดียวกัน ในความมืดที่ยังไม่ได้สว่างมากนักนั้น มีเสียงผีเท้าวิ่งไปมารอบ ๆ เวที
พร้อมกับที่เสียงหัวเราะต่อกระซิก คิกคัก คิกคัก ก้องกังวานไปทั่ว ราวกับว่ามีภูติตัวน้อย ๆ ชุกชอนสนุกสนาน
วิ่งเล่นไล่จับกันอยู่ บางครั้งเสียงหัวเราะนั้นก็ดังอยู่ด้านซ้ายของเวที
แต่อีกสักพักก็ดังสะท้อนกลับไปทางด้านขวาของเวที

*** เสียงนาฬิกาค่อย ๆ เบาลง

วิสลี่ (ดังขึ้นในความมืด) ... รัก ? (หัวเราะคิกคัก)

วอดก้า (ตอบกลับมาในความมืด จากอีกด้านของเวที) ... ไม่รัก ? (หัวเราะ)

เตกีล่า (ในความมืดจากด้านบนเวที) ... รัก ? (หัวเราะ)

โซจู (จากด้านบนเวทีอีกฝั่งหนึ่ง) ... ไม่รัก ? (หัวเราะ)

ทั้ง 4 ภูติพราย ส่งเสียงหัวเราะขึ้นพร้อมกัน สนุกสนาน ทว่าหันไฉนนั้นเอง
แสงไฟก็สว่างขึ้นที่ด้านบนเวทีตรงมุมด้านหนึ่ง วิสลี่ในชุดนางโชว์เต็มยศปรากฏตัวขึ้น โพลสต์ท่า

วิสลี่ รักมิใช่ดวงดาว (กรีดนิ้ว) ... เมื่อพราวแสง (หันมาเห็นแสงไฟ แล้วรีบหลบ)

แสงไฟดับลงทันทีที่วิสลี่หายไป แต่แล้วแสงไฟก็สว่างขึ้นที่อีกมุมหนึ่ง วอดก้า ในชุดนางโชว์
นั่งอยู่หันกลับมาโพลสต์ท่า

วอดก้า ไขร้อนแรง (ยกมือป้องหน้า) ... ตั้งแสงอาทิตย์ส่อง (รีบหลบแสงไฟ)

แสงไฟดับลงทันทีเมื่อวอดก้าหายไป แต่แล้วสว่างก็ขึ้นที่อีกจุดหนึ่งของเวที เตกีล่า ในชุดนางโชว์ กำลังทาปาก
หยุดแล้วโพลสต์ท่า

เตกีล่า รักมิใช่ภูผา (คว่ำมือไปมา) ... สุดจับจอง (รีบหลบแสงไฟ)

ไฟที่เตกีล่าดับลงทันที แล้วจากนั้น ก็สว่างขึ้นที่โซจู ในชุดนางโชว์ที่กำลังบิดขี้เกียจ แต่เมื่อเห็นแสงไฟ ก็รีบโพลสต์ท่า

โซจู ไยไครมองหารัก (หาวหาวอด) ... กันทำไม ? (เลิกคิ้ว แล้วรีบหลบแสงไฟ)

ไฟที่ใช้จุดดับทันที

*** หญิงสาวคนหนึ่ง - เฮอร์เมีย - ค่อย ๆ เดินเข้ามาจากทางประตูโรงละคร เธอค่อย ๆ เดินเข้ามา ทำทางครุ่นคิด แต่ขณะเดียวกัน ทำทางของเธอก็เหมือนกับว่า กำลังละเมอ กิ่งหลับ กิ่งฝัน

*** ไฟจากบนเวทีสว่างขึ้นแต่เพียงเล็กน้อย จนเราเห็นร่างของภูติพรายทั้ง 4 ที่ค่อย ๆ ลอบมองเธอมาจากบนเวที พวกมันมีท่าทางอยากรู้

วิสลัก (มองที่หญิงสาว) รักคือดวงจันทร์ !!!

วอดก้า รักคือตะวัน !!!

เตกิล่า รักคือไฟอันร้อนแรง !!!

โซจู (มองที่หญิงสาว) ... ไร้จุดหมาย !!! (ถอนใจเสียดัง) ... เห้อออออออ

*** ในตอนนี้หญิงสาว จะเดินเข้ามาถึงที่หน้าเวทีแล้ว เธอมองไปบนเวทีที่มีกรอบล้อมรอบ ... วางเปล่า ขณะเดียวกัน ที่ภายใต้แสงไฟสลัวนั้น เราจะเห็นว่าที่บนเวทีมีฉากกั้นปิดอยู่

*** เสียงนาฬิกา จังหวะเร็ว ๆ ดังซ้อนขึ้นมา <https://www.youtube.com/watch?v=TR4gill6ktM>

*** เฮอร์เมีย คิดและสงสัย ที่นี้ คือที่ไหนกันแน่ะ เธอหยุด แล้วหันหลังกลับทันที ในจังหวะนั้น เธอสบตากับคนดู

เฮอร์เมีย แต่รักฉัน คือ ฝันไป

ภูติทั้ง 4 (ตะโกนพร้อมกัน สวนกับเสียงเพลง) คำลง ... ดวงใจ !!!

เฮอร์เมีย (เสียงดัง) ฉันได้แต่ฝัน !!! ?

*** Intro เพลง Beyonce - One night only (Club Mix Edited by JimmyXx)

<https://www.youtube.com/watch?v=MQxsOAUNhzO> ค่อย ๆ เฟดเข้าตั้งแต่ นาทีที่ 1.10 เบบ่า ๆ

*** หญิงสาวหันกลับไปมองบนเวที เสียงเรียกเหมือนเวทย์มนต์ยังคงดังอยู่

เสียงนั้นสะกดให้เฮอร์เมียเริ่มเคลิ้มไปกับจังหวะ ดนตรี และแสงไฟ เราจะเห็นเงาคนดูบงกชไปมา ขณะที่เสียงดนตรียังคงดังก้อง มีเงาของผีเสื้อบินโฉบ ปีกของมันสะบัด ... เป็นประกายวูบวาบ ***

เสียงเพลง You've got one night ... yeah ... come on ... come on

*** จากนั้น บนเวที ภาพปรากฏเป็นตัวหนังสือ ชื่อเรื่อง "A Midsummer Night's Dream: คืนร้อนสลบรัก

เสียงเพลง You've got one night ... yeah ... come on ... come on

*** เฮอร์เมียได้ยินเสียงประหลาดนั้น เธอขมวดคิ้ว หันไปมองรอบ ๆ ถอยตัวออกห่างช้า ๆ

*** จากนั้น ในนาทีที่ 1.55 แสงไฟนีออน บนกรอบบนเวที สว่างขึ้นแบบติด ๆ ดับ ๆ

คล้ายกับสิ่งมีชีวิตที่กำลังกระพริบตา และกำลังใกล้จะตื่น

https://www.youtube.com/watch?v=3_JfL12LZTk

เสียงเพลง You've got one night ... yeah ... come on ... come on

*** จากนั้น เสียงเพลงจะค่อย ๆ ดังขึ้น ไฟบนเวที กระตุกวูบวาบ รวากับบ่อสุรกายตัวใหญ่ กำลังจะตื่นเต็มที่

เซอร์เมีย (สงสัย หันหลังกลับมา พุดกับคนดู) แค่นี้เดียว ... อย่างนั้นหรือ !!! ?

*** แสงไฟวูบวาบ เราจะเห็นเงาญาติทั้ง 4 ปรากฏตัวขึ้นบนเวทีอีกครั้ง พวกเขาค่อย ๆ เข้ามาอย่างช้า ๆ

พร้อมกับเวทีทั้งหมดกลายเป็นภายในของคลับแห่งหนึ่ง ไฟของภาพกรอบบนเวที สว่างวูบวาบราวกับนิมิตรลอน
เซอร์เมียหันกลับไปมองภาพตรงหน้า พร้อมกับคนดูอย่างตื่นตะลึง

ทิทาเนีย (ปรากฏตัวเป็นเงาวูบวาบด้านหลังบนบันได ของฉากที่ปิดกั้นอยู่ในช่วงเพลงนาที่ที่
2.27

ราวกับความฝัน) Come on Baby ... one night !!!

โอเบอร์อน (ปรากฏตัวเป็นเงาวูบวาบด้านหลังบนบันได ของฉากที่ปิดกั้นอยู่ในช่วงเพลงนาที่ที่
2.46

ราวกับความฝัน) come on baby !!!

*** ในจังหวะที่เพลงมาถึงนาที่ที่ 2.54 ไฟสว่างวูบวาบขึ้นทันที พร้อมกับที่ฉากกั้นเวทีเปิดออก

ภาพทั้งหมดบนเวทีกลายเป็นโซวโปในทันที

ทิทาเนีย/โอเบอร์อน You want all my love and my devotion. You want my love and
soul

right on the line. I have no doubt that I could love you, forever.

*** ทิทาเนียและโอเบอร์อน ในชุดที่สวยงามราวกับความฝัน เคลื่อนตัวไปมาบนบันไดที่ถูกลากไปมาโดยญาติพรายทั้ง 4
ราวกับภาพของความฝัน บนเวทีดังจันทร์ปรากฏขึ้นเต็มดวง ผีเสื้อโอบบินเต็มทั้งเวที

ทิทาเนีย/โอเบอร์อน (หันมามองที่เซอร์เมีย) The only trouble is ... I really don't have the
time.

ทิทาเนีย/โอเบอร์อน (กับเซอร์เมีย) I've got one night only!!! One night only ... That's all
I have

to spare. One night only ... Lets not pretend to care.

*** รวากับตกอยู่ในมนต์สะกด เฮอร์เมีย ค่อย ๆ ก้าวขึ้นบนเวที

ทิทาเนีย/โอเบรอน I've got ... (เข้ามาช่วยประคองเฮอร์เมียขึ้นบนเวที) One night only.
One night

only. ... Come on big baby come on. One night only. We only have till dawn !!!

ทิทาเนีย/โอเบรอน (พยายามย่ำกับเฮอร์เมีย) We only have till dawn !!!

*** จากนั้นทั้งทิทาเนียและโอเบรอนจะค่อย ๆ เดินออกไปจากเวที
ไม่ต่างจากเป็นสัญญาณว่าความฝันกำลังจะยุติลง

ทิทาเนีย/โอเบรอน (พยายามย่ำ) We only have till dawn !!!

*** เมื่อทิทาเนีย โอเบรอน พร้อมทั้งภูติพรายทั้ง 4 ออกไปจากเวที ในนาทีที่ 4.05 เสียงเพลงจะดังขึ้นที่จุดสูงสุด
แล้วทุกอย่างก็ระลอกับราวกับความฝันหยุดชะงักลง

*** เสียงโทรศัพท์มือถือ ดังสวนขึ้นทันที แต่เฮอร์เมียกลับตกอยู่ในภวังค์ เธอกำลังฝัน

*** เสียงผู้ชายคนหนึ่งดังขึ้นมาจากหน้าประตูโรงละคร

ไลแซนเดอร์ (ตะโกน วิ่งขึ้นไปบนเวที) เฮอร์เมีย !!! ... เฮอร์เมีย !!!

ACT 1

Scene 1

Setting : ด้านในของไนท์คลับ The Dream

Time : หัวค่ำ คืนวันพระจันทร์เต็มดวง , ฤดูร้อน

Character : เฮอร์เมีย ,ไลแซนเดอร์ ,ดิมิเทรียส ,เฮเลน่า ,แพค

บนเวที แสงไฟเปลี่ยนเป็นภายในของไนท์คลับ The Dream ในช่วงเวลาที่ยังไม่เปิดทำการ
เสียงโทรศัพท์ยังคงดังไม่หยุด ไลแซนเดอร์วิ่งขึ้นบนเวที เขย่าตัวของเออร์เมียที่ยืนนิ่งอยู่ 'ไม่รู้สิไม่รู้สิ'

ไลแซนเดอร์ (ตะโกนดัง) เออร์เมีย !!! ... เออร์เมีย !!!

เออร์เมีย (หญิงสาวรู้สิไม่รู้สิ หันมองคนรัก) ไลแซนเดอร์ ?

ชายหนุ่มคนนั้น ดูท่าทางกังก้าง เหมือนยังไม่โตเป็นผู้ใหญ่ เขาเอามือเกาหัวยุ่ง ๆ ดูไม่มั่นใจในตัวเอง
แล้วก็ค่อนข้างที่จะกังวลกับทุกเรื่อง เออร์เมียมองหน้าชายคนรัก ... ใช่จริง ๆ ด้วย
ไลแซนเดอร์ยังไม่พร้อมที่จะเป็นผู้ใหญ่เลยด้วยซ้ำ ให้ตายสิ เธอเองยังเข้มแข็งกว่าเขาดังหลายเท่า ...
แต่ก็เพราะแบบนั้นไม่ใช่เธอ ที่เธอหลงรักเขาจนเต็มหัวใจ

ไลแซนเดอร์ (เขายิ้มแย้มๆ กังวล) เอ่อ ... โทรศัพท์ ... ของคุณ

หญิงสาวรู้สิไม่รู้สิ เธอหยิบโทรศัพท์ที่ขึ้นดูที่หน้าจอ แล้วทิ้งมือลงเหมือนไม่อยากจะรับสาย
แต่เสียงเรียกเข้าของโทรศัพท์ยังคงดังอย่างต่อเนื่อง เธอยื่นโทรศัพท์ให้ไลแซนเดอร์ดูที่หน้าจอ เขามอง แล้วชะงัก
ถอยหลังไป 2-3 ก้าว ทั้งคู่มองตากัน ก่อนที่เออร์เมียจะตัดสินใจรับสาย

เออร์เมีย (ถอนหายใจ) ... ค่ะ พ่อ !!!

หญิงสาวทำหน้าที่เบี่ยงเสียงที่ปลายสายอย่างเห็นได้ชัด เธอไม่พอใจ

เออร์เมีย (หงุดหงิด) แล้วพ่อจะมาถามหนูอีกทำไม ? ใช่ค่ะ หนูอยู่กับไลแซนเดอร์ !!!

เธอมองหน้าไลแซนเดอร์ครู่เดียว สายหัวให้เห็นว่าสิ่งที่เกิดขึ้น มันน่าเบื่อมาก

เออร์เมีย (ไม่พอใจ) หนูบอกพ่อแล้วไงคะ ว่าหนูไม่มีวันแต่งงานกับดิมิเทريس !!! ... เค้า

จะเหมาะสมในสายตาพ่อยังไง หนูก็ไม่สน ... เพราะถึงยังไง ไลแซนเดอร์

เค้าก็พร้อมสำหรับหนูเหมือนกัน ... หนูไม่รู้หรอกค่ะ

ว่าเค้าจะเป็นลูกผู้ชายอย่างที่พ่อต้องการมัย (มองหน้าคนรัก)

แต่นี่มันยุคไหนแล้ว ... พ่อจะมาบังคับใจหนูไม่ได้ค่ะ !!!

ไลแซนเดอร์ เออร์เมีย (ซึ่งใจ) ... ผม

ไลแซนเดอร์พยายามที่จะขอพูดกับคนที่ปลายสายโทรศัพท์ แต่เออร์เมียไม่ยอม เธอปิดมือเขา
เดินหนีแล้วพูดเสียงดังขึ้นกับคนที่ปลายสาย

เออร์เมีย (ตะโกนดัง) หนูยอมตายค่ะพ่อ !!! (จริงจังและมั่นใจ) ... ตายไปซะ ยังดีกว่า

ที่จะต้องแต่งงานกับคนที่หนูไม่ได้อีก !!!

เฮอร์เมียโกรธจัด เธอกดปิดโทรศัพท์ทันทีด้วยอารมณ์โมโห เธอจ้องหน้าจอโทรศัพท์ที่ดับวูบไปครู่หนึ่ง
ก่อนจะหยุดนิ่งและตัดสินใจ

เฮอร์เมีย (มองหน้าไลแซนเดอร์) เราจะหนีไปด้วยกันค่ะ

ไลแซนเดอร์ (ลั้งเล) แต่ผมไม่ ...

เฮอร์เมีย ไม่ไป จั๊นเธอคะ ? (ขมวดคิ้ว) คุณ ... ไม่รักฉันเธอคะ ?

ไลแซนเดอร์
คุณเป็นเพียงคนเดียวที่
มะ ไม่ใช่แบบนั้น !!! (ตกใจ) เฮอร์เมีย ผมรักคุณนะครับ
... เข้าใจผม ... คุณ

เฮอร์เมีย
ดีค่ะ (ตัดบท)
เพราะฉันกดซื้อตั๋วเครื่องบินสำหรับเราสองคนไว้เรียบร้อยแล้ว

(มองหน้าชายหนุ่ม) พรุ่งนี้เราจะไปให้ไกลจากที่นี่ด้วยกัน !!!

ไลแซนเดอร์ (ทวนคำ) เราจะไปจาก ... (คิดได้) ที่นี่ ? จั๊นเธอครับ ? (มองไปรอบ ๆ)
ว่าแต่ ...

ที่นี่คือที่ไหนกันแน่เนี่ย ?

เฮอร์เมีย
ไม่รู้เลยจริง ๆ ค่ะ
ที่นี่ ? จริงด้วย (รู้สึกตัว มองไปรอบ ๆ และแปลกใจเช่นกัน) ฉัน ...

(พยายามคิด) คือ ฉันจำได้แต่ว่า ฉันเห็นประตูทางเข้าเปิดอยู่
แล้วมันก็มีเสียงเรียก ...

ไลแซนเตอร์ ผมวิ่งตามคุณมาติด ๆ พยายามเรียกชื่อคุณเท่าไร คุณก็ไม่ได้ยิน (ยังงอยู่)

...

มันเหมือนกับว่าคุณกำลัง

เฮอร์เมีย (เสียงเบา) ... ผีน ?

ไลแซนเตอร์ (นึกออก) ใช่ครับ มันเหมือนกับคุณกำลังฝัน

เฮอร์เมีย (ทวนความรู้สึก) แค่นี้เท่านั้น ?

ไลแซนเตอร์ คุณหมายถึงอะไร ผมไม่เข้าใจ

เฮอร์เมีย (พยายามตัดบท มองไปรอบ ๆ) ซ่างมันเถอะค่ะ ... (นึกได้) อย่างน้อย

เราก็คงจะ

อาศัยที่นี้หลบพ้อของฉันทัด (มองโทรศัพท์) ทำทางเค้าจะโกรธมากเลย

ไลแซนเตอร์ (ก้มหน้า) ผมมันห่วยจริง ๆ ... เรื่องแค่นี้ ก็ยังไม่กล้าพูดกับพ้อของคุณ ... ผม

เฮอร์เมีย (เอามือปิดปากเอาไว้) คุณไม่ผิดนะค่ะ (ยิ้มจริงใจ) ไม่เคยผิด !!!

(พูดอ่อนโยน)

แล้วต่อให้ใครพูดว่าคุณอย่างไร ฉันทก็ไม่สน ... ไลแซนเตอร์ ... ฉันทรักคุณแล้ว

และฉันทก็จะรักตลอดไป ... (จับมือเอาไว้) เชื่อใจฉันทนะค่ะ พรุ่งนี้

พ้อเราจะได้ไปจากที่นี่ ... ฉันทจะทำทุกวันให้สมบุญที่สุด สำหรับเราทั้งสองคน

*เธอยิ้มให้เขา และเขาก็ยิ้มตอบ เหมือนกับเด็ก แล้วเธอก็ชอบรอยยิ้มแบบนั้นของเขาเหลือเกิน ให้ตาย ... แต่แล้ว
ทันใดนั้นเอง ก็มีเสียงดังขึ้นจากทางเข้าโรงละคร*

พัค ไม่ทันแล้ว !!! แย่แล้ว !!! ไม่ทันแล้ว !!! (เสียงดัง) ให้ตายเหอะ นี่สายแล้วจริง

ฯ

(พูดกับผู้ชมขณะพยายามเดินไปที่เวที) ขอโทษนะครับ ขอโทษนะครับ ...

คือ ไม่มีเวลาแล้ว สายแล้ว สายแล้ว !!!

ชายหนุ่มกับหญิงสาวหยุด แล้วหันมองทางต้นเสียง ผู้ชายตัวเล็กคนหนึ่งเดินเข้ามาอย่างเร่งรีบ เขาดูเป็นผู้ใหญ่

แต่ขณะเดียวกัน ก็ยังคงเป็นเด็กชาย แกรมท่าทางแปลก ๆ เวลาที่เขาเกาหัวไม่แน่ใจ

ก็ยังทำให้ความเป็นผู้ใหญ่ของเขาลดน้อยถอยไป จนดูไม่ต่างจากเด็ก ในชุดเสื้อคลุมห่อย ๆ ที่มีเศษใบไม้ติดอยู่ที่ไหล่

มีหยากไย่ห้อยอยู่ที่ชายเสื่อ จนดูเหมือนกับว่า เขาแอบไปนอนหลับมาในสวน แล้วก็พุ่งตรงมาที่นี้ ในทันทีที่ลืมตาตื่น ในจังหวะที่พัดเดินมาถึงเวที เขามองเห็นชายหนุ่มกับหญิงสาว พัดหยุดอาการเร่งรีบเมื่อครู่

พัด (สงสัย) นี่ พวกพี่เข้ามาที่นี่ได้ยังไงอะ ? ฝัวยังไม่เปิดเลยนะครับ !!!

พัดกระโจนขึ้นบนเวที มองคู่ชายหนุ่มหญิงสาว ด้วยท่าทางแปลก ๆ

เฮอร์เมียร์ก้าวเข้ามาขวางหน้าไลแซนเดอร์เอาไว้ทันที

เฮอร์เมียร์ คือ ประตูมันเปิดอยู่ (อีกอัก) โอเค ฉันทขอโทษ ที่เข้ามา ... ได้มั๊ย ?

พัด (ทวนคำ) ประตูเปิดอยู่ จั๊นหรือ ? (คิด) เป็นไปได้ยังไงอะ ?

ไลแซนเดอร์ นายก็ได้ยินแล้วนี่ (พยายามวางมาดข่ม แต่ไม่ได้เรื่อง) ต้องการอะไรอีก !!!

ไลแซนเดอร์คิดว่ามือเฮอร์เมียร์ ตั้งท่าจะพาหญิงสาวออกไปจากไนท์คลับ พัดเข้ามารั้งทั้งคู่เอาไว้

พัด (มอง) เดี่ยวก่อนครับ !!! ... (คิดกับตัวเอง) ถ้าคืนบลูมูนรอบนี้ ประตุงใจเปิดอยู่ ...

เฮอร์เมียร์ ... เพื่อให้พี่สาวคนนี้ได้เข้ามาได้ (ชี้ที่เฮอร์เมียร์) ก็แปลว่า ...
พี่ถูกเลือก ให้เข้าร่วมในงานฉลอง !!!

ไลแซนเดอร์ (มองเฮอร์เมียร์) ถูกเลือก ??? ... งานฉลอง ???

เฮอร์เมียร์ บลูมูน ?

พัด (ยิ้ม พยักหน้า) ใช่ครับ ... คืนพระจันทร์สีน้ำเงิน !!!

ไลแซนเดอร์ (งง) นี่นายพูดเรื่องอะไรอะ ?

เฮอร์เมียร์ Once in a blue moon !!! (คิดได้ พุดกับตัวเอง) ...

เดือนที่มีคืนพระจันทร์เต็มดวง

2 ครั้ง

ไลแซนเดอร์ (งงมากขึ้น) เฮอร์เมียร์ ?

พัดยิ้ม แล้วพยักหน้า ในช่วงจังหวะเดียวของรอยยิ้มนั้น เราจะเห็นความเจ้าเล่ห์แสนขมปรากฏขึ้น แต่เพียงแวบเดียวเท่านั้นจริง ๆ

ไลแซนเดอร์ นี่ ได้โปรดเถอะ ... ผมงงไปหมดแล้วเนี่ย !!!

พัค 2-3 ปี (กับเฮอร์เมีย) ไข่แล้วครับ คืบบลูมูนจะเกิดขึ้นได้ ในบางครั้งก็ต้องรอนานถึง

(ยิ้ม) เพราะฉะนั้น เมื่อถึงคราวบลูมูนแต่ละครั้ง พวกเราก็เลยต้อง ...

เฮอร์เมีย บลูมูนคืนนี้ ฉลอง ? (ตัดบท) ... คืนนี้เท่านั้น ? (เงยหน้ามองพัค เหมือนจะเริ่มเข้าใจ)

เท่านั้น อย่างนั้นหรือ ?

ไลแซนเดอร์ ให้ตายเหอะ นี่มันอะไรกันเนี่ย ?

พัค ไข่แล้วครับ (ยิ้มชอบใจ พุดกลอน) ณ ที่ซึ่ง / ทุกข์สลาย / กลายเป็นฝัน

ณ ที่นั้น / ฝันจะกลับ / นำค้นหา

ณ ที่หนึ่ง / ฝันจะดี / ชวนตื่นตา

ณ ที่นี้ / ฝันจะพา / สำราญใจ (หัวเราะคิกคัก)

ไลแซนเดอร์ นายเป็นบ้าอะไรเนี่ย (คว่ำมือเฮอร์เมีย) เราไปจากที่นี่ กันเหอะ !!!

เฮอร์เมีย (จับมือไลแซนเดอร์ให้หยุด มันใจ) เราจะอยู่ที่นี่ค่ะ ไลแซนเดอร์

ไลแซนเดอร์ (งง) อยู่ ที่นี่ ?

พัค ที่นี่ นะ (กับไลแซนเดอร์) ไม่ใช่ที่ธรรมดา ๆ ทั่วไปนะครับ (พุดกับเฮอร์เมีย)

ที่นี่

มีชื่อว่า “THE DREAMS” เป็นไนท์คลับลับ ๆ เล็ก ๆ (หัวเราะชอบใจ)

แล้วผมก็คือ พัค (กระโดดชอบใจ) ... พัค เป็นบาร์เทนเดอร์อยู่ที่นี่ แล้วคืนนี้

ที่นี่ ก็จะมี ... (คิดได้ รีบยกมือขึ้นดูนาฬิกา) ตายล่ะ !!! ไม่ทันแล้ว !!!

สายแล้วจริง ๆ ให้ตาย !!! ถ้าไปไม่ทัน ... มาตามจะต้องโกรธแน่ ๆ

พัคหันซ้ายหันขวา ท่าทางรีบร้อน เขาขยับตัวจะวิ่งออกไปทางประตูด้านข้าง แต่เฮอร์เมียร์รับคว้ามือเอาไว้

เฮอร์เมีย พัค ... จะไปไหน ? (สงสัย) ใคร คือ มาตาม ?

พัค คื่อ (ชะงอมมองซ้ายขวา) ... คื่อ พี่ครับ ผมสายแล้ว (มองซ้ายขวาอีก)
พี่จะอยู่ที่นี้

ก็ได้ แต่ถ้าผมไปไม่ทัน มาตามจะต้องโกรธแน่ ๆ แล้ว ... (หยุด
มองนาฬิกาอีก) ให้ตายเถอะ !!! ไม่ทันแล้วจริง ๆ (มองเฮอร์เมีย ยืนตัวตรง)
สวัสดี ยินดีที่ได้รู้จักนะครับ และ ... (โค้งให้ทั้งคู่) และ ... ลาก่อนครับ !!!

*พัคผลุนผลันวิ่งออกไปจากเวทีทางประตูบนเวทีด้านข้าง เฮอร์เมียขยับตัวจะวิ่งตามไป
แต่ไลแซนเดอร์รีบคว้ามือเธอเอาไว้ก่อน*

ไลแซนเดอร์ นี่ เฮอร์เมีย พูดกับผมก่อน ว่ามันเกิดอะไรขึ้น คุณทำท่าทางแปลก ๆ
จนผมตาม

ไม่ทัน (งง) เมื่อกี้ คุณบอกว่า คุณซื้อตั๋วเครื่องบิน แล้วพຽงนี้ ...
เราก็จะไปจากที่นี่

เฮอร์เมีย ค่ะ (มองไลแซนเดอร์) พຽงนี้เราจะไปจากที่นี่ด้วยกัน (ยิ้มอ่อนโยน
เธอรักความ

อินโนเซนต์ของผู้ชายคนนี้มากจริง ๆ) ... แต่คืนนี้ เราจะอยู่ที่นี่ ก่อนค่ะ (คิด)
ฉันคิดว่ามันมีอะไรบางอย่างที่ ...

เฮเลน่า นี่ !!! (เสียงดัง เหนือ) พวกนายทำอะไรกันอยู่อะ ? ขึ้นตามหากว่าจะเจอ !!!

เสียงผู้หญิงคนหนึ่งดังขึ้นที่ประตูทางเข้าโรงละคร เฮอร์เมียและไลแซนเดอร์หยุด หันกลับไปมองที่ต้นเสียง

เฮอร์เมีย เฮเลน่า ?

เฮเลน่า ก็ใช่ล่ะสิ (ปนอุบอิบ) นี่ ฉันเหนื่อยมากเลยนะ วิ่งตามพวกเธอมาเนี่ย
(ก้มคนดู)

ขอโทษค่ะ ขอโทษนะค่ะ (กับเฮอร์เมีย) อยู่ดี ๆ ขึ้นก็เห็นเธอจอตลอด
แล้วก็วิ่งพรวดเข้ามานี้ (หยุดมองไปรอบ ๆ) ที่นี้มันที่ไหนอะ ยังกะตึกร้าง
(ก้าวขึ้นบนเวที) ขึ้นไม่รู้ว่าเธอเห็นประตูข้างหน้าได้ยังไง
ขึ้นออกแรงดึงอยู่ตั้งนานกว่าจะเปิดได้เนี่ย (ปน) ... หนักชิบหาย !!!

ไลแซนเดอร์

เฮเลน่า ... นี่ เธอตามเราสองคนมาหรือ ?

เฮเลน่า
ตอน

(ไม่แคร์) ไซลิคะ ตาที่ม (มองเฮอร์เมีย) ชั้นอะ ขับรถมาถึงหน้าบ้านเธอพอดี

ที่พ่อของเธอ กระหน้าโทรหาชั้น บอกว่าเธอหนีออกจากบ้าน
หลังจากรู้ว่าเซอร์ไพร์สว่าต้องแต่งงานกับดิมีเทริสสัปดาห์หน้า (บ่นงูบงิบ
มองไลแซนเดอร์ แล้วเบ้าปาก) แล้วตอนที่ชั้นกำลังคิดว่าต้องทำยังไงดีวะ ...
รถของเธอปาดหน้าชั้นไปวูบับบ (หยุด) ชั้นก็เลยเหยียบคันเร่งตาม
จนมาถึงเนี่ย (มองไลแซนเดอร์) เธอเลือก อีตาที่มนี้ จริง ๆ ใช่มั้ย ?

ไลแซนเดอร์

ไม่มีใครชวนเธอคุยเลยนะ ยัยบ๊องส์

เฮอร์เมีย

เฮเลน่า ... ฉันไม่ได้อยากแต่งงานกับดิมีเทริส

เฮเลน่า

(ดึงเฮอร์เมียออกจากไลแซนเดอร์) ฉันรู้ ... แล้วชั้นก็ตั้งใจ ที่เธอไม่ได้รักดิมี

เทริส (ก้มหน้า) แต่ดิมีเทริสเค้ารักเธอ ... แล้วฉันก็ ... (หยุดพูด ถอนใจ)

เหื่อ ...

ถ้าดิมีเทริส เค้าจะรู้สึกกับชั้น เหมือนกับที่เค้ารู้สึกกับเธอบ้าง ก้อคงดีเนอะ

เฮอร์เมีย

เฮเลน่า คนดี (เสียงอ่อนโยน) รู้มั้ย ว่าเธอเป็นเพื่อนน่ารัก สำหรับชั้นเสมอ

...

ถึงดิมีเทริส เค้าจะไม่สนใจเธอ แต่เชื่อชั้นนะ ว่าสักวัน ...

เธอก็จะได้เจอคนที่เหมาะสมเหมือนกับที่เธอฝัน

แล้วคนนั้นก็จะมองเห็นความน่ารักของเธอ เหมือนกับที่ชั้นเห็น

เฮเลน่า
มันก็

ชั้นเบื่อจะฝันแล้ว เฮอร์เมีย (งมเงา) สำหรับฉันนะ (เศร้า) บางครั้งความฝัน

โหดร้ายมากกว่าความจริงเสียอีก เธอรู้มั้ย

ไลแซนเดอร์

(ตัดบท) เฮอร์เมียครับ ... เราควรรีบไปจากที่นี่ได้แล้วนะ

เฮเลน่า

(มองไลแซนเดอร์ กระซิบกับเฮอร์เมีย) แล้ว ...

เธอเห็นอะไรในตัวตาที่มนี้บ้าง

ชั้นนะ เห็นแต่

ไลแซนเดอร์ (ไต้ยีน) นี่ ... ยัยเพี้ยน เธอหยุดพูดซึกที่ไต้มัย ...

ดิมิเทรียส (เสียงดัง) เฮอร์เมีย !!! ผมตามหาคุณแทบตาย ... นี่เรามีเรื่องต้องคุยกันนะ !!!

*เฮอร์เมีย ไลแซนเดอร์ และเฮเลน่า หยุดในทันที ทั้งสามคนหันไปมองที่ต้นเสียง
ผู้ชายคนหนึ่งเดินปึงปึงเข้ามาทางประตูโรงละคร เขาหงุดหงิด และกำลังอยู่ในอารมณ์ฉุนเฉียว*

เฮอร์เมีย ดิมิเทรียส !!!

เฮเลน่า ดิมิเทรียส !!!

ไลแซนเดอร์ นี่มันอะไรกันวะเนี่ย !!! ... ทำไมทุกคนถึงต้องมาที่นี่กันหมดด้วย !!!

ดิมิเทรียสก้าวขึ้นบนเวที จะพุ่งเข้าหาไลแซนเดอร์ แต่เฮอร์เมียรีบเข้ามายืนขวางคูร์กของเธอเอาไว้ พร้อม ๆ กับที่เฮเลน่ารีบเข้าไปดึงตัวดิมิเทรียส

ดิมิเทรียส (หงุดหงิด) เฮอร์เมีย เรามีเรื่องต้องคุยกัน (พยายามสงบสติ) ...

พ่อของคุณสั่ง

ให้ผมตามหาคุณให้เจอเพื่อที่จะ ...

ไลแซนเดอร์ (บ่นรำคาญ) ...ให้ตาย ดิมิเทรียส นายมาทางไหนก็กลับไปทางนั้นเลยนะ

ดิมิเทรียส (กับไลแซนเดอร์ ชีหน้า) ไลแซนเดอร์ !!! ไอ้ทึม ...

นายรออธิบายเรื่องทั้งหมด

นี่กับพ่อของเฮอร์เมียดีกว่า !!!

เฮอร์เมีย (โพล่งขึ้นมา) ดิมิเทรียส ... ฉันไม่มีวันแต่งงานกับคุณ !!!

ดิมิเทรียส โอ้โหว (หยุดมองเฮอร์เมียที่พยายามปกป้องคูร์ก) ผมไม่เข้าใจเลย

ว่าคุณหลงรักอะไรในตัวไอ้ทึมนี้ (โกรธ) เก้งก้าง เทยะแหยะ ผู้ชายแบบนี้
เนี่ยนะ ที่คุณเลือก ?

เฮเลน่า (งมำ) อันนี้ ... ชั้นคิดเหมือนเค้าเปียบเลย

เฮเลน่า (งง) ผมเห็นพวกเค้าวิ่งไป แล้วพอคลาดสายตาแป็บเดียว
ทั้งสองคนนั้น ก็หายไปเฉยเลย (หงุดหงิด) ทำไมวะ ? (มองเฮเลน่า) เฮเลน่า
... คุณรู้หรือเปล่าว่า ... ?

เฮเลน่า (สวนทันที) รู้ค่ะ

ดิมิเทรียส รู้เรื่องอะไร ผมยังถามไม่จบ

เฮเลน่า ชั้นรู้ทุกเรื่องที่คุณอยากรู้ ชั้นรู้ทุกอย่าง

*ดิมิเทรียสหยุดมองผู้หญิงตรงหน้า เขาไม่ได้ชอบเธอมากนัก โอเค ถึงแม้เธอจะดูน่ารัก แต่บางครั้งความเพี้ยน ๆ
ของเธอก็ทำให้เขารำคาญ แต่มันไม่มีเวลาแล้ว*

ดิมิเทรียส ผมไม่มีเวลาแล้ว (คว้าข้อมือเฮเลน่า) คุณไปกับผมเดี๋ยวนี้ !!!

เฮเลน่า ทำไมรีบกับทุกคนเลย (ยิ้ม) นี่จะไม่ให้ฉันคิด ก่อนจะตอบสักนิดเธอคะ ?

*ดิมิเทรียสหยุด มองเฮเลน่า ชายหนุ่มถอนหายใจ ในช่วงจังหวะนี้เอง ที่เราเห็นเขายิ้ม นิดเดียว นิดเดียวเท่านั้นจริง ๆ
ก่อนที่เขาจะลากเธอออกไปนอกเวที*

Scene 2

Setting : ร้าน THE DREAMS

time : ต่อเนื่อง

character : นิค บัตทอม , วิสกี , วอดก้า , เตกีล่า , โขจู

*บนเวทีว่างเปล่า แสงบนเวทีเริ่มสลัวลง มีเพียงแต่แสงสว่างของพระจันทร์เต็มดวงที่ลอดเข้ามา
จนเหมือนกับว่าพอลูกคนออกไปจากสถานที่แห่งนี้ โลกที่เราเห็นอยู่ด้วยสองตา ก็กลับกลายเป็นโลกแห่งความฝัน*

*ประตูด้านหน้าโรงละครเปิดออก เหล่าแดนเซอร์ทยอยกันเข้ามาจนถึงทางด้านหน้าเวที ทั้งหมดส่งเสียงพูดคุ้ย
ต่างหัวเราะคิกคัก ดูมีความสุขกับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น ไฟบนเวทีค่อย ๆ สว่างขึ้น*

*บรรยากาศยังคงเป็นช่วงกลางคืนที่พระจันทร์ส่องสว่างเต็มดวง วิสกี วอดก้า เตกีล่า โขจู ขึ้นไปบนเวที
ทั้งหมดอยู่ในชุดซ้อมก่อนทำการแสดง บางคนยืดเส้นยืดสาย เตรียมตัว*

ไม่นานถัดจากนั้น นิค บอดทอมก็เดินตามเข้ามา เขาสวมเสื้อคลุมลวดลายห่วย ๆ สีสิ้นแสงตา
อันที่จริงเสื้อคลุมตัวนั้น มันอาจจะดูแปลกในสายตาของคนอื่น ๆ ทั่วไป แต่สำหรับพวกเรา พอเสื้อคลุมตัวนั้น
อยู่กับท่าทางซื่อวด ซื่อ ๆ ดูวางมาดทำท่าฉลาดแบบนิค มันก็กลับเข้ากันได้อย่างประหลาด

- นิค บอดทอม (มองรอบ ๆ) นี่ ทุกคน มากันครบหรือยัง ?
- แดนเซอร์ (ตอบรับ) ค้าบ / ค่า / จ้า
- นิค บอดทอม เช็คชื่อกันหน่อยดีกว่า !!! วิสกี
- วิสกี (ทำหน้าเป๋อ) มา
- นิค บอดทอม วอดก้า
- วอดก้า (เคร่งขรึม) มาแล้ว
- นิค บอดทอม เตกีล่า
- เตกีล่า (ตื้ลิ่งกา) มาจ้า
- นิค บอดทอม คนสุดท้ายที่ได้ด ไอ้ตัวตัวเล็ก โขจู
- โขจู (เสียงแข็ง) มาละ เข้าเรื่องเลยดีกว่า
- นิค บอดทอม อย่างที่ทุกคนรู้จักันดี (ยิ้ม) คินนี่เป็นคินบลูมูน ... ที่พวกเราเจอกันมาตั้ง 3 ปี
- แดนเซอร์ (ตื้นเต้น ประมื่อดีใจ) ตั้งสามปี !!!
- นิค บอดทอม ไซ้ แล้วในคินพิเศษแบบนี้
บอสก์มาตามก็อยากจะให้ไซ้รอบเที่ยงคินของเรา
- ... เป็นการแสดงชุดพิเศษ ในแบบที่น่าจดจำ ...
จนกว่าจะถึงบลูมูนในครั้งหน้า (หยุด) ที่สำคัญ ... (เริ่มเพ้อ)
ฉันไม่อยากจะมาตามทิทาเนีย ... ต้องผิตหวัง
- วิสกี ตามเคย (กับวอดก้า) ดอกฟ้า กับหมาวัด
- เตกีล่า (บ่น) เรื่องเต็มตลอด
- โขจู (หาว) ไม่เคยจะลื้ม
- แดนเซอร์ (แกลิ่งหอน พร้อมกัน) บรู๊วววววว !!!

นิก บอดทอม (หันขวับ) พวกนายเม้าท์อะไรกัน ?

แดนเซอร์ เปลา่ !!! (พูดพร้อมกัน เปลี่ยนเรื่อง) นี นิก
นายคิดมาหรือยังว่าเราจะโชว์อะไร ?

นิก บอดทอม (วางมาด) จริง ๆ ก็ ... ยัง

แดนเซอร์ ห้าาาา

*เหล่าแดนเซอร์เริ่มโวยวาย ทำหน้าเซ็ง เบื่อ กับความขี้โม้ของนิก บัดทอมสุดๆ
ทั้งหมดกระจายตัวไปแล้วเริ่มจัดฉากต่อ*

วอดก้า ทั้ง ๆ ที่นายรับคำสั่งบอสกับมาตาม ไว้แล้วเนี่ยนะ ? ไหนบอกว่าไม่ยากให้
มาตามทิทานีเย ต้องผิดหวัง

นิก บอดทอม ก้อ มันคิดไม่ออกนี่นา (เสียงอ่อน ขอร้อง) เนี่ย ถึงเรียกให้มาช่วยกันคิด
ว่าจะ

แสดงอะไรดี ?

โซจู (คิดออก) อู๊ย เดินแบบมัย หนุอยากเป็นนางแบบ

นิก บอดทอม (ตื่นเต้น) เหย น่าสนุกนะ

วิสกี หรือจะโชว์มายากล ?

นิก บอดทอม (ตื่นเต้น) มายากล

เตกีล่า ทำละครมิวสิคัลมัยแม่ (ร้องเพลงออกมา)

นิก บอดทอม เพอร์เฟค (ตื่นเต้น) ถ้าเป็นละครละก้อ งั้น
ฉันจะเสียสละเล่นเป็นพระเอกเอง

แดนเซอร์ (พร้อมกัน) ห๊ะ !!?

นิก บอดทอม เพราะในที่นี้ไม่มีใครเหมาะเท่าชั้นแล้ว (ทำท่าหล่อ) ถ้าเป็นแบบนี้ ละคร
เรื่องนี้จะต้องยิ่งใหญ่กว่าครั้งไหนๆ แน่

แดนเซอร์ (พร้อมกัน) เหรอ !!?

นิก บอดทอม (คิดอีก) ถ้าจะต้องแสดงละคร ให้มาตามดู (เข้าคิกคักกับเรื่องที่คิด) งั้น แสดง

นิก บอดทอม

(เคาะไม้ค) เฮลโลวาวว !!! ท่านผู้มีเกียรติทุกท่านครับ (มองซ้ายขวา) นั่นแน่

...

ขอเสียงหน่อยสิครับ !!! 3 ปีที่แล้วเลยนะครับ ที่เราไม่ได้เจอกัน วันนี้ นิก บอดทอม กลับมาอีกครั้งแล้วครับ พร้อมกับคืนบุญ วันพระจันทร์เต็มดวง !!! ที่สำคัญในวันนี้ นิกไม่ได้กลับมาคนเดียวนะครับ ยังมีเหล่าแดนเซอร์ และ (ผายมือไปที่แดนเซอร์บาร์) พัค เดอะ บาร์เทนเดอร์ !!!

ไฟฟอลโลวสว่างขึ้นที่แดนเซอร์บาร์ข้างเวที แต่ปรากฏว่ากลับไม่มีใคร นิก เล็กเล็ก

ทำสัญญาณส่งขึ้นไปห้องคอนโทรล ไฟฟอลโลวส่องกลับมาที่นิกอีกครั้ง เขาพยายามย้ำประโยคเดิม

นิก บอดทอม

อะแฮ่ม อะแฮ่ม ... อ่า accident นิดหน่อยครับ (เสียงดัง

วางมาดใหม่อีกครั้ง)

เป็นเวลา 3 ปีที่แล้วเลยนะครับ ที่เราไม่ได้เจอกัน วันนี้ นิก บอดทอม กลับมาอีกครั้งแล้วครับ พร้อมกับคืนบุญ วันพระจันทร์เต็มดวง !!! ที่สำคัญในวันนี้ นิกไม่ได้กลับมาคนเดียวนะครับ ยังมีเหล่าแดนเซอร์ และ (ผายมือไปที่แดนเซอร์บาร์) พัค เดอะ บาร์เทนเดอร์ !!!

ไฟฟอลโลวสว่างขึ้นที่แดนเซอร์บาร์ข้างเวทีอีกครั้งหนึ่ง ครั้งนี้ ก็ปรากฏว่ายังไม่มีใคร นิก กระจงลงไปทีบาร์

ทำหน้าที่เล็กอีก เขามองขึ้นไปห้องคอนโทรล สั่งให้ไฟที่กรอบเวทีปิดลง ไม่เข้าใจ

ทันใดนั้นเอง ม่านด้านหลังแดนเซอร์บาร์ก็เปิดขึ้น พัควิ่งเข้ามากระหืดกระหอบ

พัค

มาแล้ว มาแล้ว (เหนื่อย ถอนใจ) มาทันจนได้

นิก บอดทอม

มาทันจนได้จ้ะนเฮอร์ นายมาสายต่างหาก ... ไ้พัค !!!

พัค

สายอะไร !!! ขึ้นอยู่ที่ไ้ !!!

นิก บอดทอม

นายไม่เคยตรงเวลา บลูมุนคราวที่แล้ว นายก็สายแบบนี้ (ชี้หน้าพัค) ขึ้นจะ รายงานบอสกับมาตาม !!!

พัค

(ล้อเลียนเสียงนิก) ขึ้นจะรายงานบอสกับมาตาม จ้ะนเฮอร์ ? (มองหน้า)

นายตั้งใจที่จะเริ่มโชว์โดยไม่รอชั้นต่างหาก บลุ่มนครวาที่แล้ว
นายก็แก้งปิดไฟที่เคาน์เตอร์นี้ (มองหน้านิค) นิค บอตทอม ไอ้เจ้าเล่ห์
นายทำทุกอย่างเพื่อที่จะให้มาตามพอใจ รวมไปถึงการแก้งชั้นด้วย (โกรธ)
ได้ ... ถ้านายฟังมาตาม ชั้นก็จะไปบอกกับบอสโอเบอร์อน
ว่านายคิดไม่ซื่อกับมาตามทิทาเนีย
นายคิดการใหญ่ที่ถือโอกาสจะครอบครอง The Dreams นี้ (ยิ้มเยาะ)
คราวนี้ ก็คอยดูว่าใครจะชนะ !!!

นิค บอตทอม อะไรนะ !!!

พัค นาย (ชี้หน้านิค) จงใจแก้งชั้น !!!

แดนเซอร์โผล่หน้าออกมาจากจุดที่เตรียมสแตนด์บาย

แดนเซอร์ (กับนิคและพัค) ชูวววว (ชี้มือไปที่คนดู ทำสัญญาณบอกว่า
คนดูมากันเต็ม โรงละครแล้ว)

*นิคและพัคหยุด ทั้งคู่ยอมสงบศึก แต่ยังมีมองหน้ากันก่อนที่จะแยกเข้าประจำจุดสแตนด์บาย นิคเดินไปหน้าเวทีอีกครั้ง
หันหลัง ดิดนิ้ว แล้วแสงไฟก็สว่างวูบวาบขึ้นอีกครั้ง*

นิค บอตทอม (เสียงดัง วางมาดใหม่อีกครั้ง) เป็นเวลา 3 ปีที่แล้วเลยนะครั้บ
ที่เราไม่ได้เจอ

กัน วันนี้ นิค บอตทอม กลับมาอีกครั้งแล้วครั้บ พร้อมกับคืนบลุ่มน
วันพระจันทร์เต็มดวง !!! ที่สำคัญในวันนี้ นิคไม่ได้กลับมาคนเดียวนะครั้บ
ยังมีเหล่าแดนเซอร์ และ (ฉายมือไปที่เคาน์เตอร์บาร์) พัค เดอะ
บาร์เทนเดอร์ !!!

ไฟฟอลโลว ส่งไปที่เคาน์เตอร์บาร์ พัคโผล่ขึ้นทำท่าเซค เขายิ้มเรีงร่า ไฟฟอลโลวส่องกลับมาที่นิคอีกครั้ง

นิค บอตทอม (พูดกลอน) ณ คีนซิ่ง / พระจันทร์สวย / ราวกับฝัน

ณ คีนนั้น / จันทร์มีมนต์ / นำค้นหา

ณ คีนที่ / แสงจันทร์งาม / ขวนตื่นตา

ณ คีนนี้ / จันทร์จะพา / สำราญใจ

และในตอนนี้ ก็ได้เวลาที่พวกเรารอคอยแล้วครับ (เสียงดัง)

ขอเชิญทุกท่านพบ

กับโชว์แรกของ เดอะ ดรีมส์ ...

ในค่ำคืนแห่งการเฉลิมฉลองการมาถึงอีกครั้งในรอบ 3 ปีของบลูมูน

(วางมาดยิ่งใหญ่) ไปพบกับพวกเธอกันเลย โอเบอร์อนและทิทาเนีย !!!

การแสดงชุดที่หนึ่ง: การแสดงคู่ของโอเบอร์อนและทิทาเนีย เสียงนาฬิกาตั้งขึ้นอีกครั้ง เริ่มจากเดินช้า ๆ

<https://www.youtube.com/watch?v=oCqOWaKz2Co> ก่อนที่จะซ่อนทับด้วยเสียงนาฬิกาเดินเร็วขึ้น

<https://www.youtube.com/watch?v=7jedqABRFko> และเร็วขึ้น

<https://www.youtube.com/watch?v=yNL7GU4O6to>

เสียงเพลง Beyonce - One night only (Club Mix Edited by JimmyXx)

<https://www.youtube.com/watch?v=MOxsOAUNhzO>

ตั้งแต่วันที่ 5.13 ดังสวนแทรกขึ้นในจังหวะที่นาฬิกาดังซ่อนทับจนแยกไม่ออกว่ามีทั้งหมดกี่เรือน

ภาพบนเวทีเป็นการแสดงโชว์ที่น่าตื่นตาตื่นใจ มหัศจรรย์ราวกับภาพฝัน

แต่ในนาฬิกาที่ 7.50 เป็นต้นไปทิทาเนีย เริ่มผิปกติ ราวกับเธอเห็นอะไรบางอย่างในท่ามกลางกลุ่มผู้ชม

ทิทาเนียตื่นผิปกติ ขณะที่โอเบอร์อนพยายามที่จะเข้ามาช่วย แต่ทิทาเนียกลับผลักเธอออก แดนเซอร์มีท่าทางแปลกใจ

แต่ก็พยายามที่จะเดินต่อไปเรื่อย ๆ ทั้งโชว์ที่เหมือนกับจะเริ่มมาอย่างดี ค่อย ๆ ผิดเพี้ยนไปเรื่อย ๆ

ทิทาเนียและโอเบอร์อนหน้าเสีย แต่ก็พยายามประคองโชว์ไปจนจบการแสดง

ทุกคนโพสต์จบเพลงที่หน้าเวทีไฟบนเวทีเปลี่ยนเป็นปกติ แต่ทิทาเนียกลับรีบเดินออกด้านหลังเวที

โอเบอร์อนเดินตามออกไป

จากนั้น เราจะเห็นทิทาเนีย เดินออกมาด้านหน้าเวทีเธอหยุดที่หน้าบาร์ พักทำท่าเหมือนกับจะเข้าไปพูดคุยด้วย

แต่ทิทาเนียทำท่าเหมือนกับให้เงียบ ที่ด้านบนเวที แดนเซอร์เคลื่อนฉากกั้นเข้ามาปิด โอเบอร์อน เดินตามออกมา

เธอหยุดอยู่ที่ด้านบนของเวที ชีวสังให้พักหลบไปก่อน พักเดินขึ้นบนเวที ซ่อนตัวหลังฉากกั้น พร้อมกับแดนเซอร์

ทุกคนโผล่หน้าออกมาฟัง อยากรู้

โอเบอร์อน

ทิทาเนีย !!! (โกรธ ไม่เข้าใจ) เมื่อไหร่ ... เกิดอะไรขึ้น ?

ทิทาเนีย

คุณดึก ฉันเห็นเค้าอยู่บนเวที ... เค้ากลับมา !!! ... โอเบอร์อน เค้ากลับมา !!!

โอเบอร์อน

มันเป็นเพราะแสงจันทร์ ทิทาเนีย ... เธอตาฟาด !!!

ทิทาเนีย (สวนทันที) ชั้นไม่ได้ตามา !!!

โอเบรอน เธอตามา ... เค้าไม่มีทางกลับมาหาเธอ !!!

ทิทาเนีย แต่ (เพื่อ) ... เค้าสัญญาว่า ในวันบลูมุน ... เค้าจะกลับมาหาชั้น !!!

โอเบรอน แล้วนี่ บลูมุนมาก็ครั้งแล้ว ทิทาเนีย ... ที่เค้าบอกว่าจะกลับมา แต่ก็ไม่เคยกลับ

(อ่อนโยนขึ้น) เพื่อนรัก ... หยุดฝัน แล้วมองความจริงบ้างมั๊ย

ทิทาเนีย (มองโอเบรอน) หยุดฝันยังงั้นหรือ ? โอเบรอน เธอจะมาบอกให้พวกเรา หยุดฝันงั้นหรือ ? มันเป็นไปได้หรือที่สิ่งที่พวกเราทำ มันก็ไม่ต่างจากการโดนสาปให้ฝัน (เสียงเบา) แล้วบางที โอเบรอน ... ความรักก็ไม่ต่างจากความฝัน (เศร้า) ชั้นคิดถึงเค้า ... เค้าเป็นคน คนแรก ที่ทำให้ชั้นรู้สึกแบบนี้ ...

โอเบรอน ทั้งๆ คนคนนั้น ผิดสัญญากับเธอนานขนาดนี้ อ่านะ ?

ทิทาเนีย ใช่ (คิด) และถ้าเขากลับมาจริง ๆ ... ชั้นก็คงจะให้ภัย

โอเบรอน เธอก็เป็นแบบนี้ (ถอนใจ) ไม่สมเป็นเธอเลย จริง ๆ นะ ทิทาเนีย

ทิทาเนีย (ไม่พอใจ) แล้วชั้นเป็นยังไง !!! ... (เริ่มโกรธ) ถ้าเธอคิดว่า ความรักของชั้นมัน แย่นาคนั้น ...เราก็กายกันไปแล้ว (หงุดหงิด) ดึกว่า ...ที่จะมาบอกให้ชั้นหยุดฝัน หรือ ให้ชั้นเลิกทำให้พวกเค้าหยุดคิดถึงความฝัน แบบนี้ !!! ...

โอเบรอน เธอไม่รู้ด้วยซ้ำ ว่าความรักคืออะไร !!!

โอเบรอน หยุดนะ !!! (โกรธ ไม่เข้าใจ) ทิทาเนีย !!!

ทิทาเนีย (งอแง) ทุกข้อของการทดลองครบรอบวันบลูมุน ประสบความสำเร็จได้ ก็เพราะ

ชั้น !!! The Dreams อยู่มาได้ถึงทุกวันนี้ก็เพราะสิ่งที่ชั้นคิด โข่วที่ชั้นทำ

โอเบรอน ให้ตายเถอะ ทิทาเนีย (ถอนใจ) ชั้นไม่คิดเลยว่า ความรักเก่า ๆ
สัญญาที่ไม่เคย

เป็นจริงของคุณคนนั้น จะย้อนกลับมาทำให้เธอไร้เหตุผลได้ถึงขนาดนี้
โดยเฉพาะ ... ในคืนนี้ !!!

ทิทาเนีย (ปิดหู) ชั้นไม่อยากฟังแล้ว !!! (เอาแต่ใจ) แล้วชั้น ...
ก็ไม่อยากทะเลาะกับเธอ

แบบนี้ด้วย !!! (โกรธ และงอแง จนนึกอะไรไม่ออก) ... ชั้น ชั้น ...

โอเบรอน (มองบน) เอนี่มัน ... โครตเอาแต่ใจเลย !!!

ทิทาเนีย (งอแงมากขึ้น) ก็เพราะคือทิทาเนีย (เซ็ดหน้า) แล้วชั้นก็ไม่มีวันเลิกรัก คุณ
คนนั้น (ตบมือเรียก) วิสก็ วอดก้า เตกีล่า โซจู

แดนเซอร์ (พร้อมกัน) วิ่งออกมาจากที่ซ่อนหลังฉาก) ค่ะ มาตาม

ทิทาเนีย ไปเถอะ ชั้นยังอยู่ตรงนี้ต่อ ยัยนี่คงชวนฉันทะเลาะอีกตามเคย

แดนเซอร์ (พร้อมกัน) เชิญค่ะ มาตาม

ทิทาเนีย (มองโอเบรอน) กู๊ดไนท์ !!!

แดนเซอร์ (ลั้ลเล แต่แล้วก็พูดพร้อมกัน) บายค่ะ บอส

ทิทาเนียนำ วิสก็ วอดก้า เตกีล่า โซจูออกไป เหลือเพียงโอเบรอนที่ยืนอยู่ตรงกลางและพักที่แอบฟังอยู่

โอเบรอน ให้ตายเถอะ ทำไมความรักมันถึงวุ่นวายแบบนี้ละ ? (ถอนหายใจ)

ชั้นควรทำอย่างไรดีเนี่ย ? (สັกพัก ก็คิดได้ แล้วมองหาพัก) พัก !!! ออกมานี่
ชั้นรู้ว่าแกแอบอยู่ตรงนั้น

พักค่อย ๆ ออกมาจากที่ซ่อน ยิ้มเขิน ๆ แล้วยกมือขึ้นเกาหัว

พัก บอส รู้ไปหมดทุกเรื่องเลยนะครั้นเนี่ย

โอเบอรอน (หัวเราะเอ็นดู) พัดจอมยุ่ง เจ้าจอมชน นี้ บอกชั้นสิ ...
แกจำคืนบลูมุนเมื่อคราว

ที่ The Dreams ยังอยู่ไกล ... จากที่นี่ ได้ไหม ?

พัด (เอาใจ) ไม่มีบลูมุนคราวไหน ที่พัดจำไม่ได้หรอกครับ บอส

โอเบอรอน (พอใจ) ดีมาก เจ้าพัดคนเก่ง (หัวเราะ) ครั้งนั้น เป็นคืนบลูมุน (คิด)
ที่ทุกอย่าง

แปลกประหลาดไปหมด ... ผู้คนหน้าเศร้าราวกับไม่เคยรู้จักรอยยิ้ม
และไม่เคยมีความฝัน (เธอหยุดคิด) ปีนั้น
เป็นปีที่ดอกไม้ไฟสว่างวาบบนท้องฟ้า จนทำให้ตาพร่าในเวลากลางวัน
(หยุด) ... เป็นปีที่ดอกเห็ดขนาดใหญ่กว่าภูเขา ระเบิดขึ้นจากพื้นดิน
แล้วก็ทำลายทุกอย่างลงราบคาบ ... ในช่วงกระพริบตา (ก้มหน้า) ผู้คนร้องไห้
เพราะบ้านกลายเป็นเศษซากของความทรงจำ

พัด (เศร้า) พวกเค้าร้องไห้ เพราะประเทศกลายเป็นสุสานที่กว้างกว่ามหาสมุทร
!!!

โอเบอรอน และพวกเค้าร้องไห้ เพราะคนที่รัก ต้องจากไป ... อย่างไม่หวนกลับ
(มองพัด) \

พัดคนดี จำได้ไหม ว่าบลูมุนคืนนั้น ชั้นสั่งให้นายทำอะไร ?

พัด บอส บอกให้พัด ไปตามหาดอกไม้ ที่มีสีคล้ายกับความฝัน (คิด)
แล้วกลับเสร

ของมัน ให้ได้มากกว่าหยดน้ำตาของหญิงสาวที่กำลังร่ำไห้ถึงคนรัก

โอเบอรอน ให้ได้มากกว่าหยดน้ำตาของแม่ ที่กำลังร้องไห้
เพราะลูกชายถูกพรากไปก่อนจะ

ถึงเวลา

พัค (มองโอเบอรอน) บอสเรียกหยดน้ำนั้น ... ว่า ความรัก

โอเบอรอน (ยิ้ม) แล้วฉันสั่ง ให้นายทำอะไรอีก ในคืนนั้น ?

พัค บอสให้พัค เอาหยดน้ำที่ได้มา ไปหยอดใส่สัญญาณตาของคนที่กำลังนอนหลับ
(แตะมือที่หน้าอก) แต่หัวใจกำลังร้องไห้

โอเบอรอน (ยิ้ม) แล้วเมื่อเค้านั้นขึ้น

พัค เค้าจะได้รักในสิ่งแรกที่มองเห็น ...

โอเบอรอน ... และเค้าจะได้ฝันถึงความสุขครั้งแรก ที่เคยรู้จัก (หันมาที่พัค) พัคคนกล้า
ไป

ตามหาดอกไม้นั้นมาให้ฉันอีกครั้ง !!!

พัคลุกขึ้นทันที เขาขัดเสื้อผ้า เตรียมตัวออกเดินทาง

โอเบอรอน เร็วเจ้าพัค (เร่ง) รีบไปให้เร็ว แล้วจงเร่งกลับมา ก่อนที่เวลาจะหมด
(หันมองบน

เวที) ก่อนที่บลูมนคืนนี้ จะเคลื่อนเข้าสู่ยามสาย
และกลายเป็นแคว้นธรรมดาววันหนึ่ง

พัก

ได้เลยครับบอส

พักรีบวิ่งออกไปนอกเวที เหลือเพียงโอเบอร์อน

โอเบอร์อน

(ยิ้มเจ้าเล่ห์) ทิทาเนีย ชั้นจะหยอดหยदन้านน

ลงในเครื่องดื่มที่เธอโปรดปราน

แล้วชั้นก็จะทำที่ไปขอโทษ ที่ชั้นทำตัวแย ๆ (เห็นภาพ สนุกมากขึ้น)

เธอจะดื่มหยदन้านน แล้วก็กลับไป และเมื่อเธอ ตื่นลืมตาขึ้นอีกครั้ง

มันก็จะกลายเป็นรักแรกพบ ที่ทำให้เธอตกอยู่ในความฝันและความหลงใหล

(ชอบใจ) แล้วคราวนี้แหละ ทิทาเนีย (หัวเราะ)

เธอจะได้เรียนรู้ในการลืมคนที่ทำให้เธอเสียใจสักที !!!

โอเบอร์อนกำลังขยับตัวจะเดินออกไปจากเวที แต่ทันใดนั้น ในทางที่เธอกำลังจะออกไป ก็กลับมีเสียงของชายหญิงคู่หนึ่งดังขึ้นมาก่อนจากนอกเวที

ติมิเทรียส

(จากนอกเวที) เฮเลน่า !!! คุณใส่หน้ากากนั้นดี ๆ ได้มั๊ย ?

โอเบอร์อน

(หยุด นึกได้) ตายล่ะ ... ชั้นลืมเรื่องแม่สาวน้อยคนนั้นไปสนิทเลย (คิด) ...

จะ

ทันเวลามั๊ยเนี่ย ?

โอเบอร์อนรีบวิ่งกลับเข้ามาในเวที แล้วเลื่อนฉากกันเพื่อเปลี่ยนมุม ทันใดนั้น พื้นที่ก็กลายเป็นอีกสถานที่หนึ่งไปราวมิเวทีมนต์ แสงไฟเปลี่ยน โอเบอร์อนยิ้ม ก่อนจะเข้าไปซ่อนอยู่ทางด้านหลังฉากกัน แอบดูเหตุการณ์ตรงหน้า

ติมิเทรียสเดินเข้ามา โดยมีเฮเลน่าเดินตามมาไม่ห่าง ติมิเทรียสสวมหน้ากากรูปเสือ ในขณะที่เฮเลน่าสวมหน้ากากรูปหนู เธอกำลังวุ่นวายกับการจัดหน้ากากให้เข้าที่

เฮเลน่า (บ่น) ชั้นไม่เก็ทเรื่องหน้ากากนี้เลยจริง ๆ นะ (ขยับหน้ากาก)
อะไรทำให้คุณคิด

ว่า (ชี้หน้าตัวเอง) สวมไอ้นี้แล้ว ... จะตามหา 2 คนนั้นเจอ ?

ดิมิเทรียส (หยุด) ให้นาย เฮเลน่า คุณไม่ได้สังเกตเลยใช่ไหมว่า ทุกคนที่นี่
สวมหน้ากากกัน

ทั้งนั้น !!!

เฮเลน่า (หยุด) จริงด้วย !!! (เพิ่งคิดได้) นี่มัน ... ปาร์ตี้สวมหน้ากากหรือคะ ?

ดิมิเทรียส ใช่ และผมเชื่อว่านั่นเป็นเหตุผลที่พวกเค้าเลือกเข้ามาที่นี่ (วิเคราะห์)
เพราะถ้า

2 คนนั้น พยายามหนีเรา ด้วยแผนตั้ง ๆ ของการใช้หน้ากากปิดบังใบหน้า
(คิดต่อ) เราก็ใช้หน้ากากนั้นทำให้พวกเค้าจำเราไม่ได้ (ทำตามคำพูด
อย่างออกรส) จับพวกเค้าไว้
แล้วก็เปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของทั้งสองคนนั้นซะ !!!

เฮเลน่า (ปรบมือ ชื่นชม) คุณฉลาดจัง !!! (เข้าไปเกาะแขนดิมิเทรียส)

ดิมิเทรียส (หงุดหงิด พยายามแกะมือหญิงสาว) นี่ ... ผมไม่มีเวลามาเล่นกับคุณนะ !!!

เฮเลน่า ชั้นไม่ได้เล่น ... ชั้นจริงจัง !!! (เปื้อ) คุณเอาแต่พูดเรื่องไม่มีเวลา ... ทั้ง ๆ ที่
ชั้น

... ให้ความทั้งหมดที่ชั้นมี (มองดิมิเทรียส) ... กับคุณได้นะคะ !!!

ติมิเทรียส

(หยุดชนิดเดียว) ผมไม่เข้าใจที่คุณพูด (รีบเปลี่ยนเรื่อง) เรา ... เราไปกันเถอะ

!!!

ติมิเทรียสคว้ามือเฮเลน่า กำลังจะออกวิ่ง แต่เฮเลน่าหยุดเขาไว้ก่อน

ติมิเทรียส

(งง) อะไรอีก ?

เฮเลน่า

ติมิเทรียส คุณว่ามันแปลกมั๊ย ? (มองไปรอบ ๆ) พวกเราเดินตามหา 2

คนนั้น ใน

บาร์นี้สักพักนึงแล้ว ...แต่ทำไมเหมือนกับ (มองชายหนุ่ม) ยังวนอยู่ที่เดิม ?

ติมิเทรียส

(หยุดมองไปรอบ ๆ) จริงด้วย ... เมื่อกี้ ผมเห็นสองคนนั้น วิ่งอยู่ไม่กี่

จนเกือบ

คว้าตัวได้ (ยกมือตามที่พูด) แต่พอจะเอื้อมมือจะแตะ (หงายฝ่ามือ)

พวกเค้าก็หายไปแล้ว ... เหมือนไม่ได้อยู่ตรงนั้น

เฮเลน่า

(ขยับตัวเข้าชิดติมิเทรียส) ขึ้นเริ่มกลัวแล้วล่ะคะ ติมิเทรียส (คิด

แล้วแนบแก้มเข้า

กับไหล่ชายหนุ่ม) ...แต่ จะว่าไป พอมิคุณอยู่ใกล้ ๆ แบบนี้

(เงยหน้ามองติมิเทรียส ยิ้ม) ขึ้นก้อหายกลัวนะคะ

ติมิเทรียส

(รำคาญ) พอเลย เฮเลน่า ผมต้องบอกคุณอีกก็ครั้งที่

ผมต้องแต่งงานกับเฮอร์

เมีย ... พ่อของเธอต้องการให้เป็นแบบนี้ !!!

เฮเลน่า

(สว่นทันที) แล้วคุณ ต้องการแบบนี้ ... อย่างนั้นหรือคะ ?

ดิมิเทรียส

(อีกอัก) คุณพูดอะไรเนี่ย ? (พยายามเปลี่ยนเรื่อง) ไร้สาระ

ผมไม่มีเวลามาเล่น

ตอบคำถามกับคุณแล้วนะ ... (เปลี่ยนเรื่องอีก) มัน ... ไม่มีเวลาแล้วจริง ๆ

เฮเลน่า

(รำคาญ) เวลา เวลา เวลา !!! ชั้นบอกแล้วไงคะ ว่าชั้นให้เวลากับคุณได้ ...

ถ้า

คุณต้องการ (หยุด ยกมือขึ้นทำท่าหมา) ชั้นจะทำตัวเหมือนหมาที่ซื้อสัตย์
รอคุณกลับมาบ้านทุกวันเลยนะคะ !!!

ดิมิเทรียสหลุดขำ เฮเลน่ายิ้ม พอใจ

เฮเลน่า

คุณยิ้ม (ดีใจ) คุณชอบผู้หญิงตลกใช่มั้ยคะ ? ... คุณรู้มั๊ยเฮอร์เมียอะ ไม่ตลก
หรอก ... (พูดเร็ว) ชั้นมีมุขตลกเยอะเลย เดี่ยวชั้นเล่าให้คุณฟัง ...
คุณเคยรู้เรื่องที่คนใช้คนนึงไปหาหมอ แล้วหมอก็อธิบายกับเค้าว่า
(ทำเสียงผู้ชาย) เอ้อ ผมมีทั้งข้าวดีและข้าวร้ายมาบอก ซึ่งข้าวดีคือ
คุณมีเวลาเหลืออีกแค่ 24 ชั่วโมง ...

ดิมิเทรียส ยิ้มแต่เขามีสิ่งอื่นที่ต้องรีบทำ เขาจับไหล่เฮเลน่าไว้

ดิมิเทรียส

(พูดสวน) เฮเลน่า ผมอยากฟังเรื่องตลกของคุณนะ แต่

ผมต้องตามหาเฮอร์เมีย

ไม่มันพ่อของเธอ ... (ลังเล) ผมขอโทษ !!! ผมไม่มีเวลาแล้ว ...

ดิมิเทรียสตัดสินใจวิ่งออกจากเวที เหลือไว้แต่เฮเลน่าอยู่เพียงคนเดียว

เฮเลน่า

(มองดิมิเทรียสที่เพิ่งวิ่งออกไป ทวนคำ) ... ผมขอโทษ ? ผมไม่มีเวลา ?

(พูดกลอน) อ่างรักแท้ / ว่าแน่นัก ... แล้วใยรัก / จากที่เห็น ? (เศร้า)

คุณใจร้ายกับฉันมากเลย ดิมิเทรียส (ตัดสินใจ วิ่งตามออกไป) ดิมิเทรียส คะ
เรื่องนี้มันตลกมากเลย ... จริง ๆ นะ !!!

เฮเลน่าตามดิมิเทรียสออกไป โอเบรอนค่อย ๆ เดินออกมาจากหลังฉาก

โอเบรอน
มัน

(ทำเสียงเป็นคนไข้ เล่าเรื่องต่อ) คุณหมอครับ ผมจะตายในอีก 24 ชั่วโมง

จะเป็นข่าวดีได้ยังไง ? ละ แล้ว อะ อะไรคือข่าวร้ายครับหมอ

(ทำเสียงเป็นหมอ) อะแยม ข่าวร้ายคือ

ผมพยายามโทรหาคุณทั้งวันเพื่อบอกข่าวเมื่อวานนี้ ... แต่โทรไม่ติด !!!

(หยุดคิด มองบน) มันตลกตรงไหนอะ แม่หนู ? (ยิ้มขำ) ความรัก ?

ทำให้เราต้องพยายามถึงขนาดนี้เลยเหรอ ? ... (นึกถึงทิทาเนีย)

คนนึงก็ยึดติดอยู่กับความรักในอดีต ความรักที่มีแต่จะทำร้าย

(มองทางที่เฮเลน่าเพิ่งวิ่งออกไป) ส่วนอีกคนก็วิ่งตามหาความรัก

จากคนที่ไม่เคยคิดจะรับรัก

(รำพึง) รักมีใช้ภูผา สุดจับจอง ใยใครมอง ... หารัก กันทำไม ?

จังหวะนั่นเอง ที่พัคโผล่เข้ามาพอดี ในมือถือแก้วไวน์ และขวดเล็ก ๆ ที่มีหยดน้ำจากดอกไม้

พัค

ทำตา !!! มาแล้วครับบอส

โอเบรอน

(ดีใจ) พักแสนรู้ ... นายมาได้จังหวะพอดี !!!

พัคยื่นขวดแก้วให้กับโอเบรอน เธอถือมันไว้ในมือ ยิ้มพอใจ ก่อนจะเทหยดน้ำนั้นลงในแก้วไวน์ที่พัคถือรอไว้ในมือ

โอเบรอน (พูดกลอน) เปรียบดั่งน้ำ / อมฤต / อันชุ่มฉ่ำ

พัค เสพสุขล้ำ / เกินกว่า / จะหาไหน

ทั้งคู่ ให้สุนทรีย์ / รสรื่น / ซินหัวใจ
เปรียบฝันใน / จินตนา / พากิรมย์

โอเบรอน (รับแก้วไวน์มาจากพัค) นี่คือ Heart of Dreams ที่ทิทาเนียชอบ ...
ฉันจะเอา

สิ่งนี้ ไปให้ทิทาเนียดื่ม ...

ทันใดนั้น โอเบรอนคิดอะไรบางอย่างได้ เธอหยุดหันมาพูดกับพัค พร้อมกับชูขวดแก้วเล็ก ๆ
ที่มีหยดน้ำของดอกไม้ชั้นสูง จ้องมอง

โอเบรอน (กับพัค) พัคคนดี รีบไปตามหาสาวน้อยคนนึงให้พบ
เธอเป็นภารกิจสำคัญของ

ฉัน ในบลูมุนคืนนี้ ... (สังเกตุ) แต่ดูเหมือนว่า เธอกำลังมีปัญหาเรื่องใหม่
กับชายหนุ่มที่สวมหน้ากากรูปเสือ (สงสัย) ทำไม มันถึงเป็นแบบนี้ไปได้ล่ะ ?

พัค ชายหนุ่มสวมหน้ากากเสือ ?

โอเบรอน ใช่ (หยุดคิด) หากทางให้เขาตม่น้ำจากดอกไม้แล้วก็ทำให้เขาหลับ เพื่อที่
เมื่อตื่นขึ้นอีกครั้ง เขาจะได้รักเธอ มากกว่าที่เธอรักเขา (ยกแก้วไวน์ขึ้น)
ไม่มีเวลาแล้ว ฉันมีเรื่องต้องรีบทำ ก่อนที่ทิทาเนียจะหลับ !!!

พัค

(รับคำ) ได้เลยครับ บอส !!!

โอเบรอนเดินออก พักหยุด มองซ้ายขวาบนเวที ชูขวดแก้วในมือขึ้นมอง

พัค

หน้ากากเสือ ?

เขายิ้มเจ้าเล่ห์ แล้วเดินไปพลิกฉากนั้น ให้กลายเป็นห้องนอนของทิทาเนีย พักหยุดมองผลงานของตนเอง ดิ้นไหว
ในจังหวะนั่นเอง ที่ไฟเปลี่ยนเป็นสลัวสวยงามราวกับภาพฝันของตอนกลางคืน พักยิ้ม แล้วเดินออก

Scene 4

Setting : ห้องนอนทิทาเนียที่ THE DREAMS

time : ต่อเนื่อง

character : โอเบรอน ,ทิทาเนีย ,วิสกี ,วอดก้า ,เตกีล่า ,โซจู

ทิทาเนีย เดินปึงปึงเข้ามา เธอเปลี่ยนชุดเป็นเสื้อคลุมยาวกรอบกายสวยงามราวกับนางฟ้า ภูติแดนเซอร์ทั้ง 4
วิ่งตามเข้ามาล้อมหน้าล้อมหลัง

ทิทาเนีย

(บ่น) โอเบรอน ยัยคนใจร้าย !!! ... ทำไมนะแค่นี้ จะเข้าใจกันหน่อยก็ไม่ได้

?

ภูติทั้ง 4

(สนับสนุน) จริงค่ะมาตาม !!!

ทิทาเนีย (หยุดคิด หันมาเม้าท์) พวกเธอ รู้มั๊ย โอเบรอนนะ ไม่เคยมีความรัก !!!
(วางมาด) เค้าอะ ชอบทำตัวว่าเก่งทุกอย่าง ... เข้าใจทุกอย่าง (หยุด)
ทุกคืนบลูมุน ในหัวของเค้า มีแต่คิดว่า
ชั้นจะทำความฝันของใครให้เป็นจริงได้สินะ
(หยุด) แต่ไม่เคยเลยสักครั้ง ที่จะคิดถึงชั้นบ้าง !!!

ภูติทั้ง 4 (ปลอม) มาตาม ใจเย็น ๆ ก่อนนะคะ

ทิทาเนีย (งอแง) ใจเย็นยังไง ? เค้าเอาแต่ช่วยคนอื่น แล้วชั้นล่ะ ...
ฉันจะมีความฝันบ้าง
ไม่ได้เหรอ ? ชั้น ที่ช่วยเค้าทำความฝันของคนทั้งโลก ให้สำเร็จผล (เศร้า)
แต่กับความฝันของตัวเอง ... กลับจัดการอะไร ไม่ได้เลย (งอแง)
แล้วที่สำคัญ ก้อยังลืมความรักในอดีตไม่ได้อีกด้วย ...

ภูติทั้ง 4 (สงสาร) มาตาม ...

พวกภูติพราย พยายามปรนนิบัติพิทักษ์ทิทาเนีย หวังว่าจะช่วยให้ใจเย็นลงได้

ทิทาเนีย (เอนตัวนอนบนโซฟา) ทำไมความรัก มันวุ่นวายแบบนี้ละ !!! (คิดได้) ชั้น
อยาก
จะให้ โอเบรอน เจอเรื่องปัญหาๆ บ้างจ้ะ แมคนั้น
จะได้เข้าใจคนอื่นบ้าง !!!

จู่ ๆ ทิทาเนียก็หาว เวลาเธองอแงแล้วนี่ก็อะไรไม่ออก ทิทาเนีย มักจะง่วงนอน โดยปราศจากเหตุผลเสมอเลยจริง

ทิทาเนีย (จ้าวเจีย) เสียงดังหนวกหูจริง ๆ เลย (งอแง) ชั้นง่วงนอนมากเลยนะ

โอเบอรอน (เจ้าเล่ห์) ชั้นรู้ว่าเธอกำลังจะหลับ ทิทาเนียนคนสวย นี่ (ตีหน้าเศร้า) ...
แต่นี้

ชั้นนะ เสียใจมากจริง ๆ เลยนะ ที่เมื่อกี้ ทำตัวไม่น่ารัก (แก้งหน้าสงสาร)
แล้วก็ พุดไม่ดีกับเธอ

ทิทาเนีย (ลุกขึ้นนั่ง สงสัย) เธอคิดแบบนี้จริง ๆ เหรอ ?

โอเบอรอน
มา
จริงสิ !!! (ชูแก้วไวน์ในมือ) นี่ไง เห็นมั๊ย ชั้นเอา ฮาร์ท ออฟ ดรีม ที่เธอชอบ

ขอโทษด้วยนะ !!!

ทิทาเนีย (มอง ไม่ไว้ใจ) มีอะไรอยู่ในนี้ปะเนี่ย ?

โอเบอรอน
เมื่อ
(เสียงสูง) ไม่มี !!! (รู้ตัว) ทิทาเนีย ชั้นเป็นเพื่อนรักของเธอนะ แล้วเพื่อนนะ

ทำผิด ก็ต้องยอมรับผิด ... (หลบตา) ใช่มั้ย ?

ทิทาเนีย (ยังลังเล) ชั้นไม่ค่อยไว้ใจเธอเลยอะ

โอเบอรอน
เราทำความฝัน
ตายแล้วทิทาเนีย (แก้งตกใจ) เราอยู่ด้วยกันมาไม่รู้วาก็บลูมุน

ของคนทั้งโลกนี้ ให้เป็นจริงมาด้วยกันก็ครั้งแล้ว ? (พยายาม)

เธอจะไม่ไว้ใจชั้นได้อย่างไร !!!

ทิทาเนีย (งอแง) ก้อจริงนี่นา (บ่นอุบอปป) เรามีหน้าที่

ทำความฝันของคนทั้งโลกให้เป็น

ความจริง (เศร้า) แต่ฝันของชั้น มันไม่เคยเป็นจริงได้เลย ...

โอเบอรอน (สงสาร) ทิทาเนีย ... (พูดความจริง) ครั้งนี้ ชั้นจะช่วยเธอ !!!

ทิทาเนีย (เสียงดีใจ) เธอจะช่วยชั้นหรือ ?

โอเบอรอน ใช่ !!! ชั้นจะช่วยเธอ (ส่งแก้วให้อีก) ตีมันซะ ... (จริงจัง) แล้วทุกอย่าง ... จะกลายเป็นฝันดี !!!

ทิทาเนียยิ้ม รับแก้วฮาร์ท ออฟ คริม มาดื่ม โอเบอรอนมองตาม ในจังหวะนั่นเอง ที่แสงไฟวูบวาบราวกับมีเวทย์มนต์

โอเบอรอน (ร้ายกาจ) เปรียบดั่งน้ำ / อมฤต / อันชุ่มฉ่ำ

เสพสุขล้ำ / เกินกว่า / จะหาไหน

ให้สุนทรีย์ / รสรื่น / ซึ่หัวใจ

เปรียบฝันใน / จินตนา / พากิรมย์ (ยิ้ม)

ทิทาเนียที่รัก ... เมื่อเธอตื่นขึ้นอีกครั้ง เธอจะรักและคลั่งไคล้สิ่งแรกที่ได้เห็น

!!! จงรักสิ่งนั้น ฝ้าฝัน และหลงใหลมันอย่างที่ยากจะยั้งใจได้ ... (อ่อนโยน

จริงจัง) บางครั้ง ก่อนที่จะได้ฝันดี ...

เราก็ต้องเรียนรู้ที่จะต้องเริ่มด้วยการยอมรับความจริง ก่อนนะ ... ทิทาเนีย

คนดีของชั้น

โอเบอรอนยิ้ม มองทิทาเนียที่ค่อย ๆ เข้าสู่ห้วงนิทรา เธอเคลื่อนไหวมากขึ้น เข้ามาบังที่นอนของทิทาเนียเอาไว้

จากนั้นร้ายมนต์อีกครั้ง แสงไฟวูบวาบเป็นภาพเงาของใบไม้ ที่ค่อย ๆ เคลื่อนลงกำบังที่หลับไหลของทิทาเนีย

จากนั้นโอเบอรอนจึงเดินออกจากเวทีไป

Scene 5

Setting : THE DREAMS

time : ต่อเนื่อง

character : เฮอร์เมีย ,ไลแซนเดอร์ ,ติมิเทรียส ,เฮเลน่า ,พัค

*เฮอร์เมียและไลแซนเดอร์วิ่งเข้ามา เฮอร์เมียสวมหน้ากากรูปนก ทำทางเหน้อย
เหมือนกับว่าเธอกำลังตามหาอะไรบางอย่าง หรือว่าใครสักคน ขณะที่ไลแซนเดอร์ สวมหน้ากากรูปเสือ ดูคล้ายๆ
กับติมิเทรียส แต่เขากลับเต็มไปด้วยความไม่เข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้น*

เฮอร์เมีย (กระวนกระวาย) ไลแซนเดอร์คะ เราต้องตามหาผู้หญิงคนนั้นให้เจอ จริง ๆ

นะคะ (หยุด มองคูรักของเธอ) คุณต้องเชื่อมั่น !!!

ไลแซนเดอร์ (สับสน) แต่ เฮอร์เมีย ผมงงไปหมดแล้ว ผู้หญิงคนไหน ? (งง) นี่ผมไม่เข้าใจ

อะไรเลย !!! แล้ว ผมก็ไม่เข้าใจว่า ทำไมทุกคนที่นี้ ต้องสวมหน้ากาก
แล้วคุณก็ยังมาบังคับให้ผมสวมหน้ากากนี้ด้วย (มองไปรอบ ๆ) แล้ว ที่นี้
มันก็แปลกไปหมด เราเดินกันมาตั้งนาน ทำไมเหมือนกับ
มันยังวนแต่แต่ที่เดิม !!!

เฮอร์เมีย (ตัดบท) ผู้หญิงคนนั้น จะช่วยเราได้ค่ะ ผู้หญิงคนนั้น

เป็นคำตอบจากความฝันของชั้น

ไลแซนเดอร์ ให้ตายเถอะ (งง) นี่ ผมไม่เข้าใจอะไรเลย จริง ๆ ความฝันอะไร ?

คำตอบอะไร ?

(อ้อนวอน) เฮอร์เมีย เราไปจากที่นี่เถอะ ... นะครับ

เฮอร์เมีย (อ่อนโยน) พรุ่งนี้นะคะ คนดี (มองหน้าชายหนุ่ม) พรุ่งนี้
เราจะมีความสุขด้วยกัน

ชั้นสัญญา (หยุด) แต่คืนนี้ เวลาเหลือน้อยเต็มทีแล้ว และ
ชั้นต้องตามหาผู้หญิงคนนั้นให้เจอ

ไลแซนเดอร์ (ท้อใจ) เฮอร์เมีย...

เฮอร์เมีย (ไม่สนใจ) ที่รักคะ (คิด) ชั้นคิดว่ามันอาจจะเร็วขึ้น ถ้าเราช่วยกัน (ชี้ไปที่ด้าน
หนึ่งของเวที) คุณลองไปดูทางโน้นนะคะ เดี่ยวชั้นจะไปดูอีกทาง ... แล้วอีก
10 นาที เรากลับมาเจอกันที่นี่

ไลแซนเดอร์ นี่ คุณไม่กลัวเลยเหรอ (มองรอบ ๆ อีก) ผมเพิ่งบอกคุณว่า

ไม่ว่าเราจะเดินไป

ไหน มันก็อ้วนกลับมาที่เดิม

เฮอร์เมีย (ยิ้ม) เหมือนสิ่งที่ชั้นคิดกับคุณตลอดมาไงคะ ไลแซนเดอร์ (ทวนคำ)
ไม่ว่าใคร

จะพูดถึงคุณอย่างไร ...ไม่ว่าชั้น จะคิดขังใจเรื่องของเราอย่างไร
(มองตาชายหนุ่ม) ชั้นก็กลับมาที่เดิมทุกครั้ง (วางมือที่หัวใจของเขา)
ชั้นก็กลับมาที่คุณทุกครั้ง

ไลแซนเดอร์ (ขังใจ) ... เฮอร์เมีย ... ผม

เฮอร์เมีย ชั้นไม่ได้รักคุณที่หน้าตา (หยุด) หรือว่าที่ฐานะ (ชี้ที่หัวใจของไลแซนเดอร์)
แต่

ชั้นรักคุณที่ตรงนี้ คุณมีหัวใจของคนชื่อ ที่ไม่ว่าชั้นจะหาจากใคร
ก็ไม่มีวันได้เจอ (ยิ้ม) ถึงพ่อจะบอกว่า คนอย่างคุณ

ไม่มีวันเป็นลูกผู้ชายพอที่จะดูแลชั้นได้ แต่ ชั้นไม่สนหรอกนะคะ (มันใจ)
เพราะว่าชั้น จะดูแลตัวเองต่างหาก !!!

ไลแซนเดอร์ ... เฮอร์เมีย (พยายามจะจูบ แต่หญิงสาวหยุดเขาเอาไว้)

เฮอร์เมีย (ตัดบท) ไม่มีเวลาแล้วล่ะคะ (ชี้ไปอีกด้านของเวที)
คุณไปตามหาผู้หญิงคนนั้น

อย่างที่คุณบอกนะคะ (ชี้ไปอีกทาง) ส่วนชั้นจะไปทางนั้น แล้วอีก 10 นาที
กลับมาเจอกันที่นี่ !!!

เฮอร์เมียยิ้มให้เขา แล้ววิ่งออกไป ปล่อยให้ไลแซนเดอรียืนงง เขายกมือเกาหัว

ไลแซนเดอร์ ผู้หญิงคนนั้น ? (เอียงคอ งง) คนไหนอะ ? ... นี่มันอะไรระเนี่ย ???

ไลแซนเดอร์หมดหวัง เขางงไปหมดแล้วจริงๆ ชายหนุ่มหันซ้ายหันขวา ยกไหล่
แล้วตั้งท่าจะเดินไปตามทางที่เฮอร์เมียบอก แต่ปรากฏร่างของใครคนหนึ่งเดินออกมาจากทางนั้นพอดี
พัคหยุดมองไลแซนเดอร์ เขาสังเกตเห็นหน้ากาก ขณะที่ไลแซนเดอร์เองก็ตั้งใจ ที่ได้เจอใครอีกคน

ไลแซนเดอร์ นายนั้นเอง !!! (ดีใจ) ในที่สุด ... ผมก็ได้เจอคนที่ไม่สวมหน้ากากสักที !!!

ไลแซนเดอร์ขยับจะถอดหน้ากากออก แต่พัค ส่งเสียงดังห้ามไว้

พัค แป๊บคำบัพี่ แป๊บ ๆ ๆ ๆ !!! อย่าเพิ่งถอดหน้ากาก (กระโดดโลดเต้น)

ไลแซนเดอร์หยุดชะงัก มองพัคที่ดีใจจนออกนอกหน้า

พัค (ชี้หน้ากากไลเซนเดอร์) พี่หน้ากากเสือ !!!

ไลเซนเดอร์ (พยักหน้าหงึกหงัก) ใช่ ... เราเคยเจอกันแล้วไง นายจำไม่ได้เหรอ (พยายามอธิบาย) คือว่า นายพอจะรู้ไหมว่า ผู้หญิง ...

พัค (ไม่ฟัง แต่กลับยื่นแก้วไวน์ให้แทน) ดื่มาก่อนอะ ... ดื่มาก่อน
แล้วจะตอบทุกคำถาม !!!

ไลเซนเดอร์ (ชี้ไปที่แก้ว) ดื่มาก่อน ?

พัค ใช่ !!! พี่หน้ากากเสือ (คะยั้นคะยอ) อย่าเพิ่งถอดหน้ากาก ดื่มนี่ก่อน ...
แล้วจะ

ตอบทุกคำถาม

ไลเซนเดอร์ แน่นะ ?

พัค (เสียงดัง) ไม่มีเวลาแล้ว (ส่งเสียงบังคับ) ดื่ม !!!

ไลเซนเดอร์สะดุ้ง เขาเริ่มประหลาดใจ แต่ก็คิดว่า ไหน ๆ บางที
เขาอาจจะได้คำตอบเรื่องผู้หญิงคนที่เซอร์เมียดตามหา จากเด็กหนุ่มท่าทางแปลก ๆ นี่ก็เป็นได้
ไลเซนเดอร์รับแก้วไวน์มา แล้วยกขึ้นดื่ม ทันใดนั้น ไพนเวทก็กระพริบวูบวาบ

พัค (ร้ายกาจ) เปรียบดั่งน้ำ / อมฤต / อันชุ่มฉ่ำ

เสพสุขล้ำ / เกินกว่า / จะหาไหน

ให้สุนทรีย์ / รสรื่น / ชื่นหัวใจ

เปรียบฝันใน / จินตนา / พากิรมย์

ไลแซนเดอร์ กำลังเคลื่อนเข้าสู่การนิทรา เขาค่อย ๆ หลุดตัวลง
พักรับเข้าไปรับร่างของชายหนุ่มและแก้วไวน์ในมือเขาเอาไว้ ก่อนจะพยุงร่างของไลแซนเดอร์ ไปที่มุมเวที
แล้วปล่อยให้เขาค่อย ๆ หลับลง

พัค (ยิ้ม มองไลแซนเดอร์) พี่หน้ากากเสือ ... เมื่อพี่ตื่นขึ้นอีกครั้ง
พี่จะรักและคลั่ง

โคลี่สิ่งแรกที่ได้เห็น !!! จงรักสิ่งนั้น ฝ่าฝืน
และหลงใหลมันอย่างที่ยากจะยิ่งใจได้ ... แต่ตอนนี้ ฝันดีนะครับ
พี่หน้ากากเสือ

พัคยิ้มน้อยยิ้มใหญ่ พอใจกับผลงานของตนเอง จากนั้นจึงค่อย ๆ เดินออกไป ปล่อยให้ทั้งไลแซนเดอร์นอนหลับอยู่

ไม่นานหลังจากนั้น ดิมิเทรียสเดินเข้ามาเพียงคนเดียว เขาถอดหน้ากากออก หงุดหงิด เขายืนหันซ้ายหันขวา
ก่อนจะเลื้อยไปเห็นไลแซนเดอร์ที่นอนหลับอยู่ ดิมิเทรียสถอดหน้ากากออก

ดิมิเทรียส ไลแซนเดอร์ ? (มองหาเฮอร์เมีย) เจ้าทิม !!!

ดิมิเทรียสพุ่งไปหาไลแซนเดอร์ เขย่าตัวเขา

ดิมิเทรียส ไลแซนเดอร์ !!! (เสียงดัง) นี่ เฮอร์เมียอยู่ที่ไหน ? ... ตื่นเดี๋ยวนี้เลย ไอ้ทิม !!!

ทันใดนั้นเอง ไลแซนเดอร์ ค่อย ๆ บิดตัวแล้วลืมตาตื่น ในจังหวะนั้นเอง ที่ทั้งคู่สบตากัน ไฟกระพริบวูบวาบ
ดิมิเทรียสไม่ได้สังเกตอะไร เขายังคงหงุดหงิด

ติมิเทรียส

(สับสน) นี่ นายพูดบ้ออะไรของนาย ?!! เสียสติไปแล้วรึเง (ต้นตัวเขาออก)

เฮเลนน่าวิ่งพรวดเข้าที่มุมด้านหนึ่ง เห็นภาพผู้ชาย 2 คนกอดกันอยู่ เธอหยุด เอียงหัวมอง สงสัย
แล้วตัดสินใจหลบไปหลังฉากนั้น แต่ผู้ชมจะยังคงเห็นเธออยู่

ไลแซนเดอร์

ติมิเทรียส !!! (ยิ้มหวาน) ผมสบตาคุณ และผมมองเห็นคุณ

จากดวงตาทะลุผ่าน

ไปถึงหัวใจ (กำลังมารัก) ผมรู้ละ ว่าถึงแม้ภายนอกคุณ จะดูแข็งกร้าว
(ใช้นิ้วชี้จิ้มที่หัวใจของติมิเทรียส) แต่ข้างในคุณ ... กลับอ่อนไหว !!!

ติมิเทรียสผลักตัวไลแซนเดอร์ออก เดินหนี

ติมิเทรียส

นายเป็นบ้ออะไร (หยุด หันหลังให้ เริ่มหันเหแปลก ๆ ที่ได้ยินคำพูด
แบบนี้) ที่นายพูดนั้น ... นะ นะ นายหมายถึงอะไร ?!!

ไลแซนเดอร์

ติมิเทรียส ... ผมเข้าใจคุณ ทุกอย่างเลย (หยุด) การต้องใช้ชีวิตในแบบที่ใคร

ๆ

คาดหวังนะ มันน่าเบื่อ แล้วก้อเจ็บปวด !!!

ติมิเทรียสหันขวับมามองไลแซนเดอร์ คำพูดนั้นจิ้มลงที่กลางใจเขา

ติมิเทรียส

(สับสน) นายกำลังพูดอะไร ?

ไลแซนเดอร์

(ตามไลแซนเดอร์ต่อ) การต้องเป็นลูกผู้ชายในแบบที่ครอบครัวอยากให้เป็น

(หยุด) ต้องรับผิดชอบชื่อเสียงวงศ์ตระกูล ... ผมเข้าใจดี

ติมิเทรียส (คิดได้) เตี่ยวนะ !!! ไลแซนเดอร์ ทั้งหมดนี้ .. มันแผนของนายไข่ม้อย ?

ไลแซนเดอร์ ผมไม่เคยมีแผนอะไร ... ผมรักคุณ ติมิเทรียส (ขยับเข้าใกล้ติมิเทรียส)
เรื่องอื่น

คุณไม่ต้องไปสนใจนะครับ ... ที่รัก !!!

เมื่อได้ยินคำนั้น เฮเลนนำไฟล์พรวดออกมาจากหลังฉากกัน แต่แล้วก็หนีได้ เธอรีบหลบไปอีกครึ่ง

ติมิเทรียส (งง) ที่รัก ... งั้นเหรอ ?

ไลแซนเดอร์ (พยักหน้า) อืม

ไลแซนเดอร์เดินเข้ามาใกล้ติมิเทรียส กุมมือเขาขึ้นมาวางที่หน้าอกของตนเอง ติมิเทรียส งึกกั พยายามจะดึงมือกลับ

ไลแซนเดอร์ ติมิเทรียส (เสียงอ่อน) ปล่อยหัวใจนำทางบ้างเถอะ !!! นะครับ !!!

ไลแซนเดอร์พยายามจะกอดติมิเทรียส แต่ติมิเทรียส พยายามดันหน้าอกเขาออกห่าง

ติมิเทรียส หัวใจอะไร ? ที่รักอะไร ? (งง) นายเป็นบ้าไปแล้ว ไลแซนเดอร์ !!!

ติมิเทรียส พยายามหนี แต่อะไรบางอย่างทำให้เขารู้สึกประหลาด อย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อน

ดิมิเทรียส
(พยายามดันไล)

(ตะกุกตะกัก) ฉะ ฉั่น ฉั่นต้องแต่งงานกับเฮอร์เมีย ... นะ นายก็รู้

แชนเดอร์ออกห่าง) นายจะเป็นอะไร ยังไง ชั้นไม่สน หรือคณะ
แต่นายอย่ามา ...

ดิมิเทรียสยังพูดไม่จบ ในขณะที่ไลแชนเดอร์พุ่งตัวเข้ามาหา และจูบเขา

ในช่วงจังหวะหนึ่ง ทุกอย่างหยุดเจียบ เฮเลน่า ที่หลบอยู่หลังฉากกั้น โผล่พรวดออกมาอีกครั้ง เธอ มองภาพนั้น
กำมือแน่น แบ้วยกโทรศัพท์ขึ้นถ่ายภาพ แล้วกลับไปซ่อนตามเดิม

ดิมิเทรียสปล่อยมือลงข้างตัว จูบของไลแชนเดอร์ ทำให้เขารู้สึกประหลาดใจ
และเขาไม่เข้าใจว่ามันเกิดอะไรขึ้นกับตัวเอง

ไลแชนเดอร์

ที่รักของผม !!!

ดิมิเทรียส

หยุดเลยนะ (เดินหนี เขิน) ใครคือ ที่รักของนาย !!!

ดิมิเทรียส หยุดมองไลแชนเดอร์ ตอนนี้เขาเริ่มโกรธ เพราะรู้ตัวว่ากำลังแพ้ใจตัวเอง ดิมิเทรียสยกหมัดขึ้น
พุ่งเข้าไปต่อไลแชนเดอร์ แต่ก็ยังหมัดเอาไว้

ดิมิเทรียส

(หงุดหงิด) ไอ้ ไอ้บ้าเอ๊ย !!!

ดิมิเทรียสยังตัวเองไว้ เขาพืดพืด โกรธตัวเอง แล้วรีบวิ่งออกไปนอกเวที ขณะที่ไลแชนเดอร์รีบวิ่งตาม

ไลแชนเดอร์

(ตะโกน) ดิมิเทรียส !!! ที่รัก !!!

ด้วยความงุนงง เฮเลน่า เดินออกมาจากหลังฉากกั้น เธอถอดหน้ากากอย่างเศร้า ๆ
แล้วยกโทรศัพท์ขึ้นเปิดภาพที่ถ่ายเมื่อครู่ หมุนโทรศัพท์ไปมาเหมือนกับจะจับผิดภาพที่ถ่ายได้ เธอกำลังสับสน
และพยายามหาคำตอบ

เฮเลน่า (พูดกลอน) อังรักแท้ / ว่าแน่รัก / แล้วใยรัก / จากที่เห็น (หยุด นึกได้)
เซี่ยยยยยยยยย ... นี่มันอะไรกัน นี่มันอะไรกัน (เดินวนไปมา)
ไลแซนเดอร์ จะ จูบ ดิมิเทรียส แล้ว ดิมิเทรียส ก็ ... แล้ว ที่ดิมิเทรียสไม่รัก
(ชี้นิ้วที่ตัวเอง คิดได้) เซี่ยยยยยยยยย !!!

ตอนนั้นเองที่เฮอร์เมียกลับเข้ามาหาไลแซนเดอร์ เธอถอดหน้ากากออก

เฮอร์เมีย (มองหาไลแซนเดอร์) ไลแซนเดอร์คะ ? ... คุณอยู่ที่ไหน ?

เฮเลน่า (เรียก) เฮอร์เมีย !!!

เฮอร์เมีย เฮเลน่า ? ทำไม เธอมาอยู่ที่นี่ (งง) ... ช่างเถอะ ช่วยฉันที
เธอเห็นไลแซนเดอร์

บ้างไหม ? ชั้นบอกเค้าว่าอีก 10 นาที เราจะมาพบกันที่นี่
เธอเห็นเขาบ้างมั๊ย ?

เฮเลน่า (เสียงเบา) เค้า ... หนีไปแล้ว !!!

เฮอร์เมีย (ไม่เข้าใจ) หนีไป ? ...เธอยังไงนะ ?

เฮเลน่า เค้าหนีไปแล้ว ... กับดิมิเทรียส

เฮอร์เมีย

หนีไปกับดิมิเทรียส (ไม่เชื่อตัวเอง) เป็นไปไม่ได้ 2 คนนั้นเกลียดกันจะตาย
เค้า 2 คนไม่มีวันที่จะ ...

เฮอร์เมียยังพูดไม่จบ ขณะที่เฮเลน่าเปิดโทรศัพท์ให้เธอดู

เฮอร์เมีย

(หยุดจ้องโทรศัพท์ เอียงคอตามรูป) ไม่มีวันที่จะ ... จะ จับกันได้แบบนี้ ?

เฮเลน่า

ทุกอย่างในคืนนี้มันเพี้ยนไปหมดแล้ว เฮอร์เมีย !!!

เฮอร์เมีย

ชั้น ไม่เข้าใจ (คิด) มันต้องมีอะไรผิดปกติ (คิด) ผู้หญิงคนนั้น !!! เฮเลน่า ชั้น
ต้องตามหาผู้หญิงคนนั้น !!!

เฮเลน่า

(งง) ผู้หญิงคนไหนอีก ? เฮอร์เมีย แค่เรื่องผู้ชาย 2 คนนี่ (ท้อ)

ชั้นก้องงไปหมด

แล้วนะ

เฮอร์เมีย

(รีบร้อน) ไม่มีเวลาแล้ว เฮเลน่า (คว้ามือเฮเลน่า) เธอ ไปกับชั้น !!!

เฮเลน่า

(งงหนัก) นี่ไม่มีใครคิดจะถามชั้นบ้าง เลยเธอ ว่า ...

เฮเลน่าพูดไม่จบ แต่ไม่ทันแล้ว เพราะเฮอร์เมีย ลากเธอออกไปนอกเวที

Scene 6

Setting : THE DREAMS

time : ต่อเนื่อง

character : ทิทาเนีย , พัก , นิค , แคนเซอร์ ทั้ง 4 คน

ไฟเปลี่ยนเป็นสลัวลง คล้ายกับไฟกลางคืนช่วงที่ทิทาเนียนอนหลับ อีกฝั่งหนึ่งของเวที พวกภูตย่องออกมาช้า ๆ ทุกคนสวมหน้ากากเป็นสัตว์ชนิดต่าง ๆ และทุกคนมีไฟฉายอยู่ในมือ ที่ต่างคนก็มีลำแสงสีส้มต่างกัน ต่างพยายามส่องไฟไปมา โดยไม่รู้ว่ ในเวลาเดียวกันที่ทุกคนย่องออกมานั้น มีพักตามมาด้วยห่าง ๆ ก่อนที่เค้าจะแอบไปหลบอยู่หลังฉากกัน โดยไม่มีใครสังเกตเห็น

วิสลี้	(ส่องไฟฉายไปรอบ ๆ) นี่ (กับเพื่อน ๆ) บอส กลับออกไปแล้วใช่ไหม
วอดก้า	(ฉายไฟไปมา) ไม่เห็นนะ
เติกล่า	(ฉายไฟ) ไม่เห็น
โซจู	(ฉายไฟ) ตรงนี้ก็ไม่มี

นิค บอดทอม โผล่มาจากอีกด้านของเวที เขายกไฟฉายขึ้นส่องหน้าตัวเอง

นิค บอดทอม

โอเค งั้นพวกเรามาล้อมละครกัน !!!

ภูติพรายตกใจนิค เออะอะกันใหญ่'

วอดก้า ชูวววว เบาๆ สิ

เติกี้ล่า มาตามหลับอยู่นะ

โซจู เตียวมาตามตื้นขึ้นมา ละก็ เป็นเรื่อง !!!

วิสกี โผล่หน้าเข้าไปหลังฉากกัน ดูที่เตียงของทิทาเนีย แล้วหันกลับมาคุยกับเพื่อน

วิสกี ยังรอด ... มาตามหลับสนิทเลย

นิก บอดทอม (ไม่สนใจ) ไหน ไหน พวกเรา มาครบแล้วไข่ม้อย

วอดก้า มีกันอยู่แค่นี้

เติกี้ล่า จะถามทำไมบ่อย ๆ นะ ?

นิก บอดทอม (ยกไหล่ ไม่สนใจ) จั้น ... ก้อมาเริ่มเลย (วางมาดหล่อ) เล่นละครเนีย
มันก้อต้อง

เล่าเรื่องความรัก (ยิ้ม) เมื่อเป็นเรื่องความรัก มันก้อต้องมีพระเอก !!!
(เก๊กท่า) ซึ่ง ... แน่นอนอยู่แล้ว ว่าต้องเป็นจั้น !!!

ภูติหาว ทำหน้าเหม็นเปื้อ

นิก บอดทอม (ไม่สนใจ) แล้วพอเป็นเรื่องความรัก ก้อต้องมีนางเอก ซึ่ง ก้อแน้อยู่แล้ว
(เขิน)

... ว่าต้องเป็นมาตาม

วอดก้า

เอาอีกล่ะ

วิสกี

ตามเคย (กับวอดก้า) ดอกฟ้า กับหมาวัด

เตกีล่า

(บ่น) เรื่องเดิมตลอด

โซจู

(หาว) ไม่เคยจะลืม

แดนเซอร์

(แก้ง्हอน พร้อมกัน) บรูวววววว !!!

นิก บอดทอม

(ไม่สนใจ) วิสกี เธอเล่นเป็นพ่อนะ !!!

วิสกี

หืม ?

นิก บอดทอม

วอดก้า นายเป็นแม่

วอดก้า

อะไรนะแม่ ?

นิก บอดทอม

เตกีล่า เธอเป็นผู้ร้าย

เตกีล่า

ไหนดว่าเรื่องความรัก ?

นิก บอดทอม ส่วนโจจู (คิดไม่ออก) นายเป็น นายเป็น (พูดปิด) เป็นอันธพาลอีกคนแล้วกัน

โจจู นี่ละครอะไรนะ ?

นิก บอดทอม โอเค (คิด) ถ้าเล่นละคร มันก็ต้องมีคอสตุม (เจ้ากี้เจ้าการ) เอาละ เอาละ ไหน

คอสตุม ไหน ๆ

ญาติทุกคน ชี้ให้ดูหน้ากากที่สวมอยู่ ปรากฏว่ามีแต่คนเดียวที่ไม่มีหน้ากาก

นิก บอดทอม อ่าว (งง) แล้ว หน้ากากขึ้นไปไหนอะ ?

จังหวะนั่นเอง มือของใครคนหนึ่ง ก็โผล่ออกมาจากหลังฉากนั้น ในมือมันหัวหน้ากากหมาป่า

นิกหันไปมอง แล้วเดินไปหยิบมาโดยไม่สนใจอะไร ราวกับเป็นเรื่องปกติ ปกติ เหมือนกับที่ญาติพรายเองก็ไม่ได้สงสัย

นิก บอดทอม (พูดโดยไม่คิด) ขอขอบคุณนะ

แล้วนิกก็ยื่นหน้ากากให้เหล่าญาติพราย เพื่อช่วยเขาสวมหน้ากากหมาป่า นั้น ให้ครอบลงไปที่ศีรษะ

นิก บอดทอม เอาละ เมื่อคอสตุมพร้อม (ขยับท่าทาง) การแสดงก็พร้อม (นิดทอนเลียนแบบ

หมาป่า) บรู๊วววววว บรู๊วววววว !!!

ในจังหวะนั้นที่พัคค่อย ๆ เปิดฉากกันออก เผยให้เห็นทิวาเนียบที่นอนหลับอยู่ด้านใน

วอดก้า อะไรซักอย่าง

เติกล่า มางัดกุญแจนี้

โซจู นายรออยู่ที่นี้ก่อนนะ นิค

นิค บอดทอม (งง) รอที่นี้ ?

โซจู ซ้าย

วอดก้า นายลองซัอมบท ก้อได้

เติกล่า ซัอมร้องเพลง ก้อได้

วิสกี เตี่ยวพอกลับมา

ญาติทั้ง 4 รับวิ่งออกไปนอกเวที่ อย่างรวดเร็ว เหลือ เพียง นิค ยืนงงอยู่คนเดียว

นิค บอดทอม (หงุดหงิด) นีมันคีนเซียอะไรวะเนีย !!! (คิดได้) ละครมิวสิคคัล

ก็ต้อเพลงงั้นหรือ ? (ย้าคิด) ถ้าร้องเพลงมาตามต้อชอบแน่ ๆ เลย

(ยิ้มในหน้ากาก) มาตามครับ นิคจะเล่นละครให้ตี

จะร้องเพลงให้มาตามประทับใจให้ได้เลย

นิค ขยับออกมายืนกลางเวที่ แก๊กท่าหล่อ ตั่งท่าจะร้องเพลง

นิก บอดทอม
แล้วเริ่มร้องเพลง)

เอาละ อะแหม่ๆๆ หน้ากากหมาป่า จะมา ในเพลง ... (คิด

รู้ว่าเสียงแต่... (ร้องเพี้ยน ลองใหม่) รู้ว่าเสียงแต่คงต้อง... (ร้องเพี้ยนอีก
เอาใหม่)

ทิทาเนีย

(ลุกขึ้นนั่ง บิดขี้เกียจ ตะโกน) ใครกันนะ ? ... มาส่งเสียงดังอยู่แถวนี้ !!!

นิก บอดทอม

(ไม่ได้ยิน ร้องเพลง) รู้ว่าเสียงแต่คงต้องขอลอง

รู้ว่าเหนื่อยถ้าอยากได้ของที่อยู่สูง

ยังไงจะขอลองดูสักที (ฟินมาก จนถอนออกมา) บรู๊ววว

ทิทาเนีย

(ตวาดเสียงดัง) ขึ้นถามว่า ... นั่นใครอะ ? มาส่งเสียงดังอยู่แถวนี้ !!!

นิก หันมา ทั้งคู่สบตากัน จังหวะนั้น โลกหยุดหมุน แสงวูบวาบเกิดขึ้นอีกครั้ง

นิก บอดทอม

(ตกใจ) มาตาม

ทิทาเนียลุกขึ้น หยุดมองนิก สายตาเต็มไปด้วยความรัก

ทิทาเนีย

(ร้องเพลง เมารัก) รู้ว่าเราแตกต่างกันเท่าไร (ถอน) บรู๊วววว

นิก บอดทอม

มาตาม ผมไม่ได้ฝันไปใช่ไหมครับ ? (ยืนนิ่ง งง แล้วค่อยๆร้องเพลงต่อเบาๆ

เหมือนนั้นเป็นฝัน ฝันที่กลายเป็นจริง) ะ ะ รู้ว่าเธออยู่ไกล

อยู่สูงขนาดไหน

ทิทาเนีย (ค่อยๆเดินลงจากที่นอน) ใคร ๆ ก็รู้ เป็นไปไม่ ... (หยุด บิดตัวเขิน แล้วพูด)

ไม่สิ !!! (หัวเราะคิกคัก) ใคร ๆ ก็รู้ว่า ... เป็นไปได้ !!! (ตะปบ) บรู๊ว

นิก บอดทอม (ซึ่งใจมาก) ... มาตาม !!!

ทิทาเนีย ที่รัก !!!

นิก บอดทอม ผมไม่เคยคิดฝันเลยครับ ว่า มาตามจะ ...

ทิทาเนีย (เอามือแตะปากที่หน้ากากเอาไว้ไม่ให้นิกพูดต่อ) รูปหล่อ ฝันอะไรกัน
ชั้นอยู่

ตรงนี้ ถึงชั้นจะไม่รู้หรอกนะว่า เธอเป็นใคร ?

นิก บอดทอม ผมก็คือ นะ ... นิก

ทิทาเนีย (ไม่สนใจ พูดต่อ) แต่ชั้นรักเธอ !!! ... ชั้นรักเสียงของเธอ (มองหน้า) ชั้น

รักหูยาว ๆ ของเธอ (เอามือลูบปาก) ชั้นรักปากยาว ๆ แล้วก้อ (เขินมาก)

จมูก

เปียก ๆ ของเธอ ด้วย

นิก บอดทอม (หลุดขำ) คะ ครับ

ทิทาเนีย นี่ ไม่ตลกเลยนะ !!! (งอน) ชั้นคือทิทาเนีย ชั้นทำให้เธอได้ทุกอย่าง

(หันกลับมาขอร้อง) อยู่กับชั้นที่นี่เถอะนะ แล้วเธออยากได้อะไร

อยากกินอะไร ฉันจะหามาให้ทุกอย่าง

นิก บอดทอม (คิดตาม) ทุกอย่าง ?

ทิทาเนีย ไข่ (บิตตัว เงิน) ขอแค่อย่างเดียว

นิก บอดทอม อย่างเดียว ?

ทิทาเนีย (ยิ้มกริ่มกริ่ม) มาเป็นของชั้นเถอะนะ !!!

นิก บอดทอม (ผื่นเป็นจริง) ... มาตาม

ทั้งคู่โผล่เข้าจูบกัน เหล่าภูตวิ้งกลับมาพอดี

ภูตทั้ง 4 (พร้อมกัน) วิวาย มาตาม !!!

ทิทาเนีย (ไม่แคร์) มาได้จังหวะพอดีเลย วิสก็ วอดก้า เตกิล่า โซจู ... (ซึ้นคให้ทุกคนได้เห็น) นี่ ... คนรักของชั้น (เดินไปที่เตียง) พวกเขา ...
ต้องดูแลคนรักของชั้นให้ดีที่สุดเลยนะ !!!

ภูตทั้ง 4 คนรัก ? มาตาม ... แต่นั่นมัน ??????????

ทิทาเนีย (ไม่ฟัง) จำไว้นะ ... ถ้าเขาอยากได้อะไร อยากกินอะไร หรืออยากทำอะไร
ไป

หาให้เขาหมดทุกอย่าง อย่าให้ขาดตกบกพร่อง (เกาะที่ขอบเตียง) เอาละ
พาสุดที่รักของฉันไปนอนให้สบายอย่าให้ใครมารบกวน
และเคารพเขาเหมือนที่พวกแกเคารพฉัน มาเร็ว ๆ พาเขามาที่เตียงของฉันสิ

ทั้งหมดพานิด ไปที่เตียงของทิทาเนีย เธอตามเขาขึ้นไป ในตอนนั้นเอง ที่เสียงเพลง **Crazy In Love[mashup -
Bootylicious -] Naughting Girl (Formation Tour Studio Version)**

<https://www.youtube.com/watch?v=tVPaWXYKlas> ดั่งขึ้น

ญาติทั้ง 4 เต็มไร่ไปรอบ ๆ ขณะทีนิด และทิทาเนีย เคลื่อนตัวไปบนเตียงด้านบนราวกับลอย

ในนาทิตี่ 1.05 ไฟเปลี่ยน บันไดเคลื่อนออก เปิดให้เห็น โอเบอร์อน ที่เดินออกมาเชื่อมต่อเข้าไปในโชน์ที่ 2 เหล่าญาติ
เข้าไปร่วมเต้นกับโอเบอร์อน ทั้งหมดร่วมแสดงเพลง ด้วยกันประหนึ่งเป็นการแสดงอีกชุดของร้าน **จนจบลงที่นาทิตี่
2.26** ในตอนนั้นเองที่มีเงาของผีเสื้อบินโฉบ ปีกของมันสะบัด ... เป็นประกายวูบวาบ ทั่วทั้งเวที

----- END OF ACT 1 -----

ACT 2

Scene 1

Setting : THE DREAMS

time : ต่อเนื่อง

character : เฮอร์เมีย ,ไลแซนเดอร์ ,ติมิเทรียส ,เฮเลน่า ,โอเบรอน ,พัค ,แดนเซอร์ทั้ง4คน

*** ในความมืด เสียงนาฬิกาเดินช้า ๆ จะค่อย ๆ ดังขึ้น

<https://www.youtube.com/watch?v=oCqOWaKz2Co>

*** ก่อนที่เสียงนาฬิกา จังหวะเร็ว ๆ จะดังซ้อนขึ้นมา <https://www.youtube.com/watch?v=TR4gill6ktM>

*** เพลง Elvis Presley - Suspicious Minds (Vocal Intro) ดังแทรกขึ้น

https://www.youtube.com/watch?v=zb02-s7L_30

บนเวทีภาพของพระจันทร์เต็มดวงปรากฏขึ้นอีกครั้ง

เสียงเพลง

Oh, let our love survive

I'll dry the tears from your eyes

Let's not let a good thing die ...

*** จากนั้น เพลง Puddles Pity Party - Blue Moon - Elvis Presley Tribute จะค่อย ๆ ดังซ้อนขึ้น

<https://www.youtube.com/watch?v=1eoBbaESJ-O>

แสงบนเวทีค่อย ๆ สว่างขึ้น

เฮอร์เมียเดินออกมาจากทางด้านหนึ่งของเวที ท่าทางเศร้า หญิงสาวยังคงอยู่ในห้วงของความไม่เข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้น เธอหยุดที่กลางเวที มองไปรอบ ๆ ตัว จากนั้น เดินไปหยุดที่มุมหนึ่งของเวที

เฮเลน่าเดินตามเฮอร์เมียออกมา พร้อม ๆ กับการเปิดหน้าจอโทรศัพท์มือถือ แล้วตะแคงท่ามุ่มไปมาอย่างงง ๆ เพื่อหาคำตอบ เธอเองก็เป็นอีกคนหนึ่งที่ไม่เข้าใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเลยอย่างสิ้นเชิง

เฮเลน่า เดินมาหาเฮอร์เมีย ที่อีกมุมหนึ่งของเวที ผู้หญิงทั้ง 2 คน ค่อย ๆ ทრุดตัวลงนั่งที่ด้านหน้าของเวที ทั้งคู่ถอนหายใจขึ้นพร้อมกัน

เพลง Blue moon ยังคงดังต่อไปเรื่อย ๆ แต่แล้วก็เบาลง ในตอนที่โอเบรอนและพัคปรากฏตัวที่ด้านบนของเวที ทั้งสองเดินคู่กันมาอย่างสนุกสนาน พักทำท่าทางเหมือนหมา คล้ายกับกำลังเล่าเรื่องของนิคและทิทานิยาให้โอเบรอนฟัง ขณะที่โอเบรอนเองก็หัวเราะอย่างขบขัน

พัค (ออกรส) แล้วนี่ ... มาตามักบอกว่า (เลียนเสียง) ชั้นรักหุยา ว ๆ
กับจุมกเปี้ยก ๆ
ของเธอมากเลยนะ (สนุก) มาเป็นของชั้นเถอะนะ บรู่วววววว

โอเบรอน พักเจ้าเล่ห์ (อารมณ์ดี) แย้งเลยที่ชั้นอดเห็นภาพนั้น เสียตายที่สุดเลย

แต่แล้วโอเบรอนก็หยุด เมื่อมองเห็นเฮอร์เมียและเฮเลน่านั่งอยู่ โอเบรอนรีบดึงพัคไว้ แล้วลากพัคให้เข้าไปซ่อนตัวหลังฉาก

โอเบรอน ชูวววว ... นั่นมันแม่สาวน้อย คนนั้นนี่ !!! ทำไมเธอยังเศร้าอยู่เลยละ ? ...
พัค ?

(มองที่เฮเลน่า สงสัย) แล้วนั่นก้อแม่หนูอีกคน ... ซึ่ง (คิดได้ทันที มองที่พัค)
พัค ... ไหนนายบอกชั้นว่า ?

พัคยังไม่ทันพูดอะไร แต่เสียงดิมิเทรียส กลับดังออกมาจากทางด้านนอกเวทีอีกครั้ง

ดิมิเทรียส เดินเข้ามา ทางด้านบนเวที เขายังไม่เห็นใครเลยสักคน

ดิมิเทรียส (หงุดหงิด) ไลแซนเดอร์ !!! ... นายต้องเลิกตามชั้นมาได้แล้วนะ !!!

โอเบรอน (โผล่หน้ามาจากที่ซ่อน) นั่น !!! ... (จำได้) พ่อหนุ่มหน้ากากเสือ !!!

ไลแซนเดอร์ (ตามดิมิเทรียสออกมาติด ๆ) ก้อผมบอกคุณแล้วไง ... ว่าผมรักคุณ !!!

พัค (โผล่หน้ามาจากที่ซ่อน) นั่น !!! (จำได้) พี่หน้ากากเสือ (ซ้อตฟิล ึง) ...
อีกคนนึ่ง ?!!?!!

โอเบรอนกับพัคหันมามองหน้ากัน โอเบรอน โกรธ แยกเขี้ยวใส่พัค ขณะที่พัค ยิ้ม ทำหน้าแหง ๆ รู้ตัวว่าพลาด
พัคเคลื่อนฉากมาทันที บังสายตาเอาไว้

เฮเลน่าหันมาเห็นดิมิเทรียส กับ ไลแซนเดอร์ เธอสะกิดเฮอร์เมียให้มองที่ผู้ชายทั้ง 2 คน ที่ตอนนี้ยังไม่เห็นเธอ
เฮอร์เมียเห็นทั้งคู่ เธอมองไลแซนเดอร์คนรักของเธอ ที่กำลังตามคลั่งรัก และบอกรักกับผู้ชายอีกคน

เฮอร์เมียลุกขึ้น เฮเลน่าโกรธ ตั้งท่าจะพุ่งตัวไปหาทั้งคู่ ทว่าเฮอร์เมียกลับดึงตัวเฮเลน่าเอาไว้ เฮเลน่าไม่เข้าใจ
แต่เฮอร์เมียกลับจ้องหน้าของเธอนิ่งเงียบ ป่วยการจะยื้อ เฮอร์เมียคิด ความรักก็มาพร้อมกับความเจ็บปวด
และการเสียใจ โดยในบางครั้งก็ไม่มีเหตุและผล ในจังหวะนั้นเองที่หญิงสาวทั้ง 2 คนเข้าใจกัน
เฮอร์เมียดึงตัวเฮเลน่าให้หลบออกไป

ไลแซนเดอร์ รัก ... คือดวงจันทร์ !!!

ดิมิเทรียส (ตัดบท) พอหะะ ไลแซนเดอร์ !!! (พยายามหาทางออก) คือ ชั้นต้องทำยังไง
นายถึงจะเข้าใจนะ ?

ไลแซนเดอร์ ไม่ว่านายต้องการอะไร ชั้นยอมทำให้ทุกอย่าง

ดิมิเทรียส (คิดได้) นาย ... แน่ใจนะ ?

ไลแซนเดอร์ (พยักหน้า) ทุกอย่าง !!!

ดิมิเทรียส (ยิ้ม) งั้น นายไปตามหาเซอร์เมีย ให้ชั้นได้มัย (อ้อน) พาเซอร์เมียมาที่นี่
และชั้นจะรับรักนาย

ไลแซนเดอร์ (ถอยห่าง มองหน้าดิมิเทรียสด้วยความรัก) ถ้าดิมิเทรียสปรารถนา !!!
ต่อให้เป็นดวงจันทร์ ... ผมก็จะเอามาให้ได้ !!!

ดิมิเทรียส (ผลอ) หยุดพุด !!! (นึกได้ รีบอ้อน) แล้วไปพาเซอร์เมียมาให้ได้ ... นะค้าบ !!!

ไลแซนเดอร์ (หวาน) ... ค้าบ !!!

ไลแซนเดอร์ถอยหลังเดินไปเรื่อย ๆ ไม่อยากละสายตาจากดิมิเทรียส จากนั้นเค้าส่งจูบให้ดิมิเทรียส แล้ววิ่งออกไป

ดิมิเทรียส นั่งลง เขาเหนื่อย และสับสนไปหมดกับสิ่งที่เกิดขึ้น เขาเดินไปมา 2-3 หน จากนั้นอ้าปากหา

ติมิเทรียส

(ถอนหายใจ) ให้นายเหอะ นี่มันคืนอะไรเนี่ย ?

ติมิเทรียสมองซ้ายมองขวา กว่าไลเซนเซอร์จะมา ทางที่ดี เขาควรจับเอาแรงสั๊กพัค

ติมิเทรียสถอดเสื้อแจ็คเก็ตที่สวมอยู่ ม้วนเป็นก้อนกลม ๆ แล้วล้มตัวลงนอน เขาหลับไปอย่างง่ายดาย

โอเบรอน

(เดินออกจากฉากกั้น) พักจอมใจ !!! นี่ นายทำอะไรลงไป !!!

พัค

(เดินตามออกมา เกาหัว ยิ้มแหยๆ) พัก

ก็ทำตามทีบอสบอกทุกอย่างเลยนะฮะ ...

เรื่อง ... หน้ากากเสื้อ

โอเบรอน

(ชี้ที่ติมิเทรียส) ถ้าทำถูก ... แล้วนี่อะไร ? โอ๊ย เจ้าพัค เวลากำลังจะหมด

บลูมูนกำลังจะเปลี่ยนเป็นวันธรรมดา

พัค

(งอแง) บอส !!!

โอเบรอน

(รำคาญ) หยุดแก้ตัว !!! ...

แล้วไปตามแม่สาวคนที่เหมาะสมกับเจ้าหนุ่มคนนี้นี่มา

(หยิบขวดแก้วขึ้นมา) ชั้นต้องจัดการให้ถูกต้อง !!!

พัค

(คอดก) ค้าบ บอส ...

พัคองแงดึนออกนอกเวที ขณะที่โอเบรอนเดินเข้าไปหาติมิเทรียส ที่หลับอยู่ เธอนั่งลงใกล้ ๆ

โอเบรอน

(อ่อนโยน) พ่อหนุ่ม ... ความรักนี่มันวุ่นวายจริง ๆ เลยนะ ... ไข่มัย ? (ยิ้ม)

เธอผู้ที่ต้องทำตามคำสั่งคนนั้น คนนี้ ตลอดเวลา ... เธอ
ผู้ที่ยังไม่เคยถอดหน้ากากออก มองภาพสะท้อนของตัวเอง แล้วก็ ...
บอกรักตัวเองอย่างน้อยสักครั้ง !!! (ขูวดแก้วในมือขึ้น) หยดน้ำนี้
บางที่มันก็เป็นแค่ของเล่นสนุก ... มีฤทธิ์เพียงแค่ชั่วคราวหนึ่ง (ข้า
แล้วลูบศีรษะดิมิเทรียส) เธอไม่คิด จะถามหัวใจตัวเอง และบอกรัก ...
คนที่เธออยากจะรักจริง ๆ บ้างหรือ ?

ในช่วงขณะนั้นเองที่โอเบรอนหยุดคิด จะเป็นอย่างไรนะ ... ถ้าเพียงแค่จัดการทุกอย่างให้ถูกต้องทุกทาง
โดยไม่ต้องวุ่นวายไปมากกว่านี้ ? จะเป็นอย่างไรนะ ... ถ้าเพียงแค่จัดสรรให้พรหมลิขิต ทำหน้าที่ของมัน
อย่างที่ควรจะเป็น ?

โอเบรอน

(มองที่ขูวดแก้วในมือ แล้วเก็บขูวดแก้วนั้น) ชั้นจะไม่ใช้หยดน้ำนี้กับเธอ !!!

แต่ ...

จะทำให้เธอเพียงแค่หลับฝัน (ยิ้ม มองไปรอบ ๆ) เพื่อที่ในความฝันนั้น
เธอได้มองเห็นว่า ได้หน้ากากที่เราทุกคนต้องสวมบทบาทอยู่
(มองชายหนุ่ม) ตัวเธอจริง ๆ แล้วเป็นใคร !!! และจริง ๆ แล้ว ...
หัวใจของเธอ ... รักใคร !!!

โอเบรอนวางมือลงบนศีรษะของดิมิเทรียสอีกครั้ง แสงไฟกระพริบวิบวับ อ่อนโยน

โอเบรอน

(พูดกลอน) ให้สุนทรีย์ / รสรื่น / ชื่นหัวใจ

เปรียบฝันใน / จินตนา / พากิรมย์

... (ยิ้ม) เมื่อเธอตื่นขึ้นจากฝัน เธอจะไม่ต้องสับสนอะไรอีก เธอจะทำ ...

ในสิ่งที่หัวใจบอก แล้วจากนั้น ... เธอ จะมีความสุข !!!

โอบรอนค่อย ๆ ลุกขึ้นยืน ทันใดนั้น พัดลนลานเข้ามาจากทางที่มีมือสักครู่เพิ่งจะออกไป

พัค (ยังจ่อแง) ความรักมันช่างวุ่นวาย !!! (รีบ) บอสครับ แม่สาวน้อยคนนั้น
และเพื่อนของเธอกำลังมาทางนี้แล้วล่ะครับ

โอบรอน ดีมาก (ดีใจ) จากนี้ รักจะได้ลงตัวเสียที (กับพัค) ไป พัค ...
เรื่องที่จะเกิดขึ้นต่อไปนี้

ดูน่าสนุกจัง !!!

เฮอร์เมียร์ เดินเข้ามาท่าทางหงุดหงิด มีเฮเลน่า และไลแซนเดอร์ ตามเข้ามาติด ๆ

เฮอร์เมียร์ (หยุด แล้วหันไปที่ไลแซนเดอร์) ถ้าคุณคิดว่า
การที่ฉันควรกลับไปกับดิมิเทรียส

(เสียใจ) ... เป็นสิ่งที่ถูกต้อง (เสียใจ) ... เรา

ไลแซนเดอร์ มันเป็นทางออกเดียวเท่านั้น เฮอร์เมียร์ ... (จริงจัง) ที่ผมกับเค้าจะได้ ...

เฮเลน่า (ขัดทานที) ... ที่ ?? (สงสัย) ... ที่นายกับดิมิเทรียสจะได้อะไรคะ ? ...
พวกนายสัญญาอะไรกัน ?

ไลแซนเดอร์ (รำคาญ) เธอไม่ต้องมายุ่งได้มัย !!! ... ไม่มีใครพูดกับเธอ !!!

เฮเลน่า (โกรธ) ใจร้าย !!! ทิ่ม !!! แล้วก็ยังใจร้าย !!!

เฮอร์เมีย (พยายามห้าม) ... เฮเลน่า

เฮเลน่า (ตัดบท) เฮอร์เมีย นี่เธอเป็นนางฟ้าหรือยัง ? ตาที่มันี้ หักหลังเธอ
แล้วก็ยังพยายามที่จะแย่งผู้ชายของชั้น !!!

ไลแซนเดอร์ (หัวเราะ) เตี่ยวนะ !!! ... ผู้ชายของเธอชั้นหรือ ?

พัค โอ้ยยย (โพล่งออกมา) ... ความรักนี้ทำไม มันวุ่นวายจริง ๆ เล้ยย !!!

โอเบอรอน (ห้าม) ชู่ววว !!!

เฮเลน่า (โกรธ) ให้ตายเถอะ ...ตาที่มันี้ !!! (พยายามดึงตัวไลแซนเดอร์
ออกมาจากคิมีเทรียส)
...มากุกับชั้นให้รู้เรื่องก่อน !!!

เฮเลน่าเข้าไปดึงตัวไลแซนเดอร์ให้ออกมาห่างจากเฮอร์เมีย แต่ไลแซนเดอร์กลับผลักเธอออกห่างในทันที

ไลแซนเดอร์ ยัยบ๊องส์ !!! ออกไปเลย !!!

ทันใดนั้นเอง ที่ เฮเลน่าเซเพราะแรงผลักจากไลแซนเดอร์ เธอล้มไปบนตัวของคิมีเทรียส ที่นอนหลับอยู่
คิมีเทรียสสะดุ้งตื่นขึ้นทันที

เฮเลน่า (เจ็บ) โอ้ย !!!

ติมิเทรียส

(ตกใจ) โอ้ย !!!

ทั้งคู่มองตากัน ในช่วงจังหวะแห่งความแปลกใจนั่นเอง ที่ต่างฝ่ายต่างตั้งใจความรู้สึกที่อยู่ข้างในหัวใจ

เฮเลน่า

... ติมิเทรียส !!!

ติมิเทรียส

... เฮเลน่า !!!

เฮเลน่าพยายามที่จะลุกขึ้นยืน ในขณะที่ติมิเทรียส เข้ามาพยุงเธอให้ลุกขึ้น อย่างอ่อนโยน

เฮเลน่า

(ซึ่งใจ) ... ขะ ขอขอบคุณค่ะ

ติมิเทรียส

(พยุงเธอให้ยืนตรง) เฮเลน่า ... ผม มีเรื่องที่จะต้องบอกกับคุณ

เฮอร์เมียและไลแซนเดอร์หยุดฟังด้วยความสงสัย ทั้ง 2 คนเดินเข้ามาใกล้

ติมิเทรียส

อะ ผม คิดว่า (มองตาเฮเลน่า แล้วโพล่งออกมาอย่างรวดเร็ว) ... ผมขอบคุณ

!!!

เฮเลน่า

(ดีดตัวออกห่างทันที) ... บ้าไปแล้ว !!!

เฮอร์เมีย

(งง) อะไรนะ ?

ไลแซนเดอร์

(เสียงหลง) โนวาวาววาวว !!! ไม่นะ ... คุณจะทำแบบนี้ไม่ได้ นี่มันไม่ถูกต้อง

(ตั้งเฮเลน่าออก) คุณบอกผมว่า ถ้าผมพาเฮอร์เมียมาให้คุณได้ ...
คุณจะยอมรับรักผม !!!

เฮอร์เมีย อะไรนะ ? (งมงายขึ้น) ...ไลแซนเดอร์ คุณหมายความว่ายังไง ?

เฮเลน่า (ชี้หน้าติมิเทรียส) คนโกหก !!!

ติมิเทรียส เฮเลน่า !!! (พยายาม) ฟังผมก่อน !!!

พัค โอ้ยยยยยยยยยยยยย (เสียงดัง) บอส ครับ !!!
มันจะยุ่งไปกันใหญ่แล้วนะฮะ !!!

โอเบรอน (ปรามพัคให้เงียบ) รออีกแป๊บนึงก่อน !!! ดูอีกแป๊บนึงก่อน !!!

ไลแซนเดอร์ ติมิเทรียส !!! ทำไมคุณทำกับผมแบบนี้ ? ผมรักคุณนะ !!!

เฮอร์เมีย (กับไลแซนเดอร์) ไลแซนเดอร์ ขึ้นรักคุณนะคะ !!!

ติมิเทรียส แต่ ... ผมรักเฮเลน่า (หยุด มองเฮเลน่าจริงจัง) ผม ... รู้ตัวมาซักพักแล้วด้วย

เฮเลน่า (ส่ายหัว) โกหกนี้ เป็นบาปนะคะ ?

ติมิเทรียส (ขำ) ผม ... (อึกอัก) ชอบที่คุณเป็นคนตลก

ไลแซนเดอร์ (พูดเร็ว กับติมิเทรียส) แล้วผมก็ชอบที่คุณเป็นคนจริงจัง

เฮอร์เมีย

ให้ตายเถอะ (ทนไม่ไหว) นี่มันอะไรกันเนี่ย ???

เฮอร์เมียผิดหวังและหมดความอดทน เธอไม่สามารถเข้าใจสถานการณ์ที่อยู่ตรงหน้าได้อีกต่อไป

เฮอร์เมีย

(พูดกลอน) อ่างรักแท้ / ว่าแน่นัก / แล้วใยรัก / จากที่เห็น

(กับไลแซนเดอร์)

ไลแซนเดอร์คะ ฉันถามตัวเองมาโดยตลอด ว่าความรักคืออะไร ? ทุกคืน

ทุกคืน ฉันถามตัวเอง ซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า ทำอย่างไรนะ เราถึงจะรู้ว่า ...

(มองไลแซนเดอร์) ว่าคนที่อยู่ตรงหน้าเรา คือ ความรัก ?

(มองหน้าเพื่อนทีละคน) ฉันพยายามตามหาคำตอบ ไม่ต่างจากคนตาบอด

ที่พยายามมองหาแสงสว่างในตอนกลางคืน

ไฟดวงหนึ่งสาดแสงส่องลงที่โอเบรอน รวากับอยู่ดี ๆ ในคืนที่มืดที่สุด เมฆในท้องฟ้าก็เคลื่อนออก

เผยให้เห็นลำแสงสว่างของดวงจันทร์ในคืนวันเพ็ญ และวินาทีนี้เอง ที่เฮอร์เมีย และโอเบรอน ต่างมองเห็นกันและกัน

เฮอร์เมีย

(มองโอเบรอนและพัก พูดต่อ) จนกระทั่งวันหนึ่ง ... คุณก็ผ่านเข้ามา

เมื่อถึงประโยคนี้ โอเบรอนจะยิ้มให้กับเฮอร์เมีย ในขณะที่พักยกมือขึ้นโบกทักทายเธอ

เฮอร์เมียยิ้มเมื่อมองเห็นภาพนั้น เธอยิ้มตอบ อบอุ่นและอ่อนโยน ขณะที่คนอื่นไม่มีใครสังเกต

เฮอร์เมีย

(หันมามองไลแซนเดอร์) ไลแซนเดอร์ คุณ ... ผ่านเข้ามาในชีวิตของฉัน (ยิ้ม)

แต่ ... สำหรับฉัน คุณไม่ได้ส่องสว่างเหมือนกับพระอาทิตย์ในตอนกลางวัน

ที่แม้จะให้เพ่งมองเท่าไร คนตาบอดอย่างฉัน ก็ไม่มีวันมองเห็น คุณ ...

ไม่ใช่คนแบบนั้น !!!

ไลแซนเดอร์ (มองหญิงสาวกลับ) ... เฮอร์เมีย !!!

เฮอร์เมีย (พูดกลอน) ... รักแท้ / ที่ควรเป็น / มิใช่เห็น / จากดวงตา
(ยกมือขึ้นแตะแก้มไล

แซนเดอร์) เพราะสำหรับฉัน คุณเป็นเหมือนกับแสงของพระจันทร์
ในคืนวันเพ็ญ ... (ยิ้ม) ออบอุ่นและอ่อนโยน คุณ ... เป็นเหมือนกับความฝัน
ที่แม้แต่คนตาบอดก็ยังมีสิทธิ์ทำให้มันกลายเป็นความจริง !!!

เฮเลน่า (เดินเข้ามา เข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้น พูดกลอน) ... รักแท้ต้อง / มองด้วย
จิต / รักสนิท / สเนหา

เฮอร์เมีย (พูดกลอน เศร้า) มิใช่ปล่อย / ให้มายา / หลงหลอกตา / เป็นรักลวง
(ส่ายหน้า

เสียใจ) ไลแซนเดอร์คะ ... ฉันไม่เข้าใจเลยว่า ทำไม (มองหน้าคู่รัก) คินนี่
คุณถึงทำให้ ความรัก (หยุด เศร้า) ที่ฉันคิดว่าใช่ ... ต้องกลายเป็นสิ่งที่ ...
ไม่มีตัวตน !!!

เฮอร์เมียยกมือขึ้นปิดหน้า เธอร้องไห้ และพยายามที่จะวิ่งหนีออกไป เฮเลน่าตกใจ เธอตั้งท่าจะตามเฮอร์เมีย

เฮเลน่า (ร้องห้าม) ... เฮอร์เมีย !!!

พัค (เสียงดัง) บอส !!! ไม่ทันแล้ว !!!

ในจังหวะนั่นเอง ที่ไอรอนยกมือขึ้นเหนือศีรษะ ทุกคนหยุดนิ่ง ไม่เคลื่อนไหว

เสียงนาฬิกาเดินเป็นจังหวะช้า ๆ ไฟที่กรอบของเวทีสว่างวูบวาบ รวากับแสงกระพริบของดวงดาว

โอเบรอน (พูดกลอน รวากับร้ายมนต์) รักแท้ต้อง / มองด้วยจิต / รักสนิท / สเนหา

โอเบรอนขยับมือ รวากับนักเชิดหุ่น รวากับวาทยากร รวากับนักมายากล และในจังหวะนั้น
เฮอร์เมียเดินถอยกลับมารวากับคนหลับฝัน เธอหยุดอยู่ที่มุมหนึ่งของเวที

โอเบรอน ให้ใจส่อง / แทนดวงตา / คลายมายา / เป็นรักจริง

พักรับกระโจนออกจากฉากกั้นที่ซ่อนอยู่ แล้ววิ่งไปที่ด้านข้างของเฮอร์เมีย อย่างรู้จังหวะ ว่าถัดจากนี้ไป
โอเบรอนจะทำให้เกิดอะไรขึ้น

โอเบรอน (อ่อนโยน) แม่สาวน้อย ชั้นเรียกเธอมา แต่กลับลืมนเธอไปเสียได้ (ยิ้ม)
ชั้นมีวแต่

ปล่อยให้เวลา ให้เสียไป ... จนลืมนี่จะให้คำตอบกับสิ่งที่เธอเฝ้าเพียรถาม
(มองไปรอบ ๆ หัวเราะเบา ๆ) แล้วจึงผลอทำทุกอย่าง
ให้วุ่นวายจนกลายเป็นคืนบลูมุน ที่เกินจะควบคุม ... (ซ่า) ขอโทษนะ !!!

โอเบรอนเดินเข้ามาใกล้กับเฮอร์เมีย มองหน้าเธอที่หลับฝัน โอเบรอนยิ้มอ่อนโยน

โอเบรอน แต่ดูสิ คนดี ในขณะที่ชั้นยังไม่ได้ให้คำตอบกับเธอ เธอก็พบคำตอบนั้น
ด้วยตัว

เองเสียก่อนแล้ว ... คนบางคนที่รู้จักตัวเองดี ต่อให้คนอื่นจะพูดอย่างไร
ก็ไม่หวั่นไหวเลย ... จริงมั๊ย !!!

โอเบรอนสะบัดข้อมือราวกับปลดเชือกที่มองไม่เห็น เชือกของนักเชิดหุ่นที่บัดนี้ ถูกปลดพันธนาการ
ให้หุ่นเชิดนั้นกลายเป็นอิสระ และในจังหวะนั้น เฮอร์เมียก็ทรุดลงในอ้อมแขนของพัค
พัควางร่างของเฮอร์เมียพียงเข้ากับมุมหนึ่งของเวที (หรืออาจจะเป็นมุมหนึ่งของบันได หรือ มุมหนึ่งของกรอบเวที
ที่สามารถฟังได้อย่างปลอดภัย)

เสียงนาฬิกา ยังคงเดินช้า ๆ เป็นจังหวะสม่ำเสมอ ในขณะที่โอเบรอน มองที่เฮเลน่าและดิมิเทรียส
จากนั้นเธอขยับมือร้ายมนต์ ทั้งคู่เต้นรำไปด้วยกัน แล้วเคลื่อนตัวไปในทางที่เฮอร์เมียหลับอยู่

โอเบรอน เด็กเอ๊ย ... ถ้าหน้ากากที่สวมไว้ มันหนักเกินจะรับไหว (ยิ้ม)
ก็อาจจะถึงเวลาที่

ต้องถอดมันออกเสีย แล้วมองโลกข้างหน้าของเธอให้เต็มด้วยสองตา
(อ่อนโยน) ชั้นจะจัดสรรเส้นทางที่เหลือให้กับพวกเธอทุกคนเสียใหม่
เส้นทางที่พวกเธอเลือกไว้แล้ว (ยิ้ม) เพียงแค่หลงทางไป และยังไม่รู้ตัว !!!

เธอสะบัดข้อมือปลดพันธนาการ ให้ทั้งดิมิเทรียสและเฮเลน่าเป็นอิสระ ทั้งคู่ทรุดตัวลงหลังเคียงข้างกับเฮอร์เมีย

ในตอนนี้ บนเวทีจะเหลือเพียงไลแซนเดอร์ที่ยืนหลับอยู่ราวกับฝัน โอเบรอนและพัค เดินไปที่เขาอย่างช้า ๆ

โอเบรอน ส่วนเธอ พ่อหนุ่ม (ยิ้ม) เธอเป็นเพียงคนเดียว ที่หลงไปเพราะมายา
และความพลาดผิดที่ไม่ได้คาดคิด (มองที่พัค ดู)

พัค (คอดก รู้สึกผิด เสียงเบา) ...บอสสสสส

โอเบรอน เมื่อรุ่งสางมาถึง มายาจะเสื่อมลง และเธอจะตื่นจากฝัน
เพื่อกลับมาเป็นคนเดิม

โอเบรอนวางมือไปบนหน้าผากของไลแซนเดอร์ พร้อม ๆ กับที่พัดจับไหล่ของเขาเพื่อพาเดินถอยหลังไปยังที่เพื่อนทั้ง 3 คนหลับใหลอยู่

โอเบรอน (เดินตาม พุดต่อ) และจากนั้น ... ฉันเชื่อว่า เธอรู้ว่าจะต้องจัดการอย่างไรต่อ !!!

โอเบรอน ดึงมือออกจากหน้าผากของไลแซนเดอร์ และในจังหวะนั้น ไลแซนเดอร์ก็ทรุดตัวลงนั่งหลับไปพร้อมกับเพื่อน ๆ ทุกคน

เสียงนาฬิกาเดินช้า ๆ ที่ดังอยู่แต่เดิมนั้น ถูกแทรกด้วยเสียงนาฬิกาที่เดินเร็วขึ้น โอเบรอนเงยหน้าขึ้นฟังเสียง

โอเบรอน (จำฟัง) ... เวลากำลังจะหมด (คิด) บลูมูนคืนนี้ กำลังจะกลายเป็นวันธรรมดา (กับพัด) เจ้าพัด ฉันยังเหลือเรื่องสุดท้ายที่ต้องแก้ไข ... ให้ลุล่วงก่อนจะรุ่งเช้า

Scene 2

Setting : THE DREAMS

time : ต่อเนื่อง ใกล้เคียงเช้า

character : เฮอร์เมีย ,ไลแซนเดอร์ ,ติมิเทเรียส ,เฮเลน่า ,โอเบรอน ,พัด

ไฟเปลี่ยนเป็นฉากห้องนอนของทิทาเนีย

พักค่อย ๆ เลื่อนฉากขึ้นมา เพื่อปิดภาพของกลุ่มหนุ่มสาวทั้ง 4 คนเอาไว้ เพื่อเผยให้เห็น นิค บอดทอม
ที่นอนหลับอยู่บนพื้นเวที พิงเข้ากับบันไดด้านล่าง โดยมีทิวาเนียบนอนหนุนตัก และรายล้อมด้วยญาติพรายทั้ง 4

โอเบรอนเดินขึ้นไปบนบันได พร้อมกับพัก มองภาพของทิวาเนียบ ที่นอนหลับอยู่ แล้วอดที่จะขำไม่ได้

โอเบรอน (พูดกับพัก) ดูลิ ... ทิวาเนียบดอกฟ้ากับหมาวัดของเธอ (ขำ) ช่างน่าขันจัง
บางที

คนเรา ... ในยามที่ความรักทำให้ดวงตามืดบอด
จนถึงกับไม่ยอมรับความจริง (มองทิวาเนียบ)
ก็คงไม่ต่างจากการที่ทิวาเนียบคนสวยหลงใหลในภาพมายาเช่นที่เกิดขึ้นตรงหน้า
นี่ !!!

พัก (เอามือจิ้มที่จมูกของนิค) แล้วพอตาสว่าง เพราะรักร้าง ... ไม่เป็นดังที่ฝัน

โอเบรอน (ขำ) เราก็จะเริ่มมองเห็นว่า ความจริงตรงหน้านั้น มันช่างแย่ และโหดร้าย

(พูดกับทิวาเนียบที่หลับอยู่) ทิวาเนียบที่รัก ... คินนี่ใกล้ยุติเต็มทีแล้ว
และนั่นหมายความว่า น่าจะได้เวลา
ที่ชั้นควรปลุกเธอให้ตื่นจากฝันพิศวงนี้เสีย (เงยหน้าฟังเสียงนาฬิกา
แล้วพูดกับพัก) เจ้าพักจอมซน ... ดึงดวงจันทร์ให้เคลื่อนช้าลงสักนาที
ชั้นจะปลุกทิวาเนียบคนดี ให้กลับสู่ความจริง !!!

พัก (มองทิวาเนียบ) ... มาตามจะได้ตื่นลืมตา

โอเบรอน เพื่อจะได้พบว่าฝันนั้น บางทีก็น่าขันและไร้สาระ
ไม่ต่างจากการงมงายอยู่ในคำ

สัญญาณที่ลอยไปลอยมาในสายลม

พัค และพบว่า อดีต เป็นเพียงแค่ความฝัน

โอเบอรอน ... ที่เหมาะแก่การลืม !!! (กับพัค) มาเถอะพัค ก่อนที่ราตรีนี้จะจบลง

พัคออกมายืนกลางเวที แล้วเอื้อมมือขึ้นสูงเหนือศีรษะ แสงไฟบนเวทีค่อย ๆ วูบลงช้า ๆ
เหลือเพียงลำแสงส่องที่บันได อันเป็นที่หลบไหล่ของทิทาเนีย

โอเบอรอน (วางมือบนหน้าผากของทิทาเนีย แล้วร่ายคาถา) เมื่อได้หลับสนิททรธา
บัดนี้ ทิ

ทาเนีย เธอจงตื่น และคืนกลับมา อย่างที่เคยเป็น ... (แสงไฟสว่างวาบ)
ตื่นเถอะ ทิทาเนียเพื่อนรัก !!!

อย่างช้า ๆ ทิทาเนียตื่นขึ้น มองเห็นโอเบอรอน ก่อนจะรีบลุกขึ้น

ทิทาเนีย (ประหลาดใจ) โอเบอรอน ... ขึ้นฝัน !!! (พยายามนึก) ฝันบ้าบออะไรก็ไม่รู้ ...
(อาย) ขึ้น ฝันว่าไปหลงรัก (มองโอเบอรอน) น่องหมาหน้าตาน่ากลัว

โอเบอรอน (ขำ แล้วชี้นิ้วไปที่นิก) ... แบบนั้น ไข่ม้อย ?

ทิทาเนีย (หยุดไปนิดนึง ตกใจ) ไม่นะ !!! นะ ... นี่มันเกิดอะไรขึ้น ? ฉันทัน ...
นอนกอด

กับหมาเนี่ยนะ (กอดแขนโอเบอรอน) ... โอเบอรอน

พัค (ฮัมเพลง) Uh oh, uh oh, uh oh, oh, no, no. Got me lookin so
crazy right

now, your love's. Got me lookin so crazy right now

ทิทาเนีย (โกรธ) เจ้าพ่อบ้า นี้ หยุตเดียวนี่นะ (อ้อน) โอเบรอนนนนน !!!

โอเบรอน (ขำคึกคัก) ใจเย็น ๆ (กับพ่อบ้า) ร้ายจริงนะเรานะ ที่ผ่านมา ยกโทษให้

พ่อบ้า (ดีใจ) ยาฮู้ !!! (กระโดดโลดเต้น)

ทิทาเนีย อ้อ โอเบรอน ฉันรู้ว่านี่ฝีมือของเธอ เธอทำมันลงไปเพราะอะไร (ยังคิดอยู่)

แต่ ... เมื่อไหร่ฉันจะเจอความรักดีๆบ้าง ... (ความอึดอึด)

ฉันคือทิทาเนียเลยนะ ฉันมีทุกอย่าง ให้เขาได้ทุกอย่างเลยนะ

ทำไมความรักมันไม่เคยราบรื่นเลย

โอเบรอน ทิทาเนีย (อ่อนโยน) แล้วเธอเคยรักตัวเอง แบบที่ควรจะรักบ้างหรือยัง ?

เสียงนาฬิกากลับมาเดินช้า ๆ อีกครั้ง ภูติทั้ง 4 ค่อย ๆ สัมผัสตื้น มองเห็นโอเบรอน มองเห็นนิค ทุกคนตกใจ

ภูติทั้ง 4 มาตาม !!!

ทิทาเนีย (อ้อน) วิสกี วอดก้า เตกีล่า โซจู ... ซึ้น ซึ้น (มองโอเบรอน) เข้าใจแล้ว !!!

ภูติทั้ง 4 มาตาม !!!

ทิทาเนีย (ทบทวนตัวเอง) ไซ้ ... ซึ้นคือทิทาเนีย (รักตัวเอง) และซึ้น ... ซึ้น

โอเบรอน

เพื่อนรัก (ยิ้ม) บลูมูนคืนนี้ กำลังจะลาแล้ว (ลูบหัวทิทาเนีย)

เราเหลือภารกิจ

สุดท้ายที่จะต้องทำก่อนทิวาจะมาถึง ไข่ม้อย !!!

ทิทาเนียพยักหน้าเหมือนเด็ก โอเบรอน หัวเราะ

โอเบรอน

ไปกันเถอะ ... ไปแสดงให้พวกเขาเห็นว่า ความรักนั้น ไม่ต่างกับแสงจันทร์

บาง

ครั้งก็โหดร้ายเหมือนคืนเดือนมืด
และบางครั้งก็สว่างสดใสเหมือนดวงจันทร์วันเพ็ญ

ทิทาเนีย

(ยิ้ม) ... ไม่ต่างกับความฝัน !!!

*ทิทาเนียและโอเบรอน เดินคู่กันออกไปนอกเวที พัดและเหล่าภูติ ช่วยกันเคลียร์พื้นที่บนเวที ด้วยการลากบันได
พร้อมกับนิก บอดทอมที่อยู่บนนั้น เข้าเก็บที่ด้านข้าง (ถ้า นิก บอดทอม หาทางออกจากเวทีตอนนี้ได้ก็จะดี)
เหล่าภูติและพัคมองหน้ากัน*

วิสกี

(ยิ้ม) หลังจากจากคืนนี้ยุติ ...

วอดก้า

(ยิ้ม) เราก็คงต้องจากกัน

เติกล่า

(หัวเราะ) เพื่อจะได้มาพบกันอีก

โซจู

(ยังหาอยู่) เมื่อถึงบลูมูนในคราวหน้า !!!

ญาติทั้ง 4 หยุค แล้วหันมามองผู้ชม

วิสกี้ ณ คีนซิ่ง / พระจันทร์สวย / ราวกับฝัน

วอดก้า ณ คีนัน / จันทร์มีมนต์ / นำค้นหา

เตกีล่า ณ คีนที / แสงจันทร์งาม / ขวนตื่นตา

โซจู ณ คีนนี่ / จันทร์จะพา / สำราญใจ

ญาติทั้ง 4 วิ่งออกนอกเวที เหลือเพียงทัศนเวทีเพียงคนเดียว พัดหันหลังจะเดินออก แต่แล้วก็หยุค
หันหน้ามามองผู้ชมในโรงละคร

พัค ใช่แล้วครับ เราจะกลับมาพบกันใหม่ (ยิ้มชอบใจ พุดกลอน)

ณ ที่ซิ่ง / ทูทซ์สลาย / กลายเป็นฝัน

ณ ที่นัน / ฝันจะกลับ / นำค้นหา

ณ ที่หนึ่ง / ฝันจะดี / ขวนตื่นตา

ณ ที่นี้ / ฝันจะพา / สำราญใจ (หัวเราะคิกคัก)

พัคยิ้ม แล้วโค้งให้ผู้ชม ก่อนจะวิ่งออกไป

ไต่บัลลังก์

ไม่นานหลังจากนั้น เพลง รักอยู่ไหนได้ <https://www.youtube.com/watch?v=Pfuoc0JxKSE> ดังขึ้น

ไฟบนกรอบเวทีสว่างวูบวาบ ก่อนที่ทั่วทั้งเวทีจะกลายเป็นโชน์สุดท้าย

ทีทานีและโอเบรอน ออกมาร้องเพลงพร้อมกับพัค

ลักพัค หนุ่มสาวทั้ง 4 ในชุดโชน์ออกมาร่วมเต้นด้วย

ก่อนที่ นิค บอตทอม จะวิ่งออกมา โดยที่ยังสวมหัวหมาป่าอยู่

พัคตกใจ วิ่งไปเอากุญแจถอดหน้ากากออกให้นิค

แล้วจากนั้น ทุกคนก็ร่วมเต้นกันไปจนจบเพลง

บรรยากาศเต็มไปด้วยการเฉลิมฉลอง จนเพลงจบ

ไฟเฟด

----- END OF A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM -----



ภาคผนวก ข

เอกสารประกอบการประชาสัมพันธ์



โปสเตอร์ (Poster) ละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream คืนร้อนสลับรัก



โปสเตอร์แนวนอน (Poster) ละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream คีนร้อน
สลักรัก



THESIS
ประจำปีการศึกษา 2565

วันศุกร์ที่ 10 มีนาคม 2566 เวลา 17.00 น.
วันเสาร์ที่ 11 มีนาคม 2566 เวลา 14.00 น.



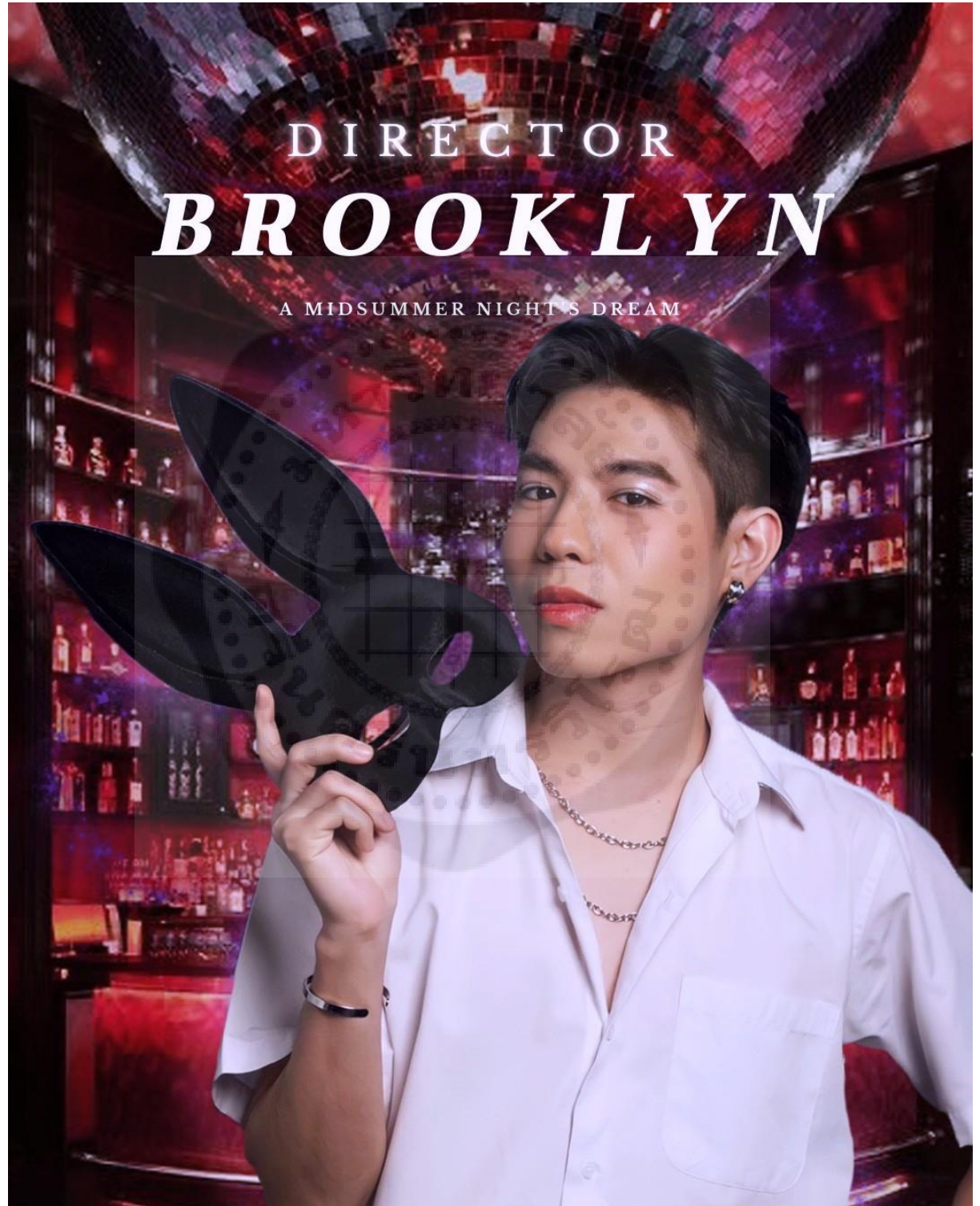
*หากมีคำถามสามารถสอบถามเพิ่มเติม
ได้ทางไลน์แอด @842mcyee (มี@davyanace)

 26marathon  26marathon_  26 มาราธอน - การแสดง นศว

ภาพคิวอาร์โค้ด (QR Code) ไลน์แอด (Lone Add Official)
ละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream คืนร้อนสลับริก

DIRECTOR
BROOKLYN

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM



CHARACTER

HERMIA

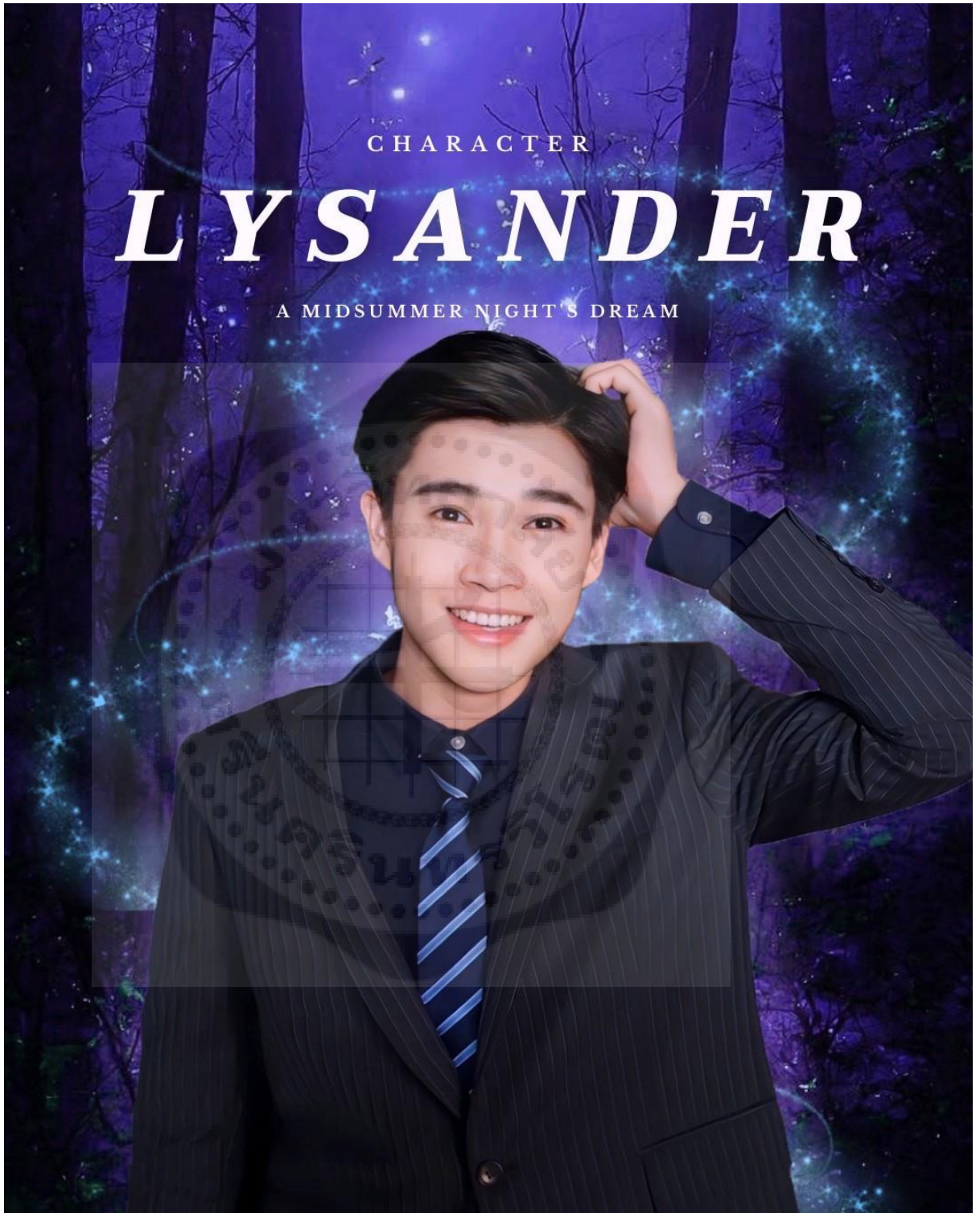
A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM



CHARACTER

LYSANDER

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM



CHARACTER

HELENA

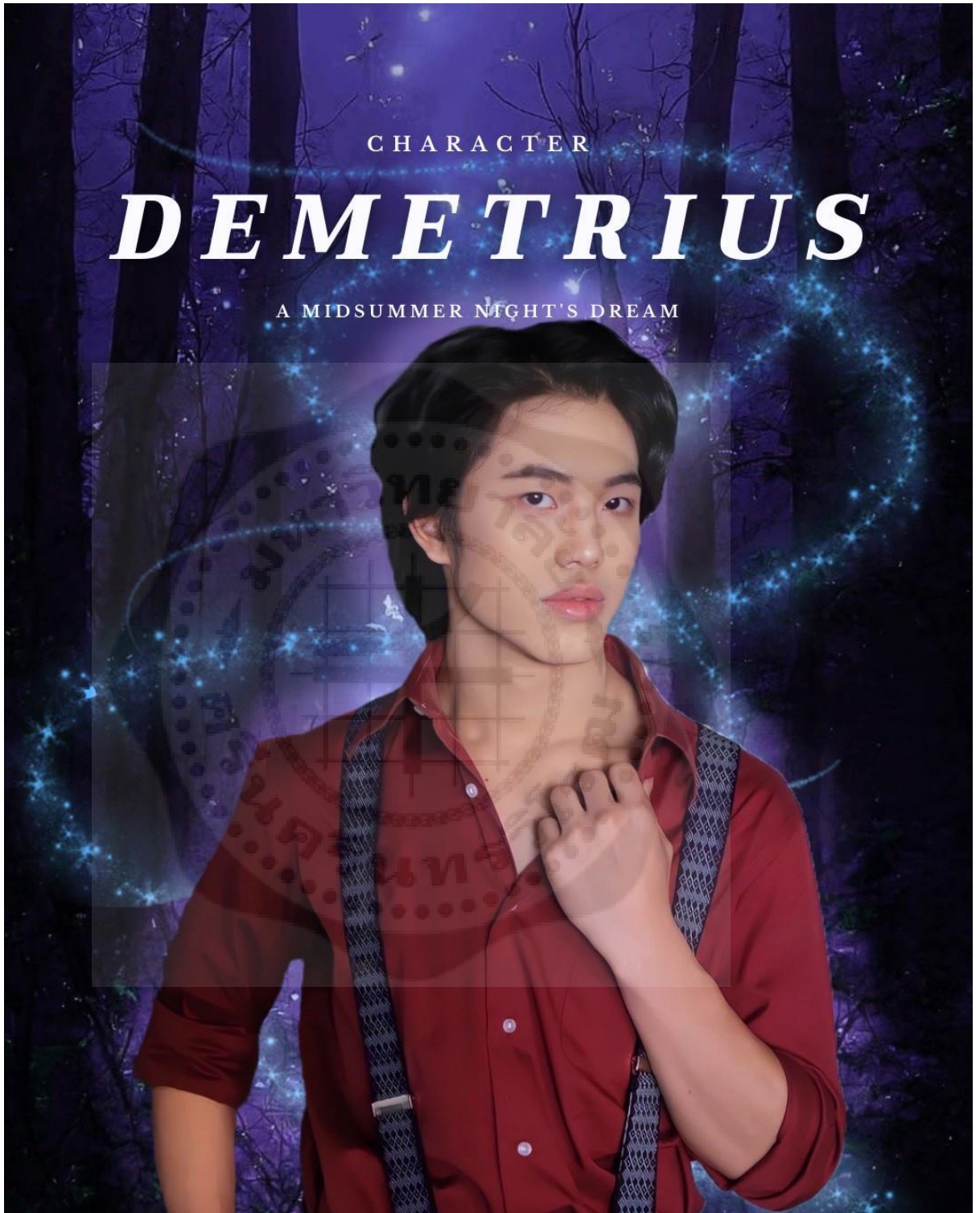
A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM



CHARACTER

DEMETRIUS

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM



CHARACTER

OBERON

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM



CHARACTER

TITANIA

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM

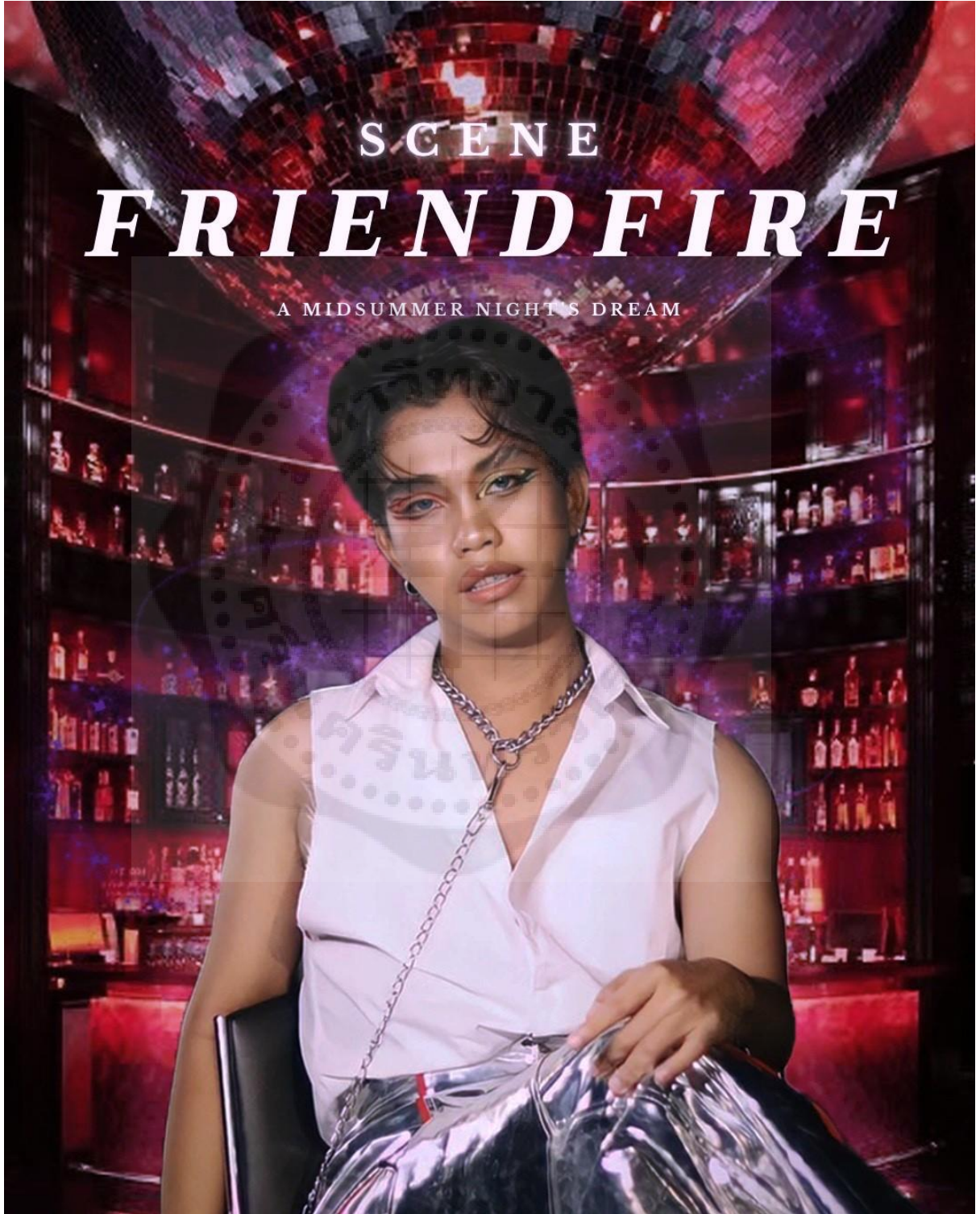


CHARACTER

PUCK

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM





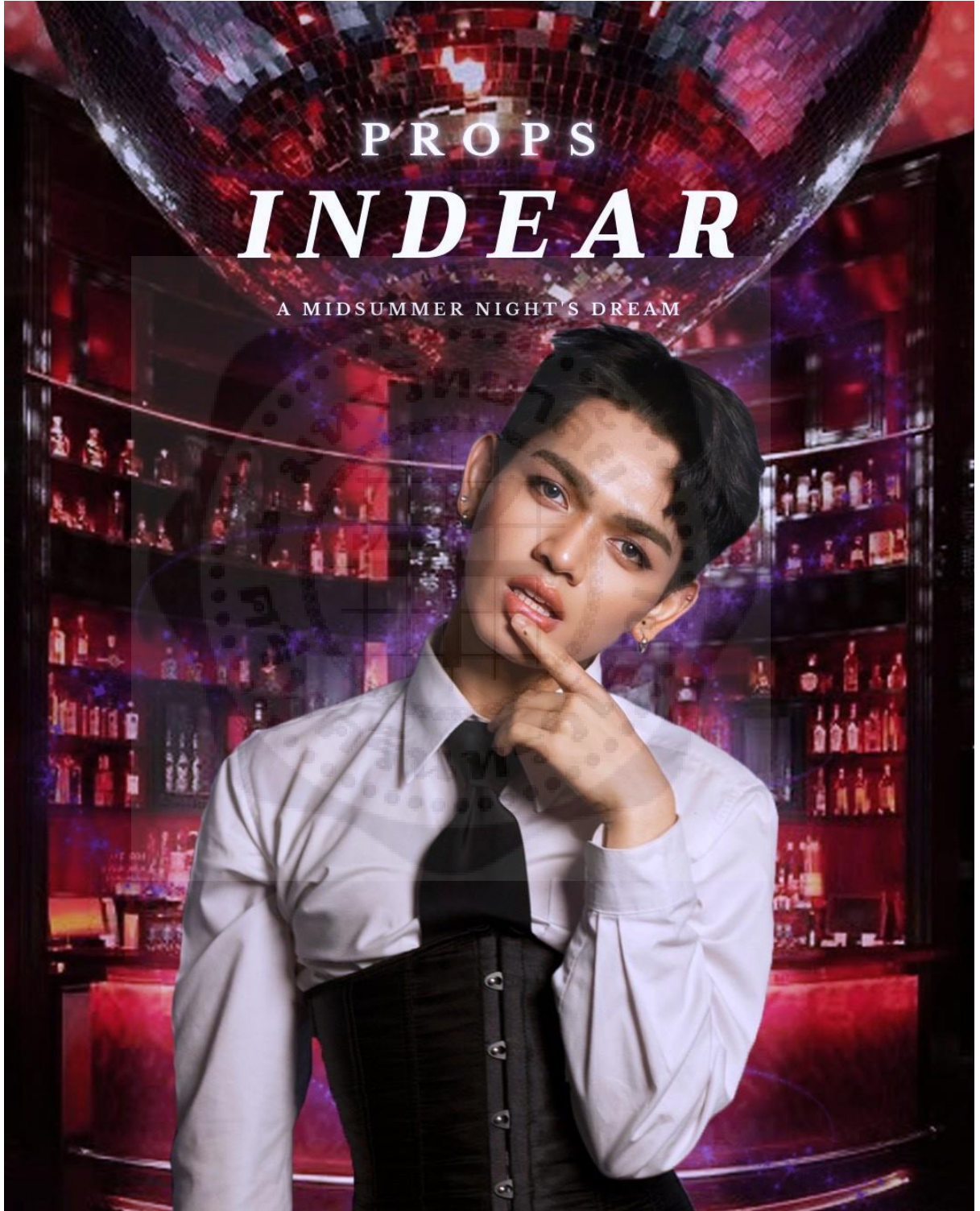
SCENE

FRIENDFIRE

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM

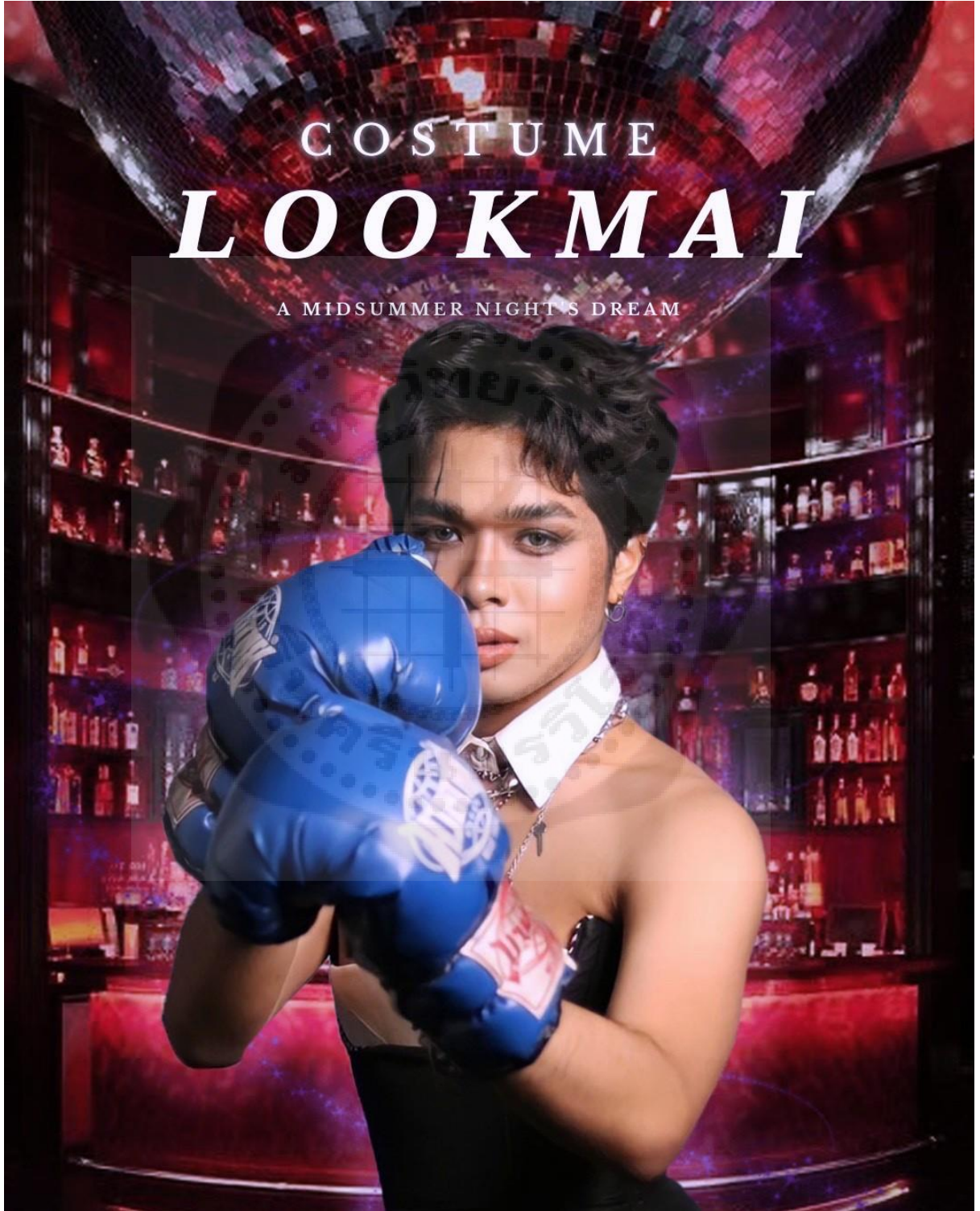
PROPS
INDEAR

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM



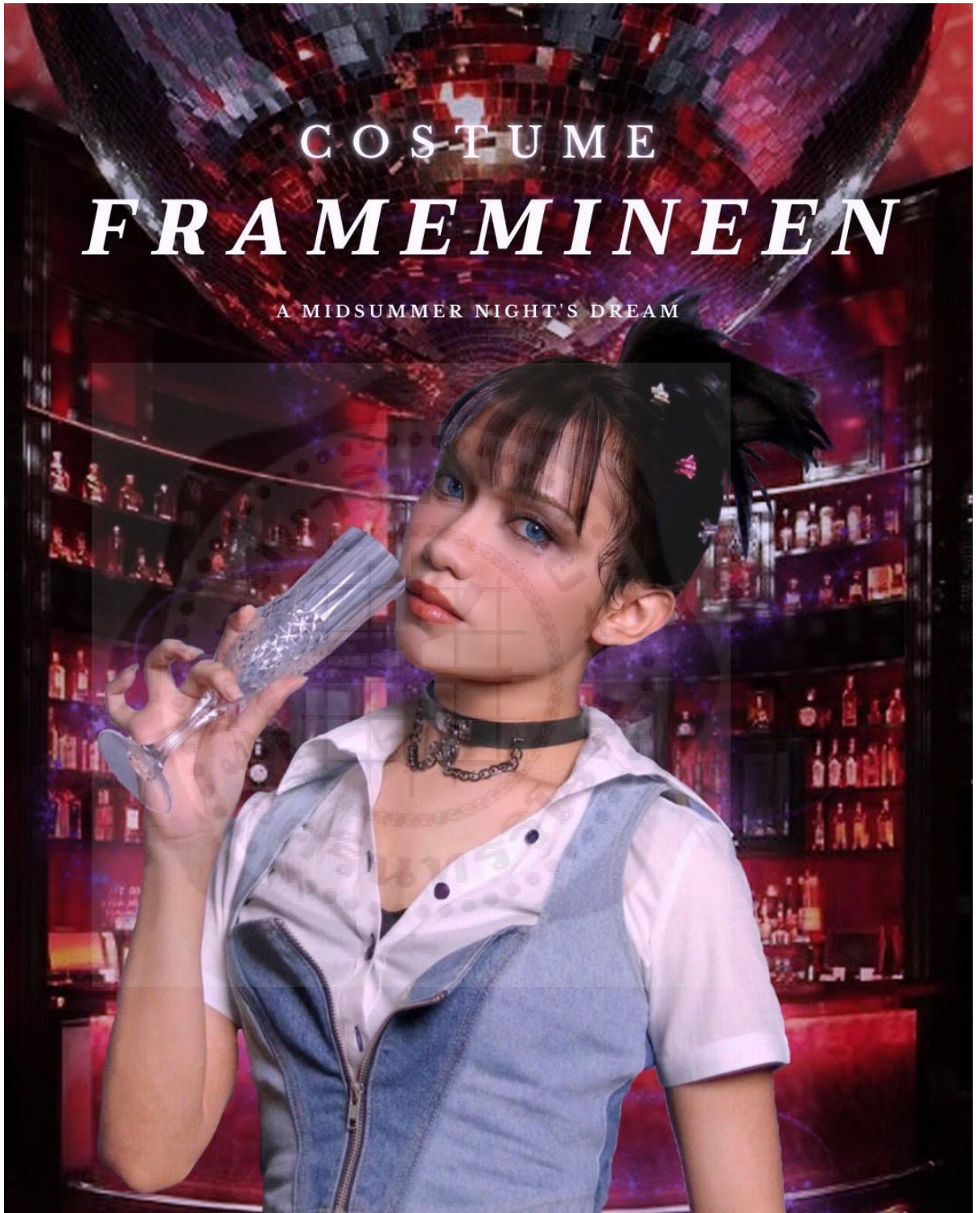
C O S T U M E
LOOKMAI

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM



COSTUME
FRAMEMINEEN

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM



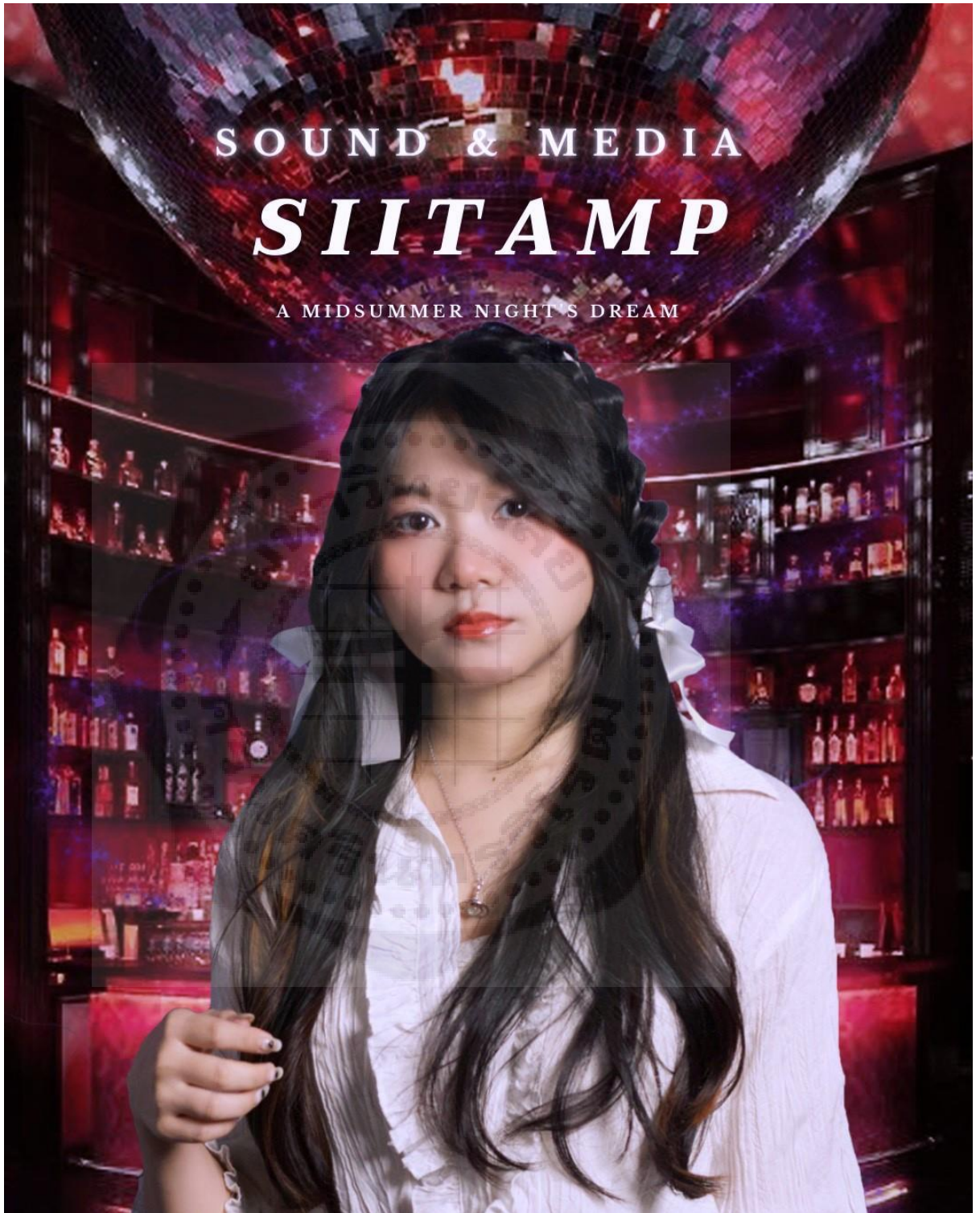
LIGHTING NAN

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM



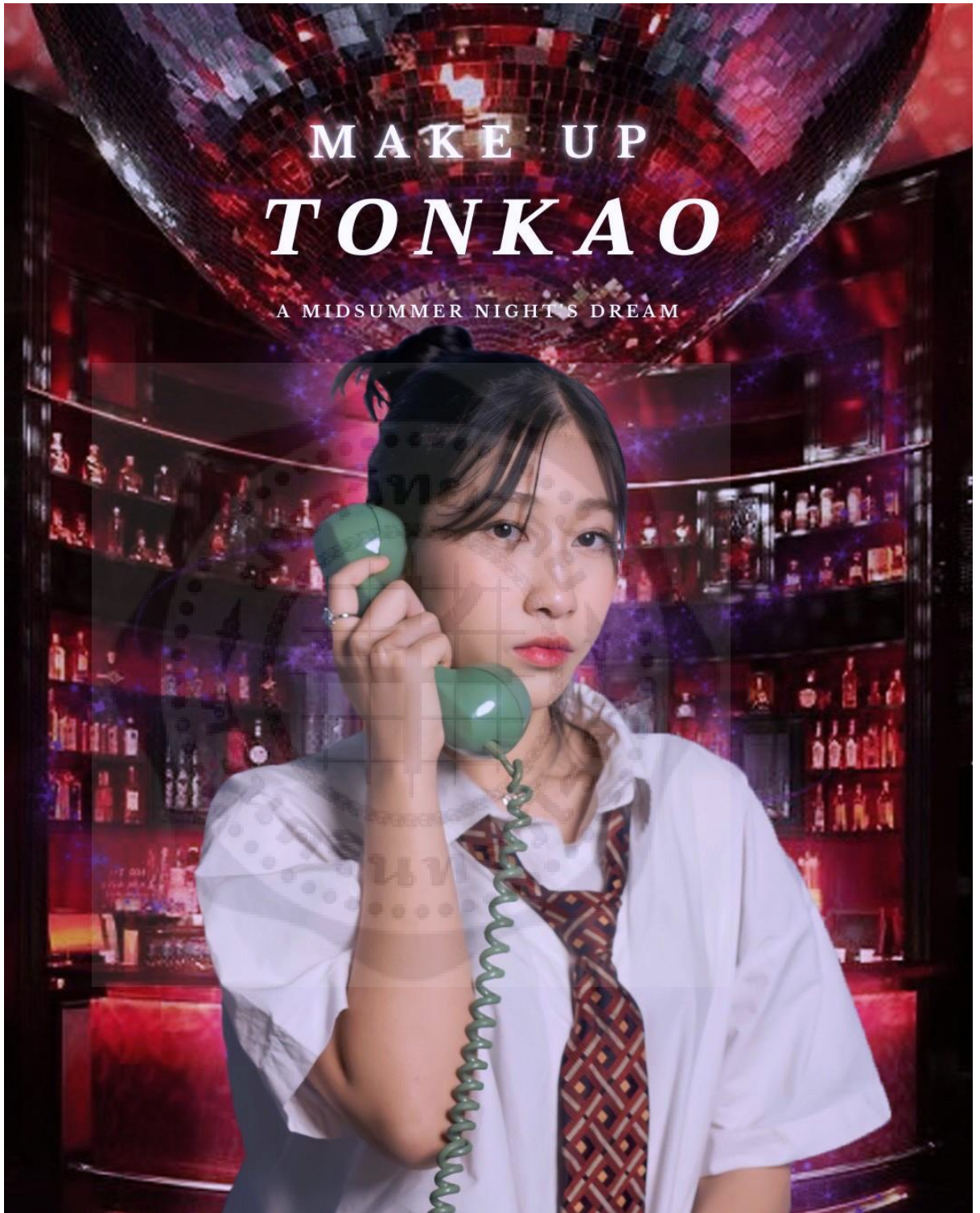
SOUND & MEDIA
SIITAMP

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM



MAKE UP
TONKAO

A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM





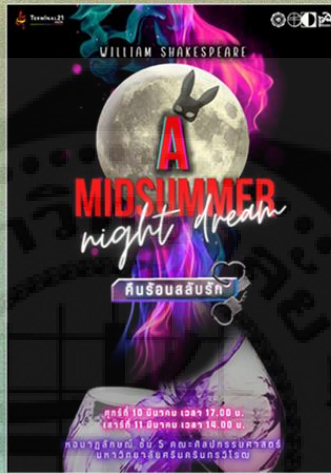
ไปรมาแก๊งค์ตุ๊กกกว่า!

สำหรับไปรมา 3 เรือง

ในราคา 599 บาทเท่านั้น จาก 660 บาท !!!



วันศุกร์ที่ 3 มีนาคม 2566 เวลา 17.00 น.
วันเสาร์ที่ 4 มีนาคม 2566 เวลา 14.00 น.



วันศุกร์ที่ 10 มีนาคม 2566 เวลา 17.00 น.
วันเสาร์ที่ 11 มีนาคม 2566 เวลา 14.00 น.



วันศุกร์ที่ 17 มีนาคม 2566 เวลา 17.00 น.
วันเสาร์ที่ 18 มีนาคม 2566 เวลา 14.00 น.

© 26marathon 🐦 26marathon_ 📍 26 มารารอบ - การแสดง มขว

จัดการแสดงที่ หอภาพลักษณ์ ชั้น 5
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โปสเตอร์ (Poster) สำหรับโปรโมทการขายบัตรแบบเหมา

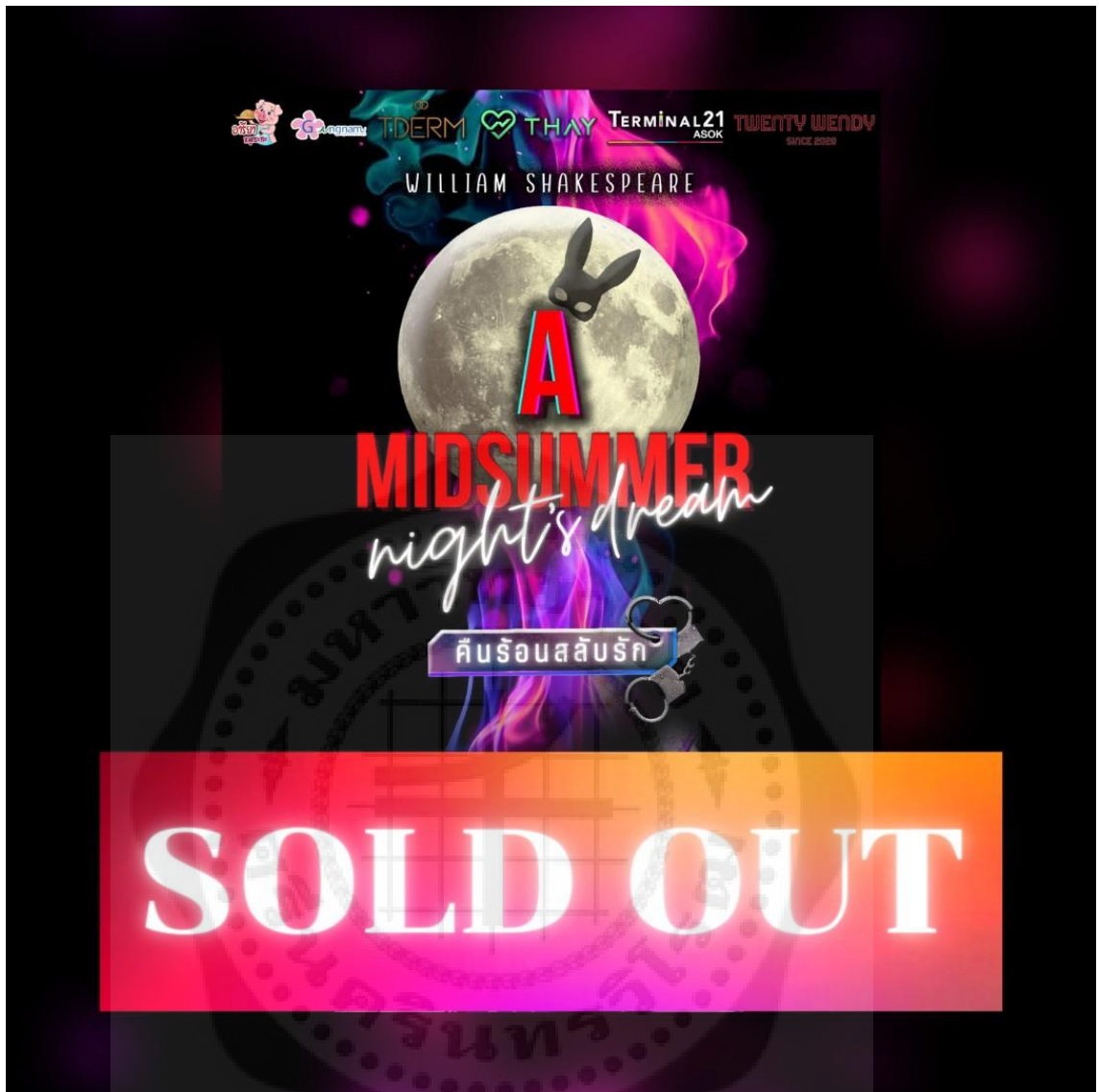
ละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream คืนร้อนสลับรัก



รูปสำหรับโพสต์ลงช่องทาง Instagram แอคเคาท์ 26 marathon
ละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream คืนร้อนสลับรัก



โปสเตอร์ (Poster) สำหรับไปรโมทการขายบัตรแบบไปรแก๊งค์
ละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream คืนร้อนสลักรัก



ภาพแจ้งการขายบัตรหมด

ละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream คืนร้อนสลับรัก



ภาพประชาสัมพันธ์ชื่อละครแบบแนวนอน
ละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream คีนร้อนสลักรัก

✦ วิธีการเดินทาง



รถยนต์ส่วนบุคคล

MRT เพชรบุรี

BTS อโศก

AIRPORTLINK
สถานีมักกะสัน

ท่าเรือ มศว
ประสานมิตร

รับสมัคร และ จัดแสดงที่
ตึกคณะศิลปกรรมศาสตร์ชั้น 5 หอสมุดลักษณะ

มาก่อนมีสิทธิ์เลือกที่นั่งก่อน

ติดต่อ / สอบถามเพิ่มเติม @26 MARATHON

ภาพวิธีการเดินทาง

ละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream คีนร้อนสลักรัก

การรับบัตร



*** กรุณามาก่อนเวลาแสดง 1 ชั่วโมง ***
และ สามารถรับบัตรและจองที่นั่งได้ที่หน้างานเท่านั้น !
โดยแจ้งชื่อ - นามสกุล ที่จองไว้



หากเข้าโรงละครสายเกิน 15 นาที หลังจากเริ่มแสดง
ขออนุญาตไม่ให้เข้ารับชมการแสดง
เนื่องจากเป็นการรบกวนนักแสดง และผู้ชมท่านอื่น และทางทีมงาน ขอสงวนสิทธิ์การคืนค่าบัตรทุกกรณี

*** มาก่อนมีสิทธิ์เลือกที่นั่งก่อน ***

ติดต่อ / สอบถามเพิ่มเติม @26 MARATHON

ภาพการรับบัตร

ละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream คืนร้อนสลักรัก

กฎการเข้าชมละคร



1. ห้ามนำน้ำดื่มที่เป็นแก้ว และ อาหารเข้ามาทานในโรงละคร



2. ปิดเสียง เครื่องมือสื่อสารทุกชนิด

3. ห้ามใช้แฟลช ในการถ่ายรูป หรือ วิดีโอ



4. สวมหน้ากากอนามัยตลอดการเข้าชม

ติดต่อ / สอบถามเพิ่มเติม @26 MARATHON

ภาพข้อปฏิบัติกรเข้าชมละคร

ละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream คืนร้อนสลับรัก

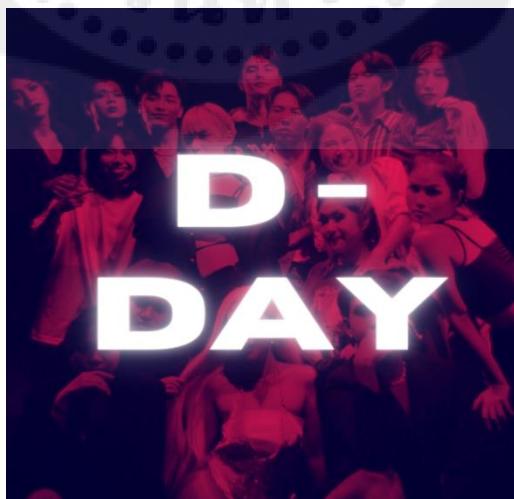
WALK IN

สามารถซื้อบัตรหน้าโรงละครได้ในราคา 220 บาท

ติดต่อ / สอบถามเพิ่มเติม @26 MARATHON

ภาพแจ้งการสามารถซื้อบัตรหน้าโรงละคร (Walk in)

ละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream คืนร้อนสลั้บรัก



ภาพการนัดถอยหลัง 3 วันสุดท้ายก่อนวันแสดง
ละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream คีนร้อนสลั้บรัก



ภาพหลังจากการแสดงเสร็จสิ้น เพื่อขอบคุณผู้ชม และทีมงานทุกคนที่ทำให้เกิด
ละครเวทีเรื่อง A midsummer night's dream คืนร้อนสลับรัก



ภาคผนวก ค

บทวิจารณ์และความคิดเห็นจากผู้ชม

ศกภคคต์ สฎ

ทำไม ความรัก จึง หาความหมายได้ยาก ทุกชุดคนต่างมีความหมายของความรักเป็นของตัวเองทั้งนั้นไม่ว่าจะเป็น

-รัก คือ กาวต่อสู

-รัก คือ ความพยายาม

-รัก คือ ความเหมาะสม

หรือ รัก ไม่มีความหมาย

=====

วันนี้ผมได้มีโอกาสมาชมละครเวทีเรื่อง A Midsummer Night's Dream ของนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาการแสดง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ละครเรื่องนี้นำเสนอชายหนุ่มและหญิงสาวสี่คนที่กำลังหา คำตอบ ของความรัก ของแต่ละคน โดยที่ทั้งสี่คนนี้ได้หลุดเข้ามาในบาร์ลับแห่งหนึ่ง ที่ชื่อว่าThe Dreams ในคืนบรูมนุ ทั้งสี่คนได้พบกับเรื่องราวมากมายที่ทำให้ ความหมายของ ความรัก เปลี่ยนไป?

และละครเรื่องนี้พูดถึงความรักในหลายรูปแบบและมุมมองต่างๆได้อย่างเข้าใจง่าย และ น่าสนใจ

ไม่ว่าจะเป็นฉากที่มีรูปทรงเหลี่ยมแตกต่างกันไปและมาประกอบกันเป็นรูปหัวใจ ชื่อถึง ความรัก ที่ต่างมุมมองต่างที่มาก แต่สุดท้ายก็หลอมรวมกันจนเกิดเป็น ความรัก หรือแม้กระทั่งสี่สองสี่ในเรื่อง คือ สีแดง และ สีฟ้าที่ชื่อถึง

ความรักที่บริสุทธิ์ และ ความรักซึ้งนิรันดร์ หรือแม้กระทั่งเพลงที่นำมาใช้ มีเนื้อร้องที่ว่า

รักมิใช่ดวงดาวเมื่อพราวแสง ไขว่ถอนแรงตั้งแสงอาทิตย์ส่อง รักมิใช่ภูผาสูดจับจ้อง

โยไครมองหารรักกันทำไมเป็นการตั้งคำถามให้กับ ตัวละคร และ ผู้ชม ได้อย่างแนบเนียน แม้แต่กระทั่ง น้ำอมฤต จาก

แกรสดอกไม้ก็เป็นกุญแจสำคัญ ที่ทำให้ตัวละคร พุดถึง ความรักในมุมมองของแต่ละตัวละคร ได้อย่างชัดเจน

จนฉากสุดท้ายตัวเนื้อเรื่องก็ยังคงคำถามให้กับผู้ชม โดยการใช้เพลง รัถยู่หนไต โดยมีเนื้อเพลงที่ว่า

รักเจ้าเอ๋ย ได้ยินว่าติดกับหัวใจ เจ้าอยู่ไหน เหตุใดไม่เคยมาทักทาย จันคนนี้ยังเหงายังเหงาที่หัวใจ และ รักเจ้าเอ๋ย

เจ้ารู้บ้างไหมว่าฉันรอ ใครกันหนอ จะหวานจะซึ่งให้ฉันสิ้น ใครกันหนอ จะมากระซิบว่ารักกัน

เป็นการตั้งคำถามปลายเปิดให้แก่ผู้ชม

ว่าสุดท้ายแล้วตัวละครได้ค้นพบความหมายของความรักที่ตัวเองตามหาแล้วหรือยัง และสามารถตั้งกับผู้ชมได้ว่า

คุณค้นพบความหมายของความรักที่คุณต้องการแล้วหรือยัง

=====

ความหมายของ ความรัก ของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน และ ขึ้นอยู่กับว่า คุณ ได้ค้นพบมันด้วยตัวเองแล้วหรือยัง หากในวันนี้ คุณ ยังไม่สามารถค้นพบความหมายของความรักได้ จงรู้ไว้ว่า เวลา จะนำพาความหมายของ ความรัก มาให้คุณเอง

ปอรัชต์ นิมประสิทธิ์

ทำไมความรักจึงเป็นเรื่องซับซ้อน

เพราะความรักไม่มีสูตรสำเร็จตายตัวและเป็นหนึ่งสิ่งที่เราควบคุมไม่ได้
ดังนั้นเมื่อมีความรักเราจึงมักมีคำถามต่างๆที่เกิดขึ้นในหัวสมองและความรู้สึกต่างๆที่เกิดขึ้นในหัวใจ เช่น

(ก) สมองกับหัวใจควรเชื่ออะไรมากกว่ากัน

- ตอบ คงเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ เพราะมันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างสมองกับหัวใจ
คนเราเลือกใช้ความคิดให้กับเรื่องความรักอยู่เรื่อยไป

(ข) ความรักเป็นเรื่องที่ง่ายหรือยาก

- ตอบ อาจจะง่ายที่สุดกับบางคน หรือยากที่สุดกับบางคน ขึ้นอยู่กับว่าเราต้องพยายามกับมัน หรือ มันเข้ามาหาเราเอง
เพราะบางทีความรักก็เป็นเรื่องที่เรียบง่าย

=====

หลังจากที่ได้ชมละครเวทีเรื่อง A Midsummer Night's Dream ที่เป็นเรื่องราวความรักของชายหญิง 2 คู่

ต้องมาลึบคู่กันจนทำให้เกิดเป็นความซับซ้อนวนเวียนในความสัมพันธ์ต่างๆ จากคู่รักที่รักกัน

แต่ต่างบ้านไม่ได้เห็นด้วย และพยายามจะให้แต่งงานกับคนที่ไม่ใช่รัก

และอีกคนที่วิ่งตามความรักจากคนที่ไม่ใช่จะรับรัก

และยังมีความสัมพันธ์ของผู้หญิงอีกคนที่ยังคงติดอยู่กับรักในอดีต

โดยในเรื่องมีการพูดถึงประเด็นความรักที่มีเรื่องชนชั้นหรือฐานะมาได้อย่างดีคล้ายๆเช่นในตัวของ hermia และ

lysander ถึงแม้ทั้งคู่จะมีฐานะที่แตกต่างกัน แต่ hermia ก็ยังรัก lysander

เพราะสิ่งที่เธอรักคือความรักในตัวคนข้างในของเขา โดยไม่สนใจว่าใครจะมองหรือพูดเป็นอย่างไร

และในบทยังมีการเล่าเรื่อง ความรักในรูปแบบ bdsm

โดยส่วนแล้วรู้สึกแปลกใหม่มากสำหรับตนเองและได้รับความรู้ใหม่เพิ่มเติมอีกด้วย

โดยการแสดงทำให้เห็นถึงการแปรขนั้ววรรณกรรมอย่างมาเจนในฉากความรักที่เกิดขึ้นระหว่าง titania (เจ้าของบ้าน)

และ nick (เด็กในวัง) โดยแรกๆจะได้ยินคำว่า "ออกห่างกับหมาวัด"

เพราะเมื่อความรักของทั้งคู่นี้เกิดขึ้นจากคนที่ดูดีและมีพร้อมทุกอย่างได้มาคู่กับคนธรรมดาที่ไม่ได้มีอะไรเลย

โดยส่วนแล้วคิดว่าถ้าวันหนึ่งคำพูดพวกนี้จะหมดไป โดยเปลี่ยนเป็นการเคารพและยินดีในความรักของเขาทั้งคู่

ทุกคนจะมีความรักในรูปแบบที่สบายของตัวเองได้อย่างดี

และนอกจากในเรื่องของการแสดงแล้วยังมีองค์ประกอบต่างๆ ที่เข้ามาทำให้เนื้อเรื่องได้มีความสนุกและน่าสนใจมากขึ้น

ยกตัวอย่างเช่น แดนเซอร์

ที่ให้ความรู้สึกสนุกสนานเปรียบเหมือนสีสันที่เข้ามาเติมเต็มให้มีความน่าสนใจมากขึ้นเหมือนกับแสงสีและชาวแดนควีหรือ

เพลงประกอบต่างๆที่ทำให้รู้สึกเหมือนเข้าไปอยู่ในสถานที่และสนุกไปกับตัวละครมากขึ้นโดยเพลงที่เปิดในฉากนั้นก็สามารถเชื่อมโยงกับความรักร่วมตัวละครต่างๆได้อีกด้วย รวมถึงฉากและพร็อบ

รามิล ฉายประเสริฐ

ทำไม ความรัก จึงเป็น เรื่องยากที่จะสมหวัง

- เพราะคนเรามักจะเอาความรักมาปนกับเรื่องราวต่างที่ไม่ค่อยจะเกี่ยวกับจนทำให้ละโมภย์อยากอยู่เสมอ
- เพราะเรื่องความรู้สึกมันยากกว่าเรื่องที่จะสามารถปฏิบัติได้จริงๆ

แล้วถ้าวันนึงความรักที่มันไม่ต้องมีเรื่องอื่น ๆ มาเกี่ยว

'ความรัก' ที่หมายถึงแค่ 'ความรัก' มันจะยังเป็นเรื่องยากอยู่หรือไม่

===

เจอกันเสียกับ

ดิฉันเรียกตามเธอมีเมย์ในช่วงต้นของเรื่องไม่ว่าเราจะวิ่งตามเธอมีเมย์เท่าไรเขาก็วิ่งไม่ทันเธอมีเมย์ก็ไม่รับรักเสียที เพราะ 'ความรัก' ของดิฉันเรียกเป็นเพียงคำลี้ที่พ่อเธอมีเมย์สั่งมาในตอนแรก ซึ่งดิฉันเรียกสติว่ามีเมย์มันถูกต้องแล้ว แต่กลับไม่เคยถามหัวใจของตน ว่า 'ความรัก' ของตนมีหน้าตาเป็นแบบไหน โช้เธอมีเมย์จริง ๆ รึเปล่า)

(แต่ต้องว่า ออจเจความรักของอองแล้ว ฮูฮูฮู)

เจอกันเสียกับ

'ความรัก' ที่ถูกขีดเส้นให้เห็นอย่างชัดเจนระหว่าง ดอกฟ้าอย่างทิพานีเย กับหมาวัดผู้แสนซื่อสัตย์อย่าง นิค เดอะบอททอม

โอตะทำทานิเยอย่างนิค ทำทุกอย่างเพื่อที่จะทำให้ทานิเยอยู่เหนือเกล้า

มีความสุขมีแต่รอยยิ้มโดยไม่สนใจสิ่งรอบข้าง นิคผู้ดูวาทูทุกอย่างไม่ว่าทานิเยจะต้องการหรือไม่

แต่ก็ไม่เคยที่ทานิเยจะแลมอง(เจ็บปวดยิ่ง) แต่แล้ว มันก็คล้อยบันดาลให้

ทานิเยดอกฟ้ามองข้ามศักดิ์แล้วหันมาเหลียวแลหมาวัดผู้ซื่อสัตย์ตัวนี้ 'ความรัก' ที่เหมือนฝันสำหรับหมาวัด 'ความรัก' ที่ดูจะเป็นไปได้ยาก แต่ก็เกิดขึ้นเพราะ 'ความรัก' ไม่มีชนชั้นหรือฐานะ แล้วความรักก็ไม่มีหน้า ไม่มีเพศ แต่มีตัวตนที่ชัดเจน " -เออร์มียกกล่าว

แต่สุดท้ายความฝันก็คือความฝัน หมาวัดอย่างนิคต้องตื่นมาพบความเป็นจริง เสียผลของตนและใช้ชีวิตต่อไป

โดยใช้ความฝันเหล่านี้หล่อเลี้ยงความเป็นจริงที่เจ็บปวด

ความรักมันอาจจะไม่ยากที่จะสมหวังขนาดนั้นก็ได้

ถ้าเรารู้จักหน้าตาความรักของเรา ความรัก ที่เราต้องการจริงๆ

เหมือนที่ดิฉันเรียกตัวอองในตอนท้ายว่าขอบเขตแบบเฮเลน่า

คนที่จะทำให้เรามีรอยยิ้มและพร้อมก้าวเดินไปพร้อมกับเขา คนที่จะใช้เวลาทั้งหมดที่เต็มความรักที่มีให้กัน คนที่จะทำให้ความรักที่ดูเหมือนความฝัน ได้ปรากฏขึ้นแบบนโลดความป็นจริง

สรุป อมทิว

ทำไม ความรัก จึง เกี่ยวพันกับเวลาในแบบไม่สามารถหลุดพ้นได้

ยกตัวอย่างง่าย ๆ ดังเช่นในคำกล่าวที่ว่า "คนที่ใช้เวลาที่ไม่ใช่" หรือ "ถูกที่ ถูกคน แต่ผิดเวลา"

คนเรามักนิยามแถมมองเรื่องของการรักความรู้สึกให้อยู่คู่กับเรื่องของเวลาเสมอ

อาจเป็นเพราะสังคมรอบข้างและประสบการณ์ ที่ทำให้เราสามารถรับรู้ได้จนถึงในวัยเด็ก

โดยไม่จำเป็นต้องมีใครมาสอน

ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการใช้เวลาเพื่อสร้างความผูกพัน

ไปถึงถึงการใช้เวลาเพื่อจะมอบความรักที่มีเกี่ยวกับใครสักคนออกไปจากมือแห่งความทรงจำที่อยู่ยังกันเป็นภายในใจ ... แต่ความรัก จะถูก "ผูกติด" และ "เกี่ยวพัน" อยู่กับเวลาอย่างหลุดพ้นไม่ได้เสมอไป...จริงหรือ?

=====

โครงเรื่อง การวางบท และองค์ประกอบฉาก ในเรื่อง "A mid summer night's dream" พุฒถึงประเด็นนี้ได้ดีมาก เนื่องจากมีบทพูดของแทบทุกตัวละครในเวลาและสถานการณ์ที่ต่างกัน ว่า

"รับหน่อย ผมจัน ไม่มีเวลาแล้ว!" และอีกมากมายที่ยังต้องใช้เวลา

และในด้านฉากก็ไม่น่าแพ้กัน ที่ได้ทำเป็นกรอบที่เหมือนหน้าบัณฑิตภาฯ พร้อมตัวเสกกำกับ

แถมยังเป็นจุดดึงดูดสายตาคนดูได้อีกด้วย

ถ้าสังเกตุดีๆ แล้ว จะเห็นว่า จริงๆแล้วโครงเรื่องก็มีการเกี่ยวพันกับเวลาไม่น้อย ตรงที่ ปรากฏการณ์ "Blue Moon"

จะเกิดขึ้นทุก 7 ปี ทำให้เห็นถึงการออกฉาย "เวลา" ที่มีค่า

โดยนอกเหนือจากสิ่งที่ว่า เรายังสามารถเห็นการตีความใหม่ของผก

ที่อยากจะทำเรื่องบทละครเรื่องนี้ออกมาในรูปแบบของตัวเอง ในการที่จะยกนำเสนอประเด็นสังคมอย่างเรื่องของ LGBTQ+ และ BDSM เข้ามาอีกด้วย

=====

สรุปแล้ว ผมก็กล้าพูดได้อย่างเต็มปากเลยว่า ผมเป็นคนหนึ่งที่ยังคงเชื่อในเรื่องของเวลาอย่างสุดใจ

เพราะเราไม่สามารถปฏิเสธได้เลยว่า ทุกช่วงชีวิตของเราเนั้นเกิดขึ้นโดยเกี่ยวพันกับเวลาไปโดยปริยายอยู่แล้ว

และเวลาก็คือสิ่งสำคัญสิ่งเดียวที่เราไม่สามารถจะเรียกมันย้อนคืนมาได้ เมื่อคราวที่มันได้ผ่านเลยไปแล้ว...

เพราะอย่างนั้น อย่าดีมคิดไว้ให้สิ้นใจเหมือนจะครบ

"จงใช้หัวใจอย่างเต็มที่ จงใช้เวลาอย่างมีค่า"

อย่าเป็นคนที่ตัวของเราเองในอนาคตจะมองย้อนกลับมาแล้วรู้สึกเสียดายหรือผิดพลาด

อัญญา พลายแดง

ทำไมความรักจึงไร้เงื่อนไข?

เพราะความรักที่ไร้เงื่อนไขมักเป็นความรักที่ไร้ขีด จำกัด ไม่ได้มีการคาดหวังและไม่มีวันสิ้นสุด ในขณะที่ความรักคือ "เท่านั้น"

ตัวอย่างวลีเพื่อให้เห็นภาพมากขึ้น

"เมื่อคุณเรียนรู้ที่จะยอมรับพวกเขาและรักพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาเป็นโดยไม่รู้สึกตัว"

คุณเรียนรู้ที่จะรักตัวเองโดยไม่มีเงื่อนไข" - Yvonne Pierre

"ฉันรักคุณโดยไม่รู้ว่าเมื่อไหร่หรือที่ไหน ฉันรักคุณง่าย ๆ โดยไม่มีปัญหาหรือความภาคภูมิใจ" - Pablo Neruda

===

แต่กลับกันเมื่อได้มาสู่ละครซีรีส์เรื่อง A midsummer night's dream คืนวสันตสลับรัก

ดึกดอ ก ดึกดอ ก ดึกดอ ก เสียงนาฬิกาที่กำลังจะก้าวไปในคืน Blue moon คืนที่พระจันทร์เต็มดวงในรอบ 2-3 ปี อีกครั้ง

คืนที่รอคอยเพื่อที่จะทำให้เกิดความสมหวัง เรื่องราวมากมายที่เกิดขึ้นภายใน 1 คืน

กับความรักที่ไม่ลงตัวของตัวละครทั้ง 4 คน

ตัวละครทุกตัวล้วนจะต้องทำตามเงื่อนไขมากมายเพื่อที่จะมีความรัก

-บ้างก็ทำตามคำสั่งว่าต้องแต่งงานกับคนนี้รักกับคนนี้

-บ้างก็พร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตัวตนให้เข้ากับคนที่เราอยากจะรัก

-บ้างก็อยากรักในสิ่งที่ทุกคนต่างไม่เห็นด้วย

-บ้างก็อยากรักในสิ่งที่ไม่มีวันคว่ำมาได้

-บ้างก็พอจะได้รักก็มีสิ่งกีดขวางความรักของตนเสมอ

และในคืน Blue moon เกิดเหตุการณ์ magic บางอย่าง ทำให้ทุกตัวละครได้สลับกันรัก

ต่างก็ได้ลองเรียนรู้ความรักในแต่ละรูปแบบ ความรักไม่มีเงื่อนไขทุกเกณฑ์ต่างๆ ความรักที่ไม่มีชนชั้นวรรณะ

ความรักที่ไม่มีการแบ่งเพศ ได้รักในแบบที่ไม่เคยได้ลอง

เพื่อให้ทุกตัวละครได้เรียนรู้และเข้าใจว่ารักแท้ที่ควรเป็นอาจไม่ใช่สิ่งที่ตาเห็นหรือทำตามเงื่อนไขอะไรบางอย่างเพื่อมีรัก

====

ถึงอย่างนั้น การรักใคร่แบบไร้เงื่อนไขก็ไม่ใช่จะยอมเสียสละทุกอย่างเพื่อให้ได้อยู่ในความสัมพันธ์

แต่มันควรจะเป็นรักที่เสียสละแบบสมดุลสมผล และความรักไร้เงื่อนไขนี้ก็จะไม่ทำร้ายใครและคุณจะไม่เสียใจ

นอกซะจากคุณจะต้องความหวังไว้สูงเองแล้วมันไม่เป็นตามหวัง

ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

Please share any additional comments, thoughts, and suggestions for our future events.

20 responses

เองหรืออะไร

Very good

ดีหมดเลย จาก ลี ดนตรี

ตัวละครมี character ชัดเจน มีเอกลักษณ์โดดเด่น นักแสดงทุกคนสามารถเข้าถึงบทบาทและแสดงอารมณ์ออกมาได้ดี อุปกรณ์ประกอบฉาก คอสตูม แสงเสียง รวมถึงเสียงทำออกมาได้ดีเช่นกัน

เนื้อเรื่องดูไม่ชัด อะไรคือblue moon เข้าใจว่าเหมือนเราสร้างปมอะไรบางอย่างแต่เหมือนนำเสนอออกมาได้ไม่ชัด การปูเรื่องมาได้ไม่ทำให้ตอนสรุปออกมาแบบงงว่าเนื้อเรื่องของมันต้องการสื่อถึงอะไร หรือตอนช่วงทำออกมาไม่ได้ลูกเล่นดูน้อยไปหน่อย ทำให้ต้องใช้สิ่งแดงเป็นโทนหลักซึ่งดูขัดแย้งกัน เนื้อเรื่องดูใช้ธีมหลักเป็น blue moon น่าจะให้เป็นสื่อออกโทนเย็น ชื่อเรื่องดูไม่สื่อกับเนื้อเรื่องเลย "คืนร่อน" แต่เนื้อเรื่องหลักเป็น "blue moon"

ดีมากคะ

ไม่มีข้อเสนอแนะเลยค่าบบบ ทุกคนแสดงดีมากเลยอ้ออ แสงสีเสียงก็ดีมากเลยด้วย ดูแล้วอยากดูอีกเลย ประทับใจมากเลยคะ ทุกคนเก่งมากเบยย❤

ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

Please share any additional comments, thoughts, and suggestions for our future events.

20 responses

ทุกอย่างดีกว่าที่คิด อาจจะมีเรื่องเดียวที่คิดคือตัวละครจำชื่อยาก กับละครสั้นไปหน่อยไม่เสียเที่ยวที่บินมาดูจาก ร้อยเอ็ด ตอนแรกว่าจะดูน้องเรย์คนเดียวแต่พอเห็นดูทุกคนแสดงได้มากครับ เมื่อจบออกไปขอให้น้องทุกคนประสบความสำเร็จครับ

พี่ๆเก่งมาก

คอยชะเงอมองตลอดเลยคะทำให้บางทีก็ทรงใจคนข้างหลังเองบ้าง เพราะรู้สึกว่าคุณน่าจะบึ้งนะะคะ ไม่รู้ว่าเพราะเสียเองหรืออะไร

Very good

ดีหมดเลย จาก ลี ดนตรี

ตัวละครมี character ชัดเจน มีเอกลักษณ์โดดเด่น นักแสดงทุกคนสามารถเข้าถึงบทบาทและแสดงอารมณ์ออกมาได้ดี อุปกรณ์ประกอบฉาก คอสตูม แสงเสียง รวมถึงเสียงทำออกมาได้ดีเช่นกัน

เนื้อเรื่องดูไม่ชัด อะไรคือblue moon เข้าใจว่าเหมือนเราสร้างปมอะไรบางอย่างแต่เหมือนนำเสนอออกมาได้ไม่ชัด การปูเรื่องมาได้ไม่ทำให้ตอนสรุปออกมาแบบงงว่าเนื้อเรื่องของมันต้องการสื่อถึงอะไร หรือตอนช่วงทำออกมาไม่ได้ลูกเล่นดูน้อยไปหน่อย ทำให้ต้องใช้สิ่งแดงเป็นโทนหลักซึ่งดูขัดแย้งกัน เนื้อเรื่องดูใช้ธีมหลักเป็น blue moon น่าจะให้เป็นสื่อออกโทนเย็น ชื่อเรื่องดูไม่สื่อกับเนื้อเรื่องเลย "คืนร่อน" แต่เนื้อเรื่องหลักเป็น "blue moon"

ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

Please share any additional comments, thoughts, and suggestions for our future events.

20 responses

รอบรับที่บันเทิงมากส่วนหนึ่งเป็นเพราะรอบภายใน มาคนดูช่วยการแสดงอยู่เยอะ และด้วยการแสดงเองก็ต้องการ engagement จากคนดูเยอะเช่นกัน ความท้าทายของงานชิ้นนี้คงเป็นการเล่นให้กับคนดูทั่วไป ซึ่งต้องอาศัยพลังจากนักแสดงในการดึงดูดคนดูมากกว่ารอบนี้ครับ

ชอบแสงสีเสียงมากๆเลยคะ

เก่งกันทุกคนเลยคะ เก่งกว่าที่คาดไว้

เพิ่มดนตรีคลอเบาๆ บางช่วงเพิ่ม

เพิ่มดนตรีคลอเบาๆเพิ่มเติมบางฉาก

สนุกมากค่า

สนุกและเป็นประสบการณ์การดูละครชมศว. ครั้งแรกที่ดีมากครับ ชอบคุณนะครับ



Garó Suravit

ใช้งาน 18 นาทีที่แล้ว



เริ่มก่อนเลยคือเรื่องไอเดีย

ชื่นชมเลยว่บทฉลาดมากๆ สามารถเล่าเรื่องนี้ในยุคสมัยนี้ให้มันเข้าใจง่าย (กลอนที่คิดว่าจะเป็นปัญหาหรือเปล่าสำหรับเราไม่เลย) ที่สำคัญพวกยูเล่าเรื่องนี้ให้คนดูโฟกัสที่คำว่า ความรัก อย่างชัดเจนซึ่งดีมากเลย เพราะหลายครั้งที่เราอ่านหรือเราดูความรักมันแอบเบาบางแต่ครั้งนี้เรารู้สึกได้ถึงไต่เรดชั่นที่พูดเรื่องความรักและมีทุกอย่างคอยซัพพอร์ตมันอย่างลงตัว

ชื่นชมน้องๆที่มาช่วยเล่นมากๆ ได้เด็กเก่ง sense ดีนะ เป็นเหล่าตัวที่คอยช่วยสร้างสีสันและดึงคนดูให้อยู่กับเรื่องต่อได้ดีมากๆเลย

งานออกแบบโดยรวมเราค่อนข้างชอบความฟังก์ชันของบันไดและที่กันที่เป็นลูกเล่นสนุกๆมากๆเลย รวมถึงกรอบหน้าต่างทำให้เวทิมืด ถ้าไม่มีกรอบหน้าต่างด้านหน้าล่ะก็น่าจะแบนเลยแหละ ส่วนที่ติดใจคือ โต๊ะบาร์เทเนเตอร์ ด้วยความที่มันเป็นเรื่องทุกอย่างมัน style มากๆเลยแล้วก็ ฟังก์ชัน ด้วยรวมถึงบทที่มันพูดถึงสถานที่นี้ให้เราในฐานะคนดูรู้สึกว่ามันเป็นทึ่งไม่จริง เราเลยคิดว่าอันนั้นมันใช่ประโยชน์ได้น้อยไปหน่อยยย

ส่วนเรื่องคอสมอสสวยมาก เห็นไอเดียการใส่ symbol ที่ดีแล้วก็สไตล์สนุกดี มีติดชุดพิทพูลินิดนึ่งมันเรียบเนียนไปหน่อยแอบบรล. ว่าน่าจะมีมุมๆได้อีกให้เว... บตาทีมไปเลยหละมั้ง

แต่พลังของยูหลายๆอันสำหรับเราเอาไว้เล่นออนไลน์แค่นั้นมันออนสแตจมันคนละขานะเลย



แล้วก็ส่วนอื่น ในแอคติ้งภาพรวมของพวกยูเรารู้สึกว่าตอนนี้ น่าจะซ่อมเรื่องจังหวะเยอะมาก จนบางครั้งสิ่งที่นักแสดงจะพลาดได้คือ รู้ก่อน มีบางโมเมนต์ที่เราคิดว่าพวกยูรู้ก่อน เราอยาก ให้พวกยูฟังและสังเกตกันมากขึ้น ในส่วนสี่คนตอนนี้เราเห็นสไตล์แอคติ้งคอมมีคนน่ารักๆหลายอย่าง แต่สิ่งที่เราว่าอยาก ให้ลองเพิ่มคือมุมมองทัศนคติที่มันค่อนข้างสุดโต่งของตัวละคร เพราะตอนนี้ในแว่นตาคนดูของเรา เรารู้สึกว่ามันมีสีสันมันสนุกแล้วแต่มันดันกันไปไม่ถึง Climax หนะ ตอนวุ่นวายกันมันเลยดูก็ๆไปหน่อยสำหรับเรา ส่วนฝั่งเทพด้วยความเจ๋งพวกคนที่เล่นประหลาดแล้วเรารู้สึกว่าพวกยูน่าจะต้องประหลาดขึ้นอีกเพราะตอนนี้ฝั่งเทพกับฝั่งมนุษย์สำหรับเรามันแอบแยกกันไม่ขาด มิติภาพรวมความคอนทราสต์บางอย่างเลยน่าจะยังไม่สุด เรารู้สึกว่าถ้าจะตอบเมสเสจเรื่องที่ว่า อยากให้ทุกคนมีความรักที่มันเฮลตี้ เราว่าถ้ามันแบ่งฝั่งกันชัดมันอาจจะนำเสนอได้แข็งแรงขึ้นเพราะจะทำให้คนดูเห็นว่าไม่ว่าจะคนหรือเทพ หรือ... ไม่จริงต่างดั่งคำถามหรือโหยหาสิ่งนี้





Garo Suravit

ใช้งาน 18 นาทีที่แล้ว



ส่วนเรื่องไฟกับเสียง เราอะชอบไฟที่เป็นพวกเทคนิคนาฬิกาหรืออะไรที่มันแปลกๆ กับไฟตอนเฮลน่าเพื่อ555555+ ส่วนเสียงชอบทั้งหมดเลยนะเรื่องคิดแต่ละเพลงมันเวิร์คมากกับคนgenเราที่ทันทุกเพลง แต่ปัญหามันจะอยู่ที่จังหวัดอะ



น้องเทคพอเกท ใหม่ว่าถ้าชาวกะไฟผิดจังหวัดเดียว โหม้มนที่คนดูจะอึ้งมมม มันพลังตกลงไปอย่างเห็นได้ชัดเลย ถ้าพูดเรื่องออกแบบเราจะมิตัดเรื่องจังหวัดเนี่ยแหละ

กลับมาที่ส่วนนักแสดงของพวกยู555555+ อย่างแรกเลยเราว่ามาถูกทางกันแล้วนะ คาแรคเตอร์แต่ละตัวน่าสนใจมากๆเลย

ของน้องเทค เป็นคาแรคเตอร์ที่มีสีสันสนุก และทำให้คนดูคาดไม่ถึงว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง แต่ข้อควรระวังเล่นสามรอบพลังน้องเทคแอบเบาลงบ้าง เรารู้สึกส่วนตัวน้องเทคถ้าเพิ่มเรื่องเอนเนจี้กับความสเถียรของพลังงานบนเวทีจะเวิร์คขึ้น เคยคุยกับคนอื่นแล้วเจอสมมติฐานที่น่าสนใจว่าอยากให้น้องเทคตอนซ้อมลองสลับกับออปอ ไปลองดูตัวละครที่ใช้พลังโหมดทำลายมากขึ้น เพราะเราส.ว่าน้องเทค โหมดทำลายมีพลังและแต่ได้อีก

สำหรับเราถ้าประเมินความรู้สึกเราชอบมวลรวมสนุกของรอบครบครัน แต่ความเสถียรเราให้รอบสอง ส่วนรอบสุดท้ายจังหวัดหลายอย่างแอบพลาดสำหรับเรา

ถ้าดีงานนี้เป็นแบบหนังเต็ม10 เราจะอยู่ที่7 เราขอหักความไม่พร้อมด้านเทคนิค เรื่องนักแสดงแอบยังไม่เป็นทีมเดียวกัน ความสุดอึ้งเเมคนดูตอนclimax ออก

แต่ส่วนตัวคือชอบเรื่องนี้มากอยากให้เห็นถูกพัฒนาต่อ และสำหรับพวกยูในฐานะนิสิตปี4มาได้ขนาดนี้เก่งมากแล้ว ตอนพวกพี่ๆปี4เราเชื่อว่าหลายโปรก็จบมา โดยรู้สึกว่างานน่าจะคอมเม้นประมาณนี้เหมือนพวกน้องเทคหนะแหละ แต่เราเชื่อว่าผานงานนี้ไปได้มันจะทำให้พวกน้องเทค โตขึ้น



สุดท้ายเราดีใจที่ได้มาดูงานหลายๆจริงๆ เก่งมากน้องเทค :)



ภาคผนวก ง

ภาพการแสดงจริง





















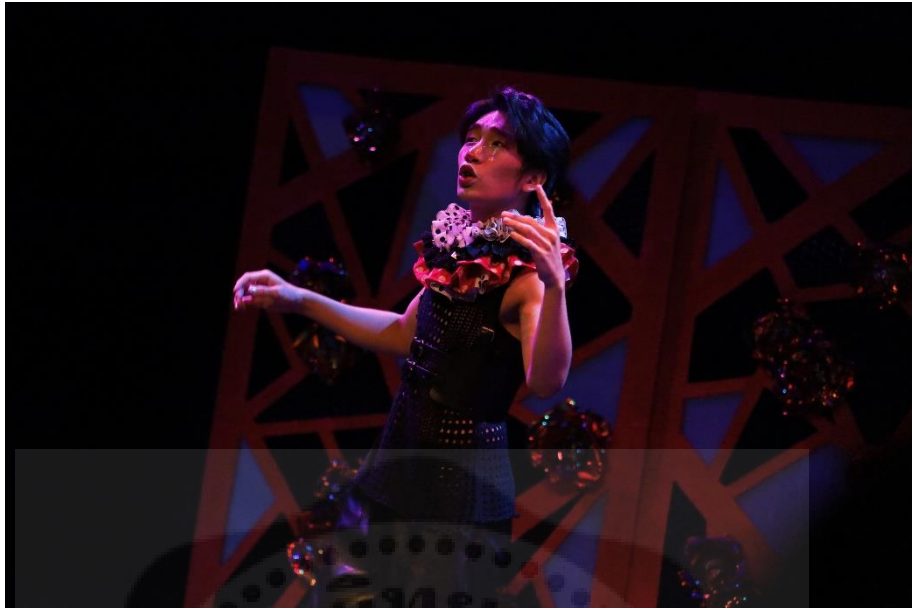














ภาคผนวก จ

วิดีโอการแสดงละครเวทีเรื่อง

“A Midsummer night’s dream คีนร้อนสลั้บรัก”



คลิกหรือแสกนเพื่อดูละครเวที <https://youtu.be/k9eoLGAgAoc>

วิดีโอถ่ายทำการแสดง

ละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คืนร้อนสลั้บรัก



ภาคผนวก ฉ

เบื้องหลังละครเวทีเรื่อง

“A Midsummer night’s dream คีนร้อนสลักรัก”



คลิกหรือสแกนเพื่อดูเบื้องหลังละครเวที https://www.youtube.com/watch?v=58k-e_LUKRs

สารคดีเบื้องหลัง

ละครเวทีเรื่อง A Midsummer night's dream คีร์ร้อนสลับรัก